

ЗМІСТ

Розділ I. Основні закони у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

1.1.1. Кодекс України про адміністративні правопорушення (витяг ст. 16, 197, 203, 203-1, 204, 205, 206, 206-1)	9
1.1.2. Кодекс адміністративного судочинства України (витяг ст. 46, 288, 289)	13
1.2.1. Закон України «Про імміграцію»	17
1.2.2. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»	27
1.2.3. Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»	63
1.2.4. Закон України «Про зайнятість населення» (витяг Розділ VII)	95

Розділ II. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, що регулюють питання у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

2.1. Постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1110 «Про затвердження Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні»	103
2.2. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150 «Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України»	110
2.3. Постанова Кабінету Міністрів України від 07.03.2012 № 179 «Про затвердження Порядку провадження за заявами іноземців та осіб без громадянства про добровільне повернення»	119
2.4. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 196 «Про затвердження Положення про посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту»	125
2.5. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 197 «Про затвердження Положення про проїзний документ особи, якій надано додатковий захист»	129
2.6. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 199 «Про затвердження Положення про посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист»	135

2.7. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 202 «Про затвердження Положення про посвідчення біженця»	139
2.8. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 203 «Про затвердження Положення про проїзний документ біженця»	145
2.9. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2013 № 884 «Про затвердження Порядку підтвердження достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України і виїзду за її межі та визначення розміру такого забезпечення»	151
2.10. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.03.2014 № 121 «Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України»	155
2.11. Постанова Кабінету Міністрів України від 07.05.2014 № 154 «Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм»	159
2.12. Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144 «Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби»	189
2.13. Постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2017 № 118 «Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію»	205
2.14. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 321 «Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання»	219
2.15. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 322 «Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку	

оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання»	247
2.16. Постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2018 № 403 «Про затвердження Порядку визначення спеціального рахунка для внесення застави, яка застосовується у справах за адміністративними позовами»	279
2.17. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 02.04.2008 № 557-р «Про утворення Української частини Спільного комітету з питань реадмісії»	280
2.18. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.10.2011 № 1058-р «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції державної міграційної політики»	283
2.19. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.08.2012 № 605-р «Про затвердження плану заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на період до 2020 року»	295

Розділ III. Накази міністерств та центральних органів виконавчої влади, що регулюють питання у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

3.1.1. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.09.2011 № 649 «Про затвердження Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 05.10.2011 за № 1146/19884	307
3.1.2. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 25.04.2012 № 363 «Про затвердження Порядку розгляду заяв іноземців та осіб без громадянства про продовження строку перебування на території України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 16.05.2012 за № 778/21091	379
3.1.3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 15.07.2013 № 681 «Про затвердження Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 06.08.2013 за № 1335/23867	397
3.1.4. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.08.2013 № 825 «Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів	

про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25.09.2013 за № 1654/24186	441
3.1.5. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17.12.2013 № 1235 «Про затвердження Інструкції про порядок прийняття Державною міграційною службою України та її територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 25/24802	469
3.1.6. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20.07.2015 № 884 «Про затвердження Порядку обчислення строку тимчасового перебування в Україні іноземців, які є громадянами держав з безвізовим порядком в'їзду», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 05.08.2015 р. за № 944/27389	477
3.1.7. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17.12.2015 № 1586 «Про затвердження Положення про Центр соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.03.2016 за № 337/28467	481
3.1.8. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 29.02.2016 № 141 «Про затвердження Інструкції про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19.05.2016 за № 748/28878	489
3.1.9. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.03.2016 № 217 «Про затвердження Вимог до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 09.06.2016 за № 833/28963	541
3.1.10. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14.06.2018 № 503 «Про затвердження Положення про пункти тимчасового розміщення біженців», що зареєстрований Міністерством юстиції України 06.07.2018 за № 788/32240	545
3.2.1. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України, Адміністрації Державної прикордонної служби України від 17.04.2012 № 336/268/254 «Про матеріально-побутове і медичне забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних	

приміщеннях», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11.05.2012 за № 748/21061

577

3.2.2. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України від 23.04.2012 № 353/271/150 «Про затвердження Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21.05.2012 за № 806/21119

587

3.2.3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України від 04.09.2013 № 850/536/1226 «Про затвердження Порядку проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 30.09.2013 за № 1683/24215

621

3.2.4. Наказ Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України від 02.02.2015 № 41/119/95 «Про затвердження Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19.02.2015 за № 194/26639

625

3.2.5. Наказ Міністерства внутрішніх справ, Міністерства закордонних справ, Міністерства соціальної політики, Міністерства освіти і науки, Служби зовнішньої розвідки, Служби безпеки України від 29.04.2015 № 494/132/467/497/141/281 «Про затвердження Методики аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21.04.2015 за № 578/27032

631

3.2.6. Наказ Міністерства внутрішніх справ, Міністерства закордонних справ, Міністерства інфраструктури, Міністерства фінансів, Служби безпеки України від 01.09.2015 № 1050/254/341/749/562 «Про затвердження Порядку обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між суб'єктами інтегрованого управління кордонами», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10.09.2015 за № 1094/27539

639

3.2.7. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Державної прикордонної служби України, Державної міграційної служби України від 10.08.2016 № 772 «Про затвердження Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без

громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02.09.2016 за № 1212/29342	645
3.2.8. Наказ Міністерства зовнішніх справ України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України від 30.10.2017 № 469/897/605 «Про затвердження Вимог до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 24.11.2017 за № 1432/31300	659
3.2.9. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України від 22.01.2018 №38/77 «Про затвердження Змін до Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства», що зареєстрований	685
3.2.10. Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України від 30 січня 2018 року № 256/5/65 «Про затвердження Порядку взаємодії органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України під час здійснення виконавчого провадження», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02.02.2018 за № 133/31585	719
3.3.1. Наказ Міністерства закордонних справ України від 22.12.2017 № 573 «Про затвердження Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 18.01.2018 № 77/31529	727

Розділ IV. Основні міжнародні договори у сфері міграції

4.1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року	751
4.2. Конвенція про статус біженців від 28.07.1951, ратифікована Законом України «Про приєднання України до Конвенції про статус біженців та Протоколу щодо статусу біженців» № 2942-III (2942-14) від 10.01.2002	763
4.3. Протокол щодо статусу біженців від 31.01.1967, ратифікований Законом України «Про приєднання України до Конвенції про статус біженців та Протоколу щодо статусу біженців» № 2942-III (2942-14) від 10.01.2002	781

Додаток 1	785

Розділ I. Основні закони у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

1.1.1. Витяг із Кодексу України про адміністративні правопорушення

(Відомості Верховної Ради Української РСР (БВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122)

Стаття 16. Відповідальність іноземців і осіб без громадянства

Іноземці і особи без громадянства, які перебувають на території України, підлягають адміністративній відповідальності на загальних підставах з громадянами України. Питання про відповідальність за адміністративні правопорушення, вчинені на території України іноземцями, які згідно з чинними законами та міжнародними договорами України користуються імунітетом від адміністративної юрисдикції України, вирішуються дипломатичним шляхом.

[Стаття 16 в редакції Закону № 2342-III від 05.04.2001]

Стаття 197. Проживання без паспорта громадянина України або без реєстрації місця проживання

Проживання громадян, зобов'язаних мати паспорт громадянина України, без паспорта громадянина України або за недійсним паспортом громадянина України, а також проживання громадян без реєстрації місця проживання -

тягнуть за собою попередження.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачені частиною першою цієї статті, - тягнуть за собою накладення штрафу від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Стаття 197 із змінами, внесеними згідно із Законами № 296/95-ВР від 11.07.95, № 55/97-ВР від 07.02.97, № 2342-III від 05.04.2001, № 1276-VI від 16.04.2009; в редакції Закону № 888-VIII від 10.12.2015]

Стаття 203. Порушення іноземцями та особами без громадянства правил перебування в Україні і транзитного проїзду через територію України

Порушення іноземцями та особами без громадянства правил перебування в Україні, тобто проживання без документів на право проживання в Україні, за недійсними документами або документами, термін дії яких закінчився, або працевлаштування без відповідного дозволу на це, якщо необхідність такого дозволу передбачено законодавством України, або недодержання встановленого порядку пересування і зміни місця проживання, або ухилення від виїзду з України після закінчення відповідного терміну перебування, неприбуття без поважних причин до визначеного місця навчання або працевлаштування після в'їзду в Україну у визначений строк, а так само порушення правил транзитного проїзду через територію України, крім порушень, передбачених частиною другою цієї статті, - тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недодержання іноземцями та особами без громадянства встановленого порядку реєстрації або проживання на території України за недійсними документами чи документами, строк дії яких закінчився, або порушення встановленого терміну

перебування в Україні, виявлені в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України або контрольних пунктах в'їзду-виїзду, -тягнуть за собою попередження або накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія цієї статті не поширюється на випадки, коли іноземці чи особи без громадянства з наміром отримати притулок чи бути визнаними в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, під час в'їзду в Україну незаконно перетнули державний кордон України і перебувають на території України протягом часу, необхідного для звернення із заявою про надання притулку чи заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

{Стаття 203 із змінами, внесеними згідно із Законами № 55/97-ВР від 07.02.97, № 812-XIV від 02.07.99; в редакції Закону № 2247-III від 18.01.2001; із змінами, внесеними згідно із Законом № 177-IV від 26.09.2002; в редакції Закону № 1299-IV від 20.11.2003; із змінами, внесеними згідно із Законами № 3186-VI від 05.04.2011, № 5290-VI від 18.09.2012, № 2293-VIII від 27.02.2018}

Стаття 203-1. Невиконання рішення про заборону в'їзду в Україну

Умисне невиконання іноземцем або особою без громадянства рішення уповноваженого державного органу про заборону в'їзду в Україну -

тягне за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Кодекс доповнено статтею 203-1 згідно із Законом № 2293-VIII від 27.02.2018}

Стаття 204. Порушення порядку працевлаштування, прийняття на навчання, надання житла, реєстрації іноземців та осіб без громадянства та оформлення для них документів

Порушення посадовими особами підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, у тому числі іноземних суб'єктів господарської діяльності, що діють на території України, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, встановленого порядку працевлаштування, прийняття на навчання іноземців та осіб без громадянства, надання їм житла, а також інші порушення, якщо вони будь-яким чином сприяють іноземцям та особам без громадянства в ухиленні від виїзду з України після закінчення терміну перебування або спрямовані на їх незаконну реєстрацію, оформлення документів на проживання, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Стаття 204 із змінами, внесеними згідно із Законом № 55/97-ВР від 07.02.97; в редакції Закону № 2247-III від 18.01.2001; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1299-IV від 20.11.2003, № 1159-VI від 19.03.2009, № 1276-VI від 16.04.2009, № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 205. Невжиття заходів до забезпечення своєчасної реєстрації іноземців і осіб без громадянства

Невжиття громадянами, які запросили в Україну іноземців і осіб без громадянства в приватних справах і надали їм жилу площу, заходів до забезпечення у встановленому порядку їх своєчасної реєстрації -

тягне за собою попередження або накладення штрафу від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Стаття 205 із змінами, внесеними згідно із Законами № 55/97-ВР від 07.02.97, № 2247-III від 18.01.2001, № 2342-III від 05.04.2001, № 1299-IV від 20.11.2003, № 1159-VI від

19.03.2009]

Стаття 206. Порухення порядку надання іноземцям та особам без громадянства житла, транспортних засобів та сприяння в наданні інших послуг

Надання громадянами іноземцям та особам без громадянства житла, транспортних засобів, сприяння їх незаконній реєстрації, оформленню документів на проживання чи навчання, прийняттю на роботу, а також надання інших послуг на порушення встановлених правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні і правил транзитного проїзду їх через територію України, якщо ці дії безпосередньо не пов'язані із незаконним переправленням осіб через державний кордон України, -

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Стаття 206 із змінами, внесеними згідно із Законами № 55/97-ВР від 07.02.97, № 2247-III від 18.01.2001, № 2342-III від 05.04.2001; в редакції Закону № 1299-IV від 20.11.2003; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1159-VI від 19.03.2009, № 3186-VI від 05.04.2011]

Стаття 206-1. Незаконне перевезення іноземців та осіб без громадянства територією України

Перевезення водіями іноземців та осіб без громадянства на порушення встановлених правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні і транзитного проїзду їх через територію України, якщо ці дії безпосередньо не пов'язані із незаконним перетинанням осіб через державний кордон України, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Обладнання власниками або водіями транспортних засобів спеціально прихованими або замаскованими місцями, які використовуються для перевезення нелегальних мігрантів, -

тягне за собою накладення штрафу на власників транспортних засобів або посадових осіб підприємств, установ, організацій, відповідальних за технічний стан, обладнання, експлуатацію транспортних засобів, - від ста двадцяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією транспортного засобу чи без такої і на водіїв - від ста двадцяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені повторно або групою осіб, або щодо кількох іноземців та осіб без громадянства, а так само перевезення іноземців та осіб без громадянства в обладнаних власниками транспортних засобів або водіями спеціальних схованках для перевезення людей, -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста сімдесяти до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією транспортних засобів чи без такої.

[Кодекс доповнено статтею 206-1 згідно із Законом № 1299-IV від 20.11.2003; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1159-VI від 19.03.2009, № 3186-VI від 05.04.2011]

1.1.2. Кодекс адміністративного судочинства України (витяг ст. 46, 288, 289)

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 35-36, № 37, ст.446)

Стаття 46. Сторони

1. Сторонами в адміністративному процесі є позивач та відповідач.
2. Позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень.
3. Відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, якщо інше не встановлено цим Кодексом.
4. Громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, громадські об'єднання, юридичні особи, які не є суб'єктами владних повноважень, можуть бути відповідачами лише за адміністративним позовом суб'єкта владних повноважень:
 - 1) про тимчасову заборону (зупинення) окремих видів або всієї діяльності громадського об'єднання;
 - 2) про примусовий розпуск (ліквідацію) громадського об'єднання;
 - 3) про затримання іноземця або особи без громадянства чи примусове видворення за межі території України;
 - 4) про встановлення обмежень щодо реалізації права на свободу мирних зібрань (збори, мітинги, походи, демонстрації тощо);
 - 5) в інших випадках, коли право звернення до суду надано суб'єкту владних повноважень законом.

Стаття 288. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу примусового повернення чи примусового видворення іноземців або осіб без громадянства за межі території України

1. Позовні заяви іноземців та осіб без громадянства щодо оскарження рішень про їх примусове повернення в країну походження або третю країну, а також позовні заяви центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальних органів і підрозділів, органів охорони державного кордону або Служби безпеки України про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства за межі України подаються до місцевого загального суду як адміністративного суду за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальних органів і підрозділів, органу охорони державного кордону чи Служби безпеки України або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.
2. Адміністративні справи, визначені цією статтею, розглядаються судом за обов'язкової участі сторін у десятиденний строк з дня подання позовної заяви.
3. Апеляційні скарги на судові рішення в адміністративних справах, визначених цією статтею, можуть бути подані в десятиденний строк з дня їх проголошення.
4. Суд апеляційної інстанції розглядає справу у десятиденний строк після закінчення строку на апеляційне оскарження з повідомленням учасників справи.
5. За подання до адміністративного суду позовних заяв та апеляційних скарг у справах, визначених цією статтею, судовий збір не сплачується.

Стаття 289. Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання іноземців або осіб без громадянства

1. За наявності обґрунтованих підстав вважати, що іноземець або особа без

громадянства, стосовно якої подано адміністративний позов про примусове видворення, ухилятиметься від виконання рішення про її примусове видворення, перешкоджатиме проведенню процедури видворення чи реадмісії відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію або якщо існує ризик її втечі, а так само у разі відсутності в іноземця або особи без громадянства, яка вчинила порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, документа, що дає право на виїзд з України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальним органом чи підрозділом, органом охорони державного кордону або Служби безпеки України подається до місцевого загального суду як адміністративного суду за місцезнаходженням цих органів (підрозділів) або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, позовна заява про застосування судом до іноземця або особи без громадянства одного з таких заходів:

1) затримання іноземця або особи без громадянства з метою ідентифікації та (або) забезпечення видворення за межі території України;

2) затримання іноземця або особи без громадянства з метою забезпечення її передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

3) взяття іноземця або особи без громадянства на поруки підприємства, установи чи організації;

4) зобов'язання іноземця або особи без громадянства внести заставу.

2. Заходи, визначені цією статтею, також застосовуються адміністративним судом, визначеним частиною першою цієї статті, за позовом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальних органів чи підрозділів, органів охорони державного кордону або Служби безпеки України до іноземців та осіб без громадянства, які до прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, вчинили порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, до завершення процедури розгляду цієї заяви.

3. Не можуть застосовуватися взяття на поруки та застава до іноземців та осіб без громадянства, до яких раніше застосовувалися такі заходи, а також стосовно яких є достатні дані про їх причетність до готування та (або) вчинення терористичної діяльності.

4. Суд під час застосування застави та взяття на поруки письмово роз'яснює іноземцю або особі без громадянства покладені на нього обов'язки:

1) прибувати до визначеної службової особи з установленню судом періодичністю;

2) не відлучатися з населеного пункту, в якому іноземець або особа без громадянства тимчасово перебуває, без дозволу визначеної службової особи;

3) невідкладно повідомляти визначену службову особу про зміну свого місця проживання.

5. Взяття на поруки полягає у наданні уповноваженими особами підприємств, установ чи організацій, які суд вважає такими, що заслуговують на особливу довіру (поручителями), письмового зобов'язання про те, що вони поручаються за виконання іноземцем або особою без громадянства покладених на нього обов'язків відповідно до частини четвертої цієї статті і зобов'язуються за потреби доставити його до суду чи органу (підрозділу), який подав позов.

6. Внесення застави полягає у внесенні іноземцем, особою без громадянства або іншою фізичною чи юридичною особою (заставаодавцем) коштів у грошовій одиниці України на спеціальний рахунок, визначений у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Заставаодавцем не може бути юридична особа державної або комунальної власності чи така, що фінансується з державного чи місцевих бюджетів, або у статутному капіталі якої є частка державної, комунальної власності, або яка

належить суб'єкту господарювання, що є у державній або комунальній власності.

7. Розмір застави визначається судом з урахуванням майнового та сімейного стану іноземця або особи без громадянства у межах від ста до двохсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб та вноситься на рахунок протягом п'яти робочих днів з дня прийняття судом рішення про внесення застави. До цього моменту за рішенням суду особа утримується у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні органу (підрозділу) охорони державного кордону чи органу Служби безпеки України, який її затримав, або в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, та звільняється з нього у день надання позивачу підтвердних документів про внесення застави.

8. У разі невнесення застави в установленний строк адміністративний суд за клопотанням відповідного органу (підрозділу) невідкладно ухвалює без участі іноземця або особи без громадянства рішення про його затримання з поміщенням до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні. На час винесення такої ухвали особа продовжує утримуватися у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні органу (підрозділу) охорони державного кордону чи органу Служби безпеки України, який її затримав, або в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

9. У разі невиконання іноземцем або особою без громадянства обов'язків, покладених судом відповідно до частини четвертої цієї статті, чи вчинення нею порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців:

1) внесена застава за клопотанням відповідного органу (підрозділу) або за ініціативою суду звертається судом у дохід держави;

2) уповноважений орган (підрозділ) може звернутися до адміністративного суду з позовною заявою про затримання цієї особи з поміщенням до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

10. За невиконання зобов'язань, покладених судом відповідно до частини четвертої цієї статті, поручитель несе визначену законом відповідальність.

11. Строк затримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, становить шість місяців. За наявності умов, за яких неможливо ідентифікувати іноземця або особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи у зазначений строк або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, цей строк може бути продовжений, але не більш як на вісімнадцять місяців.

12. Про продовження строку затримання не пізніше як за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця або особу без громадянства, кожні шість місяців подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися органом (підрозділом) для ідентифікації іноземця або особи без громадянства, забезпечення виконання рішення про примусове видворення (реадмісію) або для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

13. Умовами, за яких неможливо ідентифікувати іноземця чи особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи, є:

1) відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації;

2) неодержання інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи.

14. Розгляд питань, визначених цією статтею, здійснюється судом за обов'язкової

участі сторін. Розгляд справ про продовження строку затримання іноземця або особи без громадянства може проводитися у режимі відеоконференції, у тому числі з трансляцією з іншого приміщення, що знаходиться поза межами приміщення суду, в порядку, визначеному цим Кодексом.

15. Адміністративні справи, передбачені цією статтею, розглядаються судом у день подання відповідної позовної заяви.

16. Апеляційні скарги на судові рішення в адміністративних справах, визначених цією статтею, можуть бути подані в десятиденний строк із дня їх проголошення.

17. Суд апеляційної інстанції розглядає справу у десятиденний строк після закінчення строку на апеляційне оскарження з повідомленням учасників справи.

18. На час апеляційного оскарження іноземці або особи без громадянства, у яких відсутні документи, що дають право на виїзд з України, продовжують утримуватися у спеціально обладнаних для цих цілей приміщеннях органів (підрозділів) охорони державного кордону чи Служби безпеки України або в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

19. За подання до адміністративного суду позовних заяв та апеляційних скарг у справах, визначених цією статтею, судовий збір не сплачується.

1.2.1. Закон України «Про імміграцію»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 41, ст.197)
{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2707-IV (2707-15) від 23.06.2005, ВВР, 2005, N 33, ст.429
N 1182-VI (1182-17) від 19.03.2009, ВВР, 2009, N 32-33, ст.486
N 3739-VI (3739-17) від 20.09.2011, ВВР, 2012, N 19-20, ст.173
N 4652-VI (4652-17) від 13.04.2012, ВВР, 2013, N 21, ст.208
N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012, ВВР, 2013, N 47, ст.657
N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012, ВВР, 2013, N 48, ст.682
N 716-VIII (716-19) від 06.10.2015, ВВР, 2015, N 47, ст.436
N 1390-VIII (1390-19) від 31.05.2016, ВВР, 2016, N 28, ст.531 }

Цей Закон визначає умови і порядок імміграції в Україну іноземців та осіб без громадянства.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

імміграція - це прибуття в Україну чи залишення в Україні у встановленому законом порядку іноземців та осіб без громадянства на постійне проживання;

іммігрант - іноземець чи особа без громадянства, який отримав дозвіл на імміграцію і прибув в Україну на постійне проживання, або, перебуваючи в Україні на законних підставах, отримав дозвіл на імміграцію і залишився в Україні на постійне проживання;

квота імміграції - це гранична кількість іноземців та осіб без громадянства, яким передбачено надати дозвіл на імміграцію протягом календарного року;

дозвіл на імміграцію - рішення, що надає право іноземцям та особам без громадянства на імміграцію; { Абзац п'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

довгострокова віза - наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду іноземця та особи без громадянства на постійне місце проживання в Україну; { Абзаци шостий - восьмий статті 1 замінено одним абзацом згідно із Законом N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }

законні представники - батьки, усиновителі, батьки-вихователі, опікуни, піклувальники, представники закладів, які виконують обов'язки опікунів і піклувальників.

Стаття 2. Законодавство про імміграцію

Питання імміграції регулюються Конституцією України (254к/96-ВР), цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, що не повинні їм суперечити.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому

Законі, то застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 3. Правовий статус імігранта

Правовий статус імігранта в Україні визначається Конституцією України, цим Законом, іншими законами України та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Стаття 4. Квота іміграції

Дозвіл на іміграцію надається в межах квоти іміграції. Квота іміграції встановлюється Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку по категоріях імігрантів:

- 1) діячі науки та культури, іміграція яких відповідає інтересам України;
- 2) висококваліфіковані спеціалісти і робітники, гостра потреба в яких є відчутною для економіки України;
- 3) особи, які здійснили іноземну інвестицію в економіку України іноземною конвертованою валютою на суму не менше 100 (ста) тисяч доларів США;
{ Пункт 3 частини другої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1390-VIII (1390-19) від 31.05.2016 }
- 4) особи, які є повнорідними братом чи сестрою, дідом чи бабою, онуком чи онукою громадян України;
- 5) особи, які раніше перебували в громадянстві України;
- 6) батьки, чоловік (дружина) імігранта та його неповнолітні діти;
{ Пункт 7 частини другої статті 4 виключено на підставі Закону N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }
- 8) особи, які безперервно проживали на території України протягом трьох років з дня встановлення їм статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми;
{ Частину другу статті 4 доповнено пунктом 8 згідно із Законом N 3739-VI (3739-17) від 20.09.2011 }
- 9) особи, які прослужили у Збройних Силах України три і більше років.
{ Частину другу статті 4 доповнено пунктом 9 згідно із Законом N 716-VIII (716-19) від 06.10.2015 }

Дозвіл на іміграцію поза квотою іміграції надається:

- 1) одному з подружжя, якщо другий з подружжя, з яким він перебуває у шлюбі понад два роки, є громадянином України, дітям і батькам громадян України;
- 2) особам, які є опікунами чи піклувальниками громадян України, або перебувають під опікою чи піклуванням громадян України;
- 3) особам, які мають право на набуття громадянства України за територіальним походженням;
- 4) особам, іміграція яких становить державний інтерес для України;
- 5) закордонним українцям, подружжям закордонних українців, їх дітям у разі їх спільного візду та перебування на території України. { Частину третю статті 4 доповнено пунктом 5 згідно із Законом N 2707-IV (2707-15) від 23.06.2005 }

**ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВИКОНАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ІМІГРАЦІЮ**

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України:

1) визначає порядок формування квоти імміграції (1983-2002-п) і встановлює квоту імміграції (320-2003-р, 188-2004-р, 98-2005-р, 99-2006-р, 37-2007-р, 320-2008-р, 212-2009-р, 231-2010-р, 174-2011-р, 83-2012-р, 218-2013-р, 571-2014-р, 195-2015-р, 212-2016-р, 160-2017-р, 254-2018-р) на кожний календарний рік;

2) визначає порядок провадження за заявами про надання дозволів на імміграцію і поданнями про скасування дозволів на імміграцію та виконання прийнятих рішень (1983-2002-п);

3) затверджує зразок посвідки на постійне проживання, правила та порядок її оформлення і видачі (251-2012-п).

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері імміграції

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері імміграції:

1) організовує роботу з прийняття заяв разом із визначеними цим Законом документами щодо надання дозволу на імміграцію від осіб, які перебувають в Україні на законних підставах;

2) організовує роботу з перевірки правильності оформлення документів щодо надання дозволу на імміграцію, виконання умов для надання такого дозволу, відсутності підстав для відмови у його наданні;

3) організовує роботу з прийняття рішень про надання дозволу на імміграцію, про відмову у наданні дозволу на імміграцію, про скасування дозволу на імміграцію та видання копій цих рішень особам, яких вони стосуються;

4) організовує роботу з видання та вилучення у випадках, передбачених цим Законом, посвідок на постійне проживання;

5) забезпечує ведення обліку осіб, які подали заяви про надання дозволу на імміграцію, та осіб, яким надано такий дозвіл. [Стаття 6 в редакції Закону N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012]

Стаття 7. Повноваження дипломатичних представництв і консульських установ України

Дипломатичні представництва і консульські установи України:

1) приймають від осіб, які постійно проживають за межами України, заяви про надання дозволу на імміграцію разом з визначеними цим Законом документами, перевіряють правильність їх оформлення і надсилають через Міністерство закордонних справ України до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері імміграції; [Пункт 1 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012]

2) видають копії рішень про надання дозволу на імміграцію та про відмову у наданні дозволу на імміграцію особам, яких вони стосуються;

3) оформляють особам, яким надано дозвіл на імміграцію, довгострокові візи.
[Пункт 3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012]

Стаття 8. Повноваження інших органів виконавчої влади у сфері імміграції

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, щорічно затверджує перелік спеціальностей та вимоги до кваліфікації спеціалістів і робітників, потреба в яких може бути задоволена за рахунок імміграції.

{ Частина перша статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, затверджує перелік інфекційних хвороб, захворювання на які є підставою для відмови у наданні дозволу на імміграцію.

{ Частина друга статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Інші органи виконавчої влади в межах наданої їм компетенції забезпечують виконання законодавства про імміграцію.

Розділ III

НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ІММІГРАЦІЮ ТА ВИДАЧА ПОСВІДКИ НА ПОСТІЙНЕ ПРОЖИВАННЯ

Стаття 9. Подання заяви про надання дозволу на імміграцію

Заяви про надання дозволу на імміграцію подаються:

1) особами, які постійно проживають за межами України, - до дипломатичних представництв та консульських установ України за кордоном за місцем їх постійного проживання;

2) особами, які перебувають в Україні на законних підставах, - до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері імміграції.

{ Пункт 2 частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Заяву про надання дозволу на імміграцію заявник подає особисто до відповідного органу державної влади. За наявності поважних причин (хвороба заявника, стихійне лихо тощо) заява може надсилатися поштою або за дорученням заявника, посвідченим нотаріально, подаватися іншою особою.

За неповнолітніх осіб, а також осіб, яких у встановленому порядку визнано недієздатними, заяву про надання дозволу на імміграцію подають їх законні представники.

Якщо іммігрує один з батьків, якого (яку) супроводжують неповнолітні діти, він (вона) повинен подати заяву чоловіка (дружини), посвідчену нотаріально, про те, що він (вона) не заперечує проти імміграції дітей разом з батьком (матір'ю). У випадку відсутності такої згоди батько (мати) повинен подати рішення відповідного державного органу про залишення дітей при батькові (матері). Зазначене рішення має бути легалізоване консульською установою України, якщо інше не передбачено міжнародним договором України.

Для надання дозволу на імміграцію до заяви додаються такі документи:

- 1) три фотокартки;
- 2) копія документа, що посвідчує особу;
- 3) документ про місце проживання особи;
- 4) відомості про склад сім'ї, копія свідоцтва про шлюб (якщо

особа, яка подає заяву, перебуває в шлюбі);

5) документ про те, що особа не є хворою на хронічний алкоголізм, токсикоманію, наркоманію або інфекційні захворювання, перелік яких визначено центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. { Пункт 5 частини п'ятої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Вимога пункту 5 не поширюється на осіб, зазначених у пунктах 1, 3 частини третьої статті 4 цього Закону.

Крім зазначених документів подаються:

1) для осіб, зазначених у пункті 1 частини другої статті 4 цього Закону, - документ, що підтверджує підтримку їхнього клопотання центральним органом виконавчої влади України;

2) для осіб, зазначених у пункті 2 частини другої статті 4 цього Закону, - копії документів, що підтверджують відповідність рівня кваліфікації спеціаліста або робітника вимогам, передбаченим у переліку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці;{ Пункт 2 частини сьомої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

3) для осіб, зазначених у пункті 3 частини другої статті 4 цього Закону, - копії статуту та/або зареєстрованих договорів (контрактів) про інвестиційну діяльність та довідка банку про надходження іноземної інвестиції в економіку України іноземною конвертованою валютою на суму не менше 100 (ста) тисяч доларів США;

{ Пункт 3 частини сьомої статті 9 в редакції Закону N 1390-VIII (1390-19) від 31.05.2016 }

4) для осіб, зазначених у пункті 4 частини другої та у пункті 1 частини третьої статті 4 цього Закону, - копії документів, що засвідчують їх родинні стосунки з громадянином України;

5) для осіб, зазначених у пункті 5 частини другої статті 4 цього Закону, - документ, який підтверджує, що особа раніше перебувала в громадянстві України;

6) для осіб, зазначених у пункті 6 частини другої статті 4 цього Закону, - копії документів, що засвідчують їх родинні стосунки з іммігрантом, і документ про те, що іммігрант не заперечує проти їх імміграції та гарантує їм фінансове забезпечення на рівні не нижчому від прожиткового мінімуму, встановленого в Україні;

{ Пункт 7 частини сьомої статті 9 виключено на підставі Закону N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }

8) для осіб, зазначених у пункті 8 частини другої статті 4 цього Закону, - копія документа, що підтверджує встановлення особі статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, а також документ, що підтверджує факт безперервного проживання особи на законних підставах на території України протягом трьох років з дня встановлення їй статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми;{ Частину сьому статті 9 доповнено новим пунктом згідно із Законом N 3739-VI (3739-17) від 20.09.2011 }

9) для осіб, зазначених у пункті 9 частини другої статті 4 цього Закону, - документ, що підтверджує факт проходження військової служби у Збройних Силах України;{ Частину сьому статті 9 доповнено новим пунктом згідно із Законом N 716-VIII (716-19) від 06.10.2015 }

10) для осіб, зазначених у пункті 2 частини третьої статті 4 цього Закону, - копії документів про призначення їх опікунами чи піклувальниками над громадянами України або про встановлення над ними опіки чи піклування громадянина України;

11) для осіб, зазначених у пункті 3 частини третьої статті 4 цього Закону, - документи,

що підтверджують право особи на набуття громадянства України за територіальним походженням відповідно до статті 8 Закону України «Про громадянство України» (2235-14);! Пункт частини сьомої статті 9 в редакції Закону N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }

12) для осіб, зазначених у пункті 4 частини третьої статті 4 цього Закону, - подання центрального органу виконавчої влади України про те, що імміграція особи становить державний інтерес для України;

13) для осіб, зазначених у пункті 5 частини третьої статті 4 цього Закону, - документи, що підтверджують отримання статусу закордонних українців, або копії документів, що засвідчують їх родинні стосунки із закордонними українцями. [Частину сьому статті 9 доповнено пунктом згідно із Законом N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012]

Особи, які постійно проживають за межами України, за винятком осіб, зазначених у пунктах 1, 3 частини третьої статті 4 цього Закону, разом із заявою про надання дозволу на імміграцію подають також довідку про відсутність судимості.

Якщо за дії, пов'язані з наданням дозволу на імміграцію, законодавством України передбачена сплата державного мита або консульського збору, разом із заявою подається документ про його сплату.

У разі неподання особою всіх визначених цим Законом документів заява про надання дозволу на імміграцію не приймається.

Термін розгляду заяви про надання дозволу на імміграцію не може перевищувати одного року з дня її подання.

Стаття 10. Підстави для відмови у наданні дозволу на імміграцію

Дозвіл на імміграцію не надається:

1) особам, засудженим до позбавлення волі на строк більше одного року за вчинення діяння, що відповідно до законів України визнається злочином, якщо судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку;

2) особам, які вчинили злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людяності та людства, як їх визначено в міжнародному праві, або розшукуються у зв'язку із вчиненням діяння, що відповідно до законів України визнається тяжким злочином, або їм повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, досудове розслідування якого не закінчено; { Пункт 2 частини першої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4652-VI (4652-17) від 13.04.2012 }

3) особам, хворим на хронічний алкоголізм, токсикоманію, наркоманію або інфекційні захворювання, перелік яких визначено центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;{ Пункт 3 частини першої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

4) особам, які в заявах про надання дозволу на імміграцію азначили свідомо неправдиві відомості чи подали підроблені документи;

5) особам, яким на підставі закону заборонено в'їзд на територію України;

6) в інших випадках, передбачених законами України.

Положення пунктів 1, 3 не поширюються на осіб, зазначених у пунктах 1, 3 частини третьої статті 4 цього Закону.

Стаття 11. Порядок в'їзду іммігрантів в Україну і видачі посвідки на постійне проживання

Особі, яка постійно проживає за межами України і отримала дозвіл на імміграцію, дипломатичне представництво чи консульська установа України за її зверненням оформляють довгострокову візу. Зазначена особа в'їжджає на територію України в порядку, встановленому законодавством України.

{ Частина перша статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }

Після прибуття імігранта в Україну він повинен звернутися протягом п'яти робочих днів до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері іміграції, із заявою про видачу йому посвідки на постійне проживання. До заяви мають додаватися копія паспортного документа заявника із проставленою в ньому довгостроковою візою та копія рішення про надання дозволу на іміграцію.

{ Частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012, N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері іміграції, протягом тижня з дня прийняття заяви видає імігранту посвідку на постійне проживання.

{ Частина третя статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Особі, яка перебуває на законних підставах в Україні і отримала дозвіл на іміграцію, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері іміграції, видає посвідку на постійне проживання протягом тижня з дня подання нею відповідної заяви.

{ Частина четверта статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Розділ IV **СКАСУВАННЯ ДОЗВОЛУ НА ІМІГРАЦІЮ. ВИЌЗД І ВИДВОРЕННЯ ЗА МЕЖІ** **УКРАЌНИ**

Стаття 12. Підстави для скасування дозволу на іміграцію

Дозвіл на іміграцію може бути скасовано, якщо: { Абзац перший статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

1) з'ясується, що його надано на підставі свідомо неправдивих відомостей, підrobлених документів чи документів, що втратили чинність;

2) імігранта засуджено в Україні до позбавлення волі на строк більше одного року і вирок суду набрав законної сили;

3) дії імігранта становлять загрозу національній безпеці України, громадському порядку в Україні;

4) це є необхідним для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України;

5) імігрант порушив законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства;

6) в інших випадках, передбачених законами України.

Стаття 13. Вилучення посвідки на постійне проживання, виїзд і видворення за межі України

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері іміграції, не пізніш як у тижневий строк надсилає копію рішення про скасування дозволу на іміграцію особі, стосовно якої прийнято таке рішення, та вилучає у неї посвідку на постійне проживання.

{ Частина перша статті 13 в редакції Закону N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Особа, стосовно якої прийнято рішення про скасування дозволу на іміграцію, повинна виїхати з України протягом місяця з дня отримання копії цього рішення.

Якщо за цей час особа не виїхала з України, вона підлягає видворенню в порядку, передбаченому законодавством України. У разі скасування дозволу на іміграцію стосовно особи, яка була до його надання визнана біженцем в Україні, її не може

бути вислано або примусово повернуто до країни, де її життю або свободі загрожує небезпека через її расу, національність, релігію, громадянство (підданство), належність до певної соціальної групи або політичні переконання.

{ Частина третя статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5453-VI (5453-17) від 16.10.2012 }

Якщо особа оскаржила рішення про скасування дозволу на імміграцію до суду, рішення про її видворення не приймається до набрання рішенням суду законної сили.

У разі скасування дозволу на імміграцію та вилучення посвідки на постійне проживання у зв'язку із засудженням до позбавлення волі за вироком суду особа повинна виїхати з України протягом місяця з дня відбуття покарання.

Якщо особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову у наданні їй дозволу на імміграцію, за час розгляду її заяви втратила інші законні підстави для перебування в Україні, на неї поширюються положення частин другої - четвертої цієї статті.

Стаття 14. Повторне подання заяви про надання дозволу на імміграцію

Особа може повторно подати заяву про надання дозволу на імміграцію не раніше ніж через рік з дня прийняття рішення про відмову у наданні дозволу на імміграцію чи його скасування.

Стаття 15. Оскарження рішень з питань імміграції, дій чи бездіяльності органів державної влади, посадових і службових осіб

Дії та бездіяльність посадових і службових осіб, які порушують порядок та строки розгляду заяв про надання дозволу на імміграцію, рішення, прийняті центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері імміграції, можуть бути оскаржені у встановленому порядку до суду.

{ Стаття 15 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5459-VI (5459-17) від 16.10.2012 }

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади України їхніх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

3. Рекомендувати Президенту України визначити центральний орган виконавчої влади, на який буде покладено виконання функцій спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань імміграції, та привести свої акти у відповідність з цим Законом.

4. Вважати такими, що мають дозвіл на імміграцію в Україну:

іноземців та осіб без громадянства, які прибули в Україну на постійне проживання до набрання чинності цим Законом і мають у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року відмітку про прописку або отримали посвідку на постійне проживання в Україні;

іноземців та осіб без громадянства, які змушені були залишити місця постійного проживання в Автономній Республіці Абхазія Грузії, прибули в Україну, одержали

в установленому порядку тимчасову довідку і прожили в Україні не менш як п'ять років, а також їх повнолітніх дітей, які прибули в Україну разом з ними до досягнення повноліття, і звернулися із заявою про видачу їм посвідки на постійне проживання в Україні; [Абзац третій пункту 4 розділу V в редакції Закону N 1182-VI (1182-17) від 19.03.2009]

іноземців та осіб без громадянства, які прибули в Україну до 6 березня 1998 року за Угодою між Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам та Урядом СРСР про направлення і прийняття в'єтнамських громадян на професійне навчання та роботу на підприємства і в організації СРСР від 2 квітня 1981 року, залишилися проживати в Україні і звернулися протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом із заявою про видачу їм посвідки на постійне проживання в Україні;

іноземців та осіб без громадянства, які прибули в Україну дітьми-сиротами у зв'язку із збройними конфліктами у місцях їх постійного проживання і виховуються або виховувалися у державних дитячих закладах чи в дитячих будинках сімейного типу або над якими встановлено чи було встановлено опіку або піклування громадян України.

Особам, зазначеним у пункті 4 Прикінцевих положень, посвідка на постійне проживання видається за їхніми заявами або заявами їх законних представників без оформлення дозволу на імміграцію. На них поширюється чинність статей 12-15 цього Закону.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 7 червня 2001 року
N 2491-III

1.2.2. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»

Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 16, ст.146)

[Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 5076-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 27, ст.282
№ 5459-VI від 16.10.2012, ВВР, 2013, № 48, ст.682
№ 5477-VI від 06.11.2012, ВВР, 2013, № 50, ст.693
№ 1251-VII від 13.05.2014, ВВР, 2014, № 27, ст.911
№ 992-VIII від 04.02.2016, ВВР, 2016, № 12, ст.134]

Із тексту Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції» та «орган міграційної служби» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» у відповідному відмінку, а слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я» в усіх відмінках замінено словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я» у відповідному відмінку згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Цей Закон визначає порядок регулювання суспільних відносин у сфері визнання особи біженцем, особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, втрати та позбавлення цього статусу, а також встановлення правового статусу біженців та осіб, які потребують додаткового захисту і яким надано тимчасовий захист в Україні.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) біженець - особа, яка не є громадянином України і внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства (підданства) і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань;

2) дитина, розлучена із сім'єю, - особа віком до вісімнадцяти років, яка прибуває чи прибула на територію України без супроводу батьків чи одного з них, діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікуна чи піклувальника, призначених відповідно до законодавства країни походження, або інших повнолітніх осіб, які до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяли на себе відповідальність за виховання дитини;

3) довідка про звернення за захистом в Україні - документ, що засвідчує законність перебування особи на території України на період, що розпочинається з моменту

звернення особи з відповідною заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і є дійсною для реалізації прав і виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України, до остаточного визначення статусу такої особи чи залишення нею території України;

4) додатковий захист - форма захисту, що надається в Україні на індивідуальній основі іноземцям та особам без громадянства, які прибули в Україну або перебувають в Україні і не можуть або не бажають повернутися в країну громадянської належності або країну попереднього постійного проживання внаслідок обставин, зазначених у пункті 13 частини першої цієї статті;

{Пункт 4 частини першої статті 1 в редакції Закону № 1251-VII від 13.05.2014}

5) заборона вислання або примусового повернення - недопущення видворення (добровільного чи примусового), видачі (екстрадиції), передачі, іншого примусового переміщення особи, на яку поширюється дія цього Закону, за межі України;

6) законні представники дитини, розлученої із сім'єю, - орган опіки та піклування, опікуни та піклувальники, призначені відповідно до законодавства України, прийомні батьки, батьки-вихователі, патронатні вихователі, адміністрація закладу охорони здоров'я, навчального або іншого дитячого закладу;

7) законні представники особи віком до вісімнадцяти років - один з батьків, усиновителів, дід чи баба, повнолітні брат чи сестра, опікуни чи піклувальники, призначені такими до прибуття в Україну, або інша повнолітня особа, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяла на себе відповідальність за виховання дитини;

8) заява про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, - заява-анкета встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, зазначених у пунктах 1 і 13 частини першої цієї статті;

9) ідентифікація особи - заходи, пов'язані із встановленням органами виконавчої влади особи заявника, який звернувся із заявою про визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не має документів, що посвідчують його особу, або такі документи фальшиві;

10) країна громадянської належності - країна, громадянином (підданим) якої є особа. За умови, якщо особа має понад одне громадянство, вона не вважається такою, що не має захисту країни своєї громадянської належності, якщо без будь-якої поважної причини, що випливає з обґрунтованих побоювань, вона не скористалася захистом однієї з країн, громадянином (підданим) якої вона є;

11) країна попереднього постійного проживання особи без громадянства - країна, в якій особа без громадянства постійно проживала до прибуття в Україну;

12) країна походження - країна чи країни громадянської належності для іноземця або країна попереднього постійного проживання особи без громадянства;

13) особа, яка потребує додаткового захисту, - особа, яка не є біженцем відповідно

до Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та цього Закону, але потребує захисту, оскільки така особа змушена була прибути в Україну або залишитися в Україні внаслідок загрози її життю, безпеці чи свободі в країні походження через поぼювання застосування щодо неї смертної кари або виконання вироку про смертну кару чи тортур, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання або загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту чи систематичного порушення прав людини і не може чи не бажає повернутися до такої країни внаслідок зазначених побоювань;

{Пункт 13 частини першої статті 1 в редакції Закону № 1251-VII від 13.05.2014}

14) особи, які потребують тимчасового захисту, - іноземці та особи без громадянства, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок зовнішньої агресії, іноземної окупації, громадянської війни, зіткнень на етнічній основі, природних чи техногенних катастроф або інших подій, що порушують громадський порядок у певній частині або на всій території країни походження;

{Пункт 14 частини першої статті 1 в редакції Закону № 1251-VII від 13.05.2014}

15) посвідчення біженця - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його біженцем в Україні і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

16) посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує додаткового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

{Пункт 16 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5477-VI від 06.11.2012}

17) посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує тимчасового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

18) пункт тимчасового розміщення біженців - місце тимчасового розміщення осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

19) статус біженця - визнання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, іноземця або особи без громадянства біженцем;

20) строк перебування на території України - визначений законодавством України, міжнародними договорами України строк, протягом якого іноземець чи особа без громадянства може на законних підставах перебувати в Україні;

21) тимчасовий захист - форма захисту, що є винятковим практичним заходом,

обмеженим у часі, і надається в Україні іноземцям та особам без громадянства, які масово прибули в Україну і не можуть повернутися в країну постійного проживання через обставини, зазначені у пункті 14 частини першої цієї статті;

[Пункт 21 частини першої статті 1 в редакції Закону № 1251-VII від 13.05.2014]

22) третя безпечна країна - країна, в якій особа перебувала до прибуття в Україну, крім випадків транзитного проїзду через територію такої країни, і могла звернутися з клопотанням про визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, оскільки така країна:

дотримується міжнародних стандартів з прав людини у сфері притулку, встановлених міжнародно-правовими актами універсального та регіонального характеру, включаючи норми про заборону тортур, нелюдського чи такого, що принижує гідність, поводження чи покарання;

дотримується міжнародних принципів стосовно захисту біженців, передбачених Конвенцією про статус біженців 1951 року і Протоколом щодо статусу біженців 1967 року, та стосовно осіб, які потребують додаткового захисту;

має національне законодавство у сфері притулку та біженців і її відповідні державні органи визначають статус біженця та надають притулок;

забезпечить особі ефективний захист проти вислання і можливість звертатися за притулком та користуватися ним;

погоджується прийняти особу і забезпечити їй доступ до процедури визначення статусу біженця чи надання додаткового захисту;

23) УВКБ ООН - Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців;

24) члени сім'ї біженця чи особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту:

чоловік (дружина);

діти віком до вісімнадцяти років за умови, що вони не перебувають у шлюбі і знаходяться на утриманні;

повнолітні діти, які не перебувають у шлюбі, якщо вони через фізичний стан об'єктивно не здатні задовольняти свої потреби;

непрацездатні батьки;

інші особи, які перебувають під їх опікою чи піклуванням, як це визначається національним законодавством і звичаями відповідної країни.

Стаття 2. Законодавство про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту

1. Питання, пов'язані з біженцями та особами, які потребують додаткового або

тимчасового захисту, регулюються цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Заборона вислання або примусового повернення біженця чи особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, до країни, з якої вони прибули та де їх життю або свободі загрожує небезпека

1. Біженець чи особа, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист, не може бути вислана або примусово повернута до країни, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, а також з інших причин, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, що не можуть бути повернуті до країн походження.

2. Біженець чи особа, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист, не може бути вислана або примусово повернута до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання або з яких вони можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, а також з інших причин, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, що не можуть бути повернуті до країн походження.

Стаття 4. Сприяння збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист

1. Україна сприяє збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист.

2. Члени сім'ї особи, яку визнано біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист в Україні, мають право з метою возз'єднання сім'ї в'їхати на територію України і бути визнаними біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, або отримати тимчасовий захист за відсутності умов, передбачених абзацами другим - четвертим частини першої статті 6 та абзацами другим і третім частини першої статті 25 цього Закону.

3. У разі якщо біженці та особи, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист, не зможуть надати офіційні документальні докази сімейного зв'язку з членами своєї сім'ї, беруться до уваги інші докази, які мають бути оцінені відповідно до законодавства України. Відмова у возз'єднанні сім'ї не може ґрунтуватися виключно на підставі відсутності документів, що підтверджують факт сімейного зв'язку.

4. Біженці та особи, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист, можуть з метою возз'єднання сім'ї без перешкод залишити територію України.

Розділ II

ВИЗНАННЯ БІЖЕНЦЕМ АБО ОСОБОЮ, ЯКА ПОТРЕБУЄ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ, ВТРАТА, ПОЗБАВЛЕННЯ СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ ТА ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 5. Порядок звернення особи із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

{Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

2. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України, повинна без зволікань звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

{Абзац перший частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

У разі якщо така особа під час незаконного перетинання державного кордону України звернулася із зазначеною заявою до посадової особи Державної прикордонної служби України, вона зобов'язана надати цій посадовій особі пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України. У разі відсутності у такої особи документів, що посвідчують її особу, або якщо такі документи є фальшивими, вона повинна повідомити в поясненні про цю обставину, а також викласти причини зазначених обставин. Під час надання пояснень особою, яка не володіє українською або російською мовами, орган Державної прикордонної служби України повинен забезпечити перекладача з мови, якою така особа може спілкуватися. Після надання пояснень особою, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна бути протягом 24 годин передана посадовими особами Державної прикордонної служби України представнику центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

{Абзац другий частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

3. У разі якщо державний кордон України перетинає чи перетнула дитина, розлучена із сім'єю, і заявляє про намір бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про це повідомили інші особи, які не є її законними представниками, посадові особи Державної прикордонної служби України повинні невідкладно повідомити про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, та орган опіки і піклування. Центральний орган виконавчої влади,

що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, спільно з органом опіки і піклування зобов'язаний вжити заходів для тимчасового влаштування такої дитини у відповідний дитячий заклад або сім'ю.

4. Особа, зазначена в частині другій цієї статті, не несе відповідальності за незаконне перетинання державного кордону України, якщо вона без зволікань звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така особа не несе відповідальності за порушення правил перебування в Україні, якщо вона перебуває на території України протягом часу, необхідного для подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

5. Особа, яка на законних підставах тимчасово перебуває в Україні, і під час такого перебування в країні її громадянської належності чи попереднього постійного проживання виникли умови, зазначені в пунктах 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, внаслідок яких вона не може повернутися до країни свого походження і має намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, до закінчення строку перебування на території України.

[Частина п'ята статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може прийняти рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, в разі, якщо заявник видає себе за іншу особу або якщо заявнику раніше було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за відсутності умов, передбачених пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися.

7. Вимога про подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, установлена частиною другою цієї статті, а також вимога щодо строку подання такої заяви, передбаченого частиною п'ятою цієї статті, не поширюється на випадки, коли такі заяви подаються законними представниками дітей, розлучених із сім'єю.

Стаття 6. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, особа:

яка вчинила злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

яка вчинила злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, якщо таке діяння відповідно до Кримінального кодексу України належить до тяжких або особливо тяжких злочинів;

яка винна у вчиненні дій, що суперечать меті та принципам Організації Об'єднаних Націй;

стосовно якої встановлено, що умови, передбачені пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, відсутні;

яка до прибуття в Україну була визнана в іншій країні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

яка до прибуття в Україну з наміром бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, перебувала в третій безпечній країні. Дія цього абзацу не поширюється на дітей, розлучених із сім'ями, а також на осіб, які народилися чи постійно проживали на території України, а також їх нащадків (дітей, онуків).

Стаття 7. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, проводиться на підставі заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така заява особисто подається іноземцем чи особою без громадянства або її законним представником до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за місцем тимчасового перебування заявника.

{Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

2. Заявник, якому виповнилося вісімнадцять років, подає заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, в якій викладає основні відомості про себе та обставини, що змусили його залишити країну походження.

3. Відомості про дітей, які не досягли вісімнадцятирічного віку, наводяться в заяві одного із законних представників особи, яка не досягла повноліття.

4. Заява про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитиною, розлученою із сім'єю, подається одним з її законних представників.

5. Заява про визнання неієздатної особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, подається її законним представником, про що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, робить на заяві відповідний запис.

6. Якщо заявник не може особисто скласти заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з неписьменністю або фізичними вадами, заява на його прохання складається іншою особою, про що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, робить на заяві відповідний запис.

7. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються документи, що посвідчують особу заявника, а також документи

та матеріали, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, або такі документи є фальшивими, він повинен повідомити про цю обставину в заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також викласти причини виникнення зазначених обставин.

8. У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, його прізвище, ім'я, по батькові та інші дані про нього попередньо, до встановлення особи, записуються за його вказівкою, про що зазначається в реєстраційному листку на особу та робиться відповідний запис на заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

9. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються також по чотири фотокартки заявника та членів його сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, відомості про яких внесено до заяви.

10. Відомості, що подаються заявником, інформація про факт подання заяви про визнання особою, яка має право на захист в Україні, є конфіденційною інформацією.

11. Одночасно з оформленням документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, вживає всіх можливих заходів для розшуку батьків або інших законних представників особи, яка не досягла вісімнадцяти років.

12. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту:

реєструє заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та подані документи;

ознайомлює заявника або його законного представника під їх власний підпис з порядком прийняття рішення за їх заявами, правами та обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

проводить дактилоскопію особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

у разі потреби направляє особу на обстеження для встановлення віку у порядку, встановленому законодавством України;

заповнює реєстраційний листок на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та членів її сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, або на дитину, розлучену із сім'єю, від імені якої заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, подав її законний представник;

заповнює інші необхідні документи;

оформлює особову справу;

роз'яснює порядок звернення про надання безоплатної правової допомоги відповідно до закону, що регулює надання безоплатної правової допомоги;

[Абзац дев'ятий частини дванадцятої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5477-VI від 06.11.2012]

заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи.

Стаття 8. Порядок попереднього розгляду заяв

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, який прийняв до розгляду заяву іноземця чи особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає заявникові довідку про звернення за захистом в Україні та реєструє заявника. Протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, проводить співбесіду із заявником, розглядає відомості, наведені в заяві, та інші документи, вимагає додаткові відомості та приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення зазначеного питання.

У разі подання законним представником дитини, розлученої із сім'єю, заяви про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, без попереднього розгляду заяви.

2. За бажанням заявника участь у попередньому розгляді заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, бере адвокат. Призначення адвоката для надання правової допомоги заявникові здійснюється в установленому порядку.

3. Під час співбесіди заявнику, який не володіє українською або російською мовами, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, забезпечує перекладача з мови, якою заявник може спілкуватися. Заявник має право залучити перекладача за свій рахунок або за рахунок інших юридичних чи фізичних осіб. Перекладач повинен дотримуватися конфіденційності з обов'язковим оформленням центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, розписки про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

4. Рішення про оформлення або відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається на підставі письмового висновку працівника, який веде справу, і оформлюється наказом уповноваженої посадової особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

[Частина четверта статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від

16.10.2012]

5. У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

6. Рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймаються за заявами, які є очевидно необґрунтованими, тобто якщо у заявника відсутні умови, зазначені пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, а також якщо заяви носять характер зловживання: якщо заявник з метою визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає себе за іншу особу, а так само за заявами, поданими особами, яким було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з відсутністю підстав, передбачених для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, встановлених пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися.

7. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилає заявнику або його законному представнику письмове повідомлення з викладенням причини відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

8. У разі використання особою права на оскарження центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, до прийняття рішення за скаргю залишає на зберігання документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи.

[Частина восьма статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

9. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні та повертає особі документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи, що перебувають на зберіганні в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

[Частина дев'ята статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Стаття 9. Порядок розгляду заяви після прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом двох місяців з дня прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Строк розгляду може бути продовжено уповноваженою посадовою особою центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за вмотивованим поданням працівника, який розглядає заяву, але не більш як до трьох місяців.

[Частина перша статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

2. Працівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, проводяться співбесіди із заявником або його законним представником, які мають на меті виявити додаткову інформацію, необхідну для оцінки справжності фактів, повідомлених заявником або його законним представником.

Співбесіда із заявником проводиться за правилами, встановленими частинами другою і третьою статті 8 цього Закону.

3. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, співбесіда проводиться з її законним представником та такою дитиною, якщо вік та рівень розвитку дитини є достатніми для проведення такої співбесіди.

Співбесіда з дитиною, розлученою із сім'єю, проводиться в присутності її законного представника, який подав від імені дитини заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також психолога і педагога.

4. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, участь адвоката є обов'язковою. Призначення адвоката для надання правової допомоги такій дитині здійснюється в установленому порядку.

5. У разі виникнення сумніву щодо віку дитини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за згодою дитини або згодою її законного представника направляє таку дитину на обстеження для встановлення віку, що проводиться у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, спільно з органами Служби безпеки України проводить перевірку обставин, за наявності яких заявника не може бути визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 6 цього

Закону.

7. У разі відсутності у заявника документів, що посвідчують особу, або якщо такі документи є фальшивими, для встановлення особи заявника центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, спільно з відповідними органами Служби безпеки України згідно із законодавством проводиться ідентифікація особи.

8. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, поданої заявником, необхідності у встановленні справжності і дійсності поданих ним документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, має право звертатися з відповідними запитами до органів Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, заява якої розглядається. Такі звернення розглядаються у строк, визначений законодавством України.

9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, направляє особу, яка подала заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, на медичне обстеження, що проводиться в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

10. Документи, отримані або підготовлені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

11. Після вивчення документів, перевірки фактів, повідомлених особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, готує письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

12. Особова справа заявника разом з письмовим висновком надсилається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, для прийняття остаточного рішення за заявою.

[Частина дванадцята статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

13. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути припинено за відповідним клопотанням заявника.

Стаття 10. Прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у тому числі стосовно перебуваючих з ним на території України

неповнолітніх дітей (членів сім'ї заявника або таких, які знаходяться під його опікою чи піклуванням), внесених до анкети заявника, на визнання яких біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, є письмова згода заявника, висловлена в анкеті чи заяві, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом місяця з дня отримання особової справи заявника та письмового висновку. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, але не більш як до трьох місяців.

{Частина перша статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може вимагати подання додаткової інформації від уповноважених посадових осіб цього центрального органу виконавчої влади, які здійснювали розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

{Частина друга статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

3. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, необхідності у встановленні справжності і дійсності документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, має право звертатися з відповідними запитом до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, особова справа якої розглядається.

3 метою забезпечення конфіденційності інформації про заявників та захисту членів їхніх сімей, які можуть залишатися в країні їх походження, органи державної влади під час проведення зазначених заходів повинні уникати надсилання запитів з персональними даними заявників до спеціальних правоохоронних органів (служб) країни походження заявників.

4. Документи, отримані або підготовлені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, під час прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

5. За результатами всебічного вивчення і оцінки всіх документів та матеріалів, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У разі виявлення помилок або неточностей у відомостях про особу, внесених до рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту,

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом місяця з дня отримання особою справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, з письмовим висновком, приймає рішення про їх виправлення та здійснює обмін документів, виданих на підставі такого рішення.

[Частину п'яту статті 10 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 992-VIII від 04.02.2016]

6. Іноземець або особа без громадянства визнаються біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, та вважаються такими, які постійно проживають в Україні з моменту прийняття рішення про визнання їх біженцями або які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

7. Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надсилається протягом трьох робочих днів з дня його прийняття разом з особою справою заявника уповноваженим посадовим особам цього центрального органу виконавчої влади, які розглядали заяву.

[Частина сьома статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом 15 робочих днів з дня прийняття рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, оформлює та видає кожній особі, яка досягла шістнадцятирічного віку, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту. У разі якщо видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою особою, зазначеною у частині дванадцятій цієї статті, своїх прав на освіту, лікування тощо, за клопотанням батьків чи законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом тощо, такій особі може бути, як виняток, оформлено та видано відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

[Абзац перший частини восьмої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 992-VIII від 04.02.2016]

Дитині, розлученій із сім'єю, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається до досягнення шістнадцятирічного віку. Під час видачі посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, довідка про звернення за захистом в Україні вилучається.

[Частину дев'яту статті 10 виключено на підставі Закону № 5459-VI від 16.10.2012]

10. Відомості про членів сім'ї біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, які не досягли шістнадцятирічного віку, зазначаються у посвідченні біженця чи посвідченні особи, яка потребує додаткового захисту, одного з батьків, а в разі відсутності батьків - діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

11. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається строком на п'ять років.

Під час перереєстрації біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, строк дії посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, продовжується.

[Абзац другий частини одинадцятої статті 10 в редакції Закону № 5459-VI від 16.10.2012]

12. Особа, яку визнано біженцем, та особа, яка потребує додаткового захисту, які досягли шістнадцятирічного віку, мають право отримати проїзний документ для виїзду за кордон у порядку, встановленому законодавством України. Дитина, яка розлучена із сім'єю і яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право за клопотанням її законних представників на отримання проїзного документа для виїзду за кордон до досягнення шістнадцятирічного віку.

13. У разі якщо центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, прийняв рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа цього центрального органу виконавчої влади протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає особі, стосовно якої прийнято зазначене рішення, письмове повідомлення з викладенням причин відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення. Довідка про звернення за захистом в Україні продовжується, якщо особа оскаржує таке рішення.

[Частина тринадцята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

14. У разі використання особою права на оскарження центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника).

[Частина чотирнадцята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

15. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні та повертає особі національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), що перебувають на зберіганні.

[Частина п'ятнадцята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

16. Особа, яка отримала повідомлення про відмову у визнанні біженцем

або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використала право на його оскарження, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо немає інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Стаття 11. Втрата і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Статус біженця та додатковий захист втрачаються у разі, якщо особа:

1) добровільно знову скористалася захистом країни громадянської належності (підданства);

2) набула громадянства України або добровільно набула громадянства, яке мала раніше, або набула громадянства іншої держави і користується її захистом;

3) добровільно повернулася до країни, яку вона залишила чи за межами якої перебувала внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань;

4) будучи особою без громадянства, може повернутися в країну свого попереднього постійного проживання, оскільки обставин, за яких її було визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, більше не існує;

5) отримала притулок чи дозвіл на постійне проживання в іншій країні;

6) не може відмовлятися від користування захистом країни своєї громадянської належності, оскільки обставин, на підставі яких особу було визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, більше не існує.

2. Положення пункту 4 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує додаткового захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які впливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови повернутися в країну свого попереднього постійного проживання.

3. Положення пункту 6 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує додаткового захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які впливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови користуватися захистом країни своєї громадянської належності.

4. Підставою для подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, про втрату статусу біженця або додаткового захисту може бути особиста заява біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, або клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

5. Особа позбавляється статусу біженця або додаткового захисту, якщо вона займається діяльністю, що становить загрозу національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю населення України.

6. Рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, скасовується, якщо вона повідомила недостовірні відомості, пред'явила

фальшиві документи, що стали підставою для визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

7. Підставою для подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, про позбавлення статусу біженця або додаткового захисту може бути клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

8. Уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за наявності підстав, зазначених у частинах першій, п'ятій та шостій цієї статті, вносять до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, подання про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за власною ініціативою.

{Частина восьма статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

9. У поданні про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, мають бути викладені обставини та долучені документи, що підтверджують наявність підстав для втрати або позбавлення статусу біженця чи додаткового захисту або для скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

10. Рішення про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за поданням уповноважених посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом місяця з дня отримання подання та його особової справи. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, але не більш як до трьох місяців.

{Частина десята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може вимагати додаткової інформації від уповноваженої посадової особи, яка внесла подання.

{Частина одинадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

12. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, викладеної у поданні, потреби в установленні справжності і дійсності документів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, має право звертатися з

відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів щодо особи, стосовно якої вирішується питання про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту.

13. Подання щодо втрати та позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, документи, отримані або підготовлені під час розгляду подання, додаються до особової справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

14. На основі всебічного вивчення і оцінки документів та матеріалів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, приймає рішення про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, а також про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відсутність підстав для втрати чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У разі виявлення помилок або неточностей у відомостях про особу, внесених до рішень про втрату, позбавлення статусу біженця або додаткового захисту і про скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом місяця з дня отримання особової справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, з письмовим висновком, приймає рішення про їх виправлення.

[Частина чотирнадцяту статті 11 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 992-VIII від 04.02.2016]

15. Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилається разом з особовою справою біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, до відповідних посадових осіб цього центрального органу виконавчої влади.

[Частина п'ятнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

16. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надсилає особі, стосовно якої прийнято рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця чи додаткового захисту або скасовано рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або видає їй письмове повідомлення із зазначенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження. Посвідчення біженця або посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та їх проїзні документи для виїзду за кордон вилучаються або визнаються недійсними.

[Частина шістнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

17. У разі використання особою права на оскарження центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника).

[Частина сімнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

18. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця чи статусу додаткового захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, вилучає у такої особи посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, та їх проїзні документи для виїзду за кордон або визнає їх недійсними та повертає особі національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), що перебувають на зберіганні.

[Частина вісімнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

19. Особа, яка не реалізувала право на оскарження рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна залишити територію України в установленний строк, якщо вона не має інших встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» законних підстав для перебування в Україні.

Стаття 12. Оскарження рішень щодо статусу біженця та особи, яка потребує додаткового захисту

1. Рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, протягом п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення про відмову можуть бути оскаржені в установленому законом порядку до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, а також до суду у строки, встановлені цим Законом.

[Частина перша статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

2. Рішення, що приймаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, щодо визнання іноземця або особи без громадянства біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також рішення про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, про скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, можуть бути

оскаржені в установленому законом порядку та в установлені цим Законом строки до суду.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, після реєстрації скарги про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

[Частина третя статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

4. У разі якщо особа або її законний представник оскаржує рішення в судовому порядку, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

[Частина четверта статті 12 в редакції Закону № 5459-VI від 16.10.2012]

5. Рішення за скаргою приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом місяця з дня отримання особової справи. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, але не більш як на три місяці.

6. Особа, скарга якої розглядається, або законний представник такої особи мають право брати участь у розгляді їх скарги.

7. Особа, скарга якої розглядається, або законний представник такої особи має право на правову допомогу. За бажанням особи участь у розгляді скарги бере адвокат. Призначення адвоката для надання правової допомоги особі здійснюється особою, її законними представниками, а також іншими особами за проханням чи згодою особи, скарга якої розглядається. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може призначити адвоката у встановленому законом порядку через адвокатське об'єднання, а на території адміністративно-територіальних одиниць, де почали діяльність органи (установи), уповноважені законом на надання безоплатної правової допомоги, - через зазначені органи (установи) відповідно до закону, що регулює надання безоплатної правової допомоги.

[Абзац перший частини сьомої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5076-VI від 05.07.2012]

Участь адвоката в розгляді скарги щодо дитини, розлученої із сім'єю, або недієздатної особи є обов'язковою. Призначення адвоката для надання такої дитині правової допомоги здійснюється в установленому порядку.

8. У разі якщо центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, або суд прийняв позитивне рішення за скаргою заявника, протягом семи робочих днів з

дня отримання такого рішення приймається рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

{Частина восьма статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

9. Особа, яка отримала повідомлення про відхилення скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використала права на його оскарження до суду протягом п'яти робочих днів, повинна залишити територію України в установленний строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

10. У разі прийняття судом рішення про задоволення скарги особи про відмову у визнанні особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, протягом семи робочих днів з дня отримання такого рішення приймає відповідне рішення.

{Частина десята статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

Розділ III

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ БІЖЕНЦІВ І ОСІБ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 13. Права та обов'язки особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право на:

тимчасове працевлаштування, навчання, медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

проживання у родичів, у готелі, піднаймання житлового приміщення або користування житлом, наданим у пункті тимчасового розміщення біженців;

безоплатну правову допомогу в установленому порядку;

конфіденційне листування з УВКБ ООН та право на відвідання співробітниками УВКБ ООН;

інші права, передбачені Конституцією та законами України для іноземців та осіб без громадянства, які законно перебувають на території України.

2. Особа, яка звернулася за наданням статусу біженця чи додаткового захисту і

стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана: подати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

[Абзац другий частини другої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

відбути до визначеного місця тимчасового проживання у разі одержання направлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

проходити медичне обстеження на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

з'являтися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, у визначений ним строк;

[Абзац п'ятий частини другої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, про свої поїздки за межі адміністративно-територіальної одиниці України, на території якої вона проживає.

[Абзац шостий частини другої статті 13 в редакції Закону № 5459-VI від 16.10.2012]

Стаття 14. Правовий статус осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту

1. Особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, користуються тими самими правами і свободами, а також мають такі самі обов'язки, як і громадяни України, крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Особи, яких визнано біженцями в Україні, вважаються такими, які постійно проживають в Україні, з дня прийняття рішення про визнання їх біженцями.

3. Особи, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, вважаються такими, які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

Стаття 15. Права особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має рівні з громадянами України права на:

пересування, вільний вибір місця проживання, вільне залишення території України, крім обмежень, встановлених законом;

працю;

провадження підприємницької діяльності, не забороненої законом;

охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування;

відпочинок;

освіту;

свободу світогляду і віросповідання;

направлення індивідуальних чи колективних письмових звернень або особисте звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів;

володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності;

оскарження до суду рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб;

звернення за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

безоплатну правову допомогу в установленому порядку.

2. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має рівні з громадянами України права у шлюбних та сімейних відносинах.

3. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право на одержання грошової допомоги, пенсії та інших видів соціального забезпечення в порядку, встановленому законодавством України, та користування житлом, наданим у місці проживання.

4. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, користується іншими правами і свободами, передбаченими Конституцією та законами України.

Стаття 16. Обов'язки особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана:

повідомляти протягом десяти робочих днів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, про зміну прізвища, складу сім'ї, сімейного стану, місця

проживання, набуття громадянства України або іншої держави, надання притулку або дозволу на постійне проживання в іншій державі;

[Абзац другий частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

зятися з обліку і стати на облік центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за новим місцем проживання у разі зміни місця проживання і переїзду до адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюється повноваження іншого центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

[Абзац третій частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

проходити щорічну перереєстрацію у строки, встановлені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за місцем проживання. Порядок перереєстрації біженців або осіб, які потребують додаткового захисту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

[Абзац четвертий частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Стаття 17. Права та обов'язки особи, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також яка втратила чи позбавлена статусу біженця або додаткового захисту

1. Особа, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за відсутності умов, зазначених у пунктах 1 та 13 частини першої статті 1 цього Закону, у разі виникнення зазначених умов може повторно звернутися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також яка оскаржує відповідне рішення до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, або до суду, до прийняття рішення за скаргою має права та обов'язки, передбачені статтею 13 цього Закону.

3. Особа, яка отримала повідомлення суду про підтвердження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, скасування рішення про визнання біженцем чи особою, яка

потребує додаткового захисту, повинна залишити територію України в установленний строк, якщо вона не має інших встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» законних підстав для перебування в Україні.

Розділ IV ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ

Стаття 18. Підстави і строк надання тимчасового захисту

1. У разі якщо на територію України з країни, яка має спільний кордон з Україною, масово прибувають особи у зв'язку з подіями, зазначеними в пункті 14 частини першої статті 1 цього Закону, за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Кабінет Міністрів України приймає постанову про надання таким особам тимчасового захисту.

2. Питання прийняття осіб, які потребують тимчасового захисту, визначення їх місць розміщення, порядку реєстрації, забезпечення їх життєдіяльності, фінансування регулюються Кабінетом Міністрів України.

3. Тимчасовий захист особам надається Кабінетом Міністрів України на строк до припинення обставин у країнах їх походження, у зв'язку з якими вони змушені були прибути на територію України, але не більш як на один рік. Строк тимчасового захисту може бути продовжено, але не більш як на один рік.

4. Кожній повнолітній особі, яка належить до осіб, яким надано тимчасовий захист, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

Стаття 19. Правовий статус осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, є іноземцями чи особами без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах на період дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист.

Стаття 20. Права осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, мають право на:

безоплатне проживання у придатних для тимчасового перебування місцях. Вимоги до місць тимчасового перебування осіб, яким надано тимчасовий захист, встановлюються Кабінетом Міністрів України. Перелік місць для тимчасового перебування осіб, яким надано тимчасовий захист, та порядок утримання таких місць визначаються Кабінетом Міністрів України з урахуванням пропозицій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

забезпечення достатнім харчуванням, ліками, одягом з урахуванням спеціальних потреб дітей, у тому числі новонароджених, осіб із захворюваннями, осіб похилого віку;

отримання роботи в Україні на строк, на який надано тимчасовий захист;

отримання грошової допомоги, якщо в них немає інших доходів в Україні;
свободу пересування територією України на тих самих умовах, що визначаються законами України для іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах;

безоплатну невідкладну медичну допомогу в державних закладах охорони здоров'я;

добровільне повернення в країну походження;

подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у порядку, встановленому цим Законом;

отримання інформації про свої права та обов'язки рідною або зрозумілою їм мовою;

користування іншими правами, які їм гарантуються відповідно до міжнародних договорів, законів та інших нормативно-правових актів України.

2. Неповнолітня особа, яка отримала тимчасовий захист, має право на виховання та навчання в державних та комунальних дошкільних, загальноосвітніх та професійних навчальних закладах у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти.

[Частина друга статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Стаття 21. Обов'язки осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, зобов'язані:

дотримуватися вимог Конституції та законів України;

подати всі наявні документи та достовірну інформацію про себе;

пройти ідентифікацію особи в разі відсутності документів, що посвідчують особу, або в разі пред'явлення фальшивого документа;

пройти реєстрацію;

пройти обов'язкове медичне обстеження;

виконувати інші зобов'язання нарівні з іноземцями та особами без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають в Україні.

Стаття 22. Джерела покриття витрат на тимчасовий захист іноземців та осіб без громадянства

1. Надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства здійснюється за кошти Державного бюджету України. Надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства може здійснюватися в порядку, встановленому законодавством України, за кошти міжнародних організацій, благодійних фондів та

громадських організацій.

Стаття 23. Документ, що посвідчує надання іноземцям та особам без громадянства тимчасового захисту

1. Іноземцям та особам без громадянства, яким надано тимчасовий захист, видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні, що діє протягом періоду надання тимчасового захисту.

Стаття 24. Припинення тимчасового захисту

1. Тимчасовий захист припиняється у разі, якщо:

особи можуть повернутися до країни походження внаслідок припинення дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист;

особи переїжджають на проживання в іншу країну.

2. Рішення про припинення тимчасового захисту приймається Кабінетом Міністрів України.

3. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту осіб такий захист припиняється щодо окремої особи, якщо вона подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, з дня прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

4. Рішення про припинення тимчасового захисту щодо особи, зазначеної у частині третій цієї статті, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, який прийняв стосовно неї рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Стаття 25. Підстави для позбавлення тимчасового захисту в індивідуальному порядку

1. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту особа може повернутися до країни походження внаслідок припинення дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист. Особа позбавляється тимчасового захисту в разі вчинення злочину:

проти миру, воєнного злочину або злочину проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою отримання тимчасового захисту, якщо таке діяння відповідно до Кримінального кодексу України належить до тяжких або особливо тяжких злочинів.

2. Рішення про позбавлення тимчасового захисту щодо особи приймається

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

Розділ V

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ВИРІШЕННІ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ БІЖЕНЦЯМИ ТА ОСОБАМИ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО АБО ТИМЧАСОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 26. Повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

1) визначає у проекті Державного бюджету України обсяги фінансування заходів, що здійснюються на виконання цього Закону;

2) приймає за пропозицією центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, рішення про тимчасовий захист осіб та про припинення тимчасового захисту;

3) затверджує положення про посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, про проїзний документ біженця та проїзний документ особи, якій надано додатковий захист, інші необхідні документи;

4) визначає порядок працевлаштування, навчання, надання особам, щодо яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, медичної допомоги, грошової допомоги, пенсій, інших видів соціального забезпечення;

5) встановлює порядок видачі в'їзних віз членам сім'ї осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, а також яким надано тимчасовий захист.

Стаття 27. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, належить:

1) прийняття рішень про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, рішень про втрату, позбавлення статусу біженця або додаткового захисту і скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

2) подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо необхідності прийняття рішення про тимчасовий захист і про припинення тимчасового захисту;

3) прийняття рішення про позбавлення іноземця чи особи без громадянства тимчасового захисту;

4) координація взаємодії органів виконавчої влади з питань стосовно біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

5) розроблення зразків заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та довідки про звернення за захистом в Україні;

6) розгляд скарг на рішення про відмову у прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і скасування цих рішень, якщо вони були прийняті з порушенням законодавства;

7) направлення запитів до компетентних органів влади інших країн щодо наявності в цих країнах членів сім'ї осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, чи яких було визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, і правових підстав для возз'єднання сімей;

8) видача проїзних документів іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими країнами - учасниками Конвенції про статус біженців 1951 року та/або Протоколу щодо статусу біженців 1967 року;

9) ведення централізованого обліку та створення централізованої інформаційної системи про осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

10) збір та аналіз інформації про наявність у країнах походження біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, умов, зазначених у пунктах 1, 13 і 14 частини першої статті 1 цього Закону;

11) утворення, реорганізація, утримання та ліквідація пунктів тимчасового розміщення біженців, затвердження штатної чисельності їх працівників;

12) підготовка до розгляду Кабінетом Міністрів України пропозицій щодо визначення обсягу фінансування заходів, що здійснюються на виконання цього Закону;

13) здійснення контролю за виконанням цього Закону.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, організовує роботу з:

1) прийняття від іноземців та осіб без громадянства заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

2) проведення дактилоскопії осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

3) сприяння у влаштуванні у відповідні дитячі заклади чи сім'ї дітей, розлучених із сім'єю;

4) сприяння дітям, розлученим із сім'єю, у розшуку батьків або інших законних

представників;

5) прийняття рішень про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрати або позбавлення статусу біженця чи додаткового захисту або скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

6) розгляду заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та підготовки письмового висновку щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

7) видачі довідок про звернення за захистом;

8) видачі посвідчень та проїзних документів для виїзду за кордон особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

9) видачі посвідчень особам, яким надано тимчасовий захист;

10) перереєстрації осіб, яких визнано біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту;

11) реєстрації осіб, яким надано тимчасовий захист;

12) визначення місць для тимчасового проживання осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та направлення їх у пункти тимчасового розміщення біженців;

13) попереднього визначення місць для проживання осіб, яким надано тимчасовий захист;

14) прийняття рішення про надання грошової допомоги особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист;

15) сприяння у працевлаштуванні особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

16) сприяння в отриманні особами, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, соціально-побутових і медичних послуг;

17) ведення обліку та особових справ осіб, які звернулися із заявами про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

18) сприяння особам, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист, у розшуку та возз'єднанні з членами їхніх сімей в Україні або за її межами, а також направлення запитів щодо перевірки наявності в інших країнах членів сім'ї зазначених осіб та наявності правових підстав для возз'єднання сімей;

19) реєстрації осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів, які оскаржили чи оскаржують рішення щодо статусу біженця або додаткового захисту, про відмову в оформленні документів, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про втрату чи про позбавлення статусу біженця, додаткового або тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

20) підготовки подань про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, про позбавлення тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

21) вирішення інших питань, віднесених законодавством до повноважень відповідного органу.

{Стаття 27 в редакції Закону № 5459-VI від 16.10.2012}

{Статтю 28 виключено на підставі Закону № 5459-VI від 16.10.2012}

{Зміни до статті 28 див. в Законі № 5477-VI від 06.11.2012}

Стаття 29. Повноваження інших органів виконавчої влади

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, організовує прийняття заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, від осіб, затриманих за незаконне перетинання державного кордону або спробу такого перетинання з метою бути визнаним біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та передає такі заяви до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту. У разі звернення до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони державного кордону осіб, які на законних підставах прибули в Україну з метою бути визнаним біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, роз'яснює їм порядок подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

{Частина перша статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

2. Служба безпеки України та її органи на місцях у разі звернення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, відповідно до своїх повноважень вживають заходів щодо виявлення серед осіб, які подали заяви про визнання їх біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем

або особою, яка потребує додаткового захисту, таких, які не визнаються біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 6 цього Закону.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, забезпечує надання у разі можливості особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання їх біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, допомогу у працевлаштуванні, забезпечують призначення особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, грошової допомоги, пенсії, інших видів соціального забезпечення та грошової допомоги особам, яким надано тимчасовий захист.

[Частина третя статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

4. Міністерство закордонних справ України, закордонні дипломатичні установи України беруть участь у підготовці документів та вносять в установленому порядку пропозиції Кабінету Міністрів України щодо укладення міжнародних договорів з питань, пов'язаних із захистом соціальних, економічних та інших прав і інтересів біженців, у тому числі з компенсацією збитків, завданих біженцям, витратами на їх приймання та облаштування; надають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, інформацію про ситуацію в країнах походження біженців; видають в'їзні візи членам сімей осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту; сприяють добровільному поверненню біженців у країну їх походження чи переселенню у держави, які погоджуються надати їм притулок. Міністерство закордонних справ України здійснює загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів у сфері захисту біженців, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, встановлює порядок медичного обстеження осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та порядок визначення віку особи. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у разі звернення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, забезпечують обов'язкове медичне обстеження, а в разі необхідності - лікування осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту.

[Частина п'ята статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації сприяють забезпеченню освітніх потреб осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення

питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

[Частина шоста статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

7. Органи опіки та піклування є законними представниками дітей, розлучених із сім'ями, і вживають заходів для тимчасового влаштування у відповідні дитячі заклади або сім'ї дітей, розлучених із сім'ями, а також для встановлення опіки чи піклування над такими дітьми, беруть участь у процедурі визнання біженцем дитини, розлученої із сім'єю, сприяють дітям, розлученим із сім'ями, у реалізації їхніх прав.

8. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, затверджує правила розгляду заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зразки заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, довідки про звернення за захистом в Україні та положення про пункти розміщення біженців.

[Статтю 29 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Розділ VI **МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО**

Стаття 30. Міжнародне співробітництво з метою захисту прав біженців

1. Україна співпрацює з іншими державами, Управлінням Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, іншими міжнародними організаціями з метою усунення причин виникнення проблеми біженців, поліпшення їх матеріального становища і вдосконалення правового статусу, а також повернення біженців у країну їх громадянської належності (підданства) або попереднього постійного проживання, а також у разі потреби їх переселення до інших країн у разі наявності відповідних міжнародних договорів.

Стаття 31. Правовий статус осіб, яким надано статус біженця іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року

1. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань.

3. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, або з якої вони можуть бути вислані або повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань.

4. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах та не мають дійсних проїзних документів для виїзду за кордон, мають право отримати такий документ у порядку, встановленому законодавством України.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про біженців» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 250; 2003 р., № 27, ст. 209; 2005 р., № 25, ст. 336).

3. Особи, яким було надано статус біженця в Україні до набрання чинності цим Законом, вважаються такими, яких визнано біженцями безстроково на період дії обставин, зазначених у пункті 1 частини першої статті 1 цього Закону.

4. Заяви про надання статусу біженця, що були подані до набрання чинності цим Законом, розглядаються в порядку, встановленому ним для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

5. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що регулюють питання, пов'язані з біженцями, у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
8 липня 2011 року
№ 3671-VI

1.2.3. Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 19-20, ст.179)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 4652-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 21, ст.208
№ 5459-VI від 16.10.2012, ВВР, 2013, № 48, ст.682
№ 5492-VI від 20.11.2012, ВВР, 2013, № 51, ст.716
№ 406-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.712
№ 1207-VII від 15.04.2014, ВВР, 2014, № 26, ст.892
№ 1539-VII від 19.06.2014, ВВР, 2014, № 34, ст.1168
№ 246-VIII від 05.03.2015, ВВР, 2015, № 22, ст.146
№ 716-VIII від 06.10.2015, ВВР, 2015, № 47, ст.436
№ 766-VIII від 10.11.2015, ВВР, 2015, № 52, ст.482
№ 938-VIII від 26.01.2016, ВВР, 2016, № 9, ст.90
№ 1379-VIII від 19.05.2016, ВВР, 2016, № 27, ст.521
№ 2058-VIII від 23.05.2017, ВВР, 2017, № 30, ст.323
№ 2293-VIII від 27.02.2018, ВВР, 2018, № 19, ст.180)

Цей Закон визначає правовий статус іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні, та встановлює порядок їх в'їзду в Україну та виїзду з України.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) вимушена зупинка - перебування іноземця або особи без громадянства на території України понад установлений законодавством строк для транзитного проїзду через її територію у зв'язку з надзвичайними обставинами (стихійне лихо, хвороба тощо) за наявності документа, що підтверджує причину та тривалість затримки;

2) віза - дозвіл, наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі, необхідний для в'їзду або для транзитного проїзду через територію України протягом відповідного строку;

3) возз'єднання сім'ї - в'їзд та тимчасове або постійне проживання в Україні членів сім'ї іноземця або особи без громадянства, які проживають в Україні на законних підставах та можуть підтвердити відповідними документами наявність достатнього фінансового забезпечення для утримання членів сім'ї в Україні, з метою спільного проживання сім'ї незалежно від того, коли виникли сімейні відносини - до чи після прибуття іноземця або особи без громадянства до України;

4) імміграційна картка - документ, що містить інформацію про іноземця або особу без громадянства, які в'їжджають в Україну чи виїжджають за її межі, та заповнюється у випадках і порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту державного кордону;

[Пункт 4 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

5) дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства - документ, який надає право роботодавцю тимчасово використовувати працю іноземця або особи без громадянства у порядку, встановленому законодавством України;

[Пункт 5 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1539-VII від 19.06.2014]

6) іноземець - особа, яка не перебуває у громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав;

7) іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, - іноземці та особи без громадянства, які в установленому законодавством чи міжнародним договором України порядку в'їхали в Україну та постійно або тимчасово проживають на її території, або тимчасово перебувають в Україні;

8) іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, - іноземці та особи без громадянства, які отримали посвідку на постійне проживання, якщо інше не встановлено законом;

9) іноземці та особи без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, - іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України протягом дії візи або на період, установлений законодавством чи міжнародним договором України, або якщо строк їх перебування на території України продовжено в установленому порядку;

10) іноземці та особи без громадянства, які тимчасово проживають в Україні, - іноземці та особи без громадянства, які отримали посвідку на тимчасове проживання, якщо інше не встановлено законом;

11) країна громадянської належності - країна чи країни, громадянином (підданим) якої (яких) особа є;

12) країна попереднього постійного проживання - країна, в якій іноземець або особа без громадянства постійно проживали до прибуття в Україну;

13) країна походження іноземця або особи без громадянства - країна чи країни громадянської належності або країна попереднього постійного проживання;

14) нелегальний мігрант - іноземець або особа без громадянства, які перетнули державний кордон поза пунктами пропуску або в пунктах пропуску, але з уникненням прикордонного контролю і невідкладно не звернулися із заявою про надання статусу біженця чи отримання притулку в Україні, а також іноземець або особа без громадянства, які законно прибули в Україну, але після закінчення визначеного їм терміну перебування втратили підстави для подальшого перебування та ухиляються від виїзду з України;

15) особа без громадянства - особа, яку жодна держава відповідно до свого законодавства не вважає своїм громадянином;

16) паспортний документ іноземця - документ, виданий уповноваженим органом іноземної держави або статутною організацією ООН, що підтверджує громадянство іноземця, посвідчує особу іноземця або особу без громадянства, надає право на в'їзд або виїзд з держави і визнається Україною;

[Пункт 16 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5492-VI від 20.11.2012]

17) посвідка на постійне проживання - документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує право на постійне проживання в Україні;

18) посвідка на тимчасове проживання - документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує законні підстави для тимчасового проживання в Україні;

19) посвідчення особи на повернення - документ, який видається іноземцю або особі без громадянства у випадках, передбачених міжнародними договорами України про реадмісію (приймання і передачу осіб);

20) приймаюча сторона - зареєстровані в установленому законом порядку українські підприємства, установи та організації, представництва (філії) іноземних підприємств, установ, організацій, представництва міжнародних організацій, а також фізичні особи (громадяни України, іноземці та особи без громадянства), які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України у зв'язку з навчанням, стажуванням, роботою, або на інших законних підставах, та запрошують чи приймають іноземців та осіб без громадянства;

21) посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон - документ, що посвідчує особу без громадянства під час перетинання нею державного кордону України і перебування за кордоном;

22) реадмісія - передача з території України або приймання на території України іноземців та осіб без громадянства на підставах та в порядку, встановлених міжнародними договорами України;

23) реєстрація в пункті пропуску через державний кордон - проставлення в паспортному документі та/або імміграційній картці іноземця або особи без громадянства чи в інших документах, передбачених законодавством, відмітки «В'їзд», внесення відомостей про іноземця або особу без громадянства, їх паспортних даних до відповідного реєстру;

24) транзитний проїзд - в'їзд іноземця або особи без громадянства в Україну з однієї держави, переміщення в межах визначеного у проїзному квитку часу (а в разі відсутності квитка - строку, фактично необхідного для перетинання території України на відповідному виді транспорту) через територію України та виїзд за її межі до іншої держави;

25) третя країна - країна, яка не є країною походження іноземця або особи без громадянства;

26) члени сім'ї іноземця або особи без громадянства - чоловік (дружина), неповнолітні діти, в тому числі неповнолітні діти чоловіка (дружини), непрацездатні

батьки та інші особи, які вважаються членами сім'ї відповідно до права країни походження;

27) пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, - державна установа, призначена для тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства:

стосовно яких судом прийнято рішення про примусове видворення;

стосовно яких судом прийнято рішення про затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення, у тому числі прийнятих відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

затриманих центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальними органами та підрозділами на строки та в порядку, передбачені законодавством України;

затриманих за рішенням суду до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

[Частину першу статті 1 доповнено пунктом 27 згідно із Законом № 1379-VIII від 19.05.2016]

Стаття 2. Законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства

1. Правовий статус іноземців та осіб без громадянства визначається Конституцією України, цим та іншими законами України, а також міжнародними договорами України.

У разі якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила, передбачені таким міжнародним договором України.

Стаття 3. Засади правового статусу іноземців та осіб без громадянства

1. Іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України.

2. Іноземці та особи без громадянства, які перебувають під юрисдикцією України, незалежно від законності їх перебування, мають право на визнання їх правосуб'єктності та основних прав і свобод людини.

3. Іноземці та особи без громадянства зобов'язані неухильно дотримуватися Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей, інтереси суспільства та держави.

Стаття 4. Підстави для перебування іноземців та осіб без громадянства на території України

1. Іноземці та особи без громадянства можуть відповідно до Закону України «Про

імміграцію» іммігрувати в Україну на постійне проживання.

2. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями в Україні або яким надано притулок в Україні, вважаються такими, які постійно проживають на території України з моменту визнання біженцем в Україні або надання притулку в Україні. Постійне проживання на території України біженців підтверджується посвідченням біженця.

3. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово проживають на території України на період дії обставин, за наявності яких додатковий чи тимчасовий захист було надано. Тимчасове проживання на території України таких іноземців та осіб без громадянства підтверджується посвідченням особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, або посвідченням особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

4. Іноземці та особи без громадянства, які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні.

5. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих у встановленому порядку, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні.

6. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою проповідання релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності за запрошенням релігійних організацій та погодженням з державним органом, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період діяльності в Україні.

7. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для участі у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав, зареєстрованих у встановленому порядку, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період діяльності в Україні.

8. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи у представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, зареєстрованих у встановленому порядку, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні.

9. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи у філіях або представництвах іноземних банків, зареєстрованих у встановленому порядку, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні.

10. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених

міжнародними договорами України або спеціальними програмами, а також іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою участі в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність», інформація про які розміщена на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності, отримали посвідку на тимчасове проживання та здійснюють волонтерську діяльність на базі зазначених організацій та установ, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період провадження такої діяльності.

{Частина десята статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1539-VII від 19.06.2014; в редакції Закону № 246-VIII від 05.03.2015}

11. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні.

12. Іноземці та особи без громадянства, які є засновниками та/або учасниками, та/або бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, зареєстрованої в Україні, та прибули в Україну з метою контролю за діяльністю таких юридичних осіб і отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період дії посвідки.

Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому цією частиною, є наступне:

1) іноземець та особа без громадянства є засновником та/або учасником, та/або бенефіціарним власником (контролером) юридичної особи, дані про яку внесені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

2) розмір частки власності іноземця або особи без громадянства, або іноземної юридичної особи, бенефіціаром (контролером) якої він є, у статутному капіталі української юридичної особи становить не менше 100 тисяч євро за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату внесення іноземної інвестиції.

{Статтю 4 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

13. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою навчання та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період навчання.

14. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України, або під час перебування на законних підставах на території України у випадках, зазначених у частинах третій - тринадцятій цієї статті, уклали шлюб з громадянами України та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період до отримання дозволу на імміграцію.

[Частина чотирнадцята статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

15. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, зазначеними у частинах другій - тринадцятій цієї статті, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України, на період, зазначений в частинах другій - тринадцятій цієї статті.

[Частина п'ятнадцята статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

16. Іноземці та особи без громадянства, які в'їхали в Україну на інших законних підставах, вважаються такими, які тимчасово перебувають на території України на законних підставах на період наданого візою дозволу на в'їзд або на період, встановлений законодавством чи міжнародним договором України.

17. Іноземці та особи без громадянства, які до прийняття рішення про припинення громадянства України постійно проживали на території України і після прийняття рішення про припинення громадянства України залишилися постійно проживати на її території, вважаються такими, які постійно проживають в Україні.

18. Особи, звільнені з пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, на підставі рішення суду про скасування рішення про їх затримання або примусове видворення за межі України, або яких до завершення граничного строку перебування у таких пунктах не було примусово видворено за межі України з причин відсутності проїзного документа, транспортного сполучення з країною їхнього походження або з інших причин, незалежних від таких осіб, визнаються такими, які на законних підставах тимчасово перебувають в Україні на період дії обставин, що унеможливають їх примусове видворення за межі України.

[Частина статті 4 в редакції Закону № 1379-VIII від 19.05.2016]

19. Іноземці та особи без громадянства, які в установленому порядку уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово проживають на території України на період дії контракту про проходження військової служби у Збройних Силах України. Тимчасове проживання на території України таких іноземців та осіб без громадянства підтверджується військовим квитком рядового, сержантського і старшинського складу.

[Статтю 4 доповнено частиною згідно із Законом № 716-VIII від 06.10.2015]

Стаття 5. Посвідка на постійне проживання та посвідка на тимчасове проживання

1. Іноземці та особи без громадянства, зазначені у частинах першій та сімнадцятій статті 4 цього Закону, отримують посвідку на постійне проживання.

[Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

2. Підставою для видачі посвідки на постійне проживання іноземцям та особам без громадянства, зазначеним у частині сімнадцятій статті 4 цього Закону, є відповідний указ Президента України про припинення громадянства України та заяви таких осіб.

{Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

3. Іноземці та особи без громадянства, зазначені у частинах четвертій - п'ятнадцятій та вісімнадцятій статті 4 цього Закону, отримують посвідку на тимчасове проживання.

{Частина третя статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

4. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства (крім іноземців та осіб без громадянства, які згідно із законодавством України мають право на працевлаштування без отримання такого дозволу) та зобов'язання роботодавця повідомити центральні органи виконавчої влади, що забезпечують реалізацію державної політики у сферах міграції, зайнятості населення та трудової міграції про дострокове розірвання чи припинення трудового договору (контракту) з таким іноземцем або особою без громадянства.

Для іноземців та осіб без громадянства, працевлаштування яких відповідно до законодавства України здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, замість такого дозволу подається трудовий договір (контракт), а для осіб, які мають статус закордонного українця, - трудовий договір (контракт) та посвідчення закордонного українця.

{Частина четверта статті 5 в редакції Закону № 1539-VII від 19.06.2014}

5. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною п'ятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування та відповідне подання державної установи, підприємства чи організації, що є реципієнтом проекту міжнародної технічної допомоги.

6. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною шостою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідної релігійної організації та погодження державного органу, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації.

7. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною сьомою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідної філії, відділення, представництва або іншого структурного осередку громадської (неурядової) організації іноземної держави в Україні та копія свідоцтва про реєстрацію структурного осередку громадської (неурядової) організації іноземної держави в Україні.

8. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку,

передбаченому частиною восьмою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідного представництва іноземного суб'єкта господарювання в Україні та копія свідоцтва про реєстрацію такого представництва.

9. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною дев'ятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідної філії або представництва іноземного банку в Україні та копія свідоцтва про акредитацію філії або представництва.

10. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною десятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідного державного органу, відповідального за виконання культурних, освітніх, наукових, спортивних, волонтерських програм, для участі в яких іноземець чи особа без громадянства прибули в Україну, або організації чи установи, що залучає до своєї діяльності волонтерів, інформація про яку розміщена на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності, та копія свідоцтва про державну реєстрацію такої організації чи установи.

{Частина десята статті 5 із змінами внесеними згідно із Законами № 1539-VII від 19.06.2014, № 246-VIII від 05.03.2015}

11. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною одинадцятю статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, звернення іноземного засобу масової інформації та подання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері забезпечення інформаційного суверенітету України.

{Частина одинадцята статті 5 із змінами внесеними згідно із Законом № 938-VIII від 26.01.2016}

12. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною дванадцятю статті 4 цього Закону, є:

1) заява іноземця або особи без громадянства;

2) дійсний поліс медичного страхування;

3) письмове зобов'язання юридичної особи повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, про втрату іноземцем або особою без громадянства статусу засновника та/або учасника, та/або бенефіціарного власника (контролера) цієї юридичної особи;

4) інші документи залежно від форми здійснення іноземної інвестиції:

копія установчого документа юридичної особи;

відомості про розмір частки іноземця або особи без громадянства - засновника

(учасника) юридичної особи у сумі не менше 100 тисяч євро за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України на дату внесення іноземної інвестиції, як внеску до статутного капіталу, якщо іноземна інвестиція здійснена в грошовій формі;

копія вантажної митної декларації на рухоме майно, передане як внесок до статутного капіталу юридичної особи, та копія акта приймання-передачі такого майна, якщо іноземна інвестиція здійснена у майновій формі;

копія акта приймання-передачі рухомого або нерухомого майна, переданого як внесок до статутного капіталу юридичної особи, якщо іноземна інвестиція здійснена у майновій формі, але при цьому таке майно придбане на території України;

виписка з рахунку в цінних паперах, якщо іноземець або особа без громадянства є акціонером акціонерного товариства, зареєстрованого в Україні.

Документи, визначені в абзацах другому - шостому пункту 4 цієї частини, мають бути посвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи.

Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, для прийняття рішення про видачу посвідки на тимчасове проживання самостійно отримує відомості:

про те, що іноземець або особа без громадянства є засновником та/або учасником, та/або бенефіціарним власником (контролером) юридичної особи - з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

про офіційний валютний курс, встановлений Національним банком України на дату внесення іноземної інвестиції, - з офіційного веб-сайту Національного банку України.

[Статтю 5 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

13. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною тринадцятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, документ, що підтверджує факт навчання в Україні, та зобов'язання навчального закладу повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, про відрахування з такого закладу.

[Частина тринадцята статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

14. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною чотирнадцятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства і документ, що підтверджує факт перебування у шлюбі з громадянином України, дійсний поліс медичного страхування. Якщо шлюб між громадянином України та іноземцем або особою без громадянства було укладено за межами України відповідно до права іноземної держави, дійсність такого шлюбу визначається згідно із Законом України «Про міжнародне приватне право».

[Частина чотирнадцята статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII]

від 23.05.2017]

15. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною п'ятнадцятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування та документ, згідно з яким вони, відповідно до права країни походження іноземця або особи без громадянства, вважаються членами сім'ї особи, зазначеної в частинах другій - тринадцятій статті 4 цього Закону. Документ, що підтверджує належність до членів сім'ї, визнається дійсним в Україні у разі його легалізації, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України.

[Частина п'ятнадцята статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

16. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною вісімнадцятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, подана після завершення граничного терміну тримання у пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, а також висновок центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, про неможливість примусового видворення з України іноземця або особи без громадянства з причин відсутності проїзного документа, транспортного сполучення з країною походження іноземця або особи без громадянства або з причин, що не залежать від таких осіб, після завершення строку тримання в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, або якщо технічну неможливість здійснити примусове видворення іноземця було з'ясовано раніше.

[Частина статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1379-VIII від 19.05.2016, № 2058-VIII від 23.05.2017]

17. Окрім документів для відповідної категорії осіб, визначених частинами першою - шістнадцятою цієї статті, іноземці та особи без громадянства подають для отримання посвідки на тимчасове проживання такі документи:

1) чотири кольорові фотокартки розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

2) паспортний документ іноземця або особи без громадянства з відповідною довгостроковою візою та копією сторінки паспортного документа з такою візою, крім випадків, якщо особа не зобов'язана отримувати таку візу відповідно до цього Закону, інших законів України або міжнародних договорів України;

3) копії сторінок паспортного документа іноземця або особи без громадянства з особистими даними з перекладом на українську мову, засвідченим в установленому порядку;

4) документ, що підтверджує сплату державного мита та адміністративного збору за видачу, оформлення або продовження строку дії посвідки.

У разі продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання іноземці та особи без громадянства додатково подають оригінал посвідки на тимчасове проживання.

Уповноважений орган повертає паспортний документ особі одразу після

прийняття заяви про видачу або продовження строку дії посвідки».

{Статтю 5 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

18. Технічний опис, зразки бланків посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, порядок їх оформлення, виготовлення та видачі встановлюються Кабінетом Міністрів України.

19. Органам державної влади заборонено вимагати від іноземців або осіб без громадянства, членів їхніх сімей, роботодавців та інших осіб будь-які інші документи або відомості, не визначені цією статтею, для видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

{Статтю 5 доповнено частиною дев'ятнадцятою згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 5-1. Строк дії посвідки на тимчасове проживання

1. Строк дії посвідки на тимчасове проживання для відповідних категорій іноземців та осіб без громадянства становить:

1) у випадку, визначеному частиною четвертою статті 4 цього Закону, - строк дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства;

2) у випадку, визначеному частиною п'ятою статті 4 цього Закону, - строк реалізації проекту міжнародної технічної допомоги, який зазначається в реєстраційній картці проекту;

3) у випадку, визначеному частиною дванадцятю статті 4 цього Закону, - два роки;

4) у випадку, визначеному частиною тринадцятю статті 4 цього Закону, - період навчання, який зазначається в документі, що підтверджує факт навчання в Україні;

5) в усіх інших випадках, визначених статтею 4 цього Закону, - один рік.

2. Строк дії посвідки на тимчасове проживання не може перевищувати строку дії паспортного документа іноземця або особи без громадянства.

3. Строк дії посвідки на тимчасове проживання може бути продовжено необмежену кількість разів, за наявності підстав, передбачених законом.

4. Для продовження строку дії посвідки іноземець або особа без громадянства має підтвердити працевлаштування у цій юридичній особі щонайменше трьох громадян України, які приступили до роботи не менш як за шість місяців до дати звернення про продовження строку дії посвідки, або сплату юридичною особою податку на прибуток підприємств у розмірі не менш як 50 мінімальних заробітних плат за останній повний фінансовий рік до дати звернення про продовження строку дії посвідки.

{Закон доповнено статтею 5-1 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 5-2. Отримання довгострокової візи для отримання посвідки на тимчасове проживання

1. Іноземці та особи без громадянства зобов'язані отримати довгострокову візу з метою отримання посвідки на тимчасове проживання в Україні, якщо інше не встановлено законами чи міжнародними договорами України.

Ця вимога не поширюється на іноземців та осіб без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Вимога, передбачена абзацом першим частини першої цієї статті, не поширюється на іноземців та осіб без громадянства у разі:

1) продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання, якщо вони подали відповідну заяву у строк, визначений частиною другою статті 5-3 цього Закону;

2) отримання посвідки вперше дітьми іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні відповідно до частин чотирнадцятої і п'ятнадцятої статті 4 цього Закону, за умови, що на момент досягнення 16 років вони перебували на території України на законних підставах та звернулися про отримання посвідки впродовж одного місяця з дня досягнення 16 років.

[Закон доповнено статтею 5-2 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 5-3. Строк видачі посвідки на тимчасове проживання

1. Посвідка на тимчасове проживання видається у десятиденний строк з дня отримання заяви про її оформлення або продовження строку дії посвідки.

2. Іноземець або особа без громадянства подає документи для продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання не пізніше як за 10 календарних днів до закінчення строку її дії.

[Закон доповнено статтею 5-3 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 5-4. Адміністративний збір за оформлення або продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання

1. Адміністративний збір за оформлення або продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання стягується в розмірі 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

[Закон доповнено статтею 5-4 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 5-5. Порядок прийняття заяви про оформлення або продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання

1. Іноземець або особа без громадянства подає заяву про оформлення або продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання та відповідні документи, визначені цим Законом та Кабінетом Міністрів України, особисто або через свого представника на підставі довіреності до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції.

2. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що забезпечує

реалізацію державної політики у сфері міграції, зобов'язаний надати іноземцю або особі без громадянства чи його представнику опис прийнятих документів з підписом уповноваженої особи, яка їх прийняла, зазначенням її посади, прізвища та імені і дати прийняття документів.

3. Іноземець або особа без громадянства отримує посвідку на тимчасове проживання особисто.

(Закон доповнено статтею 5-5 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017)

Стаття 6. Визнання іноземця або особи без громадянства біженцем, особою, яка потребує додаткового захисту, та надання тимчасового захисту

1. Іноземця або особу без громадянства може бути визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або їм може бути надано тимчасовий захист у порядку, встановленому законом.

Стаття 7. Надання притулку

1. Іноземцям та особам без громадянства може бути надано притулок у порядку, встановленому законом.

Стаття 8. Набуття громадянства України

1. Іноземці та особи без громадянства можуть набути громадянства України в порядку, встановленому Законом України «Про громадянство України».

Розділ II. В'ЇЗД В УКРАЇНУ І ВИЇЗД З УКРАЇНИ

Стаття 9. В'їзд в Україну іноземців та осіб без громадянства та строки їх перебування в Україні

1. Іноземці та особи без громадянства в'їжджають в Україну за наявності визначеного цим Законом чи міжнародним договором України паспортного документа та одержаної у встановленому порядку візи, якщо інше не передбачено законодавством чи міжнародними договорами України. Це правило не поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які перетинають державний кордон України з метою визнання їх біженцями або особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту чи отримання притулку.

2. Іноземці та особи без громадянства під час проходження прикордонного контролю у пунктах пропуску через державний кордон зобов'язані подати свої біометричні дані для їх фіксації.

3. Строк перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні встановлюється візою, законодавством України чи міжнародним договором України.

Стаття 10. Оформлення візи

1. Правила оформлення іноземцям та особам без громадянства візи та перелік документів, необхідних для її отримання, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Рішення щодо оформлення візи приймається в установленому порядку дипломатичним представництвом або консульською установою України, Міністерством закордонних справ України або представництвом Міністерства закордонних справ України на території України.

Стаття 11. Підстави для відмови в наданні візи

1. Іноземцю або особі без громадянства може бути відмовлено в наданні візи у разі:

загрози національній безпеці держави або охороні громадського порядку, забезпеченню охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають на території України;

перебування у базі даних осіб, яким згідно із законодавством України не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України;

подання недійсного паспортного документа або паспортного документа, що належить іншій особі;

подання завідомо неправдивих відомостей або підроблених інших документів;

відсутності дійсного полісу медичного страхування за умови можливості його оформлення на території держави, в якій подається відповідне візове клопотання;

відсутності достатнього фінансового забезпечення на період запланованого перебування і для повернення до країни походження або транзиту до третьої країни чи можливості отримати достатнє фінансове забезпечення у законний спосіб на території України;

відсутності доказів, що підтверджують мету запланованого перебування;

відсутності документів, що дають можливість встановити намір заявника залишити територію України до закінчення дії візи;

звернення заявника про припинення розгляду клопотання щодо оформлення візи.

2. Рішення про відмову в наданні візи приймається уповноваженими органами, які прийняли рішення про її надання та оформлення.

Стаття 12. Підстави для скасування візи

1. Віза може бути скасована під час проходження прикордонного контролю на підставах та в порядку, визначених Законом України «Про прикордонний контроль».

2. Віза скасовується під час перебування іноземця або особи без громадянства на території України у разі:

виявлення факту подання особою під час оформлення візи недійсного чи виданого іншій особі паспортного документа або підроблених інших документів, або подання завідомо неправдивих відомостей;

прийняття рішення про примусове повернення або примусове видворення

іноземця або особи без громадянства за межі території України.

3. Скасування візи здійснюється:

у випадках, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті, - уповноваженими посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, або органу охорони державного кордону;

у випадках, передбачених абзацом третім частини другої цієї статті, - уповноваженими службовими особами органу, що прийняв рішення про примусове повернення або який подав позов до суду про прийняття рішення про примусове видворення, - після прийняття судом такого рішення.

4. Рішення про скасування візи може бути оскаржено в порядку, передбаченому законом.

Стаття 13. Підстави для заборони в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну

1. В'їзд в Україну іноземцю або особі без громадянства не дозволяється:

в інтересах забезпечення національної безпеки України або охорони громадського порядку;

якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають в Україні;

якщо при клопотанні про в'їзд в Україну така особа подала про себе завідомо неправдиві відомості або підроблені документи;

якщо паспортний документ такої особи, віза підроблені, зіпсовані чи не відповідають установленому зразку або належать іншій особі;

якщо така особа порушила у пункті пропуску через державний кордон України правила перетинання державного кордону України, митні правила, санітарні норми чи правила або не виконала законних вимог посадових та службових осіб органів охорони державного кордону, органів доходів і зборів та інших органів, що здійснюють контроль на державному кордоні;

[Абзац шостий частини першої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 406-VII від 04.07.2013]

якщо під час попереднього перебування на території України іноземець або особа без громадянства не виконали рішення суду або органів державної влади, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або мають інші не виконані майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи пов'язані з попереднім видворенням, у тому числі після закінчення терміну заборони подальшого в'їзду в Україну;

якщо така особа з порушенням встановленого законодавством України порядку здійснила в'їзд на тимчасово окуповану територію України або до району проведення

антитерористичної операції чи виїзд з них або вчинила спробу потрапити на ці території поза контрольними пунктами в'їзду-виїзду;

[Частина першу статті 13 доповнено абзацом восьмим згідно із Законом № 1207-VII від 15.04.2014; в редакції Закону № 2293-VIII від 27.02.2018]

2. За наявності підстав, зазначених в абзацах другому, сьомому і восьмому частини першої цієї статті, відомості про іноземця або особу без громадянства вносяться до бази даних осіб, яким згідно із законодавством України не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України.

[Частина друга статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1207-VII від 15.04.2014]

3. Рішення про заборону в'їзду в Україну строком на три роки приймається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, Службою безпеки України або органом охорони державного кордону. У разі невиконання рішення про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства забороняється подальший в'їзд в Україну на десять років, що додається до частини строку заборони в'їзду в Україну, який не спливає до моменту прийняття повторного рішення про заборону в'їзду в Україну.

[Частина третя статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2293-VIII від 27.02.2018]

Стаття 14. Повернення іноземців та осіб без громадянства, яким не дозволено в'їзд в Україну

1. Іноземці та особи без громадянства, яким не дозволяється в'їзд в Україну, при спробі в'їзду в Україну в пункті пропуску через державний кордон України не перетинають державний кордон України та в найкоротший строк повертаються в державу, з якої вони прибули, або в державу, яка видала паспортний документ.

У разі неможливості негайного повернення іноземця або особи без громадянства вони перебувають у пункті пропуску через державний кордон України до їх повернення.

Таким іноземцям та особам без громадянства у паспортному документі проставляється відмітка про заборону в'їзду в Україну на термін, зазначений у рішенні, прийнятому відповідно до частини третьої статті 13 цього Закону.

2. Іноземці та особи без громадянства в разі незаконного перетинання державного кордону України поза пунктами пропуску через державний кордон України затримуються та в разі, якщо порушення ними законодавства України не передбачає кримінальної відповідальності, повертаються до країни попереднього перебування у встановленому порядку.

Таким іноземцям та особам без громадянства органами охорони державного кордону забороняється в'їзд в Україну строком на п'ять років. Відомості про них в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, вносяться до бази даних осіб, яким згідно із законодавством України не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежується право виїзду з України.

{Абзац другий частини другої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2293-VIII від 27.02.2018}

3. Під час затримання органи охорони державного кордону забезпечують проведення дактилоскопії, а в разі потреби - взяття інших біометричних даних іноземців та осіб без громадянства відповідно до закону.

Стаття 14-1. Повернення іноземців та осіб без громадянства на тимчасово окуповану територію

1. Іноземцям та особам без громадянства, які прибули до контрольних пунктів в'їзду - виїзду з тимчасово окупованої території без відповідного дозволу, не дозволяється подальший проїзд та в найкоротший строк вони повертаються на тимчасово окуповану територію, з якої вони прибули, або в державу, яка видала паспортний документ.

У разі неможливості негайного повернення іноземця або особи без громадянства вони перебувають у пункті контролю в'їзду - виїзду до їх повернення.

Таким іноземцям та особам без громадянства у паспортному документі проставляється відмітка про заборону в'їзду в Україну на термін, зазначений у рішенні, прийнятому відповідно до частини третьої статті 13 цього Закону.

{Закон доповнено статтею 14-1 згідно із Законом № 1207-VII від 15.04.2014}

Стаття 15. Документи для в'їзду в Україну та виїзду з України іноземців та осіб без громадянства

1. В'їзд в Україну та виїзд з України здійснюється:

іноземців та осіб без громадянства - за паспортним документом за наявності відповідної візи, якщо інший порядок в'їзду та виїзду не встановлено законодавством чи міжнародним договором України;

іноземців, які постійно проживають на території України, - за паспортним документом та посвідкою на постійне проживання;

осіб без громадянства, які постійно проживають на території України, - за посвідченням особи без громадянства для виїзду за кордон;

іноземців та осіб без громадянства, яких визнано біженцями в Україні або особами, які потребують додаткового захисту в Україні, - за проїзним документом для виїзду за кордон;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають у шлюбі з громадянами України, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають у шлюбі з особами, зазначеними у частинах другій - дванадцятій статті 4 цього Закону, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні у зв'язку з працевлаштуванням, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове

проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні у зв'язку з участю у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні у зв'язку з участю у діяльності релігійних організацій, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні у зв'язку з участю у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які працюють у представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які працюють у філіях або представництвах іноземних банків на території України, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні у зв'язку з провадженням культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами, а також іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні з метою участі в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність», інформація про які розміщена на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

[Абзац чотирнадцятій частини першої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 246-VIII від 05.03.2015]

іноземців та осіб без громадянства, які працюють кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації на території України, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців та осіб без громадянства, які навчаються у навчальних закладах України не менш як протягом одного року, - за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання;

іноземців - громадян держав, які можуть в'їжджати в Україну без візи відповідно до законодавства України чи міжнародного договору України, - за паспортним документом або іншим документом, якщо це передбачено міжнародним договором України;

іноземців, які є громадянами держав, з якими укладено договори про місцевий прикордонний рух, - за документами, які дають право на перетинання державного

кордону в межах місцевого прикордонного руху, що оформляються дипломатичними представництвами та консульськими установами України в установленому Міністерством закордонних справ України порядку;

іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України, - за паспортним документом та військовим квитком рядового, сержантського і старшинського складу.

[Частина першу статті 15 доповнено абзацом дев'ятнадцятим згідно із Законом № 716-VIII від 06.10.2015]

2. Акредитовані в Міністерстві закордонних справ України працівники дипломатичних представництв, консульських установ, представництв міжнародних організацій, представництв держав при міжнародних організаціях, які мають штаб-квартиру в Україні і відповідно до статутних документів таких організацій чи відповідних міжнародних договорів України користуються дипломатичними привілеями та імунітетом, а також члени їх сімей можуть в'їжджати в Україну за паспортними документами та акредитаційними картками.

Стаття 16. Реєстрація іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну або перебувають на території України

1. Реєстрація іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну, здійснюється в пунктах пропуску через державний кордон України органами охорони державного кордону.

2. Відмітка про реєстрацію іноземця або особи без громадянства в паспортному документі та/або імміграційній картці або інших передбачених законодавством України документах дійсна на всій території України незалежно від місця перебування чи проживання іноземця або особи без громадянства на території України.

3. Правила щодо реєстрації іноземців та осіб без громадянства не поширюються на осіб, які з наміром визнання їх біженцями в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні чи отримання притулку або тимчасового захисту, незаконно перетнули державний кордон України. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції здійснює реєстрацію іноземців та осіб без громадянства, на яких поширюється дія закону про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту в Україні, лише за наявності одного з документів, що видаються таким особам відповідно до зазначеного закону.

4. Від реєстрації звільняються такі іноземці та особи без громадянства:

глави держав і урядів зарубіжних країн, члени парламентських та урядових делегацій, технічний персонал, який обслуговує такі делегації (осіб) і членів їх сімей, які прибули в Україну на запрошення Президента України, Верховної Ради України чи Кабінету Міністрів України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи Ради міністрів Автономної Республіки Крим, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади України; особи та члени сімей осіб, які прибули в Україну за посвідченнями ООН та організацій системи ООН;

іноземці або особи без громадянства, які не досягли вісімнадцятирічного віку;

іноземні туристи, які здійснюють круїз;

члени екіпажів іноземних військових кораблів (літаків), які в установленому порядку прибули в Україну;

особи, які входять до складу екіпажів іноземних невійськових суден;

особи, які входять до складу екіпажу цивільних повітряних суден міжнародних авіаліній, бригад поїздів міжнародного сполучення, у разі перебування в аеропортах чи на вокзалах (станціях), зазначених у розкладі руху.

5. У Міністерстві закордонних справ України та його представництвах реєструються паспортні документи:

глав іноземних дипломатичних представництв і консульських установ, членів дипломатичного персоналу, консульських посадових осіб, адміністративно-технічного та обслуговуючого персоналу дипломатичних представництв і консульських установ, працівників апарату військових аташе і торговельних представництв та їх дружин (чоловіків), дітей, батьків, які перебувають на утриманні зазначених осіб;

працівників органів закордонних справ іноземних держав, які прибули в Україну в службових справах і мають дипломатичний чи службовий паспорт, та членів їх сімей;

посадових осіб міжнародних організацій, які прибули в Україну в службових справах, працівників представництв таких організацій в Україні, а також працівників представництв держав при міжнародних організаціях, які мають штаб-квартиру в Україні і відповідно до статутних документів зазначених організацій чи відповідних міжнародних договорів користуються дипломатичними привілеями та імунітетом, а також членів їх сімей.

Міністерством закордонних справ України та його представництвами зазначеним особам безпосередньо до паспортного документа вноситься запис про його реєстрацію.

Стаття 17. Продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства на території України

1. Іноземцю або особі без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, може бути продовжено строк перебування (за наявності законних підстав).

2. Документи про продовження строку перебування в Україні оформляються на підставі письмових звернень іноземця або особи без громадянства та приймаючої сторони, які подаються не пізніше як за три робочих дні до закінчення встановленого строку їх перебування на території України.

3. У продовженні строку перебування іноземцю або особі без громадянства може бути відмовлено в разі відсутності для цього підстав та достатнього фінансового забезпечення для покриття витрат, пов'язаних із перебуванням іноземця або особи без громадянства в Україні, або відповідних гарантій від приймаючої сторони.

4. Продовження строку перебування на території України здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

{Частина четверта статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

Стаття 18. Видача посвідчення особи на повернення

1. Посвідчення особи на повернення оформляється та видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції.

{Частина перша статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012}

2. Правила оформлення, видачі та форма посвідчення особи на повернення визначаються Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено законами України.

Стаття 19. Видача посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон

1. Особі без громадянства, яка постійно проживає на території України, але не має проїзного документа, видається посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, яке є документом, що посвідчує особу без громадянства під час перетинання державного кордону України та перебування за кордоном.

Стаття 20. Транзитний проїзд через територію України іноземців та осіб без громадянства

1. Транзитний проїзд іноземців та осіб без громадянства через територію України здійснюється за наявності у них транзитної української візи, якщо інше не передбачено законодавством чи міжнародними договорами України.

2. Правила транзитного проїзду через територію України іноземців та осіб без громадянства затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. У разі вимушеної зупинки іноземцю або особі без громадянства у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, може бути продовжено строк тимчасового перебування на території України до усунення обставин, що її спричинили.

4. Забороняється здійснення транзитного проїзду іноземців та осіб без громадянства через тимчасово окуповану територію.

{Статтю 20 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 1207-VII від 15.04.2014}

Стаття 21. Фінансове забезпечення для в'їзду в Україну, перебування на території України та транзитного проїзду через територію України іноземців та осіб без громадянства

1. В'їзд в Україну, перебування на території України та транзитний проїзд через територію України іноземців та осіб без громадянства здійснюється за наявності

достатнього фінансового забезпечення або наявності можливості отримати таке забезпечення законним способом на території України. Порядок підтвердження достатнього фінансового забезпечення та його розмір встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Іноземці та особи без громадянства зобов'язані подавати інформацію про підтвердження наявності фінансового забезпечення на вимогу уповноважених законом службових осіб.

3. Наявність фінансового забезпечення або гарантія його наявності може бути підтверджена шляхом пред'явлення для контролю:

грошових коштів у національній валюті України або у конвертованій іноземній валюті;

документа із зазначенням суми грошових коштів, на підставі якого можна отримати кошти в банківських установах України;

платіжної картки міжнародних платіжних систем з випискою з особового банківського рахунка заявника, що підтверджує наявну суму грошових коштів;

документа, що підтверджує бронювання або оплату житла, оплату харчування в Україні;

договору на туристичне обслуговування (ваучера);

гарантійного листа приймаючої сторони, що запросила іноземця або особу без громадянства, про взяття на себе зобов'язань із сплати всіх витрат особи, пов'язаних з її перебуванням на території України та виїздом з України;

проїзного квитка для повернення до країни громадянської належності або країни постійного проживання або до третьої країни.

Стаття 22. Виїзд з України

1. Іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, мають право у встановленому порядку вільно залишити територію України, крім випадків, встановлених законом.

2. Виїзд з України іноземцю або особі без громадянства не дозволяється, якщо:

йому повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення або кримінальна справа розглядається судом - до закінчення кримінального провадження;

[Абзац другий частини другої статті 22 в редакції Закону № 4652-VI від 13.04.2012]

його засуджено за вчинення кримінального правопорушення - до відбування покарання або звільнення від покарання;

[Абзац третій частини другої статті 22 в редакції Закону № 4652-VI від 13.04.2012]

його виїзд суперечить інтересам забезпечення національної безпеки України - до

припинення обставин, що перешкоджають виїзду.

3. Виїзд з України іноземця або особи без громадянства може бути за рішенням суду тимчасово відкладено до виконання ним майнових зобов'язань перед фізичними та юридичними особами в Україні, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

4. За наявності підстав, зазначених у частинах другій і третій цієї статті, відомості про іноземця або особу без громадянства вносяться до бази даних осіб, яким згідно із законодавством України не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежується право виїзду з України.

Розділ III.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА

Стаття 23. Відповідальність за правопорушення іноземців та осіб без громадянства

1. Нелегальні мігранти та інші іноземці та особи без громадянства, які вчинили злочин, адміністративні або інші правопорушення, несуть відповідальність відповідно до закону.

Стаття 24. Скорочення строку тимчасового перебування на території України

1. Якщо в іноземця або особи без громадянства немає підстав для тимчасового проживання, встановлених частинами четвертою-дванадцятою статті 4 цього Закону, або для тимчасового перебування на території України, строк їх перебування скорочується.

2. Рішення про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, або органами Служби безпеки України.

[Абзац перший частини другої статті 24 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Порядок прийняття рішення та процедура скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Положення цієї статті не застосовуються до осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Стаття 25. Добровільне повернення іноземців та осіб без громадянства

1. Іноземці та особи без громадянства, які отримали повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, що втратили або позбавлені статусу біженця або додаткового захисту і не використали права на оскарження таких рішень, а також особи, які отримали повідомлення про відхилення скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання

біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використали права на його оскарження до суду, особи, які отримали рішення суду про підтвердження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, повинні добровільно повернутися в країну походження або третю країну в установлений строк, якщо вони не мають інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених цим Законом.

2. Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування в Україні або які не можуть виконати обов'язок виїзду з України, не пізніше дня закінчення відповідного строку їх перебування у зв'язку з відсутністю коштів або втратою паспортного документа можуть добровільно повернутися в країну походження або третю країну, у тому числі за сприяння міжнародних організацій.

3. Рішення про добровільне повернення іноземців та осіб без громадянства, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, за заявою іноземця та особи без громадянства про добровільне повернення.

[Абзац перший частини третьої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Порядок провадження за заявами іноземців та осіб без громадянства про добровільне повернення визначається Кабінетом Міністрів України.

4. У разі прийняття рішення про добровільне повернення іноземцю та особі без громадянства, зазначеним у частинах першій і другій цієї статті, видається довідка про особу, яка добровільно повертається. Зазначена довідка є підставою для тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України на строк до завершення процедури добровільного повернення. У разі завершення процедури добровільного повернення така довідка вилучається або визнається недійсною.

5. Строк здійснення процедури добровільного повернення не повинен перевищувати 60 днів.

6. У разі прийняття рішення про добровільне повернення іноземця або особи без громадянства, які не досягли вісімнадцятирічного віку, має бути з'ясовано, що в разі добровільного повернення така особа повертається до одного з членів сім'ї або опікуна.

7. Під час здійснення процедури добровільного повернення іноземця та особи без громадянства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, співпрацює з міжнародними та громадськими організаціями, статутами яких передбачено сприяння у добровільному поверненні іноземців та осіб без громадянства.

Стаття 26. Примусове повернення іноземців та осіб без громадянства

1. Іноземець або особа без громадянства можуть бути примусово повернуті в країну походження або третю країну, якщо їх дії порушують законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства або суперечать інтересам забезпечення національної безпеки України чи охорони громадського порядку, або якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів

громадян України за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органу Служби безпеки України або органу охорони державного кордону (стосовно іноземців та осіб без громадянства, які затримані ними у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України), з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурору про підстави прийняття такого рішення. У рішенні про примусове повернення зазначається строк, протягом якого іноземець або особа без громадянства повинні виїхати з України. Зазначений строк не повинен перевищувати 30 днів з дня прийняття рішення.

2. Рішення про примусове повернення іноземців та осіб без громадянства, зазначених у частині першій цієї статті, може супроводжуватися заборобою щодо подальшого в'їзду в Україну строком на три роки. Строк заборони щодо подальшого в'їзду в Україну обчислюється з дня винесення такого рішення. Порядок виконання рішення про заборону щодо подальшого в'їзду в Україну визначає Кабінет Міністрів України.

3. Один із примірників рішення про примусове повернення іноземців та осіб без громадянства видається іноземцю або особі без громадянства, стосовно яких воно прийнято. У рішенні зазначаються підстави його прийняття, порядок оскарження та наслідки невиконання. Форма рішення про примусове повернення іноземців та осіб без громадянства затверджується спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України.

[Частина третя статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5459-VI від 16.10.2012, № 766-VIII від 10.11.2015]

4. Рішення про примусове повернення може бути оскаржено до суду.

5. Іноземець або особа без громадянства зобов'язані самостійно залишити територію України у строк, зазначений у рішенні про примусове повернення.

6. Контроль за правильним і своєчасним виконанням рішення про примусове повернення іноземця або особи без громадянства здійснюється органом, що його прийняв.

3 метою контролю за виконанням іноземцем та особою без громадянства рішення про примусове повернення службові особи органу охорони державного кордону чи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, можуть супроводжувати такого іноземця та особу без громадянства по території України.

[Абзац другий частини шостої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

7. У разі прийняття рішення про примусове повернення в паспортному документі іноземця або особи без громадянства скасовується віза і вилучаються документи, що підтверджують законні підстави перебування в Україні.

8. Примусове повернення не застосовується до іноземців та осіб без громадянства, які не досягли 18-річного віку, до іноземців та осіб без громадянства, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового

або тимчасового захисту».

Стаття 27. Видача іноземців та осіб без громадянства

1. Особа без громадянства, яка постійно проживає в Україні і вчинила злочин поза межами України, не може бути видана іншій державі для притягнення до кримінальної відповідальності чи для виконання вироку суду.

2. Питання стосовно видачі іноземців, які перебувають в Україні і вчинили злочин поза межами України, регулюється законодавчими актами України та міжнародними договорами України.

3. Положення частини другої цієї статті не застосовуються до осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Стаття 28. Передача іноземців та осіб без громадянства для відбuvання покарання

1. Іноземці, які вчинили злочини на території України і засуджені за них відповідно до законодавчих актів України, можуть бути передані для відбuvання покарання тим державам, громадянами яких вони є, якщо така передача передбачена міжнародними договорами України.

2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Стаття 29. Міжнародні договори України про реадмісію

1. Передача з України або прийняття в Україну іноземця або особи без громадянства здійснюється відповідно до міжнародного договору про реадмісію.

2. Прийняття Україною іноземця або особи без громадянства відповідно до міжнародного договору про реадмісію не змінює підстав для перебування на території України, що існували до такого прийняття.

3. Іноземці або особи без громадянства, прийняті відповідно до міжнародного договору про реадмісію, які не мають законних підстав для перебування на території України, підлягають примусовому видворенню у разі, якщо між Україною і країною громадянської належності чи країною попереднього постійного проживання таких іноземців або осіб без громадянства відсутній договір про реадмісію.

Стаття 30. Примусове видворення іноземців та осіб без громадянства

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, органи охорони державного кордону (стосовно іноземців та осіб без громадянства, які затримані ними у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України) або органи Служби безпеки України можуть лише на підставі винесеної за їх позовом постанови адміністративного суду примусово видворити з України іноземця та особу без громадянства, якщо вони не виконали в установленний строк без поважних

причин рішення про примусове повернення або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення, крім випадків затримання іноземця або особи без громадянства за незаконне перетинання державного кордону України поза пунктами пропуску через державний кордон України та їх передачі прикордонним органам суміжної держави.

Позов про примусове видворення не подається стосовно іноземців та осіб без громадянства, підстави для примусового видворення яких виявлені в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон під час їх виїзду з України.

{Частина першу статті 30 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 1379-VIII від 19.05.2016}

Іноземцям та особам без громадянства, зазначеним у цій статті, забороняється подальший в'їзд в Україну строком на п'ять років. Строк заборони щодо подальшого в'їзду в Україну обчислюється з дня винесення такого рішення та додається до строку заборони в'їзду в Україну, який особа мала до цього.

{Частина першу статті 30 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 1379-VIII від 19.05.2016}

2. Рішення суду про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства може бути оскаржено в порядку, передбаченому законом.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, або орган охорони державного кордону на підставі відповідного рішення з наступним повідомленням протягом 24 годин прокурора розміщує іноземців та осіб без громадянства, зазначених у частині першій цієї статті, у пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України.

4. Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, протягом строку, необхідного для їх ідентифікації та забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більш як на вісімнадцять місяців.

У разі звернення особи під час її перебування в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, вона продовжує перебувати в зазначеному пункті до остаточного прийняття рішення за заявою.

{Частина четверта статті 30 в редакції Закону № 1379-VIII від 19.05.2016}

5. Рішення суду про примусове видворення іноземця або особи без громадянства виконується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, а стосовно іноземців та осіб без громадянства, затриманих ним у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України, - органом охорони державного кордону.

Контроль за правильним і своєчасним виконанням рішення про примусове видворення здійснюється органом, за чиїм позовом суд прийняв рішення про примусове видворення. З метою контролю за виконанням іноземцем або особою без громадянства рішення про примусове видворення службові особи органу охорони державного кордону або центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, здійснюють супровід такого іноземця або особи без громадянства.

[Абзац перший частини п'ятої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, службова особа якого супроводжувала іноземця та особу без громадянства, яку примусово видворено за зверненням органу Служби безпеки України, інформує такий орган про виконання рішення про примусове видворення.

[Абзац другий частини п'ятої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

6. Типове положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, орган Служби безпеки України або орган охорони державного кордону забезпечує проведення дактилоскопії іноземців та осіб без громадянства, зазначених у частині першій цієї статті, а в разі потреби взяття інших біометричних даних відповідно до закону.

8. Положення цієї статті не застосовуються до іноземців та осіб без громадянства, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Стаття 31. Заборона щодо примусового повернення чи примусового видворення або видачі чи передачі іноземця та особи без громадянства

1. Іноземець або особа без громадянства не можуть бути примусово повернуті чи примусово видворені або видані чи передані до країн:

де їх життю або свободі загрожуватиме небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань;

де їм загрожує смертна кара або страта, катування, жорстоке, нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження чи покарання;

де їх життю або здоров'ю, безпеці або свободі загрожує небезпека внаслідок загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту чи систематичного порушення прав людини, або природного чи техногенного лиха, або відсутності медичного лікування чи догляду, який забезпечує життя;

де їм загрожує видворення або примусове повернення до країн, де можуть

виникнути зазначені випадки.

2. Забороняється колективне примусове видворення іноземців та осіб без громадянства.

Стаття 32. Порядок відшкодування витрат, пов'язаних із примусовим видворенням іноземців та осіб без громадянства

1. Іноземці та особи без громадянства, які відповідно до рішення суду підлягають примусовому видворенню за межі України, відшкодовують витрати, пов'язані з видворенням, в установленому законом порядку.

Якщо зазначені іноземці та особи без громадянства не мають коштів для відшкодування витрат, пов'язаних із видворенням їх за межі України, видворення здійснюється за рахунок державного бюджету.

2. Фізичні або юридичні особи, які запрошували чи приймали іноземців та осіб без громадянства, влаштовували їх незаконний в'їзд, проживання, працевлаштування, сприяли в ухиленні від виїзду після закінчення строку перебування, за рішенням суду в установленому законом порядку відшкодовують витрати, завдані державі внаслідок видворення зазначених іноземців та осіб без громадянства.

3. До кошторису витрат, необхідних для виконання рішення про примусове видворення іноземця та особи без громадянства, включається вартість:

проїзних квитків для іноземця та особи без громадянства та осіб, які його супроводжують;

послуг з утримання іноземця та особи без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні;

послуг з ідентифікації особи;

послуг з оформлення документів та вчинення інших дій, пов'язаних із примусовим видворенням, тощо.

4. Облік витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, ведуть центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, органи охорони державного кордону, про що у двох примірниках складається акт за встановленою формою відповідно Міністерством внутрішніх справ України, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту державного кордону.

[Частина четверта статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5459-VI від 16.10.2012]

5. Іноземець та особа без громадянства сповіщається під розписку про загальну суму витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, обчислену в цінах на день розрахунку з ним. У разі відмови іноземця та особи без громадянства підтвердити пред'явлену йому для відшкодування суму витрат в акті робиться відповідна відмітка із зазначенням причини відмови.

6. У разі відмови іноземця або особи без громадянства відшкодувати витрати, необхідні для виконання рішення про його примусове видворення за межі України, відповідні кошти можуть бути стягнуті з нього в судовому порядку.

7. Якщо в іноземця або особи без громадянства, стосовно якого було прийнято рішення суду про примусове видворення, виявлено готівку, вона вилучається за актом та використовується для забезпечення виконання рішення про примусове видворення згідно з кошторисом витрат.

8. У разі відмови приймаючої сторони, яка запрошувала іноземців та осіб без громадянства в Україну, відшкодувати витрати, пов'язані з примусовим видворенням таких іноземців та осіб без громадянства, відповідні кошти можуть бути з них стягнені в судовому порядку.

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, крім частини другої статті 9, частини третьої статті 14, частини сьомої статті 30 цього Закону в частині фіксації біометричних даних, що набирають чинності з початку функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 23, ст. 161; 2000 р., № 38, ст. 318; 2001 р., № 13, ст. 66; 2002 р., № 46, ст. 347; 2003 р., № 16, ст. 117, № 27, ст. 209; 2004 р., № 11, ст. 143; 2005 р., №№ 35-37, ст. 446; 2007 р., № 33, ст. 442; 2009 р., № 38, ст. 535; 2011 р., № 19-20, ст. 142, № 42, ст. 424);

Постанову Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про правовий статус іноземців» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 23, ст. 162).

3. Кабінету Міністрів України до набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ

22 вересня 2011 року

№ 3773-VI

1.2.4. Закон України «Про зайнятість населення» (витяг Розділ VII)

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243)

Розділ VII ЗАСТОСУВАННЯ ПРАЦІ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ

Стаття 42. Застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні

1. Роботодавці мають право на застосування праці іноземців та осіб без громадянства на території України на підставі дозволу, що видається територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

[Частина перша статті 42 в редакції Закону № 2058-VIII від 23.05.2017]

2. Праця іноземців та осіб без громадянства може застосовуватися на різних посадах в одного або декількох (двох і більше) роботодавців, за умови отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства (далі - дозвіл) на кожній посаді.

Праця іноземних високооплачуваних професіоналів може застосовуватися без дозволу на посадах за сумісництвом, якщо строк дії трудового договору на посаді за сумісництвом не перевищує строк дії дозволу за основним місцем роботи.

[Частина друга статті 42 в редакції Закону № 2058-VIII від 23.05.2017]

3. Іноземний найманий працівник може суміщати роботу на посаді, визначену дозволом, з роботою на посаді тимчасово відсутнього працівника, за умови, що суміщення триває не більше 60 календарних днів протягом календарного року.

[Частина третя статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1221-VII від 17.04.2014; в редакції Закону № 2058-VIII від 23.05.2017]

4. Іноземці та особи без громадянства мають право провадити в Україні інвестиційну, зовнішньоекономічну та інші види діяльності відповідно до законодавства.

5. Іноземці та особи без громадянства не можуть призначатися на посаду або займатися трудовою діяльністю у разі, коли відповідно до законодавства призначення на відповідну посаду або провадження відповідного виду діяльності пов'язане з належністю до громадянства України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Без передбаченого цією статтею дозволу здійснюється працевлаштування:

- 1) іноземців, які постійно проживають в Україні;
- 2) іноземців, які набули статусу біженця відповідно до законодавства України або одержали дозвіл на імміграцію в Україну;
- 3) іноземців, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні;
- 4) представників іноземного морського (річкового) флоту та авіакомпаній, які обслуговують такі компанії на території України;
- 5) працівників закордонних засобів масової інформації, акредитованих для роботи в Україні;
- 6) спортсменів, які набули професійного статусу, артистів та працівників мистецтва для роботи в Україні за фахом;
- 7) працівників аварійно-рятувальних служб для виконання термінових робіт;
- 8) працівників іноземних представництв, які зареєстровані на території України в установленому законодавством порядку;
- 9) священнослужителів, які є іноземцями і тимчасово перебувають в Україні на запрошення релігійних організацій для провадження канонічної діяльності лише у таких

організаціях з офіційним погодженням з органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації;

10) іноземців, які прибули в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги;

11) іноземців, які прибули в Україну для провадження викладацької та/або наукової діяльності у вищих навчальних закладах на їх запрошення;

(Пункт 11 частини шостої статті 42 в редакції Закону № 1556-VII від 01.07.2014)

12) інших іноземців у випадках, передбачених законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

7. Залучення висококваліфікованих іноземних спеціалістів і робітників, потреба в яких є відчутною для національної економіки, здійснюється на підставах, визначених Законом України «Про імміграцію».

Стаття 42-1. Підстави для отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Роботодавець отримує також дозвіл для таких категорій осіб, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України:

1) відряджені іноземні працівники;

2) внутрішньокорпоративні цесіонарії;

3) іноземці та особи без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Особливими категоріями іноземців та осіб без громадянства, які претендують на працевлаштування в Україні, є:

1) іноземні високооплачувані професіонали;

2) засновники та/або учасники, та/або бенефіціари (контролери) юридичної особи, створеної в Україні;

3) випускники університетів, що входять до першої сотні у світових рейтингах університетів, відповідно до переліку, визначеного Кабінетом Міністрів України;

4) іноземні працівники творчих професій;

5) іноземні IT-професіонали.

3. Роботодавець може отримати дозвіл, за умови виплати заробітної плати у розмірі не менш як:

1) п'ять мінімальних заробітних плат - іноземним найманим працівникам у громадських об'єднаннях, благодійних організаціях та навчальних закладах, визначених у статтях 34, 36, 37, 39, 41, 43, 48 Закону України «Про освіту»;

2) десять мінімальних заробітних плат - для всіх інших категорій найманих працівників.

4. Вимоги до мінімальної заробітної плати не застосовуються у разі отримання дозволу на застосування праці осіб, зазначених у частині другій цієї статті.

(Розділ VII доповнено статтею 42-1 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017)

Стаття 42-2. Перелік документів для отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства та продовження його дії

1. Для отримання дозволу роботодавець подає до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, такі документи:

1) заява за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, в якій роботодавець підтверджує, що посада, на якій застосовуватиметься праця іноземця або особи без громадянства, відповідно до законів України не пов'язана з належністю до громадянства України і не потребує надання допуску до державної таємниці;

2) копії сторінок паспортного документа іноземця або особи без громадянства з особистими даними разом з перекладом на українську мову, засвідченим в установленому порядку;

3) кольорова фотокартка іноземця або особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

4) копія проекту трудового договору (контракту) з іноземцем або особою без громадянства, посвідчена роботодавцем.

2. Для працевлаштування окремих категорій іноземців та осіб без громадянства роботодавець додатково подає такі документи стосовно:

1) випускників університетів, що входять до першої сотні у світових рейтингах університетів, - копія диплома про вищу освіту відповідного університету, визнаного в Україні в установленому порядку;

2) іноземних працівників творчих професій - нотаріально засвідчені копії документів, що ідентифікують об'єкт авторського права та/або суміжних прав автора та засвідчують авторство (авторське право);

3) відряджених іноземних працівників - копія договору (контракту), укладеного між українським та іноземним суб'єктами господарювання, яким передбачено застосування праці іноземців та осіб без громадянства, які направлені іноземним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (надання послуг);

4) внутрішньокорпоративних цесіонаріїв - рішення іноземного суб'єкта господарювання про переведення іноземця або особи без громадянства на роботу в Україну та копія контракту, укладеного між іноземцем або особою без громадянства та іноземним суб'єктом господарювання, про переведення на роботу в Україну з визначенням строку роботи в Україні;

5) осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, - копії рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та довідки про звернення за захистом в Україні.

Для працевлаштування засновників та/або учасників, та/або бенефіціарів (контролерів) юридичної особи територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, самостійно отримує відомості про закінчення формування статутного капіталу товариства на момент подання заяви про видачу дозволу.

Для працевлаштування іноземних ІТ-професіоналів територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, самостійно отримує відомості про наявність у роботодавця зареєстрованого виду діяльності - комп'ютерне програмування.

3. Для продовження дії дозволу роботодавець подає такі документи:

1) заява за формою, визначеною Кабінетом Міністрів України;

2) фотокартка іноземця або особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

3) документи згідно з переліком для отримання дозволу, якщо вони змінилися.

4. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, самостійно отримує в електронній формі з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомості про статус роботодавця як юридичної особи або фізичної особи - підприємця.

5. Документи, передбачені цією статтею, які були видані за кордоном, мають бути легалізовані в установленому порядку, якщо інше не визначено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Посадовим особам територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції,

заборонено вимагати від роботодавців документи, не встановлені цим Законом.
{Розділ VII доповнено статтею 42-2 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 42-3. Строк дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Дозвіл видається на строк:

1) дії трудового договору (контракту), але не більш як на три роки - для особливих категорій іноземців та осіб без громадянства, визначених частиною другою статті 42-1 цього Закону;

2) дії договору (контракту), укладеного між українським та іноземним суб'єктами господарювання, але не більш як на три роки - для відряджених іноземних працівників;

3) дії рішення іноземного суб'єкта господарювання про переведення іноземця або особи без громадянства на роботу в Україну та контракту, укладеного між іноземцем або особою без громадянства та іноземним суб'єктом господарювання, про переведення на роботу в Україну - для внутрішньокорпоративних цесіонаріїв;

4) дії трудового договору (контракту), але не більш як на один рік - для всіх інших іноземних найманих працівників.

2. За наявності підстав дія дозволу може продовжуватися необмежену кількість разів.

3. Роботодавець може зазначити у заяві про видачу дозволу менший строк, ніж встановлено цим Законом.

Не допускається оформлення дозволу на менший строк, ніж зазначено у відповідній заяві та в межах строків, встановлених цим Законом.

{Розділ VII доповнено статтею 42-3 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 42-4. Плата за видачу або продовження дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Розмір плати за видачу або продовження дії дозволу становить:

1) для дозволів, що видаються на строк від одного до трьох років або їх дія продовжується на такий строк, - шість прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених законом на 1 січня календарного року, в якому роботодавцем подані документи;

2) для дозволів, що видаються на строк від шести місяців до одного року включно або їх дія продовжується на такий строк, - чотири прожиткові мінімуми для працездатних осіб, встановлені законом на 1 січня календарного року, в якому роботодавцем подані документи;

3) для дозволів, що видаються на строк до шести місяців або їх дія продовжується на такий строк, - два прожиткові мінімуми для працездатних осіб, встановлені законом на 1 січня календарного року, в якому роботодавцем подані документи.

2. Роботодавець вносить плату протягом 10 робочих днів з дня отримання рішення про видачу або продовження дії дозволу, яке надсилається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, поштою з повідомленням про вручення.

3. Якщо роботодавець не вніс плату протягом 10 робочих днів з дати прийняття рішення про видачу або продовження дії дозволу, таке рішення скасовується.

4. Плата за видачу або продовження дії дозволу зараховується до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

5. Видача та продовження дії дозволу на застосування праці осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюються безоплатно.

{Розділ VII доповнено статтею 42-4 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017}

Стаття 42-5. Внесення змін до дозволу на застосування праці іноземців або осіб без громадянства

1. Роботодавець зобов'язаний звернутися до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про внесення змін до дозволу у разі виникнення однієї з таких обставин:

1) зміна найменування юридичної особи - роботодавця, реорганізація або виділ юридичної особи - роботодавця, зміна імені та/або прізвища, та/або по батькові фізичної особи - підприємця, який є роботодавцем;

2) оформлення нового паспортного документа іноземця або особи без громадянства, у тому числі у разі зміни імені та/або прізвища, та/або по батькові іноземця або особи без громадянства;

3) зміна назви посади іноземця або особи без громадянства, переведення на іншу посаду в одного роботодавця у межах строку, на який видано дозвіл.

Для внесення змін до дозволу роботодавець подає заяву за формою, визначеною Кабінетом Міністрів України.

2. Роботодавець разом із заявою про внесення змін до дозволу подає:

1) у разі зміни імені та/або прізвища, та/або по батькові фізичної особи - підприємця, який є роботодавцем, - копію паспорта фізичної особи - підприємця, який є роботодавцем;

2) у разі виникнення обставин, передбачених пунктом 2 частини першої цієї статті, - копії сторінок паспортного документа іноземця або особи без громадянства з особистими даними разом з перекладом на українську мову, засвідченим в установленому порядку;

3) у разі виникнення обставин, передбачених пунктом 3 частини першої цієї статті, - проект трудового договору (контракту) в новій редакції або проект додаткової угоди про внесення змін до трудового договору (контракту).

Підтвердження зміни найменування юридичної особи - роботодавця, реорганізації або виділу юридичної особи - роботодавця територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, отримує самостійно з Єдиного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

3. Роботодавець зобов'язаний звернутися до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, із заявою про внесення змін до дозволу не пізніше як за 30 днів після виникнення обставин, передбачених частиною першою цієї статті.

Роботодавець, який не звернувся до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, із заявою про внесення змін до дозволу в установленний цією частиною строк, несе відповідальність відповідно до закону.

[Розділ VII доповнено статтею 42-5 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 42-6. Строк розгляду заяв про видачу або продовження дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, приймає рішення в такі строки з дня отримання відповідної заяви:

1) сім робочих днів - про видачу дозволу;

2) три робочі дні - про продовження дії дозволу або про внесення змін до нього.

2. Заява про продовження дії дозволу подається роботодавцем до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, не пізніше як за 20 календарних днів до

закінчення строку дії такого дозволу.

[Розділ VII доповнено статтею 42-6 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 42-7. Порядок прийняття заяв про видачу або продовження дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, про внесення змін до такого дозволу та порядок прийняття рішень про видачу, продовження дії або внесення змін до такого дозволу

1. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, надає роботодавцю опис прийнятих документів одразу після прийняття від нього заяви про видачу дозволу, заяви про продовження дії дозволу, заяви про внесення змін до дозволу (далі - заява) та документів, що подаються разом з відповідною заявою.

2. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом наступного робочого дня після прийняття заяви здійснює перевірку заяви та доданих до неї документів на наявність підстав для зупинення розгляду заяви.

3. У разі відсутності підстав, передбачених частиною третьою статті 42-8 цього Закону, територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, приймає рішення про видачу або продовження дії, або внесення змін до дозволу у строки, встановлені статтею 42-6 цього Закону, та протягом двох робочих днів надсилає роботодавцю копію цього рішення поштою з повідомленням про вручення та електронною поштою із зазначенням платіжних реквізитів для внесення плати (у разі прийняття рішення про видачу або продовження дії дозволу), а також розміщує на офіційному веб-сайті територіального органу державної служби зайнятості інформацію про прийняте рішення та платіжні реквізити для внесення плати.

4. Роботодавець зобов'язаний укласти з іноземцем чи особою без громадянства трудовий договір (контракт) не пізніше як за 90 календарних днів з дати видачі дозволу та у десятиденний строк після укладення трудового договору (контракту) надати його копію, засвідчену роботодавцем, територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

[Розділ VII доповнено статтею 42-7 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017]

Стаття 42-8. Зупинення розгляду заяви про видачу або продовження дії дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, про внесення змін до такого дозволу

1. У разі встановлення наявності підстав для зупинення розгляду заяви територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, не пізніше наступного робочого дня приймає рішення про зупинення розгляду заяви, в якому зазначаються підстави для його прийняття. Копія рішення про зупинення розгляду заяви надсилається роботодавцеві поштою з повідомленням про вручення та електронною поштою не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення.

Роботодавець має подати документи для усунення підстав для зупинення розгляду заяви у строки, зазначені в частині другій цієї статті.

2. Розгляд заяви зупиняється для усунення підстав, викладених у відповідному рішенні, на строк, що становить сім робочих днів з дати прийняття рішення про зупинення розгляду заяви про видачу і три робочі дні - заяви про продовження дії дозволу або про внесення змін до нього.

3. Підставами для зупинення розгляду заяви є:

1) подання документів від імені роботодавця особою, яка не має на це повноважень;

2) подання разом із заявою документів або відомостей, визначених цим Законом, не в повному обсязі;

3) невідповідність заяви та/або документів, поданих разом із заявою, вимогам, установленим цим Законом, складення заяви не за встановленою формою;

4) наявність недостовірних даних у заяві або документах, поданих разом із заявою;

5) невідповідність умов трудового договору (контракту), укладеного з іноземцем або особою без громадянства, або умов додаткової угоди про внесення змін до трудового договору (контракту) законодавству України про працю.

Зупинення розгляду заяви з підстав, не передбачених цією статтею, не допускається.

Технічні помилки, допущені в заяві або доданих до неї документах, не є підставою для зупинення розгляду заяви. Технічними помилками в цілях застосування цієї статті вважаються орфографічні, синтаксичні, граматичні помилки, друкарські та інші очевидні помилки, що не спотворюють змісту заяви, документа.

4. Після подання протягом строку, встановленого частиною другою цієї статті, документів про усунення підстав для зупинення розгляду заяви розгляд заяви поновлюється.

У разі якщо роботодавцем не усунуті всі зауваження територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, через які зупинено розгляд заяви, роботодавець разом із документами на заміну подає також мотивувальний лист щодо причин відхилення решти зауважень територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

5. З дня подання документів на заміну та мотивувального листа щодо причин відхилення решти зауважень територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції (за потреби), строк розгляду заяви, встановлений статтею 42-6 цього Закону, продовжується з урахуванням часу, що минув до його зупинення.

(Розділ VII доповнено статтею 42-8 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017)

Стаття 42-9. Відмова у видачі, продовженні дії дозволу на застосування праці іноземців або осіб без громадянства, унесенні змін до такого дозволу

1. Підставами для відмови у видачі, продовженні дії дозволу, унесенні змін до дозволу є:

1) неусунення підстав для зупинення розгляду заяви протягом встановленого строку або визнання територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, мотивувального листа, поданого роботодавцем, необґрунтованим;

2) подання заяви та документів для продовження дії дозволу з порушенням строку, встановленого частиною другою статті 42-6 цього Закону;

3) відсутність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про роботодавця або наявність відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи в результаті її ліквідації, або наявність відомостей про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, який є роботодавцем.

Рішення про відмову у видачі, продовженні дії дозволу, унесенні змін до дозволу повинно містити перелік та опис підстав (обґрунтування) для відмови.

Відмова у видачі, продовженні дії або у внесенні змін до дозволу з підстав, не передбачених цією статтею, не допускається.

У разі відмови у видачі, продовженні дії або у внесенні змін до дозволу подані документи повертаються (видаються особисто, надсилаються поштовим

відправленням) роботодавцю не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від роботодавця заяви про їх повернення.

Після усунення підстав для відмови у видачі, продовженні дії або у внесенні змін до дозволу роботодавець може повторно подати документи.

(Розділ VII доповнено статтею 42-9 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017)

Стаття 42-10. Скасування дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства

1. Роботодавець зобов'язаний звернутися до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про скасування дозволу за таких обставин:

1) трудовий договір (контракт) з іноземцем чи особою без громадянства припинено;
2) припинено виконання договору (контракту), укладеного між українським та іноземним суб'єктами господарювання, у зв'язку з яким був направлений іноземець або особа без громадянства;

3) територіальний орган або підрозділ центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, прийняв рішення про визнання іноземця або особи без громадянства біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, скасовує виданий дозвіл у разі:

1) невнесення роботодавцем плати за видачу або продовження дії дозволу у строк, визначений частиною другою статті 42-4 цього Закону;

2) неподання роботодавцем у встановлений цим Законом строк до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, копії трудового договору (контракту), укладеного з іноземцем або особою без громадянства, якщо подання такої копії є обов'язковим відповідно до цього Закону;

3) подання роботодавцем письмової заяви про скасування дозволу за обставин, передбачених пунктами 1-3 частини першої цієї статті, або виявлення територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, таких обставин;

4) виявлення недостовірності даних у поданих роботодавцем документах, яка не могла бути виявлена під час розгляду заяви;

5) наявності рішення про примусове повернення або примусове видворення іноземця або особи без громадянства, прийнятого відповідно до статей 26 та 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»;

6) встановлення факту застосування праці іноземця або особи без громадянства на інших умовах, ніж ті, що визначені дозволом, або іншим роботодавцем (крім роботи за сумісництвом відповідно до абзацу другого частини другої статті 42 цього Закону та суміщення посад відповідно до частини третьої статті 42 цього Закону);

7) невикористання іноземцем або особою без громадянства права на оскарження рішення територіального органу чи підрозділу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або у разі остаточного вирішення питання про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

8) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, за яким іноземця чи особу без громадянства засуджено за вчинення злочину.

(Розділ VII доповнено статтею 42-10 згідно із Законом № 2058-VIII від 23.05.2017)

Розділ II. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, що регулюють питання у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

2.1.Постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1110 «Про затвердження Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні»

{із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
№ 1402 від 04.09.2003
№ 6 від 14.01.2004
№ 945 від 24.09.2005
№ 943 від 07.09.2011
№ 70 від 08.02.2012
№ 211 від 15.04.2015
№ 908 від 07.12.2016}

Відповідно до частини шостої статті 30 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" Кабінет Міністрів України постановляє:

{Вступна частина в редакції Постанови КМ № 70 від 08.02.2012}

Затвердити Типове положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (додається).

Прем'єр-міністр України

В. ЯНУКОВИЧ

Інд. 31

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які
незаконно перебувають в Україні

1. Пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі - пункт тимчасового перебування), є державною установою, що призначена для тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства:

стосовно яких судом прийнято рішення про примусове видворення за межі України;

стосовно яких судом прийнято рішення про затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення за межі України, у тому числі прийнятих відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

затриманих ДМС, її територіальними органами та підрозділами на строки та в порядку, передбачені законодавством;

затриманих за рішенням суду до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

{Пункт 1 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016}

2. Пункт тимчасового перебування у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, міжнародними актами з прав людини та іншими нормативно-правовими актами, які регулюють питання щодо іноземців та осіб без громадянства, а також положенням, розробленим відповідно до цього Типового положення і затвердженим ДМС.

3. Пункт тимчасового перебування належить до сфери управління ДМС.

4. Пункт тимчасового перебування утворюється, реорганізовується та ліквідується за рішенням ДМС.

Гранична чисельність працівників пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затверджується ДМС (у межах асигнувань, передбачених для ДМС у Державному бюджеті України на відповідний рік).

{Пункт 4 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 211 від 15.04.2015}

5. Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, розміщуються в пунктах тимчасового

перебування протягом строку, необхідного для їх ідентифікації та забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більш як на вісімнадцять місяців з дня фактичного затримання особи.

Строк затримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування не може перевищувати шести місяців з дня фактичного затримання особи. У разі наявності умов, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи у зазначений строк чи прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, такий строк може бути продовжений, але не більш як на дванадцять місяців.

Про продовження строку затримання не пізніш як за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця або особу без громадянства, кожні три місяці подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися органом (підрозділом) для виконання рішення про примусове видворення чи для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

[Пункт 5 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016]

6. Розміщення іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування здійснюється адміністрацією такого пункту на підставі рішення територіального органу ДМС або органу охорони державного кордону згідно з актом, складеним пунктом тимчасового перебування та органом, який доставив іноземців та осіб без громадянства до пункту. До розміщення в пункті тимчасового перебування іноземці та особи без громадянства, стосовно яких адміністративними судами за позовами органів охорони державного кордону чи Служби безпеки в установленому законом порядку прийнято рішення про затримання, утримуються у спеціально обладнаних для зазначених цілей приміщеннях органів охорони державного кордону чи Служби безпеки.

[Абзац перший пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 908 від 07.12.2016]

Діти іноземців та осіб без громадянства розміщуються в пункті тимчасового перебування разом з батьками, а в разі відсутності батьків - близькими родичами.

Діти іноземців та осіб без громадянства, розлучені із сім'єю, не підлягають розміщенню в пункті тимчасового перебування, а направляються до притулку для дітей служби у справах дітей.

Під час розміщення в пункті тимчасового перебування іноземці та особи без громадянства підлягають особистому та медичному огляду, а також санітарній обробці.

Норми матеріально-побутового забезпечення та порядок надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства встановлюються МВС.

7. Основними завданнями пункту тимчасового перебування є:

1) забезпечення тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства, розміщених відповідно до законодавства;

2) створення належних умов для утримання іноземців та осіб без громадянства, забезпечення їх індивідуальними спальними місцями, постільною білизною, триразовим харчуванням, матеріально-побутовим та медичним обслуговуванням тощо;

3) сприяння територіальним органам ДМС та органам охорони державного кордону у виконанні покладених на них завдань, пов'язаних з примусовим видворенням іноземців та осіб без громадянства за межі України;

4) сприяння іноземцям та особам без громадянства в установленні контактів з родичами, земляками, міжнародними та громадськими організаціями.

8. Охорона пункту тимчасового перебування, іноземців та осіб без громадянства, які в ньому утримуються, здійснюється відповідно до законодавства.

Дії працівників пункту тимчасового перебування з охорони іноземців та осіб без громадянства не можуть поєднуватися з тортурами, катуваннями або іншими жорстокими та такими, що принижують гідність, видами поводження. Ніякі обставини не можуть бути виправданням для застосування тортур, катувань або таких видів поводження.

9. У пункті тимчасового перебування чоловіки розміщуються окремо від жінок.

Вагітні жінки, батьки з дітьми та сім'ї розміщуються в окремих житлових приміщеннях.

10. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, можуть:

1) вільно пересуватися в межах пункту тимчасового перебування, визначених його адміністрацією;

2) носити власний одяг, надсилати листи, отримувати посилки, відправляти релігійні обряди;

3) зустрічатися з правозахисниками, адвокатами, представниками дипломатичних представництв або консульських установ країни походження чи країни попереднього постійного проживання, міжнародних та правозахисних організацій.

11. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування та мають бажання працювати, за їх згодою можуть залучатися адміністрацією пункту до виконання робіт з облаштування місця проживання, благоустрою території, а також у майстернях або на промисловій базі пункту чи згідно з трудовими договорами на підприємствах, в установах та організаціях, розташованих за межами пункту, в денний час під наглядом працівників пункту, які здійснюють їх охорону.

Укладення угод між такими підприємствами, установами та організаціями і іноземцями та особами без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, про виконання відповідного обсягу робіт і оплата їх праці здійснюються відповідно до законодавства.

Умови праці іноземців та осіб без громадянства повинні відповідати вимогам законодавчих актів та нормативних документів, що регулюють питання охорони праці.

12. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, зобов'язані дотримуватися установлених правил внутрішнього розпорядку, особистої гігієни, постійно перебувати в межах пункту тимчасового перебування.

13. Іноземцям та особам без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, забороняється придбання, зберігання і використання будь-якої холодної зброї, колючих та ріжучих предметів, спиртних напоїв, наркотичних засобів та психотропних речовин або інших одурманюючих речовин, а також інших видів майна, що не може перебувати у власності громадян відповідно до законодавства, самовільно залишати його територію.

[Пункт 13 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 908 від 07.12.2016]

14. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, з метою виконання постанови адміністративного суду про примусове видворення іноземця чи особи без громадянства за межі України, про затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення іноземця або особи без громадянства, утомучислі осіб, які прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, про затримання іноземця або особи без громадянства з розміщенням до пункту тимчасового перебування передаються органу, за рішенням якого вони розміщувалися в пункті, чи територіальному органу ДМС або Держприкордонслужби, уповноваженому ДМС або Адміністрацією Держприкордонслужби, згідно з актом, складеним пунктом тимчасового перебування та органом, який доставив іноземців або осіб без громадянства до пункту тимчасового перебування.

[Пункт 14 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016]

15. Іноземці та особи без громадянства звільняються з пункту тимчасового перебування його адміністрацією після отримання від органу, за рішенням якого вони розміщувалися в такому пункті, повідомлення про неможливість їх примусового видворення за межі України через відсутність проїзного документа, транспортного сполучення з країною походження або з інших причин, що не залежать від таких осіб, після завершення граничного строку утримання в пункті тимчасового перебування або раніше такого строку, якщо зазначеним органом встановлено причини, що перешкоджають примусовому видворенню.

Іноземці та особи без громадянства звільняються з пункту тимчасового перебування на підставі рішення суду, що набрало законної сили, у разі визнання їх в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, а також встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми.

Іноземці або особи без громадянства, які були доставлені до пункту тимчасового перебування відповідно до частини одинадятої статті 259 Кодексу України про адміністративні правопорушення, звільняються з пункту тимчасового перебування після закінчення строку, передбаченого частиною другою статті 263 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також у разі, коли стосовно них судом не прийнято інших передбачених законом рішень.

{Пункт 15 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016}

16. Територія пункту тимчасового перебування огорожується парканом з контрольно-пропускним пунктом.

17. У пунктах тимчасового перебування обладнуються:

- 1) чергова частина;
- 2) адміністративні приміщення;
- 3) гуртожитки;
- 4) медичний пункт з ізолятором;
- 5) кухня;
- 6) їдальня;
- 7) пральня;
- 8) санітарний пропускник з дезінфекційною камерою;
- 9) приміщення для зберігання особистих речей іноземців та осіб без громадянства;
- 10) приміщення багаточільового призначення;
- 11) спортивний майданчик тощо.

18. Адміністрацію пункту тимчасового перебування очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади в установленому порядку ДМС за погодженням з головою облдержадміністрації.

19. Пункт тимчасового перебування провадить фінансово-господарську діяльність згідно з кошторисом та штатним розписом, що затверджуються ДМС.

20. Адміністрація пункту тимчасового перебування:

1) створює належні умови для утримання, харчування, медичного обслуговування та санітарно-епідемічного забезпечення іноземців та осіб без громадянства;

2) веде облік іноземців та осіб без громадянства, роз'яснює їм порядок і умови утримання в пункті тимчасового перебування;

3) взаємодіє з органами виконавчої влади, дипломатичними представництвами або консульськими установами, а також міжнародними та громадськими організаціями;

4) здійснює контроль за:

режимом та умовами утримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування;

дотриманням іноземцями та особами без громадянства правил внутрішнього розпорядку.

21. Директор пункту тимчасового перебування:

1) вирішує питання щодо провадження діяльності пункту тимчасового перебування та забезпечує організацію його роботи;

2) діє від імені пункту тимчасового перебування і представляє його інтереси в підприємствах, установах та організаціях;

3) видає відповідно до компетенції накази і контролює їх виконання;

4) призначає на посади та звільняє з посад працівників пункту тимчасового перебування, затверджує їх функціональні обов'язки;

5) затверджує:

правила внутрішнього розпорядку;

кошторис витрат на утримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування;

6) забезпечує додержання встановленого режиму та умов утримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування;

7) розглядає в установленому законодавством порядку скарги і заяви іноземців та осіб без громадянства і громадян України, приймає відповідні рішення;

8) здійснює інші повноваження, необхідні для забезпечення діяльності пункту тимчасового перебування.

22. Умови праці, порядок прийняття на посади та звільнення з посад працівників пункту тимчасового перебування регулюються законодавством про працю.

23. Фінансування пункту тимчасового перебування здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

24. Пункт тимчасового перебування є юридичною особою, має самостійний баланс, реєстраційні рахунки в органах Казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.

[Типове положення в редакції Постанови КМ № 70 від 08.02.2012]

2.2. Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150 «Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України»

[із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
№ 163 від 31.03.2015
№ 613 від 12.08.2015
№ 437 від 13.07.2016]

[Установити, що в період з 1 січня до 15 червня 2017 р. до іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну з метою забезпечення організаційних та технічних заходів з підготовки та проведення пісенного конкурсу «Євробачення» на підставі відповідних запрошень Національної телекомпанії, не застосовуються обмеження щодо строків тимчасового перебування, установлені підпунктом 2 пункту 2 Порядку, затвердженого цією Постановою, згідно з Постановою КМ № 1017 від 28.12.2016]

Відповідно до частини четвертої статті 17, частини третьої статті 20, абзацу другого частини другої статті 24 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Порядок продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

3. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести в місячний строк власні нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

**ПОРЯДОК
продовження строку перебування та продовження або скорочення строку
тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України**

1. Цей Порядок визначає процедуру продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України.

2. Іноземці та особи без громадянства, які на законній підставі прибули в Україну, можуть тимчасово перебувати на її території:

1) протягом наданого візою дозволу в межах строку дії візи в разі в'їзду осіб без громадянства чи іноземців, які є громадянами держав з візовим порядком в'їзду, якщо інший строк не визначено міжнародними договорами України;

{Підпункт 1 пункту 2 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 163 від 31.03.2015}

2) не більш як 90 днів протягом 180 днів у разі в'їзду іноземців, які є громадянами держав з безвізовим порядком в'їзду, якщо інший строк не визначено міжнародними договорами України. Порядок обчислення зазначеного строку встановлюється МВС;

{Підпункт 2 пункту 2 в редакції Постанови КМ № 163 від 31.03.2015}

3) на період дії візи, але не більш як 90 днів протягом 180 днів у разі в'їзду за візою, оформленою до 11 вересня 2011 року.

{Підпункт 3 пункту 2 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 163 від 31.03.2015}

3. Реєстрація іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну, крім осіб, які відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 16 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" звільняються від реєстрації або паспортні документи яких реєструються у МЗС та його представництвах, здійснюється в пункті пропуску через державний кордон посадовою особою Держприкордонслужби.

4. Іноземці та особи без громадянства з метою транзитного проїзду територією України переміщуються в межах визначеного у проїзному квитку строку, а в разі відсутності квитка - строку, необхідного для транзитного проїзду на відповідному виді транспорту.

5. Строк перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, паспортні документи або документи, що підтверджують особу без громадянства, яких зареєстровано посадовою особою Держприкордонслужби, продовжується територіальними органами або підрозділами ДМС.

6. Строк перебування іноземців та осіб без громадянства на території України продовжується у разі, коли вони прибули:

1) за короткостроковою візою, а також з держав з безвізовим порядком в'їзду за наявності обґрунтованих підстав (лікування, вагітність чи пологи, догляд за хворим членом родини, оформлення спадщини, подання заяви про отримання дозволу на імміграцію чи набуття громадянства України, виконання службових обов'язків іноземним кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації тощо) та за умови подання підтверджувальних документів - на період існування таких підстав, але не більш як 180 днів з дати останнього в'їзду в Україну. До короткострокових віз прирівнюються візи типу С-2, С-3, Б, Л, М, Н, Р, Г, К, Т, П-1, ОП і П-2, оформлені до 11 вересня 2011 р. (до закінчення строку їх дії);

{Підпункт 1 пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 613 від 12.08.2015}

2) за транзитною візою в разі вимушеної зупинки на території України у зв'язку з надзвичайними обставинами (стихийне лихо, хвороба, ремонт транспортного засобу тощо) за наявності документа, що підтверджує причину та тривалість вимушеної зупинки, - на період, необхідний для усунення таких обставин. До транзитних віз прирівнюються візи типу TP-1 і TP-2, оформлені до 11 вересня 2011 р. (до закінчення строку їх дії);

3) за довгостроковою візою, якщо протягом строку дії візи з поважних причин не оформлено посвідки на постійне чи тимчасове проживання, за умови подання підтверджувальних документів - на період не більш як один місяць. До довгострокових віз прирівнюються візи типу О, ІМ-1, ІМ-2, ІМ-3 і Ф, оформлені до 11 вересня 2011 р. (до закінчення строку їх дії).

7. Рішення про продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства на території України понад встановлені цим Порядком строки приймається керівником територіального органу або підрозділу ДМС чи його заступником у разі подання заяви про отримання дозволу на імміграцію чи набуття громадянства України та наявності підстав, які не дають змоги виїхати з України, відповідно до статті 22 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", а також Головою ДМС або його заступником в інших випадках за умови подання підтверджувальних документів.

8. Заяви про продовження строку перебування на території України (далі - заяви) подаються іноземцями та особами без громадянства і приймаючою стороною не раніше ніж за десять та не пізніше ніж за три робочі дні до закінчення такого строку до територіальних органів або підрозділів ДМС за місцем проживання. Зразок заяви та порядок її розгляду затверджуються МВС.

9. Для продовження строку перебування на території України іноземець та особа без громадянства і приймаюча сторона разом із заявою подають такі документи:

1) у разі, коли приймаючою стороною є фізична особа:

паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства (після пред'явлення повертається), копію його сторінок з особистими даними, візою (за наявності) і відміткою про реєстрацію та/або копію імміграційної картки (за наявності);

переклад українською мовою сторінок паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений в

установленому законодавством порядку;

паспортний документ фізичної особи, що є приймаючою стороною (після пред'явлення повертається), та копію його сторінок з особистими даними;

копію посвідки на постійне чи тимчасове проживання або іншого документа, що підтверджує законність перебування на території України (якщо приймаючою стороною є іноземець та особа без громадянства);

документ, що підтверджує наявність фінансового забезпечення для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням іноземця та особи без громадянства на території України, чи гарантійний лист приймаючої сторони про взяття на себе зобов'язань із сплати всіх витрат, пов'язаних з перебуванням іноземця та особи без громадянства на території України та їх виїздом з України;

документ про право власності або свідоцтво про державну реєстрацію права власності на житло, яке надається іноземцеві та особі без громадянства для перебування (після пред'явлення повертається), та його копію, а у разі, коли житло не належить приймаючій стороні, - письмову згоду власника (співвласника) такого житла. Якщо житло перебуває в державній або комунальній власності, замість документа про право власності подається видана організацією, яка здійснює експлуатацію житлового будинку, довідка про всіх повнолітніх осіб, місце проживання яких зареєстровано у такому житлі, та їх письмова згода на перебування іноземця та особи без громадянства;

чотири фотокартки іноземця та особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

квитанція про сплату державного мита за продовження строку перебування або документ, який підтверджує наявність пільг щодо сплати;

2) у разі, коли приймаючою стороною є юридична особа:

паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства (після пред'явлення повертається), копію його сторінок з особистими даними, візою (за наявності) і відміткою про реєстрацію та/або копію імміграційної картки (за наявності);

переклад українською мовою сторінок паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений в установленому законодавством порядку;

паспортний документ керівника юридичної особи, що є приймаючою стороною, та/або уповноваженої ним особи (після пред'явлення повертається) та копію його сторінок з особистими даними;

копію витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

копію розпорядчого документа (наказу, витягу з протоколу, доручення тощо) про призначення працівників, які відповідають за оформлення документів іноземцям та особам без громадянства, засвідчену в установленому законодавством порядку;

документ, що підтверджує наявність фінансового забезпечення для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням іноземця та особи без громадянства на території України, чи гарантійний лист приймаючої сторони про взяття на себе зобов'язань із сплати всіх витрат, пов'язаних з перебуванням іноземця та особи без громадянства на території України та їх виїздом з України;

документ про право власності або свідоцтво про державну реєстрацію права власності юридичної особи на житло, яке надається іноземцеві та особі без громадянства для перебування (після пред'явлення повертається), та його копію, а у разі, коли житло не належить приймаючій стороні, - письмову згоду власника (співвласника) житла чи уповноваженої ним особи;

чотири фотокартки іноземця та особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра;

квитанція про сплату державного мита за продовження строку перебування або документ, який підтверджує наявність пільг щодо сплати.

10. Рішення про відмову в продовженні строку перебування іноземця та особи без громадянства на території України приймається в разі:

1) необхідності забезпечення національної безпеки або охорони громадського порядку;

2) необхідності охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;

3) коли паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, підроблений, зіпсований або не відповідає встановленому зразку чи належить іншій особі;

4) подання іноземцем та особою без громадянства завідомо неправдивих відомостей чи підроблених документів;

5) коли виявлено факти невиконання іноземцем та особою без громадянства рішення суду чи органів державної влади, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або вони мають інші майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи ті, що пов'язані з попереднім видворенням за межі України, у тому числі після закінчення строку заборони подальшого в'їзду в Україну;

6) коли є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець та особа без громадянства мають інші, ніж заявлені у заяві, підстави та мету перебування в Україні або вони не подали відповідного підтвердження;

7) відсутності в іноземця та особи без громадянства достатнього фінансового забезпечення на період перебування або відповідних гарантій приймаючої сторони.

Зазначене рішення може бути оскаржене до територіального органу ДМС (у разі, коли рішення прийняте територіальним підрозділом ДМС), ДМС або суду.

11. Іноземець та особа без громадянства у разі втрати на території України паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без

громадянства, повинні про це негайно письмово повідомити територіальний орган або підрозділ ДМС, який зобов'язаний видати довідку та надіслати відповідне повідомлення до Адміністрації Держприкордонслужби. У такому разі питання про продовження строку перебування іноземця та особи без громадянства на території України чи їх виїзду з України вирішується після отримання ними в дипломатичному представництві чи консульській установі країни громадянської належності або походження чи попереднього постійного проживання паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, на підставі особистої заяви, копії довідки, виданої територіальним органом або підрозділом ДМС, про втрату такого документа та довідки, виданої Адміністрацією Держприкордонслужби, про перетинання державного кордону (в разі, коли строк перебування під час останнього візду не продовжувався).

12. Строк тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України скорочується у разі, коли нема установлених частинами четвертою - дванадцятою статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" підстав для їх тимчасового проживання або тимчасового перебування на території України.

13. Рішення про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України приймається керівником територіального органу або підрозділу ДМС чи його заступником або керівником органу СБУ в разі відсутності підстав для тимчасового перебування, а також заяви приймаючої сторони, органу Національної поліції чи органу охорони державного кордону.

[Пункт 13 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 437 від 13.07.2016]

14. У рішенні про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України зазначається строк, протягом якого особа зобов'язана виїхати з України. Такий строк не може бути більш як десять діб з дня прийняття рішення.

Копія зазначеного рішення видається іноземцеві та особі без громадянства під розписку.

У паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства, ставиться відмітка "Строк тимчасового перебування скорочено до _____ 20__ року".

15. Рішення про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України може бути оскаржене протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття до ДМС (у разі, коли рішення прийняте територіальним органом або підрозділом ДМС), СБУ (у разі, коли рішення прийняте органом СБУ) або суду.

Оскарження такого рішення зупиняє його виконання.

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 1995 р. № 1074 "Про Правила в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (ЗП України, 1996 р., № 4, ст. 148).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 червня 2000 р. № 910 "Про внесення змін і доповнень до Правил в'їзду іноземців в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2000 р., № 23, ст. 954).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 р. № 1259 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2001 р., № 40, ст. 1798).

4. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2003 р. № 1161 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 31, ст. 1617).

5. Пункт 20 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 р. № 1402 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1981).

6. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2004 р. № 962 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 30, ст. 2015).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2005 р. № 735 "Про внесення зміни до пункту 27 Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2005 р., № 32, ст. 1948).

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2006 р. № 547 "Про внесення зміни до пункту 8 Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2006 р., № 16, ст. 1203).

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 липня 2006 р. № 910 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2006 р., № 27, ст. 1951).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2007 р. № 917 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2007 р., № 52, ст. 2117).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. № 1358 "Про

доповнення додатка 4 до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2007 р., № 95, ст. 3470).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2007 р. № 1407 "Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. № 1358" (Офіційний вісник України, 2007 р., № 99, ст. 3585).

13. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 р. № 57 і від 29 грудня 1995 р. № 1074, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2008 р. № 360 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 31, ст. 971).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2009 р. № 445 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2009 р., № 33, ст. 1159).

15. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2009 р. № 810 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 59, ст. 2073).

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2009 р. № 811 "Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 29 грудня 1995 р. № 1074 і від 20 лютого 1999 р. № 227" (Офіційний вісник України, 2009 р., № 61, ст. 2157).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2009 р. № 858 "Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 29 грудня 1995 р. № 1074 і від 20 лютого 1999 р. № 227" (Офіційний вісник України, 2009 р., № 61, ст. 2171).

18. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 червня 2010 р. № 385 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2010 р., № 41, ст. 1344).

19. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 16 червня 2010 р. № 447 "Про здійснення прикордонного контролю в період підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу" (Офіційний вісник України, 2009 р., № 45, ст. 1467).

20. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2010 р. № 521 "Про внесення змін до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію та Правил оформлення візових документів для в'їзду в Україну" (Офіційний вісник України, 2010 р., № 50, ст. 1634).

21. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 р. № 559 "Деякі питання державного управління у сфері міграції" (Офіційний вісник України, 2010 р., № 51, ст. 1696).

22. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 536 (Офіційний вісник

України, 2011 р., № 39, ст. 1605).

23. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 567 "Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1681).

24. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 29 грудня 1995 р. № 1074 і від 17 липня 2003 р. № 1110, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 943 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 69, ст. 2629).

25. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1226 "Про внесення зміни до додатка 5 до Правил в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 93, ст. 3379).

2.3. Постанова Кабінету Міністрів України від 07.03.2012 № 179 «Про затвердження Порядку провадження за заявами іноземців та осіб без громадянства про добровільне повернення»

Відповідно до абзацу другого частини третьої статті 25 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Порядок провадження за заявами іноземців та осіб без громадянства про добровільне повернення, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 березня 2012 р. № 179

ПОРЯДОК провадження за заявами іноземців та осіб без громадянства про добровільне повернення

1. Цей Порядок визначає процедуру розгляду територіальними органами ДМС заяв про добровільне повернення іноземців та осіб без громадянства в країну походження або третю країну (далі - заяви), прийняття відповідних рішень та взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування і громадськими організаціями з питань їх добровільного повернення, документування, забезпечення виїзду за межі України.

2. Дія цього Порядку поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які:

отримали повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

втратили або позбавлені статусу біженця чи додаткового захисту і не використали права на оскарження таких рішень;

отримали повідомлення про відхилення скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використали права на його оскарження до суду;

отримали рішення суду про підтвердження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні;

не мають законних підстав для перебування в Україні або які не можуть виконати обов'язок виїзду за межі України не пізніше дня закінчення відповідного строку їх перебування у зв'язку з відсутністю коштів або втратою паспортного документа.

3. Добровільне повернення іноземця та особи без громадянства до третьої країни здійснюється в разі погодження такого повернення з країною, до якої повертається іноземець або особа без громадянства.

4. Процедура добровільного повернення іноземців та осіб без громадянства здійснюється територіальними органами ДМС у взаємодії з міжнародними та/або громадськими організаціями, статутами яких передбачено сприяння добровільному поверненню іноземців та осіб без громадянства на підставі укладених двосторонніх чи багатосторонніх угод про співпрацю та взаємодію з питань добровільного повернення (далі - міжнародні та/або громадські організації).

Строк здійснення процедури добровільного повернення не повинен перевищувати 60 днів з дати подання іноземцем та особою без громадянства заяви про добровільне повернення.

5. Іноземець та особа без громадянства, яка має намір добровільно повернутися, або її законний представник особисто подає територіальному органу ДМС письмову заяву.

6. Посадова особа територіального органу ДМС:

реєструє заяву;

проводить опитування іноземця та особи без громадянства, з'ясовує обставини перебування їх в Україні;

здійснює дактилоскопію та фотографування;

оформлює анкету встановленого зразка;

забезпечує надання заявнику послуг перекладача.

7. Іноземці та особи без громадянства, які подали заяви, обліковуються територіальними органами ДМС відповідно до порядку, встановленого МВС, з використанням наявних систем обліку іноземців та осіб без громадянства.

8. Під час розгляду заяви територіальний орган ДМС звертається до відповідних державних органів з письмовими запитами про перевірку іноземця та особи без громадянства щодо наявності обставин, за яких виїзд іноземця та особи без громадянства не дозволяється або тимчасово відкладається.

9. Про результати розгляду запиту відповідний державний орган протягом двох робочих днів після його надходження надсилає письмове повідомлення територіальному органу ДМС.

10. Територіальний орган ДМС протягом десяти робочих днів з моменту надходження заяви розглядає її та приймає обґрунтоване рішення про добровільне повернення або про відмову в добровільному поверненні іноземця та особи без громадянства.

11. Під час прийняття рішення про добровільне повернення іноземця та особи без громадянства, що не досягли вісімнадцятирічного віку, територіальний орган ДМС з'ясовує, до кого в разі добровільного повернення така особа повертається - до одного з членів сім'ї або опікуна, які перебувають в країні походження або третій країні.

12. Рішення про відмову в добровільному поверненні приймається щодо іноземців та осіб без громадянства:

до яких відповідно до закону прийнято рішення щодо заборони виїзду за межі України;

яких засуджено за вчинення злочину, - до закінчення строку відбування покарання або звільнення від покарання;

якщо виїзд їх за межі України суперечить інтересам забезпечення національної безпеки, - до припинення обставин, що перешкоджають виїзду;

виїзд яких за рішенням суду тимчасово відкладено до виконання ними майнових зобов'язань перед фізичними та юридичними особами в Україні, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

13. Про прийняте рішення територіальний орган ДМС повідомляє іноземцю та особі без громадянства.

14. У разі прийняття рішення про добровільне повернення іноземця та особи без громадянства територіальний орган ДМС разом з міжнародними та/або громадськими організаціями визначає протягом двох робочих днів міжнародну та/або громадську організацію, яка сприятиме їх добровільному поверненню.

15. Територіальні органи ДМС можуть звертатися із запитом до центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, місцевих держадміністрацій з метою ідентифікації іноземців та осіб без громадянства і забезпечення їх проїзними документами.

16. У разі відмови іноземцеві та особі без громадянства в добровільному поверненні територіальний орган ДМС приймає відповідне рішення.

17. Рішення територіального органу ДМС про відмову в добровільному поверненні може бути оскаржене іноземцем та особою без громадянства в установленому законодавством порядку.

18. У разі прийняття рішення про добровільне повернення іноземця та особи без громадянства територіальний орган ДМС невідкладно видає довідку про особу, яка добровільно повертається, за зразком згідно з додатком. Зазначена довідка є підставою для тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України на строк до завершення процедури добровільного повернення.

19. У разі завершення процедури добровільного повернення або закінчення встановленого строку для виконання процедури повернення довідка про особу, яка добровільно повертається, вилучається або визнається недійсною.

20. Під час підготовки добровільного повернення іноземець та особа без громадянства зобов'язані раз на тиждень з'являтися до територіального органу ДМС та повідомляти про місце свого перебування.

21. Іноземець та особа без громадянства, які не можуть у визначений територіальним органом ДМС строк прибути до нього, зобов'язані протягом двох робочих днів повідомити йому про це.

22. Стосовно іноземців та осіб без громадянства, яким відмовлено в добровільному поверненні і які добровільно не виїхали з України в установлений строк та не мають законних підстав для перебування в Україні, територіальний орган ДМС вживає заходів згідно із законодавством.

23. Територіальні органи ДМС здійснюють облік осіб, які добровільно повернулися до країни походження або третьої країни.

24. З метою забезпечення добровільного повернення іноземця та особи без громадянства за зверненням територіального органу ДМС органи охорони державного кордону сприяють організації виїзду іноземця та особи без громадянства за межі України під час перетинання ними державного кордону.

25. Територіальний орган ДМС надсилає за три робочих дні до дати виїзду іноземця та особи без громадянства органу охорони державного кордону письмове повідомлення про здійснення добровільного повернення іноземця та особи без громадянства, її особисті дані та відомості про маршрут руху.

26. Орган охорони державного кордону надсилає територіальному органу ДМС письмове повідомлення про виїзд іноземця з території України, який добровільно повертається до країни походження або третьої країни.

27. Добровільне повернення іноземця та особи без громадянства до країни походження або третьої країни здійснюється за кошти іноземця та особи без громадянства. У разі відсутності в іноземця та особи без громадянства достатніх коштів добровільне повернення здійснюється за рахунок коштів, не заборонених законодавством, у тому числі за сприяння міжнародних та/або громадських організацій.

28. Матеріали стосовно іноземців та осіб без громадянства, які подали заяви, зберігаються в їх особових справах територіальними органами ДМС. Строк зберігання особових справ становить три роки. Особові справи зберігаються із забезпеченням належного захисту персональних даних іноземця та особи без громадянства. Доступ до персональних даних надається відповідно до закону.

Фото

МП

ДОВІДКА
про особу, яка добровільно повертається

Видана _____

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство)
19__ року народження, проживає _____

(область, район, місто, тел.)
стосовно якого (якої) з _____ 20__ року відповідно до статті 25 Закону України "Про
правовий статус іноземців та осіб без громадянства" _____

(назва органу міграційної служби)
здійснюються заходи з підготовки до добровільного повернення до
країни _____

(назва країни)

Дата видачі довідки:

Довідка дійсна до:

Зазначена довідка є підставою для тимчасового перебування іноземця та особи без громадянства на території України.

(найменування посади керівника органу
міграційної служби)

(підпис)

(прізвище)

___ _____ 20__ року

2.4. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 196 «Про затвердження Положення про посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту»

{із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
№ 955 від 25.12.2013}

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Положення про посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, що додається.

Прем'єр-міністр України

М.АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 березня 2012 р. № 196

ПОЛОЖЕННЯ про посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту

1. Посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту (далі - посвідчення), є паспортним документом, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує додаткового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених Законом України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" та іншими законами України.

2. Посвідчення видається іноземцю або особі без громадянства, які досягли шістнадцятирічного віку, територіальним органом ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) на підставі рішення ДМС про визнання іноземця або особи без громадянства особою, яка потребує додаткового захисту.

Дитині, розлученій із сім'єю, яку визнано особою, яка потребує додаткового захисту, посвідчення видається до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

У разі коли видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою

особою своїх прав, зокрема на освіту та лікування, за клопотанням батьків або законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом, такій особі може бути, як виняток, видано відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

Посвідчення реєструється в спеціальному журналі. Номер посвідчення та дата його видачі вносяться також у довідково-інформаційний банк даних централізованої інформаційної системи ДМС.

3. Бланки посвідчення виготовляються відповідно до вимог законодавства на замовлення ДМС. Зразок бланка посвідчення затверджується МВС.

{Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 955 від 25.12.2013}

4. Бланк посвідчення має вигляд зшитой нитками обрізної книжечки розміром 88 x 125 міліметрів. Книжечка складається з обкладинки і 16 сторінок. Посвідчення скріплюється замкненим швом, виконаним нитками із захисними властивостями.

Усі сторінки бланка посвідчення мають захисні елементи, виконані спеціальними фарбами відповідно до розробленої в установленому порядку схеми захисту.

Сторінки посвідчення нумеруються.

На першій - шістнадцятій сторінках та на правому боці обкладинки способом перфорації проставляється серія, позначена двома літерами, та шестизначний номер посвідчення.

Обкладинка посвідчення виготовляється із зносостійкого палітурного матеріалу темно-синього кольору.

На лицьовому боці обкладинки виконано напис "УКРАЇНА", нижче - зображення малого Державного Герба України, під ним - напис "ПОСВІДЧЕННЯ ОСОБИ, ЯКА ПОТРЕБУЄ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ".

На внутрішньому лівому боці обкладинки надруковано такий текст: "Цей документ посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує додаткового захисту".

Унизу правого форзаца зазначено найменування підприємства, яке виготовило бланк посвідчення, рік виготовлення бланка.

До посвідчення вносяться такі відомості:

прізвище, ім'я (імена, по батькові);

громадянство (підданство);

дата народження;

стать;

сімейний стан;

країна постійного проживання;

номер посвідчення;

дата видачі посвідчення;

дата закінчення (продовження) строку дії посвідчення;

місце проживання;

найменування органу, що прийняв рішення про визнання іноземця або особи без громадянства особою, яка потребує додаткового захисту;

дата прийняття рішення про визнання іноземця або особи без громадянства особою, яка потребує додаткового захисту, та його номер;

відомості про дітей.

У посвідчення вклеюється фотокартка особи, яку визнано особою, яка потребує додаткового захисту. Посвідчення підписується зазначеною особою.

Достовірність записів у посвідченні засвідчується підписом посадової особи, скріпленим мастиковою печаткою.

5. Відомості про дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, вносяться до посвідчення одного з батьків, у яке вклеюються їх фотокартки, а в посвідченні другого з батьків зазначається номер посвідчення, до якого внесено такі відомості.

У разі відсутності батьків відомості про дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, вносяться до посвідчення діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження особи, яка потребує додаткового захисту, взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

6. Порядок заповнення посвідчення визначається МВС за погодженням з МЗС та Адміністрацією Держприкордонслужби.

Вносити до посвідчення записи, не передбачені цим Положенням, забороняється.

7. Посвідчення видається територіальним органом протягом семи робочих днів після отримання рішення ДМС про визнання іноземця або особи без громадянства особою, яка потребує додаткового захисту, строком на п'ять років.

8. Строк дії посвідчення продовжується під час перереєстрації особи, яка потребує додаткового захисту, територіальним органом за місцем її проживання. Під час видачі посвідчення в особи, яка потребує додаткового захисту, вилучається довідка про звернення за захистом в Україні.

Видача посвідчення є підставою для реєстрації місця проживання.

9. Для отримання посвідчення подаються такі документи:

заява-анкета, зміст та форма якої визначаються МВС;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів кожного члена сім'ї особи, яка потребує додаткового захисту, віком до шістнадцяти років, який перебуває з нею в Україні.

10. Посвідчення підлягає обміну в разі повного використання сторінок, призначених для продовження строку його дії, зміни прізвища та імені особи, яка потребує додаткового захисту, виявлення розбіжностей у записах, непридатності його для використання.

Обмін посвідчення проводиться протягом семи робочих днів після прийняття відповідного рішення територіальним органом за місцем проживання особи, яка потребує додаткового захисту.

11. Для обміну посвідчення необхідно подати документи, зазначені в пункті 9 цього Положення, та посвідчення, яке підлягає обміну.

Для обміну посвідчення у зв'язку із зміною прізвища, імені, виявленням розбіжностей у записах подаються також документи, які підтверджують причини обміну.

12. У разі втрати посвідчення особа, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана протягом трьох робочих днів повідомити про це орган внутрішніх справ, а також територіальний орган за місцем проживання.

Нове посвідчення видається на підставі рішення територіального органу протягом семи робочих днів з дня його прийняття.

13. Для поновлення посвідчення подаються:

документи, зазначені в пункті 9 цього Положення;

довідка органу внутрішніх справ про реєстрацію заяви особи, яка потребує додаткового захисту, про втрату посвідчення.

14. У разі прийняття рішення про втрату або позбавлення додаткового захисту посвідчення може вилучатися або визнаватися недійсним відповідно до Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту", а також в інших випадках, передбачених законодавством.

2.5.Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 197 «Про затвердження Положення про проїзний документ особи, якій надано додатковий захист»

[із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
№ 955 від 25.12.2013
№ 661 від 02.09.2015]

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Положення про проїзний документ особи, якій надано додатковий захист, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 березня 2012 р. № 197

ПОЛОЖЕННЯ про проїзний документ особи, якій надано додатковий захист

1. Проїзний документ особи, якій надано додатковий захист (далі - документ), є документом, що посвідчує особу, яку визнано особою, якій надано додатковий захист, та надає їй право на виїзд з України і в'їзд в Україну.

2. Документ видається територіальним органом ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) за місцем проживання особи, якій надано додатковий захист, яка досягла шістнадцятирічного віку, за наявності посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, за її особистим зверненням або зверненням її законного представника.

Дитина, яка розлучена з сім'єю і яку визнано особою, якій надано додатковий захист, має право за клопотанням її законного представника на отримання документа до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

3. Бланки документа виготовляються відповідно до вимог законодавства на замовлення ДМС. Зразок бланка документа затверджується МВС.

[Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 955 від 25.12.2013]

4. Бланк документа має вигляд зшиті нитками обрізної книжечки розміром 88 x 125 міліметрів, що складається з обкладинки, яка містить сторінку даних, та 32 паперових сторінок. Бланк документа скріплюється замкненим швом, виконаним нитками із захисними властивостями.

Усі сторінки бланка документа мають захисні елементи, виконані спеціальними фарбами відповідно до розробленої в установленому порядку схеми захисту.

5. Обкладинка документа виготовляється із зносостійкого папірного матеріалу зеленого кольору.

У верхній частині лицьового боку обкладинки виконано із застосуванням фольги бронзового кольору напис "УКРАЇНА" українською і англійською мовами, нижче із застосуванням фольги бронзового кольору виконане контурне зображення малого Державного Герба України, під ним нижче - слова "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ ОСОБИ, ЯКІЙ НАДАНО ДОДАТКОВИЙ ЗАХИСТ" українською і англійською мовами.

У верхньому лівому куті лицьового боку обкладинки нанесено дві скісні риски.

6. На правому форзаці надруковано фонові сітки у вигляді фрагментів орнаментальних рисунків, що променями сходяться в місці стилізованого зображення малого Державного Герба України, українською і англійською мовами надруковано слова "УКРАЇНА", "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ ОСОБИ, ЯКІЙ НАДАНО ДОДАТКОВИЙ ЗАХИСТ", літери в яких виконано мікротекстом.

Угорі правого форзаця українською мовою надруковано слова "СЛІД ПАМ'ЯТАТИ", нижче - текст українською мовою:

"Для в'їзду до іноземної держави необхідно обов'язково отримати візу, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Невиконання митних і валютних правил може призвести до відкладення закордонної поїздки. Відомості про вимоги з цих питань Ви можете отримати в найближчій митниці.

Відповідно до міжнародних правил охорони здоров'я іноземна держава, до якої Ви прибули, може зажадати документ щодо вакцинації проти хвороб. За більш докладною інформацією звертайтеся до місцевих органів охорони здоров'я.

У разі втрати, крадіжки або знищення проїзного документа особи, якій надано додатковий захист, Ви зобов'язані негайно повідомити про це органи внутрішніх справ України чи найближчу консульську установу України за кордоном.

З метою створення умов, що гарантують відшкодування в повному обсязі витрат, пов'язаних з непередбачуваними обставинами під час пересування за кордоном, Ви повинні бути застраховані."

Унизу правого форзаца зазначено найменування підприємства, яке виготовило бланк документа, рік виготовлення бланка.

7. Сторінка даних, яка містить інформацію про особу, розміщується на лівому форзаці і захищається захисною плівкою.

Сторінка даних виготовляється відповідно до вимог Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО, Дос. № 9303).

Відомості вносяться на сторінку даних шляхом принтерного друку з подальшим нанесенням захисного покриття.

Сторінка даних призначена для внесення інформації (у тому числі машинозчитуваної) про пред'явника документа та його реквізитів і складається із зони візуальної перевірки, поділеної на п'ять зон, та шостої машинозчитуваної зони.

На сторінці даних передбачається місце для фотокартки або відцифрованого зображення обличчя пред'явника документа та місце для його підпису. Відцифроване зображення обличчя та підпис пред'явника документа можуть виконуватися способом принтерного друку.

[Абзац п'ятий пункту 7 в редакції Постанови КМ № 661 від 02.09.2015]

Текстова інформація на сторінці даних розміщується паралельно корінцю паспортної книжечки і починається від нього.

8. На лицьовому боці сторінки даних містяться п'ять обов'язкових зон візуальної перевірки документа та зона для машинозчитуваного контролю.

9. Елементи даних у зонах I-V розміщуються в такій послідовності:

зона I. Одним рядком друкуються назва держави та зображення малого Державного Герба України, яке тричі повторюється. Нижче двома рядками зазначається назва документа, далі одним рядком - назви полів для внесення таких даних: "Тип", "Код держави", "Номер документа";

зона II. Послідовно, згори донизу, друкуються назви полів для внесення таких відомостей про пред'явника документа:

"Прізвище";

"Ім'я";

"Дата народження", "Персональний номер";

"Стать", "Місце народження";

зони III-IV. Продовження полів у такому ж порядку, як у зоні II, для внесення інших відомостей, а саме:

"Дата видачі", "Найменування органу, що видав";

"Дата закінчення строку дії", "Підпис пред'явника".

Текст друкується українською і англійською мовами;

зона V. Призначена для розміщення фотокартки або відцифрованого зображення обличчя пред'явника документа;

[Абзац дванадцятий пункту 9 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 661 від 02.09.2015]

зона VI. Призначена для внесення машинозчитуваної інформації. Елементи даних друкуються за машинозчитуваною формою двома рядками. Структура даних машинозчитуваних рядків, позиціювання рядків у машинозчитуваній зоні, гарнітура і розмір шрифтів визначаються відповідно до вимог ІКАО, Дос. № 9303.

10. Угорі першої сторінки, паралельно довшому краю, міститься напис:

"Проїзний документ особи, якій надано додатковий захист, є власністю України".

Під ним двома колонками текст такого змісту:

"Цей документ є проїзним документом особи, якій надано додатковий захист в Україні.

Документ видано з єдиною метою - надати його пред'явнику проїзний документ, який може використовуватися замість національного паспорта. Він не завдає шкоди і будь-яким чином не зачіпає національність його пред'явника.

Іменем України Міністр закордонних справ України просить усіх, кого це може стосуватися, усіма можливими заходами полегшити поїздку пред'явника документа і надавати йому необхідну допомогу та захист.

Якщо пред'явник документа оселився за межами України і бажає знову їхати, він повинен звернутися до компетентних органів країни свого проживання за новим документом. Цей проїзний документ повинен вилучатися компетентними органами, які видають новий документ, і повертатися компетентному органу в Україні, що видав документ".

Текст друкується українською і англійською мовами.

11. Сторінки друга - четверта призначені для розміщення відомостей про дітей віком до шістнадцяти років, що є особами, які потребують додаткового захисту і виїжджають за межі України разом з пред'явником документа без документів для виїзду за кордон, та відводиться місце для їх фотокарток. У верхній частині цих сторінок українською і англійською мовами через скісну риску надруковано слово "ДІТИ".

12. Сторінки п'ята - шоста призначені для особливих відміток. У верхній частині цих сторінок, паралельно коротшому краю, українською і англійською мовами через скісну риску надруковано слова "ОСОБЛИВІ ВІДМІТКИ".

13. Сторінки сьома - тридцять друга призначені для проставлення віз. У верхній частині цих сторінок українською і англійською мовами через скісну риску надруковано

слово "ВІЗИ".

14. Паперові сторінки документа (крім першої) нумеруються.

15. На сторінках першій - тридцять другій та на правому боці обкладинки на відстані 5 ($\pm$ 0,5) міліметрів від верхнього обрізу книжечки способом перфорації проставляються серія, позначена двома літерами, та шестизначний номер документа.

16. Документ видається на строк дії посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

17. Для отримання документа необхідно подати заяву-анкету, зміст та форма якої визначаються МВС, дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів, у разі потреби також дві фотокартки дітей.

[Пункт 17 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 661 від 02.09.2015]

18. Забороняється вносити в документ записи, не передбачені цим Положенням.

19. Порядок оформлення, видачі та продовження строку дії документа визначається МВС.

20. У разі втрати, крадіжки або знищення документа особа, якій надано додатковий захист, зобов'язана негайно повідомити орган внутрішніх справ та територіальний орган за місцем втрати; за кордоном - найближчу консульську установу України.

Якщо документ пошкоджено, втрачено або строк його дії закінчився, особа, якій надано додатковий захист, може отримати новий документ в територіальному органі за місцем проживання.

21. Порядок зберігання бланків документів і знищення зіпсованих бланків та документів, строк дії яких закінчився, визначається МВС.

2.6. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 199 «Про затвердження Положення про посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист»

Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
№ 955 від 25.12.2013}

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Положення про посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 березня 2012 р. № 199

ПОЛОЖЕННЯ про посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист

1. Посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист (далі - посвідчення), є паспортним документом, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує тимчасового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених Законом України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" та іншими законами України.

2. Посвідчення видається в установленому порядку територіальним органом ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) кожному іноземцю або особі без громадянства, які досягли повноліття.

Посвідчення реєструється у спеціальному журналі. Номер посвідчення та дата його видачі вносяться також до довідково-інформаційного банку даних централізованої інформаційної системи ДМС.

3. Бланки посвідчення виготовляються відповідно до вимог законодавства на

замовлення ДМС. Зразок бланка посвідчення затверджується МВС.

{Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 955 від 25.12.2013}

4. Бланк посвідчення має вигляд зшитої нитками обрізної книжечки розміром 88 x 125 міліметрів. Книжечка складається з обкладинки і восьми сторінок. Посвідчення скріплюється замкненим швом, виконаним нитками із захисними властивостями.

5. Усі сторінки бланка посвідчення мають захисні елементи, виконані спеціальними фарбами за розробленою в установленому порядку схемою захисту.

6. Сторінки посвідчення пронумеровуються.

На першій - восьмій сторінках та на правому боці обкладинки посвідчення способом перфорації проставляється серія, позначена двома літерами, та шестизначний номер бланка посвідчення.

7. Обкладинка посвідчення виготовляється із зносостійкого палітурного матеріалу червоного кольору.

На лицьовому боці обкладинки посвідчення виконується напис "УКРАЇНА", нижче - зображення малого Державного Герба України, під ним - напис "ПОСВІДЧЕННЯ ОСОБИ, ЯКІЙ НАДАНО ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ".

На внутрішньому лівому боці обкладинки посвідчення друкується такий текст: "Цей документ посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, якій надано тимчасовий захист".

Унизу правого форзаца зазначається найменування підприємства, яке виготовило бланк посвідчення, рік виготовлення бланка.

8. До посвідчення вносяться такі відомості:

прізвище, ім'я (імена), по батькові;

громадянство (підданство);

дата народження;

стать;

сімейний стан;

країна постійного проживання;

номер посвідчення;

дата видачі посвідчення;

дата закінчення/продовження строку дії посвідчення;

місце проживання;

орган, що прийняв рішення про визнання особою, якій надано тимчасовий захист;

дата прийняття рішення про визнання особою, якій надано тимчасовий захист, та його номер;

відомості про дітей.

9. У посвідчення вклеюється фотокартка особи, яку визнано особою, якій надано тимчасовий захист. Посвідчення підписується зазначеною особою.

10. Достовірність записів у посвідченні засвідчується підписом посадової особи, скріпленим мастиковою печаткою.

11. Відомості про дітей, які не досягли вісімнадцятирічного віку, зазначаються у посвідченні одного з батьків, у яке вклеюються їх фотокартки. У посвідченні другого з батьків зазначається номер посвідчення, до якого внесено відомості про дітей.

У разі відсутності батьків відомості про дітей, які не досягли вісімнадцятирічного віку, вносяться до посвідчення діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи за звичаєм країни походження взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

12. Порядок заповнення посвідчення визначається МВС за погодженням з МЗС та Адміністрацією Держприкордонслужби.

Вносити до посвідчення записи, не передбачені цим Положенням, забороняється.

13. Посвідчення видається територіальним органом протягом одного робочого дня з моменту подання особою заяви про отримання посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, а в разі відсутності документів, що посвідчують особу, або, якщо такі документи є підробленими, - після проведення ідентифікації.

Посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні, видається на період надання тимчасового захисту.

14. Для отримання посвідчення подаються такі документи:

заява-анкета, зміст та форма якої визначаються МВС;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів кожного члена сім'ї особи, яка потребує тимчасового захисту, віком до вісімнадцяти років, який перебуває з нею в Україні.

15. Посвідчення підлягає обміну в разі зміни прізвища та імені особи, яка потребує тимчасового захисту, виявлення розбіжностей у записах, непридатності його для використання.

Обмін посвідчення проводиться протягом семи робочих днів після прийняття відповідного рішення територіальним органом за місцем проживання особи, якій надано тимчасовий захист.

16. Для обміну посвідчення подаються документи, зазначені в пункті 14 цього Положення, та посвідчення, яке підлягає обміну.

Для обміну посвідчення у зв'язку із зміною прізвища та імені, виявленням розбіжностей у записах подаються також документи, які підтверджують причини обміну.

17. У разі втрати посвідчення особа, якій надано тимчасовий захист, зобов'язана протягом трьох робочих днів повідомити про це орган внутрішніх справ, а також територіальний орган за місцем проживання.

18. Для поновлення посвідчення подаються:

документи, зазначені в пункті 14 цього Положення;

довідка органу внутрішніх справ про реєстрацію заяви особи, яка потребує тимчасового захисту, про втрату посвідчення.

19. Нове посвідчення видається на підставі рішення територіального органу протягом семи робочих днів з дня його прийняття.

20. У разі прийняття рішення про припинення тимчасового захисту особи посвідчення може бути вилучене або визнане недійсним відповідно до Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту", а також в інших випадках, передбачених законодавством.

2.7. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 202 «Про затвердження Положення про посвідчення біженця»

{із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
№ 955 від 25.12.2013}

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Положення про посвідчення біженця, що додається.

2. Дозволити Державній міграційній службі на час виготовлення бланків посвідчення біженця нового зразка використовувати наявний залишок бланків посвідчення біженця, виготовлених згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1527 "Про затвердження Положення про посвідчення біженця" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1940).

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 березня 2012 р. № 202

ПОЛОЖЕННЯ про посвідчення біженця

1. Посвідчення біженця (далі - посвідчення) є паспортним документом, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його біженцем в Україні і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених Законом України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" та іншими законами України.

2. Посвідчення видається іноземцю або особі без громадянства, які досягли

шістнадцятирічного віку, територіальним органом ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) на підставі рішення ДМС про визнання іноземця або особи без громадянства біженцем в Україні.

Дитині, розлученій із сім'єю, яку визнано біженцем, посвідчення видається до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

У разі коли видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою особою своїх прав, зокрема на освіту та лікування, за клопотанням батьків або законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом, такій особі може бути, як виняток, видано відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

Посвідчення реєструється в спеціальному журналі. Номер посвідчення та дата його видачі вносяться також у довідково-інформаційний банк даних централізованої інформаційної системи ДМС.

3. Бланки посвідчення виготовляються відповідно до вимог законодавства на замовлення ДМС. Зразок бланка посвідчення затверджується МВС.

{Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 955 від 25.12.2013}

4. Бланк посвідчення має вигляд зшитой нитками обрізної книжечки розміром 88 x 125 міліметрів. Книжечка складається з обкладинки і 16 сторінок. Посвідчення скріплюється замкненим швом, виконаним нитками із захисними властивостями.

Усі сторінки бланка посвідчення мають захисні елементи, виконані спеціальними фарбами відповідно до розробленої в установленому порядку схеми захисту.

Сторінки посвідчення нумеруються.

На першій - шістнадцятій сторінках та на правому боці обкладинки способом перфорації проставляється серія, позначена двома літерами, та шестизначний номер посвідчення.

Обкладинка посвідчення виготовляється із зносостійкого палітурного матеріалу сірого кольору.

На лицьовому боці обкладинки виконано напис "УКРАЇНА", нижче - зображення малого Державного Герба України, під ним - напис "ПОСВІДЧЕННЯ БІЖЕНЦЯ".

На внутрішньому лівому боці обкладинки надруковано такий текст: "Цей документ посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його біженцем в Україні".

Унизу правого форзаца зазначено найменування підприємства, яке виготовило бланк посвідчення, рік виготовлення бланка.

До посвідчення вносяться такі відомості:

прізвище, ім'я (імена, по батькові);

громадянство (підданство);

дата народження;

стать;

сімейний стан;

країна постійного проживання;

номер посвідчення;

дата видачі посвідчення;

дата закінчення (продовження) строку дії посвідчення;

місце проживання;

найменування органу, що прийняв рішення про визнання іноземця або особи без громадянства в Україні біженцем;

дата прийняття рішення про визнання іноземця або особи без громадянства в Україні біженцем та його номер;

відомості про дітей.

У посвідчення вклеюється фотокартка біженця. Посвідчення підписується зазначеною особою.

Достовірність записів у посвідченні засвідчується підписом посадової особи, скріпленим мастиковою печаткою.

5. Відомості про дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, вносяться до посвідчення одного з батьків, у яке вклеюються їх фотокартки, а в посвідченні другого з батьків зазначається номер посвідчення, до якого внесено такі відомості.

У разі відсутності батьків відомості про дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, вносяться до посвідчення діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження біженця взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

6. Порядок заповнення посвідчення визначається МВС за погодженням з МЗС та Адміністрацією Держприкордонслужби.

Вносити до посвідчення записи, не передбачені цим Положенням, забороняється.

7. Посвідчення видається територіальним органом протягом семи робочих днів з дня отримання рішення ДМС про визнання іноземця або особи без громадянства в Україні біженцем строком на п'ять років.

8. Строк дії посвідчення продовжується під час перереєстрації біженця територіальним органом за місцем його проживання. Під час видачі посвідчення в біженця вилучається довідка про звернення за захистом в Україні.

Видача посвідчення є підставою для реєстрації місця проживання.

9. Для отримання посвідчення подаються такі документи:

заява-анкета, зміст та форма якої визначаються МВС;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів кожного члена сім'ї біженця віком до шістнадцяти років, який перебуває з ним в Україні.

10. Посвідчення підлягає обміну в разі повного використання сторінок, призначених для продовження строку його дії, зміни прізвища та імені біженця, виявлення розбіжностей у записах, непридатності його для використання.

Обмін посвідчення проводиться протягом семи робочих днів після прийняття відповідного рішення територіальним органом за місцем проживання біженця.

11. Для обміну посвідчення необхідно подати документи, зазначені в пункті 9 цього Положення, та посвідчення, яке підлягає обміну.

Для обміну посвідчення у зв'язку із зміною прізвища, імені, виявленням розбіжностей у записах подаються також документи, які підтверджують причини обміну.

12. У разі втрати посвідчення біженець зобов'язаний протягом трьох робочих днів повідомити про це орган внутрішніх справ, а також територіальний орган за місцем проживання.

Нове посвідчення видається на підставі рішення територіального органу протягом семи робочих днів з дня його прийняття.

13. Для поновлення посвідчення подаються:

документи, зазначені в пункті 9 цього Положення;

довідка органу внутрішніх справ про реєстрацію заяви біженця про втрату посвідчення.

14. У разі прийняття рішення про втрату або позбавлення статусу біженця посвідчення може вилучатися або визнаватися недійсним відповідно до Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту", а також в інших випадках, передбачених законодавством.

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1527 "Про затвердження Положення про посвідчення біженця" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1940).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 травня 2003 р. № 729-6.
3. Пункт 101 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 р. № 1402 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1981).
4. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань національностей та релігій, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2007 р. № 960 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 55, ст. 2218).
5. Пункт 8 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2009 р. № 810 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 59, ст. 2073).
6. Пункт 10 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 р. № 559 "Деякі питання державного управління у сфері міграції" (Офіційний вісник України, 2010 р., № 51, ст. 1696).

2.8. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2012 № 203 «Про затвердження Положення про проїзний документ біженця»

{Дію Постанови відновлено згідно з Постановою КМ № 415 від 12.06.2013}

{Постанова втратила чинність на підставі Постанови КМ № 185 від 13.03.2013}

Про затвердження Положення про проїзний документ біженця

{Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
№ 955 від 25.12.2013}

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Положення про проїзний документ біженця, що додається.

2. Дозволити Державній міграційній службі на час виготовлення бланків проїзного документа біженця використовувати наявний залишок бланків проїзного документа біженця для виїзду за кордон, виготовлених згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1526 "Про затвердження Положення про проїзний документ біженця для виїзду за кордон" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1939).

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

**ПОЛОЖЕННЯ
про проїзний документ біженця**

1. Проїзний документ біженця (далі - документ) є документом, що посвідчує особу його власника та надає їй право на виїзд з України і в'їзд в Україну.

Документ видається також іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими державами - учасниками Конвенції про статус біженців 1951 року та (або) Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах та не мають дійсних проїзних документів для виїзду за кордон.

2. Документ видається територіальним органом ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі (далі - територіальні органи) за місцем проживання біженця, який досягнув шістнадцятирічного віку, за наявності посвідчення біженця, за його особистим зверненням або зверненням його законного представника.

Дитина, яка розлучена із сім'єю і яку визнано біженцем, має право за клопотанням її законного представника на отримання документа до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

3. Бланки документа виготовляються відповідно до вимог законодавства на замовлення ДМС. Зразок бланка документа затверджується МВС.

{Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 955 від 25.12.2013}

4. Бланк документа має вигляд зшитой нитками обрізної книжечки розміром 88х125 міліметрів. Книжечка складається з обкладинки, яка містить сторінку даних, і 32 паперових сторінок. Документ скріплюється замкненим швом, виконаним нитками із захисними властивостями.

Усі сторінки бланка документа мають захисні елементи, виконані спеціальними фарбами відповідно до розробленої в установленому порядку схеми захисту.

5. Обкладинка документа виготовляється із зносостійкого палітурного матеріалу блакитного кольору.

У верхній частині лицьового боку обкладинки виконано із застосуванням фольги бронзового кольору напис "УКРАЇНА" українською і англійською мовами, нижче із застосуванням фольги бронзового кольору виконане контурне зображення малого Державного Герба України, під ним нижче - слова "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ" (Конвенція від 28 липня 1951 року) українською і англійською мовами.

У верхньому лівому куті лицьового боку обкладинки нанесено дві скісні риски.

6. На правому форзаці надруковано фонові сітки у вигляді фрагментів орнаментальних рисунків, що променями сходяться в місці стилізованого зображення малого Державного Герба України, українською і англійською мовами надруковано

слова "УКРАЇНА", "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ" (Конвенція від 28 липня 1951 року), літери в яких виконано мікротекстом.

Угорі правого форзаца українською мовою надруковано слова "СЛІД ПАМ'ЯТАТИ", нижче – текст українською мовою:

"Для в'їзду до іноземної держави необхідно обов'язково отримати візу, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Невиконання митних і валютних правил може призвести до відкладення закордонної поїздки. Відомості про вимоги з цих питань Ви можете отримати в найближчій митниці.

Відповідно до міжнародних правил охорони здоров'я іноземна держава, до якої Ви прибули, може зажадати документ щодо вакцинації проти хвороб. За більш докладною інформацією звертайтеся до місцевих органів охорони здоров'я.

У разі втрати, крадіжки або знищення проїзного документа біженця Ви зобов'язані негайно повідомити про це органи внутрішніх справ України чи найближчу консульську установу України за кордоном.

З метою створення умов, що гарантують відшкодування в повному обсязі витрат, пов'язаних з непередбачуваними обставинами під час пересування за кордоном, Ви повинні бути застраховані."

Унизу правого форзаца зазначено найменування підприємства, яке виготовило бланк документа, рік виготовлення бланка.

7. Сторінка даних, яка містить інформацію про особу, розміщується на лівому форзаці і захищається захисною плівкою.

Сторінка даних виготовляється відповідно до вимог Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО, Дос. № 9303).

Відомості вносяться на сторінку даних шляхом принтерного друку з подальшим нанесенням захисного покриття.

Сторінка даних призначена для внесення інформації (у тому числі машинозчитуваної) про пред'явника документа та його реквізитів і складається із зони візуальної перевірки, поділеної на п'ять зон, та шостої машинозчитуваної зони.

Відцифроване зображення обличчя пред'явника документа, його підпис виконуються на сторінці даних способом принтерного друку.

Текстова інформація на сторінці даних розміщується паралельно корінцю паспортної книжечки і починається від нього.

8. На лицьовому боці сторінки даних містяться п'ять обов'язкових зон візуальної перевірки документа та зона для машинозчитуваного контролю.

9. Елементи даних у зонах I-V розміщуються в такій послідовності:

зона I. Одним рядком друкуються назва держави та зображення малого Державного Герба України, яке тричі повторюється. Нижче двома рядками зазначається назва документа, далі одним рядком - назви полів для внесення таких даних: "Тип", "Код держави", "Номер документа";

зона II. Послідовно, згори донизу, друкуються назви полів для внесення таких відомостей про пред'явника документа:

"Прізвище";

"Ім'я";

"Дата народження", "Персональний номер";

"Стать", "Місце народження";

зони III-IV. Продовження полів у такому ж порядку, як у зоні II, для внесення інших відомостей, а саме:

"Дата видачі", "Найменування органу, що видав";

"Дата закінчення строку дії", "Підпис пред'явника".

Текст друкується українською і англійською мовами;

зона V. Призначена для розміщення відцифрованого зображення обличчя пред'явника документа;

зона VI. Призначена для внесення машинозчитуваної інформації. Елементи даних друкуються за машинозчитуваною формою двома рядками. Структура даних машинозчитуваних рядків, позиціонування рядків у машинозчитуваній зоні, гарнітура і розмір шрифтів визначаються відповідно до вимог ІКАО, Дос. № 9303.

10. Угорі першої сторінки, паралельно довшому краю, міститься напис:

"Проїзний документ біженця є власністю України".

Під ним двома колонками текст такого змісту:

"Цей документ є проїзним документом біженця в цілях Конвенції про статус біженців 1951 року.

Документ видано з єдиною метою - надати його пред'явнику проїзний документ, який може використовуватися замість національного паспорта. Він не завдає шкоди і будь-яким чином не зачіпає національність його пред'явника.

Іменем України Міністр закордонних справ України просить усіх, кого це може стосуватися, усіма можливими заходами полегшити поїздку пред'явника документа і надавати йому необхідну допомогу та захист.

Якщо пред'явник документа оселився за межами України і бажає знову їхати, він повинен звернутися до компетентних органів країни свого проживання за новим

документом. Цей проїзний документ повинен вилучатися компетентними органами, які видають новий документ, і повертатися компетентному органу в Україні, що видав документ.”.

Текст друкується українською і англійською мовами.

11. Сторінки друга - четверта призначені для розміщення відомостей про дітей віком до шістнадцяти років, які є біженцями і виїжджають за межі України разом з пред'явником документа без документів для виїзду за кордон, та відводиться місце для їх фотокарток. У верхній частині цих сторінок українською і англійською мовами через скісну ризку надруковано слово “ДІТИ”.

12. Сторінки п'ята - шоста призначені для особливих відміток. У верхній частині цих сторінок, паралельно коротшому краю, українською і англійською мовами через скісну ризку надруковано слова “ОСОБЛИВІ ВІДМІТКИ”.

13. Сторінки сьома - тридцять друга призначені для проставлення віз. У верхній частині цих сторінок українською і англійською мовами через скісну ризку надруковано слово “ВІЗИ”.

14. Паперові сторінки документа (крім першої) нумеруються.

15. На сторінках першій - тридцять другій та на правому боці обкладинки на відстані 5 (± 0,5) міліметрів від верхнього обрізу книжечки способом перфорації проставляються серія, позначена двома літерами, та шестизначний номер документа.

16. Документ видається на строк дії посвідчення біженця.

17. Для отримання документа біженець подає:

заяву, зміст та форма якої встановлюється МВС;

дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів, у разі потреби також дві фотокартки дітей.

18. Порядок оформлення, видачі та продовження строку дії документа визначається МВС.

Вносити до посвідчення записи, не передбачені цим Положенням, забороняється.

19. У разі втрати, крадіжки або знищення документа біженець зобов'язаний негайно повідомити орган внутрішніх справ та територіальний орган за місцем втрати; за кордоном - найближчу консульську установу України.

Якщо документ пошкоджено, втрачено або строк його дії закінчився, біженець може отримати новий документ в територіальному органі за місцем проживання.

20. Порядок зберігання бланків документів і знищення зіпсованих бланків та документів, строк дії яких закінчився, визначається МВС.

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1526 "Про затвердження Положення про проїзний документ біженця для виїзду за кордон" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1939).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 травня 2003 р. № 730-7.
3. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань національностей та релігій, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2007 р. № 960 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 55, ст. 2218).
4. Пункт 7 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2009 р. № 810 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 59, ст. 2073).
5. Пункт 9 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 р. № 559 "Деякі питання державного управління у сфері міграції" (Офіційний вісник України, 2010 р., № 51, ст. 1696).

2.9. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2013 № 884 «Про затвердження Порядку підтвердження достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України і виїзду за її межі та визначення розміру такого забезпечення»

Відповідно до частини першої статті 21 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" та частини третьої статті 9 Закону України "Про прикордонний контроль" Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Порядок підтвердження достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України і виїзду за її межі та визначення розміру такого забезпечення, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2013 р. № 884

**ПОРЯДОК
підтвердження достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України і виїзду за її межі та визначення розміру такого забезпечення**

1. Цей Порядок встановлює механізм визначення достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, їх перебування на території України, транзитного проїзду через територію України та виїзду за її межі до іншої держави та розміру такого забезпечення.

2. Дія цього Порядку не поширюється на:

іноземців та осіб без громадянства, які постійно проживають в Україні;

осіб, зазначених у частинах четвертій і п'ятій статті 16 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

іноземців та осіб без громадянства, на яких поширюється дія Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту".

3. Іноземці та особи без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України та виїзду за її межі до іншої держави, якщо інше не визначено законами, повинні мати кошти в 20-кратному розмірі прожиткового мінімуму на одну особу з розрахунку на місяць, встановленого в Україні на день їх в'їзду в Україну.

4. Якщо строк перебування іноземця або особи без громадянства в Україні становить менше або більше одного місяця, зазначена сума ділиться на середньоарифметичну кількість днів місяця (30 діб) та множиться на планову кількість днів (до цієї суми додається п'ять днів) перебування, а саме:

$$\Phi 3 = ((20 \times \Pi_{\min}) : 30) \times (K_{\text{Д}} + 5),$$

де $\Phi 3$ — достатнє фінансове забезпечення;

$\Pi_{\min}$ — прожитковий мінімум на одну особу з розрахунку на місяць;

$K_{\text{Д}}$ — планова кількість днів перебування на території України.

5. Під час визначення достатнього фінансового забезпечення іноземця або особи без громадянства враховуються належно підтверджені фінансові зобов'язання приймаючої сторони, що запросила іноземця або особу без громадянства.

6. Наявність достатнього фінансового забезпечення або гарантія його наявності може бути підтверджена у порядку, визначеному частиною третьою статті 21 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

7. Контроль за наявністю достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України та виїзду за її межі до іншої держави або наявності у них можливості отримати достатнє фінансове забезпечення в законний спосіб на території України здійснюється:

у дипломатичних представництвах та консульських установах України, департаменті консульської служби МЗС, представництвах МЗС на території України під час оформлення віз для в'їзду в Україну;

у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон під час здійснення прикордонного контролю за процедурою контролю другої лінії;

територіальними органами або підрозділами ДМС під час продовження строку перебування на території України та під час оформлення запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візи для в'їзду в Україну.

8. Наявність достатнього фінансового забезпечення встановлюється шляхом:

візуального огляду наявності у іноземців та осіб без громадянства коштів в національній валюті України або у конвертованій іноземній валюті за курсом Національного банку на день в'їзду в Україну;

вивчення документа, в якому зазначено суму коштів та на підставі якого можна отримати кошти в банківських установах України;

візуального огляду платіжної картки міжнародних платіжних систем та вивчення виписки з особового банківського рахунка заявника, що підтверджує наявну суму коштів (виписка з банкомата);

вивчення документа, що підтверджує бронювання або оплату житла та харчування в Україні;

вивчення договору на туристичне обслуговування (ваучер);

вивчення гарантійного листа приймаючої сторони, що запросила іноземця або особу без громадянства, про взяття на себе зобов'язань із сплати всіх витрат іноземця або особи без громадянства, пов'язаних з їх перебуванням на території України та виїздом за її межі;

перевірки проїзного квитка для повернення до країни громадянської належності або країни постійного проживання, або до третьої країни з фіксованою датою.

9. У разі наявності достатнього фінансового забезпечення іноземцю або особі без громадянства в установленому законодавством порядку:

оформляється віза;

надається дозвіл на перетинання державного кордону України;

продовжується строк перебування на території України;

оформляється запрошення на отримання візи для в'їзду в Україну.

2.10. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.03.2014 № 121 «Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України»

{Назва Постанови із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 409 від 25.04.2018}

{Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 409 від 25.04.2018}

Відповідно до статті 26 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" і статті 11 Основ законодавства України про охорону здоров'я Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Порядок надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України (додається).

Міністерству закордонних справ поінформувати уряди іноземних держав про затвердження зазначеного Порядку.

{Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 409 від 25.04.2018}

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України

від 22 червня 2011 р. № 667 "Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 47, ст. 1910).

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 березня 2014 р. № 121

ПОРЯДОК

надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України

{Назва Порядку із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 409 від 25.04.2018}

1. Цей Порядок регулює механізм надання закладами охорони здоров'я державної та комунальної форми власності (далі - заклади охорони здоров'я) медичної допомоги:

іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України;

іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають на території України;

іноземцям та особам без громадянства:

- які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

- стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

- яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту.

2. Іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, медична допомога надається на платній основі, якщо інше не передбачено міжнародними договорами чи законами України.

[Абзац перший пункту 2 в редакції Постанови КМ № 409 від 25.04.2018]

Вартість медичної допомоги, наданої іноземцю або особі без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, визначається закладом охорони здоров'я, який її надав, у встановленому МОЗ порядку.

Оплата вартості медичної допомоги, наданої іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, може здійснюватися у безготівковій або готівковій формі в національній валюті.

2-1. У разі коли надання медичних послуг і лікарських засобів, пов'язаних з наданням екстреної медичної допомоги, оплачується за рахунок коштів державного бюджету за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення (програмою медичних гарантій), іноземці або особи без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, зобов'язані компенсувати державі їх повну вартість відповідно до закону.

Компенсація повної вартості наданих медичних послуг і лікарських засобів здійснюється шляхом перерахування іноземцем або особою без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, надавачу медичних послуг повної вартості наданих такої особі медичних послуг і лікарських засобів.

Повна вартість медичних послуг і лікарських засобів, пов'язаних з наданням екстреної медичної допомоги, визначається на рівні не нижче їх собівартості, яка розраховується надавачем медичних послуг та відображається в рахунку.

Надавач медичних послуг зобов'язаний надати іноземцю або особі без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, або їх законним представникам рахунок із зазначенням суми, яка підлягає компенсації. Іноземець або особа без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, або їх законні представники зобов'язані оплатити таку суму компенсації за рахунком до виїзду за межі території України.

Надавач медичних послуг протягом 30 календарних днів з дати надходження суми компенсації зобов'язаний перерахувати до державного бюджету суму коштів, сплачену йому НСЗУ згідно з тарифом за надання відповідних медичних послуг і лікарських засобів іноземцю або особі без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України.

Надавач медичних послуг зобов'язаний повідомити Адміністрації Держприкордонслужби в електронній формі про іноземців або осіб без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, яким були надані медичні послуги і лікарські засоби, пов'язані з наданням екстреної медичної допомоги, не пізніше ніж наступного дня після надання таких медичних послуг, для вжиття заходів щодо забезпечення компенсації такими особами повної вартості наданих медичних послуг і лікарських засобів.

3. Іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають на території України, іноземцям та особам без громадянства, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, медична допомога надається за рахунок бюджетних коштів, передбачених на цю мету у державному та місцевих бюджетах.

4. Медичне обстеження іноземців та осіб без громадянства, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, іноземцям та осіб без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та надання їм екстреної медичної допомоги здійснюються на безоплатній основі (за рахунок бюджетних коштів, передбачених у державному та місцевих бюджетах).

5. У разі укладення іноземцем або особою без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, із страховиком-резидентом договору страхування (поліса, свідоцтва, сертифіката), що гарантує оплату вартості медичної допомоги (далі - договір страхування), оплата зазначеної вартості здійснюється страховиком-резидентом шляхом перерахування коштів закладу охорони здоров'я, який надав медичну допомогу, за умови пред'явлення документа для оплати.

6. У разі укладення договорів про взаємне визнання договорів страхування між страховиком-резидентом та страховиком-нерезидентом гарантування оплати вартості медичної допомоги, наданої іноземцям або особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, здійснюється страховиком-резидентом за наявності в іноземця або особи без громадянства відповідного договору страхування.

7. Оплата вартості медичної допомоги, наданої закладами охорони здоров'я, може здійснюватися також зазначеною в договорі страхування компанією з координації надання медичної допомоги, що провадить діяльність в Україні.

8. У разі коли вартість медичної допомоги, наданої іноземцю або особі без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, перевищує страхову суму, передбачену договором страхування, іноземець або особа без громадянства сплачують різницю закладу охорони здоров'я, який її надав.

9. У разі відсутності в іноземця або особи без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, договорів страхування, передбачених пунктами 4-7 цього Порядку, а також неможливості документально підтвердити право на одержання безоплатної медичної допомоги в Україні, оплата вартості наданої медичної допомоги, зокрема екстреної, здійснюється іноземцем або особою без громадянства.

10. У разі відмови іноземця, який тимчасово перебуває на території України, від оплати наданої йому медичної допомоги питання щодо компенсації закладу охорони здоров'я витрат, пов'язаних з її наданням, вирішується за участю відповідних іноземних представництв в Україні.

11. Якщо чинними міжнародними договорами України встановлені інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Порядку, застосовуються правила міжнародних договорів України.

2.11. Постанова Кабінету Міністрів України від 07.05.2014 № 154 «Про затвердження зразка бланка, технічного опису та Порядку оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм»

Відповідно до частини другої статті 15 Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити:

зразок та технічний опис бланка проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм згідно з додатками 1 і 2;

Порядок оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм, що додається.

2. Установити, що:

документи, видані до набрання чинності цією постановою, є чинними протягом строку, на який їх було видано;

до запровадження оформлення і видачі проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм, зразок бланка якого затверджено цією постановою, документи оформлюються з використанням бланків попередніх зразків.

3. Запровадити з 1 січня 2015 р. виготовлення, оформлення і видачу проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм, зразок бланка якого затверджено цією постановою, із застосуванням засобів Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 70

ЗРАЗОК
бланка проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм

Лицьовий бік обкладинки

Ліва частина форзаця

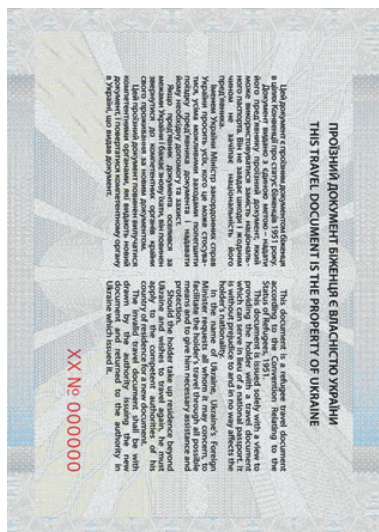
Зворотний бік сторінки даних

Лицьовий бік сторінки даних

УКРАЇНА UKRAINE	
ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ TRAVEL DOCUMENT OF A REFUGEE	Test Type / Категорія / Country code / Номер документа / Document No.
Прізвище / Surname	Ім'я / Given names
Громадянство / Nationality	Закордонний номер / Record No.
Дата народження / Date of birth	Стать / Sex
Місце народження / Place of birth	Дата видачі / Date of issue
Діючий до / Date of expiry	Орган, що видав / Authority
Підпис державця / Holder's signature	

Сторінка 1

Сторінка 2

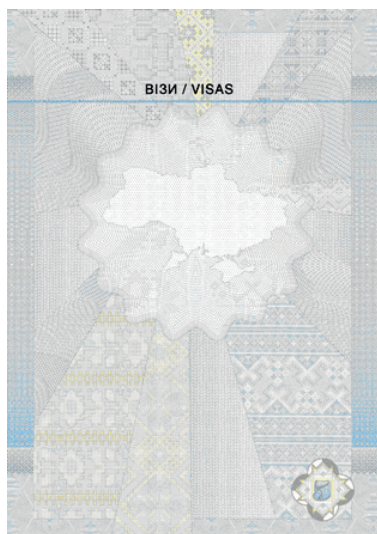
Сторінка 3

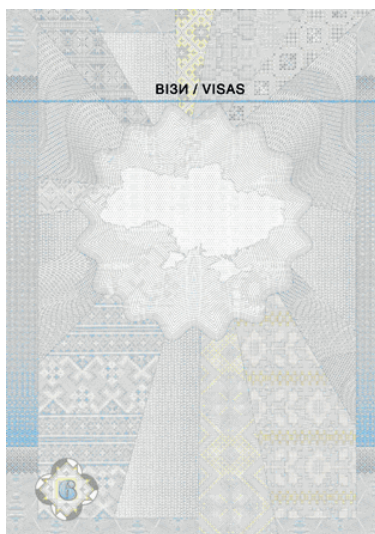
Сторінка 4

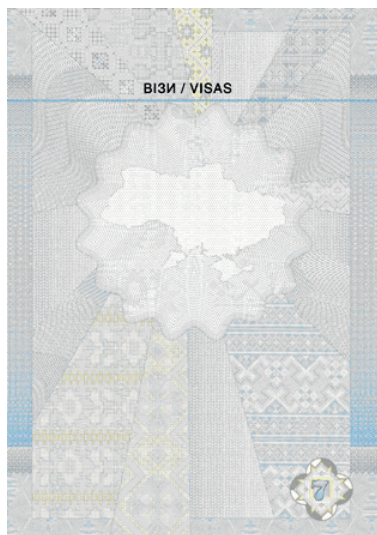
Сторінка 5

Сторінка 6

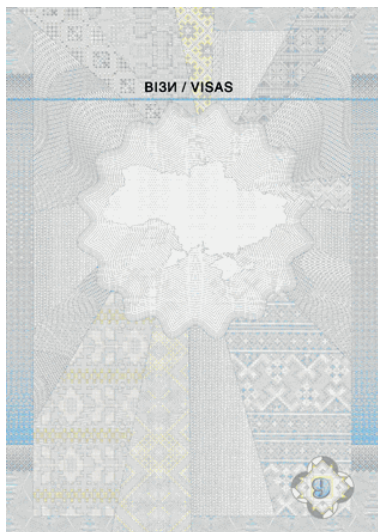
Сторінка 7

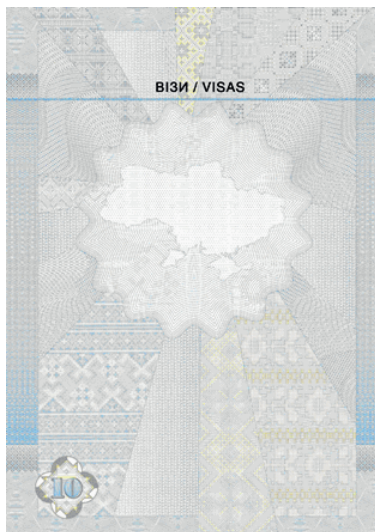
Сторінка 8

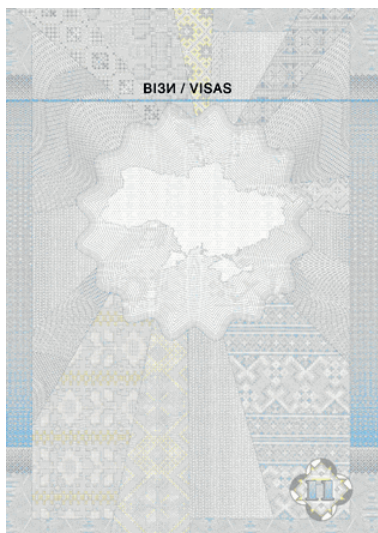
Сторінка 9

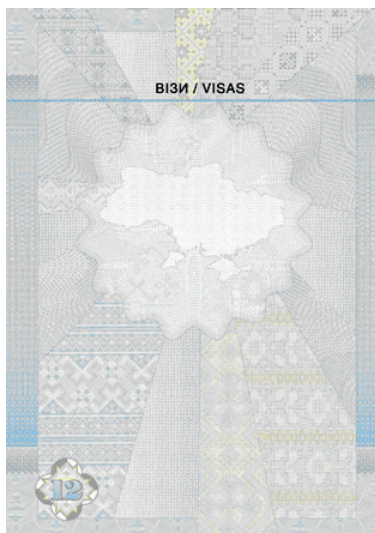
Сторінка 10

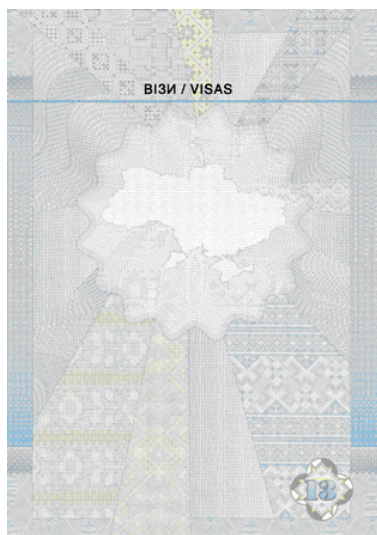
Сторінка 11

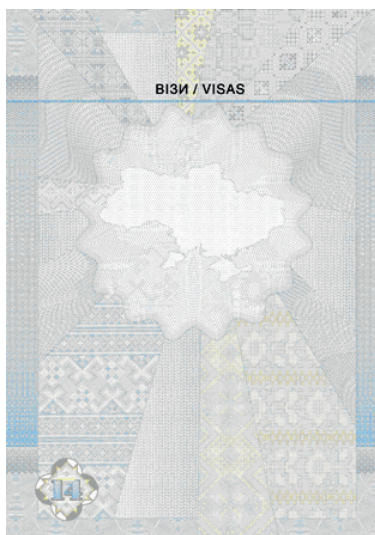
Сторінка 12

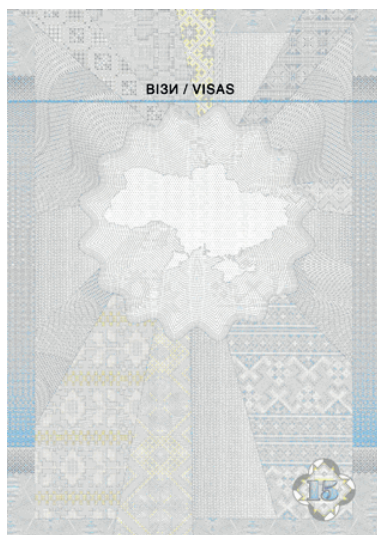
Сторінка 13

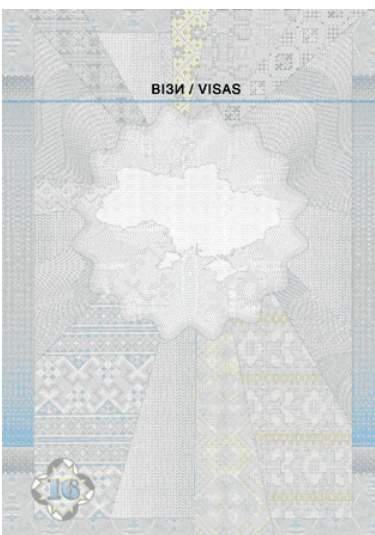
Сторінка 14

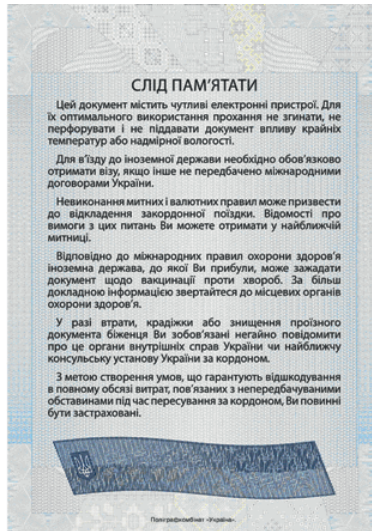

Сторінка 15

Сторінка 16

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 7 травня 2014 р. № 154

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС

бланк проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм

1. Бланк проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм (далі - бланк проїзного документа біженця) виготовляється у формі книжечки розміром 88 x 125 міліметрів.

2. Бланк проїзного документа біженця складається з м'якої обкладинки, форзаца, сторінки даних і 16 паперових сторінок.

У праву частину обкладинки імплантовано безконтактний електронний носій. Безконтактний електронний носій відповідає вимогам стандарту ISO/IEC 14443A щодо запису і зчитування даних та вимогам ІКАО, що встановлюються до електронних документів.

Сторінка даних виготовляється з багат шарового полімерного матеріалу (полікарбонат) і розміщується між лівою частиною форзаца та першою паперовою сторінкою.

Бланк проїзного документа біженця скріплюється замкненим швом, нитками із захисними властивостями, що набувають червоного свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення.

3. Обкладинка бланка проїзного документа біженця виготовляється із зносостійкого палітурного матеріалу світло-синього кольору.

У верхній частині лицьового боку обкладинки українською та англійською мовами двома рядками розташовано написи "УКРАЇНА" та "UKRAINE", нижче - зображення малого Державного Герба України, під ним українською та англійською мовами - написи "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ Конвенція від 28 липня 1951 року" та "TRAVEL DOCUMENT Convention of 28 July 1951".

У верхньому лівому куті нанесено дві скісні риски. У нижній частині лицьового боку обкладинки розміщується спеціальний символ, який свідчить про наявність безконтактного електронного носія.

Риски, написи, зображення малого Державного Герба України та спеціальний символ виконані тисненням фольгою золотого кольору.

4. Для виготовлення бланка проїзного документа біженця використовується захисний папір, який не має власної флуоресценції.

Захисний папір виготовляється із суміші бавовняної та деревинної целюлози.

Форзац друкується на папері без водяного знака з вмістом бавовняної целюлози не менш як 90 відсотків та масою 1 кв. метра 95 грамів. Папір має невидимі при денному світлі захисні волокна завдовжки не менш як 3 міліметри, які набувають свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення. Кількість захисних волокон, розташованих на 1 кв. дециметрі паперу, становить не менш як 20 штук.

Паперові сторінки друкуються на папері з локальним багатотонним водяним знаком "Щит". Маса 1 кв. метра паперу становить 100 грамів, вміст бавовняної целюлози - не менш як 50 відсотків.

Папір має невидимі при денному світлі захисні волокна завдовжки не менш як 3 міліметри, які набувають свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення. Кількість захисних волокон, розташованих на 1 кв. дециметрі паперу, становить не менш як 20 штук.

Папір має хімічну реакцію на дію певних хімічних сполук, що утворює на папері візуальну зміну кольору в місцях проведення хімічної реакції.

5. Дизайн бланка проїзного документа біженця відтворюється з використанням офсетного, трафаретного та інтаглію друку.

Серію, позначену двома літерами, та шестизначний номер бланка проїзного документа біженця виконано на першій паперовій сторінці способом високого друку.

6. Дизайн форзаца, сторінки даних та паперових сторінок бланка проїзного документа біженця створено з використанням спеціальних захисних фонових сіток нерегулярної та регулярної структури з різною геометрією рисунка, фрагментів національних орнаментів.

Захисні фонові сітки надруковано способом офсетного друку фарбами блакитного, лавандового, вохристого та жовтого кольорів.

Угорі паперових сторінок, правої частини форзаца та правої частини обкладинки бланка проїзного документа біженця передбачено місце для нанесення способом лазерної перфорації серії та номера бланка проїзного документа.

7. Форзац бланка проїзного документа біженця складається з лівої та правої частин.

Фон лівої та правої частин форзаца надруковано сітками нерегулярної та регулярної структури.

У лівій частині форзаца надруковано зображення Державного Прапора України, виконане спеціальними растрами, від якого у вигляді променів відходять графічні елементи, що створюють зображення національних орнаментів. Фарбою темно-синього кольору способом інтаглію друку надруковано зображення малого Державного Герба України. Фарбою, невидимою при денному світлі, що набуває жовтого свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення, надруковано зображення малого Державного Герба України та стилізовані зображення Державного Прапора України і колосків.

Угорі правої частини форзаца фарбою чорного кольору, що набуває зеленого свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення та стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення, надруковані українською мовою слова "СЛІД ПАМ'ЯТАТИ", нижче - текст:

"Цей документ містить чутливі електронні пристрої. Для їх оптимального використання прохання не згинати, не перфорувати і не піддавати документ впливу крайніх температур або надмірної вологості.

Для в'їзду до іноземної держави необхідно обов'язково отримати візу, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Невиконання митних і валютних правил може призвести до відкладення закордонної поїздки. Відомості про вимоги з цих питань Ви можете отримати у найближчій митниці.

Відповідно до міжнародних правил охорони здоров'я іноземна держава, до якої Ви прибули, може зажадати документ щодо вакцинації проти хвороб. За більш докладною інформацією звертайтеся до місцевих органів охорони здоров'я.

У разі втрати, крадіжки або знищення проїзного документа Ви зобов'язані негайно повідомити про це органи внутрішніх справ України чи найближчу консульську установу України за кордоном.

З метою створення умов, що гарантують відшкодування в повному обсязі витрат, пов'язаних з непередбачуваними обставинами під час пересування за кордоном, Ви повинні бути застраховані".

Під текстом способом інтаглію друку фарбою темно-синього кольору надруковано стилізоване зображення Державного Прапора України, в якому виконано зображення малого Державного Герба України і приховано зображення слів "УКРАЇНА" та "UKRAINE".

Нижче зазначено найменування підприємства, що виготовило бланк проїзного

документа біженця, - "Поліграфкомбінат "Україна".

8. Сторінка даних бланка проїзного документа біженця з імплантованою голограмою виготовляється з багат шарового полімерного матеріалу, на який внесення даних здійснюється за технологією лазерного гравіювання та лазерної перфорації.

Для друкування сторінки даних бланка проїзного документа біженця використовуються фарби, які набувають свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення: блакитна - блакитного кольору, лавандова - червоного кольору, жовта - жовтого кольору.

На лицьовому боці сторінки даних, який є прилеглим до першої паперової сторінки бланка проїзного документа біженця, надруковано захисні сітки регулярної та нерегулярної структури, зображення малого Державного Герба України. В центральній частині розміщено спеціальний захисний гравірувальний елемент з хвилястими лініями та словами "УКРАЇНА" та "UKRAINE" перемінного розміру, що повторюються.

На лицьовому боці сторінки даних містяться п'ять обов'язкових зон візуальної перевірки (I-V) та машинозчитувана зона (VII).

Інформаційні дані у зонах I-V надруковані українською та англійською мовами фарбою чорного кольору, що стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення, та розміщуються у такій послідовності:

зона I. Одним рядком надруковано назву держави "УКРАЇНА" та "UKRAINE", зображення малого Державного Герба України, яке повторюється тричі.

Нижче надруковано слова "ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ" та "TRAVEL DOCUMENT OF A REFUGEE", праворуч одним рядком - назви полів "Тип/Type", "Код держави/Code of State", "Номер документа/Document No".

У лівій частині зони оптико-перемінною фарбою надруковано спеціальний символ, який свідчить про наявність безконтактного електронного носія;

зона II. Послідовно, згори донизу, надруковано назви полів:

- "Прізвище/Surname";
- "Ім'я/Given Names";
- "Громадянство/Nationality";
- "Дата народження/Date of birth", "Запис №/Record No";
- "Стать/Sex", "Місце народження/Place of birth";

зони III-IV. Продовження назв полів, які надруковано в такому ж порядку, як у зоні II, а саме:

- "Дата видачі/Date of issue", "Орган, що видав/Authority";
- "Дійсний до/Date of Expiry", "Підпис пред'явника/Holder's signature";

зони V-VII надрукованих інформаційних даних не мають;

зона V призначена для розміщення відцифрованого образу обличчя особи;

зона VII призначена для внесення машинозчитуваної інформації.

Машинозчитувана зона відокремлена від інших зон двома лініями мікротексту "ПРОІЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ УКРАЇНА UKRAINE" в позитивному та "УКРАЇНА UKRAINE" в негативному зображенні.

Відцифрований образ обличчя особи дублюється на сторінці даних способом лазерної перфорації;

зона VI. Зворотний бік сторінки даних.

На зворотному боці сторінки даних надруковано сітки з елементами "паркету" та мікрографіки, псевдорельєфне зображення карти України, в обрамленні якого розташовано мікротекст "УКРАЇНА" та "UKRAINE" в позитивному зображенні. Від зображення карти України відходять графічні елементи у вигляді стилізованих променів, що створюють зображення національних орнаментів. Нижче розміщено написи українською та англійською мовами "ПРОІЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ" та "TRAVEL DOCUMENT OF A REFUGEE".

9. На паперових сторінках надруковано сітки регулярної та нерегулярної структури у вигляді орнаментальних та гільйошних рисунків. У центральній частині фонового зображення виділена зона у вигляді гільйошної розетки із зображенням всередині контуру карти України.

На першій сторінці фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свідчення жовтого кольору, надруковано зображення малого Державного Герба України, яке повторюється двічі.

На сторінках другій - шістнадцятій у верхній частині захисних фонових сіток надруковано горизонтальні лінії мікротексту "UKRAINE" в негативному зображенні. Фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свідчення жовтого кольору, надруковано зображення колосків та малого Державного Герба України.

У нижній частині другої - шістнадцятої сторінок надруковано номер сторінки (колонцифру) в обрамленні наскрізного елемента.

Текстову інформацію на паперових сторінках бланка проїзного документа біженця надруковано фарбою чорного кольору, що набуває зеленого свідчення під дією джерела ультрафіолетового опромінення та стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення.

10. На першій сторінці паралельно довшому краю бланка проїзного документа біженця надруковано напис українською та англійською мовами "Проїзний документ біженця є власністю України". Під написом двома колонками розташовано текст українською та англійською мовами:

"Цей документ є проїзним документом біженця в цілях Конвенції про статус

біженців 1951 року.

Документ видано з єдиною метою - надати його пред'явнику проїзний документ, який може використовуватися замість національного паспорта. Він не завдає шкоди і будь-яким чином не зачіпає національність його пред'явника.

Іменем України Міністр закордонних справ України просить усіх, кого це може стосуватися, усіма можливими заходами полегшити поїздку пред'явника документа і надавати йому необхідну допомогу та захист.

Якщо пред'явник документа оселився за межами України і бажає знову їхати, він повинен звернутися до компетентних органів країни свого проживання за новим документом.

Цей проїзний документ повинен вилучатися компетентними органами, які видають новий документ, і повертатися компетентному органу в Україні, що видав документ".

Під текстом фарбою червоного кольору, що набуває помаранчевого свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення та стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення, надруковано серію, позначену двома літерами, та шестизначний номер бланка проїзного документа біженця.

11. Сторінки друга - третя призначені для розміщення відомостей про дітей віком до 16 років, які є біженцями і виїжджають за межі України разом з пред'явником проїзного документа біженця без документів для виїзду за кордон. У верхній частині таких сторінок паралельно коротшому краю бланка проїзного документа біженця українською та англійською мовами через скісну риску надруковано слова "ДІТИ/CHILDREN".

12. Сторінка четверта призначена для особливих відміток. У верхній частині сторінки паралельно коротшому краю проїзного документа біженця українською та англійською мовами через скісну риску надруковано слова "ОСОБЛИВІ ВІДМІТКИ/SPECIAL NOTES".

13. Сторінки п'ята - шістнадцята призначені для проставлення віз на в'їзд до іноземних держав і відміток про перетинання державного кордону пред'явником проїзного документа біженця. У верхній частині таких сторінок паралельно коротшому краю проїзного документа біженця українською та англійською мовами через скісну риску надруковано слова "ВІЗИ/VISAS"

Схематична діаграма бланка проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм

Лицьовий бік обкладинки

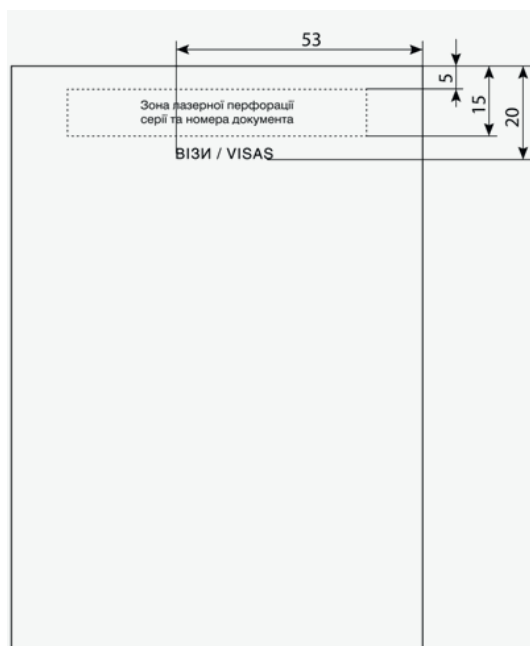
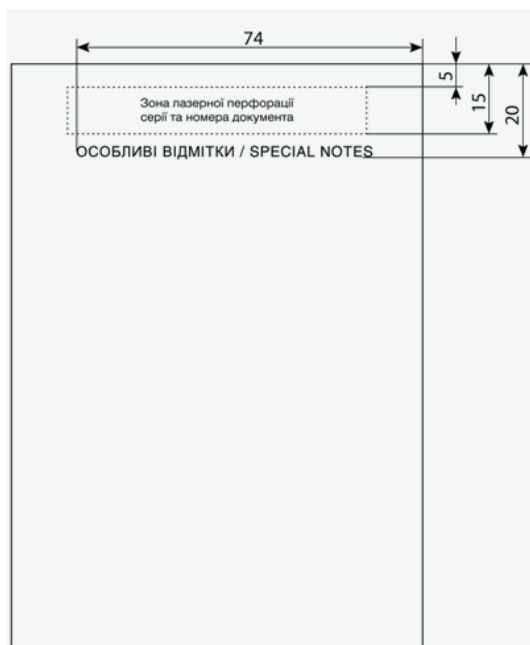

Лицьовий бік сторінки даних

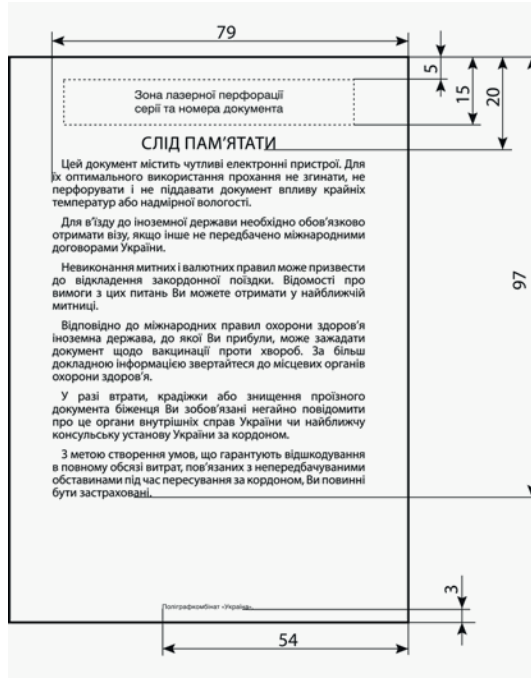

Technical drawing of a document template with dimensions and labels:

- Overall width: 55
- Overall height: 20
- Top margin: 5
- Inner margin: 15
- Label: Зона лазерної перфорації серії та номера документа (Laser perforation area for series and document number)
- Text: ДІТИ / CHILDREN

Права частина форзаца

**ПОРЯДОК
оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі,
знищення проїзного документа біженця з безконтактним електронним носієм**

Загальна частина

1. Проїзний документ біженця є документом, що посвідчує особу та надає їй право на виїзд з України і в'їзд в Україну.

Проїзний документ біженця видається також іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими державами - учасниками Конвенції про статус біженців 1951 року та (або) Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах та не мають дійсних проїзних документів для виїзду за кордон.

2. Проїзний документ біженця виготовляється у формі книжечки, правий форзац якої містить безконтактний електронний носій та яка складається з м'якої обкладинки, 16 сторінок і сторінки даних.

3. Оформлення та видача проїзного документа біженця (у тому числі замість втраченого або викраденого) здійснюється територіальними органами ДМС за місцем проживання біженця протягом 15 робочих днів з дати звернення заявника за отриманням такого документа.

Проїзний документ біженця видається на строк дії посвідчення біженця за умови, що посвідчення видано на п'ять років.

4. Централізоване оформлення, виготовлення та видача проїзного документа біженця здійснюється територіальним органом ДМС у взаємодії з Головним обчислювальним центром Єдиного державного демографічного реєстру (далі - Головний обчислювальний центр Реєстру) та державним підприємством "Державний центр персоналізації документів" (далі - Центр).

Внесення інформації до Єдиного державного демографічного реєстру (далі - Реєстр) здійснюється з використанням відомчої інформаційної системи ДМС.

5. Порядок взаємодії територіальних органів ДМС з Центром встановлюється шляхом укладення договору згідно з вимогами статті 4 Закону України "Про захист персональних даних".

6. Керівник територіального органу ДМС визначає працівників, які заповнюють заяву-анкету та на яких згідно з їх службовими обов'язками покладаються функції із заповнення, оформлення та видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України або спеціальний статус особи.

7. До заяви-анкети вносяться такі відомості (персональні дані) про іноземця або особу без громадянства, на ім'я якої оформлюється проїзний документ біженця:

1) на лицьовому боці:

відцифрований образ обличчя особи;

унікальний номер запису в Реєстрі;

прізвище, ім'я та по батькові;

стать;

дата народження;

місце народження (державна, область, район/місто, селище/село);

дані про реєстрацію місця проживання із зазначенням адреси (найменування адміністративно-територіальної одиниці, вулиця, номер будинку, корпусу, квартири);

номер, дата видачі документа, на підставі якого оформлюється посвідчення біженця;

номер контактного телефону;

дата заповнення заяви-анкети;

підпис особи;

відмітка про прийняте рішення (із зазначенням дати) та підпис керівника територіального органу ДМС, а в разі його відсутності - особи, яка виконує його обов'язки;

2) на зворотному боці:

прізвище, підпис (із зазначенням дати) працівника територіального органу ДМС, який заповнив заяву-анкету;

номер оформленого проїзного документа біженця;

прізвище, підпис (із зазначенням дати) працівника територіального органу ДМС, на якого згідно з його службовими обов'язками покладено функції з оформлення та видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України або спеціальний статус особи;

підпис заявника із зазначенням дати отримання проїзного документа біженця.

8. Зазначені у заяві-анкеті відомості (персональні дані) передаються від відомчої інформаційної системи до Головного обчислювального центру Реєстру захищеними каналами зв'язку з дотриманням вимог до обробки персональних даних, визначених законом.

9. Головний обчислювальний центр Реєстру проводить автоматизовану перевірку, накопичення та збереження даних, що отримані від відомчої інформаційної системи, встановлює їх унікальність, формує набори даних для виготовлення проїзного

документа біженця та передає їх до Центру, який здійснює персоналізацію проїзного документа біженця та вносить до безконтактного електронного носія інформацію, що міститься на сторінці даних проїзного документа біженця, біометричні параметри іноземця або особи без громадянства, додаткову змінну інформацію, а також дані щодо забезпечення захисту інформації, що міститься на безконтактному електронному носії, відповідно до рекомендацій Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) Doc 9303.

10. Відомості (персональні дані), внесені до заяви-анкети, зберігаються в електронному вигляді в базі даних Реєстру.

11. Виготовлені Центром проїзні документи біженця надсилаються територіальному органу ДМС чи іноземцю або особі без громадянства на підставі їх письмової заяви в порядку, установленому законодавством.

12. За оформлення проїзного документа біженця (у тому числі замість втраченого або викраденого), його обмін справляється плата в порядку та у розмірах, встановлених законодавством.

13. Здійснення платежів підтверджується відповідним платіжними документами, що додаються до заяви-анкети.

14. У разі коли в проїзному документі біженця допущено помилку в інформації, така інформація підлягає виправленню, а проїзний документ біженця - обміну. У разі допущення помилки з вини органу, що видав документ, платежі за обмін посвідчення не справляються.

15. Іноземці або особи без громадянства повинні надійно зберігати оформлені та видані на їх ім'я проїзні документи біженця.

Оформлення, видача та обмін проїзного документа біженця

16. Оформлення, видача та обмін проїзного документа біженця (у тому числі замість втраченого або викраденого) здійснюються територіальним органом ДМС за місцем проживання іноземця або особи без громадянства в Україні:

1) іноземцям або особам без громадянства, які досягли шістнадцятирічного віку, - на підставі їх особистої заяви;

2) іноземцям або особам без громадянства, які не досягли шістнадцятирічного віку, - на підставі заяви батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників, а якщо батьки не перебувають у шлюбі, - за заявою того з батьків, з ким проживає особа, або інших представників.

Дитині, яка розлучена із сім'єю і яку визнано біженцем в Україні, проїзний документ біженця видається до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

17. Для оформлення проїзного документа біженця подаються такі документи:

1) заява-анкета;

2) дві фотокартки розміром 35 x 45 міліметрів кожного члена сім'ї біженця віком до шістнадцяти років, який перебуває з ним в Україні (в разі потреби);

3) у разі наявності - паспортний документ іноземця або документи, що підтверджують особу без громадянства;

4) посвідчення біженця;

5) відповідний документ з відміткою банку про здійснення встановлених законодавством платежів або документ про звільнення від таких платежів.

18. Після заповнення заяви-анкети (введення персональних даних іноземця або особи без громадянства, на чие ім'я здійснюється оформлення проїзного документа біженця) працівник територіального органу ДМС друкує її та надає іноземцю або особі без громадянства для перевірки правильності внесених до заяви-анкети персональних даних.

Після зазначеної перевірки іноземець або особа без громадянства власним підписом підтверджує правильність внесених до заяви-анкети персональних даних іноземця або особи без громадянства, на чие ім'я здійснюється оформлення проїзного документа біженця.

Оригінали документів повертаються іноземцю або особі без громадянства після прийняття заяви-анкети до розгляду територіальним органом ДМС.

19. Рішення про видачу іноземцю або особі без громадянства проїзного документа біженця приймається територіальним органом ДМС на підставі даних, отриманих з бази даних Реєстру.

20. Обмін проїзного документа біженця здійснюється в порядку, встановленому для його первинного оформлення та видачі (з поверненням проїзного документа біженця, що підлягає обміну), в разі:

1) зміни інформації, внесеної до проїзного документа біженця (крім додаткової змінної інформації);

2) виявлення помилки в інформації, внесеній до проїзного документа біженця;

3) закінчення строку дії проїзного документа біженця;

4) непридатності проїзного документа біженця для подальшого використання.

21. Для обміну проїзного документа біженця подаються такі самі документи, що і для первинного оформлення та видачі проїзного документа біженця, що підлягає обміну. У разі обміну проїзного документа біженця у зв'язку із зміною прізвища, імені, виявленням розбіжностей у записах подаються також документи, які підтверджують причини обміну.

22. Проїзний документ біженця, що підлягає обміну, повертається іноземцю або особі без громадянства до його обміну.

23. Рішення про обмін проїзного документа біженця, яке було оформлено із застосуванням засобів Реєстру, та видачу нового проїзного документа біженця приймається територіальним органом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства виключно на підставі даних, отриманих з бази даних Реєстру.

24. Для оформлення проїзного документа біженця замість втраченого або викраденого іноземець або особа без громадянства подають:

1) заяву про оформлення проїзного документа біженця у зв'язку з його втратою або викраденням;

2) заяву-анкету;

3) паспортний документ іноземця або документи, що підтверджують особу без громадянства;

4) посвідчення біженця;

5) відповідний документ з відміткою банку про здійснення встановлених законодавством платежів або документ про звільнення від таких платежів;

6) витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань (у разі викрадення проїзного документа біженця);

7) копію постанови про притягнення до адміністративної відповідальності.

25. Про втрату або викрадення проїзного документа біженця на території України іноземець або особа без громадянства зобов'язані негайно повідомити найближчому територіальному органу ДМС, а в разі викрадення - також органу внутрішніх справ. Про втрату або викрадення проїзного документа біженця за кордоном іноземець або особа без громадянства зобов'язані повідомити компетентному органу іноземної держави та найближчій закордонній дипломатичній установі України.

26. Територіальний орган ДМС, закордонна дипломатична установа України, які в установленому законодавством порядку отримали повідомлення про втрату або викрадення проїзного документа біженця, протягом доби інформують про це Адміністрацію Держприкордонслужби.

27. Замість втраченого або викраденого проїзного документа біженця територіальний орган ДМС після встановлення факту видачі раніше такого проїзного документа іноземцю або особі без громадянства, які заявили про його втрату або викрадення, оформлює та видає новий проїзний документ біженця.

28. Якщо іноземець або особа без громадянства, які заявили про втрату або викрадення проїзного документа біженця, знайшли його, вони зобов'язані протягом доби здати знайдений проїзний документ біженця для знищення найближчому територіальному органу ДМС, а в разі втрати або викрадення за кордоном - найближчій закордонній дипломатичній установі України.

29. Рішення про переоформлення проїзного документа біженця замість втраченого або викраденого проїзного документа, який було оформлено із застосуванням засобів Реєстру, приймається територіальним органом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства.

Ідентифікація іноземця або особи без громадянства здійснюється виключно на підставі даних, отриманих з бази даних Реєстру.

30. Під час видачі проїзного документа біженця проводиться перевірка персональних даних іноземця або особи без громадянства, на чіє ім'я оформлено проїзний документ біженця, шляхом зчитування інформації з безконтактного електронного носія.

Підстави для відмови у видачі проїзного документа біженця

31. Територіальний орган ДМС має право відмовити іноземцю або особі без громадянства у видачі проїзного документа біженця у разі, коли:

1) стосовно видачі проїзного документа біженця звернувся іноземець або особа без громадянства, які не досягли шістнадцятирічного віку, чи представник іноземця або особи без громадянства, який не має документального підтвердження повноважень на отримання проїзного документа біженця;

2) іноземцем або особою без громадянства вже отримано проїзний документ біженця, який є дійсним на день звернення (крім випадків обміну, видачі проїзного документа замість втраченого або викраденого);

3) іноземцем або особою без громадянства не надано всіх документів та інформації, необхідної для оформлення і видачі проїзного документа біженця;

4) дані, отримані з бази даних Реєстру, не підтверджують інформацію, надану іноземцем або особою без громадянства.

32. Рішення про відмову у видачі проїзного документа біженця також приймається за наявності у територіального органу ДМС інформації про існування підстав, зазначених у Законі України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" та цьому Порядку.

33. У рішенні про відмову у видачі проїзного документа біженця, яке доводиться до відома іноземця або особи без громадянства у порядку і строки, встановлені законодавством, повинні бути зазначені підстави для відмови. Іноземець або особа без громадянства мають право звернутися до ДМС з повторною заявою в разі зміни або усунення обставин, у зв'язку з виникненням яких їм було відмовлено у видачі проїзного документа біженця.

Повернення державі, вилучення, знищення або тимчасове затримання проїзного документа біженця

34. За наявності підстав, зазначених у цьому Порядку, раніше виданий проїзний документ біженця підлягає поверненню державі, знищенню, а також тимчасовому затриманню або вилученню.

35. У разі закінчення строку дії проїзного документа біженця чи смерті іноземця або особи без громадянства проїзний документ біженця повертається територіальному органу ДМС, що здійснив його оформлення та видачу.

36. Проїзний документ біженця може бути тимчасово затримано чи вилучено в разі використання його для вчинення злочину або виявлення у ньому підробки. Тимчасове затримання або вилучення проїзного документа біженця у таких випадках здійснюється судом, органами прокуратури, внутрішніх справ, служби безпеки,

Державної прикордонної служби, територіальним органом чи підрозділом ДМС.

37. У разі повернення іноземцю або особі без громадянства тимчасово затриманого або вилученого проїзного документа біженця у межах строку його дії державне мито не справляється.

38. Проїзний документ біженця вважається недійсним та знищується в разі:

- 1) коли він підлягає обміну у зв'язку із зміною прізвища, імені та по батькові;
- 2) установлення розбіжностей у записах (невідповідність записів, зроблених у проїзному документі біженця, записам в інших документах);
- 3) непридатності проїзного документа біженця для подальшого використання;
- 4) коли проїзний документ біженця знайдено, а замість нього видано новий проїзний документ біженця;
- 5) смерті іноземця або особи без громадянства, яким було видано такий проїзний документ;
- 6) зіпсуття його під час заповнення;
- 7) оформлення його з порушенням вимог законодавства;

39. У разі оформлення проїзного документа біженця з порушенням вимог законодавства керівник територіального органу ДМС проводить службове розслідування, за результатами якого складає висновок у двох примірниках, який надсилається до ДМС для затвердження керівником відповідного структурного підрозділу. Перший примірник затвердженого висновку зберігається в ДМС, другий - у територіальному органі ДМС.

40. Недійсні проїзні документи біженця списуються та знищуються територіальним органом ДМС, який оформив та видав їх.

41. Списання та знищення недійсних проїзних документів біженця здійснюється комісією у складі не менше трьох посадових осіб територіального органу ДМС, яка складає акт про списання та знищення недійсних посвідчень біженця у трьох примірниках.

42. Акт про списання та знищення недійсних проїзних документів біженця складається щомісяця.

43. Проїзні документи біженця, вилучені територіальними органами чи підрозділами ДМС, знищуються щомісяця згідно з актом про знищення проїзних документів біженця. Територіальний орган ДМС з використанням відомчої інформаційної системи вносить до бази даних Реєстру інформацію про факт знищення проїзного документа біженця та інформує про це територіальний орган ДМС, що видав проїзний документ біженця.

44. У разі оформлення іноземцю або особі без громадянства іншого проїзного документа біженця їх попередній проїзний документ вилучається та анулюється, після чого списується та знищується.

Оскарження та перегляд рішень про відмову в оформленні, видачі проїзного документа біженця, його тимчасове затримання та вилучення

45. Рішення про відмову в оформленні, видачі проїзного документа біженця, його тимчасове затримання та вилучення може бути оскаржено іноземцем або особою без громадянства в адміністративному порядку або до суду.

46. За наявності підстав ДМС має право скасувати рішення, прийняте її територіальним органом, надіслати документи для повторного розгляду (в разі потреби - для додаткової перевірки поданих документів) чи прийняти на їх підставі інше рішення.

47. У разі оскарження іноземцем або особою без громадянства рішення про відмову в оформленні, видачі проїзного документа біженця, його тимчасове затримання та вилучення остаточне рішення приймає ДМС.

Інформація про результати розгляду скарги доводиться ДМС до відома іноземця або особи без громадянства в установлений законодавством строк.

Заповнення проїзного документа біженця

48. На сторінку даних проїзного документа біженця вноситься така інформація:

назва держави;

назва документа;

тип документа;

код держави;

номер документа;

прізвище та ім'я особи;

громадянство;

дата народження;

унікальний номер запису в Реєстрі;

стать;

місце народження;

дата видачі документа;

уповноважений суб'єкт, що видав документ (код);

дата закінчення строку дії документа;

відцифрований підпис особи;

відцифрований образ обличчя особи.

У лівій частині сторінки даних проїзного документа біженця розміщується відцифрований образ обличчя особи.

49. У проїзному документі біженця ім'я іноземця або особи без громадянства зазначається українською мовою та через скісну риску - латинськими літерами відповідно до правил транслітерації.

50. На письмове прохання іноземця або особи без громадянства ім'я може бути зазначено у проїзному документі біженця латинськими літерами відповідно до його написання у документах, виданих компетентними органами іноземної держави. Відображення імені таких осіб українською мовою здійснюється у зворотному порядку.

51. Якщо за звичаями національної меншини, до якої належить іноземець або особа без громадянства, прізвище або по батькові не є складовими імені, у проїзному документі біженця на підставі письмової заяви іноземця або особи без громадянства зазначаються лише складові імені.

52. Найменування полів для внесення інформації про іноземця або особу без громадянства та реквізитів на сторінці даних проїзного документа біженця заповнюються українською та англійською мовами.

53. Сторінка даних проїзного документа біженця заповнюється відповідно до рекомендацій ICAO Doc 9303.

54. На сторінку даних проїзного документа біженця дані вносяться способом лазерного гравіювання. Висота літер становить до 3 міліметрів з горизонтальною щільністю друкування не більш як 15 знаків на 25,4 міліметра (у машинозчитуваній зоні - шрифтом розміру 1 з горизонтальною щільністю 10 знаків на 25,4 міліметра).

55. Заповнення даних здійснюється з дотриманням таких вимог:

Елементи даних	Назва поля	Заповнення елементів даних в обох видах документів	Максимальна кількість знаків
Назва документа	Проїзний документ біженця	ПРОІЗНИЙ ДОКУМЕНТ БІЖЕНЦЯ/ TRAVEL DOCUMENT OF A REFUGEE	
Тип документа	Тип/ Type	PR	2
Код держави	Код держави/ Code of State	UKR	3
Номер документа	Номер документа/ Document №	зазначається номер виданого документа	8
Прізвище	Прізвище/Surname	зазначається прізвище	змінна
Ім'я	Ім'я /Given names	зазначається ім'я	змінна
Громадянство	Громадянство / Nationality	біженець /refugee	16
Дата народження	Дата народження/ Date of birth	зазначається дата народження	13
Унікальний номер запису в Реєстрі	Запис №/ Record №	зазначається унікальний номер запису в Реєстрі	13
Стать	Стать/Sex	зазначається стать	3
Місце народження	Місце народження/ Place of birth	зазначається місце народження	змінна
Дата видачі документа	Дата видачі / Date of issue	зазначається дата видачі проїзного документа біженця	13
Орган, що видав документ	Орган, що видав документ/ Authority	зазначається код територіального органу ДМС, що видав проїзний документ біженця	5
Дата закінчення строку дії документа	Дійсний до / Date of expiry	зазначається дата закінчення строку дії проїзного документа біженця	13
Підпис пред'явника документа	Підпис пред'явника/ Holder's signature	відцифрований підпис особи	
Елемент ідентифікації		відцифрований образ обличчя особи	

56. До безконтактного електронного носія, який імплантовано у проїзний документ біженця, що відповідає вимогам нормативних документів у сфері технічного та криптографічного захисту інформації в Україні, вносяться:

1) інформація, що міститься на сторінці даних проїзного документа біженця;

2) додаткові (факультативні) біометричні дані, параметри (відцифровані відбитки пальців рук);

3) основні біометричні дані, параметри (відцифрований образ обличчя особи, відцифрований підпис особи);

4) дані щодо забезпечення захисту інформації, що міститься на безконтактному електронному носії, відповідно до рекомендацій ІКАО Doc 9303.

Додаткова змінна інформація вноситься до безконтактного електронного носія, який імплантовано у проїзний документ біженця, виключно за письмовим клопотанням іноземця або особи без громадянства, а стосовно іноземців або осіб без громадянства, які не досягли шістнадцятирічного віку, - їх батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників або інших представників.

Інформація вноситься до безконтактного електронного носія відповідно до рекомендацій ІКАО Doc 9303.

57. До проїзного документа біженця, виданого іноземцеві або особі без громадянства, які в установленому законом порядку визнані недієздатними, відцифрований підпис не вноситься, а до проїзного документа біженця, виданого іноземцеві або особі без громадянства з фізичними вадами, - вноситься за їх бажанням.

58. Дата зазначається таким чином:

1) день - двома цифрами (перед цифрами від одиниці до дев'яти, проставляється нуль), після яких робиться пробіл;

2) місяць - першими трьома літерами назви місяця українською мовою і через скісну риску - першими трьома літерами назви місяця англійською мовою:

січень - СІЧ/JAN

лютий - ЛЮТ/FEB

березень - БЕР/MAR

квітень - КВІ/APR

травень - ТРА/MAY

червень - ЧЕР/JUN

липень - ЛИП/JUL

серпень - СЕР/AUG

вересень - ВЕР/SEP

жовтень - ЖОВ/OCT

листопад - ЛИС/NOV

грудень - ГРУ/DEC;

3) рік - двома останніми цифрами року, перед якими робиться пробіл.

Якщо дату народження або якусь частину інформації про неї не встановлено, проставляються відповідно позначки "XX" - для дня, "XXX" - для місяця, "XX" - для року, "XX XXX XX" - для дня, місяця і року.

59. Жіноча стать зазначається літерами "Ж/F", чоловіча - "Ч/М". Якщо іноземець або особа без громадянства не бажає зазначати свою стать, проставляється позначка "X".

60. Відомості про місце народження вносяться з обов'язковим зазначенням країни народження та через скісну риску - трилітерного коду країни.

Коди країн зазначаються згідно з ДСТУ ISO 3166-1-2000 "Коди назв країн світу".

61. Територіальний орган ДМС, що видав проїзний документ біженця, позначається чотиризначним числом, в якому перші дві цифри означають регіональний код (код Автономної Республіки Крим, області чи міста) відповідно до державного класифікатора ДК 014-97 "Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою України", а останні дві цифри - код територіального органу ДМС, що оформив та видав проїзний документ біженця.

Установлено такі коди регіонів України:	
Автономна Республіка Крим	01
Область:	
Вінницька	05
Волинська	07
Дніпропетровська	12
Донецька	14
Житомирська	18
Закарпатська	21
Запорізька	23
Івано-Франківська	26
Київська	32
Кіровоградська	35
Луганська	44
Львівська	46
Миколаївська	48
Одеська	51
Полтавська	53
Рівненська	56
Сумська	59
Тернопільська	61
Харківська	63
Херсонська	65
Хмельницька	68
Черкаська	71
Чернівецька	73
Чернігівська	74
м. Київ	80
м. Севастополь	85

Коди територіальних органів ДМС, що оформили та видали проїзний документ біженця, встановлюються ДМС.

62. Для заповнення значення елемента даних "Унікальний номер запису в Реєстрі" використовуються цифри від нуля до дев'яти (зазначається унікальний номер запису в базі даних Реєстру).

Порядок визначення номера запису встановлюється уповноваженим органом.

63. На сторінках другій і третій розміщуються відомості про дітей з вклеєними фотокартками дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, є біженцями і виїжджають за межі України разом з пред'явником документа без документів для виїзду за кордон.

64. Відомості про дітей вносяться до проїзного документа біженця одного з батьків на підставі підтвердних документів, що подаються іноземцем або особою без громадянства на вимогу територіального органу ДМС.

65. У разі відсутності батьків відомості про дітей, які не досягли шістнадцятирічного віку, вносяться до проїзного документа біженця діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи за звичаями країни походження біженця взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

66. Четверта сторінка проїзного документа біженця призначена для особливих відміток. Сторінки з п'ятої до шістнадцятої призначені для віз і відміток про перетинання іноземцем або особою без громадянства державного кордону.

67. Елемент ідентифікації (відцифрований образ обличчя особи та відцифрований підпис особи) вноситься на сторінку даних відповідно до рекомендацій ІКАО Дос 9303, ДСТУ 1303-94.

68. Заповнення машинозчитуваної зони проїзного документа біженця здійснюється відповідно до рекомендацій ІКАО Дос 9303.

69. Ідентифікація осіб, які звернулись із заявою про оформлення проїзного документа біженця і стосовно яких відсутня інформація в базах даних Реєстру, здійснюється відповідно до наявних відомчих картотек.

2.12. Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 № 144 «Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби»

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити:

норми харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби, згідно з додатком 1;

норми заміни продуктів під час харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби, згідно з додатком 2.

2. Державній міграційній службі здійснити в межах кошторисних призначень перерозподіл бюджетних коштів з метою забезпечення фінансування витрат, пов'язаних з харчуванням іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців зазначеної Служби.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 31

НОРМИ

харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби

Норма № 1 - харчування дітей іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців, віком до одного року

(кількість на одну дитину на добу, грамів)

Найменування продукту	Вік дитини, місяців			
	від 0 до 3	від 4 до 5	від 6 до 7	від 8 до 12
Сухі адаптовані молочні суміші або рідкі адаптовані молочні суміші	80-100 700-900	90-120 900-1000	75-80 900-800	30-60 600-500
Хліб житній				5-10
Хліб пшеничний				5-10
Крохмаль			1	2
Крупи, бобові, макаронні вироби			20	25-30
Картопля			50	85
Овочі			120	180
Фрукти свіжі, цитрусові			10-60	70-120
Соки			30-50	50-100
Фрукти сушені			1-4	4-6
Кондитерські вироби (сухарики, печиво)				3-15
Цукор			30	30
Масло вершкове			1-4	4-6
Олія			1-3	3-6
Яйце, штук			1/5 жовтка	1/4-1/2 жовтка
Молоко, кисломолочні продукти			100-200	300-380
Сир кисломолочний			10-30	30-50
М'ясо, м'ясопродукти				50-90
Риба, рибопродукти				15-25
Кава злакова, цикорій				1
Какао				1

Чай				0,1
Сіль, сіль йодована			1	2
Білки	15	19	23	32
у тому числі тваринні	15	19	22	25
Жири	30	38	53	61
у тому числі рослинні			3	6
Вуглеводи	66	77	115	143
Енергocінність зазначених продуктів, ккал	660	730	1029	1249

Примітки.

1. За цією нормою діти іноземців та осіб без громадянства забезпечуються наборами продуктів, що передбачені для однієї дитини на добу. Приготування їжі здійснюється батьками у спеціально обладнаних приміщеннях відповідного пункту.

2. Набори продуктів повинні відповідати за харчовою та енергетичною цінністю затвердженим нормам, а також сумарній порції продуктів, що передбачена нормою для однієї дитини на добу.

3. Хліб житній видається дітям іноземців та осіб без громадянства з десяти місяців після народження, а хліб пшеничний - з восьми місяців.

4. Продукти щоденного споживання (молоко, хліб, масло вершкове) використовуються в межах добової норми $+(-) 5$ відсотків, а такі продукти, як сир, риба - кілька разів на тиждень. Наприклад, добова норма риби, що використовується в меню три рази на тиждень, становить 15 грамів на дитину. Розрахунок проводиться у такий спосіб: $(15 \times 7) : 3 = 105 : 3 = 35$ грамів на добу.

Норма № 2 - харчування дітей іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців, віком старше одного року

(кількість на одну дитину на добу, грамів)

Найменування продукту	Вік дитини, років				
	від 1 до 3	від 3 до 6	від 6 до 10	від 10 до 13	від 13 до 18
Хліб житній	30	100	150	200	200
Хліб пшеничний	62	130	180	250	250
Борошно пшеничне	15	30	40	45	50
Крохмаль	3	3	3	3	3
Крупи, бобові, макаронні вироби	40	45	60	90	100
Картопля	130	300	350	400	420
Овочі різні свіжі	180	350	400	450	470
Фрукти свіжі, цитрусові	45	250	300	300	300
Соки	50	150	180	200	200
Фрукти сушені	10	15	20	15	15
Кондитерські вироби	5	30	35	40	45
Цукор	35	50	60	70	70
Мед, медопродукти	1	3	4	5	7
Масло вершкове	20	40	45	50	50
Олія	6	12	15	18	20
Сало	2	2	4	6	8
Яйце, штук	1/4	1	1	1	1
Молоко, кисломолочні продукти	350	500	500	500	500
Сир кисломолочний	40	40	50	70	70
Сир твердий	3	12	15	20	20
Сметана	5	15	20	25	25
М'ясо (м'ясопродукти), птиця	60	125	130	160	160
Ковбасні вироби		2	20	25	40
Риба, рибопродукти	20	75	85	100	100
Кава злакова, цикорій	1	2	3	4	5
Какао	1				
Чай	0,2	0,1	0,2	0,5	0,5
Сіль, сіль йодована	2	6	8	10	10
Дріжджі	1	1	2	3	3

Лавровий лист	0,05	0,02	0,02	0,02	0,02
Сухарі панірувальні	2	2	4	3	4
Томатна паста	2	2	3	4	4
Ванільний цукор	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Кислота лимонна	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2
Білки	52,1	74	87	153	157
у тому числі тваринні	29,1	37	43	51	53
Жири	54,2	67	77	147	157
у тому числі рослинні	8,4	24	28	15	16
Вуглеводи	355,1	355	400	836	846
Енергоцінність, ккал	1540	2319	2641	2800	3200

Примітки.

1. За цією нормою діти іноземців та осіб без громадянства забезпечуються централізованим харчуванням в їдальні пункту.

2. У разі відсутності можливості організації централізованого харчування для дітей іноземців та осіб без громадянства видаються набори продуктів, що передбачені нормою для однієї дитини на добу. Приготування їжі здійснюється батьками дітей.

3. Приготовлена їжа, а також набори продуктів повинні відповідати нормі харчування за харчовою та енергетичною цінністю, а також сумарній порції продуктів, що передбачена нормою для однієї дитини на добу.

4. У разі відсутності можливості забезпечення дітей іноземців та осіб без громадянства продуктами їх батькам може виплачуватися компенсація в розмірі вартості продуктів, які входять до набору, що обчислюється за цінами, які діють на відповідну дату.

5. Продукти щоденного споживання (молоко, хліб, масло вершкове) використовуються в межах добової норми $\pm$ 5 відсотків, а такі продукти, як сир, риба, дріжджі - кілька разів на тиждень. Наприклад, добова норма риби, що використовується в меню три рази на тиждень, становить 75 грамів на дитину. Розрахунок проводиться у такий спосіб: $(75 \times 7) : 3 = 525 : 3 = 175$ грамів на добу.

Норма № 3 - харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців, віком старше 18 років

Найменування продукту	Кількість на одну особу на добу, грамів
Хлібопродукти:	
хліб житній	100
хліб пшеничний	200
борошно пшеничне першого ґатунку	20
Крупи:	
рисові	20
пшоняні	20
ячні	30
вівсяні	20
Бобові	15
Макаронні вироби	15
Картопля	300
Овочі:	
капуста	100
морква	50
буряк	50
цибуля	50
інші (квашені огірки, помідори)	50
Фрукти свіжі	100
Соки/фрукти сушені	100/15
Цукор	65
Олія	25
Маргарин	10
Яйця, штук	
Маргарин	10
Яйця, штук	1
Молоко, молокопродукти:	
молоко	130
спред	10
сир м'який	27
сметана	10
спред	10
сир м'який	27

сметана	10
М'ясо:	
яловичина, баранина	30
птиця домашня	25
Субпродукти	25
Ковбасні вироби	20
Риба, рибопродукти	60
Чай	3
Сіль	8
Спеції (перець мелений, лавровий лист)	0,8
Томатна паста	3
Енергетична цінність, ккал	2537
Білки	84
Жири	67
Вуглеводи	392

Примітки.

1. Згідно з цією нормою іноземці та особи без громадянства забезпечуються централізованим харчуванням або наборами продуктів.
2. У разі відсутності можливості організації централізованого харчування в їдальні пункту іноземцям та особам без громадянства видаються набори продуктів для самостійного приготування їжі.
3. Приготовлена їжа, а також набори продуктів повинні відповідати нормі харчування за харчовою та енергетичною цінністю, а також сумарній порції продуктів, що передбачена нормою для однієї особи на добу.
4. У разі відсутності можливості забезпечення іноземців та осіб без громадянства продуктами їм може виплачуватися грошова компенсація в розмірі вартості продуктів, які входять до набору, що обчислюється за цінами, які діють на відповідну дату.
5. Для запобігання захворюванням авітамінозом дозволяється додавати до раціону харчування полівітаміни кожній особі по одному драже на добу.

НОРМИ

заміни продуктів під час харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби

Норма № 1 - заміни продуктів за енергоцінністю під час харчування дітей іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців

Найменування продукту	Маса, кілограмів брутто	Найменування продукту-замінника	Маса, кілограмів брутто	Примітка
Масло вершкове	1	олія	0,73	
масло вершкове топлене		масло вершкове топлене	0,8	
Олія	1	олія (соняшникова, кукурудзяна)	1	
Молоко коров'яче пастеризоване	1	молоко коров'яче сухе	0,11	
		вершки сухі	0,12	
		молоко згущене стерилізоване	0,46	
		молоко згущене з цукром	0,39	
		вершки згущені з цукром	0,35	
		кисломолочні продукти (наприклад, кефір)	1	
		сир кисломолочний напівжирний	0,2	
		сир твердий	0,11	
Хліб житній	1	хліб пшеничний	0,66	
		борошно пшеничне	0,46	
Хліб пшеничний	1	хліб житній	1,5	
		борошно пшеничне	0,7	
		сухарі (з борошна першого сорту)	0,75	
Чай чорний	1	чай чорний плитковий	1	
		чай зелений	1	
Картопля (30 відсотків відходів)	1	пюре картопляне сухе	0,25	
		капуста цвітна	0,8	
		капуста білокачанна	1,11	
		квасоля, горох свіжі	0,52	
Бобові (зерно)	1	горох, квасоля свіжі	4,2	

		кукурудза консервована	4,44	
		горошок зелений консервований	6,6	
Морква (буряк) свіжа	1	морква (буряк) для гарніру (консерви)	1,4	
Томати свіжі	1	томати консервовані	1,04	
		томатний сік	1,14	
		томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	0,42	
Капуста свіжа	1	капуста білокачанна квашена	1,15	
		капуста білокачанна рання	1	
		капуста цвітна	1	
		капуста брюссельська	1,3	
Цибуля-порей	1	цибуля свіжа зелена	0,95	
Огірки (томати) солені	1	огірки (томати) консервовані	1,64	
Томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	сік томатний натуральний	2,66	
		томатне пюре із вмістом сухих речовин 20 відсотків	0,66	
		томати свіжі	2,38	
Яблука свіжі	1	яблука консервовані	0,41	
		сік яблучний	0,92	
		сік сливовий	0,53	
		сік виноградний	0,65	
		інші соки плодів натуральні	0,9	
		яблука сушені	0,2	
		сливи сушені	0,2	
		абрикоси сушені	0,17	
		родзинки	0,15	
		фрукти (ягоди) свіжі (груші, айва, персики, сливи, черешні, вишні, абрикоси, банани)	1	
		виноград	0,8	
		компоти консервовані	0,5	
Яблука сушені	1	яблука свіжі	5	
		груші сушені	1	

		фрукти, ягоди сушені (курага, чорнослив, урюк, родзинки)	0.5	
Дріжджі хлібопекарські	1	дріжджі хлібопекарські сухі	0.3	
Кури патрані першої категорії	1	яловичина, свинина	1	
		кури напівпатрані першої категорії	1.34	
		курчата патрані	1	
		курчата напівпатран	1.5	
		стегенця курячі	0.8	
		філе куряче	0.6	
		консерви з курятини	0.75	за медичними показаннями
М'ясо (яловичина, свинина нежирна)	1	печінка	1	
		серце	1.77	
		м'ясо птиці патраної першої категорії	1	
		ковбаса варена	0.8	
		консерви м'ясні (у тому числі з курятини)	0.75	за медичними показаннями
		риба	1.15	
		сир кисломолочний напівжирний	1.2	
Риба (охолоджена, морожена)	1	оселедець солений із головою	1	
		рибне філе	0.7	
		консерви рибні	0.8	за медичними показаннями
		яловичина	0.87	
		яйце, штук	0.9	
Яйце, штук	1	сир кисломолочний напівжирний	0.031	
		яловичина	0.1	
		молоко	0.18	
		сир твердий	0.02	

Норма № 2 - заміни продуктів під час виготовлення страв для іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців)

Найменування продукту	Маса, кілограмів бруто	Найменування продукту-замінника	Маса, кілограмів бруто	Найменування страв і виробів, під час приготування яких використовується продукт-замінник
Яйця без шкаралупи	1	яєчний порошок	0.28	страви з яєць, запіканки, борошняні вироби
Масло коров'яче несолене	1	масло селянське	1.13	усі кулінарні вироби і страви (крім заправлення страв під час відпуску)
Масло коров'яче несолене	1	масло коров'яче любительське	1.06	усі кулінарні вироби і страви (крім заправлення страв під час відпуску)
Масло коров'яче несолене	1	масло коров'яче солоне (із зменшенням у рецептурі кількості солі на 0,02 кілограма)	1	фарші, млинці, оладки
Масло коров'яче несолене	1	масло коров'яче топлене	0.84	фарші, млинці, оладки і для заправлення кулінарних виробів
Олія соняшникова	1	олія арахісова, кукурудзяна, соєва, бавовняна, оливкова	1	холодні страви, борошняні вироби, маринади, страви з риби
Олія соняшникова рафінована	1	олія соняшникова нерафінована	1	маринади, деякі соуси, холодні вироби, овочеві, рибні страви, борошняні вироби
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	молоко коров'яче пастеризоване нежирне (із збільшенням у рецептурі кількості масла коров'ячого несоленого на 0,04 кілограма)	1	супи, соуси, страви з яєць, солодкі страви, борошняні вироби, каші
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	молоко коров'яче незбиране сухе	0.12	супи, соуси, страви з яєць, борошняні вироби, овочеві, солодкі страви, напої тощо
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	молоко коров'яче знежирене сухе (із збільшенням у рецептурі кількості масла коров'ячого несоленого на 0,04 кілограма)	0.09	супи, соуси, страви з яєць, солодкі страви, борошняні вироби, каші
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	вершки сухі (із зменшенням у рецептурі кількості масла коров'ячого несоленого на 0,042 кілограма)	0.16	молочні каші
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	молоко незбиране згущене з цукром (із зменшенням у рецептурі кількості цукру на 0,17 кілограма)	0.38	солодкі страви, напої
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	молоко згущене стерилізоване в банках	0.46	супи, соуси, солодкі страви, борошняні вироби і напої
Молоко коров'яче пастеризоване незбиране	1	вершки згущені з цукром (із зменшенням у рецептурі кількості масла коров'ячого несоленого на 0,07 кілограма і цукру на 0,18 кілограма)	0.48	молочні каші, борошняні вироби
Цукор-пісок	1	мед натуральний	1.25	напої, киселі, муси, желе

Цукор-пісок	1	цукрова пудра	1	солодкі страви, запіканки, пудинги
Повидло, джем	1	мармелад фруктовো-ягідний (різний)	0.84	солодкі страви
Повидло, джем	1	варення без кісточок	1	солодкі страви
Крохмаль картопляний сухий (20 відсотків вологості)	1	крохмаль картопляний (сирець 50 відсотків вологості)	1.6	киселі, солодкі супи
Крохмаль картопляний	1	крохмаль кукурудзяний	1.5	молочні киселі, желе
Дріжджі хлібопекарські пресовані	1	дріжджі хлібопекарські сухі	0.25	напої, борошняні вироби
Чай чорний байховий не розфасований	1	чай чорний плитковий	1	напої
Кава натуральна смажена	1	кава натуральна розчинна	0.35	напої
Ванілін	1	ванільний цукор	20	солодкі страви
Ванілін	1	ванільна есенція	12.7	солодкі страви
Желатин	1	агароїд	0.7	солодкі желейні страви
Горошок зелений (консервований)	1	горох овочевий (лопатка) свіжий	0.82	холодні страви, супи, овочеві страви, гарніри
Горошок зелений (консервований)	1	квасоля овочева (лопатка) свіжа	0.82	холодні страви, супи, овочеві страви, гарніри
Горошок зелений (консервований)	1	зелений горошок свіжий, заморожений	0.71	холодні страви, супи, овочеві страви, гарніри
Зелень кропу, петрушки, селери, свіжа	1	зелень кропу, петрушки, селери гілочками, солоня (із зменшенням у рецептурі кількості солі на 0,29 кілограма)	1	для ароматизації бульйонів, супів, соусів
Зелень кропу, петрушки, селери, свіжа	1	зелень кропу, петрушки, селери, подрібнена солоня (із зменшенням у рецептурі кількості солі на 0,22 кілограма)	0.76	для ароматизації бульйонів, супів, соусів
Корінь пастернаку, петрушка, селера, кореневі свіжі	1	білий корінь петрушки, селери і пастернаку, сушені	0.15	супи, соуси, тушковане м'ясо
Щавель свіжий	1	пюре із щавлю (консерви)	0.4	супи з використанням щавлю
Шпинат свіжий	1	пюре із шпинату	0.4	супи з використанням шпинату, в овочевих стравах
Томати свіжі	1	томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	0.46	супи, соуси, тушковані овочі
Томати свіжі	1	томатне пюре із вмістом сухих речовин 15 відсотків	0.37	супи, соуси, тушковані овочі
Томати свіжі	1	сік томатний натуральний	1.22	супи, соуси, тушковані овочі
Томати свіжі	1	томати натуральні цілі (плоди округлої форми) консервовані	1.7	холодні страви і гарніри
Томати свіжі	1	томати натуральні цілі (плоди сливовидні) консервовані	1.42	холодні страви і гарніри
Цибуля-порей свіжа	1	цибуля зелена свіжа	0.95	супи, холодні страви, гарніри, страви з овочів

Томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	сік томатний натуральний	2.66	супи, соуси, тушковані м'ясо, риба, овочі
Томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	томатне пюре із вмістом сухих речовин 15 відсотків	0.8	супи, соуси, тушковані м'ясо, риба, овочі
Томатне пюре із вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	томатна паста із вмістом сухих речовин 25-30 відсотків	0.4	супи, соуси, тушковані м'ясо, риба, овочі
Томатне пюре з вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	томатна паста із вмістом сухих речовин 35-40 відсотків	0.3	супи, соуси, тушковані м'ясо, риба, овочі
Томатне пюре з вмістом сухих речовин 12 відсотків	1	томатна паста солоня із вмістом сухих речовин 37 відсотків (із зменшенням у рецептурі кількості солі на 0,03 кілограма)	0.3	супи, соуси, тушковані м'ясо, риба, овочі
Яблука свіжі	1	яблука цілі, половинками, четвертинками (бланшовані в цукровому сиропі) швидкозаморожені	0,8* 0,73** 5***	солодкі страви
Брусниця свіжа	1	журавлина свіжа	1	салати з капусти і солодкі страви
Урюк	1	курага, каіса	0.75	пудинги, солодкі соуси і страви
Виноград сушений (родзинки, сабза)	1	цукати, каіса, курага	1	пудинги, солодкі соуси і страви
Ядро мигдалю солодкого	1	ядро волоського горіха, фундука, арахісу	1	солодкі страви
Кислота лимонна харчова	1	кислота винна харчова	1	страви, під час приготування яких використовується лимонна кислота
Кислота лимонна харчова	1	сік лимона	8	страви, під час приготування яких використовується лимонна кислота

* Маса яблук у разі розморожування напівфабрикату на повітрі.

** Маса яблук у разі розморожування напівфабрикату в цукровому сиропі.

*** Маса яблук, бланшованих у цукровому сиропі.

Норма № 3 - заміни продуктів за білками і вуглеводами під час харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців

(нетто грамів)

Найменування продукту	Кількість продукту	Хімічний склад			Додати до добового раціону (+) або виключити з нього (-)
		білків	жирів	вуглеводів	
Заміна хліба (за білками і вуглеводами)					
Хліб пшеничний з борошна першого ґатунку	100	7,6	0,9	49,7	
Хліб житній простий формовий	150	8,26	1,5	48,1	
Борошно пшеничне першого ґатунку	70	7,42	0,84	48,16	
Макарони, вермішель першого ґатунку	70	7,49	0,91	48,72	
Крупи манні	70	7,91	0,49	50,12	
Крупи пшеничні	70	8,05	2,31	46,55	
Заміна картоплі (за вуглеводами)					
Картопля	100	2	0,4	17,3	
Буряк	190	2,85		17,29	
Морква	240	3,12	0,24	17,07	
Капуста (без качана)	370	6,66	0,37	17,39	
Макарони, вермішель першого ґатунку	25	2,67	0,32	17,4	
Крупи манні	25	2,82	0,17	17,9	
Хліб пшеничний першого ґатунку	35	2,66	0,31	17,39	
Хліб житній простий формовий	55	3,05	0,55	17,64	
Заміна свіжих яблук (за вуглеводами)					
Яблука свіжі	100	0,4		9,8	
Яблука сушені	15	0,48		9,69	
Курага без кісточок	15	0,78		8,25	
Чорнослив	15	0,34		8,67	
Заміна молока (за білками)					
Молоко	100	2,8	3,2	4,7	
Сир нежирний	20	3,34	1,8	0,26	
Сир жирний	20	2,8	3,6	0,57	
Сир твердий	10	2,68	2,73		
Яловичина першої категорії	15	2,79	2,1		
Яловичина другої категорії	15	3	1,24		
Риба філе тріски	20	3,2	0,12		

Заміна м'яса (за білками)					
Яловичина першої категорії	100	18.6	14		
Яловичина другої категорії	90	18	7.47		масло + 6 г
Сир нежирний	110	18.3	9.9	1.43	масло + 4 г
Сир жирний	130	18.2	23.4	3.7	масло + 9 г
Риба філе тріски	120	19.2	0.72		масло + 13 г
Яйце	145	18.4	16.67	1.01	
Заміна риби (за білками)					
Риба філе тріски	100	16	0.6	1.3	
Яловичина першої категорії	85	15.81	11.9		масло – 11 г
Яловичина другої категорії	80	16	6.64		масло – 6 г
Сир нежирний	100	16.7	0	1.3	масло – 8 г
Сир жирний	115	16.1	20.7	3.27	масло – 20 г
Яйце	125	15.87	14.37	0.87	масло – 13 г
Заміна сиру (за білками)					
Сир нежирний	100	16.7	9	1.3	
Яловичина першої категорії	90	16.7	12.6		масло – 3 г
Яловичина другої категорії	85	17	7.47		
Риба філе тріски	100	16	0.6		масло + 9 г
Яйце	130	16.51	14.95	0.95	масло – 5 г
Заміна яєць (за білками)					
Яйце одна штука	40	5.08	4.6	0.28	
Сир нежирний	30	5.01	2.7	0.39	
Сир жирний	35	4.9	6.3	0.99	
Сир твердий	20	5.6	5.46		
Яловичина першої категорії	30	5.58	4.2		
Яловичина другої категорії	25	5	2.07		
Риба філе тріски	35	5.6	0.73		

Примітки.

1. Заміна одних продуктів харчування іншими здійснюється згідно з наказом директора пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, або пункту тимчасового розміщення біженців у разі відсутності на складах таких пунктів і на базах постачальників установленого асортименту продуктів.

2. Під час заміни одних продуктів іншими не повинна знижуватися харчова цінність добового раціону харчування іноземців та осіб без громадянства.

3. Дозволяється тільки одна пряма або зворотна заміна одного продукту на інший у межах норми заміни продуктів харчування.

4. Не допускається в разі заміни одних продуктів іншими перевитрата або недовитрата в межах установлених цієї нормою забезпечення продуктами харчування.

5. Розрахунок енергоцінності м'яса, риби, картоплі та інших овочів здійснюється за масою нетто.

2.13. Постанова Кабінету Міністрів України від 01.03.2017 №118 «Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію»

{із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
№ 171 від 14.03.2018
№ 954 від 14.11.2018}

Відповідно до частини першої статті 10 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Правила оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, що додаються.

2. У підпункті 8 пункту 4 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 69, ст. 1923), слова "запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візи для в'їзду в Україну," виключити.

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

4. Ця постанова набирає чинності через 30 днів з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

В.ГРОЙСМАН

Інд. 27

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 березня 2017 р. № 118

ПРАВИЛА оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію

Загальна частина

1. Ці Правила визначають процедуру оформлення іноземцям та особам без громадянства віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію.

2. Терміни, що вживаються у цих Правилах, мають таке значення:

віза, що оформляється в електронному вигляді, - дозвіл, необхідний для в'їзду в Україну або для транзитного проїзду через її територію, який оформляється дистанційно он-лайн - засобами Інтернету та візової інформаційно-телекомунікаційної системи;

візова анкета - заява про оформлення візи для в'їзду в Україну і транзитний проїзд через її територію, форма якої затверджена МЗС;

візова етикетка - кольорова наклейка встановленого Кабінетом Міністрів України зразка, що вклеюється до паспортного документа іноземця та особи без громадянства;

візова інформаційно-телекомунікаційна система - електронна інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, захисту та обробки інформації про особу та про візи, що оформляються із застосуванням її засобів;

візове клопотання - звернення іноземця або особи без громадянства, що включає візову анкету та документи, необхідні для оформлення візи;

зовнішній постачальник послуг - підприємство, яке на умовах договору надає послуги з приймання, попереднього розгляду та передачі уповноваженому органу візових клопотань іноземців та осіб без громадянства про оформлення віз для в'їзду в Україну;

посвідчення закордонного українця - документ, що засвідчує статус особи як закордонного українця відповідно до Закону України "Про закордонних українців";

уповноважений орган - закордонна дипломатична установа України, департамент консульської служби МЗС, представництво МЗС на території України;

уповноважена особа - працівник уповноваженого органу, на якого письмовим рішенням департаменту консульської служби МЗС покладено виконання обов'язків щодо розгляду візових клопотань та прийняття рішень стосовно оформлення віз.

Інші терміни в цих Правилах вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

Типи віз, строк їх дії. Перелік документів, що подаються для оформлення віз

3. Візи залежно від мети поїздки поділяються на такі типи, що позначаються літерним кодом (літерами латинського алфавіту - в машинозчитуваній зоні):

транзитна віза (позначається літерою В, у машинозчитуваній зоні - VB);

короткострокова віза (позначається літерою С, у машинозчитуваній зоні - VC);

довгострокова віза (позначається літерою D, у машинозчитуваній зоні - VD).

4. Транзитна віза оформляється іноземцям та особам без громадянства у разі транзитного проїзду через територію України до третьої держави, а також здійснення транзитного перевезення вантажів і пасажирів автомобільним транспортом.

Транзитна віза оформляється як разова, дво- та багаторазова на період, зазначений у документах, що є підставою для оформлення такої візи, але не більш як на один рік, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України. При цьому строк перебування на території України під час кожного транзитного проїзду через її територію не повинен перевищувати п'яти діб.

Короткострокова віза оформляється іноземцям та особам без громадянства для в'їзду в Україну, якщо строк їх перебування в Україні не перевищує 90 днів протягом 180 днів.

Короткострокова віза оформляється як разова, дво- та багаторазова, як правило, на шість місяців або період, зазначений у документах, що є підставою для оформлення такої візи, але не більш як на п'ять років. При цьому строк дії візи не може перевищувати строк дії паспорта з урахуванням вимог абзацу другого підпункту 1 пункту 5 цих Правил.

У разі коли іноземна держава оформляє візи для громадян України на строк, що перевищує п'ять років, строк дії короткострокової візи для громадян такої держави визначається департаментом консульської служби МЗС з урахуванням принципу взаємності.

Довгострокова віза оформляється іноземцям та особам без громадянства для в'їзду в Україну з метою оформлення документів, що дають право на перебування або проживання в Україні на строк, що перевищує 90 днів.

Довгострокова віза оформляється закордонною дипломатичною установою України як багаторазова на 90 днів, якщо інше не передбачено законодавством чи міжнародними договорами України.

Строк, протягом якого іноземець або особа без громадянства може в'їхати в Україну, та строк перебування на її території зазначається у візовій етикетці.

5. Для оформлення усіх типів віз, якщо інше не передбачено законодавством та міжнародними договорами України, уповноваженому органу подаються:

1) паспортний документ, який повинен відповідати таким вимогам:

бути дійсним не менш як три місяці після задекларованої дати виїзду з території України;

містити не менше двох вільних сторінок;

строком дії не більше 10 років;

2) заповнена та підписана візова анкета. Візові анкети від імені неїждатних осіб подають їх законні представники. Особи, відомості про яких внесені до паспортного документа іноземця та особи без громадянства і які прямують разом з ним, подають окремі візові анкети. Візові анкети неповнолітніх осіб подаються за підписом одного з батьків або законного представника;

3) одна кольорова фотокартка розміром 35 x 45 міліметрів;

4) дійсний поліс медичного страхування з покриттям витрат щонайменше на 30000

євро або в еквіваленті іншою валютою, якщо інше не передбачено законодавством або міжнародними договорами України. У разі розгляду звернення про оформлення багаторазової візи перевіряється наявність поліса медичного страхування, дійсного на період першої запланованої поїздки в Україну. Зазначена вимога не застосовується до осіб, які користуються дипломатичним або службовим паспортом;

5) документи, що підтверджують наявність достатнього фінансового забезпечення на період запланованого перебування і для повернення до держави походження або транзиту до третьої держави чи можливість отримати достатнє фінансове забезпечення у законний спосіб на території України відповідно до Порядку підтвердження достатнього фінансового забезпечення іноземців та осіб без громадянства для в'їзду в Україну, перебування на території України, транзитного проїзду через територію України і виїзду за її межі та визначення розміру такого забезпечення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 884 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 97, ст. 3582). У разі розгляду візового клопотання про оформлення багаторазової візи перевіряється наявність достатнього фінансового забезпечення на період першої запланованої поїздки в Україну. Зазначена вимога не застосовується до осіб, які користуються дипломатичним або службовим паспортом;

6) документ, що підтверджує сплату консульського збору, якщо інше не передбачено законодавством та міжнародними договорами України.

6. Для оформлення транзитної візи, крім зазначених у пункті 5 цих Правил, подається один з таких документів:

1) документ, що підтверджує транзитний проїзд (віза до третьої держави (у разі потреби), проїзний квиток тощо);

2) документ, що підтверджує транзитне перевезення вантажів і пасажирів автомобільним транспортом;

3) ліцензія на здійснення міжнародних перевезень, видана відповідним компетентним органом іноземної держави.

7. Для оформлення короткострокової візи, крім зазначених у пункті 5 цих Правил, подається один з таких документів:

1) запрошення зареєстрованої в Україні юридичної особи, оформлене на офіційному бланку, яке повинне містити номер в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, реєстраційний номер, дату та підпис, прізвище, ім'я, по батькові запрошеної особи, відомості про її дату та місце народження, громадянство, реквізити паспортного документа, місце проживання, мету поїздки, період запланованого відвідання України, кількість в'їздів та місце проживання в Україні, зобов'язання юридичної особи взяти на себе можливі витрати, пов'язані з перебуванням та виїздом з України запрошеної особи;

2) нотаріально посвідчене запрошення фізичної особи - громадянина України, іноземця або особи без громадянства, які на законних підставах тимчасово або постійно проживають на території України. Запрошення повинне містити прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи, реквізити її паспортного документа та посвідки на постійне чи тимчасове проживання (для іноземців та осіб без громадянства), адресу проживання, а також прізвище, ім'я, по батькові запрошеної особи, відомості

про її дату та місце народження, громадянство, реквізити паспортного документа, місце проживання, мету поїздки, період запланованого відвідання України, кількість в'їздів та місце проживання в Україні, зобов'язання фізичної особи взяти на себе можливі витрати, пов'язані з перебуванням та виїздом з України запрошеної особи. До запрошення додаються копії паспортного документа та посвідки на постійне чи тимчасове проживання (для іноземців та осіб без громадянства) в Україні приймаючої сторони - фізичної особи;

3) запрошення державного органу, державної установи, державного підприємства, державної організації;

4) договір про перевезення вантажів і пасажирів автомобільним транспортом, а також ліцензія на здійснення міжнародних перевезень;

5) посвідчення закордонного українця. Подружжя закордонного українця та його діти подають документ про підтвердження родинних відносин;

6) документи, що підтверджують туристичний характер поїздки;

7) запрошення закладу охорони здоров'я;

8) документ, що підтверджує здійснення іноземної інвестиції відповідно до законодавства щодо режиму іноземного інвестування на території України;

9) документ, що підтверджує право власності іноземця або особи без громадянства на нерухомість на території України;

10) запрошення релігійної організації, що погоджене з державним органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації, для короткострокового перебування з метою проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи провадження іншої канонічної діяльності;

11) звернення іноземного засобу масової інформації щодо оформлення візи іноземному кореспондентові або представникові іноземного засобу масової інформації, що в'їжджає в Україну для короткострокового перебування з метою виконання своїх службових обов'язків;

12) звернення державних органів іноземних держав або міжнародних організацій;

13) постанова Центральної виборчої комісії про реєстрацію офіційних спостерігачів від іноземних держав та міжнародних організацій на виборах Президента України, народних депутатів України, місцевих виборах та всеукраїнському референдумі;

14) підтвердний документ, що іноземець або особа без громадянства є чоловіком, дружиною, батьком, матір'ю, дитиною громадянина України.

У разі в'їзду в Україну іноземця та особи без громадянства з метою забезпечення інтересів у сфері зовнішньої та внутрішньої політики або у випадках, які мають гуманітарний характер, оформлення короткострокової візи також може здійснюватися за письмовим рішенням керівника закордонної дипломатичної установи України або департаменту консульської служби МЗС.

8. Для оформлення довгострокової візи, крім зазначених у пункті 5 цих Правил, подається один з таких документів:

1) засвідчена копія дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства. Для іноземців та осіб без громадянства, працевлаштування яких відповідно до законодавства здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, замість такого дозволу подається трудовий договір (контракт), а для осіб, які мають статус закордонного українця, - трудовий договір (контракт) та посвідчення закордонного українця;

2) копія рішення про надання дозволу на імміграцію, виданого ДМС;

3) документ, що підтверджує належність до членів сім'ї особи, яку визнано біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист в Україні;

4) запрошення на навчання (стажування), видане вищим навчальним закладом та зареєстроване у порядку, встановленому МОН;

5) запрошення державної установи, підприємства, організації, що є реципієнтом проекту міжнародної технічної допомоги;

6) запрошення релігійної організації, що погоджене з державним органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації, для довгострокового перебування з метою проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи провадження іншої канонічної діяльності;

7) запрошення філіалу, відділення, представництва або іншого структурного осередку громадської (неурядової) організації іноземної держави, зареєстрованої в установленому порядку;

8) запрошення філіалу, відділення, представництва іноземного суб'єкта господарювання, зареєстрованого в установленому порядку;

9) запрошення філії або представництва іноземного банку, зареєстрованого в установленому порядку;

10) звернення іноземного засобу масової інформації щодо оформлення візи іноземному кореспондентові або представникові іноземного засобу масової інформації, що в'їжджає в Україну для довгострокового перебування з метою виконання своїх службових обов'язків;

11) звернення компетентних органів іноземних держав або міжнародних організацій щодо оформлення віз співробітникам дипломатичних представництв і консульських установ, міжнародних організацій та їх представництв, які в'їжджають в Україну для довгострокового перебування з метою виконання своїх службових обов'язків, і членам їх сімей;

12) запрошення відповідного державного органу, відповідального за виконання культурних, освітніх, наукових, спортивних програм, програм у сфері волонтерської діяльності, для участі в яких іноземець або особа без громадянства прибули в Україну, або запрошення організації чи установи, що залучає до провадження своєї діяльності

волонтерів, інформація про яку розміщена на офіційному веб-сайті Мінсоцполітики, разом з копією свідоцтва про державну реєстрацію такої організації чи установи;

13) документ, що підтверджує факт перебування у шлюбі з громадянином України (якщо шлюб між громадянином України та іноземцем або особою без громадянства укладено за межами України відповідно до права іноземної держави, дійсність такого шлюбу визначається згідно із Законом України "Про міжнародне приватне право"). Документи, видані компетентними органами іноземної держави, повинні бути легалізовані, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України, та подані разом із засвідченим в установленому порядку перекладом на українську мову, а у разі відсутності такої можливості – на англійську мову;

14) документ, що підтверджує належність до членів сім'ї іноземця або особи без громадянства, які мають посвідку на тимчасове проживання в Україні (документи, видані компетентними органами іноземної держави, повинні бути легалізовані, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України, та подані разом із засвідченим в установленому порядку перекладом на українську мову, а у разі відсутності такої можливості – на англійську мову), копія відповідної посвідки на тимчасове проживання в Україні та документа, що підтверджує наявність в іноземця або особи без громадянства достатнього фінансового забезпечення для утримання членів сім'ї в Україні;

14-1) документи, що відповідно до пункту 4 частини дванадцятої статті 5 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" підтверджують, що іноземець або особа без громадянства є засновником та/або учасником, та/або бенефіціарним власником (контролером) юридичної особи, дані про яку внесені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, а також, що розмір частки іноземця або особи без громадянства, або іноземної юридичної особи, бенефіціаром (контролером) якої він є, у статутному капіталі юридичної особи України становить не менше 100 тис. євро за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком на дату внесення іноземної інвестиції.

Документи, видані компетентними органами іноземної держави, повинні бути легалізовані, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України, та подані разом із засвідченим в установленому порядку перекладом на українську мову, а у разі відсутності такої можливості – на англійську мову;

[Пункт 8 доповнено підпунктом 14-1 згідно з Постановою КМ № 171 від 14.03.2018]

15) інші документи, якщо це передбачено міжнародними договорами України.

Порядок оформлення віз

9. Іноземці та особи без громадянства можуть звертатися до закордонних дипломатичних установ України з метою подання документів для оформлення віз не раніше ніж за три місяці до початку запланованої поїздки.

Подання відповідних документів закордонним дипломатичним установам України чи зовнішньому постачальнику послуг здійснюється особисто, через уповноваженого представника або з використанням засобів поштової зв'язки після попередньої реєстрації візової анкети у візовій інформаційно-телекомунікаційній системі, крім

випадків, передбачених пунктом 12 цих Правил.

10. Уповноважена особа після отримання оригіналу візової анкети та інших документів:

1) розглядає надані документи;

2) перевіряє факт реєстрації візової анкети у візовій інформаційно-телекомунікаційній системі. Вимога щодо попередньої реєстрації може не застосовуватись у випадках, пов'язаних з необхідністю термінового в'їзду в Україну та оформлення віз відповідно до пунктів 20-22 цих Правил. У разі відсутності такої реєстрації уповноважена особа проводить її у візовій інформаційно-телекомунікаційній системі;

3) вимагає у разі потреби надання додаткових документів;

4) проводить у разі потреби особисту співбесіду. Співбесіда може проводитися з використанням засобів віддаленого зв'язку, які дають змогу здійснити візуальну ідентифікацію заявника;

5) приймає рішення про оформлення візи або відмову в її оформленні за результатами розгляду поданих документів, співбесіди (у разі її проведення) та наявної інформації у базі даних осіб, яким згідно із законодавством не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України;

6) забезпечує заповнення бланка візової етикетки та вклеювання її до паспортного документа (у разі виявлення технічної помилки, допущеної під час заповнення бланка візової етикетки та вклеювання її до паспортного документа, віза анулюється шляхом перекреслення та проставлення на ній відмітки "Анульовано з технічних причин/ Cancelled without prejudice", дати і підпису посадової особи, що скріплюється печаткою);

{Підпункт 6 пункту 10 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 171 від 14.03.2018}

7) видає іноземцеві, особі без громадянства, представнику або зовнішньому постачальнику послуг паспортний документ з вклеєною візовою етикеткою. Паспортний документ може бути надісланий пред'явнику засобами поштового зв'язку за його рахунок.

11. У разі ненадання іноземцем або особою без громадянства необхідних документів, передбачених цими Правилами, або несплатою консульського збору розгляд звернення про оформлення візи припиняється через 90 календарних днів з дня реєстрації візової анкети у візовій інформаційно-телекомунікаційній системі.

Розгляд звернення також може бути припинено за заявою іноземця або особи без громадянства або у разі некоректної поведінки заявника під час подання документів уповноваженому органу.

Сплачений консульський збір поверненню не підлягає.

12. Оформлення віз іноземцям, які є громадянами держав згідно з переліком,

визначеним МЗС разом з СБУ, та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах, здійснюється закордонною дипломатичною установою України в державі тимчасового або постійного проживання заявників після проведення особистої співбесіди з іноземцем або особою без громадянства та за погодженням з державними органами України, уповноваженими приймати рішення про заборону в'їзду в Україну в рамках функціонування візової інформаційно-телекомунікаційної системи.

13. У разі відсутності закордонної дипломатичної установи України у відповідній державі оформлення віз здійснюється у визначеній МЗС іншій іноземній державі.

14. Вимоги, закріплені у пункті 12 цих Правил, можуть не застосовуватись у таких випадках:

1) іноземець та особа без громадянства має у паспортному документі дійсну багаторазову використану візу країн Шенгенської угоди (країна, на яку поширюється дія Регламенту Європейського Парламенту і Ради ЄС від 15 березня 2006 р. № 562/2006 (Шенгенський кодекс про кордони), Австралії, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, Ірландії, Канади, Нової Зеландії, Сполучених Штатів Америки, Японії або має дозвіл на проживання в одній із зазначених країн;

2) іноземець та особа без громадянства в'їжджає в Україну на запрошення державного органу, державної установи України або відповідно до звернення компетентного органу іноземної держави чи міжнародної організації;

3) за письмовим рішенням керівника закордонної дипломатичної установи України або департаменту консульської служби МЗС з метою забезпечення інтересів України у сфері зовнішньої та внутрішньої політики, а також у випадках, які мають гуманітарний характер;

4) у разі наявності у паспортному документі іноземця або особи без громадянства використаної протягом останніх 24 місяців візи для в'їзду в Україну.

15. Візові анкети та документи (їх копії), що стали підставою для оформлення візи, зберігаються уповноваженим органом протягом п'яти років, після чого знищуються у порядку, встановленому МЗС.

16. Бланки візових етикеток виготовляються та надсилаються Банкотно-монетним двором Національного банку до МЗС з використанням фельд'єгерського зв'язку, а МЗС - до закордонної дипломатичної установи України виключно дипломатичною поштою.

17. Вимоги до заповнення візової етикетки, обліку, зберігання, використання, знищення бланків візових етикеток, звітування про оформлення віз іноземцям та особам без громадянства встановлюються МЗС.

18. Вимоги до оформлення віз в електронному вигляді встановлюються МЗС.

Строк оформлення віз

19. Строк оформлення візи у закордонній дипломатичній установі України становить:

у терміновому порядку - до п'яти робочих днів з дня отримання необхідних документів. Термінове оформлення візи здійснюється за бажанням іноземця або особи без громадянства та у строки, що визначаються закордонною дипломатичною установою України;

у звичайному порядку - до 10 робочих днів з дня отримання необхідних документів, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України. Зазначений строк може бути продовжено до 30 робочих днів у разі необхідності проведення додаткових перевірок.

Оформлення віз у пункті пропуску через державний кордон

20. Департамент консульської служби МЗС або представництво МЗС оформляє візи в пункті пропуску через державний кордон для в'їзду в Україну:

1) з дипломатичною або службовою метою за клопотанням державних органів України;

2) з метою ліквідації наслідків надзвичайної ситуації за клопотанням ДСНС;

3) з метою невідкладного медичного лікування або участі в похованні близького родича, що підтверджено відповідними документами;

4) пілотам та іншим членам екіпажів повітряних суден, які здійснюють міжнародні польоти, за наявності ліцензії пілота або посвідчення (сертифіката) члена екіпажу, що передбачені додатком 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію;

5) з метою забезпечення інтересів України у сфері зовнішньої та внутрішньої політики, а також у випадках, які мають гуманітарний характер, за письмовим рішенням департаменту консульської служби МЗС;

{Підпункт 6 пункту 20 виключено на підставі Постанови КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

7) з метою транзитного проїзду через територію України членів екіпажів іноземних суден, що перебувають в українських портах, за наявності виписки із судової ролі;

8) в інших випадках, передбачених законодавством та міжнародними договорами України.

21. Візи оформляються як разові у випадках, передбачених підпунктами 1-5 пункту 20, на строк до 15 днів, у випадку, передбаченому підпунктом 7 пункту 20, - до п'яти днів, а у випадках, передбачених підпунктом 8 пункту 20 цих Правил, - відповідно до законодавства та міжнародних договорів України.

{Пункт 21 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

22. Оформлення віз у пунктах пропуску через державний кордон здійснюється в день звернення.

Консульський збір за оформлення віз

23. За оформлення віз типу В, С, D закордонною дипломатичною установою України справляється консульський збір за тарифною ставкою 65 доларів США, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

24. За термінове оформлення віз чи оформлення їх у позаробочий час консульський збір справляється у подвійному розмірі.

25. За оформлення віз у пунктах пропуску через державний кордон:

справляється консульський збір у розмірі 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

подвійна тарифна ставка консульського збору не застосовується.

26. У разі коли іноземна держава справляє за оформлення віз для громадян України консульський збір, що перевищує зазначену у пункті 23 цих Правил тарифну ставку, закордонною дипломатичною установою України за оформлення віз іноземцям, які є громадянами такої держави, справляється консульський збір з урахуванням принципу взаємності за погодженням з МЗС.

Оформлення віз на умовах взаємності за нульовою тарифною ставкою консульського збору здійснюється згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України.

{Пункт 26 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 171 від 14.03.2018}

27. Оформлення віз здійснюється за нульовою тарифною ставкою консульського збору:

1) дітям до шести років;

2) закордонним українцям за умови пред'явлення посвідчення закордонного українця, іншому з подружжя закордонного українця, їх дітям;

3) особам, які в'їжджають в Україну у службових справах та користуються дипломатичним або службовим паспортом;

4) співробітникам іноземних дипломатичних представництв і консульських установ в Україні та членам їх сімей;

5) співробітникам міжнародних організацій та їх представництв в Україні, а також членам їх сімей;

6) співробітникам представництв держав при міжнародних організаціях, які мають штаб-квартиру в Україні і відповідно до статутних документів таких організацій чи відповідних міжнародних договорів користуються дипломатичними привілеями та імунітетом, а також членам їх сімей;

7) главам та членам офіційних делегацій іноземних держав та особам, які їх супроводжують, які в'їжджають в Україну на запрошення Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Адміністрації Президента України,

МЗС;

8) почесним консулам України, іншому з подружжя почесного консула, їх неповнолітнім дітям;

9) особам, які в'їжджають в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих в установленому порядку, на запрошення державної установи, підприємства, організації, що є реципієнтом такого проекту;

10) працівникам аварійно-рятувальних сил іноземних держав, що в'їжджають в Україну з метою ліквідації наслідків надзвичайної ситуації на звернення ДСНС;

11) представникам іноземних військових формувань та установ, що в'їжджають в Україну у службових справах на запрошення відповідного державного органу;

12) офіційним спостерігачам від іноземних держав та міжнародних організацій, зареєстрованим Центральною виборчою комісією, на виборах Президента України, народних депутатів України, місцевих виборах та всеукраїнському референдумі;

13) іншим особам, які в'їжджають з метою забезпечення інтересів України у сфері зовнішньої та внутрішньої політики, а також у випадках, які мають гуманітарний характер, за письмовим рішенням керівника закордонної дипломатичної установи України або департаменту консульської служби МЗС.

Підстави для відмови в оформленні візи та скасування візи

28. Рішення про відмову в оформленні візи приймається у разі:

1) загрози національній безпеці або охороні громадського порядку;

2) загрози забезпеченню охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;

3) наявності відомостей про іноземця або особу без громадянства у базі даних осіб, яким згідно із законодавством не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України;

4) встановлення, що поданий паспортний документ іноземця або особи без громадянства підроблений, зіпсований або не відповідає встановленому зразку чи належить іншій особі;

5) подання завідомо неправдивих відомостей або підроблених інших документів;

6) відсутності в іноземця або особи без громадянства дійсного поліса медичного страхування за умови можливості його оформлення на території держави, в якій подається відповідне візове клопотання;

7) відсутності в іноземця або особи без громадянства достатнього фінансового забезпечення на період запланованого перебування і для повернення до держави походження або транзиту до третьої держави чи можливості отримати достатнє фінансове забезпечення у законний спосіб на території України;

8) відсутності доказів, що підтверджують мету запланованого перебування в Україні іноземця або особи без громадянства;

9) відсутності документів, що дають можливість встановити намір іноземця або особи без громадянства залишити територію України до закінчення строку дії візи;

10) звернення заявника про припинення розгляду клопотання щодо оформлення візи.

29. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні візи іноземцеві та особі без громадянства повідомляються підстави такої відмови, а у паспортному документі ставиться відмітка про відмову в оформленні візи, дата і підпис уповноваженої особи, що скріплюється печаткою. Форма рішення про відмову в оформленні візи визначається МЗС.

У разі відмови в оформленні візи іноземець або особа без громадянства може подати повторне звернення про оформлення візи відповідно до цих Правил.

30. Іноземець та особа без громадянства, яким відмовлено в оформленні візи, мають право оскаржити таке рішення, звернувшись до уповноваженого органу, що розглядав звернення про оформлення візи, з апеляційним листом, в якому обґрунтувати свою думку, та подати прохання про повторний розгляд візового клопотання. Апеляційний лист подається протягом двох місяців після отримання іноземцем та особою без громадянства рішення про відмову в оформленні візи.

31. У разі відмови в оформленні візи консульський збір не повертається.

32. Скасування візи здійснюється у порядку та випадках, передбачених законом.

Віза, що оформляється в електронному вигляді

33. За оформлення візи в електронному вигляді справляється консульський збір за тарифною ставкою 85 доларів США.

Вимоги, закріплені у пунктах 24 і 27 цих Правил, при цьому не застосовуються.

{Пункт 33 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

{Пункт 33 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

34. Віза в електронному вигляді оформляється як разова на строк до 30 днів для в'їзду в Україну з діловою, приватною, туристичною метою, а також з метою лікування, провадження діяльності у сфері культури, науки, освіти, спорту, з метою виконання службових обов'язків іноземним кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації.

{Пункт 34 в редакції Постанови КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

{Додаток виключено на підставі Постанови КМ № 954 від 14.11.2018 - застосовується з 1 січня 2019 року}

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 567 "Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1681).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1340 "Про внесення змін до Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1997 р. № 1125" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 101, ст. 3699).

3. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2013 р. № 684 "Деякі питання набору для навчання іноземців та осіб без громадянства" (Офіційний вісник України, 2013 р., № 73, ст. 2694).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2014 р. № 482 "Про внесення змін до Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2014 р., № 78, ст. 2238).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 539 "Про внесення змін до Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2014 р., № 85, ст. 2396).

6. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2015 р. № 673 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 73, ст. 2404).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 р. № 145 "Про внесення змін до Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію" (Офіційний вісник України, 2016 р., № 20, ст. 799).

2.14. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 321 «Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання»

Відповідно до частини другої статті 15 Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус", частини вісімнадцятої статті 5 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" та пункту 3 статті 5 Закону України "Про імміграцію" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити:

зразок та технічний опис бланка посвідки на постійне проживання з безконтактним електронним носієм згідно з додатками 1 і 2;

Порядок оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання, що додається.

2. Запровадити з 1 червня 2018 р. із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру оформлення і видачу посвідки на постійне проживання, зразок бланка якої затверджено цією постановою, іноземцям та особам без громадянства відповідно до Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання, затвердженого цією постановою.

3. Установити, що:

до завершення роботи із забезпечення в повному обсязі територіальних органів і територіальних підрозділів Державної міграційної служби матеріально-технічними ресурсами, необхідними для оформлення і видачі посвідки на постійне проживання, зразок бланка якої затверджено цією постановою, посвідка на постійне проживання може оформлятися з використанням бланка посвідки на постійне проживання у формі книжечки;

посвідка на постійне проживання, що не містить безконтактного електронного носія, оформлена та видана на підставі документів, поданих до 1 червня 2018 р., є чинною протягом строку, на який її було видано.

4. Визнати такими, що втратили чинність з 1 червня 2018 р., постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

В.ГРОЙСМАН

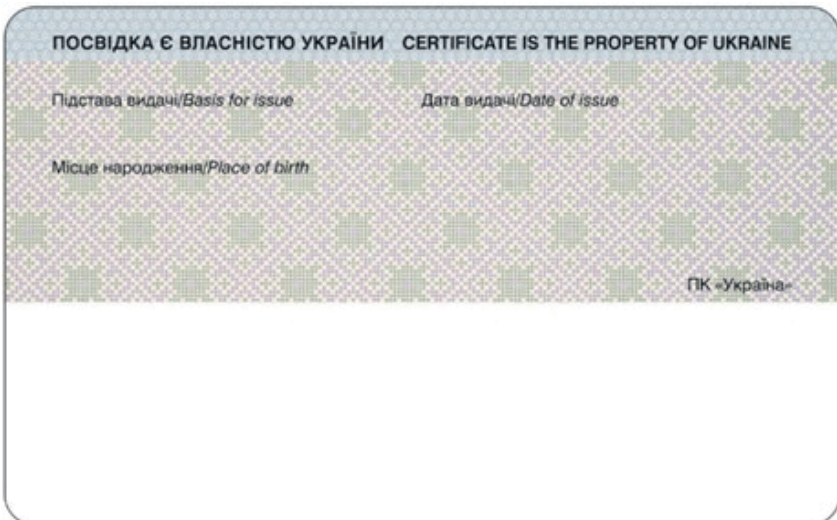
Інд. 29

ЗРАЗОК
бланка посвідки на постійне проживання з безконтактним електронним носієм

Лицьовий бік

Зворотний бік

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС

бланка посвідки на постійне проживання з безконтактним електронним носієм

1. Бланк посвідки на постійне проживання з безконтактним електронним носієм (далі – бланк посвідки) виготовляється у формі пластикової картки типу ID-1 розміром 54 x 85,6 міліметра та може мати допустимі відхилення відповідно до стандарту ДСТУ ISO/IEC 7810:2008.

2. У бланк посвідки імплантовано безконтактний електронний носій, який відповідає вимогам нормативних документів у сфері технічного та криптографічного захисту інформації. Безконтактний електронний носій відповідає вимогам стандарту ISO/IEC 14443 щодо запису і зчитування даних.

До безконтактного електронного носія вноситься інформація, яка зазначена на лицьовому та зворотному боці посвідки, біометричні дані, параметри особи (відцифрований образ обличчя, відцифрований підпис особи), а також дані щодо забезпечення захисту інформації, що внесена до безконтактного електронного носія, відповідно до вимог Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" (далі – Закон).

До безконтактного електронного носія вноситься додаткова змінна інформація, передбачена Законом.

3. Для виготовлення бланка посвідки використовується багатошаровий полімерний матеріал (полікарбонат), який за фізичними характеристиками відповідає вимогам стандарту ДСТУ ISO/IEC 7810:2008 та підлягає персоналізації шляхом лазерного гравіювання.

4. Дизайн бланка посвідки відтворюється з використанням офсетного, ірисного офсетного та трафаретного друку.

Дизайн бланка посвідки створено з використанням спеціальних захисних фонових сіток регулярної структури; орнаментальних рисунків у національному стилі; елементів, виконаних методом гільйошування.

Для друкування бланка посвідки використовуються блакитна, зелена та вохристі фарби, а також жовта фарба, яка набуває власного свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення.

Текст з обох боків бланка посвідки друкується українською і англійською мовами фарбою чорного кольору, що стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення.

5. На лицьовому боці бланка посвідки надруковано три захисні сітки, що створюють зображення у вигляді орнаментального рисунка в національному стилі та гільйошних зображень, які променями розходяться від стилізованого зображення малого Державного Герба України. В променях виконано дві лінії позитивного

мікротексту "Державна міграційна служба України".

Одну з сіток виконано способом ірисного офсетного друку, що створює плавний перехід вохристого кольору у блакитний.

Фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свічення зеленого кольору, надруковано зображення орнаментального рисунка.

6. На лицьовому боці бланка посвідки містяться п'ять обов'язкових зон візуальної перевірки (I-V), які розміщуються в такій послідовності:

зона I. У сітках виконано стилізоване зображення Державного Прапора України.

Надруковано назву держави "Україна UKRAINE", назву документа "Посвідка на постійне проживання PERMANENT RESIDENCE PERMIT", стилізоване зображення малого Державного Герба України, яке повторюється двічі.

У лівій частині зони оптико-перемінною фарбою надруковано спеціальний символ, який свідчить про наявність безконтактного електронного носія.

Зона розділена лінією негативного мікротексту "Державна міграційна служба України".

зона II. Послідовно згори донизу надруковано назви полів:

"Прізвище/Surname";

"Ім'я/ Name";

"Стать/Sex"; "Громадянство/Nationality";

"Дата народження/Date of birth"; "Запис №/Record No.".

зона III. Продовження назв полів, які надруковано згори донизу:

"Посвідка №/Permit No."; "Орган, що видав/Authority";

"Дата закінчення строку дії/Date of expiry".

зона IV. Призначена для розміщення відцифрованого підпису особи;

зона V. Призначена для розміщення відцифрованого образу обличчя особи.

7. На лицьовому боці бланка посвідки розміщено імплантований захисний елемент у вигляді стилізованого зображення Державного Прапора України та стилізованого зображення малого Державного Герба України, який має три захисних рівні аутентифікації.

Перший рівень захисту - зміна кольору під час обертання на 90° окремих елементів Герба та Прапора з червоного на зелений та з блакитного на жовтий. Присутність 3D-ефекту на кінчиках колосків на Прапорі та літер "UKR". Присутність

анімаційного ефекту - під час повертання карти зліва направо кольорові елементи з високою дифракцією створюють візуальний ефект руху. Колір з високою дифракцією створює зображення Тризуба на стилізованому зображенні малого Державного Герба України.

Другий рівень захисту - лінія позитивного мікротексту "УКРАЇНА UKRAINE" з високою дифракцією та висотою літер 150 мкм. Поляризаційний ефект - під час використання поляризаційного фільтра із зміною кута огляду змінюються кольори. Наявність зміни кольорів під час обертання на 90° окремих елементів.

Третій рівень захисту - нанoeлементи. Наявність елементів високої роздільної здатності для проведення експертиз за умови обертання на 90° та збільшення під мікроскопом у 100 разів.

8. На зворотному боці бланка посвідки надруковано три захисні сітки, що створюють зображення у вигляді орнаментального рисунка в національному стилі, та біле поле, призначене для внесення машинозчитуваної інформації.

Фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свічення зеленого кольору, надруковано зображення орнаментального рисунка.

На зворотному боці бланка посвідки містяться зона візуальної перевірки (VI) та машинозчитувана зона (VII):

зона VI. Одним рядком надруковано напис "ПОСВІДКА Є ВЛАСНІСТЮ УКРАЇНИ CERTIFICATE IS THE PROPERTY OF UKRAINE", нижче послідовно згори донизу надруковано назви полів:

"Підстава видачі/Basis for issue"; "Дата видачі/ Date of issue";

"Місце народження/Place of birth".

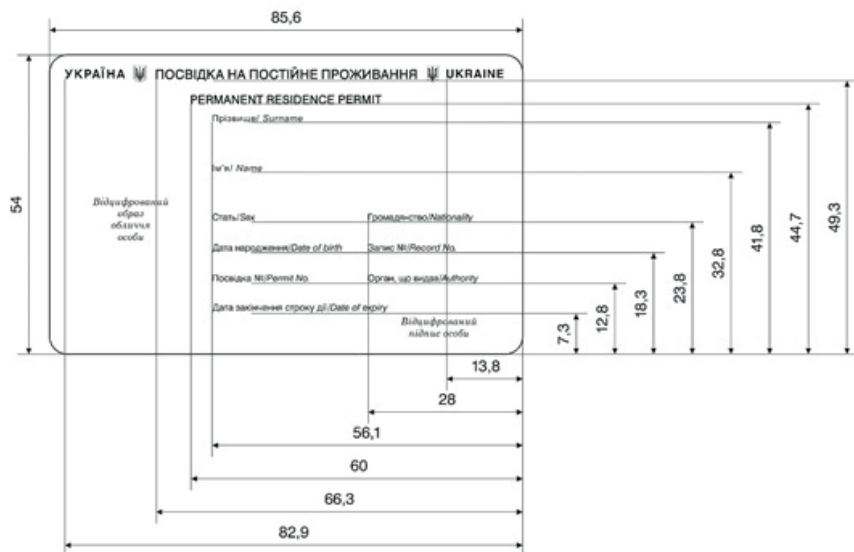
В нижньому правому куті зони одним рядком надруковано назву підприємства-виробника - "ПК "Україна";

зона VII. Призначена для внесення машинозчитуваної інформації. Машинозчитувана зона формується згідно з рекомендаціями IKA0 Doc 9303.

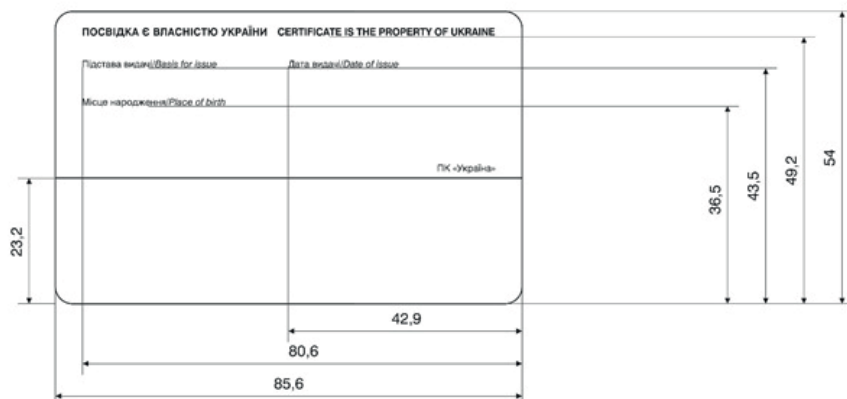
9. Розміри на схематичній діаграмі посвідки зазначені без урахування допустимих технологічних відхилень під час виробництва.

СХЕМАТИЧНА ДІАГРАМА **бланка посвідки на постійне проживання з безконтактним електронним носієм**

Лицьовий бік

Зворотний бік

**ПОРЯДОК
оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення
державі, визнання недійсною та знищення посвідки на постійне проживання**

Загальна частина

1. Посвідка на постійне проживання (далі - посвідка) є документом, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує право на постійне проживання в Україні.

2. Посвідка виготовляється у формі картки, що містить безконтактний електронний носій.

3. Посвідка оформляється іноземцям або особам без громадянства, які мають дозвіл на імміграцію в Україну або до прийняття рішення про припинення громадянства України постійно проживали на території України і після прийняття такого рішення залишилися постійно проживати на її території.

Посвідка оформляється іноземцям або особам без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України та які:

досягли 16-річного віку, - на підставі заяв-анкет, поданих ними особисто;

не досягли 16-річного віку або визнані обмежено дієздатними чи недієздатними, - на підставі заяв-анкет одного з батьків (усиновлювачів), з ким проживають особи на підставі дозволу на імміграцію, опікунів, піклувальників.

4. Посвідка видається строком на 10 років.

5. Посвідка видається протягом 15 робочих днів з дати прийняття документів від іноземця або особи без громадянства.

6. У разі втрати або викрадення посвідки іноземцю або особі без громадянства замість втраченої або викраденої оформляється та видається нова посвідка в порядку, встановленому для її обміну.

7. Обмін посвідки здійснюється у разі:

- 1) зміни інформації, внесеної до посвідки;
- 2) виявлення помилки в інформації, внесеній до посвідки;
- 3) закінчення строку дії посвідки;
- 4) непридатності посвідки для подальшого використання;

5) досягнення іноземцем або особою без громадянства 25- або 45-річного віку (у разі, коли іноземець або особа без громадянства

документовані посвідкою, що не містить безконтактного електронного носія).

8. За оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обмін справляється адміністративний збір у розмірах, установлених законодавством.

9. Оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обмін здійснюється територіальними органами/територіальними підрозділами ДМС через Головний обчислювальний центр Єдиного державного демографічного реєстру у взаємодії з Державним центром персоналізації документів державного підприємства "Поліграфічний комбінат "Україна" по виготовленню цінних паперів" (далі - Центр).

10. Порядок взаємодії ДМС з Центром встановлюється шляхом укладення відповідних договорів згідно з вимогами статті 4 Закону України "Про захист персональних даних".

11. Внесення інформації до Єдиного державного демографічного реєстру (далі - Реєстр) здійснюється з використанням відомчої інформаційної системи ДМС.

12. Для внесення інформації до Реєстру формується заява-анкета, зразок якої затверджується МВС.

13. Видані компетентними органами іноземної держави документи, що подаються для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, підлягають легалізації в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України. Такі документи подаються з перекладом на українську мову, засвідченим нотаріально.

Отримання інформації та взаємодія під час здійснення ідентифікації особи

14. ДМС має право отримувати інформацію про особу з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, в обсязі, необхідному для ідентифікації особи у зв'язку з оформленням посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміном.

Доступ до зазначеної інформації здійснюється з дотриманням вимог Закону України "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах".

У разі відсутності можливості надання ДМС прямого доступу до наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, або надіслання запитів в електронній формі захищеними каналами зв'язку отримання відомостей про особу здійснюється шляхом надіслання запитів та надання відповідей на них у паперовій формі.

15. До підключення Мін'юсту до Реєстру одержання відомостей з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження особи та її походження, усиновлення, позбавлення та поновлення батьківських прав, шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені, смерть, які підлягають обов'язковому внесенню до Реєстру, у разі потреби здійснюється шляхом надіслання до Мін'юсту в електронній формі захищеними каналами зв'язку запиту щодо особи, відповідь на який Мін'юст надає протягом трьох робочих днів з дня його надходження.

У разі відсутності можливості надіслання запитів у електронній формі вони

надсилаються у паперовій формі.

Подання документів для оформлення, обміну посвідки

16. Документи для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну подаються до державного підприємства, що належить до сфери управління ДМС, центру надання адміністративних послуг (далі - уповноважений суб'єкт), територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, за місцем проживання іноземця або особи без громадянства.

17. Документи для оформлення посвідки подаються не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення встановленого строку перебування/проживання в Україні.

18. У разі виникнення обставин (подій), у зв'язку з якими посвідка підлягає обміну (крім закінчення строку дії), документи для її обміну подаються протягом одного місяця з дати виникнення таких обставин (подій).

У разі коли у зв'язку із зміною прізвища та (або) власного імені чи по батькові, встановленням розбіжностей у записах необхідно обмінювати паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, документи для обміну посвідки подаються не пізніше ніж через місяць після отримання нового паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства.

19. У разі закінчення строку дії посвідки документи для її обміну можуть бути подані не пізніше ніж за 15 робочих днів до дати закінчення строку її дії. У такому випадку посвідка, що підлягає обміну, після прийому документів повертається іноземцю або особі без громадянства та здається ними під час отримання нової посвідки.

Дії працівників під час приймання документів для оформлення, обміну посвідки

20. Керівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, визначає працівників, які виконують функції з прийняття документів, формування заяв-анкет та видачі посвідки, і працівників, які виконують функції з оформлення посвідки (розгляд заяви-анкети, ідентифікація особи та прийняття рішення).

Керівник уповноваженого суб'єкта визначає осіб, які в межах повноважень, установлених законом, отримують доступ до інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, власником або розпорядником яких є ДМС, є матеріально відповідальними особами та виконують функції з прийняття документів, формування заяв-анкет і видачі посвідки.

21. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта під час приймання документів від іноземця або особи без громадянства перевіряє повноту поданих іноземцем або особою без громадянства документів, зазначених у пунктах 32 - 34 цього Порядку, відповідність їх оформлення вимогам законодавства, своєчасність їх подання, наявність підстав для оформлення та видачі посвідки, наявність відмітки про перетинання державного кордону чи продовження строку перебування або наявність документа, що підтверджує законність перебування/проживання іноземця або особи без громадянства на території України, звіряє відомості про іноземця або особу без громадянства, зазначені в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства, з даними, що містяться в заяві-анкеті.

У разі виявлення факту подання документів не в повному обсязі або подання документів, оформлення яких не відповідає вимогам законодавства, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС, уповноважений суб'єкт інформують іноземця або особу без громадянства про відмову в прийнятті документів із зазначенням підстав такої відмови. За бажанням іноземця або особи без громадянства відмова надається у письмовій формі.

Іноземець або особа без громадянства мають право повторно звернутися до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта в разі зміни або усунення обставин, у зв'язку з якими їм відмовлено в прийнятті документів, за умови дотримання строків, визначених пунктом 17 цього Порядку.

22. У разі відповідності поданих документів вимогам цього Порядку працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта з використанням електронного цифрового підпису та із застосуванням засобів Реєстру формує заяву-анкету (в тому числі здійснює отримання біометричних даних, параметрів). Реєстрація заяви-анкети здійснюється із застосуванням засобів Реєстру під час її формування.

23. Після формування заяви-анкети працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта друкує її та надає іноземцеві або особі без громадянства для перевірки правильності внесених до заяви-анкети відомостей.

У разі виявлення помилок у заяві-анкеті працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта вносить до неї відповідні виправлення.

24. Після перевірки заяви-анкети іноземець або особа без громадянства власним підписом підтверджують правильність внесених до заяви-анкети відомостей про особу. Якщо іноземець або особа без громадянства через фізичні вади не можуть підтвердити власним підписом правильність таких відомостей, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта робить відмітку про неможливість такого підтвердження та засвідчує правильність внесених до заяви-анкети відомостей про особу власним підписом.

25. Після перевірки іноземцем або особою без громадянства правильності внесених до заяви-анкети відомостей про особу заява-анкета перевіряється та підписується (із зазначенням дати, прізвища та ініціалів) працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, який прийняв документи та сформував заяву-анкету.

26. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта сканує із застосуванням засобів Реєстру документи до заяви-анкети, які подаються іноземцем або особою без громадянства.

27. Прийняті уповноваженим суб'єктом заява-анкета та скановані документи (у тому числі отримані біометричні дані, параметри) із застосуванням засобів Реєстру автоматично розподіляються та надсилаються до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який обслуговує відповідного уповноваженого суб'єкта, що здійснив прийняття документів від іноземця або особи без громадянства.

28. Керівник/заступник керівника територіального органу ДМС або керівник його структурного підрозділу, керівник/заступник керівника територіального підрозділу ДМС або особа, яка виконує його обов'язки, щодня здійснюють розподіл прийнятих (у тому числі уповноваженими суб'єктами) заяв-анкет між працівниками, які виконують функції з оформлення посвідки.

29. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС не пізніше наступного дня після надходження для розгляду документів, прийнятих уповноваженим суб'єктом, перевіряє повноту поданих іноземцем або особою без громадянства документів, зазначених у пунктах 32 і 33 цього Порядку, відповідність їх оформлення вимогам законодавства.

30. У разі прийняття рішення про відмову в розгляді документів, прийнятих уповноваженим суб'єктом, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС не пізніше наступного робочого дня надсилає уповноваженому суб'єкту письмове повідомлення про відмову в їх розгляді із зазначенням підстав відмови з метою його подальшого вручення іноземцеві або особі без громадянства.

31. У разі коли під час приймання документів виявлено, що посвідка, яку подано уповноваженому суб'єкту для обміну, визнана недійсною відповідно до пункту 72 цього Порядку, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС інформує іноземця або особу без громадянства про вилучення посвідки.

У разі надходження від територіального органу/територіального підрозділу ДМС повідомлення про необхідність вилучення посвідки працівник уповноваженого суб'єкта вилучає її, про що складає акт.

Заява-анкета, вилучена посвідка та акт про її вилучення передаються на підставі акта приймання-передачі до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який прийняв відповідне рішення.

Подання документів для оформлення посвідки та їх розгляд

32. Для оформлення посвідки іноземець або особа без громадянства подають:

1) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, з візою типу D, якщо інше не передбачено законодавством і міжнародними договорами України;

2) документ, що посвідчує особу законного представника, та документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника, у разі подання документів законним представником;

3) переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;

4) копію рішення про надання дозволу на імміграцію;

5) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, або документ про звільнення від його сплати.

Іноземець або особа без громадянства під час подання документів для оформлення посвідки пред'являють працівникові територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 5 цього пункту.

До заяви-анкети додаються оригінали документа, зазначеного у підпункті 3 цього пункту, і документа, що підтверджує сплату адміністративного збору, та копії документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 4 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору, засвідчені працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів та дати.

Оригінали документів, зазначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору повертаються іноземцеві або особі без громадянства.

33. Для оформлення посвідки іноземцям або особам без громадянства, зазначеним в абзацах другому, третьому та п'ятому пункту 4 розділу V "Прикінцеві положення" Закону України "Про імміграцію", замість документа, зазначеного у підпункті 4 пункту 32 цього Порядку, подаються такі документи:

1) іноземцями або особами без громадянства, які прибули в Україну на постійне проживання до набрання чинності Законом України "Про імміграцію" та мають у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року відмітку про прописку або отримали посвідку в Україні, - оригінал і копія паспорта громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року з відміткою про прописку або дійсна посвідка;

2) іноземцями або особами без громадянства, які змушені були залишити місця постійного проживання в Автономній Республіці Абхазія Грузії і прибули в Україну, а також їх повнолітніми дітьми, які прибули в Україну разом з ними до досягнення повноліття, - тимчасова довідка (або довідка, що підтверджує факт прибуття неповнолітнього разом з батьками), отримана після прибуття в Україну, та документ про підтвердження факту проживання в Україні не менш як п'ять років, видані територіальними органами ДМС;

3) іноземцями або особами без громадянства, які прибули в Україну дітьми-сиротами у зв'язку із збройними конфліктами в місцях їх постійного проживання і виховуються або виховувалися у державних дитячих закладах чи дитячих будинках сімейного типу або над якими встановлено чи було встановлено опіку або піклування громадян України, - документ, що підтверджує виховання в державному дитячому закладі чи дитячому будинку сімейного типу або встановлення опіки чи піклування.

Іноземець або особа без громадянства під час подання документів для оформлення посвідки пред'являють працівнику територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта оригінали документів, зазначених у підпунктах 1-3 цього пункту.

До заяви-анкети додаються копії документів, зазначених у підпунктах 1-3 цього пункту, засвідчені працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів та дати.

Оригінали документів, зазначених у підпунктах 1-3 цього пункту, повертаються іноземцеві або особі без громадянства.

34. Для оформлення посвідки іноземцям або особам без громадянства, які до прийняття рішення про припинення громадянства України постійно проживали на території України і після прийняття такого рішення залишилися постійно проживати на її території, замість документа, зазначеного у підпункті 4 пункту 32 цього Порядку, подається довідка про припинення громадянства України встановленого зразка, видана територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС.

До заяви-анкети додається копія зазначеної довідки, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів та дати.

Оригінал довідки повертається іноземцеві або особі без громадянства.

35. У разі коли протягом строку дії посвідки в документах, зазначених у пункті 32 цього Порядку, змінилися відомості, такі документи подаються до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який видав посвідку, протягом 10 днів з моменту настання змін з метою внесення до відомчої інформаційної системи ДМС.

36. Після прийняття до розгляду заяви-анкети та доданих до неї документів працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС здійснює заходи з ідентифікації особи, на ім'я якої оформляється посвідка, та перевірку поданих нею документів.

37. Ідентифікація особи здійснюється на підставі даних, отриманих з баз даних Реєстру, та відомчої інформаційної системи ДМС.

Перевірка законності перебування іноземця або особи без громадянства на території України здійснюється з використанням засобів інтегрованої міжвідомчої інформаційно-телекомунікаційної системи щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон, "Аркан" або шляхом надсилання запитів до Адміністрації Держприкордонслужби, відповідь на які Адміністрація Держприкордонслужби надає протягом трьох робочих днів з дня надходження такого запиту.

Чинність дозволу на імміграцію, копія якого надана іноземцем або особою без громадянства, перевіряється шляхом вивчення матеріалів справи про надання такого дозволу.

У разі коли дозвіл на імміграцію виданий одним територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, а документи для оформлення посвідки подані до іншого територіального органу/територіального підрозділу ДМС у зв'язку із зміною іноземцем або особою без громадянства місця проживання, чинність дозволу на імміграцію перевіряється шляхом надсилання відповідних запитів до місця видачі дозволу, відповідь на які надається протягом трьох робочих днів з дня надходження такого запиту.

У разі необхідності підтвердження відомостей з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження особи та її походження, усиновлення,

позбавлення та поновлення батьківських прав, шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені, смерть до Мін'юсту в електронній формі захищеними каналами зв'язку надсилаються відповідні запити, відповідь на які Мін'юст надає протягом трьох робочих днів з дня надходження таких запитів. У разі відсутності можливості надіслання запитів у електронній формі запити надсилаються у паперовій формі.

У разі необхідності підтвердження інших відомостей про іноземця або особу без громадянства або дійсності поданих ними документів надсилаються запити до відповідних державних органів або їх територіальних органів (підрозділів), які надають відповідь протягом трьох робочих днів з дня надходження таких запитів.

38. Рішення про оформлення посвідки приймається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства, перевірки поданих документів та відсутності підстав для відмови в її видачі.

39. Після прийняття рішення про оформлення посвідки або відмову в її оформленні матеріали долучаються до матеріалів справи про надання дозволу на імміграцію та зберігаються разом з ними. У разі коли дозвіл на імміграцію видавався одним територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, а рішення про оформлення посвідки у зв'язку із зміною іноземцем або особою без громадянства місця проживання приймалося іншим територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, матеріали формуються в окрему справу та зберігаються в архіві протягом 75 років.

Подання документів для оформлення у зв'язку із втратою або викраденням, обміну посвідки та їх розгляд

40. Для оформлення у зв'язку із втратою або викраденням посвідки, її обміну іноземець або особа без громадянства подають такі документи:

- 1) посвідку, що підлягає обміну (крім випадків втрати та викрадення);
- 2) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства;
- 3) переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;
- 4) документи, що підтверджують обставини, у зв'язку з якими посвідка підлягає обміну (крім випадків, передбачених підпунктами 3-5 пункту 7 цього Порядку);
- 5) документ, що посвідчує особу законного представника, та документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника, у разі подання документів законним представником;
- 6) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, або документ про звільнення від його сплати.

Іноземець або особа без громадянства під час подання документів пред'являють працівникові територіального органу/територіального підрозділу ДМС,

уповноваженого суб'єкта оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2, 4-6 цього пункту.

До заяви-анкети додаються оригінали документа, зазначеного у підпункті 3 цього пункту, і документа, що підтверджує сплату адміністративного збору, та копії документів, зазначених у підпунктах 1, 2, 4 і 5 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору, засвідчені працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів та дати.

Оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2, 4 і 5 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору повертаються іноземцеві або особі без громадянства.

41. У разі коли обмін посвідки здійснюється у зв'язку із закінченням строку її дії, додатково подаються документи, зазначені у підпункті 4 пункту 32, пунктах 33 і 34 цього Порядку.

42. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, на якого згідно з його службовими обов'язками покладаються функції з оформлення посвідки, вчиняє дії, передбачені пунктами 36 і 37 цього Порядку, і приймає до розгляду заяву-анкету та додані до неї документи.

Пошук у Реєстрі інформації щодо особи здійснюється за поданими персональними даними (у тому числі тими, що змінилися).

До запровадження органами реєстрації внесення до Реєстру відомостей про місце проживання особи в установленому законодавством порядку відомості про реєстрацію місця проживання, які подаються іноземцем або особою без громадянства, перевіряються за даними обліку територіального органу ДМС.

43. Рішення про оформлення, обмін посвідки приймається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства, перевірки поданих ними документів та у разі відсутності підстав для відмови в її оформленні.

44. Якщо втрачена або викрадена посвідка чи посвідка, що підлягає обміну, була видана територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, до якого подано заяву-анкету про оформлення, обмін посвідки, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС порівнює дані іноземця або особи без громадянства та їх фотозображення з даними, наведеними в заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, та даними відомчої інформаційної системи ДМС і сканує її із застосуванням засобів Реєстру до відомчої інформаційної системи ДМС.

У разі коли втрачена або викрадена посвідка чи посвідка, що підлягає обміну, була видана іншим територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, для підтвердження видачі не пізніше наступного дня після прийняття до розгляду заяви-анкети до такого територіального органу/територіального підрозділу ДМС надсилається запит.

45. Перевірка за запитом проводиться протягом трьох робочих днів після його надходження. Під час перевірки відомості, зазначені в запиті, та фотозображення порівнюються з даними, наведеними в заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, та фотозображенням, що міститься в ній. У графі "Службові відмітки" заяви-анкети про оформлення посвідки проставляється відмітка про дату надходження запиту та зазначаються найменування територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який здійснює оформлення у зв'язку із втратою або викраденням, обмін посвідки, і підстави обміну.

За результатами перевірки надається відповідь територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який надіслав запит, а заява-анкета про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, сканується до відомчої інформаційної системи ДМС.

У разі коли під час порівняння фотозображень не встановлено тотожність зображеної на них особи або виявлено невідповідність відомостей, зазначених у запиті, даним, наведеним у заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, про це повідомляється територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який надіслав запит, для вжиття додаткових заходів з ідентифікації іноземця або особи без громадянства і з'ясування обставин виникнення розбіжностей.

46. Після проведення перевірок, підтвердження факту оформлення та видачі посвідки, ідентифікації іноземця або особи без громадянства керівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС приймає рішення про оформлення посвідки або про відмову в її оформленні.

Персоналізація посвідки та організація її видачі

47. Після прийняття рішення про оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обмін зазначені в заяві-анкеті відомості (персональні дані) передаються до Головного обчислювального центру Реєстру захищеними каналами зв'язку з обов'язковим дотриманням вимог до обробки персональних даних у порядку, встановленому законодавством.

48. Головний обчислювальний центр Реєстру здійснює автоматизовану перевірку, накопичення та збереження даних, отриманих від територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, установлює їх унікальність, формує набори даних для виготовлення посвідки та передає їх до Центру.

49. Центр здійснює персоналізацію бланка посвідки, вносить до безконтактного електронного носія інформацію, що міститься на сторінці даних посвідки, біометричні дані (параметри) особи, додаткову змінну інформацію.

50. Персоналізовані Центром бланки посвідки надсилаються територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС в порядку, встановленому законодавством.

51. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС із застосуванням засобів Реєстру вносить до відомчої інформаційної системи ДМС відомості про дату надходження персоналізованого бланка посвідки, до заяви-анкети - відомості про номер і дату оформлення посвідки.

52. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС візуально звіряє інформацію, внесену до персоналізованого бланка посвідки, з відомостями, що містяться у заяві-анкеті, відомчій інформаційній системі ДМС, та здійснює із застосуванням засобів Реєстру зчитування відомостей з безконтактного електронного носія. У разі виявлення помилки/браку персоналізований бланк посвідки надсилається до ДМС для підтвердження такої помилки/браку та визначення порядку відшкодування вартості персоналізованого бланка посвідки.

53. Матеріально відповідальна особа територіального органу/територіального підрозділу ДМС на підставі акта приймання-передачі передає матеріально відповідальній особі уповноваженого суб'єкта персоналізовані бланки посвідки.

Видача посвідки

54. Видача іноземцеві або особі без громадянства посвідки здійснюється територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, уповноваженим суб'єктом, який прийняв документи для її оформлення (у тому числі замість втраченої або викраденої), обміну, після пред'явлення паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, в якому на останній вільній сторінці проставляється відмітка про отримання посвідки, зразок якої встановлюється МВС.

У разі оформлення нового паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства (у зв'язку з втратою, закінченням строку дії попереднього тощо) іноземець або особа без громадянства звертаються до територіального органу/територіального підрозділу ДМС за місцем проживання та подають документи, передбачені підпунктами 1 і 3 пункту 40 цього Порядку, для проставлення відмітки про отримання посвідки до нового паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства. Відмітка проставляється в день звернення.

55. У разі отримання посвідки законним представником він подає документ, що посвідчує його особу.

56. Для отримання нової посвідки іноземець або особа без громадянства здають посвідку, що подавалася для обміну у випадку, зазначеному у пункті 19 цього Порядку.

57. Під час видачі посвідки проводиться процедура верифікації. Іноземець або особа без громадянства візуально перевіряють персональні дані, внесені до посвідки.

58. До заяви-анкети вносяться:

1) відомості про те, що іноземець або особа без громадянства здали посвідку, із зазначенням реквізитів посвідки (крім випадку, зазначеного в пункті 6 цього Порядку);

2) підпис іноземця або особи без громадянства із зазначенням дати отримання посвідки. Якщо іноземець або особа без громадянства через фізичні вади не можуть підтвердити власним підписом факт отримання посвідки, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта робить відмітку про її отримання, зазначає дату видачі посвідки та засвідчує факт видачі власним підписом;

3) прізвище та ініціали, власний підпис (із зазначенням дати) працівника

територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, на якого згідно з його службовими обов'язками покладено функції з видачі посвідки.

59. У разі коли видача посвідки здійснюється уповноваженим суб'єктом, заява-анкета та додані до неї документи не пізніше наступного робочого дня після дня видачі посвідки передаються територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який її оформив.

60. У разі неотримання іноземцем або особою без громадянства посвідки протягом одного місяця з дня її надходження до уповноваженого суб'єкта посвідка разом із заявою-анкетой та доданими до неї документами повертаються на підставі акта приймання-передачі відповідному територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС для зберігання.

Якщо іноземець або особа без громадянства не отримали посвідку протягом шести місяців з дня її оформлення, вона знищується відповідно до пункту 75 цього Порядку.

61. Відомості, внесені до заяви-анкети, та додані до неї скановані документи, результати перевірок зберігаються в електронному вигляді у відомчій інформаційній системі ДМС.

Підстави для відмови в оформленні та видачі посвідки

62. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС відмовляє іноземцю або особі без громадянства в оформленні або видачі посвідки, у разі, коли:

1) іноземець або особа без громадянства мають посвідку чи посвідку на тимчасове проживання (крім випадків обміну посвідки або оформлення посвідки іноземцю або особі без громадянства, які тимчасово проживали на території України на підставі посвідки на тимчасове проживання), посвідчення біженця чи посвідчення особи, якій надано додатковий захист, які є дійсними на день звернення;

2) іноземець або особа без громадянства перебувають на території України з порушенням встановленого строку перебування або щодо них діє невиконане рішення уповноваженого державного органу про примусове повернення, примусове видворення або заборону в'їзду;

3) дані, отримані з баз даних Реєстру, картотек, не підтверджують надану іноземцем або особою без громадянства інформацію;

4) встановлено належність особи до громадянства України;

5) за видачею посвідки звернувся законний представник, який не має документально підтверджених повноважень для її отримання;

6) іноземцем або особою без громадянства подано не в повному обсязі або з порушенням строків, визначених пунктами 17 і 18 цього Порядку, документи та інформацію, необхідні для оформлення і видачі посвідки;

7) отримано від Національної поліції, СБУ, іншого державного органу інформацію про те, що дії іноземця та особи без громадянства загрожують національній безпеці,

громадському порядку, здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;

8) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, підроблений, зіпсований або не відповідає встановленому зразку чи належить іншій особі або строк його дії закінчився;

9) встановлено факт подання іноземцем або особою без громадянства завідомо неправдивих відомостей, підроблених документів або встановлено факт скасування наданого їм дозволу на імміграцію;

10) виявлено факти невиконання іноземцем або особою без громадянства рішення суду чи державних органів, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або вони мають інші майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи ті, що пов'язані з попереднім видворенням за межі України, у тому числі після закінчення строку заборони подальшого в'їзду в Україну;

11) в інших випадках, передбачених законом.

63. Копія рішення про відмову в оформленні чи видачі посвідки із зазначенням причин відмови не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня його прийняття видається іноземцеві або особі без громадянства під розписку чи надсилається рекомендованим листом такій особі і приймаючій стороні.

У разі подання заяви-анкети через уповноваженого суб'єкта територіального органу/територіального підрозділу ДМС надсилає письмове повідомлення про прийняте рішення до уповноваженого суб'єкта для подальшого його вручення іноземцеві або особі без громадянства.

Іноземець або особа без громадянства мають право повторно звернутися до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта в разі зміни або усунення обставин, у зв'язку з якими їм було відмовлено в оформленні чи видачі посвідки, за умови дотримання строків, визначених пунктом 17 цього Порядку.

Підстави для скасування посвідки

64. Посвідка скасовується територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який її видав, у разі:

1) скасування дозволу на імміграцію в Україну відповідно до статті 12 Закону України "Про імміграцію";

2) отримання від Національної поліції, СБУ, іншого державного органу, який у межах наданих йому повноважень забезпечує дотримання вимог законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, інформації про те, що посвідку видано на підставі неправдивих відомостей, підроблених чи недійсних документів;

3) в інших випадках, передбачених законом.

65. Рішення про скасування посвідки приймається керівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС чи його заступником протягом п'яти робочих днів з дня надходження відомостей, які є підставою для її скасування.

66. Копія рішення про скасування посвідки видається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який прийняв таке рішення, іноземцеві або особі без громадянства під розписку або надсилається їм рекомендованим листом не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня його прийняття.

67. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС протягом п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про скасування посвідки інформує про це ДМС та Адміністрацію Держприкордонслужби.

Вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки

68. Іноземець або особа без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про скасування посвідки, у випадку, зазначеному в підпункті 1 пункту 64 цього Порядку, повинні зняти з реєстрації місце проживання, здати посвідку та виїхати за межі України в місячний строк з дня отримання рішення про скасування дозволу на імміграцію.

69. Іноземець або особа без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про скасування посвідки на підставі підпункту 2 пункту 64 цього Порядку, яке не призвело до скасування дозволу на імміграцію, повинні зняти з реєстрації місце проживання, здати посвідку та з урахуванням вимог, визначених пунктами 17 і 18 цього Порядку, можуть звернутися за оформленням нової посвідки відповідно до пунктів 32-34 цього Порядку.

70. Про втрату або викрадення посвідки на території України іноземець або особа без громадянства чи їх законні представники зобов'язані негайно повідомити територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС за місцем її оформлення, а в разі викрадення - також органу Національної поліції.

71. Якщо іноземець або особа без громадянства чи їх законні представники, які заявили про втрату або викрадення посвідки та подали документи для оформлення нової посвідки, знайшли її, вони зобов'язані протягом доби повернути знайдену посвідку територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС.

72. Посвідка вилучається, визнається недійсною та знищується у разі:

1) коли вона підлягає обміну у зв'язку із зміною інформації, внесеної до посвідки (крім додаткової змінної інформації);

2) виявлення помилки в інформації, внесеній до посвідки;

3) непридатності посвідки для подальшого використання;

4) скасування посвідки;

5) коли вона заявлена як втрачена або викрадена та прийнято рішення про оформлення нової посвідки;

6) смерті особи, якій видано посвідку;

7) закінчення строку її дії або прийняття рішення про обмін такої посвідки до закінчення строку її дії;

8) оформлення посвідки з порушенням вимог законодавства;

9) неотримання посвідки іноземцем або особою без громадянства протягом шести місяців.

73. У разі коли рішення про оформлення посвідки прийнято з порушенням вимог законодавства, керівник відповідного територіального органу/територіального підрозділу ДМС, керівник структурного підрозділу апарату ДМС проводить службову перевірку.

За результатами перевірки складається висновок у двох примірниках, який підписується працівником, що провів перевірку, та його безпосереднім керівником і погоджується керівником територіального органу ДМС, керівником структурного підрозділу апарату ДМС.

На підставі висновку посвідки, видані з порушенням вимог законодавства, визнаються недійсними за наказом ДМС.

74. Недійсна посвідка, виявлена у пункті пропуску через державний кордон, вилучається посадовою особою Держприкордонслужби та протягом 10 робочих днів повертається для знищення до територіального органу/територіального підрозділу ДМС за місцем її видачі.

75. Посвідки знищуються територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який їх видав.

Посвідки, визнані недійсними відповідно до наказу ДМС, знищуються територіальним органом, визначеним у наказі.

76. Знищення недійсних посвідок здійснюється не рідше одного разу на місяць комісією у складі не менше трьох посадових осіб територіального органу/територіального підрозділу ДМС. Комісія складає акт про знищення недійсних посвідок у трьох примірниках.

77. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС, структурний підрозділ ДМС із застосуванням засобів Реєстру вносить до бази даних Реєстру інформацію про факт подання іноземцем або особою без громадянства заяви про втрату/викрадення посвідки, скасування, вилучення, визнання недійсною та знищення посвідки.

Оскарження та перегляд рішень про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування

78. Рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування може бути оскаржено іноземцем або особою без громадянства в адміністративному порядку або до суду в установленому порядку.

79. ДМС, територіальний орган ДМС мають право переглянути рішення, прийняте відповідно територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, за наявності підстав зобов'язати їх відмінити попереднє рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування і прийняти нове рішення на підставі раніше поданих документів.

80. Інформація про результати розгляду скарги доводиться до відома іноземця або особи без громадянства в установлений законодавством строк.

Здійснення контролю за виконанням вимог цього Порядку

81. Контроль за виконанням працівниками територіальних підрозділів ДМС вимог цього Порядку здійснюється їх безпосередніми керівниками, а також працівниками територіальних органів ДМС, відповідальними за організацію відповідної роботи.

82. Контроль за виконанням працівниками уповноважених суб'єктів вимог цього Порядку здійснюється безпосередньо їх керівниками.

83. Періодичність здійснення контролю за виконанням вимог цього Порядку працівниками територіальних підрозділів ДМС визначається керівниками територіальних органів ДМС.

84. Контроль за діяльністю територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС щодо дотримання вимог цього Порядку організовує та здійснює ДМС.

Дотримання вимог законодавства під час прийому заяв-анкет, оформлення та видачі посвідки

85. Керівники територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, уповноважених суб'єктів організовують роботу з оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, видачі та обліку, визначають посадові обов'язки працівників та здійснюють контроль за їх виконанням, забезпечують навчання працівників та відповідають за дотримання ними вимог законодавства під час прийому заяв-анкет, оформлення та видачі посвідки.

86. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, відповідальний за прийняття документів, фотокарток, оформлення заяви-анкети та отримання біометричних даних, параметрів іноземця або особи без громадянства, забезпечує перевірку поданих документів, виявлення фактів їх недійсності, відповідності вимогам, установленим законодавством, дотримання строків та порядку прийому документів, достовірність та правильність внесених до заяви-анкети відомостей і сканованих документів, збереження отриманих від іноземця або особи без громадянства документів.

Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, відповідальний за розгляд заяви-анкети для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, ідентифікацію іноземця або особи без громадянства та прийняття рішення про оформлення посвідки, забезпечує дотримання вимог законодавства під час прийняття рішення про її оформлення.

Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, відповідальний за видачу посвідки, забезпечує дотримання порядку видачі посвідки, строків зберігання та повернення заяви-анкети разом з доданими до неї документами (у тому числі посвідки).

87. Працівник територіального підрозділу ДМС, відповідальний за ведення картотеки територіального підрозділу ДМС, забезпечує надання достовірної інформації

про оформлення та видачу посвідки, внесення її до відомчої інформаційної системи ДМС із застосуванням засобів Реєстру або надсилання інформації в електронній формі шляхом заповнення електронної форми запиту-відповіді.

88. Обов'язки працівників територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, уповноважених суб'єктів щодо виконання вимог цього Порядку визначаються в їх посадових інструкціях.

Заповнення посвідки

89. До посвідки вноситься така інформація:

- 1) ім'я особи;
- 2) стать;
- 3) громадянство;
- 4) дата народження;
- 5) унікальний номер запису в Реєстрі;
- 6) номер документа;
- 7) дата видачі документа;
- 8) дата закінчення строку дії документа;
- 9) підстава для отримання дозволу на імміграцію (код);
- 10) найменування територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що здійснив оформлення посвідки (код);
- 11) місце народження;
- 12) відцифрований образ обличчя особи;
- 13) відцифрований підпис особи.

90. У посвідці складові імені - "прізвище" та "власне ім'я", а також місце народження іноземця або особи без громадянства зазначаються українською мовою та латинськими літерами відповідно до написання в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства. У разі коли в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства, відсутні написання прізвища, імені, громадянства англійською мовою, така особа подає переклад цього документа англійською мовою, завірений в установленому порядку.

Якщо прізвище не є складовим імені, відповідне поле не заповнюється.

91. Найменування полів для внесення інформації про особу та реквізитів у зоні візуальної перевірки посвідки заповнюються українською та англійською мовами.

92. Заповнення даних здійснюється з дотриманням таких вимог:

Елементи даних	Назва поля	Заповнення елементів даних	Максимальна кількість символів
Назва держави		УКРАЇНА UKRAINE	
Назва документа		ПОСВІДКА НА ПОСТІЙНЕ ПРОЖИВАННЯ PERMANENT RESIDENCE PERMIT	
Ім'я особи	Прізвище/ Surname	зазначається прізвище	два рядки по 27
	Ім'я/ Name	зазначається власне ім'я	два рядки по 27
Стать	Стать/ Sex	Ж/Ф або Ч/М	3
Громадянство	Громадянство/ Nationality	громадянство українською мовою зазначається відповідно до таблиці умовних скорочень назв країн світу українською мовою, затвердженої МВС	16
Дата народження	Дата народження/ Date of birth	зазначається дата народження	10
Унікальний номер запису в Реєстрі	Запис №/ Record No.	зазначається унікальний номер запису в Реєстрі (без урахування позначки "-")	13
Номер документа	Посвідка №/ Permit No	зазначається номер виданої посвідки	9
Територіальний орган/ територіальний підрозділ ДМС, що оформив документ (код)	Орган, що видав/ Authority	зазначається код територіального органу/ територіального підрозділу ДМС, що оформив посвідку	4
Дата закінчення строку дії документа	Дата закінчення строку дії /Date of expiry	зазначається дата закінчення строку дії посвідки	10
Підстава видачі	Підстава видачі/ Basis for issue	зазначається підстава видачі дозволу на імміграцію	6
Дата видачі документа	Дата видачі/ Date of issue	зазначається дата видачі посвідки	10
Місце народження	Місце народження/ Place of birth	зазначається місце народження особи	42
Відцифрований образ обличчя особи		відцифрований образ обличчя особи	
Відцифрований підпис особи		відцифрований підпис особи	

93. До безконтактного електронного носія, що міститься у посвідці, вноситься така інформація:

1) інформація, зазначена в зоні візуальної перевірки посвідки;

2) біометричні дані, параметри особи (відцифрований образ обличчя особи, відцифрований підпис особи, відцифровані відбитки пальців рук).

Інформація вноситься до безконтактного електронного носія відповідно до рекомендацій Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) Doc 9303.

94. До посвідки особи, яка в установленому порядку визнана недієздатною, відцифрований підпис не вноситься, а до посвідки особи з фізичними вадами - вноситься за її бажанням.

Підпис особи, яка перебуває на тривалому стаціонарному лікуванні в закладах МОЗ закритого типу, а також особи, яка не може пересуватися самостійно у зв'язку з тривалим розладом здоров'я, що підтверджується медичним висновком відповідного закладу охорони здоров'я, оформленим в установленому ним порядку, вноситься шляхом сканування із застосуванням засобів Реєстру.

95. Інформація про місце проживання іноземця або особи без громадянства зберігається на безконтактному електронному носії, що міститься у посвідці, у хронологічному порядку.

96. У разі зміни місця проживання іноземця або особи без громадянства, які проживають в Україні, відомості вносяться до бази даних Реєстру територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС із застосуванням засобів Реєстру в установленому порядку.

97. Дата народження зазначається таким чином: дні та місяці - двома цифрами (від одиниці до дев'яти попереду ставиться нуль), між якими ставиться пробіл, роки - чотирма цифрами, яким передуює пробіл.

Якщо дату народження або якусь її частину не встановлено, проставляються відповідно "XX" - для дня чи місяця, "XXXX" - для року, "XX XX XXXX" - для дня, місяця і року.

98. Жіноча стать зазначається літерами "Ж/Ф", чоловіча - "Ч/М".

99. У разі коли іноземець має одночасно громадянство (підданство) кількох держав, у графі "Громадянство/Nationality" зазначаються всі громадянства (підданства) іноземця через кому в алфавітному порядку.

100. Відомості про місце народження заповнюються українською мовою, а через скісну лінію - код держави латинськими літерами.

Коди держав зазначаються згідно з ДСТУ ISO 3166-1:2009 "Коди назв країн світу".

101. Код територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що оформив посвідку, позначається чотиризначним числом, в якому перші дві цифри означають регіональний код (код Автономної Республіки Крим, області чи міста) відповідно до державного класифікатора ДК 014-97 "Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою України", а останні дві цифри - код територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що прийняв рішення про оформлення посвідки.

Установлено такі коди регіонів України:	
Автономна Республіка Крим	01
Область:	
Вінницька	05
Волинська	07
Дніпропетровська	12
Донецька	14
Житомирська	18
Закарпатська	21
Запорізька	23
Івано-Франківська	26
Київська	32
Кіровоградська	35
Луганська	44
Львівська	46
Миколаївська	48
Одеська	51
Полтавська	53
Рівненська	56
Сумська	59
Тернопільська	61
Харківська	63
Херсонська	65
Хмельницька	68
Черкаська	71
Чернівецька	73
Чернігівська	74
м. Київ	80
м. Севастополь	85

Коди територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС встановлюються ДМС.

102. У графі "Підстава видачі/Basis for issue" посвідки проставляється кодове позначення підстави для отримання дозволу на імміграцію відповідно до статті 4 Закону України "Про імміграцію", а саме:

02/01 - діячі науки і культури, імміграція яких відповідає інтересам України;

02/02 - високваліфіковані спеціалісти і робітники, гостра потреба в яких є відчутною для економіки України;

02/03 - іноземці або особи без громадянства, які здійснили іноземну інвестицію в економіку України іноземною конвертованою валютою на суму не менше 100 (ста) тис. доларів США;

02/04 - іноземці або особи без громадянства, які є повнорідними братом чи сестрою, дідом чи бабою, онуком чи онукою громадян України;

02/05 - іноземці або особи без громадянства, які раніше перебували в громадянстві України;

02/06 - батьки, чоловік (дружина) іммігранта та його неповнолітні діти;

02/07 - іноземці або особи без громадянства, які безперервно прожили на території України протягом трьох років з дня надання їм статусу біженців в Україні чи притулку в Україні, а також їх батьки, чоловіки (дружини) та неповнолітні діти, які проживають разом з ними (застосовується у разі обміну посвідки, виданої відповідно до вимог пункту 7 частини другої статті 4 Закону України "Про імміграцію", в редакції, що діяла до набрання чинності Законом України від 16 жовтня 2012 р. № 5453-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства");

02/08 - іноземці або особи без громадянства, які безперервно проживали на території України протягом трьох років з дня встановлення їм статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми;

02/09 - іноземці або особи без громадянства, які прослужили у Збройних Силах три і більше років;

03/01 - один з подружжя, якщо другий з подружжя, з яким він перебуває в шлюбі понад два роки, є громадянином України, діти і батьки громадян України;

03/02 - іноземці або особи без громадянства, які є опікунами чи піклувальниками громадян України або перебувають під опікою чи піклуванням громадян України;

03/03 - іноземці або особи без громадянства, які мають право на набуття громадянства України за територіальним походженням;

03/04 - іноземці або особи без громадянства, імміграція яких становить державний інтерес для України;

03/05 - закордонні українці, подружжя закордонних українців, їх діти в разі їх спільного візду та перебування на території України;

03/06 - іноземці або особи без громадянства, які отримують посвідку відповідно до розділу V "Прикінцеві положення" Закону України "Про імміграцію";

03/07 - особи, які отримують посвідку у випадку, передбаченому частиною

шістнадцятою статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

103. Для заповнення значення елемента даних "Унікальний номер запису в Реєстрі" використовуються цифри від нуля до дев'яти (зазначається унікальний номер запису в базі даних Реєстру).

104. Елемент ідентифікації (відцифрований образ обличчя особи та відцифрований підпис особи) вноситься на сторінку даних відповідно до рекомендацій ІКАО Doc 9303, ДСТУ 1303-94.

105. Заповнення машинозчитуваної зони здійснюється відповідно до вимог законодавства та рекомендацій ІКАО Doc 9303.

106. Порядок використання безконтактного електронного носія, який імплантовано у посвідку, встановлюється МВС відповідно до міжнародних стандартів та рекомендацій ІКАО.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 квітня 2018 р. № 321

ПЕРЕЛІК постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Абзац другий пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 р. № 251 "Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2002 р. № 1983" (Офіційний вісник України, 2012 р., № 24, ст. 912).

2. Пункт 2 змін, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 р. № 251, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 976 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 81, ст. 3270).

3. Пункт 67 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 955 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 4, ст. 101).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 липня 2016 р. № 453 "Про внесення змін до Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання" (Офіційний вісник України, 2016 р., № 60, ст. 2047).

2.15. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 322 «Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання»

{із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
№ 651 від 18.07.2018}

Відповідно до частини другої статті 15 Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" і частини вісімнадцятої статті 5 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити:

зразок та технічний опис бланка посвідки на тимчасове проживання з безконтактним електронним носієм згідно з додатками 1 і 2;

Порядок оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання, що додається.

2. Запровадити з 1 червня 2018 р. із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру оформлення і видачу посвідки на тимчасове проживання, зразок бланка якої затверджено цією постановою, іноземцям та особам без громадянства відповідно до Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання, затвердженого цією постановою.

3. Установити, що:

до завершення роботи із забезпечення в повному обсязі територіальних органів і територіальних підрозділів Державної міграційної служби матеріально-технічними ресурсами, необхідними для оформлення і видачі посвідки на тимчасове проживання, зразок бланка якої затверджено цією постановою, посвідка на тимчасове проживання може оформлятися з використанням бланка посвідки на тимчасове проживання у формі книжечки;

посвідка на тимчасове проживання, що не містить безконтактного електронного носія, оформлена та видана на підставі документів, поданих до 1 червня 2018 р., є чинною протягом строку, на який її було видано.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 29

ЗРАЗОК
бланка посвідки на тимчасове проживання з безконтактним електронним носієм

Лицьовий бік

Зворотний бік

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС
бланка посвідки на тимчасове проживання з безконтактним електронним носієм

1. Бланк посвідки на тимчасове проживання з безконтактним електронним носієм (далі - бланк посвідки) виготовляється у формі пластикової картки типу ID-1 розміром 54 x 85,6 міліметра та може мати допустимі відхилення відповідно до стандарту ДСТУ ISO/IEC 7810:2008.

2. У бланк посвідки імплантовано безконтактний електронний носій, який відповідає вимогам нормативних документів у сфері технічного та криптографічного захисту інформації. Безконтактний електронний носій відповідає вимогам стандарту ISO/IEC 14443 щодо запису і зчитування даних.

До безконтактного електронного носія вноситься інформація, яка зазначена на лицьовому та зворотному боці посвідки, біометричні дані, параметри особи (відцифрований образ обличчя, відцифрований підпис особи), а також дані щодо забезпечення захисту інформації, що внесена до безконтактного електронного носія, відповідно до вимог Закону України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус" (далі - Закон).

До безконтактного електронного носія вноситься додаткова змінна інформація, передбачена Законом.

3. Для виготовлення бланка посвідки використовується багат шаровий полімерний матеріал (полікарбонат), який за фізичними характеристиками відповідає вимогам стандарту ДСТУ ISO/IEC 7810:2008 та підлягає персоналізації шляхом лазерного гравіювання.

4. Дизайн бланка посвідки відтворюється з використанням офсетного, ірисного офсетного та трафаретного друку.

Дизайн посвідки створено з використанням спеціальних захисних фонових сіток регулярної структури; орнаментальних рисунків у національному стилі; елементів, виконаних методом гільйюшування.

Для друкування бланка посвідки використовуються фарби синього, блакитного та фіолетового кольорів, а також фарби, які набувають свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення: рожева - синього кольору, жовта - жовтого кольору.

Текст з обох боків бланка посвідки друкується українською і англійською мовами фарбою чорного кольору, що стає невидимою під дією джерела інфрачервоного опромінення.

5. На лицьовому боці бланка посвідки надруковано три захисні сітки, що створюють зображення у вигляді орнаментального рисунка в національному стилі та гільйюшних зображень, які променями розходяться від стилізованого зображення малого

Державного Герба України. В променях виконано дві лінії позитивного мікротексту "ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА УКРАЇНИ".

Одну з сіток виконано способом ірисного офсетного друку, що створює плавний перехід рожевого кольору, який набуває синього свічення під дією джерела ультрафіолетового опромінення, в блакитний.

Фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свічення червоного кольору, надруковано зображення орнаментального рисунка.

6. На лицьовому боці бланка посвідки містяться п'ять обов'язкових зон візуальної перевірки (I-V), які розміщуються в такій послідовності:

зона I. У сітках виконано стилізоване зображення Державного Прапора України. Надруковано назву держави "УКРАЇНА UKRAINE", назву документа "ПОСВІДКА НА ТИМЧАСОВЕ ПРОЖИВАННЯ TEMPORARY RESIDENCE PERMIT", стилізоване зображення малого Державного Герба України, яке повторюється двічі.

У лівій частині зони оптико-перемінною фарбою надруковано спеціальний символ, який свідчить про наявність безконтактного електронного носія.

Зона розділена лінією негативного мікротексту "ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА УКРАЇНИ";

зона II. Послідовно згори донизу надруковано назви полів:

"Прізвище/Surname";

"Ім'я/ Name";

"Стать/Sex"; "Громадянство/Nationality";

"Дата народження/Date of birth"; "Запис №/Record No.";

зона III. Продовження назв полів, які надруковано згори донизу:

"Посвідка №/Permit No."; "Орган, що видав/Authority";

"Дата закінчення строку дії/Date of expiry";

зона IV. Призначена для розміщення відцифрованого підпису особи;

зона V. Призначена для розміщення відцифрованого образу обличчя особи.

7. На лицьовому боці бланка посвідки розміщено імплантований захисний елемент у вигляді стилізованого зображення Державного Прапора України та стилізованого зображення малого Державного Герба України, який має три захисних рівні аутентифікації.

Перший рівень захисту - зміна кольору під час обертання на 90° окремих елементів Герба та Прапора з червоного на зелений та з блакитного на жовтий. Присутність

3D-ефекту на кінчиках колосків на Прапорі та літер "UKR". Присутність анімаційного ефекту - під час повертання карти зліва направо кольорові елементи з високою дифракцією створюють візуальний ефект руху. Колір з високою дифракцією створює зображення Тризуба на стилізованому зображенні малого Державного Герба України.

Другий рівень захисту - лінія позитивного мікротексту "УКРАЇНА UKRAINE" з високою дифракцією та висотою літер 150 мкм. Поляризаційний ефект - під час використання поляризаційного фільтра із зміною кута огляду змінюються кольори. Наявність зміни кольорів під час обертання на 90° окремих елементів.

Третій рівень захисту - нанoeлементи. Наявність елементів високої роздільної здатності для проведення експертиз за умови обертання на 90° та збільшення під мікроскопом у 100 разів.

8. На зворотному боці бланка посвідки надруковано три захисні сітки, що створюють зображення у вигляді орнаментального рисунка в національному стилі, та біле поле, призначене для внесення машинозчитуваної інформації.

Фарбою, невидимою при денному світлі, яка під дією джерела ультрафіолетового опромінення набуває свічення червоного кольору, надруковано зображення орнаментального рисунка.

На зворотному боці бланка посвідки містяться зона візуальної перевірки (VI) та машинозчитувана зона (VII):

зона VI. Одним рядком надруковано напис "ПОСВІДКА Є ВЛАСНІСТЮ УКРАЇНИ CERTIFICATE IS THE PROPERTY OF UKRAINE", нижче послідовно згори донизу надруковано назви полів:

"Підстава видачі/Basis for issue"; "Дата видачі/ Date of issue";

"Місце народження/Place of birth".

В нижньому правому куті зони одним рядком надруковано назву підприємства-виробника - "ПК "Україна";

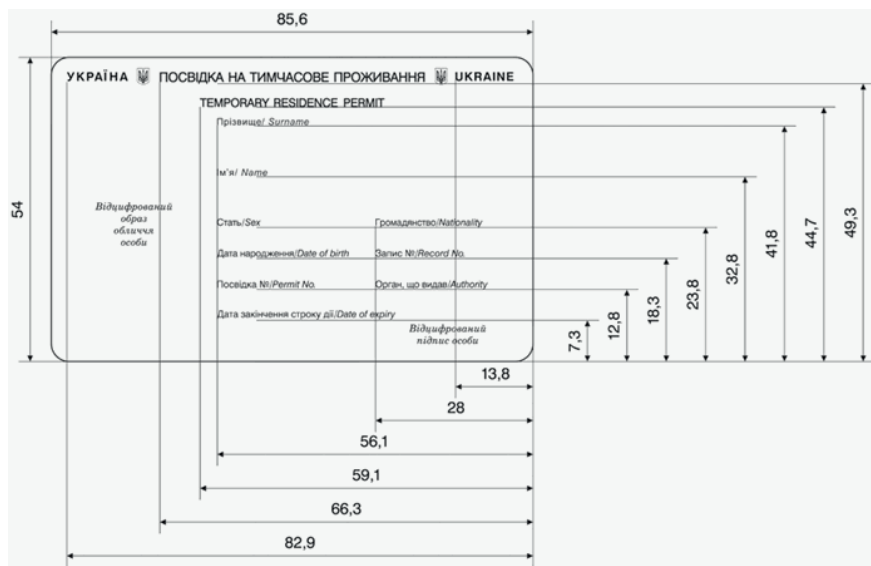
зона VII. Призначена для внесення машинозчитуваної інформації. Машинозчитувана зона формується згідно з рекомендаціями IKA0 Doc 9303.

9. Розміри на схематичній діаграмі посвідки зазначені без урахування допустимих технологічних відхилень під час виробництва.

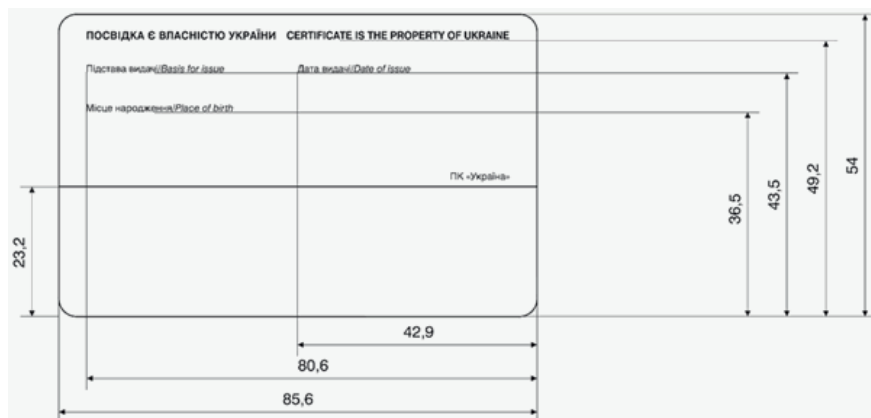
СХЕМАТИЧНА ДІАГРАМА

бланка посвідки на тимчасове проживання з безконтактним електронним носієм

Лицьовий бік

Зворотний бік

**ПОРЯДОК
оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення
державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання**

Загальна частина

1. Посвідка на тимчасове проживання (далі - посвідка) є документом, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує законні підстави для тимчасового проживання в Україні.

2. Посвідка виготовляється у формі картки, що містить безконтактний електронний носій.

3. Посвідка оформляється іноземцям або особам без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають на території України та які:

1) досягли 16-річного віку або не досягли 16-річного віку, але самостійно прибули в Україну з метою навчання, - на підставі заяв-анкет, поданих ними особисто;

2) не досягли 16-річного віку або визнані обмежено дієздатними чи недієздатними, - на підставі заяв-анкет осіб, зазначених у частинах другій - тринадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", до яких вони прибули з метою возз'єднання сім'ї.

4. Посвідка видається строком на один рік, крім випадків, визначених цим пунктом.

Іноземцям та особам без громадянства, які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування, посвідка видається на період роботи в Україні, який зазначається в дозволі на застосування праці.

Іноземцям та особам без громадянства, які прибули в Україну для участі в реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих у встановленому порядку, посвідка видається на строк реалізації проекту міжнародної технічної допомоги, який зазначається в реєстраційній картці проекту.

Іноземцям та особам без громадянства, які є засновниками та/або учасниками, та/або бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, зареєстрованої в Україні, посвідка видається на два роки.

Іноземцям та особам без громадянства, які прибули в Україну з метою навчання, посвідка видається на період навчання, який визначається наказом закладу освіти про встановлення періодів навчання для іноземних студентів.

5. Посвідка видається протягом 15 робочих днів з дати прийняття документів від іноземця або особи без громадянства.

6. У разі втрати або викрадення посвідки іноземцю або особі без громадянства замість втраченої або викраденої оформляється та видається нова посвідка в порядку,

встановленому для її обміну.

7. Обмін посвідки здійснюється у разі:

- 1) зміни інформації, внесеної до посвідки;
- 2) виявлення помилки в інформації, внесеній до посвідки;
- 3) закінчення строку дії посвідки;
- 4) непридатності посвідки для подальшого використання.

8. За оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обмін справляється адміністративний збір у розмірах, установлених законодавством.

9. Оформлення (у тому числі замість втраченої або викраденої), обмін посвідки здійснюється територіальними органами/територіальними підрозділами ДМС через Головний обчислювальний центр Єдиного державного демографічного реєстру у взаємодії з Державним центром персоналізації документів державного підприємства "Поліграфічний комбінат "Україна" по виготовленню цінних паперів" (далі - Центр).

10. Порядок взаємодії ДМС з Центром встановлюється шляхом укладення відповідних договорів згідно з вимогами статті 4 Закону України "Про захист персональних даних".

11. Внесення інформації до Єдиного державного демографічного реєстру (далі - Реєстр) здійснюється з використанням відомчої інформаційної системи ДМС.

12. Для внесення інформації до Реєстру формується заява-анкета, зразок якої затверджується МВС.

13. Видані компетентними органами іноземної держави документи, що подаються для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, підлягають легалізації в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України. Такі документи подаються з перекладом на українську мову, засвідченим нотаріально.

Отримання інформації та взаємодія під час здійснення ідентифікації особи

14. ДМС має право отримувати інформацію про особу з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, в обсязі, необхідному для ідентифікації особи у зв'язку з оформленням посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміном.

Доступ до зазначеної інформації здійснюється з дотриманням вимог Закону України "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах".

У разі відсутності можливості надання ДМС прямого доступу до наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, чи надіслання запитів у електронній формі захищеними каналами зв'язку отримання відомостей про особу здійснюється

шляхом надсилання запитів та надання відповідей на них у паперовій формі.

15. До підключення Мін'юсту до Реєстру одержання відомостей з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження особи та її походження, усиновлення, позбавлення та поновлення батьківських прав, шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені, смерть, які підлягають обов'язковому внесенню до Реєстру, у разі потреби здійснюється шляхом надсилання до Мін'юсту в електронній формі захищеними каналами зв'язку запиту щодо особи, відповідь на який Мін'юст надає протягом трьох робочих днів з дня його надходження.

У разі відсутності можливості надіслання запитів у електронній формі вони надсилаються у паперовій формі.

Подання документів для оформлення, обміну посвідки

16. Документи для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну подаються до державного підприємства, що належить до сфери управління ДМС, центру надання адміністративних послуг (далі - уповноважений суб'єкт) та територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС за місцем проживання іноземця або особи без громадянства.

17. Документи для оформлення посвідки подаються не пізніше ніж за 15 робочих днів до закінчення встановленого строку перебування в Україні.

18. У разі виникнення обставин (подій), у зв'язку з якими посвідка підлягає обміну (крім закінчення строку її дії), документи для її обміну подаються протягом одного місяця з дати виникнення таких обставин (подій).

У разі коли у зв'язку із зміною прізвища та (або) власного імені чи по батькові, встановленням розбіжностей у записах необхідно обміняти паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, документи для обміну посвідки подаються не пізніше ніж через місяць після отримання нового паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства.

19. У разі закінчення строку дії посвідки документи для її обміну можуть бути подані не пізніше ніж за 15 робочих днів до дати закінчення строку її дії. У такому випадку посвідка, що підлягає обміну, після прийому документів повертається особі та здається нею під час отримання нової посвідки.

Дії працівників під час приймання документів для оформлення, обміну посвідки

20. Керівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС визначає працівників, які виконують функції з прийняття документів, формування заяв-анкет та видачі посвідки, і працівників, які виконують функції з оформлення посвідки (розгляд заяви-анкети, ідентифікація особи та прийняття рішення).

Керівник уповноваженого суб'єкта визначає осіб, які в межах повноважень, установлених законом, отримують доступ до інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, власником або розпорядником яких є ДМС, є матеріально відповідальними особами та виконують функції з прийняття документів, формування заяв-анкет і видачі посвідки.

21. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта під час приймання документів від іноземця або особи без громадянства перевіряє повноту поданих іноземцем або особою без громадянства документів, зазначених у пунктах 32, 33 і 39 цього Порядку, відповідність їх оформлення вимогам законодавства, своєчасність їх подання, наявність підстав для оформлення та видачі посвідки, наявність відмітки про перетинання державного кордону чи продовження строку перебування або наявність документа, що підтверджує законність перебування іноземця або особи без громадянства в Україні, звіряє відомості про іноземця або особу без громадянства, зазначені в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства, з даними, що містяться в заяві-анкеті.

У разі виявлення факту подання документів не в повному обсязі або подання документів, оформлення яких не відповідає вимогам законодавства, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС, уповноважений суб'єкт інформують іноземця або особу без громадянства про відмову в прийнятті документів із зазначенням підстав такої відмови. За бажанням іноземця або особи без громадянства відмова надається у письмовій формі.

Іноземець або особа без громадянства мають право повторно звернутися до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта в разі зміни або усунення обставин, у зв'язку з якими їм було відмовлено в прийнятті документів, за умови дотримання строків, визначених пунктами 17 і 19 цього Порядку.

22. У разі відповідності поданих документів вимогам цього Порядку працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта з використанням електронного цифрового підпису та із застосуванням засобів Реєстру формує заяву-анкету (в тому числі здійснює отримання біометричних даних, параметрів). Реєстрація заяви-анкети здійснюється із застосуванням засобів Реєстру під час її формування.

23. Після формування заяви-анкети працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта друкує її та надає іноземцеві або особі без громадянства для перевірки правильності внесених до заяви-анкети відомостей.

У разі виявлення помилок у заяві-анкеті працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта вносить до неї відповідні виправлення.

24. Після перевірки заяви-анкети іноземець або особа без громадянства власним підписом підтверджують правильність внесених до неї відомостей про особу. Якщо іноземець або особа без громадянства через фізичні вади не можуть підтвердити власним підписом правильність таких відомостей, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта робить відмітку про неможливість такого підтвердження та засвідчує правильність внесених до заяви-анкети відомостей про особу власним підписом.

25. Після перевірки іноземцем або особою без громадянства правильності внесених до заяви-анкети відомостей про особу заява-анкета перевіряється та підписується (із зазначенням дати, прізвища та ініціалів) працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, який прийняв

документи та сформував заяву-анкету.

26. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта сканує із застосуванням засобів Реєстру документи до заяви-анкети, які подаються іноземцем або особою без громадянства.

27. Прийняті уповноваженим суб'єктом заява-анкета та скановані документи (у тому числі отримані біометричні дані, параметри) із застосуванням засобів Реєстру автоматично розподіляються та надсилаються до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який обслуговує відповідного уповноваженого суб'єкта, що прийняв документи від іноземця або особи без громадянства.

28. Керівник/заступник керівника територіального органу ДМС або керівник його структурного підрозділу, керівник/заступник керівника територіального підрозділу ДМС або особа, яка виконує його обов'язки, щодня здійснюють розподіл прийнятих (у тому числі уповноваженими суб'єктами) заяв-анкет між працівниками, які виконують функції з оформлення посвідки.

29. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС не пізніше наступного дня після надходження для розгляду документів, прийнятих уповноваженим суб'єктом, перевіряє повноту поданих іноземцем або особою без громадянства документів, зазначених у пунктах 32, 33 і 39 цього Порядку, відповідність їх оформлення вимогам законодавства.

30. У разі прийняття рішення про відмову в розгляді документів, прийнятих уповноваженим суб'єктом, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС не пізніше наступного робочого дня надсилає уповноваженому суб'єкту письмове повідомлення про відмову в їх розгляді із зазначенням підстав відмови з метою його подальшого вручення іноземцеві або особі без громадянства.

31. У разі коли під час приймання документів виявлено, що посвідка, яку подано уповноваженому суб'єкту для обміну, визнана недійсною відповідно до пункту 71 цього Порядку, територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС інформує іноземця або особу без громадянства про вилучення посвідки.

У разі надходження від територіального органу/територіального підрозділу ДМС повідомлення про необхідність вилучення посвідки працівник уповноваженого суб'єкта вилучає її, про що складає акт.

Заява-анкета, вилучена посвідка та акт про її вилучення передаються на підставі акта приймання-передачі до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який прийняв відповідне рішення.

Подання документів для оформлення посвідки та їх розгляд

32. Для оформлення посвідки іноземець або особа без громадянства подають:

1) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, з візою типу D, якщо інше не передбачено законодавством і міжнародними договорами України;

2) документ, що посвідчує особу законного представника, та документ, що

підтверджує повноваження особи як законного представника (у разі подання документів законним представником);

3) переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;

4) дійсний поліс медичного страхування;

5) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, або документ про звільнення від його сплати.

Іноземець або особа без громадянства під час подання документів для оформлення посвідки пред'являють працівникові територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2, 4, 5 цього пункту.

До заяви-анкети додаються оригінали документа, зазначеного у підпункті 3 цього пункту, і документа, що підтверджує сплату адміністративного збору, та копії документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 4 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору, засвідчені працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати.

Оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 4 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору повертаються іноземцеві або особі без громадянства.

33. Крім документів, зазначених у пункті 32, залежно від категорії іноземців та осіб без громадянства, визначених статтею 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", подаються:

1) для іноземців або осіб без громадянства, які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування:

дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства (для іноземців та осіб без громадянства, працевлаштування яких відповідно до законодавства України здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, замість такого дозволу подається трудовий договір (контракт), а для осіб, які мають статус закордонного українця, - трудовий договір (контракт) та посвідчення закордонного українця). Іноземці та особи без громадянства (крім громадян держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором), які відповідно до законів та міжнародних договорів України не зобов'язані отримувати довгострокову візу для оформлення посвідки на тимчасове проживання та отримали дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства не пізніше 30 днів від дати останнього в'їзду на територію України, мають право подати документи на отримання посвідки без виїзду за межі України за умови дотримання строків, визначених пунктом 17 цього Порядку. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів

і дати;

зобов'язання роботодавця повідомити ДМС та державній службі зайнятості про дострокове розірвання чи припинення трудового договору (контракту) з таким іноземцем або такою особою без громадянства;

2) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для участі в реалізації проектів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих у встановленому порядку:

подання державної установи, підприємства чи організації, що є реципієнтом проекту міжнародної технічної допомоги;

засвідчена в установленому порядку копія реєстраційної картки проекту міжнародної технічної допомоги;

3) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою проповідання релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи провадження іншої канонічної діяльності за запрошенням релігійних організацій та погодженням з державним органом, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації:

подання відповідної релігійної організації;

погодження державного органу, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації;

4) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для участі в діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків іноземних неурядових організацій, зареєстрованих у встановленому порядку:

подання відповідної філії, відділення, представництва або іншого структурного осередку іноземної неурядової організації;

свідцтво про реєстрацію структурного осередку іноземної неурядової організації в Україні. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

5) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для роботи у представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, зареєстрованих у встановленому порядку:

подання відповідного представництва іноземного суб'єкта господарювання в Україні;

свідцтво про реєстрацію зазначеного представництва. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

6) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для роботи у філіях або представництвах іноземних банків, зареєстрованих у встановленому порядку:

подання відповідної філії або представництва іноземного банку в Україні;

свідцтво про акредитацію філії або представництва. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

7) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами, а також для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою участі в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України "Про волонтерську діяльність", інформація про які розміщена на офіційному веб-сайті Мінсоцполітики:

подання відповідного державного органу, відповідального за виконання культурних, освітніх, наукових, спортивних, волонтерських програм, для участі в яких іноземець чи особа без громадянства прибули в Україну;

або подання організації чи установи, що залучає до своєї діяльності волонтерів відповідно до Закону України "Про волонтерську діяльність", інформація про яку розміщена на офіційному веб-сайті Мінсоцполітики, та свідцтво про державну реєстрацію такої організації чи установи (оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів та дати);

8) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну для роботи кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації:

звернення іноземного засобу масової інформації;

подання МІП;

9) для іноземців або осіб без громадянства, які є засновниками та/або учасниками, та/або бенефіціарними власниками (контролерами) юридичної особи, зареєстрованої в Україні, та розмір частки власності яких або іноземної юридичної особи, бенефіціаром (контролером) якої такі іноземці або особи без громадянства є, у статутному капіталі української юридичної особи становить не менше 100 тис. євро за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком на дату внесення іноземної інвестиції:

копія установчого документа юридичної особи, засвідчена уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

письмове зобов'язання юридичної особи повідомити ДМС про втрату іноземцем або особою без громадянства статусу засновника та/або учасника, та/або бенефіціарного власника (контролера) цієї юридичної особи;

інші документи залежно від виду здійснення іноземної інвестиції:

- відомості про розмір частки іноземця або особи без громадянства - засновника (учасника) юридичної особи у сумі не менше 100 тис. євро за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком на дату внесення іноземної інвестиції, як внеску до статутного капіталу, якщо іноземна інвестиція здійснена в грошовій формі, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

- або копія вантажної митної декларації на рухоме майно, передане як внесок до статутного капіталу юридичної особи, та копія акта приймання-передачі такого майна, якщо іноземна інвестиція здійснена у майновій формі, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

- або копія акта приймання-передачі рухомого або нерухомого майна, переданого як внесок до статутного капіталу юридичної особи, якщо іноземна інвестиція здійснена у майновій формі, але при цьому таке майно придбане на території України, засвідчена уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

- або виписка з рахунка в цінних паперах, якщо іноземець або особа без громадянства є акціонером акціонерного товариства, зареєстрованого в Україні, засвідчена уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

10) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою навчання:

документ, що підтверджує факт навчання в Україні (засвідчені в установленому порядку копії наказу закладу освіти про зарахування та про встановлення періодів навчання для іноземних студентів);

зобов'язання закладу освіти повідомити ДМС про відрахування іноземця або особи без громадянства з такого закладу;

11) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України, або які під час перебування на законних підставах на території України у випадках, зазначених у частинах третій - тринадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", уклали шлюб з громадянами України:

документ, що підтверджує факт перебування у шлюбі з громадянином України. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/ територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

паспорт громадянина України, з яким іноземець перебуває у шлюбі, який подається особисто громадянином України. Оригінал документа повертається громадянину України, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником

територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати.

Якщо шлюб між громадянином України та іноземцем або особою без громадянства укладено за межами України відповідно до права іноземної держави, дійсність такого шлюбу визначається згідно із Законом України "Про міжнародне приватне право";

12) для іноземців або осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, зазначеними у частинах другій - тринадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства":

документ, згідно з яким вони відповідно до права країни походження іноземця або особи без громадянства вважаються членами сім'ї особи, зазначеної в частинах другій - тринадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства". Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

документ про наявність у приймаючої сторони достатнього фінансового забезпечення для утримання членів сім'ї;

посвідка на тимчасове проживання іноземця або особи без громадянства, до якого прибув член сім'ї, яка подається особисто її власником. Оригінал документа повертається іноземцеві або особі без громадянства, а до заяви-анкети додається його копія, засвідчена працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати;

13) для іноземців або осіб без громадянства, які звільнені з пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, на підставі рішення суду про скасування рішення про їх затримання або примусове видворення за межі України чи яких до завершення граничного строку перебування у таких пунктах не було примусово видворено за межі України з причин відсутності проїзного документа, транспортного сполучення з країною їх походження або з інших причин, незалежних від таких осіб, - довідка про утримання в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, яка видається на підставі висновку ДМС про неможливість примусового видворення з України іноземця або особи без громадянства з причин відсутності проїзного документа, транспортного сполучення з країною їх походження чи з інших причин, що не залежать від таких осіб, після завершення граничного строку тримання в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, або якщо технічну неможливість здійснити примусове видворення іноземця було виявлено раніше.

[Пункт 33 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 651 від 18.07.2018]

34. У разі коли протягом строку дії посвідки в документах, зазначених у пункті 32 цього Порядку, змінилися відомості, такі документи подаються до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який видав посвідку, протягом 10 днів з

моменту настання змін з метою внесення змін до відомчої інформаційної системи ДМС.

35. Після прийняття до розгляду заяви-анкети та доданих до неї документів працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС здійснює заходи з ідентифікації особи, на ім'я якої оформляється посвідка, та перевірку поданих нею документів.

36. Ідентифікація особи здійснюється на підставі даних, що містяться у базі даних Реєстру, та відомчої інформаційної системи ДМС.

Перевірка законності перебування іноземця або особи без громадянства на території України здійснюється з використанням засобів інтегрованої міжвідомчої інформаційно-телекомунікаційної системи щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон, "Аркан" або шляхом надсилання запитів до Адміністрації Держприкордонслужби, відповідь на які Адміністрація Держприкордонслужби надає протягом трьох робочих днів з дня надходження такого запиту.

У разі необхідності підтвердження відомостей з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження особи та її походження, усиновлення, позбавлення та поновлення батьківських прав, шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені, смерть до Мін'юсту в електронній формі захищеними каналами зв'язку надсилаються відповідні запити, відповідь на які Мін'юст надає протягом трьох робочих днів з дня надходження таких запитів. У разі відсутності можливості надіслання запитів у електронній формі запити надсилаються у паперовій формі.

Інформація про те, що іноземець або особа без громадянства є засновником та/або учасником, та/або бенефіціарним власником (контролером) юридичної особи, перевіряється за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Інформація про офіційний валютний курс, установлений Національним банком на дату внесення іноземної інвестиції, перевіряється за даними, розміщеними на офіційному веб-сайті Національного банку.

У разі необхідності підтвердження інших відомостей про іноземця або особи без громадянства або дійсності поданих ними документів надсилаються запити до відповідних державних органів або їх територіальних органів (підрозділів), які надають відповідь протягом трьох робочих днів з дня надходження такого запиту.

37. Рішення про оформлення посвідки приймається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства, перевірки поданих документів та відсутності підстав для відмови в її видачі.

38. Після прийняття рішення про оформлення посвідки або відмову в її оформленні матеріали формуються в окрему справу, яка зберігається протягом 15 років.

Подання документів для оформлення у зв'язку із втратою або викраденням, обміну посвідки та їх розгляд

39. Для оформлення у зв'язку із втратою або викраденням посвідки, її обміну

іноземець або особа без громадянства подають такі документи:

- 1) посвідку, що підлягає обміну (крім випадків втрати та викрадення);
- 2) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства;
- 3) переклад на українську мову сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;
- 4) документи, що підтверджують обставини, у зв'язку з якими посвідка підлягає обміну (крім випадків, передбачених підпунктами 3 і 4 пункту 7 цього Порядку);
- 5) документ, що посвідчує особу законного представника, та документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника (у разі подання документів законним представником);
- 6) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, або документ про звільнення від його сплати.

Іноземець або особа без громадянства під час подання документів пред'являють працівникові територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2, 4 - 6 цього пункту.

До заяви-анкети додаються оригінали документа, зазначеного у підпункті 3 цього пункту, і документа, що підтверджує сплату адміністративного збору, та копії документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 5 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору, засвідчені працівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта шляхом проставлення відмітки "Згідно з оригіналом" та підпису із зазначенням його посади, прізвища, ініціалів і дати.

Оригінали документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 5 цього пункту, та документа про звільнення від сплати адміністративного збору повертаються іноземцеві або особі без громадянства.

40. У разі коли обмін посвідки здійснюється у зв'язку із закінченням строку її дії, додатково подаються документи, зазначені у пункті 33 цього Порядку.

41. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, на якого згідно з його службовими обов'язками покладаються функції з оформлення посвідки, вчиняє дії, передбачені пунктами 35 і 36 цього Порядку, і приймає до розгляду заяву-анкету та додані до неї документи.

Пошук в Реєстрі інформації щодо особи здійснюється за поданими персональними даними (у тому числі тими, що змінилися).

До запровадження органами реєстрації внесення до Реєстру відомостей про місце проживання особи в установленому законодавством порядку відомості про реєстрацію місця проживання, які подаються іноземцем або особою без громадянства,

перевіряються за даними обліку територіального органу ДМС.

42. Рішення про оформлення, обмін посвідки приймається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС за результатами ідентифікації іноземця або особи без громадянства, перевірки поданих ними документів та у разі відсутності підстав для відмови в її оформленні.

43. Якщо втрачена або викрадена посвідка чи посвідка, що підлягає обміну, була видана територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, до якого подано заяву-анкету про оформлення, обмін посвідки, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС порівнює дані іноземця або особи без громадянства та їх фотозображення з даними, наведеними в заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, та даними відомчої інформаційної системи ДМС і сканує її із застосуванням засобів Реєстру до відомчої інформаційної системи ДМС.

У разі коли втрачена або викрадена посвідка чи посвідка, що підлягає обміну, була видана іншим територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, для підтвердження її видачі не пізніше наступного дня після прийняття до розгляду заяви-анкети до такого територіального органу/територіального підрозділу ДМС надсилається запит.

44. Перевірка за запитом проводиться протягом трьох робочих днів після його надходження. Під час перевірки відомості, зазначені в запиті, та фотозображення порівнюються з даними, наведеними в заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, та фотозображенням, що міститься в ній. У графі "Службові відмітки" заяви-анкети про оформлення посвідки проставляється відмітка про дату надходження запиту та зазначаються найменування територіального органу/територіального підрозділу ДМС, який здійснив оформлення у зв'язку із втратою або викраденням, обмін посвідки, і підстави обміну.

За результатами перевірки надається відповідь територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який надіслав запит, а заява-анкета про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, сканується до відомчої інформаційної системи ДМС.

У разі коли під час порівняння фотозображень не встановлено тотожність зображеної на них особи або виявлено невідповідність відомостей, зазначених у запиті, даним, наведеним у заяві-анкеті про оформлення втраченої або викраденої посвідки чи посвідки, що підлягає обміну, про це повідомляється територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який надіслав запит, для вжиття додаткових заходів з ідентифікації іноземця або особи без громадянства і з'ясування обставин виникнення розбіжностей.

45. Після проведення перевірок, підтвердження факту оформлення та видачі посвідки, ідентифікації іноземця або особи без громадянства керівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС приймає рішення про оформлення посвідки або про відмову в її оформленні.

Персоналізація посвідки та організація її видачі

46. Після прийняття рішення про оформлення посвідки (у тому числі замість

втраченої або викраденої), її обмін зазначені в заяві-анкеті відомості (персональні дані) передаються до Головного обчислювального центру Реєстру захищеними каналами зв'язку з обов'язковим дотриманням вимог до обробки персональних даних у порядку, встановленому законодавством.

47. Головний обчислювальний центр Реєстру здійснює автоматизовану перевірку, накопичення та збереження даних, що надійшли від територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, установлює їх унікальність, формує набори даних для виготовлення посвідки та передає їх до Центру.

48. Центр здійснює персоналізацію бланка посвідки, вносить до безконтактного електронного носія інформацію, що міститься на сторінці даних посвідки, біометричні дані (параметри) особи, додаткову змінну інформацію.

49. Персоналізовані Центром бланки посвідки надсилаються територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС у порядку, встановленому законодавством.

50. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС із застосуванням засобів Реєстру вносить до відомчої інформаційної системи ДМС відомості про дату надходження персоналізованого бланка посвідки, до заяви-анкети - відомості про номер і дату оформлення посвідки.

51. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС візуально звіряє інформацію, внесену до персоналізованого бланка посвідки, з відомостями, що містяться у заяві-анкеті, відомчій інформаційній системі ДМС, та здійснює із застосуванням засобів Реєстру зчитування відомостей з безконтактного електронного носія. У разі виявлення помилки/браку персоналізований бланк посвідки надсилається до ДМС для підтвердження такої помилки/браку та визначення порядку відшкодування вартості персоналізованого бланка посвідки.

52. Матеріально відповідальна особа територіального органу/територіального підрозділу ДМС на підставі акта приймання-передачі передає матеріально відповідальній особі уповноваженого суб'єкта персоналізовані бланки посвідки.

Видача посвідки

53. Видача іноземцеві або особі без громадянства посвідки здійснюється територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, уповноваженим суб'єктом, який прийняв документи для її оформлення (у тому числі замість втраченої або викраденої), обміну.

54. У разі отримання посвідки законним представником він подає документ, що посвідчує його особу.

55. Для отримання нової посвідки іноземець або особа без громадянства здають посвідку, що подавалася для обміну у випадку, зазначеному в пункті 19 цього Порядку.

56. Під час видачі посвідки проводиться процедура верифікації. Іноземець або особа без громадянства візуально перевіряють персональні дані, внесені до посвідки.

57. До заяви-анкети вносяться:

1) відомості про те, що іноземець або особа без громадянства здала посвідку, із зазначенням реквізитів посвідки (крім випадку, зазначеного в пункті 6 цього Порядку);

2) підпис іноземця або особи без громадянства із зазначенням дати отримання посвідки. Якщо іноземець або особа без громадянства через фізичні вади не може підтвердити власним підписом факт отримання посвідки, працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта робить відмітку про її отримання, зазначає дату видачі посвідки та засвідчує факт видачі власним підписом;

3) прізвище та ініціали, підпис (із зазначенням дати) працівника територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, на якого згідно з його службовими обов'язками покладено функції з видачі посвідки.

58. У разі коли видача посвідки здійснюється уповноваженим суб'єктом, заява-анкета та додані до неї документи не пізніше наступного робочого дня після дня видачі посвідки передаються територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС, який її оформив.

59. У разі неотримання іноземцем або особою без громадянства посвідки протягом одного місяця з дня її надходження до уповноваженого суб'єкта посвідка разом із заявою-анкетою та доданими до неї документами повертаються на підставі акта приймання-передачі відповідному територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС для зберігання.

Якщо іноземець або особа без громадянства не отримали посвідку протягом шести місяців з дня її оформлення, вона знищується відповідно до пункту 74 цього Порядку.

60. Відомості, внесені до заяви-анкети, та додані до неї скановані документи, результати перевірок зберігаються в електронному вигляді у відомчій інформаційній системі ДМС.

Підстави для відмови в оформленні та видачі посвідки

61. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС відмовляє іноземцю або особі без громадянства в оформленні або видачі посвідки, у разі, коли:

1) іноземець або особа без громадянства мають посвідку чи посвідку на постійне проживання (крім випадків обміну посвідки), посвідчення біженця чи посвідчення особи, якій надано додатковий захист, які є дійсними на день звернення;

2) іноземець або особа без громадянства перебувають на території України з порушенням встановленого строку перебування або щодо них діє невиконане рішення уповноваженого державного органу про примусове повернення, примусове видворення або заборону в'їзду;

3) дані, отримані з баз даних Реєстру, картотек, не підтверджують надану іноземцем або особою без громадянства інформацію;

4) встановлено належність особи до громадянства України;

5) за видачею посвідки звернувся законний представник, який не має документально підтверджених повноважень для її отримання;

6) іноземцем або особою без громадянства подано не в повному обсязі або з порушенням строків, визначених пунктами 17 і 18 цього Порядку, документи та інформацію, необхідні для оформлення і видачі посвідки;

7) отримано від Національної поліції, СБУ, іншого державного органу інформацію про те, що дії іноземця або особи без громадянства загрожують національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;

8) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, підроблений, зіпсований чи не відповідає встановленому зразку, чи належить іншій особі, чи строк його дії закінчився;

9) встановлено факт подання іноземцем або особою без громадянства завідомо неправдивих відомостей або підроблених документів;

10) виявлено факти невиконання іноземцем або особою без громадянства рішення суду чи державних органів, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або вони мають інші майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи ті, що пов'язані з попереднім видворенням за межі України, у тому числі після закінчення строку заборони подальшого в'їзду в Україну;

11) в інших випадках, передбачених законом.

62. Копія рішення про відмову в оформленні чи видачі посвідки із зазначенням причин відмови не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня його прийняття видається іноземцеві або особі без громадянства під розписку чи надсилається рекомендованим листом такій особі і приймаючій стороні.

У разі подання заяви-анкети через уповноваженого суб'єкта територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС надсилає письмове повідомлення про прийняте рішення до уповноваженого суб'єкта для подальшого його вручення іноземцеві або особі без громадянства.

Іноземець або особа без громадянства мають право повторно звернутися до територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта в разі зміни або усунення обставин, у зв'язку з якими їм було відмовлено в оформленні чи видачі посвідки, за умови дотримання строків, визначених пунктом 17 цього Порядку.

Підстави для скасування посвідки

63. Посвідка скасовується територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який її видав, у разі:

1) отримання від Національної поліції, СБУ, іншого державного органу, який у межах наданих йому повноважень забезпечує дотримання вимог законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, інформації про те, що посвідку видано на підставі неправдивих відомостей, підроблених чи недійсних документів;

2) отримання вмотивованого клопотання приймаючої сторони про скасування посвідки (у тому числі в разі звільнення іноземця або особи без громадянства із займаної посади) або припинення діяльності приймаючої сторони - юридичної особи;

3) коли іноземця або особу без громадянства засуджено в Україні до позбавлення волі;

4) коли дії іноземця або особи без громадянства загрожують національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;

5) коли уповноваженим державним органом прийнято рішення про примусове повернення іноземця або особи без громадянства чи їх примусове видворення за межі України;

6) отримання особою паспорта громадянина України (тимчасового посвідчення громадянина України), посвідки на постійне проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, якій надано додатковий захист;

7) в інших випадках, передбачених законом.

64. Рішення про скасування посвідки приймається керівником територіального органу/територіального підрозділу ДМС чи його заступником протягом п'яти робочих днів з дня надходження відомостей, які є підставою для її скасування.

65. Копія рішення про скасування посвідки видається територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який прийняв таке рішення, іноземцеві або особі без громадянства під розписку або надсилається такій особі і приймаючій стороні рекомендованим листом не пізніше ніж через п'ять робочих днів з дня його прийняття.

66. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС протягом п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про скасування посвідки інформує про це ДМС та Адміністрацію Держприкордонслужби.

Вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки

67. Після закінчення строку дії посвідки іноземець та особа без громадянства зобов'язані в семиденний строк зняти з реєстрації місце проживання та виїхати за межі України. При цьому посвідка здається до територіального органу/територіального підрозділу ДМС.

68. Іноземець або особа без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про скасування посвідки, повинні здати посвідку, зняти з реєстрації місце проживання та виїхати за межі України в семиденний строк з дня отримання копії такого рішення (крім випадку, визначеного підпунктом 6 пункту 63 цього Порядку).

Іноземець або особа без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про скасування посвідки на підставі підпункту 3 пункту 63 цього Порядку, повинні здати посвідку, зняти з реєстрації місце проживання та виїхати за межі України протягом семи днів з дня звільнення від відбування покарання.

69. Про втрату або викрадення посвідки на території України іноземець або

особа без громадянства чи їх законні представники зобов'язані негайно повідомити територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС за місцем її видачі, а в разі викрадення – також органу Національної поліції.

70. Якщо іноземець або особа без громадянства чи їх законні представники, які заявили про втрату або викрадення посвідки та подали документи для оформлення нової посвідки, знайшли її, вони зобов'язані протягом доби повернути знайдену посвідку територіальному органу/територіальному підрозділу ДМС.

71. Посвідка вилучається, визнається недійсною та знищується у разі:

1) коли вона підлягає обміну у зв'язку із зміною інформації, внесеної до посвідки (крім додаткової змінної інформації);

2) виявлення помилки в інформації, внесеній до посвідки;

3) непридатності посвідки для подальшого використання;

4) скасування посвідки;

5) коли вона заявлена як втрачена або викрадена та прийнято рішення про оформлення нової посвідки;

6) смерті особи, якій видано посвідку;

7) закінчення строку її дії або прийняття рішення про обмін посвідки до закінчення строку її дії;

8) оформлення посвідки з порушенням вимог законодавства;

9) неотримання її іноземцем або особою без громадянства протягом шести місяців.

72. У разі коли рішення про оформлення посвідки прийнято з порушенням вимог законодавства, керівник відповідного територіального органу/територіального підрозділу ДМС, керівник структурного підрозділу апарату ДМС проводить службову перевірку.

За результатами перевірки складається висновок у двох примірниках, який підписується працівником, що провів службову перевірку, та його безпосереднім керівником і погоджується керівником територіального органу ДМС, керівником структурного підрозділу апарату ДМС.

На підставі висновку посвідки, видані з порушенням вимог законодавства, визнаються недійсними за наказом ДМС.

73. Недійсна посвідка, виявлена у пункті пропуску через державний кордон, вилучається посадовою особою Держприкордонслужби та протягом 10 робочих днів повертається для знищення до територіального органу/територіального підрозділу ДМС за місцем її видачі.

74. Посвідки знищуються територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, який їх видав.

Посвідки, визнані недійсними відповідно до наказу ДМС, знищуються територіальним органом, визначеним у наказі.

75. Знищення недійсних посвідок здійснюється не рідше одного разу на місяць комісією у складі не менше трьох посадових осіб територіального органу/територіального підрозділу ДМС. Комісія складає акт про знищення недійсних посвідок у трьох примірниках.

76. Територіальний орган/територіальний підрозділ ДМС, структурний підрозділ ДМС із застосуванням засобів Реєстру вносить до бази даних Реєстру інформацію про факт подання іноземцем або особою без громадянства заяви про втрату/викрадення посвідки, скасування, вилучення, визнання недійсною та знищення посвідки.

Оскарження та перегляд рішень про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування

77. Рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування може бути оскаржено іноземцем або особою без громадянства в адміністративному порядку або до суду в установленому порядку.

78. ДМС, територіальний орган ДМС має право переглянути рішення, прийняте відповідно територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС, за наявності підстав зобов'язати його відмінити попереднє рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування і прийняти нове рішення на підставі раніше поданих документів.

79. Інформація про результати розгляду скарги доводиться до відома іноземця або особи без громадянства в установлений законодавством строк.

Здійснення контролю за виконанням вимог цього Порядку

80. Контроль за виконанням працівниками територіальних підрозділів ДМС вимог цього Порядку здійснюється їх безпосередніми керівниками, а також працівниками територіальних органів ДМС, відповідальними за організацію відповідної роботи.

81. Контроль за виконанням працівниками уповноважених суб'єктів вимог цього Порядку здійснюється безпосередньо їх керівниками.

82. Періодичність здійснення контролю за виконанням вимог цього Порядку працівниками територіальних підрозділів ДМС визначається керівниками територіальних органів ДМС.

83. Контроль за діяльністю територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС щодо дотримання вимог цього Порядку організовує та здійснює ДМС.

Дотримання вимог законодавства під час прийому заяв-анкет, оформлення та видачі посвідки

84. Керівники територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, уповноважених суб'єктів організовують роботу з оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, видачі та обліку, визначають посадові обов'язки працівників та здійснюють контроль за їх виконанням, забезпечують навчання

працівників та відповідають за дотримання ними вимог законодавства під час прийому заяв-анкет, оформлення та видачі посвідки.

85. Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, відповідальний за прийняття документів, фотокарток, оформлення заяви-анкети та отримання біометричних даних, параметрів іноземця або особи без громадянства, забезпечує перевірку поданих документів, виявлення фактів їх недійсності, відповідності вимогам, установленим законодавством, дотримання строків та порядку прийому документів, достовірність та правильність внесених до заяви-анкети відомостей і сканованих документів, збереження отриманих від іноземця або особи без громадянства документів.

Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, відповідальний за розгляд заяви-анкети для оформлення посвідки (у тому числі замість втраченої або викраденої), її обміну, ідентифікацію особи та прийняття рішення про оформлення посвідки, забезпечує дотримання вимог законодавства під час прийняття рішення про її оформлення.

Працівник територіального органу/територіального підрозділу ДМС, уповноваженого суб'єкта, відповідальний за видачу посвідки, забезпечує дотримання порядку видачі посвідки, строків зберігання та повернення заяви-анкети разом з доданими до неї документами (у тому числі посвідки).

86. Працівник територіального підрозділу ДМС, відповідальний за ведення картотеки територіального підрозділу ДМС, забезпечує надання достовірної інформації про оформлення та видачу посвідки, внесення її до відомчої інформаційної системи ДМС із застосуванням засобів Реєстру або надсилання інформації в електронній формі шляхом заповнення електронної форми запиту-відповіді.

87. Обов'язки працівників територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС, уповноважених суб'єктів щодо виконання вимог цього Порядку визначаються в їх посадових інструкціях.

Заповнення посвідки

88. До посвідки вноситься така інформація:

- 1) ім'я особи;
- 2) стать;
- 3) громадянство;
- 4) дата народження;
- 5) унікальний номер запису в Реєстрі;
- 6) номер документа;
- 7) дата видачі документа;
- 8) дата закінчення строку дії документа;

9) підстава для отримання посвідки (код);

10) найменування територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що здійснив оформлення посвідки (код);

11) місце народження;

12) відцифрований образ обличчя особи;

13) відцифрований підпис особи.

89. У посвідці складові імені - "прізвище" та "власне ім'я", а також місце народження іноземця або особи без громадянства зазначаються українською мовою та латинськими літерами відповідно до написання в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства. У разі коли в паспортному документі іноземця або документі, що посвідчує особу без громадянства, відсутні написання прізвища, імені, громадянства англійською мовою, така особа подає переклад цього документа англійською мовою, завірений в установленому порядку.

Якщо прізвище не є складовим імені, відповідне поле не заповнюється.

90. Найменування полів для внесення інформації про особу та реквізитів у зоні візуальної перевірки посвідки заповнюються українською та англійською мовами.

92. Заповнення даних здійснюється з дотриманням таких вимог:

Назва держави		УКРАЇНА UKRAINE	
Назва документа		ПОСВІДКА НА ТИМЧАСОВЕ ПРОЖИВАННЯ TEMPORARY RESIDENCE PERMIT	
Ім'я особи	Прізвище/Surname	зазначається прізвище	два рядки по 27
	Ім'я/Name	зазначається власне ім'я	два рядки по 27
Стать	Стать/Sex	Ж/Ф або Ч/М	3
Громадянств	Громадянство/ Nationality	громадянство українською мовою зазначається відповідно до таблиці умовних скорочень назв країн світу українською мовою, затвердженої МВС	16
Дата народження	Дата народження/ Date of birth	зазначається дата народження	10
Унікальний номер запису в Реєстрі	Запис №/Record No.	зазначається унікальний номер запису в Реєстрі (без урахування позначки "-")	13
Номер документа	Посвідка №/ Permit No.	зазначається номер виданої посвідки	9
Територіальний орган/ територіальний підрозділ ДМС, що оформив документ (код)	Орган, що видав/ Authority	зазначається код територіального органу/ територіального підрозділу ДМС, що оформив посвідку	4
Дата закінчення строку дії документа	Дата закінчення строку дії/Date of expiry	зазначається дата закінчення строку дії посвідки	10
Підстава видачі	Підстава видачі/ Basis for issue	зазначається підстава видачі посвідки	6
Дата видачі документа	Дата видачі/ Date of issue	зазначається дата видачі посвідки	10
Місце народження	Місце народження/ Place of birth	зазначається місце народження особи	42
Відцифрований образ обличчя особи		відцифрований образ обличчя особи	
Відцифрований підпис особи		відцифрований підпис особи	

92. До безконтактного електронного носія, що міститься у посвідці, вноситься така інформація:

1) інформація, зазначена в зоні візуальної перевірки посвідки;

2) біометричні дані, параметри особи (відцифрований підпис особи, відцифрований образ обличчя особи, відцифровані відбитки пальців рук).

Інформація вноситься до безконтактного електронного носія відповідно до рекомендацій Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) Doc 9303.

93. До посвідки особи, яка в установленому порядку визнана недієздатною, відцифрований підпис не вноситься, а до посвідки особи з фізичними вадами - вноситься за її бажанням.

Підпис особи, яка перебуває на тривалому стаціонарному лікуванні в закладах МОЗ закритого типу, а також особи, яка не може пересуватися самостійно у зв'язку з тривалим розладом здоров'я, що підтверджується медичним висновком відповідного закладу охорони здоров'я, оформленим в установленому порядку, - вноситься шляхом сканування із застосуванням засобів Реєстру.

94. Інформація про місце проживання іноземця або особи без громадянства зберігається на безконтактному електронному носії, що міститься у посвідці, у хронологічному порядку.

95. У разі зміни місця проживання іноземця або особи без громадянства, які проживають в Україні, відомості вносяться до бази даних Реєстру територіальним органом/територіальним підрозділом ДМС із застосуванням засобів Реєстру в установленому порядку.

96. Дата народження зазначається таким чином: дні та місяці - двома цифрами (від одиниці до дев'яти попереду ставиться нуль), між якими ставиться пробіл, роки - чотирма цифрами, яким передуює пробіл.

Якщо дату народження або якусь її частину не встановлено, проставляються відповідно "XX" - для дня чи місяця, "XXXX" - для року, "XX XX XXXX" - для дня, місяця і року.

97. Жіноча стать зазначається літерами "Ж/F", чоловіча - "Ч/M".

98. У разі коли іноземець має одночасно громадянство (підданство) кількох держав, у графі "Громадянство/Nationality" зазначаються всі громадянства (підданства) іноземця через кому в алфавітному порядку.

99. Відомості про місце народження наводяться українською мовою, а через скісну лінію - код держави латинськими літерами.

Коди держав зазначаються згідно з ДСТУ ISO 3166-1:2009 "Коди назв країн світу".

100. Код територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що оформив посвідку, позначається чотиризначним числом, в якому перші дві цифри означають регіональний код (код Автономної Республіки Крим, області чи міста) відповідно до державного класифікатора ДК 014-97 "Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою України", а останні дві цифри - код територіального органу/територіального підрозділу ДМС, що прийняв рішення про оформлення посвідки

Установлено такі коди регіонів України:	
Автономна Республіка Крим	01
Область:	
Вінницька	05
Волинська	07
Дніпропетровська	12
Донецька	14
Житомирська	18
Закарпатська	21
Запорізька	23
Івано-Франківська	26
Київська	32
Кіровоградська	35
Луганська	44
Львівська	46
Миколаївська	48
Одеська	51
Полтавська	53
Рівненська	56
Сумська	59
Тернопільська	61
Харківська	63
Херсонська	65
Хмельницька	68
Черкаська	71
Чернівецька	73
Чернігівська	74
м. Київ	80
м. Севастополь	85

Коди територіальних органів/територіальних підрозділів ДМС встановлюються ДМС.

101. У графі "Підстава видачі/ Basis for issue" проставляється кодове позначення мети поїздки:

04/04 - працевлаштування;

04/05 - міжнародна технічна допомога;

04/06 - провадження релігійної діяльності;

04/07 - участь у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав;

04/08 - робота у представництві іноземного суб'єкта господарювання в Україні;

04/09 - робота у представництві іноземного банку;

04/10 - провадження культурної, освітньої, наукової, спортивної, волонтерської діяльності;

04/11 - робота кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації;

04/12 - засновник або учасник (бенефіціарний власник) юридичної особи;

04/13 - навчання;

04/14 - возз'єднання сім'ї з громадянином України (на підставі шлюбу);

04/15 - возз'єднання сім'ї з особами, які мають посвідку на тимчасове проживання в Україні;

04/16 - інша відповідно до міжнародних договорів України.

102. Для заповнення значення елемента даних "Унікальний номер запису в Реєстрі" використовуються цифри від нуля до дев'яти (зазначається унікальний номер запису в базі даних Реєстру).

103. Елемент ідентифікації (відцифрований образ обличчя особи та відцифрований підпис особи) вноситься на сторінку даних відповідно до рекомендацій ICAO Doc 9303, ДСТУ 1303-94.

104. Заповнення машинозчитуваної зони здійснюється відповідно до вимог законодавства та рекомендацій ICAO Doc 9303.

105. Порядок використання безконтактного електронного носія, який імплантовано у посвідку, встановлюється МВС відповідно до міжнародних стандартів та рекомендацій ICAO.

2.16. Постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2018 № 403 «Про затвердження Порядку визначення спеціального рахунка для внесення застави, яка застосовується у справах за адміністративними позовами»

Відповідно до частини шостої статті 289 Кодексу адміністративного судочинства України Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Порядок визначення спеціального рахунка для внесення застави, яка застосовується у справах за адміністративними позовами, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 29

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2018 р. № 403

ПОРЯДОК визначення спеціального рахунка для внесення застави, яка застосовується у справах за адміністративними позовами

1. Цей Порядок регулює питання визначення спеціального рахунка для внесення коштів у разі застосування судом у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України, заходу у вигляді зобов'язання іноземця або особи без громадянства внести заставу у справах за адміністративним позовом ДМС, її територіального органу чи підрозділу, органу охорони державного кордону або СБУ (далі – застава).

2. Спеціальний рахунок для зарахування застави є депозитним (небюджетним) рахунком, який відкривається/закривається в органах Казначейства відповідно до Порядку відкриття та закриття рахунків у національній валюті в органах Державної казначейської служби України, затвердженого Мінфіном, для територіального управління ДСА, яке здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності суду, що ухвалив рішення про застосування застави, або апеляційного суду, який за результатами апеляційного перегляду ухвалив рішення про застосування застави.

3. Зарахування застави на рахунок, зазначений у пункті 2 цього Порядку, та перерахування коштів з нього здійснюється відповідно до Порядку казначейського обслуговування небюджетних рахунків клієнтів, затвердженого Мінфіном.

2.17. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 02.04.2008 № 557-р «Про утворення Української частини Спільного комітету з питань реадмісії»

{Із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями КМ
№ 1481-р від 26.11.2008
№ 2103-р від 17.11.2010
№ 667-р від 12.09.2012
№ 1018-р від 22.10.2014
№ 82-р від 08.02.2017}

1. Відповідно до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб утворити Українську частину Спільного комітету з питань реадмісії (далі - Українська частина) у складі згідно з додатком.

Надати голові Української частини право затвердити її персональний склад та вносити в разі потреби до нього зміни.

{Абзац другий пункту 1 в редакції Розпорядження КМ № 82-р від 08.02.2017}

2. Організаційне забезпечення роботи Української частини покласти на Державну міграційну службу.

{Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням КМ № 667-р від 12.09.2012}

Прем'єр-міністр України

Ю.ТИМОШЕНКО

Інд. 31

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 2 квітня 2008 р. № 557-р

СКЛАД Української частини Спільного комітету з питань реадмісії

Голова ДМС, голова Української частини

Заступник директора департаменту консульської служби МЗС, заступник голови Української частини

Представник МВС

Представник МЗС

Представник ДМС

Представник Адміністрації Держприкордонслужби

Представник Мінфіну

Представник Мін'юсту

Представник Мінінфраструктури

[Склад із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями КМ № 1481-р від 26.11.2008, № 2103-р від 17.11.2010; в редакції Розпоряджень КМ № 667-р від 12.09.2012, № 1018-р від 22.10.2014, № 82-р від 08.02.2017]

2.18. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.10.2011 № 1058-р «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції державної міграційної політики»

{ Із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями КМ

№ 783-р (783-2012-р) від 17.10.2012

№ 312-р (312-2013-р) від 20.05.2013 }

1. Затвердити план заходів з реалізації Концепції державної міграційної політики, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, відповідальним за виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, Національній академії наук:

забезпечити своєчасне виконання плану заходів у межах бюджетних призначень, передбачених Державним бюджетом України на відповідний рік, а також інших джерел, не заборонених законодавством; подавати щороку до 15 лютого Державній міграційній службі інформацію про стан виконання плану заходів для її узагальнення та подання до 15 березня Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України

М.АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 12 жовтня 2011 р. № 1058-р

ПЛАН заходів з реалізації Концепції державної міграційної політики (622/2011)

1. Утворити міжвідомчу комісію з питань формування та реалізації державної політики у міграційній сфері.

ДМС, МВС, МЗС, Адміністрація Держприкордонслужби, Мінсоцполітики, інші центральні органи виконавчої влади, СБУ, Вищий адміністративний суд України (за згодою), Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (за згодою).

IV квартал 2011 року.

2. Розробити та видати спільний наказ стосовно проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства у міграційній сфері.

ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, МВС, Мінсоцполітики.

I квартал 2012 року.

3. Опрацювати питання посилення ролі місцевих державних адміністрацій у сфері інтеграції біженців, осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту,

іноземців та осіб без громадянства в українське суспільство, зокрема шляхом розроблення відповідних регіональних програм.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Протягом 2012 року.

4. Вжити заходів до видання збірника з питань міграційних процесів в Україні.
ДМС.

2012-2013 роки.

5. Проводити моніторинг стану виконання покладених на ДМС відповідно до законодавства завдань у повному обсязі та за результатами вживати необхідних заходів до підвищення ефективності її діяльності.

МВС, ДМС.

Постійно.

6. Розробити з урахуванням визначеної потреби програми навчання посадових осіб органів виконавчої влади, відповідальних за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері, а також суддів у частині розгляду ними спорів щодо надання та позбавлення статусу біженця, видворення з України іноземців та осіб без громадянства і спорів, пов'язаних із перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства.

ДМС, МВС, МЗС, Мінсоцполітики, Адміністрація Держприкордонслужби, Вищий адміністративний суд України (за згодою), Національна школа суддів (за згодою), Нацдержслужба, Держстат.

Перше півріччя 2012 року.

7. Провести навчання, зокрема за кордоном, посадових осіб органів виконавчої влади, відповідальних за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері, а також суддів у частині розгляду ними спорів щодо надання та позбавлення статусу біженця, видворення з України іноземців та осіб без громадянства і спорів, пов'язаних із перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства.

ДМС, МВС, МЗС, Мінсоцполітики, Адміністрація Держприкордонслужби, Вищий адміністративний суд України (за згодою), Національна школа суддів (за згодою), Нацдержслужба, Держстат.

Друге півріччя 2012 р. - 2015 рік.

8. Провести навчання посадових осіб органів виконавчої влади, відповідальних за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері, іноземним мовам, зокрема тим, що використовуються у країнах підвищеного міграційного ризику.

ДМС, МВС, Нацдержслужба, Мінсоцполітики.

2012-2015 роки.

9. Здійснювати заходи щодо належного матеріально-технічного забезпечення ДМС.

МВС, ДМС, Мінфін, Мінекономрозвитку, Нацдержслужба.

Постійно.

10. Забезпечувати з метою ефективної боротьби та запобігання корупції належне функціонування структурних підрозділів з питань внутрішніх розслідувань протиправних дій посадових осіб органів виконавчої влади, відповідальних за

формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері.

Адміністрація Держприкордонслужби, МВС, ДМС, Держмитслужба.
Постійно.

11. Провести моніторинг стану виконання покладених на Мінсоцполітики відповідно до законодавства завдань з формування та реалізації державної політики у сфері трудової міграції, забезпечити розроблення та реалізацію пропозицій щодо структурних та функціональних змін, спрямованих на їх ефективне виконання Міністерством.

Мінсоцполітики.

Протягом 2012 року.

12. Активізувати залучення представників діаспори до вирішення питань державного розвитку України.

МЗС, ДМС, Мін'юст, Мінсоцполітики.

IV квартал 2011 р. - 2015 рік.

13. Забезпечити належне функціонування бази даних про перекладачів.

ДМС, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Вищий адміністративний суд України (за згодою), Державна судова адміністрація (за згодою).

Протягом 2012 року.

14. Запровадити систему електронного документообігу в органах виконавчої влади, відповідальних за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері.

ДМС, МВС, Мінсоцполітики, МЗС, Мінфін.

2012-2014 роки.

15. Вжити заходів до удосконалення порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади, відповідальних за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері, відповідних реєстрів та баз даних.

ДМС, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Мінсоцполітики, МЗС, Мінфін.

Протягом 2012 року.

16. Провести аналіз законодавства з питань свободи пересування та вільного вибору місця проживання в Україні, за результатами якого в установленому порядку подати Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо удосконалення такого законодавства.

МВС, ДМС, Мін'юст.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

17. Розробити з урахуванням питання щодо забезпечення прав власників житла нормативно-правові акти з метою вдосконалення процедури реєстрації населення за місцем проживання (перебування).

ДМС, Мін'юст, Мінекономрозвитку, Мінрегіон, Держстат, Укрдержреєстр.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

18. Забезпечити постійну актуалізацію загальнодержавної бази вакансій державної служби зайнятості з можливістю доступу населення до відповідної інформації через Інтернет.

Мінсоцполітики, Мінекономрозвитку, Мінфін, ДМС, МВС, МЗС, Адміністрація Держприкордонслужби, МОНмолодьспорт.

Постійно.

19. Визначити процедуру обміну інформацією між органами виконавчої влади, відповідальними за формування та реалізацію державної політики у міграційній сфері, та забезпечити такий обмін в установленому порядку.

ДМС, МВС, МЗС, Мінсоцполітики, Адміністрація Держприкордонслужби, МОНмолодьспорт, Держстат.

Грудень 2011 року.

20. Провести аналіз причин, що призводять до дисбалансу в територіальному розміщенні населення України, за результатами якого передбачати в Державній програмі економічного і соціального розвитку України та в програмах економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів та міст на відповідний рік заходи щодо поліпшення умов життєдіяльності та підвищення рівня життя населення, запобігання необґрунтованій зовнішній та внутрішній міграції.

Мінекономрозвитку, Мінрегіон, ДМС, Мінфін, Мінсоцполітики, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

IV квартал 2011 р. - 2015 рік.

21. Опрацювати питання щодо вдосконалення процедури укладення контрактів з випускниками вищих навчальних закладів, які навчалися за рахунок коштів державного бюджету, з метою забезпечення їх гарантованої зайнятості після закінчення навчання та працевлаштування на території України.

МОНмолодьспорт, Мінсоцполітики, Мінфін, Мін'юст, ДМС.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

22. Вжити заходів до активізації роботи з укладення міжнародних договорів з питань регулювання процесу добровільної міграції і захисту прав мігрантів, у тому числі їх соціального захисту та пенсійного забезпечення, зокрема: підготувати до ратифікації угоди про соціальне забезпечення з Португальською Республікою та Естонською Республікою.

Мінсоцполітики, МЗС, ДМС, МВС.

Протягом 2012 року;

підготувати до підписання угоди про соціальне забезпечення з Республікою Польща, Федеративною Республікою Німеччина і Грецькою Республікою.

Мінсоцполітики, МЗС, ДМС, МВС.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

23. Вжити заходів до ратифікації Україною Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення (994_927).

Мін'юст, МОНмолодьспорт, МЗС.

IV квартал 2011 року.

24. Провести аналіз законодавства у сфері забезпечення реалізації конституційного права громадян на соціальний захист незалежно від місця їх проживання, розробити за його результатами та з урахуванням Рішення Конституційного Суду України від 7 жовтня 2009 р. N 25-рп/2009 (во25р710-09) пропозиції щодо внесення змін до актів законодавства у частині вдосконалення державного регулювання у зазначеній сфері і подати їх Кабінетові Міністрів України.

Мінсоцполітики, інші центральні органи виконавчої влади.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

25. Розробити механізм здійснення у разі необхідності консульськими установами України обміну паспортів громадянина України для виїзду за кордон старого зразка для громадян України, які перебувають за межами держави, на паспорти громадянина України для виїзду за кордон нового зразка.

МЗС, ДМС, МВС, СБУ.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

26. Удосконалити процедуру надання послуг громадянам України консульськими установами в іноземних державах.

МЗС.

2012-2015 роки.

27. Розробити:

проект Закону України «Про зовнішню трудову міграцію».

Мінсоцполітики, МВС, ДМС, МЗС, Мін'юст, Держстат.

Протягом 2012 року;

проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 січня 2010 р. N 42».

Мінсоцполітики, інші центральні органи виконавчої влади.

IV квартал 2011 року.

28. Опрацювати питання щодо надання допомоги у поверненні в Україну важкохворих українських трудових мігрантів, громадян України, які стали жертвами злочинів за кордоном, і допомоги родичам померлих за межами держави у поверненні тіл померлих в Україну та у разі необхідності прийняти узгоджене рішення.

МЗС, Мінсоцполітики, МОЗ, ДМС, Мін'юст.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

29. Подати Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо визначення механізму здійснення державного контролю стосовно всіх суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном, з метою встановлення відповідальності за неналежне надання таких послуг, а також пропозиції щодо удосконалення актів законодавства з питань діяльності суб'єктів господарювання, які отримали відповідну ліцензію.

Мінсоцполітики, МВС, ДМС, Мінекономрозвитку, Мінфін, Мін'юст,

МЗС.

IV квартал 2011 року.

30. Вивчити можливість щодо доцільності навчання персоналу суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном і мають відповідну ліцензію.

Мінсоцполітики.

Протягом 2012 року.

31. Вивчити питання щодо доцільності запровадження механізму підготовки громадян для працевлаштування на роботу за кордоном шляхом надання їм відповідної допомоги у професійній підготовці або перепідготовці, подоланні мовного бар'єра, а також інформації про країну перебування.

Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

32. Провести переговори щодо підписання двосторонніх угод про взаємне визнання дипломів про середню спеціальну та вищу освіту.

МОНмолодьспорт, МЗС, Мін'юст.

2012-2015 роки.

33. Внести зміни до нормативно-правових актів у частині взяття на консульський облік громадян України, які провадять трудову діяльність за межами України.

МЗС, Мін'юст, ДМС.

IV квартал 2011 року.

34. Забезпечити співпрацю з питань обміну інформацією про трудових мігрантів з країнами-реципієнтами.

МЗС, Мінсоцполітики.

Постійно.

35. Вивчити можливість створення ресурсних центрів з питань імміграції з метою сприяння легальній імміграції, захисту українських іммігрантів за кордоном, запобігання нелегальній міграції, сприяння добровільному поверненню.

ДМС, МЗС, Мінсоцполітики, Мін'юст, Адміністрація Держприкордонслужби.

Протягом 2012 року.

36. Опрацювати питання щодо систематичного проведення наукових досліджень у сфері міграції та у разі необхідності в установленому порядку прийняти узгоджене рішення.

ДМС, Національна академія наук, Мінсоцполітики, Держстат, Мінфін.

Протягом 2012 року.

37. Вжити заходів до збільшення штату консульських установ України в державах, де постійно проживає або тимчасово перебуває значна кількість громадян України, визначення в таких установах посадових осіб, відповідальних за вирішення питань трудової міграції, протидії торгівлі людьми, проведення моніторингу ринку праці в державах перебування, надання відповідних роз'яснень громадянам України, які перебувають за її межами з метою працевлаштування, та сприяння реалізації їх прав у повному обсязі.

МЗС, Мінекономрозвитку, Мінфін, Мінсоцполітики.

Протягом 2012 року.

38. Підвищити рівень поінформованості населення щодо порядку вирішення питань, пов'язаних із працевлаштуванням на роботу за кордоном і ризиками трудової міграції, особливостями міграційного законодавства країн-реципієнтів, зокрема шляхом використання офіційних веб-сайтів заінтересованих органів, створення соціальної реклами, розповсюдження друкованої продукції.

Мінсоцполітики, Держкомтелерадіо, МЗС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Протягом 2012 року.

39. Продовжувати співпрацю з провідними міжнародними організаціями у сфері регулювання міграційних процесів, зокрема з Міжнародною організацією з міграції, Міжнародною організацією праці, Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, Радою Європи, з метою обміну досвідом та запровадження нових проєктів з питань регулювання міграційних процесів.

ДМС, Мінсоцполітики, МВС, МЗС, СБУ.

Постійно.

40. Забезпечувати подальший розвиток співробітництва з питань реалізації державної політики у сфері трудової міграції, зокрема шляхом систематичного проведення консультацій із соціальними партнерами, громадськими організаціями та об'єднаннями трудових мігрантів.

Мінсоцполітики, ДМС, МЗС.

Постійно.

41. Вивчити зміст і практику укладення двосторонніх угод у сфері трудової міграції та проведення переговорів щодо можливості їх підписання, у тому числі з урахуванням питань визначення квот для працевлаштування громадян України на роботу за кордоном.

Мінсоцполітики, ДМС, МЗС, Мін'юст.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

42. Забезпечувати проведення постійного моніторингу стану виконання двосторонніх міжнародних договорів України з питань трудової міграції громадян та їх соціального захисту.

Мінсоцполітики, ДМС, МЗС.

Постійно.

43. Активізувати роботу з укладення міжнародних договорів з державами, з яких на постійне проживання до України повертаються особи, депортовані за національною ознакою, з метою їх інтеграції у найкоротші строки в українське суспільство.

ДМС, МЗС, Мін'юст.

Постійно.

44. Розробити та подати на розгляд Кабінету Міністрів України проект: { Абзац перший пункту 44 із змінами, внесеними згідно з Розпорядженням КМ N 783-р (783-2012-р) від 17.10.2012 }

{ Абзац другий пункту 44 виключено на підставі Розпорядження КМ N 783-р (783-2012-р) від 17.10.2012 }

{ Абзац третій пункту 44 виключено на підставі Розпорядження КМ N 783-р (783-2012-р) від 17.10.2012 }

Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про освіту» стосовно визначення умов дистанційного навчання дітей трудових мігрантів - громадян України, які разом з батьками перебувають за межами держави.

МОНмолодьспорт, МЗС, Мін'юст, Мінсоцполітики.

Січень 2012 року.

45. Вивчити питання щодо звільнення від окремих форм митного контролю громадян України, які протягом шести і більше місяців перебували за межами держави та повертаються в Україну, та за результатами розробити і подати Кабінетові Міністрів України відповідні пропозиції.

Мінфін, Держмитслужба, Мін'юст, Адміністрація Держприкордонслужби, ДМС, МЗС, Мінсоцполітики.

Протягом 2013 року.

46. Підвищити якість процедур з надання притулку шляхом скорочення їх кількості та строку проведення. Поліпшити умови утримання біженців, здійснювати

заходи щодо будівництва пунктів їх тимчасового розміщення з урахуванням вивчених потреб.

ДМС, МВС, МЗС, інші центральні органи виконавчої влади.

V квартал 2011 р. - 2015 рік.

47. Розробити та видати спільну інструкцію щодо проведення процедури встановлення віку шукачів притулку.

ДМС, МВС, Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, Адміністрація Держприкордонслужби.

Протягом 2012 року.

48. Забезпечувати виконання нормативно-правових актів, спрямованих на захист вітчизняного ринку праці, та здійснення відповідного контролю.

Мінсоцполітики.

Постійно.

49. Підготувати та подати на розгляд Кабінету Міністрів України проекти нормативно-правових актів щодо удосконалення державного регулювання у сфері захисту вітчизняного ринку праці.

Мінсоцполітики, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мін'юст.

Протягом 2012 року.

50. Удосконалити методику збору даних про міграційну сферу, що використовуються органами державної влади, з метою їх уніфікації.

ДМС, МВС, Мінсоцполітики, МЗС, Адміністрація Держприкордонслужби, МОНмолодьспорт, Держстат.

2012-2015 роки.

51. Вжити заходів до створення єдиної національної бази даних управління міграційними потоками та в установленому порядку забезпечити здійснення заходів щодо її функціонування.

ДМС, МВС, МЗС, Мінсоцполітики, Адміністрація Держприкордонслужби, МОНмолодьспорт.

2012-2013 роки.

52. Забезпечити розвиток електронної системи подання документів на отримання візи іноземцями та особами без громадянства.

МЗС, ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби.

2013-2015 роки.

53. Розробити проекти нормативно-правових актів щодо врегулювання питань здійснення перекладу заяв біженців державною мовою та забезпечення надання їм правової допомоги.

МВС, ДМС, МЗС, Мін'юст, Мінфін.

IV квартал 2011 року.

54. Розробити проект Державної програми сприяння інтеграції в українське суспільство мігрантів, осіб, яким надано статус біженців в Україні, та осіб, які потребують додаткового чи тимчасового захисту або притулку в Україні.

МВС, ДМС, Мінсоцполітики, Мінфін, МОНмолодьспорт.

2012-2015 роки.

55. Опрацювати з урахуванням міжнародного досвіду питання щодо легалізації іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

ДМС, МВС, Мін'юст, Мінфін.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

56. Організувати вивчення іноземного досвіду соціокультурної адаптації мігрантів та ознайомлення з ним заінтересованих органів виконавчої влади.

ДМС, МЗС, МОНмолодьспорт, Мінсоцполітики, Мінфін, Національна академія наук.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

57. Забезпечувати співпрацю з міжнародними організаціями та об'єднаннями громадян у частині надання мігрантам консультацій з питань їх соціального захисту.

Мінсоцполітики, ДМС.

Постійно.

58. Організувати роботу з вивчення державної мови мігрантами та біженцями, які цього потребують, розробити необхідні програми і навчально-методичні посібники.

МОНмолодьспорт, ДМС.

IV квартал 2011 р. - 2014 рік.

59. Розробити навчальні програми і запровадити курси вивчення державної мови та надолуження шкільних знань для дітей мігрантів та біженців з метою їх інтеграції у навчальний процес у загальноосвітніх навчальних закладах України.

МОНмолодьспорт, ДМС.

IV квартал 2011 р. - 2014 рік.

60. Удосконалити механізм визначення квот для іммігрантів, зокрема шляхом проведення на регулярній основі консультацій з роботодавцями, визначення потреб ринку праці, активізації участі місцевих органів виконавчої влади.

ДМС, Мінсоцполітики.

2012-2014 роки.

61. Опрацювати питання щодо можливості легального працевлаштування на період навчання іноземних студентів вищих навчальних закладів, які навчаються в Україні, на умовах тимчасової зайнятості.

Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, ДМС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

62. Забезпечувати розроблення та виконання планів заходів щодо протидії проявам ксенофобії, расової та етнічної дискримінації в українському суспільстві.

Мінкультури, заінтересовані центральні органи виконавчої влади, інші державні органи.

Постійно.

63. Запровадити інформування населення щодо особливостей національної культури та способу життя народів, представники яких мігрують в Україну, викорінення расизму та ксенофобії, формування у суспільстві толерантного ставлення до іммігрантів.

Мінкультури, МВС, ДМС, Держкомтелерадіо, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

IV квартал 2011 р. - 2012 рік.

64. Забезпечувати поширення серед іноземців та осіб без громадянства інформації про особливості національної культури, звичаї, традиції і розвиток демократії в українському суспільстві.

МОНмолодьспорт, Мінкультури, ДМС, інші заінтересовані центральні органи виконавчої влади.

Постійно.

65. Удосконалити програми підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів.

МВС, ДМС, СБУ, Адміністрація Держприкордонслужби.

IV квартал 2011 року.

66. Забезпечувати проведення нарад, засідань за круглим столом, семінарів з питань організації співпраці та обміну інформацією про забезпечення прав людини під час реалізації державної політики у сфері міграції.

ДМС, Мін'юст, МВС, СБУ, Адміністрація Держприкордонслужби.

Постійно.

67. Опрацювати в установленому порядку питання щодо сприяння особам, яким надано статус біженців в Україні, додатковий чи тимчасовий захист або притулок в Україні, у добровільному поверненні до держав їх громадянської належності або попереднього постійного проживання, якщо в таких державах вже не існує обставин, що призвели до вимушеної міграції, та подати Кабінетові Міністрів України узгоджені пропозиції.

ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, МЗС, Мін'юст.

IV квартал 2011 року.

68. Опрацювати питання щодо вдосконалення механізму здійснення контролю за наявністю в іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну, фінансового забезпечення для перебування в Україні, транзитного проїзду територією України та виїзду за її межі і в разі необхідності розробити та внести Кабінетові Міністрів України узгоджені пропозиції із зазначеного питання.

Адміністрація Держприкордонслужби, МЗС, ДМС, МВС, Мін'юст, Мінфін.

IV квартал 2011 року.

69. Розробити та внести на розгляд Кабінету Міністрів України законопроект щодо посилення відповідальності за правопорушення, пов'язані з нелегальною міграцією.

МВС, ДМС, Мін'юст.

IV квартал 2011 року.

70. Облаштувати з урахуванням міжнародного досвіду окремі приміщення та забезпечити їх технічними засобами, зокрема системою відеоконференц-зв'язку, для проведення судових засідань в окружних адміністративних судах прикордонних регіонів, м. Києва та Київської області з метою забезпечення скорочення тривалості розгляду судами спорів щодо надання та позбавлення статусу біженця, видворення з України іноземців та осіб без громадянства і спорів, пов'язаних із перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства.

Адміністрація Держприкордонслужби, ДМС, Державна судова адміністрація (за згодою).

2012-2015 роки.

71. Забезпечувати належне фінансування витрат, пов'язаних із залученням

перекладачів під час розгляду судами спорів щодо надання та позбавлення статусу біженця, видворення з України іноземців та осіб без громадянства і спорів, пов'язаних із перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства.

Вищий адміністративний суд України (за згодою), Державна судова адміністрація (за згодою), ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, МВС, СБУ, Мінфін.

Постійно.

72. Активізувати переговорний процес з укладення міжнародних договорів про реадмісію осіб з державами міграційного ризику.

ДМС, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, МЗС.

Постійно.

73. Розробити порядок добровільного повернення іноземців та осіб без громадянства до країн походження.

ДМС, МВС, МЗС, Адміністрація Держприкордонслужби.

IV квартал 2011 р.-2013 рік.

74. Удосконалити порядок видворення з України іноземців та осіб без громадянства відповідно до міжнародних стандартів захисту прав людини.

ДМС, МВС, МЗС, Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ.

2012-2013 роки.

75. Розробити план заходів щодо протидії різним формам торгівлі людьми та надання допомоги особам, зокрема жінкам і дітям, які стали її жертвами, на період до 2015 року.

Мінсоцполітики, МОМолодьспорт, МВС, ДМС, Мін'юст, Мінфін.

У двомісячний строк після прийняття Закону України «Про протидію торгівлі людьми» (3739-17).

76. Проводити роботу із створення мережі пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, і забезпечення їх діяльності відповідно до міжнародних стандартів та забезпечити надання у достатньому обсязі та на належному рівні медичних послуг особам, які утримуються в таких пунктах.

ДМС, МВС, Мінекономрозвитку, МОЗ, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Постійно.

{ Пункт 77 виключено на підставі Розпорядження КМ N 312-р (312-2013-р) від 20.05.2013 }

78. Удосконалити механізм проведення спільного з відповідними органами суміжних держав моніторингу обстановки, оцінки загроз та ризиків у сфері безпеки державного кордону.

Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ.

2013-2014 роки.

79. Здійснити оснащення пунктів пропуску через державний кордон приладами для ідентифікації осіб з використанням біометричних даних.

Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ, Державна служба з питань захисту персональних даних.

Після прийняття Закону України «Про документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України».

80. Здійснити оснащення підрозділів МВС і ДМС приладами для ідентифікації осіб з використанням біометричних даних.

МВС, ДМС, СБУ, Державна служба з питань захисту персональних даних.

Після прийняття Закону України «Про документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України».

81. Започаткувати діяльність спільних мобільних підрозділів для проведення перевірок у прикордонній зоні.

Адміністрація Держприкордонслужби, МВС, Держмитслужба, ДМС.

IV квартал 2011 р. - 2015 рік.

82. Забезпечити будівництво нових приміщень для утримання осіб, затриманих за порушення законодавства України, здійснення контролю за дотриманням якого віднесено до компетенції Держприкордонслужби.

Адміністрація Держприкордонслужби, Мінекономрозвитку, Мінфін.

IV квартал 2011 р. - 2015 рік.

83. Удосконалити систему обміну інформацією щодо протидії незаконній міграції з прикордонними відомствами суміжних держав.

Адміністрація Держприкордонслужби.

2012-2015 роки.

84. Проводити активну роботу із залучення коштів міжнародних організацій для вирішення питань, пов'язаних із незаконною міграцією.

ДМС, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, Мінекономрозвитку, Мінфін, Мінсоцполітики.

Постійно.

2.19. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.08.2012 № 605-р «Про затвердження плану заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на період до 2020 року»

1. Затвердити план заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на період до 2020 року, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади передбачати під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік видатки, необхідні для виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям подавати кожного півріччя до 10 числа наступного місяця Державній міграційній службі звіт про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, для його узагальнення та подання до 25 числа зазначеного місяця Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України

М.АЗАРОВ

Інд. 70

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2012 р. № 605-р

ПЛАН заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на період до 2020 року

1. Розробити законопроекти про внесення змін до законодавчих актів з питань освіти, праці, медичного, соціального, пенсійного забезпечення, надання безоплатної правової допомоги з метою гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МВС, ДМС, Мін'юст, Мінсоцполітики, МОНамолдьспорт, МОЗ, Адміністрація Держприкордонслужби, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська

рада у справах біженців (за згодою).
2012 рік.

2. Забезпечити:

1) систематичне проведення з міграційними органами іноземних держав, міжнародними організаціями та громадськими об'єднаннями консультацій щодо вивчення та поширення міжнародного досвіду у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МВС, ДМС, МЗС, Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, МОЗ, Адміністрація Держприкордонслужби, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Постійно;

2) обмін з іноземними державами та міжнародними організаціями інформацією про досвід роботи з біженцями та особами, які потребують додаткового захисту.

ДМС, МЗС, Українська рада з питань біженців (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Постійно;

3) участь представників центральних органів виконавчої влади в міжнародних семінарах, засіданнях за круглим столом, конференціях, тренінгах і робочих зустрічах з питань притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, МЗС, Українська рада з питань біженців (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Постійно;

4) формування толерантного ставлення до біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, Мінкультури, Українська рада з питань біженців (за згодою).

Постійно;

5) підготовку:

фахівців з української мови як іноземної, історії, культури, державного устрою України.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Починаючи з 2013 року;

медичного персоналу для роботи з дітьми, розлученими із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

МОЗ, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

Постійно;

6) розбудову мережі пунктів тимчасового розміщення біженців у регіонах їх

найбільшої концентрації.

ДМС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Агентство держмайна, Фонд державного майна, Мін'юст, Мінекономрозвитку.

2014-2016 роки;

7) реалізацію проекту надання медичної, психосоціальної допомоги біженцям та особам, які потребують додаткового захисту.

МОЗ, ДМС, МОНмолодьспорт, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Починаючи з 2013 року;

8) проведення для одиноких матерів та одиноких вагітних жінок із числа біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, консультацій щодо надання медичної та юридичної допомоги, особливостей їх соціальної реабілітації.

ДМС, МОЗ, Мін'юст, Мінсоцполітики, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2015-2016 роки;

9) функціонування:

адаптаційних курсів для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, на базі навчальних закладів та державних центрів соціальної інтеграції.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), громадські об'єднання (за згодою).

Починаючи з 2013 року;

курсів з вивчення української мови, історії, культури, державного устрою України, законодавства з питань праці, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, згідно із затвердженими програмами.

МОНмолодьспорт, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

Починаючи з липня 2013 р.;

10) функціонування та вдосконалення автоматизованої інформаційної системи "Біженці".

ДМС.

Постійно;

11) здійснення заходів щодо оздоровлення дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, зокрема тих, що розлучені із сім'єю, в санаторно-курортних дитячих закладах та таборах відпочинку.

ДМС, МОЗ, МОНмолодьспорт, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Починаючи з 2014 року;

12) взаємодію адміністрацій пунктів тимчасового розміщення біженців та відповідних центрів зайнятості щодо започаткування діяльності мобільного центру

зайнятості з інформування біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, про вакансії в регіоні.

Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

Починаючи з 2013 року;

13) взаємодію із засобами масової інформації з метою формування толерантного ставлення до біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, Мінкультури, Держкомтелерадіо, Українська рада з питань біженців (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Починаючи з 2013 року;

14) налагодження співробітництва з іноземними державами та міжнародними організаціями у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МВС, ДМС, МЗС, Мін'юст.

Починаючи з 2013 року.

3. Розробити і затвердити:

1) регіональні плани заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

2) порядок визначення віку дитини, розлученої із сім'єю, яка має намір подати заяву щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

МОЗ, ДМС.

2012 рік;

3) навчальні програми з вивчення української мови як іноземної, історії, культури, державного устрою України, законодавства з питань праці, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

Червень 2013 р.;

4) типову індивідуальну програму інтеграції біженця та особи, яка потребує додаткового захисту, в українське суспільство.

ДМС, МВС, МОНмолодьспорт, МЗС, Мін'юст, Мінсоцполітики, Мінекономрозвитку, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2014 рік.

4. Розробити:

1) типову програму навчання державних службовців та працівників правоохоронних органів з питань інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство.

ДМС, МВС, Мін'юст, Адміністрація Держприкордонслужби, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада з питань біженців (за згодою).

2013-2014 роки;

2) вимоги до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців, з урахуванням міжнародного досвіду у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, МВС, Мін'юст, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2013-2015 роки;

3) програму інтеграції осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство, передбачивши в ній роз'яснення основних принципів функціонування українського суспільства, норм поведінки, а також базовий (розмовний) курс української мови.

ДМС, МОМолодьспорт, Мінсоцполітики, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), громадські об'єднання (за згодою).

2014 рік;

4) кваліфікаційні вимоги та порядок визначення рівня володіння українською мовою особами, які подають клопотання про прийняття до громадянства України.

МОМолодьспорт, Мін'юст, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

5) методичні рекомендації щодо:

особливостей організації навчання в дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладах дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, зокрема тих, що розлучені із сім'єю.

МОМолодьспорт, Мін'юст, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

повернення дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, що розлучені із сім'єю, в їх сім'ї.

ДМС, МОМолодьспорт, Мінсоцполітики, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2014 рік;

роботи з особами, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

ДМС, Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, Мін'юст, МОЗ, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

2013-2014 роки;

б) методичний посібник з питань роботи з дітьми, розлученими із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями та особами, які потребують додаткового захисту, з урахуванням міжнародного досвіду у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МОНмолодьспорт, Мінсоцполітики, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні (за згодою).

2014-2015 роки;

7) програму проведення тренінгів для співробітників:

центру прийому та перебування дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, та дітей, розлучених із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні (за згодою).

2015-2016 роки;

центру прийому та перебування одиноких матерів та одиноких вагітних жінок із числа біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2014-2015 роки;

8) методику надання допомоги біженцям та особам, які потребують додаткового захисту, що перебувають у складних життєвих обставинах.

Мінсоцполітики, МОЗ, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Серпень 2015 р.;

9) навчальні програми, у тому числі індивідуальні, для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, з ліквідації неписьменності (безграмотності) з метою отримання ними базової середньої освіти, а також програми дошкільної підготовки дітей таких осіб.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2013-2014 роки.

5. Розробити та видати навчальні посібники з питань вивчення української мови як іноземної, історії, культури, державного устрою України, законодавства з питань праці, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2013 рік.

6. Опрацювати питання щодо:

1) визначення шляхів забезпечення потреб ДМС та її територіальних органів у послугах:

перекладачів.

ДМС.

2013-2015 роки;

із збирання, проведення аналізу інформації про країни походження біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, Мін'юст, Мінекономрозвитку, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), представництво Європейської комісії в Україні (за згодою).

2014-2015 роки;

2) медичного страхування біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МОЗ, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

3) можливості надання біженцям та особам, які потребують додаткового захисту, соціального житла та в разі потреби підготувати пропозиції щодо внесення змін до актів законодавства.

Мінрегіон, Мінсоцполітики, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013-2014 роки;

4) утворення центрів для тимчасового забезпечення житлом біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що перебувають у складних життєвих обставинах.

ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

2014 рік;

5) сприяння добровільному розселенню та працевлаштуванню біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в сільській місцевості.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, ДМС, Державний центр зайнятості, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2014 рік;

6) забезпечення житлом біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в депресивних регіонах.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

7) доступності банківського кредитування для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, з метою відкриття власної справи.

ДМС, Мінсоцполітики, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік.

7. Утворити в установленому порядку:

1) робочі групи з питань інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на загальнодержавному і регіональному рівні.

ДМС, МВС, Адміністрація Держприкордонслужби, МОНмолодьспорт, МЗС, Мін'юст, МОЗ, Мінфін, Мінекономрозвитку, Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (за згодою), Уповноважений Президента України з прав дитини (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2012 рік;

2) центри соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в м. Києві, Харкові, Вінниці.

ДМС, Мін'юст, Мінсоцполітики, Мінекономрозвитку, Агентство держмайна, Фонд державного майна, Київська міська, Харківська та Вінницька обласні держадміністрації.

2013-2015 роки;

3) пункти тимчасового розміщення дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, та дітей, розлучених із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

ДМС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Агентство держмайна, Фонд державного майна, Мін'юст, Мінекономрозвитку, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада з питань біженців (за згодою).

2013-2015 роки;

4) центр прийому та перебування дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, та дітей, розлучених із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, на базі пункту тимчасового розміщення біженців у м. Яготині Київської області.

ДМС, Київська облдержадміністрація, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2014 рік;

5) центр прийому та перебування одиноких матерів та одиноких вагітних жінок із числа біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, на базі пункту тимчасового розміщення біженців у м. Яготині Київської області.

ДМС, Київська облдержадміністрація, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2014 рік.

8. Провести:

1) консультації щодо розроблення програм надання доступного житла біженцям та особам, які потребують додаткового захисту.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

2) аналіз законодавства у сфері притулку, захисту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, з метою врегулювання питання щодо перебування на території України дітей-біженців і дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, та дітей, розлучених із сім'єю, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

МВС, ДМС, Мін'юст, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, Данська рада у справах біженців (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні (за згодою).

2013 рік;

3) навчання працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади з питань інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство із залученням міжнародної технічної допомоги, зокрема інструментів TAIEX, TWINNING.

Нацдержслужба, ДМС, МЗС, Мінсоцполітики, МОНмолодьспорт, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Постійно;

4) аналіз рівня підготовки дітей-біженців з урахуванням вимог, визначених законодавством щодо дошкільної підготовки дітей.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні (за згодою).

Постійно;

5) просвітницьку роботу з працевлаштування біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Постійно.

9. Визначити:

1) перелік навчальних закладів, на базі яких організовані курси з вивчення української мови як іноземної, історії, культури, державного устрою України для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, розробити та затвердити порядок видачі відповідних сертифікатів державного зразка.

МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2013 рік;

2) механізм та джерела надання стипендій біженцям та особам, які потребують додаткового захисту, на період навчання.

МОНмолодьспорт.

2013-2014 роки;

3) перелік закладів охорони здоров'я, на базі яких проводиться оцінка віку дитини, розлученої із сім'єю, яка має намір подати заяву щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

МОЗ, ДМС.

2012-2013 роки.

10. Урегулювати питання щодо:

1) визнання іноземних дипломів про освіту біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

МОНмолодьспорт, Мін'юст, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

2013 рік;

2) забезпечення доступності медичної допомоги для біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, та у разі потреби внести зміни до нормативно-правових актів.

МОЗ, ДМС, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

2013 рік.

11. Сприяти:

1) збереженню національно-культурної самобутності біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

ДМС, Мінкультури, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою).

Постійно;

2) працевлаштуванню біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що зареєстровані в установленому порядку в державній службі зайнятості, з урахуванням їх професійного досвіду та освітньо-кваліфікаційного рівня.

Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, МОНмолодьспорт, ДМС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою).

Постійно;

3) забезпеченню реалізації прав біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, на соціальний захист у разі безробіття.

Мінсоцполітики, Державний центр зайнятості, ДМС, Мін'юст, МЗС.

2013-2014 роки.

12. Здійснити заходи щодо підвищення рівня правової культури біженців та осіб, які потребують додаткового захисту.

Мін'юст, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Адміністрація Держприкордонслужби, Державний центр зайнятості, ДМС, МВС, регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Починаючи з 2013 року.

13. Створити цикл тематичних теле- та радіопередач, забезпечити розміщення в електронних та друкованих засобах масової інформації відповідних матеріалів з метою формування толерантного ставлення до біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, підвищення рівня поінформованості суспільства.

ДМС, Мінкультури, Держкомтелерадіо, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Мінсоцполітики, Українська рада з питань біженців (за згодою), регіональне представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні (за згодою), Данська рада у справах біженців (за згодою), представництво Міжнародної організації з міграції в Україні (за згодою).

Починаючи з 2013 року.

Розділ III. Накази міністерств та центральних органів виконавчої влади, що регулюють питання у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

3.1.1. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.09.2011 № 649 «Про затвердження Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 05.10.2011 за № 1146/19884

(із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015)

На виконання пункту 2 статті 27 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», керуючись положеннями пунктів 1, 6 частини другої статті 18 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» та підпункту 3 пункту 11 Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого Указом Президента України від 6 квітня 2011 року № 383, з метою організації прийняття заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Правила розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, що додаються.

2. Затвердити зразок довідки про звернення за захистом в Україні, що додається.

3. Затвердити зразок заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує

додаткового захисту, що додається.

4. Департаменту у справах біженців ДМС України (Науменко Н.М.) забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Довести цей наказ до відома головних управлінь (управлінь) міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

6. Керівникам головних управлінь (управлінь) міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі забезпечити виконання вимог цього наказу.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Голови Державної міграційної служби України Шейбути В.В.

8. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

9. Цей наказ надіслати за належністю.

Міністр
генерал-полковник міліції

А.В. Могильов

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
внутрішніх справ України
07.09.2011 № 649

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
05 жовтня 2011 р.
за № 1146/19884

ПРАВИЛА

розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Із тексту Правил слова «ДМС України» замінено аббревіатурою «ДМС», слова «орган міграційної служби» у всіх відмінках замінено словами «територіальний орган ДМС» у відповідних відмінках згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338

I. Загальні положення

1.1. Ці Правила визначають процедуру розгляду в Україні заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату, позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

1.2. Інформація про країну походження - інформаційні звіти про становище в країнах походження біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, підготовлені Міністерством закордонних справ України, Державною міграційною службою України, Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців (далі - УВКБ ООН), національними та міжнародними організаціями, що спеціалізуються на зборі та виданні такої інформації або звітів.

1.3. У цих Правилах терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» (далі - Закон).

1.4. Діяльність територіальних органів ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі з оформлення документів, необхідних для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрати, позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту на території України, здійснюється відповідно до Конституції України, Закону, інших нормативно-правових актів, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та цих Правил.

II. Вирішення питання щодо прийняття заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

2.1. Уповноважена посадова особа територіального органу ДМС, до якого особисто звернулась особа, яка має намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, або її законний представник у випадках, передбачених Законом:

а) встановлює особу заявника;

б) реєструє заявника в журналі реєстрації осіб, які бажають подати заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 1) (далі - журнал реєстрації осіб);

в) інформує заявника мовою, яку він/вона розуміє, про умови, за яких в Україні особа може бути визнана біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про її права та обов'язки, а також про наслідки невиконання обов'язків;

г) забезпечує надання заявнику послуг перекладача, у тому числі через систему відеоконференц-зв'язку;

[Підпункт «г» пункту 2.1 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказом

г) перевіряє дотримання заявником передбаченого статтею 5 Закону порядку звернення із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

д) з'ясовує місце тимчасового перебування (проживання) заявника (фактичну адресу проживання в Україні);

е) протягом одного робочого дня здійснює перевірку наявності підстав, за яких заявнику може бути відмовлено в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Перевірка здійснюється в тому числі з урахуванням оновленої інформації по країні походження заявника на момент подачі заяви;

є) проводить дактилоскопію заявника;

{Пункт 2.1 розділу II доповнено новим підпунктом «є» згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

ж) заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи;

з) роз'яснює порядок звернення за безоплатною правовою допомогою мовою, яку розуміє заявник.

{Пункт 2.1 розділу II доповнено новим підпунктом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

2.2. Рішення щодо прийняття заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається територіальним органом ДМС протягом робочого дня, в який до нього звернулась відповідна особа.

2.3. У разі якщо про намір бути визнаною в Україні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, заявляє дитина, яка розлучена із сім'єю, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС, крім виконання вимог пункту 2.1 цього розділу, додатково звертається у невідкладному порядку до органу опіки і піклування з письмовим клопотанням про забезпечення такої особи законним представником.

2.3.1. Законний представник призначається органом опіки і піклування невідкладно.

2.3.2. Після отримання повідомлення органу опіки і піклування про призначення законного представника територіальний орган ДМС невідкладно приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або собою, яка потребує додаткового захисту. До процедури визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відносно дитини, розлученої з сім'єю, залучаються адвокат, психолог та педагог, про що робляться відповідні відмітки в особовій справі заявника.

2.3.3. Спільно з органом опіки і піклування територіальний орган ДМС невідкладно вживає заходів з поміщення дитини, розлученої з сім'єю, до відповідного дитячого закладу або сім'ю.

2.4. У разі наявності передбачених Законом підстав територіальний орган ДМС ухвалює рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яке оформлюється наказом (додаток 2). Після ухвалення рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС:

видає особі письмове повідомлення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, із зазначенням підстав для відмови у прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 3);

під підпис ознайомлює заявника з порядком оскарження рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

вносить відповідні відомості до журналу реєстрації осіб.

2.5. У разі використання заявником права на оскарження рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС видає такому заявникові під підпис довідку про звернення за захистом в Україні, про що заносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні (додаток 4).

Довідка видається строком на три місяці з подальшим тримісячним продовженням строку її дії на весь час розгляду скарги. Підставою для продовження строку дії зазначеної довідки є копія скарги на рішення територіального органу ДМС з підтверджуючими документами її відправлення або у випадку оскарження в судовому порядку копія позовної заяви з відміткою (штампом) суду про її прийняття або копія ухвали суду про відкриття провадження у справі чи належним чином оформленої судової повістки. У випадку оскарження рішення в судовому порядку подальше тримісячне продовження строку дії довідки про звернення за захистом в Україні здійснюється після отримання письмової інформації про стан розгляду справи в суді від юридичної служби територіального органу ДМС.

Подані документи долучаються до особової справи заявника.

[Пункт 2.5 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

III. Оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

3.1. У разі відсутності підстав для відмови в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС:

а) забезпечує можливість для заявника особисто або за допомогою законного представника скласти заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

В заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту,

мають міститися такі відомості: прізвище, ім'я (імена), по батькові заявника, дані паспорта або іншого документа, що посвідчує особу (у разі його відсутності - зазначені причини, через які він був утрачений), громадянство/підданство, країна постійного проживання, місце та підстави (за наявності) проживання в Україні, місце, час та спосіб перетинання державного кордону України, відомості про членів сім'ї заявника, підписи заявника або законного представника, перекладача (у разі необхідності), дата складання заяви.

Заявник зобов'язаний також надати всі наявні у нього документи та інформацію, що необхідні для обґрунтування заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або зазначити причини, через які ці документи та інформація не можуть бути надані, та повідомити, де такі документи знаходяться чи можуть знаходитися або хто може надати чи підтвердити відповідну інформацію.

У разі неписьменності або через фізичні вади, які унеможливають складання заяви особисто заявником, на його прохання заява може бути складена іншою особою, про що робиться відповідний запис на заяві;

б) реєструє заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та подані документи у журналі реєстрації заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 5);

[Підпункт «б» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

в) ознайомлює заявника або його законного представника під їхній власний підпис з порядком прийняття рішення за їх заявами, правами і обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Таке ознайомлення здійснюється мовою, яку розуміє заявник або його законний представник.

Проведення зазначених дій фіксується відповідним протоколом ознайомлення з прийняттям рішення за заявою, правами і обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 6), в якому проставляють власні підписи заявник, його законний представник та перекладач, адвокат, психолог, педагог (за їх наявності);

[Підпункт «в» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

[Підпункт «г» пункту 3.1 розділу III виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

г) у разі потреби направляє заявника на обстеження для встановлення віку у порядку, встановленому законодавством України.

Таке обстеження проводиться у разі наявності в уповноваженій посадовій особі територіального органу ДМС обґрунтованого сумніву щодо заявленого віку особи та оформлюється відповідним направленням на обстеження для встановлення віку (додаток 7).

Особі, яка направляється на обстеження з метою встановлення віку, та її законному представнику роз'яснюються причини для такого обстеження та наслідки відмови у його проходженні. У випадку відмови особи пройти обстеження з метою встановлення віку на заяві та в особовій справі заявника робиться відповідна відмітка.

Відмова особи або її законного представника від проходження обстеження з метою встановлення віку є підставою для розгляду матеріалів особової справи цієї особи як повнолітньої;

[Підпункт «г» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

г) заповнює реєстраційний листок на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 8), та членів її сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, або на дитину, розлучену із сім'єю, від імені якої заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, подав її законний представник.

У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, записує за його вказівкою прізвище, ім'я, по батькові та інші про нього дані до встановлення особи, про що зазначається в реєстраційному листку на особу та робиться відповідний запис на заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

[Підпункт «г» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

д) приймає від заявника на зберігання документи: національний паспорт або інший документ, який посвідчує особу заявника, а також документи, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, що оформлюється розпискою (додаток 9);

[Підпункт «д» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

е) оформлює особову справу згідно з описом документів, що знаходяться в особовій справі заявника (додаток 10);

[Підпункт «е» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

є) долучає до справи по чотири фотокартки заявника та членів його сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, відомості про яких внесено до заяви, а також інші, передбачені Законом та цими Правилами, документи;

[Підпункт «ж» пункту 3.1 розділу III виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

ж) призначає дату та час співбесіди та повідомляє цю інформацію заявникові та його законному представникові (за наявності) під підпис в особовій справі;

[Підпункт «ж» пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

з) заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи.

3.2. У день отримання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС видає заявникові під підпис у журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні (додаток 4) довідку про звернення за захистом в Україні, про що заносить відповідні відомості до зазначеного журналу. Довідка видається строком на один місяць.

[Абзац перший пункту 3.2 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Одночасно територіальний орган ДМС роз'яснює особі порядок реєстрації за місцем тимчасового проживання.

3.3. Одночасно з оформленням документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, територіальний орган ДМС вживає всіх можливих заходів для розшуку батьків або інших законних представників неповнолітньої особи, яка не досягла вісімнадцятирічного віку.

3.4. У разі звернення до територіального органу ДМС із заявами про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, повнолітніх членів однієї родини розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за ініціативою територіального органу ДМС (за згодою заявників) або на прохання заявників може бути об'єднаним в одне провадження.

IV. Попередній розгляд заяв

4.1. Під час попереднього розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС (особа, яка веде справу) протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви:

а) проводить співбесіду із заявником з дотриманням правил, встановлених частинами другою та третьою статті 8 Закону.

У разі залучення перекладача для участі в співбесіді, у тому числі через систему відеоконференц-зв'язку, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС перед початком співбесіди попереджає перекладача про необхідність дотримання умов конфіденційності, що оформлюється розпискою про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника (додаток 11).

Результати співбесіди оформлюються відповідним протоколом співбесіди (додаток 12) з особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, що підписується цією особою або її законним представником, перекладачем, адвокатом, психологом, педагогом (за наявності);

[Підпункт «а» пункту 4.1 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) розглядає відомості, наведені в заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та інші документи, вимагає додаткові відомості, що можуть підтверджувати наявність чи відсутність підстав для прийняття рішення про

оформлення документів для вирішення питання щодо визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

в) готує письмовий висновок щодо прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 13).

[Абзац перший підпункту «в» пункту 4.1 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

У висновку обов'язково робиться посилання на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та найменування установ чи організацій, що його підготували, посилання на електронну адресу, якщо звіти було опубліковано в Інтернеті, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником або його законним представником. Цей висновок повинен включати посилання на точну, актуальну інформацію з декількох джерел.

4.2. У разі подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, законним представником дитини, розлученої із сім'єю, попередній розгляд такої заяви не здійснюється, а уповноважена посадова особа територіального органу ДМС в межах установленого строку готує письмовий висновок щодо прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, з обов'язковим посиланням на абзац другий частини першої статті 8 Закону.

4.3. На підставі письмового висновку уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС щодо прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС в межах установленого строку приймає одне з таких рішень:

а) про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

б) про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

4.4. Рішення, передбачені пунктом 4.3 цього розділу, оформлюються наказом територіального органу ДМС (додаток 14).

[Пункт 4.4 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

4.5. У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні, про що уповноважена посадова особа територіального органу ДМС заносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

Строк дії довідки продовжується на шість місяців.

{Абзац другий пункту 4.5 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

4.6. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, протягом трьох робочих днів з дня його прийняття територіальний орган ДМС надсилає або видає під підпис заявнику або його законному представнику письмове повідомлення про відмову особі в оформленні документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 15), з викладенням причини відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення, про що робиться відповідний запис в журналі реєстрації видачі повідомлень (додаток 16).

{Пункт 4.6 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

4.7. У разі використання особою права на оскарження уповноважена посадова особа територіального органу ДМС до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання документи, що посвідчують особу заявника, та інші надані заявником документи, про що робиться відмітка в розписці про зберігання документів.

Строк дії довідки про звернення за захистом в Україні продовжується територіальним органом ДМС на три місяці. Підставою для продовження строку дії зазначеної довідки є копія скарги на рішення територіального органу ДМС з підтверджуючими документами її відправлення або у випадку оскарження в судовому порядку – копія позовної заяви з відміткою (штампом) суду про її прийняття або копія ухвали суду про відкриття провадження у справі або належним чином оформленої судової повістки. Подані документи належним чином долучаються до особової справи.

У випадку оскарження рішення в судовому порядку подальше тримісячне продовження строку дії довідки про звернення за захистом в Україні здійснюється після отримання письмової інформації про стан розгляду справи в суді від юридичної служби територіального органу ДМС.

Про продовження строку дії зазначеної довідки уповноважена посадова особа територіального органу ДМС заносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

{Пункт 4.7 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

4.8. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні та повертає особі її документи, що посвідчують особу, та інші документи, що надавались такою особою під час звернення до територіального органу ДМС та перебувають на його зберіганні, про що робиться відмітка в розписці про зберігання документів.

Про вилучення у заявника довідки про звернення за захистом в Україні зазначається

в журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

[Абзац другий пункту 4.8 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

4.9. За письмовою згодою заявника його адвокат, законний представник або представник УВКБ ООН на будь-якому етапі розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, можуть мати доступ до матеріалів, які містяться в особовій справі, якщо така інформація стосується розгляду та оцінки заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У доступі до отримання матеріалів особової справи відмовляється територіальним органом ДМС у разі, якщо розкриття інформації чи джерел її отримання можуть створити загрозу національній безпеці держави, безпеці організації чи особам, які її надали.

Про надання доступу до ознайомлення з матеріалами особової справи або відмову в його наданні до ознайомлення уповноваженою посадовою особою територіального органу ДМС робиться відповідна відмітка в особовій справі.

V. Розгляд заяви після прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

5.1. Після прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС (особа, яка веде справу):

а) проводить співбесіди із заявником або його законним представником з метою виявлення додаткової інформації, що необхідна для оцінки справжності фактів, повідомлених заявником або його законним представником під час подання заяви.

Співбесіда проводиться з дотриманням правил, встановлених частинами другою та третьою статті 8 та частинами третьою та четвертою статті 9 Закону.

У разі залучення перекладача, у тому числі через систему відеоконференц-зв'язку, психолога і педагога для участі в співбесіді уповноважена посадова особа територіального органу ДМС перед початком співбесіди попереджає зазначених осіб (перекладача, психолога і педагога) про необхідність дотримання умов конфіденційності, що оформлюється розпискою про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

[Абзац третій підпункту «а» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Результати співбесіди оформлюються протоколом співбесіди з особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, що підписується цією особою або її законним представником;

б) направляє в установленому порядку до органів Служби безпеки України відповідний запит (додаток 17) щодо здійснення перевірки наявності обставин, за якими заявник не може бути визнаний біженцем або особою, яка потребує додаткового

захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 6 Закону;

[Підпункт «б» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

в) у разі відсутності в заявника документів, що посвідчують особу, або якщо такі документи є фальшивими, направляє відповідні матеріали, а в разі необхідності - й заявника до органів Служби безпеки України з метою ідентифікації особи (додаток 18);

[Підпункт «в» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

г) у разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, поданої заявником, необхідності у встановленні справжності і дійсності поданих ним документів в установленому порядку звертається із відповідними запитами до органів Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжності фактів стосовно особи, заява якої розглядається (додаток 18);

[Підпункт «г» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

г) в установленому порядку направляє заявника на медичне обстеження відповідним направленням (додаток 19);

[Підпункт «г» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

д) долучає до особової справи заявника всі документи, підготовлені та отримані територіальним органом ДМС під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, включаючи результати медичного обстеження;

е) готує письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 20).

[Абзац перший підпункту «е» пункту 5.1 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Висновок складається за результатом оцінки заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, комплексного та системного вивчення документів, наявних в особовій справі заявника, та перевірки фактів, повідомлених заявником або його законним представником.

Відомості та обставини, про які зазначено у заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і які не підтверджуються документами або іншими фактичними даними, можуть бути враховані під час підготовки висновку за умови, що твердження заявника стосовно обставин, зазначених у заяві, є послідовними і правдоподібними, надана ним інформація не суперечить загальновідомим відомостям, що мають відношення до справи заявника та встановлена загальна правдоподібність заяви.

Оцінка заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюється на індивідуальній основі і включає в себе вивчення наявних відомостей про:

всі відповідні факти, що стосуються країни походження на момент прийняття рішення щодо заяви, в тому числі закони і інші нормативно-правові акти країни походження заявника і порядок їх застосування;

відповідні твердження і документи, представлені заявником, у тому числі інформацію про те, що заявник був або може стати об'єктом переслідування чи об'єктом завдання серйозної шкоди;

особисті дані і обставини заявника, включаючи інформацію про те, що заявник був чи може стати об'єктом переслідування чи йому може бути завдано серйозної шкоди.

Той факт, що заявник вже був об'єктом переслідувань або йому було завдано серйозної шкоди, наявність прямих загроз такого переслідування або такої шкоди є важливим показником цілком обґрунтованих побоювань заявника стати жертвою переслідування або реального ризику отримати серйозну шкоду.

У висновку обов'язково робиться посилання на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та найменування установ чи організацій, що його підготували, посилання на електронну адресу, якщо звіти було опубліковано в Інтернеті, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником.

У висновку викладається обґрунтована пропозиція територіального органу ДМС щодо прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Висновок уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС, на яку покладено розгляд справи, погоджується керівником структурного підрозділу територіального органу, до повноважень якого належить реалізація законодавства у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, та затверджується заступником керівника територіального органу ДМС, який відповідно до розподілу обов'язків спрямовує і координує діяльність структурного підрозділу з питань біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

[Абзац десятий підпункту «е» пункту 5.1 розділу V в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

є) формує особову справу заявника (пронумерує всі документи, що долучені до справи, складає їх опис, прошиває справу).

5.2. Належним чином оформлена особова справа заявника разом з письмовим висновком територіального органу ДМС, доданими аудіофайлами співбесід (у разі наявності перекладача) повинна бути надіслана фельд'єгерським зв'язком до ДМС протягом трьох робочих днів з моменту затвердження письмового висновку територіальним органом ДМС, але не пізніше граничного строку розгляду заяви.

[Абзац перший пункту 5.2 розділу V в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Строк розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути продовжено до трьох місяців керівником територіального органу ДМС за вмотивованим поданням уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС (додаток 21).

{Абзац другий пункту 5.2 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

5.3. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути припинений на будь-якому етапі за відповідним клопотанням заявника.

Рішення про припинення розгляду заяви оформлюється наказом органу, в якому на розгляді перебуває особова справа заявника.

Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути призупинено за ініціативою територіального органу ДМС у випадку неприбуття заявника до територіального органу ДМС, належним чином повідомленого про дату та час здійснення процедури, передбаченої цими Правилами, без поважних причин або без повідомлення ним причин неприбуття. У разі призупинення розгляду заяви довідка про звернення за захистом в Україні визнається недійсною.

{Пункт 5.3 розділу V доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

Рішення про призупинення розгляду заяви оформлюється наказом територіального органу ДМС за вмотивованим поданням уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС, на яку покладено обов'язок щодо розгляду справи.

{Пункт 5.3 розділу V доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

У випадку звернення заявника до територіального органу ДМС уповноваженій посадовій особі територіального органу ДМС надаються письмові пояснення від заявника, а також зазначеною особою здійснюється перевірка щодо наявності у діях заявника складу адміністративного правопорушення (у випадку наявності підстав уповноваженою посадовою особою складається протокол про адміністративне правопорушення) та готується вмотивоване подання про поновлення розгляду заяви, яке оформлюється наказом.

{Пункт 5.3 розділу V доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

VI. Прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

6.1. У разі надходження до Державної міграційної служби України особової справи заявника та письмового висновку територіального органу ДМС протягом місяця здійснюються всебічне вивчення та оцінка всіх документів та матеріалів, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

6.2. Під час здійснення заходів, передбачених пунктом 6.1 цього розділу, Державна міграційна служба України має право:

а) вимагати подання додаткової інформації від територіального органу ДМС, який здійснював розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

б) з метою уточнення відомостей, що містяться у заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або документів, які знаходяться в особовій справі заявника, отримувати додаткову інформацію, яка може мати суттєве значення для прийняття обґрунтованого рішення за заявою;

в) звертатись з відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян у разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, необхідності у встановленні справжності і дійсності документів;

г) повертати справу на доопрацювання до територіального органу ДМС, який здійснював розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за умови наявності недостатніх відомостей для розгляду справи і прийняття обґрунтованого та неупередженого рішення, неналежного оформлення особової справи.

[Пункт 6.2 розділу VI доповнено новим підпунктом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.3. Документи, що отримані або підготовлені Державною міграційною службою України під час розгляду особової справи заявника та заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

6.4. У разі незгоди із мотивувальною частиною висновку територіального органу ДМС, який розглядав справу, або його пропозиціями Державна міграційна служба України із дотриманням положень підпункту «е» пункту 5.1 розділу цих Правил готує власний письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 22).

[Абзац перший пункту 6.4 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Зазначений висновок готується уповноваженою посадовою особою ДМС, яка вивчала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і здійснювала оцінку документів, що знаходяться в особовій справі заявника, погоджується керівником структурного підрозділу з питань біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, та затверджується керівником самостійного структурного підрозділу ДМС, до завдань якого належить реалізація державної політики у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

[Абзац другий пункту 6.4 розділу VI в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.5. За результатами здійснення заходів, передбачених пунктом 6.1 цього розділу, протягом місяця з дня отримання особової справи заявника та письмового висновку територіального органу ДМС, який розглядав заяву, ДМС приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту) (додаток 23). Строк прийняття зазначеного рішення може бути продовжено наказом ДМС, але не більш як до трьох місяців.

[Абзац перший пункту 6.5 розділу VI із змінами, внесеними згідно з згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Неповнолітні члени сім'ї, внесені в заяву-анкету особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (щодо визнання яких біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, висловлена письмова згода заявника в анкеті чи в заяві), зазначаються у рішенні про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, як такі, що отримали захист в Україні.

У лівій частині першого аркуша рішення передбачається місце для фотокартки заявника або відцифрованого зображення його обличчя, яке може виконуватися способом принтерного друку.

[Пункт 6.5 розділу VI доповнено новим абзацом згідно з згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.6. У разі якщо згідно з рішенням суду, яке набрало законної сили, ДМС зобов'язана прийняти рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи повторно розглянути заяву особи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідне рішення приймається ДМС протягом семи робочих днів з дня отримання такого рішення суду.

[Пункт 6.6 розділу VI в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.7. Структурний підрозділ з питань біженців ДМС:

а) реєструє рішення про визнання біженцем або рішення про визнання особою, яка потребує додаткового захисту, в журналі реєстрації рішень про визнання/відмову у визнанні біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту/втрату, позбавлення та скасування (відсутність підстав для втрати, позбавлення, скасування) рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 24);

[Підпункт «а» пункту 6.7 розділу VI в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) протягом трьох робочих днів надсилає рішення з особовою справою заявника до територіального органу ДМС, який розглядав заяву.

У випадку, коли рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, прийнято ДМС відповідно до пункту 6.6 цього розділу, до територіального органу ДМС за місцем проживання заявника надсилаються лише рішення ДМС та відповідне судове рішення, що було підставою для прийняття зазначеного рішення.

6.8. При отриманні рішення ДМС про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС:

а) протягом семи робочих днів з дня отримання рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає кожній особі, яка досягла шістнадцятирічного віку, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, про що зазначається у журналі реєстрації видачі посвідчення біженця (додаток 25) або у журналі реєстрації видачі посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту (додаток 26).

[Абзац перший підпункту «а» пункту 6.8 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

У разі якщо видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою особою, зазначеною у частині дванадцятій статті 10 Закону, прав на освіту, медичну допомогу за клопотанням законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом тощо, такій особі видається територіальним органом ДМС відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

Дитині, розлученій із сім'єю, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається до досягнення нею шістнадцятирічного віку;

б) зазначає у посвідченні біженця чи посвідченні особи, яка потребує додаткового захисту, одного з батьків, а в разі відсутності батьків - діда чи бабу, повнолітніх брата чи сестру, опікунів чи піклувальників або іншу особу, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей, - відомості про членів сім'ї біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, які не досягли шістнадцятирічного віку;

в) вилучає довідку про звернення за захистом в Україні, про що зазначається у журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

6.9. При отриманні рішення ДМС про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС:

а) протягом семи робочих днів з дня отримання рішення надсилає або видає особі, стосовно якої прийнято зазначене рішення, письмове повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 27), з викладенням причин відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення, про що заносяться відповідні відомості до журналу реєстрації видачі повідомлень;

[Підпункт «а» пункту 6.9 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) у разі оскарження особою зазначеного рішення продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні, про що зазначається у журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

Підставою для продовження строку дії зазначеної довідки є копія позовної

заяви з відміткою (штампом) суду про її прийняття або копії ухвали суду про відкриття провадження у справі чи належним чином оформленої судової повістки. Подальше тримісячне продовження строку дії довідки про звернення за захистом в Україні здійснюється після отримання письмової інформації від юридичної служби територіального органу ДМС або юридичної служби ДМС про стан розгляду справи в суді. Подані документи долучаються до особової справи;

[Абзац другий підпункту «б» пункту 6.9 розділу VI в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

в) у разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні та повертає особі її документи, що посвідчують особу, та інші документи, що надавались такою особою під час звернення до територіального органу ДМС та перебувають на його зберіганні, про що робиться відмітка в розписці про зберігання документів.

Про вилучення у заявника довідки про звернення за захистом в Україні зазначається в журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

[Абзац другий підпункту «в» пункту 6.9 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.10. У випадку отримання рішення ДМС щодо повторного розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, прийнятого на виконання рішення суду, яке набрало законної сили, територіальний орган ДМС протягом семи робочих днів оформлює наказ (додаток 28) про повторний розгляд заяви.

Процедура повторного розгляду заяви здійснюється виключно з урахуванням висновків суду, що стали підставою для скасування рішення ДМС.

Повторний розгляд заяви здійснюється протягом одного місяця з дня надходження до територіального органу ДМС відповідного рішення.

Строк повторного розгляду заяви продовжується до двох місяців керівником територіального органу ДМС за вмотивованим поданням уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС.

[Розділ VI доповнено новим пунктом 6.10 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

6.11. Проїзний документ для виїзду за кордон видається у порядку, встановленому законодавством України, у разі звернення до ДМС особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту і яка досягла шістнадцятирічного віку, про що зазначається у журналі реєстрації видачі проїзних документів для виїзду за кордон (додаток 29). Дитина, яка розлучена із сім'єю і яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право за клопотанням її законних представників на отримання проїзного документа для виїзду за кордон до досягнення нею шістнадцятирічного віку.

[Пункт 6.11 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

VII. Оформлення втрати і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту, скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

7.1. Рішення про втрату або позбавлення статусу біженця, або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути прийнято ДМС за поданням територіального органу ДМС за місцем проживання біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

7.2. Підставами для подання територіальному органу ДМС про втрату чи позбавлення статусу біженця та додаткового захисту є:

а) відомості, отримані безпосередньо територіальним органом ДМС щодо наявності підстав, зазначених у частині першій або п'ятій статті 12 Закону;

б) особиста заява біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, про втрату статусу біженця або додаткового захисту;

в) надходження до територіального органу ДМС клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади про втрату особою статусу біженця або додаткового захисту;

г) надходження до територіального органу ДМС клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади про позбавлення особи статусу біженця або додаткового захисту.

7.3. Подання про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, вноситься територіальним органом ДМС за власною ініціативою у випадку, якщо особа, яка визнана біженцем або якій надано додатковий захист, повідомила недостовірні відомості чи пред'явила фальшиві документи, що стали підставою для визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

7.4. У разі отримання територіальним органом ДМС документів, що містять хоча б одну з підстав, що передбачені пунктом 7.2 або 7.3 цього розділу, уповноважена посадова особа територіального органу ДМС:

а) реєструє відповідні документи у журналі реєстрації клопотань (додаток 30) та здійснює їх перевірку шляхом збирання в установленому порядку додаткової інформації;

[Підпункт «а» пункту 7.4 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) у письмовій формі інформує особу, якій надано статус біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, про наявність підстав для втрати чи позбавлення її статусу біженця або додаткового захисту (крім випадків, коли відповідна особа подала заяву про наявність підстав для втрати нею статусу біженця або додаткового захисту).

Одночасно особі повідомляється, що під час розгляду відповідних матеріалів біженець або особа, якій надано додатковий захист, має право брати участь у розгляді шляхом надання відповідних пояснень (усних чи письмових) та надання матеріалів, які можуть мати суттєве значення при прийнятті відповідного рішення за результатами розгляду подання;

в) готує подання про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту або про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 31). Строк підготовки подання не може перевищувати двох місяців з дня отримання документів, що містять одну з підстав, передбачених пунктами 7.2 або 7.3 цього розділу.

[Абзац перший підпункту «в» пункту 7.4 розділу VII в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

У поданні про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, обов'язково зазначаються відомості щодо підстав для підготовки такого подання (особиста заява біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, клопотання органу Служби безпеки України чи іншого органу державної влади, власна ініціатива територіального органу ДМС), а також викладаються обставини, що підтверджують наявність підстав для втрати або позбавлення статусу біженця чи додаткового захисту або для скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У поданні також викладається обґрунтована пропозиція територіального органу ДМС щодо прийняття відповідного рішення. Подання уповноваженої посадової особи територіального органу ДМС (особи, яка здійснювала розгляд отриманих матеріалів) затверджується керівником структурного підрозділу територіального органу ДМС, до повноважень якого належить реалізація законодавства у сфері біженців, осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

[Абзац третій підпункту «в» пункту 7.4 розділу VII в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

У цьому поданні обов'язково робиться посилання на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та назви установ чи організацій, що його підготували, посилання на електронну адресу, якщо звіти було опубліковано в Інтернеті, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником або його законним представником. Подання повинно включати посилання на точну, актуальну інформацію з декількох джерел.

До подання долучаються документи, що підтверджують викладені у поданні факти, а також особова справа біженця або особи, яка потребує додаткового захисту;

г) долучає до особової справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, подання, документи, отримані під час підготовки подання.

7.5. Належним чином оформлена особова справа біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, з долученням до неї поданням надсилаються до ДМС фельд'єгерським зв'язком.

7.6. Під час розгляду подання територіальному органу ДМС про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, ДМС має право:

а) вимагати подання додаткової інформації від територіального органу ДМС, який вніс подання;

б) звертатись з відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян у разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, викладеної у поданні, та необхідності у встановленні справжності і дійсності документів.

7.7. За результатами всебічного вивчення та оцінки документів і матеріалів, що долучені до особової справи, яка надійшла разом з поданням, ДМС приймає одне з таких рішень (додаток 32):

[Абзац перший пункту 7.7 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

а) про втрату статусу біженця або додаткового захисту;

б) про позбавлення статусу біженця або додаткового захисту;

в) про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

г) про відсутність підстав для втрати чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту або про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У лівій частині першого аркуша рішення передбачається місце для фотокартки біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, або відцифрованого зображення його (її) обличчя, яке може виконуватися способом принтерного друку.

[Пункт 7.7 розділу VII доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

7.8. Рішення, передбачене пунктом 7.7 цього розділу, приймається ДМС протягом місяця з дня отримання подання територіальному органу ДМС та особової справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

Строк прийняття рішення може бути продовжено згідно з наказом ДМС, але не більш як до трьох місяців.

7.9. Протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення, передбаченого пунктом 7.7 цього розділу, ДМС в установленому порядку надсилає його разом з особовою справою біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, до територіального органу ДМС за місцем проживання такої особи.

7.10. Територіальний орган ДМС на обліку якого перебуває особова справа,

стосовно якої прийнято рішення про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасовано рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

[Абзац перший пункту 7.10 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

[Підпункт «а» пункту 7.10 розділу VII виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

а) протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає особі письмове повідомлення про втрату, позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 33), з викладенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження, про що робиться відповідний запис у журналі реєстрації видачі повідомлень;

[Підпункт «а» пункту 7.10 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) вилучає посвідчення біженця або посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та їх проїзні документи для виїзду за кордон або визнає недійсними ці документи, що оформлюється наказом керівника територіального органу ДМС (додаток 34), про що робиться запис у журналі реєстрації видачі посвідчення біженця або у журналі реєстрації видачі посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та в журналі реєстрації видачі проїзних документів для виїзду за кордон.

[Підпункт «б» пункту 7.10 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

7.11. У разі використання особою права на оскарження рішення про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС залишає на зберіганні національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), при цьому оформлюючи відповідну розписку, та видає такій особі під підпис довідку про звернення за захистом в Україні, про що заносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні. Довідка видається строком на три місяці з подальшим тримісячним продовженням її дії на весь час розгляду скарги.

[Абзац перший пункту 7.11 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Підставами для видачі та продовження строку дії зазначеної довідки є копія позовної заяви (апеляційної чи касаційної скарги) з відміткою (штампом) суду про її прийняття або копії ухвали суду про відкриття провадження у справі чи належним чином оформленої судової повістки. Подані документи долучаються до особової справи.

[Абзац другий пункту 7.11 розділу VII в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

VIII. Розгляд скарг Державною міграційною службою України

8.1. ДМС відповідно до статті 12 Закону здійснює розгляд скарг на рішення територіальних органів ДМС:

а) про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

б) про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

8.2. У разі надходження до ДМС скарги на рішення територіального органу ДМС структурний підрозділ з питань біженців ДМС:

а) реєструє скаргу в журналі реєстрації скарг на рішення територіального органу ДМС (додаток 35);

[Підпункт «а» пункту 8.2 розділу VIII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

[Підпункт «б» пункту 8.2 розділу VIII виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

б) витребує особову справу заявника від територіального органу ДМС, що ухвалив оскаржене рішення;

в) після отримання матеріалів особової справи заявника розглядає скаргу із дотриманням вимог, встановлених частинами шостою та сьомою статті 12 Закону;

г) готує висновок за результатами розгляду скарги, в якому обов'язково робиться посилання на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та найменування установ чи організацій, що його підготували, посилання на електронну адресу, якщо звіти було опубліковано в Інтернеті, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником або його законним представником. Висновок повинен включати посилання на точну, актуальну інформацію з декількох джерел.

8.3. За результатами розгляду скарги ДМС в межах строку, передбаченого частиною п'ятою статті 12 Закону, приймає одне з таких рішень:

а) про задоволення скарги та скасування рішення територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

б) про відхилення скарги на рішення територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

в) про залишення скарги без розгляду.

У лівій частині першого аркуша рішення передбачається місце для фотокартки заявника або відцифрованого зображення його обличчя, яке може виконуватися способом принтерного друку.

{Пункт 8.3 розділу VIII доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

8.4. ДМС залишає скаргу без розгляду, якщо:

а) скаргу подано особою, яка згідно з Законом не має права подавати таку скаргу;

б) на розгляді в ДМС знаходиться (знаходилась) скарга на те саме рішення територіального органу ДМС;

в) надійшло клопотання про відкликання скарги від особи, що подала скаргу або в інтересах якої подано скаргу іншою особою (крім випадків, якщо рішення оскаржено в інтересах дитини, розлученої із сім'єю);

г) скаргу подано після закінчення строків, визначених Законом.

8.5. Рішення, передбачені пунктом 8.3 цього розділу, оформлюються рішенням ДМС (додаток 36), реєструються в журналі реєстрації рішень про розгляд скарг (додаток 37) та надсилаються разом з особовою справою заявника у встановленому порядку до відповідного територіального органу ДМС.

{Пункт 8.5 розділу VIII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

8.6. У разі надходження від ДМС рішення, передбаченого підпунктом «а» пункту 8.3 цього розділу, територіальний орган ДМС:

а) протягом семи робочих днів з дня отримання приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яке оформлюється наказом територіального органу ДМС;

б) продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні, про що уповноважена посадова особа територіального органу ДМС заносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

8.7. У разі надходження від ДМС рішень, передбачених підпунктами «б», «в» пункту 8.3 цього розділу, територіальний орган ДМС:

а) протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає особі письмове повідомлення про відхилення чи залишення без розгляду скарги на рішення територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (додаток 38), з викладенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження, про що робиться відповідний запис у журналі реєстрації видачі повідомлень;

б) у разі оскарження особою зазначеного рішення продовжує строк дії довідки

про звернення за захистом в Україні, про що зазначається у журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

Підставою для продовження строку дії зазначеної довідки є копія позовної заяви (апеляційної чи касаційної скарги) з відміткою (штампом) суду про її прийняття або копії ухвали суду про відкриття провадження у справі чи належним чином оформленої судової повістки. Подані документи долучаються до особової справи.

Подальше тримісячне продовження строку дії довідки про звернення за захистом в Україні здійснюється після отримання письмової інформації від юридичної служби територіального органу ДМС або юридичної служби апарату ДМС про стан розгляду справи в суді;

в) у разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, вилучає в такої особи довідку про звернення за захистом в Україні та повертає особі її документи, що посвідчують особу, та інші документи, що надавались такою особою під час звернення до територіального органу ДМС та перебували на зберіганні цього органу, про що робиться відмітка в розписці про зберігання документів.

Про вилучення в заявника довідки про звернення за захистом в Україні зазначається в журналі реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні.

[Розділ VIII доповнено новим пунктом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Голова
Державної міграційної
служби України

О.В. Забрудський

Додаток 1
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації осіб, які бажають подати заяву про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту

№, з/п. Дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата візду в Україну	Законність перетинання державного кордону	Стать	Дата, місяць, рік народження	Громадянство/ підданство	Країна постійного проживання	Місце проживання в Україні	Наявність документів	№, дата наказу керівника територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви до розгляду	№, дата повідомлення	Особистий підпис/ підпис законного представника	Відомості про законного представника
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Додаток 2
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів, необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату
і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про
визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Реквізити територіального органу ДМС
НАКАЗ

«___» _____ 20__ року
№ _____

Про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Відповідно до статті 5 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують
додаткового або тимчасового захисту» НАКАЗУЮ:

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ПОВІДОМЛЕННЯ
про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка
потребує додаткового захисту

«___» _____ 20__ року

№ _____

Шановний(на) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

згідно з частиною шостою статті 5 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Вам відмовлено в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Підстава: _____
(указати причину відмови)

Відповідно до частини першої статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Ви маєте право оскаржити рішення, звернувшись до Державної міграційної служби України, а також до суду в установленому законом порядку.

Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

Додаток 4
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі довідки про звернення за захистом в Україні

№ з/п, дата	№ довідки	Реєстраційний № справи	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата, місяць, рік народження	Громадянство/ підданство, країна постійного проживання	Місце проживання в Україні	Довідку продовжено/ вилучено	Особистий підпис/ підпис законного представник	Термін дії довідки продовжено	Термін дії довідки продовжено	Термін дії довідки продовжено	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

[Додаток 5 виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Додаток 5
до Правил розгляду заяв та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

№ з/п, дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Громадянство/ підданство	Місце проживання в Україні	Реєстраційний № осособової справи	Примітки
1	2	3	4	5	6

Додаток 6
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Лицьовий бік

ПРОТОКОЛ

**ознайомлення з прийняттям рішення за заявою, правами і обов'язками особи,
стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення
питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту**

Відповідно до статті 7 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують
додаткового або тимчасового захисту» (далі - Закон) громадянина(ку)

(прізвище, ім'я, по батькові)

ознайомлено з порядком прийняття рішення за його(її) заявою, правами і
обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для
вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового
захисту, відповідно до якого: територіальний орган ДМС, який прийняв до розгляду
заяву іноземця чи особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка
потребує додаткового захисту, видає заявникові довідку про звернення за захистом в
Україні та реєструє заявника. Протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви
територіальний орган ДМС проводить співбесіду із заявником, розглядає відомості,
наведені в заяві, та інші документи, вимагає додаткові відомості та приймає рішення
про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або
особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів
для вирішення зазначеного питання.

У разі подання законним представником дитини, розлученої із сім'єю, заяви про
визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається
рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем
або особою, яка потребує додаткового захисту, без попереднього розгляду заяви.

За бажанням заявника участь у попередньому розгляді заяви про визнання
біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, бере адвокат. Призначення
адвоката для надання правової допомоги заявникові здійснюються в установленому

порядку.

Під час співбесіди заявнику, який не володіє українською або російською мовою, територіальний орган ДМС забезпечує перекладача з мови, якою заявник може спілкуватися. Заявник має право залучити перекладача за свій рахунок або за рахунок інших юридичних чи фізичних осіб. Перекладач повинен дотримуватися конфіденційності з обов'язковим оформленням територіальним органом ДМС розписки про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган ДМС продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

Особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право на:

тимчасове працевлаштування, навчання, медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

проживання у родичів, у готелі, піднаймання житлового приміщення або користування житлом, наданим у пункті тимчасового розміщення біженців;

безоплатну правову допомогу в установленому порядку;

конфіденційне листування з Управлінням Верховного Комісара ООН з питань біженців та право на відвідання співробітниками Управління Верховного Комісара ООН з питань біженців;

інші права, передбачені Конституцією та законами України для іноземців та осіб без громадянства, які законно перебувають на території України.

Особа, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту і стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана:

подати відповідному територіальному органу ДМС відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

відбути до визначеного місця тимчасового проживання у разі одержання направлення територіальному органу ДМС;

проходити медичне обстеження на вимогу територіальних органів ДМС;

з'являтися до відповідного територіального органу ДМС у визначений ним строк;

повідомляти територіальному органу ДМС, до якого було подано заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про свої поїздки за межі адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюються повноваження цього органу.

Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС

(підпис)

«___» _____ 20__ року

(особистий підпис)

«___» _____ 20__ року

(підпис законного представника)
(за наявності)

«___» _____ 20__ року

(підпис перекладача)
(за наявності)

«___» _____ 20__ року

(підпис адвоката)
(у разі наявності)

«___» _____ 20__ року

(підпис психолога)
(за наявності)

«___» _____ 20__ року

(підпис педагога)
(за наявності)

до Правил розгляду заявта оформлення документів,
необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка
потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або
особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

(адресат)

НАПРАВЛЕННЯ НА ОБСТЕЖЕННЯ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ВІКУ

Громадянин(ка) -----
(громадянство/підданство, країна постійного проживання)

Прізвище, ім'я, по батькові -----

Дата, місяць, рік народження -----

Місце проживання -----

Підстави направлення на обстеження -----

Справа N -----

Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС -----

(підпис)

М. П. -----

лінія відрізу

РЕЗУЛЬТАТ ОБСТЕЖЕННЯ ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІКУ ОСОБИ

Громадянин(ка) -----
(країна постійного проживання, громадянство/підданство)

Прізвище, ім'я, по батькові -----

Дата, місяць, рік народження (вказані особою) -----

Психологічна оцінка віку -----

Фізіологічна оцінка віку -----

Можлива похибка -----

Додатки: -----

«__» _____ 20__ року

(підпис працівника закладу охорони здоров'я)

Печатка/штамп закладу охорони здоров'я

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК

на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Фото

40 x 60 мм

Справа № _____

Дата реєстрації _____

1. ВІДОМОСТІ ПРО ЗАЯВНИКА

1.1. Прізвище _____

1.1.1. Якщо раніше мав інше - укажіть (жінкам указати дівоче прізвище) _____

1.2. Ім'я (імена) _____

1.2.1. Якщо раніше мав інше - укажіть _____

1.3. По батькові _____

1.4. Стать: чоловік/жінка _____

1.4.1. Якщо була змінена - укажіть де і коли _____

1.5. Дата народження (число, місяць, рік) _____

1.6. Місце народження (країна, провінція/область, район, місто, село, селище) _____

1.7. Громадянство/підданство _____

1.8. Країна постійного проживання/громадянської належності _____

1.9. Адреса проживання в Україні _____

1.10. Звідки прибув(ла) в Україну (країна та місце проживання напередодні переїзду) _____

1.11. Національність _____

1.12. Віросповідання _____

1.13. Наявність документів:

1.13.1. Свідоцтво про народження.

1.13.2. Національний паспорт.

1.13.3. Проїзне посвідчення УВКБ ООН.

1.13.4. Проїзне посвідчення Міжнародного Червоного Хреста.

1.13.5. Посвідчення водія.

1.13.6. Інше _____

1.14. Сімейний стан:

1.14.1. Неодружений/неодружена.

1.14.2. Одружений/одружена.

- 1.14.3. Удівець/удова.
- 1.14.4. Розлучений/розлучена.
- 1.15. Склад сім'ї (кількість чол.) _____
- 1.16. Кількість дітей віком до 18 років? _____
- 1.16.1. Чи є опікуном?
- 1) Так 2) Ні
- 1.17. Скільки членів сім'ї заявника залишилося в країні виїзду? _____
- 1.18. Освіта:
- 1.18.1. Без освіти.
- 1.18.2. Початкова.
- 1.18.3. Середня.
- 1.18.4. Професійно-технічна.
- 1.18.5. Середня спеціальна.
- 1.18.6. Незакінчена вища.
- 1.18.7. Вища.
- 1.18.8. Учений ступінь.
- 1.19. Якими професіями володіє? _____
- _____
- 1.20. Якими мовами володіє (вільно, читає та спілкується, читає та перекладає зі словником)?
- _____
- _____
- 1.20.1. Яка мова рідна? _____
- _____
- 1.21. Ким працював протягом останніх 10 років?
- Найменування підприємства (установи) Посада
- 1.22. Чи працює зараз, де, ким, з якого часу? _____
- _____
- 1.23. Чи хворів(ла) на:
- 1.23.1. Туберкульоз легенів
- _____
- 1.23.2. Туберкульоз кісток
- _____
- 1.23.3. Інфекційні захворювання
- _____
- 1.24. На що хворіє зараз? _____
- 1.25. Результат тестування на СНІД:
- 1) Позитивний 2) Негативний
2. ВИЌЗД З ОСТАННЬОЇ КРАЌНИ ПОСТІЙНОГО ПРОЖИВАННЯ
- 2.1. Дата виїзду за межі останньої країни постійного проживання _____
- 2.2. Чи мав(ла) дозвіл компетентних органів на виїзд?
- 1) Так 2) Ні
- 2.3. Чи звертався за наданням статусу біженця в іншій країні?
- 1) Так 2) Ні
3. В'ЌЗД В УКРАЌНУ
- 3.1. Дата і місце перетину кордону _____
- 3.2. Який транспорт використано:
- 3.2.1. Залізничний.
- 3.2.2. Повітряний.
- 3.2.3. Водний.

- 3.2.4. Автомобільний.
- 3.2.5. Інший.
- 3.3. Перетнув(ла) кордон:
 - 3.3.1. Таємно.
 - 3.3.2. На підставі компетентного дозволу.
 - 3.3.3. На запрошення.
 - 3.3.4. За трудовим контрактом.
 - 3.3.5. Інше _____
- 3.4. На підставі якого документа:
 - 3.4.1. Паспорт.
 - 3.4.2. Інше _____
- 3.5. На якій підставі перебуває в Україні:
 - 3.5.1. Туристична віза.
 - 3.5.2. Довгострокова віза.
 - 3.5.3. Статус біженця.
 - 3.5.4. Нелегально.
 - 3.5.5. Інше _____
- 3.6. В Україні проживає:
 - 3.6.1. Не має місця проживання.
 - 3.6.2. У родичів.
 - 3.6.3. У знайомих.
 - 3.6.4. У готелі.
 - 3.6.5. У найманому житлі.
 - 3.6.6. У гуртожитку.
- 3.7. Чи зареєструвався(лась) після приїзду в посольстві, консульстві, іншому представництві країни, громадянином якої він (вона) є (останньої країни постійного проживання)?
 - 1) Так 2) Ні
- 3.8. За наявності відповідних умов чи має намір повернутися в країну постійного проживання?
 - 1) Так 2) Ні
- 3.9. Чи проходив(ла) процедуру набуття статусу біженця в Україні?
 Територіальний орган ДМС Дата звернення Прийняте рішення

4. ПРИЧИНИ ВИЇЗДУ З ОСТАННЬОЇ КРАЇНИ ПОСТІЙНОГО ПРОЖИВАННЯ

- 4.1. Причини виїзду з останньої країни постійного проживання:
 - 4.1.1. Сімейні/особисті.
 - 4.1.2. Політичні.
 - 4.1.3. Етнічні.
 - 4.1.4. Релігійні.
 - 4.1.5. Екологічні.
 - 4.1.6. Інші _____
- 4.2. Чи є документи, що підтверджують факти переслідувань або загрози переслідувань щодо заявника:
 - 1) Так 2) Ні
- 4.3. Членство в організаціях:
 - 4.3.1. Політичних.
 - 4.3.2. Релігійних.
 - 4.3.3. Військових.
 - 4.3.4. Громадських.
- 4.4. Чи був(ла) причетний(на) до інцидентів із застосуванням фізичного насильства, які були пов'язані з расовою, національною, релігійною належністю, політичними

поглядами тощо:

1) Так 2) Ні

4.5. Чи застосовувались до заявника заходи адміністративного впливу:

1) Так 2) Ні

4.6. Чи притягався заявник до кримінальної відповідальності:

1) Так 2) Ні

4.7. Відношення до військової служби:

1) Невійськовозобов'язаний(на) _____

2) Військовозобов'язаний(на) _____

4.7.1. Якщо військовозобов'язаний(на):

1) Відслужив(ла) строкову службу _____

2) Не відслужив(ла) строкову службу _____

4.7.2. Якщо служив(ла) на момент виїзду, чи брала армія участь у військових діях?

1) Так 2) Ні

«___» _____ 20__ року

(прізвище та підпис працівника,
який вів опитування)

Додаток 9

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС

Місцезнаходження

РОЗПСКА

Видана _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

про те, що _____

(найменування територіального органу ДМС)

«___» _____ 20 року отримано на зберігання від

(прізвище, ім'я, по батькові)

такі документи:

Назва документа Копія чи оригінал Кількість примірників

Уповноважена посадова особа

територіального органу ДМС

(підпис)

М. П.

Відмітка про повернення документів:

Дата повернення:

Підпис особи:

Додаток 10
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ОПИС
документів, що знаходяться в особовій справі заявника

№ з/п	Назва докумен- та та короткий зміст	Дата	Індекс/номер документа	Кількість сторінок	Примітка

До справи № _____ підшито _____ (кількість) документів

_____ (посада, прізвище особи, яка веде справу)

_____ (підпис)

Керівник територіального органу ДМС

_____ (підпис)

Документи, які обов'язково повинні бути в справі: фото, заява, протокол співбесіди, анкета, реєстраційний листок, протокол ознайомлення з прийняттям рішення за заявою, правами і обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо надання статусу біженця, результати дактилоскопії, результати ідентифікації (у разі відсутності у заявника документів, що посвідчують особу, або якщо такі документи є фальшивими), висновок медичного обстеження, розписки, висновки, рішення, накази, повідомлення, довідки.

Додаток 11
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

РОЗПИСКА
про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника

Я, _____,
(прізвище, ім'я, по батькові)

зобов'язуюся дотримуватися конфіденційності і не розголошувати інформацію, яку
отримаю під час співбесіди та ознайомлення з документами громадянина(ки) _____

«__» _____ 20__ року

(підпис)

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

**ПРОТОКОЛ
співбесіди**

від «__» _____ 20_ року
із

Справа № _____

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження,

громадянство/підданство, країна постійного проживання)

який (яка) проживає за адресою: -----

(підпис заявника)

(прізвище, ім'я, по батькові
законного представника)
(за наявності)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові
співробітника територіального органу ДМС)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові
перекладача) (за наявності)

(підпис)

прізвище, ім'я, по батькові
психолога / педагогічного
працівника) (за наявності)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові
адвоката) (за наявності)

(підпис)

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ВИСНОВОК

щодо прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Розглянувши справу № _____ заявника _____

(прізвище, ім'я, по батькові заявника,

_____ громадянство/підданство, країна постійного проживання)

який звернувся із заявою щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, я, _____

(посада, прізвище та ініціали працівника, який веде справу)

на підставі _____

_____ підстава для прийняття рішення)

_____ вважаю доцільним прийняти рішення про: _____

_____ (оформлення / відмова в оформленні документів для вирішення питання

_____ про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту)

«__» _____ 20__ року

_____ (підпис працівника, який веде справу)

Додаток 14
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Реквізити територіального органу ДМС

НАКАЗ

«___» _____ 20__ року

№ _____

**Про оформлення (відмову в оформленні) документів для вирішення питання про
визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту**

Відповідно до статті 8 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового
або тимчасового захисту» НАКАЗУЮ:

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ПОВІДОМЛЕННЯ

про відмову особі в оформленні документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Відповідно до статті 8 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» повідомляємо, що

Вам, _____,

(прізвище, ім'я, по батькові)

відмовлено в оформленні документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

(необхідне підкреслити)

Відповідно до статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Ви маєте право оскаржити рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, звернувшись до Державної міграційної служби України, а також до суду в установленому Законом порядку.

Особа, яка не використала права на оскарження рішення, повинна залишити територію України в установленний строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні.

Підстава: наказ № _____ від «__» _____ 20__ року

Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

Додаток 16
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі повідомлень

№ з/п	Адресат	Зміст повідомлення	Реєстраційний № особової справи	Особистий підпис, підпис законного представника	Примітка

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

(адресат)

ЗАПИТ

«___» _____ 20__ року

№ _____

Просимо здійснити перевірку наявності обставин, за яких заявника не може бути визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, громадянина(ку)

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство/підданство,

країна постійного проживання)

який (яка) проживає за адресою: -----

(місце фактичного проживання)

і подав(ла) заяву для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Справа № _____

Перелік документів, що додаються:

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М. П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

(адресат)

**НАПРАВЛЕННЯ
НА ІДЕНТИФІКАЦІЮ**

Просимо провести ідентифікацію громадянина(ки) -----

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство/підданство,

країна постійного проживання)

який (яка) проживає за адресою: -----

і подав(ла) заяву для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також установлення дійсності його (її) документів.

Справа № -----

Перелік документів, що додаються:

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

(адресат)

**НАПРАВЛЕННЯ
НА МЕДИЧНЕ ОБСТЕЖЕННЯ**

Громадянин(ка) -----
(громадянство/підданство, країна постійного

проживання)

Прізвище, ім'я, по батькові -----

Дата, місяць, рік народження -----

Адреса проживання: -----

Справа № -----

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М. П.

(лінія відрізу)

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ОСОБИ, ЯКА ПРОЙШЛА МЕДИЧНИЙ ОГЛЯД

Громадянин(ка) -----
(країна постійного проживання,

громадянство/підданство)

Прізвище, ім'я, по батькові -----

Дата, місяць, рік народження -----

«__» _____ 20__ року

(підпис працівника закладу охорони здоров'я)

Печатка/штамп закладу охорони здоров'я

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ВИСНОВОК

щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«__» _____ 20__ року Справа № _____

За результатами розгляду справи _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (громадянство/підданство, країна постійного проживання)

_____ який (яка) подав(ла) заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, на підставі:

_____ вважаємо за доцільне _____
(визнати біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту /
відмовити у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту)
громадянина(ку) _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС

_____ (підпис)

М.П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Керівникові територіального органу ДМС

ПОДАННЯ

щодо продовження строку розгляду заяви для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Я, _____

(прізвище, ім'я, по батькові, посада працівника)

вважаю за необхідне продовжити термін розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, громадянина(ки)

(громадянство/підданство, країна постійного проживання)

(прізвище, ім'я, по батькові)

який (яка) проживає за адресою: _____

справа N _____, у зв'язку з тим, що _____

«___» _____ 20__ року

(підпис працівника, який розглядає заяву)

ВИСНОВОК

Державної міграційної служби України про визнання або відмову у визнанні
біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

(прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Державна міграційна служба України

РІШЕННЯ
про визнання біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту
(про відмову у визнанні біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту)

«__» _____ 20__ року № _____

Відповідно до статті 10 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» за результатами розгляду особової справи № _____ громадянина(ки) _____, прізвище _____, ім'я (імена) _____, по батькові _____, число, місяць, рік народження _____, _____, _____ (викласти обставини)

Державна міграційна служба України прийняла РІШЕННЯ:

Разом з ним (нею) визнано біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту (відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту), його (її) неповнолітніх дітей: _____

_____ (прізвища, імена, по батькові та роки народження дітей)

Уповноважена посадова особа
Державної міграційної служби України

М.П.

[Додаток 23 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

Додаток 24
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ

реєстрації рішень про визнання/відмову у визнанні біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту/втрату, позбавлення та скасування (відсутність підстав для втрати, позбавлення скасування) рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Дата прийняття рішення	№ рішення	Прізвище, ім'я, по батькові	Короткий зміст	Країна походження	№ особової справи	Найменування територіального органу ДМС	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8

{Додаток 24 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

{Додаток 25 виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

Додаток 25
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі посвідчення біженців

№ з/п	Реєстраційний № особової справи	Дата видачі	Прізвище, ім'я, по батькові	Громадянство/підданство, країна постійного проживання	Місце проживання в Україні	Серія, номер посвідчення	Строк дії посвідчення/продовження строку дії посвідчення	Особистий підпис	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

{Додаток 25 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

Додаток 26
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту

№ з/п	Реєстраційний № особової справи	Дата видачі	Прізвище, ім'я, по батькові	Громадянство/підданство, країна постійного проживання	Місце проживання в Україні	Серія, номер посвідчення	Строк дії посвідчення/продовження строку дії посвідчення	Особистий підпис	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

{Додаток 26 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ПОВІДОМЛЕННЯ

про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«___» _____ 20__ року № _____

Шановний(на) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

відповідно до статті 6 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Вам відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. _____

_____ (вказати причину відмови)

Підстава: рішення Державної міграційної служби України від «___» _____ 20__ року № _____

Відповідно до статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Ви маєте право оскаржити рішення, звернувшись до суду, в установленому законом порядку.

Відповідно до статті 10 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» особа, яка отримала повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використала права на його оскарження, повинна залишити територію України в установленний строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні.

Керівник територіального органу ДМС

_____ (підпис)

М. П.

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Додаток 28

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Реквізити територіального органу ДМС

НАКАЗ

«___» _____ 20__ р.

№ _____

Про повторний розгляд заяви про визнання біженцем
або особою, яка потребує додаткового захисту

Відповідно до рішення ДМС від «___» _____ 20__ року № _____,
прийнятого на виконання частини десятої статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»,

НАКАЗУЮ:

Здійснити повторний розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, громадянина(ки)

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство/підданство)
з урахуванням обставин, що стали підставою для скасування судом рішення ДМС від «__» _____ 20__ року про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

{Правила доповнено новим Додатком 28 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

Додаток 29
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі проїзних документів для виїзду за кордон

№ з/п, дата	Реєстраційний № особової справи	Дата виїзду в Україну	Прізвище, ім'я, по батькові	Статус перебування в Україні	Громадянство/ підданство, країна постійного проживання	Місце проживання в Україні	Номер проїзного документа	Строк дії посвідчення/ продовження строку дії посвідчення	Особистий підпис	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

{Додаток 29 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ
№ 338 від 27.03.2015}

Додаток 30
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації клопотань

№ з/п, дата	Від кого надійшло клопо- тання	Короткий зміст клопотання	Стосовно кого клопотання	Дата, місяць, рік народ- ження	Громадянство/ підданство, країна постійного прожи- вання	Місце проживання в Україні	Реєстраційний № особової справи	Реквізити посвідчення біженця	Реквізити проїзного доку- мента для виїзду за кордон	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Додаток 31

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Реквізити територіального органу ДМС

ЗАТВЕРДЖЕНО
Уповноважена посадова особа
територіального органу ДМС

(підпис, П.І.Б.)

«_____»_____20__року

ПОДАННЯ

про втрату/позбавлення статусу біженця/додаткового захисту або про скасування рішення про визнання особи біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту

Відповідно до статті 11 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» та клопотання (найменування органу, який вніс подання)/особистої заяви громадянина(ки)_____ (країна), прізвище_____, ім'я (імена)_____, по батькові_____, число, місяць, рік народження_____

_____ (викласти обставини)

Ураховуючи викладене,_____ втрачає (позбавляється)

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство/підданство)

статус(у) біженця/особи, яка потребує додаткового захисту, рішення від «___»_____20__року №_____ про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, скасовується.

Справа № _____

Додатки: 1. Клопотання органу внутрішніх справ, Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

2. Особиста заява біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

«___»_____20__ р.

(підпис працівника, який здійснював розгляд отриманих матеріалів)

{Додаток 31 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує

Державна міграційна служба України

РІШЕННЯ

про втрату чи позбавлення статусу біженця/додаткового захисту, про скасування рішення про визнання особи біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відсутність підстав для втрати/позбавлення/скасування рішення про визнання особи біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту

«__» _____ 20__ року № _____

Відповідно до статті 11 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», за результатами розгляду особою справи № _____ громадянина(ки) _____, прізвище _____, ім'я (імена) _____, по батькові _____, число, місяць, рік народження _____, _____

(викласти обставини)

Державна міграційна служба України прийняла РІШЕННЯ:

Разом з ним (нею) втрачається/позбавляється/скасовується рішення про визнання біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту, його (її) неповнолітніх дітей:

_____ (прізвища, імена, по батькові та роки народження дітей)

Уповноважена посадова особа

Державної міграційної служби України

М.П.

_____ (підпис, П.І.Б.)

[Додаток 32 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015]

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

ПОВІДОМЛЕННЯ

про втрату, позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«___» _____ 20__ року № _____

Шановний(на) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

відповідно до статті 11 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» Державною міграційною службою України прийнято рішення від «___» _____ 20__ року № _____ про _____

(викласти причини прийняття такого рішення)

Ви маєте право оскаржити рішення Державної міграційної служби України, звернувшись до суду в установленому законом порядку.

Відповідно до статті 11 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» особа, яка не використала права на оскарження рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця або додаткового захисту, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні.

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Штамп територіального органу ДМС
Місцезнаходження

Реквізити територіального органу ДМС

НАКАЗ

«___» _____ 20__ року

№ _____

Про вилучення посвідчення біженця або посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та проїзного документа біженця або проїзного документа особи, якій надано додатковий захист
(або визнання цих документів недійсними)

Згідно з рішенням Державної міграційної служби України від «___» _____ 20__ року № _____ про втрату (позбавлення, скасування) статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, громадянина(ки)

(прізвище, ім'я, по батькові,

громадянство/підданство, країна постійного проживання)

НАКАЗУЮ:

Вилучити (або визнати недійсними) посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, № _____ та проїзний документ біженця або особи, якій надано додатковий захист, № _____.

Керівник територіального органу ДМС

(підпис)

М.П.

Додаток 35
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

ЖУРНАЛ
реєстрації скарг на рішення територіального органу ДМС

№ з/п, дата	Дата надход- ження скарги	Громадянство/ підданство, прізвище, ім'я, по батькові	Найменування територіально- го органу ДМС	Рішення ДМС	Примітки
1	2	3	4	5	6

{Додаток 35 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Державна міграційна служба України

РІШЕННЯ

про задоволення/відхилення/залишення без розгляду скарги на рішення територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«__»_____20__ року № _____

Відповідно до статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», за результатами розгляду особової справи № _____ громадянина(ки) _____ прізвище _____, ім'я (імена) _____, по батькові _____, число, місяць, рік народження _____, _____, _____ (викласти обставини)

Державна міграційна служба України прийняла РІШЕННЯ:

Уповноважена посадова особа
Державної міграційної служби України

_____ (підпис, П.І.Б.)

М.П.

{Додаток 36 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015}

Додаток 37
до Правил розгляду заяв
та оформлення документів,
необхідних для вирішення питання
про визнання біженцем або особою,
яка потребує додаткового захисту,
втрату і позбавлення статусу біженця
та додаткового захисту і скасування
рішення про визнання особи
біженцем або особою, яка потребує
додаткового захисту

ЖУРНАЛ
реєстрації рішень про розгляд скарг

Дата прийняття рішення	№ рішення	Прізвище, ім'я, по батькові	Короткий зміст	Країна походження	№ особової справи	Найменування територіального органу ДМС	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8

до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

ПОВІДОМЛЕННЯ

про відхилення (залишення без розгляду) скарги на рішення територіального органу ДМС про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту/про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«__» _____ 20__ року

№ _____

Шановний(а) _____,

(прізвище, ім'я, по батькові)

відповідно до статті 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», ДМС прийнято рішення від «__» _____ 20__ року № _____ про відхилення (залишення без розгляду) Вашої скарги на рішення _____

(найменування територіального органу ДМС)

про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (необхідне підкреслити).

Згідно зі статтею 12 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» особа, яка отримала повідомлення про відхилення (залишення без розгляду) скарги і не використала права на його оскарження до суду протягом п'яти робочих днів, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, установлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Керівник територіального органу ДМС

_____ (підпис)

М.П.

(Правила доповнено новим Додатком 38 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 338 від 27.03.2015)

ДОВІДКА
про звернення за захистом в Україні

Довідка про звернення за захистом в Україні - документ, що засвідчує законність перебування особи на території України на період, що розпочинається з моменту звернення особи з відповідною заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і є дійсною для реалізації прав і виконання обов'язків, передбачених Законом України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» та іншими законами України, до остаточного визначення статусу такої особи чи залишення нею території України

№ справи

Найменування органу міграційної служби,
що видав документ, його місцезнаходження, телефон

Дата видачі довідки: Довідка дійсна до:

Фото

М.П.

Підпис особи

Прізвище/Surname

Ім'я / Given name

По батькові / Patronymic name

Дата народження / Date of birth

Стать/Sex

Місце народження / Place of birth

Країна громадянської належності / Country of citizenship

Країна походження / Country of origin

Джерело отримання відомостей про особу

Прикмети особи

Зріст

Колір очей

Волосся

Особливі прикмети

Відомості про неповнолітніх осіб, які не досягли 18 років, законним представником яких є особа

Фото

Прізвище, ім'я, по батькові

Дата народження

Стать

Підпис посадової особи

М.П.

Посада

Відмітки про реєстрацію:
Термін дії довідки продовжений до:
Підпис посадової особи

М.П.
Посада

Відмітки про реєстрацію:
Термін дії довідки продовжений до:
Підпис посадової особи

М.П.
Посада

Відмітки про реєстрацію:
Термін дії довідки продовжений до:
Підпис посадової особи

М.П.
Посада

Відмітки про реєстрацію:
Термін дії довідки продовжений до:
Підпис посадової особи

М.П.
Посада

ЗАЯВА-АНКЕТА

про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

«___» _____ 20 року № _____

Прошу визнати мене, _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, оскільки
(указати, з якої причини просить надати статус біженця)

Члени сім'ї: чоловік/
дружина _____
Діти до 18-ти років _____

Паспорт: серія _____ № _____, ким та коли виданий
(у разі наявності)

Громадянство/підданство _____
Країна постійного проживання _____
Місце проживання в Україні _____

Наявність дозволу на перебування в Україні та термін його дії _____

Підпис заявника _____ «___» _____ 20 року
Підпис законного представника _____ «___» _____ 20 року
Підпис перекладача _____ «___» _____ 20 року

Додаток.

Перелік документів, що додаються (частина 7 статті 7 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»)

Узято до розгляду «___» _____ 20 року

(прізвище, посада, підпис співробітника органу міграційної служби)

АНКЕТА

особи, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

Справа № _____

Фото

40 x 60 мм

Реєстраційний № заяви _____

Дата реєстрації _____

1. ВІДОМОСТІ ПРО ЗАЯВНИКА

1.1. Прізвище _____

1.1.1. Якщо раніше мали інше - укажіть (жінкам указати дівоче прізвище) _____

1.2. Ім'я (імена) _____

1.2.1. Якщо раніше мали інше - укажіть _____

1.3. По батькові _____

1.4. Стать: чоловік/жінка _____

1.4.1. Якщо була змінена - укажіть, де і коли _____

1.5. Дата народження (число, місяць, рік) _____

1.6. Місце народження (країна, провінція/область, район, місто, село, селище) _____

1.7. Громадянство/підданство _____

1.7.1. Країна постійного проживання _____

1.8. Місце проживання в Україні _____

1.9. Країна вибуття (адреса проживання на період прибуття) _____

1.10. Національність _____

1.11. Віросповідання _____

1.12. Які документи, що посвідчують особу, маєте (свідцтво про народження, паспорт: національний, закордонний, службовий, дипломатичний, посвідчення особи, ID-картка, інші):

№ з/п	Назва документа	Серія, номер	Ким виданий	Дата видачі

Дійсний до

Примітки

1.13. Сімейний стан _____

1.14. Члени сім'ї, які супроводжують заявника:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Дата, місяць, рік, місце народження

1.14.1. Неповнолітні особи, які не досягли 18 років і законним представником яких є заявник:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Дата, місяць, рік, місце народження	Документ (серія, №, дата видачі), що підтверджує даний факт

1.14.2. Недієздатні особи, які перебувають під опікою заявника:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Дата, місяць, рік, місце народження	Документ (серія, №, дата видачі), що підтверджує даний факт

1.15. Члени сім'ї, які не супроводжують заявника:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові Ступінь родинного зв'язку Дата, місяць, рік,
місце народження Адреса постійного проживання

1.16. Освіта:

Назва навчального закладу (починаючи зі шкільних років) Місцезнаходження
Роки навчання Документ про освіту (номер, кваліфікація, спеціальність за наявності)

1.17. Яка мова рідна? _____

1.17.1. Якими мовами володієте (вільно, читаєте та спілкуєтеся, читаєте та перекладаєте зі словником)?

1.18. Ким працювали протягом останніх 10 років?

Найменування організації (установи) Місцезнаходження Посада Періоди роботи

1.18.1. Якщо не працювали - чому? _____

1.18.2. Чи працюєте зараз? Якщо так - де, ким, з якого часу?

1.19. Чи хворіли на туберкульоз легень, кісток, інфекційні захворювання? _____

1.20. На що хворієте зараз? _____

1.21. Результат тестування на СНІД _____

2. ВИЇЗД З ОСТАННЬОЇ КРАЇНИ ПОСТІЙНОГО ПРОЖИВАННЯ

2.1. Коли покинули країну постійного проживання? _____

2.2. Чи мали дозвіл влади на виїзд? _____

2.3. Яким транспортом виїздили? _____

2.4. Через які країни і міста прямували? _____

2.5. Як довго затримувалися у транзитних пунктах?

Указати де саме Термін перебування

2.6. Чи зверталися за наданням притулку або за наданням статусу біженця в інших країнах? Якщо так - укажіть де і коли?

2.7. Якщо ні - укажіть чому? _____

3. В'ЇЗД В УКРАЇНУ

3.1. Дата і місце перетину кордону України _____

3.2. Яким транспортом в'їхали в Україну? _____

3.3. Яким чином перетнули кордон (таємно, на підставі компетентного дозволу, візи, запрошення, трудового контракту, інше)? _____

3.4. На підставі якого документа здійснили в'їзд? _____

3.5. На якій підставі перебуваєте в Україні (віза, статус біженця, нелегально, інше)?

3.6. Чи зверталися за наданням статусу біженця в інших регіонах України?

Орган міграційної служби Дата звернення Прийняте рішення

4. ПРИЧИНИ ВИЇЗДУ З КРАЇНИ ПОСТІЙНОГО ПРОЖИВАННЯ

4.1. Докладно вкажіть причини виїзду з останньої країни постійного проживання (з наведенням фактів насильства або переслідувань, ужитих проти Вас або членів Вашої сім'ї, або реальної загрози переслідувань за обставин, зазначених у статті 1 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту». Додайте документи, що підтверджують ці дані.)

4.2. Вкажіть політичні, релігійні, військові або громадські організації, в яких перебували Ви або члени Вашої сім'ї, у країні постійного проживання

4.3. Опишіть свою діяльність в цих організаціях

4.4. Чи були коли-небудь причетні до інцидентів із застосуванням фізичного насильства, які були пов'язані з Вашою расовою, національною, релігійною належністю, політичними поглядами тощо? Якщо так, опишіть характер інцидентів і Вашу участь у них

4.5. Чи застосовувались до Вас адміністративні заходи (затримання, арешт)? Якщо так, повідомте причини

4.6. Чи притягались до кримінальної відповідальності? Якщо так, назвіть:

4.6.1. Характер порушення, його кваліфікація

4.6.2. Винесений вирок, вид покарання

4.6.3. Термін ув'язнення (за вироком суду, фактично відбутий)

4.6.4. Місце відбуття покарання

4.7. Чи служили в армії?

а) військовозобов'язаний

б) невійськовозобов'язаний

4.7.1. Військове звання

4.7.2. Якщо не служили, поясніть чому?

4.7.3. Чи служили в армії країни останнього постійного проживання: за призовом чи за контрактом на момент виїзду?

Військове звання _____

4.7.4. Чи брала участь армія, у якій служили, у військових діях на момент Вашого виїзду з країни? Якщо так, укажіть? _____

5. ДОДАТКОВІ ВІДОМОСТІ

Повідомте все, що вважаєте важливим для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, якщо ці відомості не ввійшли до основного тексту анкети _____

Повідомте, чи надаєте ви згоду на надання доступу до матеріалів, які містяться в Вашій особовій справі, Вашому адвокату, або законному представнику, або представнику Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців (далі - УВКБ ООН), або представнику партнерських неурядових організацій УВКБ ООН на будь-якому етапі розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

«__» _____ 20__ року

(підпис особи, яка подала заяву)

«__» _____ 20__ року

(прізвище, підпис законного представника)

**3.1.2. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 25.04.2012 № 363 «Про затвердження Порядку
розгляду заяв іноземців та осіб без громадянства
про продовження строку перебування на території
України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції
України 16.05.2012 за № 778/21091**

(із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ
№ 1085 від 26.11.2012)

Відповідно до пункту 8 Порядку продовження строку перебування та продовження
або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства
на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15
лютого 2012 року № 150, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок розгляду заяв іноземців та осіб без громадянства про
продовження строку перебування на території України, що додається.

2. Державній міграційній службі України (Ковальчук М.М.) організувати вивчення
цього Порядку особовим складом, до повноважень якого входить робота щодо
продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства, і забезпечити
неухильне дотримання його вимог.

3. Державній міграційній службі України (Ковальчук М.М.) у п'ятиденний строк
після підписання цього наказу забезпечити його подання на державну реєстрацію до
Міністерства юстиції України.

4. Визнати таким, що втратив чинність, наказ МВС від 23 серпня 2011 року № 601 „Про
затвердження Порядку розгляду звернень щодо продовження терміну перебування
в Україні іноземців та осіб без громадянства“, зареєстрований у Міністерстві юстиції
України 20 вересня 2011 року за № 1112/19850.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної міграційної
служби України Ковальчука М.М.

6. Цей наказ надіслати за належністю.

7. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр

генерал внутрішньої
служби України

В.Ю. Захарченко

ПОГОДЖЕНО:

Перший заступник Голови

Служби безпеки України

Міністр закордонних справ України

Голова Державної прикордонної служби України

П. Шатковський

К.І. Грищенко

М.М. Литвин

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
16 травня 2012 р.
за № 778/21091

ПОРЯДОК
розгляду заяв іноземців та осіб без громадянства про продовження строку
перебування на території України

1. Цей Порядок визначає процедуру розгляду заяв про продовження строку перебування на території України іноземців та осіб без громадянства, паспортні документи або документи, що підтверджують особу без громадянства, яких зареєстровано посадовою особою Держприкордонслужби, та приймаючої їх сторони, а також прийняття за результатами їх розгляду рішень.

2. Цей Порядок розроблено відповідно до вимог Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, постанов Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 150 „Про затвердження Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України” та від 01 червня 2011 року № 567 “Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію”.

3. Заява про продовження строку перебування на території України подається іноземцем та особою без громадянства і приймаючою їх стороною не раніше ніж за десять та не пізніше ніж за три робочі дні до закінчення строку перебування, визначеного пунктом 2 Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 150 (далі - Порядок продовження строку перебування).

4. Рішення щодо продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства приймають:

4.1. Голова (або його заступники) Державної міграційної служби України (далі - ДМС) - стосовно всіх іноземців та осіб без громадянства незалежно від установленого режиму взаємних поїздок громадян, строку перебування в Україні, мети поїздки та місця їх проживання в Україні.

4.2. Начальники (або їх заступники) територіальних органів чи територіальних підрозділів ДМС (далі - територіальні органи чи підрозділи ДМС) - стосовно іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території адміністративного обслуговування, з урахуванням вимог пунктів 6 та 7 Порядку продовження строку перебування.

5. У разі якщо приймаючою стороною є фізична особа, від іноземців та осіб без громадянства до розгляду приймаються заяви про продовження строку перебування на території України за формою згідно з додатком 1, у разі якщо приймаючою стороною є юридична особа - за формою згідно з додатком 2, до яких долучено документ, що підтверджує наявність обґрунтованих підстав для продовження строку перебування, та документи, передбачені пунктом 9 Порядку продовження строку перебування.

У разі повторного звернення за продовженням строку перебування копії

сторінок паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними подаються без їх перекладу українською мовою (за умови, якщо вказаний документ не мінявся чи не був втрачений).

6. Прийняті до розгляду заяви обліковуються в окремому журналі обліку заяв іноземців та осіб без громадянства про продовження строку перебування на території України (додаток 3). Порядковий номер запису в журналі поточного року є номером обліку заяви, який проставляється на заяві та в штампі щодо продовження строку перебування. Під час заповнення порядкового номера обліку через дефіс від номера вказується кодове позначення мети поїздки: 01 - службова, ділова; 02 - туризм; 03 - приватна; 06 - імміграція (постійне проживання); 07 - культурний та спортивний обмін, релігійна, інша.

У разі продовження строку перебування іноземцем та особам без громадянства, що прибули за довгостроковою візою, проставляється кодове позначення мети поїздки, зазначене у візі: 01/05 - міжнародна технічна допомога; 03/13 - возз'єднання сім'ї з громадянами України; 03/14 - возз'єднання сім'ї з іноземцями та особами без громадянства; 04/12 - навчання; 05/04 - працевлаштування; 05/07 - робота в структурному осередку громадської організації іноземної держави; 05/08 - робота в представництві іноземного суб'єкта господарювання; 05/09 - робота в представництві іноземного банку; 05/11 - робота кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації; 07/06 - проповідкування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності; 07/10 - провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами, або участь в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи в діяльності волонтерських організацій, зареєстрованих в Україні.

Діловодство в територіальних органах та підрозділах ДМС з питань продовження строку перебування здійснюється з урахуванням положень Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242.

7. Прийняті документи до виконання беруться невідкладно і розглядаються не більше трьох робочих днів. У разі необхідності здійснення додаткових перевірок цей строк може бути продовжено до десяти, а у випадку подання документів для прийняття рішення до ДМС - чотирнадцяти календарних днів.

[Абзац перший пункту 7 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

При розгляді звернення понад один робочий день заявнику видається довідка (додаток 4) з фотокарткою про те, що його паспортний документ знаходиться в територіальному органі чи підрозділі ДМС у зв'язку з розглядом питання щодо продовження строку перебування на території України. Фотокартка іноземця чи особи без громадянства та підпис керівника органу, що її видав, засвідчуються печаткою органу, що видав довідку. Терміном дії довідки встановлюється строк, фактично необхідний для оформлення документів, але не більше 14 календарних днів. При поверненні паспортного документа іноземцю чи особі без громадянства ця довідка вилучається і додається до матеріалів звернення щодо продовження строку перебування.

[Абзац другий пункту 7 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

8. Працівник територіального органу чи підрозділу ДМС при надходженні заяви

про продовження строку перебування на території України вивчає обґрунтованість наведених підстав стосовно необхідності продовження строку перебування, перевіряє дійсність поданих документів, своєчасність їх подання, наявність відміток про реєстрацію (відмітки органів охорони державного кордону "В'їзд" ("Виїзд") або документа, що підтверджує законність перебування іноземця, особи без громадянства в Україні) чи продовження строку перебування, звіряє відомості про іноземців чи осіб без громадянства, указані в їх паспортних документах, з даними, що містяться в цих зверненнях, з'ясовує законність перебування іноземців та осіб без громадянства в державі та відсутність відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню цих осіб в Україні та завіряє копії прийнятих документів своїм підписом.

[Пункт 8 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

9. Перевірка відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню іноземців чи осіб без громадянства в Україні, здійснюється:

за обліками бази даних "АРМОР" з метою виявлення осіб, які під час перебування в Україні скоїли порушення законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства чи не виконали рішення суду чи органів державної влади, уповноважених накладати адміністративні стягнення;

за обліками відповідних територіальних органів та підрозділів ДМС за територією адміністративного обслуговування з метою виявлення осіб, що мають майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами.

10. Про результати перевірки робиться відмітка на заяві про продовження строку перебування на території України іноземців та осіб без громадянства із зазначенням посадових осіб, які здійснювали перевірку, та дати перевірки.

У разі якщо прийняття рішення за заявою про продовження строку перебування на території України належить до компетенції Голови (або його заступників) ДМС, прийняті документи (крім паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства) невідкладно (не пізніше наступного робочого дня після дати подачі заяви) надсилаються до ДМС із супровідним листом за підписом начальника (або його заступника) територіального органу чи підрозділу ДМС.

[Пункт 10 доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

Працівник ДМС перевіряє правильність оформлення документів, з'ясовує питання щодо наявності або відсутності підстав для продовження строку перебування на території України та свої пропозиції разом із супровідним листом на адресу територіального органу чи підрозділу ДМС доповідає Голові (або його заступнику) ДМС для прийняття остаточного рішення. Після прийняття рішення документи повертаються територіальному органу чи підрозділу ДМС за місцем проживання іноземця чи особи без громадянства.

[Пункт 10 доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

11. Про прийняте рішення у заяві про продовження строку перебування на території України робиться відмітка про продовження строку перебування із зазначенням терміну, на який вирішено продовжити строк перебування, або причин відмови.

Відмова оформляється у вигляді повідомлення про відмову в продовженні строку перебування на території України (додаток 5) у двох примірниках: перший вручається під підпис іноземцю чи особі без громадянства або приймаючій його стороні, другий додається до матеріалів звернення. При цьому іноземцеві чи особі без громадянства

надається строк для виїзду з України.

12. Продовження строку перебування оформляється шляхом проставлення в паспортному документі штампа (додаток 6), у якому зазначається орган, який прийняв рішення, та термін, на який вирішено продовжити строк перебування. Штамп проставляється на першій вільній сторінці паспортного документа поряд з візою чи наявною відміткою про реєстрацію, завіряється підписом начальника (або його заступника) територіального органу чи підрозділу ДМС за місцем проживання іноземця чи особи без громадянства та скріплюється печаткою.

[Абзац перший пункту 12 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1085 від 26.11.2012]

У разі необхідності іноземцю чи особі без громадянства видається вкладний талон до паспортного документа (додаток 7).

13. При продовженні іноземцю чи особі без громадянства строку перебування на території України територіальним органом чи підрозділом ДМС, що прийняв рішення, заповнюється облікова картка (додаток 8) у двох примірниках. Другий примірник картки надсилається протягом п'яти робочих днів після оформлення в паспортних документах відповідних реквізитів до територіального органу ДМС (якщо рішення приймається територіальним підрозділом) для обліку або до територіального підрозділу ДМС за місцем проживання іноземця чи особи без громадянства (якщо рішення приймається територіальним органом) для здійснення контролю за їх своєчасним виїздом з України.

У разі переїзду іноземців чи осіб без громадянства на територію адміністративного обслуговування іншого територіального підрозділу ДМС і продовження строку перебування вказаний територіальний підрозділ надсилає повідомлення про це територіальному підрозділу ДМС за місцем попереднього перебування вказаних осіб для зняття їх з обліку.

14. Інформація про іноземців та осіб без громадянства, яким продовжено строк перебування на території України, у п'ятиденний строк надсилається в Адміністрацію Державної прикордонної служби України.

15. Приймаюча сторона зобов'язана письмово повідомити про виїзд іноземця чи особи без громадянства за межі України або зміну ним місця проживання протягом 10 днів з дати виїзду чи переїзду. Таке повідомлення долучається до матеріалів звернення щодо продовження строку перебування та є підставою для зняття іноземця чи особи без громадянства з обліку.

У разі ненадходження повідомлення приймаючої сторони про виїзд іноземця чи особи без громадянства за межі України протягом місяця з кінцевої дати продовження строку перебування уживаються заходи щодо встановлення місцезнаходження іноземця чи особи без громадянства.

16. Після того, як мине потреба, облікові картки з діючої картотеки перекладаються до архівної, де зберігаються впродовж 5 років з дати закінчення строку перебування іноземця або особи без громадянства, а потім знищуються за актом.

Голова Державної
міграційної служби України

М.М. Ковальчук

Додаток 1
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства
про продовження строку перебування
на території України

**ЗАЯВА
про продовження строку перебування на території України***

Прошу продовжити мені строк перебування на території України до "-----" ----- 20___ року		Службові відмітки Дата подачі заяви: Номер заяви:	
Обґрунтовані підстави для подальшого перебування в Україні			
Про себе повідомляю такі дані:			
Прізвище			
Ім'я, по батькові (за наявності)			
Дата народження		Громадянство	
Паспортний документ	Дата в'їзду в Україну	Тип візи, №	Термін дії візи
Місце проживання			
Я підтверджую, що маю достатньо коштів для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням в Україні та виїздом. Я зобов'язуюсь виїхати з території України після закінчення строку перебування. Мені відомо, що за порушення правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні передбачена адміністративна відповідальність за статтею 203 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Я підтверджую, що прочитав(ла) і зрозумів(ла) все вищевикладене. Я усвідомлюю, що неправдиві відомості, подані мною в цій заяві, можуть бути причиною відмови в продовженні строку перебування на території України			
Дата		Підпис	
Відомості про приймаючу сторону (фізичну особу)			
Прізвище			
Ім'я, по батькові (за наявності)			
Дата народження		Громадянство	
Місце проживання	Поштова адреса	Контактний телефон	
Поштова адреса житла, що надається іноземцю чи особі без громадянства для подальшого перебування			

* Заповнюється українською мовою.

Зворотний бік

Власник житла чи уповноважена ним особа (зазначити дані) згоден на перебування іноземця чи особи без громадянства до "_____ 20____ року, що підтверджено: особистим підписом заявою, засвідченою в установленому законодавством порядку (необхідне виділити)		Підпис власника житла
Співвласники житла чи уповноважена ними особа (зазначити дані) 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____ згодні на перебування іноземця чи особи без громадянства до "_____ 20____ року, що підтверджено: особистим підписом заявою, засвідченою в установленому законодавством порядку (необхідне виділити)		Підписи співвласників житла 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____
Я підтверджую, що маю достатньо коштів для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням та виїздом іноземця чи особи без громадянства. Я зобов'язуюся письмово повідомити про виїзд іноземця чи особи без громадянства або зміну ним місця проживання протягом 10 днів з дати виїзду чи переїзду. Мені відомо, що за порушення порядку надання житла, реєстрації іноземців та осіб без громадянства в Україні передбачена адміністративна відповідальність за статтями 205, 206 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Я усвідомлюю, що неправдиві відомості, подані мною в цій заяві, можуть бути причиною відмови в продовженні строку перебування на території України іноземцю чи особі без громадянства		
Дата		Підпис
СЛУЖБОВІ ВІДМІТКИ		
Заяву прийняв	Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата	
Перевірка наявності відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню	Посада, прізвище посадової особи, що здійснила перевірку	

іноземця чи особи без громадянства в Україні, здійснена	
Дата	Підпис
Прийняте рішення	
Продовжити строк перебування до "-----" -----20___ року	Відмовити в продовженні строку перебування на підставі підпункту ----- пункту 10 Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року №150
Посада, прізвище посадової особи	Посада, прізвище посадової особи
Підпис	Підпис
Дата	Дата

Додаток 2
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства
про продовження строку перебування
на території України

ЗАЯВА
про продовження строку перебування на території України*

Прошу продовжити мені строк перебування на території України до „____” _____ 20__ року		Службові відмітки Дата подачі заяви: Номер заяви:	
Обґрунтовані підстави для подальшого перебування в Україні			
Про себе повідомляю такі дані:			
Прізвище			
Ім'я, по батькові (за наявності)			
Дата народження		Громадянство	
Паспортний документ	Дата в'їзду в Україну	Тип візи, №	Термін дії візи
Місце проживання			
Я підтверджую, що маю достатньо коштів для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням в Україні та виїздом. Я зобов'язуюсь виїхати з території України після закінчення строку перебування. Мені відомо, що за порушення правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні передбачена адміністративна відповідальність за статтею 203 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Я підтверджую, що прочитав(ла) і зрозумів(ла) все вищевикладене. Я усвідомлюю, що неправдиві відомості, подані мною в цій заяві, можуть бути причиною відмови в продовженні строку перебування на території України			
Дата		Підпис	
Відомості про приймаючу сторону (юридичну особу)			
Найменування			
Директор (керівник)			
Уповноважена особа			

Поштова адреса	Місцезнаходження	Контактний телефон
Поштова адреса житла, що надається іноземцю чи особі без громадянства для подальшого перебування		

* Заповнюється українською мовою.

Зворотний бік

Власник житла чи уповноважена ним особа (зазначити дані) згоден на перебування іноземця чи особи без громадянства до "____" _____ 20____року, що підтверджено: особистим підписом заявою, засвідченою в установленому законодавством порядку (необхідне виділити)	Підпис власника житла
Співвласники житла чи уповноважена ними особа (зазначити дані) 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____ згодні на перебування іноземця чи особи без громадянства до "____" _____ 20____року, що підтверджено: особистим підписом заявою, засвідченою в установленому законодавством порядку (необхідне виділити)	Підписи співвласників житла 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____
Підтверджую, що беру на себе зобов'язання щодо покриття витрат, пов'язаних з перебуванням та виїздом іноземця чи особи без громадянства. Я зобов'язуюся письмово повідомити про виїзд іноземця чи особи без громадянства або зміну ним місця проживання протягом 10 днів з дати виїзду чи переїзду. Мені відомо, що за порушення порядку працевлаштування, надання житла, реєстрації	

іноземців та осіб без громадянства та оформлення для них документів передбачена адміністративна відповідальність за статтею 204 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Я усвідомлюю, що неправдиві відомості, подані мною в цій заяві, можуть бути причиною відмови в продовженні строку перебування на території України іноземцю чи особі без громадянства

Дата	Підпис
	Місце печатки

СЛУЖБОВІ ВІДМІТКИ

Заяву прийняв	Посада, прізвище посадової особи
	Підпис
	Дата
Перевірка наявності відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню іноземця чи особи без громадянства в Україні, здійснена	Посада, прізвище посадової особи, що здійснила перевірку
	Підпис
Дата	
Прийняте рішення	
Продовжити строк перебування до "___" _____ 20__ року	Відмовити в продовженні строку перебування на підставі підпункту ____ пункту 10 Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 150
Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата	Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата

Додаток 3
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства
про продовження строку перебування
на території України

**ЖУРНАЛ ОБЛІКУ ЗАЯВ
іноземців та осіб без громадянства про продовження строку перебування
на території України**

№ з/п	Дата запису	Громадянство (для осіб без громадянства - країна проживання), дата народження	Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)	№ паспортного документа	Дата і контрольньо-пропускний пункт в'їзду
1	2	3	4	5	6
На який термін продовжено строк перебування	Мета поїздки	Дані про приймаючу сторону	Місце проживання в Україні	Примітка	
7	8	9	10	11	

Додаток 4
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства про продовження
строку перебування на території України

Кутовий штамп

ДОВІДКА

Місце
для
фотокартки
3,5 x 4,5 см

Видана громадянину(ці) _____
(громадянство)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження)

про те, що його (її) паспортний документ серії ____ № _____

знаходиться в _____
(найменування територіального органу чи територіального підрозділу
ДМС)

у зв'язку з розглядом питання щодо продовження строку перебування на
території України.

За отриманням паспортного документа необхідно з'явитися
„____” _____ 20__ року о ____ год.

Довідка дійсна до „____” _____ 20__ року.

Начальник територіального органу
(територіального підрозділу) ДМС України _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Телефон для довідок: _____

Додаток 5
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства про продовження
строку перебування на території України

(прізвище, ім'я, по батькові заявника,

його місце проживання)

Повідомлення
про відмову в продовженні
строку перебування на території України

Вашу заяву про продовження строку перебування на території України
розглянуто. У задоволенні заяви _____ Вам відмовлено
(дата прийняття рішення)

на підставі підпункту ____ пункту 10 Порядку продовження строку
перебування та продовження або скорочення строку тимчасового
перебування іноземців та осіб без громадянства на території України,
затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012
року № 150.

Вам необхідно виїхати з України до „____” _____ 20__ року.

Начальник територіального органу
(підрозділу) ДМС України

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Повідомлення отримав _____
(прізвище, ім'я, по батькові приймаючої сторони або
заявника)

„____” _____ 20__ року

(підпис)

Додаток 6
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства
про продовження строку перебування
на території України

Строк перебування продовжено до "____" _____ 20__ року №_____ (найменування органу, який прийняв рішення) (найменування приймаючої сторони в Україні) (місце проживання в Україні) (посада) (підпис) _____ (прізвище посадової особи) "____" _____ 20__ року (дата прийняття рішення)	70 мм
60 мм	

Додаток 7
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства
про продовження строку перебування
на території України

ВКЛАДНИЙ ТАЛОН	
до паспортного документа	
серії _____ № _____	
громадянина(ки) _____	
(громадянство)	

(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))	
Місце для відповідного штампa	
70mm	
100 mm	
80 mm	

Додаток 8
до Порядку розгляду заяв іноземців
та осіб без громадянства про продовження
строку перебування на території України

ОБЛІКОВА КАРТКА

Лицьовий бік

Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)				Стать			Ч	Ж	Місце для фотокартки 3,5 x 4,5 см		
Дата народження		Громадянство									
Серія, номер паспортного документа		Дата видачі		Строк дії							
Дата в'їзду			Тип, № візи								
Мета приїзду в Україну		01	02	03	04	05	06	07			
Найменування органу, який продовжив строк перебування	Номер обліку звернення за журналом	Дата продовження строку перебування		Строк продовження	Місце проживання		Приймаюча сторона				

Зворотний бік

Відомості про порушення законодавства про правовий статус іноземців

Дата	Стаття Кодексу України про адміністративні правопорушення	Прийняте рішення	Примітка

Облікова картка виготовляється з цупкого паперу формату А 5.

**3.1.3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 15.07.2013 № 681 «Про затвердження Тимчасового
порядку розгляду заяв для оформлення посвідки
на постійне проживання та посвідки на тимчасове
проживання», що зареєстрований в Міністерстві
юстиції України 06.08.2013 за № 1335/23867**

{із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ
№ 1259 від 20.11.2014}

Відповідно до пункту 2 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251 (зі змінами), НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Тимчасовий порядок розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, що додається.

2. Управлінню взаємодії з центральними органами виконавчої влади та органами військового управління МВС України (Черкаський Р.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Визнати таким, що втратив чинність, наказ МВС України від 23 серпня 2011 року № 602 „Про затвердження Порядку оформлення і видачі посвідки на тимчасове проживання“, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 20 вересня 2011 року за № 1110/19848.

4. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
генерал внутрішньої
служби України

В.Ю. Захарченко

ПОГОДЖЕНО:
Голова Державної міграційної
служби України
Голова Державної прикордонної
служби України
М.М. Ковальчук
М.М. Литвин

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
6 серпня 2013 р.
за № 1335/23867

**ТИМЧАСОВИЙ ПОРЯДОК
розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки
на тимчасове проживання**

{У тексті Порядку абревіатуру та слово «ДМС України» замінено абревіатурою «ДМС» згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

I. Загальні положення

1.1. Цей Тимчасовий порядок визначає процедуру розгляду заяв для оформлення (обміну) і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання іноземцям та особам без громадянства і прийняття за результатом їх розгляду рішень, а також внесення даних до бланків посвідок.

1.2. Цей Тимчасовий порядок розроблено відповідно до Законів України „Про імміграцію”, „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, постанов Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251 „Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2002 р. № 1983” (зі змінами), від 15 лютого 2002 року № 153 „Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги” (зі змінами), від 27 травня 2013 року № 437 „Питання видачі, продовження дії та анулювання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства” та від 1 червня 2011 року № 567 „Про затвердження Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію” (зі змінами), наказу МВС України від 16 серпня 2012 року № 715 „Про затвердження зразків документів, які подаються для встановлення належності до громадянства України, прийняття до громадянства України, оформлення набуття громадянства України, припинення громадянства України, скасування рішень про оформлення набуття громадянства України, та журналів обліку”, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 7 вересня 2012 року за № 1549/21861.

1.3. У цьому Тимчасовому порядку терміни вживаються в таких значеннях:

клопотання (подання) приймаючої сторони - звернення юридичної чи фізичної особи щодо оформлення іноземцеві та особі без громадянства посвідки на тимчасове проживання з дотриманням вимог пункту 3.3 розділу III цього Тимчасового порядку, де зазначаються основні реквізити юридичної особи або дані фізичної особи, дані про іноземця чи особу без громадянства та підстави для отримання ним посвідки на

тимчасове проживання з дотриманням вимог, передбачених частинами четвертою - чотирнадцятою статті 5 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, завірене печаткою та підписом керівника (для юридичної особи) чи підписом фізичної особи;

припинення громадянства України - це припинення постійного правового зв'язку особи з Україною внаслідок виходу з громадянства України, втрати громадянства або за підставами, передбаченими міжнародними договорами України;

реєстраційна картка проекту (програми) міжнародної технічної допомоги - документ встановленої форми, яким підтверджується державна реєстрація проекту (програми), який підписується уповноваженою особою Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, засвідчується печаткою цього Міністерства та видається заявникові;

реципієнт проекту міжнародної технічної допомоги - це державні установи, підприємства або організації, які безпосередньо одержують міжнародну технічну допомогу згідно з проектом (програмою).

Інші терміни, що застосовуються в цьому Тимчасовому порядку, використовуються в значеннях згідно з чинним законодавством.

II. Розгляд заяв для оформлення посвідок на постійне проживання

2.1. Право на отримання посвідки на постійне проживання мають:

1) іноземці та особи без громадянства, які відповідно до Закону України „Про імміграцію” іммігрували в Україну на постійне проживання;

2) іноземці та особи без громадянства, які до прийняття рішення про припинення громадянства України постійно проживали на території України і після прийняття рішення про припинення громадянства України залишилися постійно проживати на її території.

2.2. Разом із заявою для оформлення посвідки на постійне проживання (додаток 1) іноземцями та особами без громадянства до територіальних органів чи підрозділів ДМС (далі - територіальні органи чи підрозділи ДМС) за місцем проживання подаються:

1) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства (після пред'явлення повертається), та його копія;

2) переклад українською мовою сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;

3) копія рішення про надання дозволу на імміграцію, оформленого згідно з додатком 2;

4) квитанція про сплату державного мита або документ, який підтверджує наявність пільг щодо його сплати;

5) чотири фотокартки іноземця та особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5

сантиметра на матовому папері (допускається подання фотографій в головних уборах, що не приховують овалу обличчя особи, громадянами, релігійні переконання яких не дозволяють з'являтися перед сторонніми особами без головних уборів, за умови, якщо в їхніх паспортних документах вони зображені в головних уборах);

6) копія документа, що засвідчує реєстрацію в Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків (у разі її наявності).

2.3. Для оформлення посвідки на постійне проживання особам, зазначеним в абзацах другому, третьому та п'ятому пункту 4 Прикінцевих положень Закону України "Про імміграцію", замість документа, зазначеного в підпункті 3 пункту 2.2 цього розділу, подаються документи, визначені пунктом 4 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251 (далі - Порядок оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання).

2.4. Для оформлення посвідки на постійне проживання особам, які до прийняття рішення про припинення громадянства України постійно проживали на території України і після прийняття такого рішення залишилися постійно проживати на її території, замість документа, зазначеного в підпункті 3 пункту 2.2 цього розділу, подається довідка про припинення громадянства України, видана територіальним органом або підрозділом ДМС відповідно до форми 47, затверджена наказом МВС України від 16 серпня 2012 року № 715 „Про затвердження зразків документів, які подаються для встановлення належності до громадянства України, прийняття до громадянства України, оформлення набуття громадянства України, припинення громадянства України, скасування рішень про оформлення набуття громадянства України, та журналів обліку", зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 7 вересня 2012 року за № 1549/21861.

2.5. Заява обліковується в окремому журналі обліку звернень щодо оформлення посвідки на постійне проживання (додаток 3). Порядковий номер запису в журналі в поточному році є номером обліку звернення, який проставляється на заяві. У разі коли посвідка оформлюється відповідно до Прикінцевих положень Закону України „Про імміграцію” або у випадку, передбаченому частиною шістнадцятою статті 4 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, або якщо дозвіл на імміграцію видавався іншим територіальним органом чи підрозділом ДМС, номер реєстрації в журналі також є номером справи про оформлення посвідки на постійне проживання. В інших випадках матеріали про оформлення посвідки на постійне проживання долучаються до справи про надання дозволу на імміграцію.

2.6. Діловодство в територіальних органах чи підрозділах ДМС з питань оформлення посвідок на постійне проживання здійснюється відповідно до Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242, та Інструкції з організації та ведення діловодства в апараті ДМС, затвердженої наказом ДМС від 28 квітня 2012 року № 45.

2.7. Працівник територіального органу чи підрозділу ДМС при надходженні заяви про оформлення посвідки на постійне проживання перевіряє наявність підстав для видачі посвідки, дійсність поданих документів, своєчасність їх подання,

наявність відмітки про перетинання державного кордону чи продовження строку перебування або документа, що підтверджує законність перебування іноземця, особи без громадянства в Україні, звіряє відомості про іноземців чи осіб без громадянства, зазначені в їхніх паспортних документах, з даними, що містяться в цих заявах, з'ясовує законність перебування іноземців та осіб без громадянства в державі та відсутність відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню цих осіб в Україні. Після цього перевіряє відповідність копії дозволу на імміграцію, поданої заявником, з оригіналом такого дозволу, який знаходиться у справі про надання дозволу на імміграцію.

2.8. Перевірка відомостей, що є підставою для відмови в оформленні посвідки на постійне проживання, здійснюється за обліками бази даних „АРМОР” з метою виявлення осіб, які під час перебування в Україні скоїли правопорушення або перебувають у розшуку.

Про результати перевірки робиться відмітка на заяві іноземця чи особи без громадянства із зазначенням посадових осіб, які здійснювали перевірку, та вказується дата перевірки.

2.9. За результатами розгляду заяви протягом семи днів з дати подачі всіх визначених цим Тимчасовим порядком документів Головою ДМС (а в разі його відсутності - заступником Голови ДМС) чи начальником територіального органу або підрозділу ДМС чи його заступником приймається рішення про видачу або відмову у видачі посвідки.

Про прийняте рішення робиться відмітка в заяві або вказуються причини відмови в її видачі.

Рішення про видачу або відмову у видачі посвідки, прийняті з порушенням вимог закону, скасовуються наказом голови ДМС повністю або в окремій частині. Посвідки, що були видані на підставі рішень, які скасовані наказом Голови ДМС, визнаються недійсними та підлягають вилученню.

Наказ Голови ДМС про скасування рішення про видачу або відмову у видачі посвідки може бути оскаржений до суду.

{Пункт 2.9 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

2.10. Посвідка на постійне проживання видається особисто заявникові під розписку після пред'явлення ним паспортного документа. Під час видачі посвідки у графі „Підпис пред'явника/Holder's signature” машинозчитувальної сторінки (сторінки даних) заявник проставляє свій підпис, після цього сторінка даних ламінується працівником, що здійснює видачу посвідки.

На останній вільній сторінці паспортного документа проставляється відмітка про отримання посвідки, яка завіряється печаткою (додаток 4). За бажанням іноземця чи особи без громадянства вказана відмітка може проставлятися у вкладному талоні до паспортного документа (додаток 5).

У разі оформлення нового паспортного документа (у зв'язку з втратою, закінченням строку дії попереднього тощо) іноземець чи особа без громадянства звертається до

територіального органу або підрозділу ДМС за місцем проживання з документами, передбаченими підпунктами 1 та 2 пункту 2.2 цього розділу, з метою проставлення відмітки про отримання посвідки до нового паспортного документа або оформлення відповідного вкладного талона. Таке оформлення провадиться в день звернення.

2.11. У видачі посвідки на постійне проживання відмовляється у випадках, передбачених пунктом 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання. При цьому в разі виявлення таких випадків порушується питання щодо скасування дозволу на імміграцію.

2.12. Раніше видана посвідка на постійне проживання скасовується та вилучається територіальним органом або підрозділом ДМС в разі скасування дозволу на імміграцію в Україну відповідно до статей 12 і 13 Закону України „Про імміграцію”.

III. Розгляд заяв про оформлення посвідки на тимчасове проживання

3.1. Право на отримання посвідки на тимчасове проживання мають:

1) іноземці та особи без громадянства, які відповідно до закону прибули в Україну для працевлаштування;

2) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для участі в реалізації проєктів міжнародної технічної допомоги, зареєстрованих у встановленому порядку;

3) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності за запрошенням релігійних організацій та за погодження з державним органом, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації;

4) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для участі в діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав, зареєстрованих у встановленому порядку;

5) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи в представництвах іноземних суб'єктів господарювання в Україні, зареєстрованих у встановленому порядку;

6) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи у філіях або представництвах іноземних банків, зареєстрованих у встановленому порядку;

7) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами, спортсмени, які набули професійного статусу, а також іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою участі в міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи участі в діяльності волонтерських організацій, зареєстрованих в Україні у встановленому порядку;

{Підпункт 7 пункту 3.1 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

8) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи

кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації;

9) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою навчання;

10) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, які є громадянами України, або які під час перебування на законних підставах на території України у випадках, зазначених у частинах третій - дванадцятій статті 4 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, уклали шлюб з громадянами України;

11) іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї з особами, зазначеними в частинах другій - дванадцятій статті 4 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”;

12) іноземці та особи без громадянства, які після завершення граничного терміну перебування в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі - ПТПІ), звернулися із заявою про отримання посвідки на тимчасове проживання.

3.2. Разом із заявою для оформлення посвідки на тимчасове проживання (додаток 6) іноземцями та особами без громадянства до територіальних органів чи підрозділів ДМС за місцем проживання подаються:

1) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства (після пред'явлення повертається), з візою типу Д, якщо інше не передбачено законодавством і міжнародними договорами України, та копії сторінок паспорта з особистими даними і візою (у разі наявності);

2) переклад українською мовою сторінки паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними, засвідчений у встановленому законодавством порядку;

3) квитанція про сплату державного мита або документ, який підтверджує наявність пільг щодо його сплати;

4) чотири фотокартки іноземця та особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра на матовому папері (допускається подання фотографій в головних уборах, що не приховують овалу обличчя особи, громадянами, релігійні переконання яких не дозволяють з'являтися перед сторонніми особами без головних уборів, за умови, якщо в їхніх паспортних документах вони зображені в головних уборах);

5) копія виданої податковим органом довідки про присвоєння ідентифікаційного номера (у разі її наявності);

6) поліс медичного страхування, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України (крім осіб, зазначених у підпункті 12 пункту 3.1 цього розділу).

3.3. Крім документів, зазначених у пункті 3.2 цього розділу, залежно від категорії іноземців та осіб без громадянства подаються:

1) для осіб, зазначених у підпункті 1 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (роботодавця) із зобов'язанням повідомити територіальний

орган чи підрозділ ДМС за місцем оформлення посвідки та територіальний орган Державної служби зайнятості в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі про дострокове розірвання чи припинення трудового договору (контракту) з таким іноземцем або особою без громадянства, а також оригінал (після пред'явлення повертається) та копія дозволу на застосування праці іноземця чи особи без громадянства, виданого територіальним органом Державної служби зайнятості Автономної Республіки Крим, областей, мм. Києва та Севастополя (для іноземців, які найняті інвестором згідно з угодою про розподіл продукції відповідно до частини другої статті 35 Закону України „Про угоди про розподіл продукції”, завірени в установленому порядку копії угоди про розподіл продукції та трудового договору (контракту) із зазначенням посади (спеціальності));

для іноземців та осіб без громадянства, працевлаштування яких відповідно до законодавства України здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, замість такого дозволу подається трудовий договір (контракт), а для осіб, які мають статус закордонного українця, - трудовий договір (контракт) та посвідчення закордонного українця;

{Підпункт 1 пункту 3.3 розділу III доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

2) для осіб, зазначених у підпункті 2 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (державної установи, підприємства або організації, що є реципієнтом проекту міжнародної технічної допомоги) та копія реєстраційної картки проекту міжнародної технічної допомоги, виданої Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, завірена печаткою реципієнта;

3) для осіб, зазначених у підпункті 3 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (відповідної релігійної організації) та погодження державного органу, який здійснив реєстрацію відповідної релігійної організації, щодо оформлення іноземцеві або особі без громадянства посвідки на тимчасове проживання;

4) для осіб, зазначених у підпункті 4 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (відповідної філії, відділення, представництва або іншого структурного осередку громадської (неурядової) організації іноземної держави в Україні), оригінал (після пред'явлення повертається) та копія свідоцтва про реєстрацію структурного осередку громадської (неурядової) організації іноземної держави в Україні;

5) для осіб, зазначених у підпункті 5 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (відповідного представництва іноземного суб'єкта господарювання в Україні), оригінал (після пред'явлення повертається) та копія свідоцтва про реєстрацію такого представництва;

6) для осіб, зазначених у підпункті 6 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (відповідної філії або представництва іноземного банку в Україні), оригінал (після пред'явлення повертається) та копія свідоцтва про акредитацію філії або представництва;

7) для осіб, зазначених у підпункті 7 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (державного органу, відповідального за виконання культурних, освітніх, наукових, спортивних, волонтерських програм, для участі в яких іноземець чи

особа без громадянства прибули в Україну, або волонтерської організації), оригінал (після пред'явлення повертається) та копія свідоцтва про державну реєстрацію волонтерської організації (для волонтерських організацій);

[Підпункт 7 пункту 3.3 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014]

8) для осіб, зазначених у підпункті 8 пункту 3.1 цього розділу, - звернення іноземного засобу масової інформації і подання Державного комітету телебачення та радіомовлення України щодо оформлення іноземцеві або особі без громадянства посвідки на тимчасове проживання в Україні;

9) для осіб, зазначених у підпункті 9 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (навчального закладу) із зобов'язанням повідомити ДМС про відрахування з такого закладу та документ, що підтверджує факт навчання в Україні;

10) для осіб, зазначених у підпункті 10 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (громадянина України, який перебуває в шлюбі з іноземцем або особою без громадянства), оформлене згідно з додатком 7, оригінал (після пред'явлення повертається) та копія документа, що підтверджує факт перебування в шлюбі з громадянином України (документи, видані компетентними органами іноземних держав, легалізуються в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України);

11) для осіб, зазначених у підпункті 11 пункту 3.1 цього розділу, - клопотання (подання) приймаючої сторони (особи, зазначеної в частинах другій - дванадцятій статті 4 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”), оригінал (після пред'явлення повертається) та копія документа, згідно з яким вони, відповідно до права країни походження іноземця або особи без громадянства, вважаються членами сім'ї вказаної особи. Документ, що підтверджує належність до членів сім'ї, визнається дійсним в Україні в разі його легалізації, якщо інше не передбачено законом чи міжнародними договорами України. Також подаються документи про наявність у приймаючої сторони достатнього фінансового забезпечення для утримання членів сім'ї в Україні;

12) для осіб, зазначених у підпункті 12 пункту 3.1 цього розділу, разом із заявою іноземця або особи без громадянства про отримання посвідки на тимчасове проживання, що подається після завершення граничного терміну тримання в ПТПП, подаються документи, вказані у підпунктах 3, 4 пункту 3.2 цього розділу, довідка про тримання іноземця (особи без громадянства) у ПТПП (додаток 8) та за наявності паспортний документ (після пред'явлення повертається) і копії сторінок паспорта з особистими даними.

Довідка про тримання іноземця (особи без громадянства) у ПТПП оформляється ПТПП в трьох примірниках: перший - під розписку видається іноземцеві або особі без громадянства після закінчення граничного терміну перебування в ПТПП, другий - надсилається до органу, який помістив іноземця або особу без громадянства в ПТПП, для долучення до матеріалів справи, третій - долучається до особової справи іноземця та особи без громадянства в ПТПП (її копія може бути надана на запит територіального органу ДМС у разі втрати чи пошкодження довідки, виданої іноземцеві чи особі без громадянства).

Вказана довідка видається на підставі висновку (додаток 9) територіального органу ДМС, який розмістив іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, про те, що іноземець чи особа без громадянства може бути документована посвідкою на тимчасове проживання відповідно до частини п'ятнадцятої статті 5 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства” у зв'язку з неможливістю примусового видворення іноземця та особи без громадянства за межі України. У разі якщо разом з іноземцем або особою без громадянства у ПТПІ утримувалися його неповнолітні діти, їхні дані також вносять до довідки.

Підготовку висновку не пізніше ніж за один місяць до закінчення граничного терміну перебування особи в ПТПІ здійснює територіальний орган ДМС, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ. У разі коли іноземця або особу без громадянства в ПТПІ розміщував орган охорони державного кордону, висновок готує територіальний орган ДМС, на території обслуговування якого знаходиться ПТПІ, на підставі інформації, отриманої від органу охорони державного кордону. Інформацію про неможливість видворення іноземця або особи без громадянства із зазначенням заходів, що були вжиті для ідентифікації особи, та їх результатів, а також копіями запитів, що надсилалися з метою ідентифікації, та відповідей на них, орган охорони державного кордону, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, за підписом начальника не пізніше ніж за 40 днів до закінчення граничного терміну перебування особи в ПТПІ надсилає до територіального органу ДМС, на території обслуговування якого знаходиться ПТПІ, для підготовки висновку.

(Абзац четвертий підпункту 12 пункту 3.3 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014)

Висновок складається у трьох примірниках. Перший примірник долучається до матеріалів справи, другий - надсилається до ПТПІ не пізніше ніж за десять робочих днів до завершення терміну граничного перебування особи в ПТПІ, третій - у разі надходження запиту територіального органу або територіального підрозділу ДМС, до якого звернувся іноземець або особа без громадянства з метою отримання посвідки на тимчасове проживання, невідкладно направляється до вказаного органу або підрозділу.

Про документування іноземця або особи без громадянства посвідкою на тимчасове проживання та про місце його проживання територіальний орган за місцем видачі посвідки протягом п'яти днів письмово інформує ПТПІ та орган, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ.

Орган, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, після документування іноземця або особи без громадянства посвідкою на тимчасове проживання продовжує здійснювати заходи щодо усунення обставин, що унеможливають його примусове видворення з України.

У разі усунення таких обставин та підготовки матеріалів про примусове видворення посвідка на тимчасове проживання іноземця або особи без громадянства вилучається органом, що здійснює видворення, та надсилається до органу ДМС, який видавав посвідку на тимчасове проживання, для її знищення. У разі відсутності посвідки в іноземця або особи без громадянства, який видворяється, повідомлення про це надсилається до органу ДМС, який видав посвідку, для її скасування.

3.4. Прийняті до розгляду заяви обліковуються в окремому журналі обліку звернень

щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання (додаток 10). Порядковий номер запису в журналі в поточному році є номером обліку звернення, який проставляється на заяві та є номером справи про оформлення посвідки на тимчасове проживання.

Діловодство в територіальному органі ДМС з питань оформлення посвідок на тимчасове проживання здійснюється з урахуванням положень Типової інструкції з діловодства в центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242.

3.5. Працівник територіального органу ДМС при надходженні заяви про оформлення посвідки на тимчасове проживання перевіряє наявність підстав для видачі посвідки, дійсність поданих документів, своєчасність їх подання, наявність відмітки про перетинання державного кордону чи продовження строку перебування або документа, що підтверджує законність перебування іноземця, особи без громадянства в Україні, звіряє відомості про іноземців чи осіб без громадянства, указані в їхніх паспортних документах, з даними, що містяться в цих заявах, з'ясовує законність перебування іноземців та осіб без громадянства в державі та відсутність відомостей, що перешкоджають подальшому перебуванню цих осіб в Україні.

При розгляді заяв, прийнятих від осіб, зазначених у підпункті 12 пункту 3.1 розділу III Тимчасового порядку, працівником органу ДМС невідкладно надсилається запит до територіального органу ДМС, який розмістив іноземця або особу без громадянства в ПТПП, з метою отримання другого примірника висновку.

3.6. Перевірка наявності відомостей, що є підставою для відмови в оформленні посвідки на тимчасове проживання, здійснюється за обліками бази даних „АРМОР” з метою виявлення осіб, які під час перебування в Україні скоїли правопорушення або перебувають у розшуку.

Про результати перевірки робиться відмітка на заяві іноземця чи особи без громадянства із зазначенням посадових осіб, які здійснювали перевірку, та вказується дата перевірки.

3.7. За результатами розгляду заяви у строк не більше п'ятнадцяти днів з дати подачі всіх визначених цим Тимчасовим порядком документів Головою ДМС (а в разі його відсутності - заступником Голови ДМС) чи начальником територіального органу або підрозділу ДМС чи його заступником приймається рішення про видачу або відмову у видачі посвідки.

Про прийняте рішення робиться відмітка в заяві із зазначенням терміну, до якого видається посвідка, або про причини відмови в її видачі.

Рішення про видачу або відмову у видачі посвідки, прийняті з порушенням вимог закону, скасовуються наказом голови ДМС повністю або в окремії частині. Посвідки, що були видані на підставі рішень, які скасовані наказом Голови ДМС, визнаються недійсними та підлягають вилученню.

Наказ Голови ДМС про скасування рішення про видачу або відмову у видачі посвідки може бути оскаржений до суду.

ІПункт 3.7 розділу III в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1259 від

3.8. Посвідка на тимчасове проживання видається особисто заявникові під розписку після пред'явлення ним паспортного документа. Під час видачі посвідки у графі „Підпис пред'явника/Holder's signature" машинозчитувальної сторінки (сторінки даних) заявник проставляє свій підпис, після цього сторінка даних ламінується працівником, що здійснює видачу посвідки.

На останній вільній сторінці паспортного документа проставляється відмітка про отримання посвідки, яка завіряється печаткою (додаток 11). За бажанням іноземця чи особи без громадянства вказана відмітка може проставлятися у вкладному талоні до паспортного документа (додаток 5).

3.9. При оформленні посвідки іноземцеві чи особі без громадянства територіальним органом ДМС, що прийняв рішення, заповнюється облікова картка за встановленою формою (додаток 12), яка долучається до картотечного обліку (допускається ведення автоматизованого обліку).

3.10. Іноземці та особи без громадянства, які отримали посвідки, повинні зареєструватися за місцем проживання, а в разі зміни місця проживання - перереєструватися в порядку, установленому статтею 6 Закону України „Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні".

3.11. У видачі посвідки на тимчасове проживання відмовляється у випадках, передбачених пунктом 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

{Пункт 3.11 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

3.12. Раніше видана посвідка скасовується територіальним органом чи підрозділом ДМС, який її видав, у випадках, передбачених пунктом 19 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

{Пункт 3.12 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014}

3.13. Копія рішення про відмову у видачі посвідки або про скасування раніше виданої посвідки видається територіальним органом ДМС, який прийняв таке рішення, заявникові під розписку або надсилається рекомендованим листом іноземцеві чи особі без громадянства та приймаючій стороні не пізніше як у п'ятиденний строк з дня його прийняття.

У разі прийняття рішення про скасування раніше виданої посвідки вона підлягає вилученню та знищенню. При цьому відмітка про видачу посвідки в паспортному документі анулюється (вкладний талон вилучається).

3.14. Заявник протягом місяця з дня отримання копії рішення про відмову у видачі посвідки або про скасування раніше виданої посвідки має право на його оскарження.

3.15. Рішення про відмову в оформленні посвідки або скасування раніше виданої

посвідки може бути оскаржено заявником до ДМС або суду:

1) за наявності підстав ДМС має право скасувати рішення територіального органу, надіслати матеріали на повторний розгляд (у разі необхідності додаткової перевірки наданих матеріалів) чи прийняти на їх підставі нове рішення;

2) інформація про результати розгляду скарги доводиться до відома заявника в строк, що не перевищує 5 днів з дати прийняття рішення.

3.16. Особа, стосовно якої прийнято рішення про скасування раніше виданої посвідки на тимчасове проживання, повинна знятися з реєстрації місця проживання та виїхати за межі України протягом місяця з дня отримання копії цього рішення. Якщо за цей час особа не виїхала з України, вона підлягає видворенню в порядку, передбаченому законодавством України.

Якщо особа оскаржила рішення про відмову у видачі посвідки на тимчасове проживання або скасування раніше виданої посвідки до вищого органу або до суду, рішення про її примусове повернення або примусове видворення не приймається до прийняття остаточного рішення вищим органом або до набрання рішенням суду законної сили.

3.17. У разі відсутності підстав для продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання іноземець та особа без громадянства зобов'язані в семиденний строк зняти з реєстрації місце проживання та виїхати за межі України. При цьому посвідка на тимчасове проживання передається приймаючій стороні, яка зобов'язана подати її територіальному органу або підрозділу ДМС за місцем проживання іноземця та особи без громадянства протягом десяти днів з моменту зняття з реєстрації.

3.18. У разі пошкодження чи втрати посвідки іноземець та особа без громадянства можуть звернутися за отриманням нової посвідки в порядку, встановленому для її обміну чи продовження строку її дії, до територіального органу або підрозділу ДМС за місцем проживання.

Про втрату посвідки іноземець та особа без громадянства або приймаюча сторона зобов'язані негайно повідомити органу внутрішніх справ за місцем втрати та територіальному органу або підрозділу ДМС за місцем видачі, який інформує про це протягом п'яти днів ДМС та Адміністрацію Держприкордонслужби. Втрачена посвідка визнається недійсною та в разі її вилучення підлягає знищенню.

Територіальний орган або підрозділ ДМС видає довідку іноземцеві та особі без громадянства про звернення із заявою про втрату посвідки (у разі відсутності довідки органів внутрішніх справ з цього питання) у довільній формі.

IV. Розгляд заяв про обмін посвідок на постійне та тимчасове проживання

4.1. Обмін посвідки здійснюється в разі наявності підстав, визначених пунктами 14 та 16 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

4.2. Разом із заявою про обмін посвідки (додаток 13) іноземцями та особами без громадянства до територіальних органів чи підрозділів ДМС за місцем проживання подаються:

1) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства (після пред'явлення повертається), та його копія;

2) посвідка, що підлягає обміну, а в разі її пошкодження чи втрати - довідка про звернення із заявою про втрату посвідки (довідка органів внутрішніх справ з цього питання) у довільній формі;

3) квитанція про сплату державного мита або документ, який підтверджує наявність пільг щодо його сплати;

4) документи, що підтверджують обставини, на підставі яких посвідка підлягає обміну (документи, видані компетентними органами іноземних держав, підлягають легалізації в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України);

5) дві фотокартки іноземця та особи без громадянства розміром 3,5 x 4,5 сантиметра (на матовому папері) (допускається подання фотографій в головних уборах, що не приховують овалу обличчя особи, громадянами, релігійні переконання яких не дозволяють з'являтися перед сторонніми особами без головних уборів, за умови, якщо в їхніх паспортних документах вони зображені в головних уборах).

4.3. У разі обміну посвідки на постійне проживання при досягненні іноземцем та особою без громадянства 25- і 45-річного віку документи, зазначені в підпункті 4 пункту 4.2 цього розділу, не подаються.

4.4. Прийняті до розгляду заяви обліковуються відповідно в журналі обліку звернень щодо оформлення посвідки на постійне проживання або в журналі обліку звернень щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання, де в графі „Примітки” робиться запис „Обмін”.

4.5. Працівник територіального органу чи підрозділу ДМС при надходженні заяви про обмін посвідки перевіряє наявність підстав для обміну посвідки, звіряє відомості про іноземців чи осіб без громадянства, указані в їхніх паспортних документах, з даними, що містяться в цих заявах, перевіряє відсутність підстав для прийняття рішення про відмову у видачі посвідки, передбачених пунктом 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

Після прийняття рішення матеріали, які стали підставою для обміну посвідки, долучаються до справи, на підставі якої посвідка видавалася вперше. У разі якщо посвідка видавалася одним територіальним органом (підрозділом) ДМС, а обмін посвідки провадиться іншим органом (при зміні місця проживання), то до органу, який видав посвідку вперше, надсилається повідомлення про видачу нової посвідки, а недійсна посвідка - для знищення.

4.6. За результатами розгляду заяви протягом семи днів (для посвідки на постійне проживання) і п'ятнадцяти днів (для посвідки на тимчасове проживання) з дати подачі всіх визначених цим Тимчасовим порядком документів Головою ДМС (а в разі його відсутності - заступником Голови ДМС) чи начальником територіального органу або підрозділу ДМС чи його заступником приймається рішення про видачу або відмову у видачі нової посвідки.

ІАбзац перший пункту 4.6 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014)

Про прийняте рішення робиться відмітка в заяві із зазначенням терміну (у разі обміну посвідки на тимчасове проживання), до якого видається посвідка, або про причини відмови в її видачі.

4.7. Нова посвідка видається заявнику в порядку, передбаченому пунктами 2.10 розділу II та 3.8 розділу III цього Тимчасового порядку. Штамп про отримання попередньої посвідки анулюється.

V. Розгляд заяв про продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання

5.1. Продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання здійснюється відповідно до пункту 10 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, на підставі заяви про продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання та документів, зазначених у пункті 3.3 розділу III цього Тимчасового порядку.

З метою з'ясування наявності підстав для продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання особам, зазначеним у підпункті 12 пункту 3.1 розділу III цього Тимчасового порядку, територіальний орган ДМС, який видав посвідку, за 1 місяць до закінчення строку дії посвідки направляє запит до органу, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, для з'ясування наявності обставин, які унеможливають примусове видворення іноземця чи особи без громадянства за межі України.

На підставі отриманої інформації готується висновок, який у разі звернення особи, зазначеної в підпункті 12 пункту 3.1 розділу III цього Тимчасового порядку, за продовженням строку дії посвідки на тимчасове проживання є підставою для продовження її терміну дії.

5.2. Розгляд заяв про продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання здійснюється відповідно до пунктів 3.5-3.7 розділу III цього Тимчасового порядку.

5.3. Прийняті до розгляду заяви обліковуються в журналі обліку звернень щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання, де в графі „Примітки” робиться запис „Продовження”.

Після прийняття рішення матеріали, які стали підставою для продовження посвідки, долучаються до справи, на підставі якої посвідка видавалася вперше. У разі якщо посвідка видавалася одним територіальним органом чи підрозділом ДМС, а продовження посвідки провадиться іншим органом (при зміні місця проживання), то до органу, який видав посвідку вперше, надсилається повідомлення про продовження строку її дії.

5.4. У посвідку на тимчасове проживання на сторінці „Особливі відмітки” вноситься запис „Продовжено до/ extension to” та вказується дата, до якої продовжено строк дії посвідки. Запис завіряється підписом посадової особи та скріплюється печаткою територіального органу (підрозділу) ДМС, який здійснив продовження строку дії посвідки. У штамп про отримання посвідки вносяться відповідні зміни, які завіряються печаткою.

VI. Внесення даних до бланків посвідок на постійне та тимчасове проживання

6.1. Посвідки заповнюються відповідно до рекомендацій Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО, Дос 9303/1) «Машинозчитувані проїзні документи» (частина перша «Машинозчитувані паспорти»). До бланка посвідки дані про пред'явника посвідки та її реквізити вносяться на машинозчитувальну сторінку (сторінку даних) способом принтерного друку фарбою чорного кольору українськими літерами - згідно з ДСТУ 2024-91, латинськими - згідно з ГОСТ 16330-85 із застосуванням верхнього регістра. Висота літер - до 3 міліметрів з горизонтальною щільністю друкування не більш як 15 знаків на 25,4 міліметра (у машинозчитувальній зоні - шрифтом розміру 1 з горизонтальною щільністю 10 знаків на 25,4 міліметра).

Заповнення даних:

Елементи даних	Назва поля		Заповнення елементів даних в обох видах документів	Максимальна кількість знаків
	Посвідка на постійне проживання	Посвідка на тимчасове проживання		
Назва документа	Посвідка на постійне проживання Permanent residence permit	Посвідка на тимчасове проживання Temporary residence permit		змінна
Тип документа	Тип/Type PA	Тип/Type PT		2
Код держави	Код держави/ Country code	Код держави/ Country code	UKR UKR	3
Номер документа	Номер посвідки/ Permit No.	Номер посвідки/ Permit No.	Зазначається номер виданої посвідки	8
Прізвище	Прізвище/ Surname	Прізвище/ Surname	Зазначається прізвище	32
Ім'я	м'я/Given Names	м'я/Given Names	Зазначається ім'я	32
Громадянство	Громадянство/ Nationality	Громадянство/ Nationality	Зазначається країна	3
Дата народження	Дата народження/ Date of birth	Дата народження/ Date of birth	Зазначається дата народження	13
Реєстраційний номер	Реєстраційний №/ Registration No.	Реєстраційний №/ Registration No.	Зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер)*	10
Стать	Стать/Sex	Стать/Sex	Зазначається стать	3
Місце народження	Місце народження/ Place of birth	Місце народження/ Place of birth	Зазначається місце народження	26
Дата видачі посвідки	Дата видачі посвідки/ Date of issue	Дата видачі посвідки/ Date of issue	Зазначається дата видачі посвідки	13

Орган, що видав посвідку	Орган, що видав/ Authority	Орган, що видав/ Authority	Зазначається код органу, що видав посвідку	4
Дата закінчення строку дії посвідки		Дата закінчення строку дії/ Date of expiry		13
Підстави для видачі посвідки	Підстави для видачі/ Ground for issue	Підстави для видачі/ Ground for issue	Зазначаються підстави для видачі посвідки	26
Підпис пред'явника посвідки	Підпис пред'явника/ Holder's signature	Підпис пред'явника/ Holder's signature	Підпис пред'явника посвідки	
Елемент ідентифікації			Вклеєна фотокартка пред'явника посвідки або фотовідбиток, виконаний принтерним друком	

* У разі відсутності не заповнюється.

1) прізвище, ім'я, громадянство англійською мовою вказуються у повній відповідності до написання в паспортному документі іноземця або особи без громадянства. У разі коли в паспортному документі відсутні написання прізвища, ім'я, громадянства англійською мовою, така особа подає переклад цього документа англійською мовою, завірений в установленому порядку.

У графі „Громадянство/Nationality” громадянство українською мовою вказується відповідно до Таблиці умовних скорочень назв країн світу українською мовою, наведених у додатку 14.

У разі якщо іноземець має одночасно громадянство (підданство) декількох держав, то у графі „Громадянство/Nationality” вказуються всі громадянства (підданства) іноземця через кому, в алфавітному порядку. У разі коли у рядку недостатньо місця для здійснення такого запису, інформація про громадянство (підданство) інших держав вноситься від руки друкованими літерами на сторінку „Особливі відмітки” та завіряється печаткою;

2) дата зазначається таким чином:

дні - двома цифрами (від одиниці до дев'яти, попереду проставляється нуль), після яких робиться пробіл:

січень	СІЧ/JAN	липень	ЛИП/JUL
лютий	ЛЮТ/FEB	серпень	СЕР/AUG
березень	БЕР/MAR	вересень	ВЕР/SEP
квітень	КВІ/APR	жовтень	ЖОВ/OCT
травень	ТРА/MAY	листопад	ЛИС/NOV
червень	ЧЕР/JUN	грудень	ГРУ/DEC

рік - двома останніми цифрами, яким передує пробіл;

3) якщо дату народження або якусь її частину не встановлено, проставляються відповідно „XX" або „XX" - для дня чи року, „XXX" - для місяця, „XX XXX XX" - для дня, місяця і року;

4) зазначення статі: жіночої - „Ж/F", чоловічої - „Ч/M". Якщо громадянин не бажає зазначити свою стать, це поле залишається чистим, а у відповідному рядку машинозчитувальної зони ставиться знак „<"

5) відомості про місце народження наводяться українською мовою, а через скісну лінію - код держави латинськими літерами.

Коди держав зазначаються згідно з ДСТУ ISO 3166-1-2000 „Коди назв країн світу";

6) орган, що видав посвідку, позначається чотиризначним числом, де перші дві цифри означають регіональний код (код Автономної Республіки Крим, області чи міста) відповідно до державного класифікатора ДК 014-97 «Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою України», а останні дві цифри - код підрозділу Державної міграційної служби, що оформив посвідку (визначається наказом МВС України);

Установлено такі коди регіонів України:	
Автономна Республіка Крим	01
Область:	
Вінницька	05
Волинська	07
Дніпропетровська	12
Донецька	14
Житомирська	18
Закарпатська	21
Запорізька	23
Івано-Франківська	26
Київська	32
Кіровоградська	35
Луганська	44
Львівська	46
Миколаївська	48
Одеська	51
Полтавська	53
Рівненська	56
Сумська	59
Тернопільська	61
Харківська	63
Херсонська	65
Хмельницька	68
Черкаська	71
Чернівецька	73
Чернігівська	74
м. Київ	80
м. Севастополь	85

7) для заповнення значення елементу Реєстраційний №/Registration No. використовуються цифрові знаки (0-9). Якщо в особі у передбачених законодавством випадках відсутній персональний номер, графа не заповнюється;

8) елемент ідентифікації (відцифроване або інше зображення обличчя особи) вноситься згідно з рекомендаціями Міжнародної організації цивільної авіації (ИКАО, Doc. 9303), ДСТУ 1303-94;

9) заповнення машинозчитувальної зони здійснюється в порядку, передбаченому постановою Кабінету Міністрів України від 28 червня 1997 року № 636 „Про порядок заповнення машинозчитувальної зони паспортних та візових документів”;

10) відомості про дітей вносяться на сторінки 1-4 посвідок відповідно до пункту 8 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання.

6.2. У графі „Підстави для видачі/Ground for issue” машинозчитувальної сторінки (сторінки даних) посвідки на тимчасове проживання проставляється кодове позначення мети поїздки: 01/05 - міжнародна технічна допомога; 03/13 - возз'єднання сім'ї з громадянами України; 03/14 - возз'єднання сім'ї з іноземцями та особами без громадянства; 03/17 - завершення граничного терміну тримання у пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства; 04/12 - навчання; 05/04 - працевлаштування; 05/07 - робота в структурному осередку громадської організації іноземної держави; 05/08 - робота в представництві іноземного суб'єкта господарювання; 05/09 - робота в представництві іноземного банку; 05/11 - робота кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації; 07/06 - проповідкування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності; 07/10 - провадження культурної, наукової, освітньої діяльності на підставах і в порядку, встановлених міжнародними договорами України або спеціальними програмами, або участь у міжнародних та регіональних волонтерських програмах чи в діяльності волонтерських організацій, зареєстрованих в Україні.

6.3. У графі „Підстави для видачі/Ground for issue” машинозчитувальної сторінки (сторінки даних) посвідки на постійне проживання проставляється кодове позначення підстави для отримання дозволу на імміграцію відповідно до статті 4 Закону України „Про імміграцію”, а саме:

02/01 - діячі науки і культури, імміграція яких відповідає інтересам України;

02/02 - високваліфіковані спеціалісти і робітники, гостра потреба в яких є відчутною для економіки України;

02/03 - особи, які здійснили іноземну інвестицію в економіку України іноземною конвертованою валютою на суму не менше 100 тисяч доларів США, зареєстровану в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

02/04 - особи, які є повнорідними братом чи сестрою, дідом чи бабою, онуком чи онукою громадян України;

02/05 - особи, які раніше перебували в громадянстві України;

02/06 - батьки, чоловік (дружина) іммігранта та його неповнолітні діти;

02/07 - особи, які безперервно прожили на території України протягом трьох років з дня надання їм статусу біженців в Україні чи притулку в Україні, а також їхні батьки, чоловіки (дружини) та неповнолітні діти, які проживають разом з ними;

02/08 - особи, які безперервно проживали на території України протягом трьох років з дня встановлення їм статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми;

03/01 - один з подружжя, якщо другий з подружжя, з яким він перебуває в шлюбі понад два роки, є громадянином України, діти і батьки громадян України;

03/02 - особи, які є опікунами чи піклувальниками громадян України або перебувають під опікою чи піклуванням громадян України;

03/03 - особи, які мають право на набуття громадянства України за територіальним походженням;

03/04 - особи, імміграція яких становить державний інтерес для України;

03/05 - закордонні українці, подружжя закордонних українців, їхні діти в разі їхнього спільного в'їзду та перебування на території України;

03/06 - особи, які отримують посвідку на постійне проживання відповідно до Прикінцевих положень Закону України „Про імміграцію”;

03/07 - особи, які отримують посвідку на постійне проживання у випадку, передбаченому частиною шістнадцятою статті 4 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”.

Начальник Управління
взаємодії з центральними
органами виконавчої влади
та органами військового
управління МВС України

Р.А. Черкаський

Додаток 1
до Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове проживання
(пункт 2.2)

Місце для фото

ЗАЯВА
для оформлення посвідки на постійне проживання

Службові відмітки
Дата подачі заяви:

Номер заяви:

Прошу оформити мені посвідку на постійне проживання в Україні

Про себе повідомляю такі дані:

Прізвище

Ім'я, по батькові (за наявності)

Дата народження

Громадянство

Паспортний документ

Місце проживання в Україні

Прошу до посвідки на постійне проживання внести дані про моїх неповнолітніх дітей,
які мають дозвіл на імміграцію в Україну:
(зазначається прізвище, ім'я, дата народження)

1.

2.

3.

Дата Підпис

Зворотний бік

СЛУЖБОВІ ВІДМІТКИ

Заяву прийняв

Посада, прізвище посадової особи

Підпис

Дата

Перевірка наявності відомостей, що перешкоджають проживанню іноземця чи особи без громадянства в Україні, здійснена

Дата

Посада, прізвище посадової особи, що здійснила перевірку

Підпис

Прийняте рішення (зайве закреслити)

Видати посвідку на постійне проживання

Відмовити в оформленні посвідки на постійне проживання на підставі підпункту _____ пункту 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251

Посада, прізвище посадової особи

Підпис

Дата Посада, прізвище посадової особи

Підпис

Дата

Посвідку серії ____ № _____отримав:

Прізвище заявника, його законного представника чи уповноваженої особи

Дата

Підпис

Додаток 2
до Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове проживання
(підпункт 3 пункту 2.2)

Місце для фото

Фото завіряється печаткою

**ДОЗВІЛ
на імміграцію в Україну**

Виданий _____,
(прізвище, ім'я, по батькові)
"_____" _____ 19____ року народження, уродженцю (уродженці)
_____, громадянину(ці) _____,
(країна)

_____,
(реквізити національного паспорта або документа, що його замінює)
про те, що йому (їй) на підставі пункту _____ частини _____ статті 4 Закону України "Про
імміграцію" дозволено постійне проживання в Україні.

Разом з ним (нею) дозвіл на імміграцію в Україну отримали його (її) неповнолітні діти: __

(прізвища, імена, по батькові та роки народження дітей)

Дозвіл дійсний до "_____" _____ 20____ року.

Начальник органу, який
приймав рішення про надання дозволу _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

Додаток 3
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(пункт 2.5)

ЖУРНАЛ
обліку звернень щодо оформлення посвідки на постійне проживання

№ з/п	Дата запису	Громадянство (для осіб без громадянства - країна проживання), дата народження	Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)	Серія, № паспортного документа	Підстава для видачі посвідки (кодове позначення)	Поштова адреса	Серія, номер, дата видачі посвідки
1	2	3	4	5	6	7	8

Додаток 4
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(пункт 2.10)

(найменування територіального органу чи підрозділу ДМС) ВИДАНО ПОСВІДКУ на постійне проживання The permanent residence permit issued № _____ «____» _____ 20__ р. (серія та номер посвідки) (дата видачі/date of issue) (прізвище посадової особи) (підпис)	

(Додаток 4 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014)

Додаток 5
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(пункт 2.10)

ВКЛАДНИЙ ТАЛОН до паспортного документа серії _____ N _____ громадянина(ки) _____ (громадянство) _____ (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)) Місце для відповідного штампa	100 мм 70 мм
80 мм	

ЗАЯВА
іноземця чи особи без громадянства для отримання посвідки
на тимчасове проживання

Службові відмітки

Дата подачі заяви:

Номер заяви:

Прошу
(необхідне виділити)
видати мені посвідку на тимчасове проживання в Україні
продовжити мені строк дії посвідки на тимчасове проживання в Україні
Підстави для оформлення посвідки на тимчасове проживання:
(необхідне виділити):

працевлаштування
міжнародна технічна допомога
робота в релігійній організації
робота в громадській організації
навчання
возз'єднання сім'ї з громадянами України
возз'єднання сім'ї з іноземцями та особами без громадянства
робота в представництві іноземного суб'єкта господарювання
робота у філії або представництві іноземного банку
провадження культурної, наукової, освітньої та волонтерської діяльності
робота кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації
завершення граничного терміну тримання у пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства
Про себе повідомляю такі дані:
Прізвище
Ім'я, по батькові (за наявності)
Дата народження Громадянство
Паспортний документ Дата в'їзду в Україну
Тип візи, № (за наявності)
Буду проживати за адресою

Прошу до посвідки на тимчасове проживання внести дані про моїх неповнолітніх дітей, які прибули на тимчасове проживання разом зі мною:
(азначаються прізвище, ім'я, дата народження)

- 1.
- 2.
- 3.

Я підтверджую, що маю достатньо коштів для покриття витрат, пов'язаних з перебуванням/проживанням в Україні та виїздом.

Я зобов'язуюся після закінчення терміну дії посвідки (у разі скасування раніше виданої посвідки) протягом семи днів з дня закінчення терміну дії посвідки (протягом місяця з дня скасування посвідки) знятися з реєстрації місця проживання та виїхати з території України.

Мені відомо, що за порушення правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні передбачена адміністративна відповідальність за статтею 203 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Я усвідомлюю, що неправдиві відомості, подані мною в цій заяві, можуть бути причиною відмови у видачі (скасування раніше виданої) посвідки на тимчасове проживання.

Я підтверджую, що прочитав(ла) і зрозумів(ла) все вищевикладене

Дата

Підпис

ЗВОРОТНИЙ БІК

СЛУЖБОВІ ВІДМІТКИ

Перевірка наявності відомостей, що перешкоджають проживанню іноземця чи особи без громадянства в Україні, здійснена

Дата Посада, прізвище посадової особи, що здійснила перевірку

Підпис

Прийняте рішення (зайве закреслити)

Видати (продовжити) посвідку на тимчасове проживання терміном дії до:

"____" _____ 20__ року

Відмовити в оформленні (продовженні) посвідки на тимчасове проживання на підставі підпункту _____ пункту 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251

Посада, прізвище посадової особи

Підпис

Дата Посада, прізвище посадової особи

Підпис

Дата

Посвідку на тимчасове проживання
серії _____ № _____
отримав

Підпис, прізвище заявника

Дата

Додаток 7

до Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове проживання
(підпункт 10 пункту 3.3)

**КЛОПОТАННЯ (ПОДАННЯ)
приймаючої сторони
(фізичної особи)**

Прошу оформити посвідку на тимчасове проживання іноземцю (особі без громадянства), який прибув в Україну з метою возз'єднання сім'ї

Про себе повідомляю такі дані:

Прізвище

Ім'я, по батькові (за наявності)

Громадянство

Місце проживання

Поштова адреса Контактні телефони

Відомості про іноземця чи особу без громадянства

Прізвище

Ім'я, по батькові (за наявності)

Дата народження

Громадянство

Ступінь спорідненості

Дата

Підпис

Місце для фото

Кутовий штамп ПТП
I

Завіряється печаткою ПТПІ

ДОВІДКА
про тримання іноземця (особи без громадянства) у ПТПІ

Видана гр. _____
(громадянство, прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

(Nationality, Surname, Given Name)

19__ року народження, _____,
(місце народження, Place of birth)

національний паспортний документ (за наявності) _____.

у тому, що він (вона) з "_____" _____ 20__ року до "_____" _____ 20__ року

утримувався(лася) в ПТПІ і відповідно до висновку _____

(повна назва територіального органу чи підрозділу ДМС, який склав висновок)
_____ від "_____" _____ 20__ року має
правові підстави для подачі заяви на отримання посвідки на тимчасове проживання
в Україні відповідно до частини п'ятнадцятої статті 5 Закону України „Про правовий
статус іноземців та осіб без громадянства”.

Разом утримувалися неповнолітні діти:

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство, місце народження) _____

(Surname, Given Name, Nationality, Place of birth)

Директор _____
повне найменування ПТПІ) (підпис) (прізвище)

М. П.
"_____" _____ 20__ року

Додаток 9

до Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання
(підпункт 12 пункт 3.3)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____

(найменування органу)

(підпис, П. І. Б.)

_____ 20 ____ року

М. П.

ВИСНОВОК

про неможливість примусового видворення з України

гр. _____

(громадянство, прізвище, ім'я особи)

Я, _____,
(посада, П. І. Б.)

розглянувши заяву іноземця (особи без громадянства)

_____,
(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

стать _____,

(чол., жін.)

дата народження _____,

(число, місяць, рік)

місце народження _____,

(країна, область, район, місто, село)

громадянство _____,

(країна та останнє постійне місце проживання)

сімейний стан _____,

документи, що посвідчують особу, _____,

_____ (вид документа, дата видачі, найменування органу, що видав документ)

неповнолітні діти, які перебувають разом з особою:

№

з/п Прізвище та ім'я Дата, місце народження

та зібрані матеріали (матеріали, які надійшли, стосовно іноземця (особи без громадянства) від _____),

(найменування органу)

УСТАНОВИВ: _____

(зазначається вся інформація в хронологічному порядку з часу затримання іноземця (особи без громадянства))

З метою примусового видворення _____

_____ (П. І. Б. іноземця (особи без громадянства))

_____ були проведені заходи:

(найменування органу)

Однак вжиті заходи не забезпечили можливості здійснення примусового видворення з України _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові іноземця (особи без громадянства))
через _____
(вказується причина, що унеможливорює здійснення примусового видворення)

_____ (посада, найменування органу)

_____ (підпис) _____ (П.І.Б.)

_____ 20__ р.

Додаток 10
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(пункт 3.4)

ЖУРНАЛ
обліку звернень щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання

№ з/п	Дата запису	Громадянство (для осіб без громадянства - країна проживання), дата народження	Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)	Серія, № паспортного документа	Дані про приймаючу сторону	Поштова адреса	Серія, номер, дата видачі посвідки	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Додаток 11
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(пункт 3.8)

(найменування територіального органу чи підрозділу ДМС) ВИДАНО ПОСВІДКУ на тимчасове проживання The temporary residence permit issued № _____ «____» _____ 20__ р. (серія та номер посвідки) (дата видачі/date of issue) «____» _____ 20__ р. (продовжено до/ extension to) _____ (прізвище посадової особи) (підпис)	35 mm
70 mm	

(Додаток 11 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1259 від 20.11.2014)

ЛИЦЬОВИЙ БІК КАРТКИ

ОБЛІКОВА КАРТКА

Місце для фото

Стать Ч Ж

Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)

Дата народження

Громадянство

Номер паспортного документа

Дата видачі

Термін дії

Дата в'їзду

" ____ " _____

Поштова адреса

Віза типу Д №

Підстави для оформлення посвідки (необхідне виділити)
працевлаштування

міжнародна технічна допомога

робота в релігійній організації

робота в громадській організації

робота в представництві іноземного суб'єкта господарювання

робота у філії або представництві іноземного банку

культурна, наукова, освітня, волонтерська діяльність

робота кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації
навчання

возз'єднання сім'ї з громадянами України

возз'єднання сім'ї з іноземцями та особами без громадянства

завершення граничного терміну тримання у пункті тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства

Найменування органу, який прийняв рішення про оформлення посвідки
(продовження дії раніше виданої) Номер обліку звернення за журналом

Дата прийняття рішення Термін дії, серія,

№ посвідки Прізвище та ініціали посадової особи, яка оформила документ

Приймаюча сторона

ЗВОРОТНИЙ БІК КАРТКИ

Примітка

Підстави для скасування раніше виданої посвідки (у разі наявності)

Дата Підстави згідно з підпунктами ____ пункту 19 Порядку оформлення,
виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання і посвідки на тимчасове
проживання Дата вручення (отримання) рішення заявнику

Примітка. Облікова картка виготовляється з цупкого паперу форматом А-5.

Додаток 13
до Тимчасового порядку розгляду
заяв для оформлення посвідки на
постійне проживання та посвідки
на тимчасове проживання
(пункт 4.2)

Місце для фото

ЗАЯВА
про обмін посвідки

		Службові відмітки Дата подачі заяви: Номер заяви:
Прошу здійснити обмін (необхідне виділити) ☐ посвідки на постійне проживання ☐ посвідки на тимчасове проживання		
Причини обміну		
Про себе повідомляю такі дані:		
Прізвище		
Ім'я, по батькові (за наявності)		
Дата народження		Громадянство
Паспортний документ	Дата видачі, серія, № посвідки, яка потребує обміну	Термін дії посвідки, яка потребує обміну (для посвідок на тимчасове проживання)
Місце проживання		
Прошу до посвідки на постійне проживання внести дані про моїх неповнолітніх дітей, які отримали дозвіл на імміграцію або прибули на тимчасове проживання разом зі мною: (зазначається прізвище, ім'я, дата народження) 1. 2. 3.		
Дата		Підпис

Зворотний бік

СЛУЖБОВІ ВІДМІТКИ

Заяву прийняв	Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата
Перевірка наявності відомостей, що перешкоджають подальшому проживанню іноземця чи особи без громадянства в Україні, здійснена Дата	Посада, прізвище посадової особи, що здійснила перевірку Підпис
Прийняте рішення	
Посвідку на постійне (тимчасове) проживання оформити терміном до „___” _____20___ року (для посвідок на тимчасове проживання)	Відмовити в оформленні посвідки на постійне (тимчасове) проживання на підставі підпункту _____ пункту 17 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 року № 251
Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата	Посада, прізвище посадової особи Підпис Дата

Посвідку серії ____ № _____ отримав:

Прізвище заявника, його законного представника чи уповноваженої особи
Дата
Підпис

Додаток 14
до Тимчасового порядку розгляду заяв
для оформлення посвідки на постійне
проживання та посвідки на тимчасове
проживання
(підпункт 1 пункту 6.1)

ТАБЛИЦЯ
умовних скорочень назв країн світу українською мовою

№ з/п	Назва країни (коротка назва українською мовою)	Умове скорочення українською мовою
1	АВСТРАЛІЯ	АВС
2	АВСТРІЯ	АВТ
3	АЗЕРБАЙДЖАН	АЗР
4	АЛАНДСЬКІ ОСТРОВИ	АЛА
5	АЛБАНІЯ	АЛБ
6	АЛЖИР	АЛЖ
7	АМЕРИКАНСЬКЕ САМОА	АСМ
8	АНГІЛЬЯ	АНГ
9	АНГОЛА	АГО
10	АНДОРРА	АНД
11	АНТАРКТИКА	АНТ
12	АНТИГУА І БАРБУДА	АНБ
13	АРГЕНТИНА	АРГ
14	АРУБА	АРБ
15	АФГАНІСТАН	АФГ
16	БАГАМИ	БАГ
17	БАНГЛАДЕШ	БАН
18	БАРБАДОС	БАР
19	БАХРЕЙН	БАХ
20	БЕЛІЗ	БЛЗ
21	БЕЛЬГІЯ	БЕЛ
22	БЕНІН	БЕН
23	БЕРМУДИ	БЕР
24	БІЛОРУСЬ	БІЛ

25	БОЛГАРІЯ	БОЛ
26	БОЛІВІЯ	БЛВ
27	БОСНІЯ І ГЕРЦЕГОВИНА	БОС
28	БОТСВАНА	БОТ
29	БРАЗИЛІЯ	БРЗ
30	БРИТАНСЬКА ТЕРИТОРІЯ В ІНДІЙСЬКОМУ ОКЕАНІ	БРТ
31	БРУНЕЙ-ДАРУССАЛАМ	БРУ
32	БУРКІНА-ФАСО	БРК
33	БУРУНДІ	БУР
34	БУТАН	БУТ
35	ВАНУАТУ	ВАН
36	ВЕЛИКА БРИТАНІЯ	БРИ
37	ВЕНЕСУЕЛА	ВЕН
38	В'ЄТНАМ	ВТН
39	ВІРГІНСЬКІ ОСТРОВИ БРИТАНСЬКІ	ВРБ
40	ВІРГІНСЬКІ ОСТРОВИ, США	ВРШ
41	ВІРМЕНІЯ	ВІР
42	ГАЇТІ	ГАТ
43	ГАНА	ГАН
44	ГАБОН	ГАБ
45	ГАЙАНА	ГАЙ
46	ГАМБІЯ	ГАМ
47	ГВАДЕЛУПА	ГВД
48	ГВАТЕМАЛА	ГВТ
49	ГВІНЕЯ	ГВН
50	ГВІНЕЯ-БІСАУ	ГВБ
51	ГЕРНСІ	ГРС
52	ГІБРАЛТАР	ГІБ
53	ГОНДУРАС	ГОН
54	ГОНКОНГ	ГКГ
55	ГРЕНАДА	ГРД
56	ГРЕНЛАНДІЯ	ГРН
57	ГРЕЦІЯ	ГРЕ

58	ГРУЗІЯ	ГРУ
59	ГУАМ	ГУМ
60	ДАНІЯ	ДАН
61	ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО	КОН
62	ДЖЕРСІ	ДЖР
63	ДЖИБУТІ	ДЖІ
64	ДОМІНІКА	ДМН
65	ДОМІНІКАНСЬКА РЕСПУБЛІКА	ДОМ
66	ЕКВАДОР	ЕКВ
67	ЕКВАТОРІАЛЬНА ГВІНЕЯ	ЕКГ
68	ЕРИТРЕЯ	ЕРТ
69	ЕСТОНІЯ	ЕСТ
70	ЕФІОПІЯ	ЕФП
71	ЄГИПЕТ	ЕГТ
72	ЄМЕН	ЄМН
73	ЗАМБІЯ	ЗАМ
74	ЗАХІДНА САХАРА	ЗХС
75	ЗІМБАБВЕ	ЗІМ
76	ІЗРАЇЛЬ	ІЗР
77	ІНДІЯ	ІНД
78	ІНДОНЕЗІЯ	ІДЗ
79	ІРАК	ІРК
80	ІРАН	ІРН
81	ІРЛАНДІЯ	ІРЛ
82	ІСЛАНДІЯ	ІСЛ
83	ІСПАНІЯ	ІСП
84	ІТАЛІЯ	ІТЛ
85	ЙОРДАНІЯ	ЙРД
86	КАБО-ВЕРДЕ	КБВ
87	КАЗАХСТАН	КАЗ
88	КАМБОДЖА	КАМ
89	КАМЕРУН	КРН
90	КАНАДА	КАН

91	КАТАР	КАТ
92	КЕНІЯ	КЕН
93	КИРГИЗСТАН	КИР
94	КИТАЙ	КИТ
95	КІПР	КІП
96	КІРИБАТІ	КІР
97	КОКОСОВІ ОСТРОВИ	ККО
98	КОЛУМБІЯ	КОЛ
99	КОМОРИ	КОМ
100	КОНГО	КНГ
101	КОРЕЯ ПІВНІЧНА	КНД
102	КОРЕЯ ПІВДЕННА	КОР
103	КОСТА-РИКА	КСР
104	КОТ-д'ІВУАР	КОТ
105	КУБА	КУБ
106	КУВЕЙТ	КУВ
107	ЛАОСЬКА НАРОДНО-ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА	ЛАО
108	ЛАТВІЯ	ЛАТ
109	ЛЕСОТО	ЛЕС
110	ЛИТВА	ЛИТ
111	ЛІБЕРІЯ	ЛІБ
112	ЛІВАН	ЛВН
113	ЛІВІЯ	ЛІВ
114	ЛІХТЕНШТЕЙН	ЛІХ
115	ЛЮКСЕМБУРГ	ЛКС
116	МАВРИКІЙ	МАВ
117	МАВРИТАНІЯ	МВР
118	МАДАГАСКАР	МАД
119	МАЙОТТА	МТТ
120	МАКАО	МКО
121	МАКЕДОНІЯ	МАК
122	МАЛАВІ	МЛВ
123	МАЛАЙЗІЯ	МАЛ

124	МАЛІ	МЛІ
125	МАЛІ ВІДДАЛЕНІ ОСТРОВИ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ	МВЛ
126	МАЛЬДІВИ	МЛД
127	МАЛЬТА	МЛТ
128	МАРОККО	МАР
129	МАРТИНІКА	МРТ
130	МАРШАЛЛОВІ ОСТРОВИ	МРШ
131	МЕКСИКА	МЕК
132	МІКРОНЕЗІЯ	МКР
133	МОЗАМБІК	МОЗ
134	МОЛДОВА	МОЛ
135	МОНАКО	МНК
136	МОНГОЛІЯ	МОН
137	МОНТСЕРАТ	МНТ
138	М'ЯНМА	МНМ
139	НАМІБІЯ	НМБ
140	НАУРУ	НАУ
141	НЕПАЛ	НЕП
142	НІГЕР	НГР
143	НІГЕРІЯ	НІГ
144	НІДЕРЛАНДИ	НІД
145	НІДЕРЛАНДСЬКІ АНТИЛЬСЬКІ ОСТРОВИ	НАО
146	НІКАРАГУА	НІК
147	НІМЕЧЧИНА	ФРН
148	НІУЕ	НГУ
149	НОВА ЗЕЛАНДІЯ	НВЗ
150	НОВА КАЛЕДОНІЯ	НВК
151	НОРВЕГІЯ	НОР
152	ТАНЗАНІЯ	ТАН
153	ОБ'ЄДНАНІ АРАБСЬКІ ЕМІРАТИ	ОАЕ
154	ОСТРІВ БУВЕ	ОСБ
155	ОСТРІВ МЕН	ОСМ
156	ОСТРІВ НОРФОЛК	ОСН

157	ОСТРІВ РІЗДВА	ОСР
158	ОСТРІВ СВЯТОЇ ЄЛЕНИ	ОСЕ
159	ОСТРІВ ХЕРД І ОСТРОВИ МАҚДОНАЛЬД	ОСХ
160	ОСТРОВИ КАЙМАН	ОСК
161	ОСТРОВИ КУКА	ОСА
162	ОСТРОВИ СВАЛЬБАРД ТА ЯН-МАЄН	ОСС
163	ОМАН	ОМН
164	ПАКИСТАН	ПАК
165	ПАЛАУ	ПАЛ
166	ПАЛЕСТИНА	ПЛС
167	ПАЛЕСТИНСЬКА ТЕРИТОРІЯ	ПЛТ
168	ПАНАМА	ПАН
169	ПАПСЬКИЙ ПРЕСТОЛ (ДЕРЖАВА-МІСТО ВАТИКАН)	ВАТ
170	ПАПУА - НОВА ГВІНЕЯ	ПНГ
171	ПАРАГВАЙ	ПАР
172	ПЕРУ	ПЕР
173	ПІВДЕННА АФРИКА	ПВА
174	ПІВДЕННА ДЖОРДЖІЯ	ПДЖ
175	ПІВНІЧНІ МАРІАНСЬКІ ОСТРОВИ	ПМР
176	ПІТКЕРН	ПІТ
177	ПОЛЬЩА	ПЛЩ
178	ПОРТУГАЛІЯ	ПОР
179	ПУЕРТО-РИКО	ПУР
180	РЕЮНЬЙОН	РЕН
181	РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ	РОС
182	РУАНДА	РНД
183	РУМУНІЯ	РУМ
184	САЛЬВАДОР	САЛ
185	САМОА	САМ
186	САН-МАРІНО	СМР
187	САН-ТОМЕ І ПРИНСІПІ	СНТ
188	САУДІВСЬКА АРАВІЯ	САР
189	СВАЗІЛЕНД	СВА

190	СЕЙШЕЛИ	СЕЙ
191	СЕНЕГАЛ	СЕН
192	СЕНТ-ВІНСЕНТ І ГРЕНАДИНИ	СВГ
193	СЕНТ-КІТС І НЕВІС	СКН
194	СЕНТ-ЛЮСІЯ	СЛС
195	СЕН-П'ЄР І МІКЕЛОН	СПМ
196	СЕРБІЯ	СРБ
197	СЕРБІЯ І ЧОРНОГОРІЯ	СРН
198	СІНГАПУР	СІН
199	СИРІЯ	СІР
200	СЛОВАЧЧИНА	СЛО
201	СЛОВЕНІЯ	СЛВ
202	СОЛОМОНОВІ ОСТРОВИ	СОЛ
203	СОМАЛІ	СОМ
204	США	США
205	СУДАН	СУД
206	СУРИНАМ	СУР
207	СЬЄРРА-ЛЕОНЕ	СРЛ
208	ТАДЖИКИСТАН	ТАД
209	ТАЇЛАНД	ТЛД
210	ТАЙВАНЬ	ТВН
211	ТЕРКС І КАЙКОС	ТКС
212	ТІМОР-ЛЕШТІ	ТМЛ
213	ТОГО	ТОГ
214	ТОКЕЛАУ	ТОК
215	ТОНГА	ТОН
216	ТРИНІДАД І ТОБАГО	ТРТ
217	ТУВАЛУ	ТУВ
218	ТУНІС	ТУН
219	ТУРЕЧЧИНА	ТУР
220	ТУРКМЕНИСТАН	ТРК
221	УГОРЩИНА	УГР
222	УГАНДА	УГН

223	УЗБЕКИСТАН	УЗБ
224	УОЛЛІС І ФУТУНА	УЛФ
225	УРУГВАЙ	УРГ
226	ФАРЕРСЬКІ ОСТРОВИ	ФАР
227	ФІДЖІ	ФІД
228	ФІЛІППІНИ	ФІЛ
229	ФІНЛЯНДІЯ	ФІН
230	ФОЛКЛЕНДСЬКІ ОСТРОВИ	ФОЛ
231	ФРАНЦІЯ	ФРА
232	ФРАНЦІЯ, МЕТРОПОЛІЯ	ФРМ
233	ФРАНЦУЗЬКА ГВІАНА	ФРВ
234	ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІНЕЗІЯ	ФРП
235	ФРАНЦУЗЬКІ ПІВДЕННІ ТЕРИТОРІЇ	ФРТ
236	ХОРВАТІЯ	ХОР
237	ЦЕНТРАЛЬНО-АФРИКАНСЬКА РЕСПУБЛІКА	ЦАР
238	ЧАД	ЧАД
239	ЧЕХІЯ	ЧЕХ
240	ЧИЛІ	ЧІЛ
241	ЧОРНОГОРІЯ	ЧРН
242	ШВЕЙЦАРІЯ	ШВЦ
243	ШВЕЦІЯ	ШВЕ
244	ШРІ-ЛАНКА	ШРЛ
245	ЮГОСЛАВІЯ	ЮГС
246	ЯМАЙКА	ЯМК
247	ЯПОНІЯ	ЯПН
248	ОСОБА БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА	ОБГ

**3.1.4. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 28.08.2013 № 825 «Про затвердження Інструкції
з оформлення матеріалів про адміністративні
правопорушення Державною міграційною службою
України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції
України 25.09.2013 за № 1654/24186**

Із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства
внутрішніх справ
№ 397 від 20.05.2016
№ 133 від 17.02.2017

Відповідно до статті 222-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, підпункту 25 пункту 4 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого Указом Президента України від 06 квітня 2011 року № 405, та з метою забезпечення належного виконання посадовими особами Державної міграційної служби України законодавства при здійсненні провадження у справах про адміністративні правопорушення НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України, що додається.

2. Державній міграційній службі України (Ковальчук М.М.) забезпечити:

2.1. Організацію вивчення вимог Інструкції працівниками Державної міграційної служби України.

2.2. Виготовлення необхідної кількості бланкової продукції.

3. Управлінню взаємодії з центральними органами виконавчої влади та органами військового управління МВС України (Черкаський Р.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

4. Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
генерал внутрішньої
служби України
В.Ю. Захарченко

ПОГОДЖЕНО:
Голова Державної міграційної служби України
М.М. Ковальчук

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
25 вересня 2013 р.
за № 1654/24186

**ІНСТРУКЦІЯ
з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною
міграційною службою України**

[У тексті Інструкції слово «протокол» у всіх відмінках і числах замінено словами «протокол про правопорушення» у відповідних відмінках та числах згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

І. Загальні положення

1.1. Ця Інструкція розроблена відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) та підпункту 25 пункту 4 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого Указом Президента України від 06 квітня 2011 року № 405.

1.2. Ця Інструкція встановлює порядок оформлення, розгляду та обліку справ про адміністративні правопорушення посадовими особами апарату Державної міграційної служби України, головних управлінь (управлінь) міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управлінь (відділів, секторів) міграційної служби у районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення, які мають право складати протоколи про адміністративне правопорушення, протоколи про адміністративне затримання, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення.

[Пункт 1.2 розділу I із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

1.3. Особами, до яких застосовуються адміністративні стягнення за статтями 200, 201, частиною першою статті 203, статтями 204, 205, 206 КУпАП, є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, яким виповнилося 16 років, посадові особи установ, організацій, підприємств незалежно від форм власності, до компетенції яких належить прийняття громадян, іноземців та осіб без громадянства на роботу та навчання, а також особи, які запросили в Україну іноземців або осіб без громадянства в приватних справах і надали їм житлову площу та порушили при цьому порядок їх перебування.

[Пункт 1.3 розділу I із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 397 від 20.05.2016]

1.4. Якщо правопорушення вчинено кількома особами, протокол про адміністративне правопорушення (далі - протокол про правопорушення), протокол про адміністративне затримання (далі - протокол про затримання) складаються на кожну особу окремо. У разі вчинення однією особою кількох адміністративних правопорушень протокол про адміністративне правопорушення складається окремо щодо кожного вчиненого правопорушення.

[Пункт 1.4 розділу I із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

II. Оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення

2.1. Складати протоколи про правопорушення та протоколи про затримання, а також у передбачених законодавством випадках доставляти осіб, які порушили правила перебування в Україні та транзитного проїзду через її територію, у приміщення ДМС, її територіальних органів і територіальних підрозділів, до поліції, до пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, мають право уповноважені посадові особи головних управлінь (управлінь) ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управлінь (відділів, секторів) міграційної служби у районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення, які є державними службовцями (далі - уповноважені посадові особи).

[Абзац перший пункту 2.1 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

Уповноважені посадові особи складають протокол при виявленні адміністративних правопорушень, передбачених статтями 185-3, 200, 201, частиною першою статті 203, статтями 204, 205, 206 КУпАП, згідно з формою, наведеною в додатку 1 до цієї Інструкції.

[Абзац другий пункту 2.1 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства внутрішніх справ № 397 від 20.05.2016, № 133 від 17.02.2017]

Протоколи про правопорушення не складаються у випадках, передбачених статтею 258 КУпАП.

[Пункт 2.1 розділу II доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.2. Протокол про правопорушення складається на бланку, який містить серію та номер, наскрізну нумерацію в межах відповідного органу ДМС, у двох примірниках, один з яких під підпис вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності; викладається державною мовою; заповнюється розбірливим почерком або за допомогою друкованих засобів.

Після заповнення за допомогою друкованих засобів протокол про правопорушення надається уповноваженою посадовою особою, яка його заповнювала, особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, для перевірки правильності внесених до нього відомостей. У разі виявлення у протоколі про правопорушення помилок уповноважена посадова особа, яка його заповнювала, вносить до нього відповідні виправлення.

Після перевірки внесених до протоколу про правопорушення відомостей особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, підтверджує правильність таких відомостей власним підписом.

{Пункт 2.2 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

2.3. При складанні протоколу про правопорушення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються її права і обов'язки, передбачені статтею 63 Конституції України та статтею 268 КУпАП, про що робиться відмітка у протоколі про правопорушення.

2.4. У разі відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, паспортного або іншого документа, що посвідчує особу, у відповідній графі вказуються відомості, отримані з Єдиного державного демографічного реєстру або з обліків ДМС.

Якщо за вказаними обліками інформація про особу відсутня, такі відомості зазначаються зі слів особи в протоколі про правопорушення, а також у довідці про особу (додаток 4), яка оформляється та долучається до матеріалів справи.

{Пункт 2.4 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

2.5. Особі, стосовно якої складається протокол про правопорушення, пропонується надати по суті вчиненого правопорушення письмове пояснення, яке заноситься до протоколу про правопорушення і підписується зазначеною особою. Пояснення може додаватися до протоколу про правопорушення окремо, про що робиться запис у протоколі про правопорушення.

2.6. У разі коли особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, не володіє мовою, якою ведеться провадження, протокол про правопорушення складається за участю перекладача.

{Пункт 2.6 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

2.7. Протокол про правопорушення підписується уповноваженою посадовою особою та особою, стосовно якої складається протокол про правопорушення, а також свідками, перекладачем за умови їх наявності.

У разі відмови особи, стосовно якої складається протокол про правопорушення, від його підписання уповноважена посадова особа робить про це відповідну відмітку у протоколі про правопорушення.

Особа, стосовно якої складається протокол про правопорушення, має право додати до протоколу про правопорушення пояснення і зауваження щодо його змісту, а також пояснення щодо причин відмови від його підписання.

2.8. У протоколі про правопорушення не допускаються виправлення, а також унесення додаткових записів після того, як протокол про правопорушення підписано особою, стосовно якої його складено.

2.9. До протоколу про правопорушення долучаються матеріали з достовірною інформацією, які підтверджують факт вчинення адміністративного правопорушення (заяви, пояснення: посадових осіб; осіб, стосовно яких складено протокол про правопорушення; потерпілих і свідків, якщо вони є, протокол про адміністративне затримання; протокол про особистий огляд, огляд речей; протокол про вилучення речей і документів, що є знаряддям або безпосереднім об'єктом правопорушення, інші документи).

2.10. Уповноважені посадові особи можуть здійснити адміністративне затримання на підставах та на строки, передбачені статтями 260 та КУПАП, про що складається протокол про адміністративне затримання (додаток 5).

[Пункт 2.10 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.11. Протокол про затримання складається на бланку, який містить серію та номер, наскрізну нумерацію в межах відповідного органу ДМС; викладається державною мовою; заповнюється розбірливим почерком або за допомогою друкованих засобів.

Після заповнення за допомогою друкованих засобів протокол про затримання надається уповноваженою посадовою особою, яка його заповнювала, затриманій особі для перевірки правильності внесених до нього відомостей. У разі виявлення у протоколі про затримання помилок уповноважена посадова особа, яка його заповнювала, вносить до нього відповідні виправлення.

Після перевірки внесених до протоколу про затримання відомостей затримана особа підтверджує правильність таких відомостей власним підписом.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.11 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.12. У разі відсутності в затриманій особі паспортного або іншого документа, що посвідчує особу, у відповідній графі вказуються відомості, отримані з Єдиного державного демографічного реєстру або з обліків ДМС.

Якщо за вказаними обліками інформація про особу відсутня, такі відомості зазначаються зі слів затриманої особи в протоколі про затримання, а також у довідці про особу (додаток 2), яка оформляється та долучається до матеріалів справи.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.12 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.13. Уповноважена посадова особа зобов'язана надати затриманій особі можливість негайно повідомити про своє затримання та місцеперебування родичів, а також на прохання затриманої особи повідомити адміністрацію за місцем її роботи чи навчання.

У разі якщо в затриманій особі немає родичів або вона відмовляється повідомляти їх про своє затримання, а також якщо немає місця роботи чи навчання, про це робиться відповідна відмітка в протоколі про затримання.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.13 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх

2.14. Про адміністративне затримання особи уповноважені посадові особи інформують відповідний Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1363, крім випадків, якщо особа захищає себе особисто чи запросила захисника.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.14 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.15. Про адміністративне затримання особи на строк до трьох діб протягом двадцяти чотирьох годин з моменту затримання письмово повідомляється прокурор.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.15 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.16. Уповноважені посадові особи можуть здійснити особистий огляд, огляд речей та вилучення речей і документів затриманої особи на підставах та в порядку, передбачених статтями 260, 264, 265 КУпАП, про що робиться відповідний запис у протоколі про затримання.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.16 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

2.17. Про звільнення затриманої особи уповноважена посадова особа робить запис у протоколі про затримання із зазначенням дати, часу і підстав для звільнення, що засвідчується особистим підписом затриманої особи.

[Розділ II доповнено новим пунктом 2.17 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

III. Розгляд справ про адміністративне правопорушення

3.1. Розглядати справи про адміністративне правопорушення у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, та накладати адміністративне стягнення відповідно до статті 222-2 КУпАП мають право керівники (перші заступники, заступники керівників) головних управлінь (управлінь) міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управлінь (відділів, секторів) міграційної служби у районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення за місцем вчинення правопорушення, а у разі відсутності уповноваженої посадової особи, яка розглядає справи про адміністративне правопорушення та накладає адміністративне стягнення, - особа, яка виконує її обов'язки.

3.2. Відповідно до статті 221 КУпАП справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, розглядаються районними, районними у місті, міськими чи міськрайонними судами (суддями).

Уповноважена посадова особа, яка склала протокол про правопорушення та інші матеріали, що підтверджують факт учинення адміністративного правопорушення у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, формує матеріали у справу про адміністративні правопорушення, яка оформляється в порядку, передбаченому розділом VII цієї Інструкції, і разом із супровідним листом надсилає до відповідного районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) за місцем учинення правопорушення.

3.3. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 203, статтями 204, 205, 206 КУпАП, розглядаються протягом доби з дня одержання уповноваженою посадовою особою протоколу про правопорушення та інших матеріалів справи.

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 200, 201 КУпАП, розглядаються уповноваженими посадовими особами не більше ніж у п'ятнадцятиденний строк.

[Абзац другий пункту 3.3 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 397 від 20.05.2016]

Якщо протокол про правопорушення складено уповноваженою посадовою особою, яка має право розглядати цю справу, цей строк відраховується від дня складання протоколу про правопорушення.

3.4. Інформація про час, дату та місце розгляду справи щодо особи, стосовно якої складено протокол про адміністративне правопорушення, зазначається у протоколі про правопорушення або вручається чи надсилається повідомлення поштою рекомендованим листом.

3.5. Уповноважена посадова особа при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення має з'ясувати такі питання:

чи належить до її компетенції розгляд цієї справи;

чи правильно складено протокол про адміністративне правопорушення та інші матеріали справи (за їх наявності);

чи сповіщено осіб, які братимуть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду;

чи витребувано необхідні додаткові матеріали;

чи підлягають задоволенню клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, її законних представників і адвоката.

3.6. Справа про адміністративне правопорушення розглядається у присутності особи, стосовно якої складено протокол про правопорушення, або її законного представника (адвоката), перекладача (у разі їх наявності).

За відсутності особи, стосовно якої складено протокол про правопорушення, справа розглядається лише у випадку наявності відомостей про своєчасне її

сповіщення про місце і час розгляду справи при відсутності вмотивованих клопотань про відкладення розгляду справи або якщо цією особою дано згоду на розгляд справи без її участі.

3.7. Розгляд справи розпочинається з представлення уповноваженої посадової особи, яка розглядає цю справу. Уповноважена посадова особа, яка розглядає справу, оголошує про те, яка справа розглядається, хто притягається до адміністративної відповідальності, а також роз'яснює особам, які беруть участь у розгляді справи, їх права і обов'язки та оголошує протокол про адміністративне правопорушення.

Під час розгляду справи заслуховуються особи, які беруть участь у розгляді справи, досліджуються докази і вирішуються клопотання (стаття 279 КУпАП).

3.8. При розгляді справи про адміністративне правопорушення уповноважена посадова особа з'ясовує такі обставини: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

3.9. Якщо при розгляді справи уповноважена посадова особа прийде до висновку, що в порушенні є ознаки кримінального правопорушення, вона передає матеріали прокурору або органу досудового розслідування (стаття 253 КУпАП).

У випадку виявлення порушення, що має ознаки кримінального правопорушення, уповноважена посадова особа виносить постанову про закриття справи про адміністративне правопорушення відповідно до вимог частини другої статті 284 КУпАП та надсилає матеріали прокурору або органу досудового розслідування.

3.10. Уповноважена посадова особа, яка виносить постанову про накладення адміністративного стягнення, оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю (стаття 252 КУпАП).

3.11. Під час розгляду кількох справ про вчинення адміністративних правопорушень однією особою стягнення накладається відповідно до статті 36 КУпАП.

3.12. Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше ніж через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніш як через два місяці з дня його виявлення.

У разі закриття кримінального провадження, але за наявності в діях порушника ознак адміністративного правопорушення, адміністративне стягнення може бути накладено не пізніш як через місяць з дня прийняття рішення про закриття кримінального провадження.

3.13. Стягнення за адміністративне правопорушення накладається в межах, установлених КУпАП. При накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

IV. Порядок оформлення постанови у справі про адміністративне правопорушення

4.1. Розглянувши справу про адміністративне правопорушення, уповноважена посадова особа вносить постанову у справі відповідно до статті 283 КУпАП.

4.2. Постанова у справі про адміністративне правопорушення підписується уповноваженою посадовою особою, яка розглядала справу.

4.3. Відповідно до статті 284 КУпАП у справі про адміністративне правопорушення вноситься одна з таких постанов:

про накладення адміністративного стягнення (додаток 4);

про закриття справи про адміністративне правопорушення (додаток 5).

4.4. Відповідно до статті 26 КУпАП можливе застосування попередження як заходу адміністративного стягнення, про що зазначається у постанові про накладення адміністративного стягнення (додаток 4).

4.5. Якщо особа, піддана адміністративному стягненню, протягом року з дня закінчення виконання стягнення не вчинила нового адміністративного правопорушення, то ця особа вважається такою, що не була піддана адміністративному стягненню.

4.6. При малозначності вчиненого адміністративного правопорушення орган (посадова особа), уповноважений(а) розглядати справу, може звільнити порушника від адміністративної відповідальності, обмежившись усним зауваженням (стаття 22 КУпАП).

4.7. Постанова про закриття справи про адміністративне правопорушення вноситься при оголошенні усного зауваження, передачі матеріалів на розгляд громадської організації чи трудового колективу або передачі їх прокурору, органу досудового розслідування, а також за наявності обставин, передбачених статтею 247 КУпАП:

[Абзац перший пункту 4.7 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

відсутність події і складу адміністративного правопорушення;

недосягнення особою на момент вчинення адміністративного правопорушення шістнадцятирічного віку;

неосудність особи, яка вчинила протиправну дію чи бездіяльність;

вчинення дії особою в стані крайньої необхідності або необхідної оборони;

видання акта амністії, якщо він усуває застосування адміністративного стягнення;

скасування акта, який встановлює адміністративну відповідальність;

закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення

строків, передбачених статтею 38 КУпАП;

наявність по тому самому факту стосовно особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, постанови компетентного органу (посадової особи) про накладення адміністративного стягнення або некасованої постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення, а також повідомлення про підозру особи в кримінальному провадженні за цим фактом;

смерть особи, стосовно якої було розпочато провадження в справі.

4.8. Оголошення постанови у справі про адміністративне правопорушення і вручення її копії здійснюються відповідно до статті 285 КУпАП.

Постанова оголошується негайно після закінчення розгляду справи.

Копія постанови вручається під підпис або протягом трьох днів надсилається особі, стосовно якої її винесено.

У випадку наявності потерпілого (на його прохання) копія постанови в той самий строк вручається або надсилається йому.

У разі якщо копія постанови надсилається, про це робиться відповідна відмітка у справі.

V. Оскарження постанови у справі про адміністративне правопорушення

{Назва розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

5.1. Постанову у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено особою, щодо якої її винесено, потерпілим, а у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 КУпАП, - прокурором.

{Пункт 5.1 розділу V в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

5.2. Постанову про накладення адміністративного стягнення може бути оскаржено до органу вищого рівня (уповноваженій посадовій особі вищого рівня) або до суду.

Постанову про накладення адміністративного стягнення може бути скасовано або змінено керівником органу ДМС вищого рівня.

{Абзац другий пункту 5.2 розділу V в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

5.3. Скаргу на постанову у справі про адміністративне правопорушення може бути подано протягом десяти днів з дня винесення постанови. У разі пропуску зазначеного строку з поважних причин цей строк за заявою особи, стосовно якої винесено постанову, може бути поновлено уповноваженою посадовою особою, правомочною розглядати скаргу.

{Пункт 5.3 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх

справ № 133 від 17.02.2017]

[Пункт 5.4 розділу V виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

5.4. Скарга на постанову у справі про адміністративне правопорушення розглядається правомочним органом вищого рівня (уповноваженою посадовою особою вищого рівня) у десятиденний строк з дня її надходження, якщо інше не встановлено законами України.

[Пункт 5.4 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

5.5. Орган вищого рівня (уповноважена посадова особа вищого рівня) при розгляді скарги на постанову у справі про адміністративне правопорушення перевіряє законність і обґрунтованість винесеної постанови та приймає одне з таких рішень:

[Абзац перший пункту 5.5 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

залишає постанову без зміни, а скаргу - без задоволення;

[Абзац другий пункту 5.5 розділу V із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

скасовує постанову і надсилає справу на новий розгляд;

скасовує постанову і закриває справу;

змінює захід стягнення в межах, передбачених нормативним актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено.

За результатами розгляду оформляється постанова за скаргою на постанову у справі про адміністративне правопорушення (додаток 6). Копія постанови протягом трьох днів надсилається особі, щодо якої її винесено.

[Пункт 5.5 розділу V доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

5.6. Про результати розгляду скарги, яка подана прокурором, повідомляється прокуророві протягом трьох днів.

5.7. Скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення тягне за собою повернення особі стягнених з неї грошових сум, у порядку, встановленому законодавством.

VI. Виконання постанов про накладення адміністративних стягнень

6.1. Постанова про накладення адміністративного стягнення є обов'язковою для виконання державними і громадськими органами, підприємствами, установами, організаціями, посадовими особами, громадянами.

6.2. Постанова про накладення адміністративного стягнення підлягає виконанню з моменту її винесення, якщо інше не встановлено КУпАП та іншими законами України.

При оскарженні постанови про накладення адміністративного стягнення постанова підлягає виконанню після залишення скарги без задоволення, за винятком постанов про застосування заходу стягнення у вигляді попередження, а також у випадках накладення штрафу, що стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення.

[Абзац другий пункту 6.2 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

6.3. За наявності обставин, зазначених у пунктах 6 і 9 статті 247 КУпАП, уповноважена посадова особа, яка винесла постанову про накладення адміністративного стягнення, припиняє її провадження по справі, про що робиться відповідна відмітка у справі про адміністративне правопорушення.

6.4. Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови про накладення адміністративного стягнення здійснюється уповноваженою посадовою особою, яка винесла постанову, у порядку, встановленому законодавством.

6.5. Штраф сплачується не пізніше ніж через п'ятнадцять днів з дня вручення постанови про накладення адміністративного стягнення, а в разі оскарження такої постанови - не пізніше ніж через п'ятнадцять днів з дня повідомлення про залишення скарги без задоволення.

[Абзац перший пункту 6.5 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

Штраф, накладений за вчинення адміністративного правопорушення, вноситься правопорушником у установу банку.

6.6. Після перерахування суми штрафу правопорушник зобов'язаний надати копію платіжного документа про сплату штрафу.

При отриманні копії платіжного документа про сплату правопорушником штрафу до постанови вноситься запис про її виконання (зазначаються назва та реквізити документа, що підтверджує сплату, установка банку, що його видала, сума) та додається копія квитанції (іншого платіжного документа), який підшивається до справи.

6.7. Постанова про стягнення штрафу підлягає примусовому виконанню після закінчення строку, визначеного для добровільного виконання. У цьому випадку постанова про накладення адміністративного стягнення надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання правопорушника, місцем роботи або за місцезнаходженням його майна в порядку, визначеному законом (стаття 308 КУпАП).

6.8. У порядку примусового виконання постанови про накладення штрафу з правопорушника стягується подвійний розмір штрафу.

6.9. Проведення справи про адміністративне правопорушення вважається

закінченим після виконання постанови про накладення адміністративного стягнення.

VII. Діловодство у справах про адміністративні правопорушення

7.1. Облік видачі бланків протоколів про правопорушення, протоколів про затримання та постанов про адміністративне правопорушення ведеться у журналі видачі бланків протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про адміністративне затримання та постанов про адміністративні правопорушення (додаток 7).

[Пункт 7.1 розділу VII в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.2. «Журнали видачі бланків протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про адміністративне затримання та постанов про адміністративні правопорушення повинні бути прошнуровані, пронумеровані та скріплені гербовою печаткою.

[Абзац перший пункту 7.2 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

Зіпсовані бланки зберігаються у відповідальній особи, яка здійснює контроль за їх обліком.

[Абзац другий пункту 7.2 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.3. Протоколи про правопорушення та протоколи про затримання реєструються уповноваженою посадовою особою не пізніше наступного робочого дня після їх складання в журналі обліку справ про адміністративні правопорушення (додаток 8).

[Пункт 7.3 розділу VII в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.4. Винесені постанови реєструються уповноваженою посадовою особою, яка склала протокол про правопорушення за відповідною справою, у журналі обліку справ про адміністративні правопорушення (додаток 5).

[Пункт 7.4 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.5. Журнали обліку справ про адміністративні правопорушення повинні бути прошнуровані, пронумеровані, а також скріплені гербовою печаткою.

[Пункт 7.5 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.6. Копії матеріалів зі справ про адміністративні правопорушення, що передано до суду, зберігаються в уповноваженій особи, яка складала протокол про правопорушення.

Надалі до неї додаються результати розгляду справи в суді (копія постанови суду

тощо).

7.7. Усі матеріали щодо кожного з правопорушень підшиваються до справи за порядковими номерами.

У справі накопичуються матеріали, які стосуються правопорушення, зокрема протокол про адміністративне правопорушення, повідомлення про попередження особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, про час та місце розгляду справи (у разі відсутності відповідної відмітки в протоколі про адміністративне правопорушення), письмові пояснення, копії постанови про накладення адміністративного стягнення, листування з особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, з органами державної виконавчої служби, документи, що підтверджують сплату штрафу порушником, а також інші документи та матеріали цієї справи.

У справі оформляється титульний аркуш, на зворотному боці якого міститься перелік документів, наявних у справі.

7.8. Справа про адміністративне правопорушення з описом наявних у ній документів брошурується, прошнуровується, скріплюється печаткою, засвідчується підписом посадової особи, яка винесла постанову, і після закінчення провадження за нею здається на зберігання в архів, де зберігається протягом встановленого законодавством строку.

7.9. Автоматизований облік адміністративних правопорушень здійснюється на підставі протоколів про правопорушення в порядку, установленому МВС.

[Розділ VII доповнено новим пунктом 7.9 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

7.10. Зіпсовані бланки протоколів про правопорушення, а також справи про адміністративні правопорушення, журнали обліку видачі бланків протоколів про адміністративні правопорушення та журнали реєстрації протоколів про адміністративні правопорушення, строк зберігання яких закінчився, знищуються, про що оформлюється відповідний акт.

[Пункт 7.10 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

VIII. Контроль за станом дотримання законності під час оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення

8.1. Організація контролю за порядком оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах та підрозділах ДМС здійснюється їх безпосередніми керівниками.

8.2. Контроль за додержанням вимог щодо ведення журналу видачі бланків протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про адміністративне затримання та постанов про адміністративні правопорушення, а також журналу обліку справ про адміністративні правопорушення покладається на одного із заступників керівника органу чи підрозділу ДМС, а в разі відсутності в органі чи підрозділі такої посади - на посадову особу, визначену відповідальною згідно з наказом керівника

цього органу чи підрозділу.

8.3. Безпосередній контроль за дотриманням уповноваженими посадовими особами законодавства під час оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення покладається на заступників керівників органів, керівників підрозділів ДМС.

[Інструкцію доповнено новим розділом VIII згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017]

Начальник Управління
взаємодії з центральними
органами виконавчої влади
та органами військового
управління МВС України

Р.А. Черкаський

Додаток 1
до Інструкції з оформлення матеріалів
про адміністративні правопорушення
Державною міграційною
службою України
(пункт 2.1)

0004

ПР

роз'яснено зміст статті 63 Конституції України (особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї та близьких родичів, коло яких визначається законом), а також його (її) права та обов'язки, передбачені статтею 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення (має право: знайомитися з матеріалами справи, давати роз'яснення, подавати докази, заявляти клопотання; при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження; оскаржувати постанову у справі).

(підпис особи, стосовно якої складено протокол)

(ініціали, прізвище)

Пояснення особи, стосовно якої складено протокол:

До протоколу додаються:

Розгляд справи про адміністративне правопорушення відбудеться (дата)

о (час) у приміщенні територіального органу (підрозділу) Державної міграційної служби України, розташованому за адресою: _____

Прошу справу про адміністративне правопорушення розглянути без моєї участі _____

Підпис особи, стосовно якої складено адміністративний протокол та яка отримала один примірник протоколу _____

(підпис)

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Підпис уповноваженої посадової особи, яка склала протокол _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Свідок правопорушення (у разі наявності):

(прізвище, ім'я та по батькові)

(документ, що посвідчує особу свідка, місце проживання, телефон)

(підпис)

Переклад протоколу зроблено усно за участі перекладача (у разі наявності) _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

Документ, що посвідчує особу, _____

Конт. номер телефона _____

(підпис)

Запис про відмову від подання пояснення і зауваження щодо змісту цього протоколу та мотиви відмови від його підписання _____

Підпис уповноваженої посадової особи, яка склала протокол _____

Примітка. У разі відмови особи, яка вчинила правопорушення, від підписання протокола, у ньому робиться відповідний запис. Особа, яка вчинила правопорушення, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до нього, а також вмотивувати свою відмову від підписання протоколу (частина третя статті 256 Кодексу України про адміністративні правопорушення).

Додаток 2
до Інструкції з оформлення матеріалів
про адміністративні правопорушення
Державною міграційною службою
України
(пункти 2.4, 2.12)

Штамп
органу (підрозділу)
ДМС

Місце для
фотокартки

М.П.

ДОВІДКА про особу

1. Прізвище, ім'я, по-батькові _____
(заповнюється українською та англійською мовами,

а для громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь – українською та російською мовами)

2. Дата та місце народження _____

3. Громадянство _____

4. Стать _____

5. Вік _____

6. Зріст _____

7. Місце проживання _____

8. Виявлено _____
(дата та місце виявлення особи посадовою особою ДМС)

9. Документ, що посвідчує особу , відсутній, інформація про особу за обліками ДМС відсутня.

10. З моїх слів записано вірно _____
(підпис особи, стосовно якої складено довідку)

11. Перекладач _____
(П.І.Б. та підпис перекладача або відмітка про відсутність потреби у послугах перекладача, засвідчена підписом особи, стосовно якої складено довідку)

Довідку оформлено:

_____ 20__ року _____
(посада, підпис, прізвище та ініціали посадової особи ДМС, яка склала довідку)

М.П.

ПРОТОКОЛ №
про адміністративне затримання
за частиною __ статті __ КУпАП

"__" ____ 20__ р.

(назва населеного пункту)

Я,

(посада, П.І.Б. уповноваженої посадової особи, яка складала протокол)

, склав цей протокол про те, що

громадянин(ка)

(прізвище,

ім'я, по батькові)

р. н.,

Громадянство:

Місце проживання:

Місце роботи:

Документ, що посвідчує особу

Доставлений(а) у службове приміщення

(найменування приміщення, його місцезнаходження)

«__» ____ 20__ р. о «__» год. «__» хв. у зв'язку з вчиненням
правопорушення, передбаченого частиною __ статті __ КУпАП, для

(час і мотиви затримання: припущення адміністративного правопорушення, складання протоколу про адміністративне

правопорушення, для розгляду справи тощо)

Гр-ну(ці) ____ роз'яснено його(її) права та обов'язки, передбачені
статтями 55, 56, 59, 63 Конституції України та статтею 268 КУпАП, а також право та
можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону
України «Про безоплатну правову допомогу».

«__» ____ 20__ р.

(підпис затриманої особи)

(прізвище та ініціали затриманої особи)

Гр. ____ українською мовою ____ послуги перекладача

(П.І.Б. затриманої особи)

(визоді/не визоді)

(потребує/не потребує)

Підпис затриманого

Перекладач ____ проживає за адресою

____ телефон

Підпис перекладача

Про місце перебування затриманого(ї) згідно з частиною другою статті 261 КУпАП
повідомлено о «__» год. «__» хв. «__» ____ 20__ р.

(родичів, адміністрацію за місцем роботи чи навчання, яким чином повідомлено)

У присутності понятьх:

1. _____
(П.І.Б., місце проживання)

2. _____
(П.І.Б., місце проживання)

проведено особистий огляд та огляд речей, передбачений статтею 264 КУпАП, що
були у затриманого(ї) _____

(зазначити перелік речей, цінностей, документів)

Вилучені речі і документи, що є знаряддям або безпосереднім об'єктом правопорушення,
виявлені під час затримання, особистого огляду або огляду речей:

(зазначити перелік речей, цінностей, документів, що є знаряддям або безпосереднім об'єктом правопорушення)

Затриманий(а) одягнутий(а) _____

При особистому огляді тілесні ушкодження не виявлені / виявлені _____

(які саме, чи надавалась невідкладна медична допомога, номер бригади швидкої медичної допомоги, П.І.Б. лікаря)

Заяви та зауваження, зроблені при затриманні та огляді _____

(зазначити кем і які саме)

Підписи понятьх: 1. _____ 2. _____

Зі змістом протоколу ознайомлений зрозумілою мені мовою _____
(підпис затриманої особи)

Перекладач _____ підпис _____

Гр-н (ка) _____ звільнений(а) « ____ » _____ 20 ____ р. о « ____ » год. « ____ » хв.

Підстава для звільнення _____

При звільненні одержав(ла) _____

(зазначити перелік речей, повернутих при звільненні)

Скарг, зауважень до дій працівників ДМС не маю / маю _____

(зазначити, які саме)

Підпис звільненої особи _____

Підпис посадової особи _____

Додаток 4
до Інструкції з оформлення матеріалів
про адміністративні правопорушення
Державною міграційною
службою України
(пункти 4.3. 4.4)

461

0005

ПН

ПОСТАНОВИВ(ЛА):

Відповідно до частини ☐ статті ☐☐☐ Кодексу України про адміністративні правопорушення (☐)
накласти на:

(прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання, місце роботи та посада)

☐ попередження☐ адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐. ☐☐ гривень

(сума штрафу словами)

Відповідно до статті 307 Кодексу України про адміністративні правопорушення штраф повинен бути сплачений не пізніше ніж через 15 днів з дня вручення постанови, а в разі оскарження або внесення на неї подання прокурора - не пізніше 15 днів з дня повідомлення про залишення скарги або подання без задоволення.

Квитанцію про сплату штрафу з відповідними відмітками банку надати до територіального органу (підрозділу) Державної міграційної служби України.

З урахуванням частини другої статті 308 Кодексу України про адміністративні правопорушення в разі несплати штрафу в строк, установлений частиною першою статті 307 Кодексу України по адміністративні правопорушення, штраф стягується в примусовому порядку органами Державної виконавчої служби в

подвійному розмірі в сумі: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐. ☐☐ гривень

(сума штрафу словами)

Постанова може бути оскаржена в 10-денний строк з дня її винесення в порядку, визначеному статтями 288 і 289 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Підпис, прізвище, ім'я, по батькові
уповноваженої посадової особи,
яка винесла постанову,

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Копію цієї постанови отримано ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

(підпис, прізвище, ім'я та по батькові
чи відмітка про надіслання постанови)

Дата набрання постановою законної сили
(застосовується після закінчення строку оскарження цієї
постанови або внесення на неї подання прокурора)

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Строк пред'явлення виконавчого документа до виконання ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Постанова виконана ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

(вказується, ким виконана постанова, номер документа)

463

ПОСТАНОВИВ(ЛА):

Закрити адміністративну справу про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язану з порушенням частини статті Кодексу України про адміністративні правопорушення (),

(прізвище, ім'я, по батькові особи, стосовно якої винесено постанову)

у зв'язку з тим, що _____

(зазначити підстави)

Постанова може бути оскаржена в 10-денний строк з дня її винесення в порядку, визначеному статтею 288 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Підпис уповноваженої посадової особи, яка винесла постанову _____

Копію цієї постанови отримано _____

(підпис, прізвище, ім'я та по батькові)

Додаток 6
до Інструкції з оформлення матеріалів
про адміністративні правопорушення
Державною міграційною службою
України (пункт 5.5)

ПОСТАНОВА
по скарзі на постанову у справі
про адміністративне правопорушення

„___” _____ 20__ року

_____ (місце винесення рішення)

(посада, найменування органу чи підрозділу ДМС, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, правомочної розглядати скаргу)

розглянувши справу про адміністративне правопорушення стосовно
гр. _____

(прізвище, ім'я та по батькові, дата та місце народження)

який(а) проживає за адресою: _____,
у зв'язку з поданою „___” _____ 20__ року скаргою

(вказати особу, від якої надійшла скарга)

ВСТАНОВИВ:

(викласти обставини, встановлені при розгляді справи)

На підставі викладеного, керуючись статтями 292, 293 Кодексу України про
адміністративні правопорушення,

ПОСТАНОВИВ:

(залишити постанову без змін, а скаргу без задоволення; скасувати постанову та надіслати справу на новий розгляд; скасувати постанову

і закрити справу; змінити захід стягнення в межах, визначених нормативним актом, який передбачає відповідальність за адміністративне правопорушення,

з тим, однак, щоб стягнення не було посилено; скасувати постанову та надіслати на розгляд компетентного органу (посадової особи))

Посадова особа, правомочна розглядати скаргу (подання):

(прізвище, ім'я та по батькові, підпис)

М.П.

Копію рішення надіслано поштою _____

(вказати особу, від якої надійшла скарга)

„___” _____ 20__ року

(номер вихідного листа)

Додаток 7
до Інструкції з оформлення матеріалів
про адміністративні правопорушення
Державною міграційною службою
України
(пункт 7.1)

ЖУРНАЛ
видачі бланків протоколів про адміністративні правопорушення, протоколів про
адміністративне затримання та постанов у справах про адміністративні
правопорушення

(найменування територіального органу чи підрозділу ДМС
та його місцезнаходження)

Розпочато " ____ " ____ 20__ року
Закінчено " ____ " ____ 20__ року

№ з/п	Дата видачі та вид бланка	Серія та номери бланків від _____ до _____	Кількість виданих бланків (словами)	Посада, прізвище, ініціали та підпис отримувача, видавача	Відмітка про прийняття пошкоджених та зіпсованих бланків (серія, номер). Дата, посада, прізвище, підпис особи, яка їх прийняла	Примітка
1	2	3	4	5	6	7

{Додаток 7 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

ЖУРНАЛ обліку справ про адміністративні правопорушення

(найменування територіального органу чи підрозділу ДМС
та його місцезнаходження)

Розпочато " ____ " ____ 20 ____ року
Закінчено " ____ " ____ 20 ____ року

№ з/п	Дата реєстрації	Серії та номери протоколів про адміністративне правопорушення, адміністративне затримання	Посада, прізвище та ініціали посадових осіб, які склали протоколи про адміністративне правопорушення та адміністративне затримання	Прізвище, ім'я, по батькові, громадянство, дата народження особи, стосовно якої складено протоколи про адміністративне правопорушення та адміністративне затримання	Дата вчинення правопорушення, стаття КУпАП, за якою передбачено відповідальність	Серія, номер бланка та дата винесення постанови	Посада, прізвище та ініціали особи, яка розглядала справу про адміністративне правопорушення	Дата розгляду справи про адміністративне правопорушення, прийняте рішення	Відмітка про виконання адміністративного стягнення (номер квитанції)	Номер справи, в якій зберігаються справи про адміністративне правопорушення після виконання постанови або куди вони направлені	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

{Додаток 8 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 133 від 17.02.2017}

3.1.5. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17.12.2013 № 1235 «Про затвердження Інструкції про порядок прийняття Державною міграційною службою України та її територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 25/24802

[із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства внутрішніх справ
№ 1091 від 09.09.2015
№ 15 від 16.01.2017]

Відповідно до статті 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», постанови Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280 «Про затвердження Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України», з метою упорядкування роботи з прийняття Державною міграційною службою України та її територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про порядок прийняття Державною міграційною службою України та її територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства, що додається.

2. Управлінню взаємодії з центральними органами виконавчої влади та органами військового управління МВС України (Маркін Е.В.) подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
генерал внутрішньої
служби України
В.Ю. Захарченко

ПОГОДЖЕНО:

Голова
Державної міграційної служби України

Міністр охорони здоров'я України

Т.в.о. Голови
Державної прикордонної служби України

Т. в. о. Міністра закордонних справ України

М.М. Ковальчук

Р. Богатирьова

П.А. Шишолін

Р.М. Демченко

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
внутрішніх справ України
17.12.2013 № 1235

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
11 січня 2014 р.
за № 25/24802

ІНСТРУКЦІЯ
про порядок прийняття Державною міграційною службою України та її
територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та
особам без громадянства

[У тексті Інструкції слова «ДМС України» замінено аббревіатурою «ДМС» згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1091 від 09.09.2015]

1. Ця Інструкція визначає порядок прийняття Державною міграційною службою України та її територіальними органами рішень про заборону в'їзду в Україну іноземцям та особам без громадянства (далі - особи), перебування яких на території України не дозволяється.

2. Ця Інструкція розроблена відповідно до статті 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» та Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280.

3. Рішення про заборону в'їзду в Україну особам приймається ДМС та її територіальними органами за наявності підстав, зазначених в абзацах другого, третьому та сьомому частини першої статті 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Дія цієї Інструкції не поширюється на рішення про заборону подальшого в'їзду в Україну особам, яке приймається територіальними органами та територіальними підрозділами ДМС, органами охорони державного кордону, органами Служби безпеки України згідно зі статтею 26 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

4. Рішення про заборону в'їзду в Україну особам приймається ДМС та її територіальними органами за ініціативою:

а) підрозділів Робочого апарату Укрбюро Інтерполу - у разі встановлення підстав для заборони в'їзду в Україну особам у процесі співробітництва з правоохоронними органами інших держав та міжнародних правоохоронних організацій;

б) підрозділів кримінальної поліції - у разі встановлення підстав для заборони в'їзду в Україну особам під час здійснення оперативно-розшукової діяльності;

[Підпункт «б» пункту 4 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 15 від 16.01.2017]

в) органів досудового розслідування поліції - у разі встановлення підстав для заборони в'їзду в Україну особам під час здійснення кримінального провадження;

[Підпункт «в» пункту 4 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 15 від 16.01.2017]

г) підрозділів патрульної поліції - у разі встановлення підстав для заборони в'їзду в Україну особам під час провадження в справах про адміністративні правопорушення, підготовки або здійснення заходів із забезпечення громадського порядку;

[Підпункт «г» пункту 4 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 15 від 16.01.2017]

ґ) органів охорони здоров'я - у разі встановлення підстав для заборони в'їзду в Україну якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають в Україні;

д) за власною ініціативою або за поданням державного, приватного виконавця - у разі якщо під час попереднього перебування на території України особа не виконала рішення суду або органів державної влади, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або має інші невиконані майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи пов'язані з попереднім видворенням, у тому числі після закінчення терміну заборони подальшого в'їзду в Україну.

[Підпункт «д» пункту 4 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 1091 від 09.09.2015; із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 15 від 16.01.2017]

5. Після отримання даних, які обґрунтовують необхідність заборони в'їзду в Україну особі, органи та підрозділи, визначені у пункті 4 цієї Інструкції, надсилають до ДМС або її територіальних органів обґрунтоване звернення (довідку, рапорт), в якому зазначають такі відомості про особу:

а) громадянство (підданство);

б) прізвище, ім'я (імена) та по батькові (за наявності) особи в називному відмінку (для громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь - російською мовою з дублюванням латиницею, для інших іноземців та осіб без громадянства - латиницею);

в) дата народження (день, місяць, рік);

г) стать;

г) місце проживання;

д) серія та номер паспортного документа, коли і ким виданий;

е) відомості, які згідно з абзацами другим, третім та сьомим частини першої статті 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» дають підстави для прийняття рішення про заборону особи в'їзду в Україну;

є) запропонований строк заборони в'їзду та відомості, які обґрунтовують його тривалість (обставини і характер вчинення іноземцем або особою без громадянства суспільно небезпечного діяння; результати перевірки особи за обліками МВС України, обліками правоохоронних органів іноземних держав та міжнародних правоохоронних організацій; наявність в особи не виконаних майнових зобов'язань перед юридичними або фізичними особами в Україні).

6. Рішення про заборону в'їзду в Україну особі приймається на підставі обґрунтованого звернення (довідки, рапорту), зазначеного у пункті 5 цієї Інструкції, шляхом винесення рішення про заборону в'їзду в Україну, за формою, наведеною у додатку до цієї Інструкції.

7. Рішення про заборону в'їзду в Україну особі підписується керівником структурного підрозділу апарату ДМС, начальником управління (відділу) міграційної роботи ГУДМС, УДМС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі і затверджується:

в апараті ДМС - Головою, першим заступником або заступником;

у головних управліннях, управліннях ДМС в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі - начальником відповідного ГУДМС, УДМС, його першим заступником або заступником.

8. ДМС або її територіальний орган, який готував рішення про заборону в'їзду в Україну особі, у триденний строк надсилає засвідчену копію такого рішення разом з дорученням щодо заборони в'їзду в Україну особі до Головного центру обробки спеціальної інформації Держприкордонслужби України, розташованого: вул. Володимирська, 26, м. Київ, 01601, оформленого відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280 «Про затвердження Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

9. ДМС та її територіальні органи повідомляють ініціаторів звернення, визначених

у пункті 4 цієї Інструкції, про прийняте рішення щодо заборони в'їзду в Україну особі.

10. Перед наданням Головному центру обробки спеціальної інформації Держприкордонслужби України доручень щодо заборони в'їзду в Україну посадових осіб органів влади іноземних держав, акредитованих в Україні працівників дипломатичних представництв та консульських установ і членів їх сімей, представників іноземних засобів масової інформації таке рішення погоджується з МЗС України.

11. ДМС та її територіальні органи інформують МЗС України про прийняте рішення щодо заборони в'їзду в Україну іноземців, які є засновниками, власниками або керівниками юридичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності в Україні, представника іноземної релігійної або громадської організації.

12. Строк заборони в'їзду в Україну особі обчислюється з дати затвердження рішення про заборону в'їзду в Україну особі.

13. Матеріали щодо прийнятого рішення про заборону в'їзду в Україну особі зберігаються в структурному підрозділі ДМС або територіальному органі, який готував рішення про заборону в'їзду в Україну особі, протягом 1 року після закінчення строку заборони їй в'їзду в Україну.

Т.в.о. начальника
Управління взаємодії
з центральними органами
виконавчої влади
та органами військового
управління МВС України

Е.В. Маркін

Додаток
до Інструкції про порядок прийняття
Державною міграційною службою
України та її територіальними органами
рішень про заборону в'їзду в Україну
іноземцям та особам без громадянства
(пункт 6)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова (перший заступник, заступник
Голови) Державної міграційної служби
України
начальник (перший заступник,
заступник начальника) ГУДМС, УДМС
в Автономній Республіці Крим,
областях, містах Києві та Севастополі

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

_____ 20__ року

РІШЕННЯ
про заборону в'їзду в Україну

_____ 20__ року

_____ (назва населеного пункту)

Керівник структурного підрозділу апарату ДМС, начальник Управління (відділу)
міграційної роботи ГУДМС, УДМС України в Автономній Республіці Крим, областях,
містах Києві та Севастополі

_____ (назва структурного підрозділу апарату ДМС, територіального органу ДМС, П. І. Б.)

_____,
розглянувши матеріали стосовно

_____ (громадянство (підданство), прізвище, ім'я (імена) та по батькові (за наявності) особи в називному
відмінку, дублювання латиницею)

_____ (дата народження (день, місяць, рік), стать)

_____ (місце проживання)

_____ (серія та номер паспортного документа, коли і ким виданий)

ВСТАНОВИВ:

(суть відомостей, які згідно з абзацами другим, третім та сьомим частини першої статті 13 Закону України

"Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" дають підстави для прийняття рішення про

заборону в'їзду в Україну іноземцю або особі без громадянства, без розкриття джерел отримання інформації та проведених заходів)

Ураховуючи, що перебування _____
(прізвище, ім'я (імена), по батькові (за наявності) особи)

на території України може суперечити _____,

(інтересам охорони громадського порядку; якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають в Україні; якщо під час попереднього перебування на території України іноземець або особа без громадянства не виконали постанови про накладення адміністративного стягнення за адміністративні правопорушення, розгляд справ за якими належить до компетенції ДМС)

керуючись абзацом _____ частини першої статті 13 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства",

ВИРІШИВ:

1. Заборонити громадянину _____

(громадянство (підданство), прізвище, ім'я (імена), по батькові (за наявності) особи в називному відмінку, дата народження (день, місяць, рік), місце проживання)

в'їзд в Україну строком на ____ місяців (років).

2. Про прийняте рішення повідомити _____

(ініціатор заборони в'їзду в Україну)

Керівник структурного підрозділу
апарату ДМС,
начальник Управління (відділу)
міграційної роботи ГУДМС, УДМС України
в Автономній Республіці Крим, областях,
містах Києві та Севастополі

(підпис)

П. І. Б.

_____ 20__ року

{Додаток із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 1091 від 09.09.2015}

**3.1.6. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 20.07.2015 № 884 «Про затвердження Порядку
обчислення строку тимчасового перебування в Україні
іноземців, які є громадянами держав з безвізовим
порядком в'їзду», що зареєстрований в Міністерстві
юстиції України 05.08.2015 р. за № 944/27389**

Відповідно до підпункту 2 пункту 2 Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 150, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок обчислення строку тимчасового перебування в Україні іноземців, які є громадянами держав з безвізовим порядком в'їзду, що додається.

2. Департаменту юридичного забезпечення МВС (Горбась Д.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Міністр

А.Б. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної
прикордонної служби України
генерал-полковник

Заступник Голови
Державної міграційної служби України

В.О. Назаренко

Т.В. Нікітіна

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
05 серпня 2015 р.
за № 944/27389

ПОРЯДОК
обчислення строку тимчасового перебування в Україні іноземців, які є
громадянами держав з безвізовим порядком в'їзду

1. Громадяни держав з безвізовим порядком в'їзду можуть тимчасово перебувати на території України не більше ніж 90 днів протягом 180 днів, якщо інший строк не визначено міжнародними договорами України.

2. Обчислення дозволеного іноземцю, який є громадянином держави з безвізовим порядком в'їзду (далі - іноземець), строку перебування на території України здійснюють посадові особи Державної прикордонної служби України (далі - Держприкордонслужби) та Державної міграційної служби України (далі - ДМС) в межах повноважень, визначених законодавством України.

3. Під час в'їзду іноземця на територію України обчислення дозволеного йому строку перебування здійснює посадова особа Держприкордонслужби в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України шляхом відрахування від дня фактичного в'їзду 180 днів назад. Іноземець не порушив зазначений строк, якщо в межах цього 180-денного періоду він перебував на території України не більше 90 днів.

У разі якщо під час здійснення прикордонного контролю було виявлено перевищення іноземцем дозволеного йому строку перебування, приймається рішення про відмову в перетинанні державного кордону України на в'їзд в Україну в порядку, встановленому частиною першою статті 14 Закону України «Про прикордонний контроль».

4. Під час перебування на території України обчислення дозволеного іноземцю строку перебування здійснюють посадові особи ДМС шляхом відрахування 180 днів назад від дня контролю (дня, на який необхідно визначити законність перебування іноземця на території України). Іноземець не порушив зазначений строк, якщо в межах цього 180-денного періоду він перебував на території України не більше 90 днів.

У разі виявлення перевищення іноземцем дозволеного йому строку перебування на території України посадова особа ДМС діє відповідно до Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України, затвердженої наказом МВС від 28 серпня 2013 року № 825, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 25 вересня 2013 року за № 1654/24186.

5. Під час виїзду іноземця з території України посадова особа Держприкордонслужби перевіряє чи не перевищив він строк перебування на території України шляхом відрахування від дня фактичного виїзду 180 днів назад. Іноземець не порушив зазначений строк, якщо в межах цього 180-денного періоду він перебував на території України не більше 90 днів.

У разі виявлення перевищення іноземцем дозволеного йому строку перебування на території України посадова особа Держприкордонслужби діє відповідно до Інструкції з оформлення посадовими особами Державної прикордонної служби України матеріалів справ про адміністративні правопорушення, затвердженої наказом МВС від 18 вересня 2013 року № 898, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 09 жовтня 2013 року за № 1729/24261.

6. Дії посадових осіб ДМС та Держприкордонслужби, визначені цим Порядком, можуть бути оскаржені до відповідного органу вищого рівня або до суду в установленому законодавством порядку.

Начальник
Департаменту юридичного
забезпечення МВС
полковник міліції

Д.В. Горбась

3.1.7. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17.12.2015 № 1586 «Про затвердження Положення про Центр соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 03.03.2016 за № 337/28467

Відповідно до статті 27 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», підпунктів 18 та 22 пункту 4 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360, підпункту 2 пункту 7 Плану заходів щодо інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, в українське суспільство на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2012 року № 605-р, пункту 49 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 847-р, та з метою визначення організаційно-правових засад діяльності та утримання центрів соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про Центр соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України, що додається.

2. Департаменту юридичного забезпечення МВС (Губарева О.М.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної міграційної служби України Соколюка М.Ю.

Міністр

А.Б. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

Голова Харківської
обласної державної адміністрації

Голова Національного агентства України
з питань державної служби

Міністр охорони здоров'я України

Виконуючий обов'язки голови
Київської міської державної адміністрації

Голова Вінницької
обласної державної адміністрації

Тимчасово виконуюча обов'язки
Міністра освіти і науки України

Міністр соціальної політики України

Голова Одеської
обласної державної адміністрації

Т.в.о. Міністра
закордонних справ України

Голова Державної
міграційної служби України

І.Л. Райнін

К.О. Ващенко

О. Квіташвілі

Г. Пліс

В. Коровій

І.Р. Совсун

П. Розенко

М. Саакашвілі

В.В. Пристайко

М.Ю. Соколюк

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
03 березня 2016 р.
за № 337/28467

ПОЛОЖЕННЯ
про Центр соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового
або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України

I. Загальні положення

1. Центр соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Державної міграційної служби України (далі - Центр) є багатофункціональним соціально-адаптаційним державним закладом, який у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці здійснює передбачені цим Положенням заходи щодо інтеграції та адаптації біженців і осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, в українське суспільство, забезпечує доступ таких осіб до безоплатної правової допомоги, мовних курсів, надання допомоги в отриманні початкової, середньої та професійно-технічної освіти, а також сприяє тимчасовому працевлаштуванню, отриманню гарантованих законодавством України соціальних послуг та медичної допомоги, збереженню їх національно-етнічної самобутності.

2. Центр у своїй діяльності керується Конституцією України та законами України, указами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, Конвенцією про статус біженців 1951 року та Протоколом щодо статусу біженців 1967 року, іншими міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, іншими актами законодавства України та цим Положенням.

3. Центр належить до сфери управління ДМС.

4. Рішення щодо утворення, реорганізації або ліквідації Центру приймається Головою ДМС.

5. Центр здійснює діяльність на принципах законності, захисту прав людини, гуманності, соціальної справедливості, недискримінації, доступності та безкоштовності послуг, конфіденційності, поваги до особистості.

6. Фінансування Центру здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законом.

7. Центр є юридичною особою, має відокремлене майно, самостійний баланс, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, реєстраційні рахунки в Державній казначейській службі України.

8. Центр розвиває та підтримує ділові відносини з іншими установами соціального захисту населення, взаємодіє з центральними та місцевими органами виконавчої влади, територіальними органами Національної поліції, органами місцевого самоврядування, територіальними органами і підрозділами ДМС, структурними підрозділами з питань охорони здоров'я, освіти і науки, соціального захисту населення Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, територіальними органами Державної служби зайнятості, громадськими об'єднаннями, благодійними фондами та громадянами, міжнародними і неурядовими організаціями.

II. Мета та основні завдання Центру

1. Метою утворення Центру є сприяння інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, для забезпечення їх повноцінної участі в житті українського суспільства та надання таким особам правової, соціальної та іншої допомоги.

2. Основними завданнями Центру є:

1) сприяння в забезпеченні права на безоплатну правову допомогу, працю, освіту, соціальні послуги, медичну допомогу, спілкування мовою приймаючої держави, збереження національно-етнічної самобутності;

2) участь у реалізації державної політики щодо інтеграції та адаптації в українське суспільство біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

3) участь у підготовці та реалізації регіональних програм і проектів соціальної інтеграції та адаптації біженців, осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, сприяння їх доступу до безкоштовних мовних курсів, початкової, середньої, професійно-технічної та вищої освіти, медичної допомоги, національного ринку праці, гарантованих державою соціальних послуг;

4) участь у забезпеченні соціального супроводу та здійснення інших заходів щодо відновлення соціальних функцій, психологічного і фізичного стану біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, перебувають у складних життєвих обставинах і потребують сторонньої допомоги;

5) забезпечення взаємодії з місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, територіальними органами та підрозділами ДМС, підприємствами, установами та організаціями різних форм власності, а також залучення потенціалу територіальної громади до проведення соціально-інтеграційної роботи з біженцями та особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

6) вивчення та використання кращого міжнародного досвіду у сфері роботи з біженцями та особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, практики реалізації програм місцевої інтеграції.

III. Функції Центру

1. Надає відповідно до законодавства та покладених на нього завдань безоплатні послуги особам, які визнані біженцями або особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, а також особам, стосовно яких прийнято рішення про

оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, у тому числі:

1) допомогу біженцям та особам, які потребують додаткового або тимчасового захисту, у захисті від будь-яких форм експлуатації, психічного, фізичного та інших видів насильства, порушених прав, честі та гідності, а також правову допомогу та консультації з питань відновлення документів, працевлаштування;

2) інформацію іноземцям та особам без громадянства, які звернулися за захистом в Україні, про графік роботи та місце розташування територіальних органів та підрозділів ДМС, структурних підрозділів органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, міжнародних та громадських організацій, які працюють у сфері захисту прав та свобод людини;

3) допомогу особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, у забезпеченні захисту їх прав, передбачених Законом України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»;

4) інформацію іноземцям та особам без громадянства, які звернулися за захистом в Україні, про порядок доступу до процедури визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту в Україні, через офіційний веб-сайт Центру;

5) консультації з основ законодавства про біженців, інформацію щодо мовних курсів, освітянських послуг, національного ринку праці, медичної допомоги та соціальних послуг.

2. Здійснює у межах компетенції заходи щодо:

1) надання роз'яснення біженцям або особам, які потребують додаткового або тимчасового захисту, дітям-біженцям, дітям, яким надано додатковий або тимчасовий захист, розлученим із сім'єю, соціальної допомоги, медико-психологічної реабілітації та соціальної адаптації з урахуванням їх стану здоров'я та індивідуальних особливостей психофізіологічного розвитку;

2) проведення психологічної діагностики, визначення потреб у психологічній корекції, реабілітації та адаптації осіб, визначених у пункті 1 цього розділу, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі інвалідів, самотніх матерів, вагітних жінок;

3) розвитку творчих здібностей та інтересів дітей осіб, які звернулися за захистом в Україні, дітей-біженців та дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, дітей, розлучених із сім'єю, шляхом залучення їх до участі у культурно-спортивних заходах, олімпіадах, технічних гуртках, виставках, конкурсах, які проводяться Центром;

4) безперешкодного доступу до перебування в дошкільних закладах та навчання в загальноосвітніх школах дітей-біженців, дітей, яких визнано особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, та дітей, розлучених із сім'єю.

3. Розробляє індивідуальні, багаторівневі інтеграційні програми адаптації в суспільство країни проживання для найбільш вразливих категорій біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, зокрема інвалідів, вагітних жінок, одиноких матерів, дітей, розлучених із сім'єю.

4. Організовує конференції, «круглі столи», навчальні семінари, тренінги, лекції, інші заходи з питань соціальної інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

5. Підтримує громадські ініціативи, спрямовані на формування гендерної культури та проведення інформаційно-просвітницької роботи з питань ліквідації всіх форм дискримінації та насильства за ознакою статі, раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, подолання негативних стереотипів щодо біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, у суспільстві, утвердження духовних цінностей, формування толерантності, поваги до культури, мови, звичаїв та традицій країни їх походження.

6. Забезпечує проведення заходів щодо підвищення рівня поінформованості посадових осіб центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, правозахисних і правоохоронних органів щодо правового статусу біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, їх прав та свобод, гарантованих законодавством України.

7. Здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

8. Надає безоплатні послуги на підставі:

переліку безоплатних послуг, який затверджується наказом Центру за попереднім погодженням із Головою ДМС;

особистого звернення до адміністрації Центру потенційного отримувача послуг з числа осіб, визначених пунктом 1 цього розділу;

направлення територіального органу ДМС.

IV. Права Центру

1. Уносити пропозиції ДМС, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування щодо вдосконалення роботи з інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, в українське суспільство.

2. Самостійно визначати форми і методи роботи з особами, які звернулись до Центру.

3. Залучати на договірних засадах для надання інтеграційних та інших послуг фахівців інших установ, закладів та організацій, а також фізичних осіб, зокрема волонтерів (за їх згодою).

4. Відповідно до чинного законодавства одержувати від підприємств, установ та організацій інформацію з питань, які належать до його компетенції.

5. Видавати у межах своїх повноважень на основі та на виконання Конституції і законів України, актів та доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів МВС, ДМС та доручень Голови ДМС накази організаційно-розпорядчого характеру.

V. Керівництво Центром

1. Центром керує директор, який призначається на посаду і звільняється з посади Головою ДМС за погодженням з головою Київської міської/обласної державної адміністрації.

2. На посаду директора Центру призначається особа, яка має вищу юридичну (педагогічну) освіту, стаж юридичної (педагогічної) роботи не менше ніж три роки.

3. Директор Центру:

1) організовує та контролює діяльність Центру, персонально відповідає за виконання покладених на Центр завдань, законність прийнятих ним рішень;

2) подає Голові ДМС для затвердження проект структури та штатного розпису Центру в межах граничної чисельності працівників та фонду оплати праці відповідно до типової структури, яка розробляється ДМС;

3) затверджує положення про структурні підрозділи Центру та посадові інструкції його працівників;

4) забезпечує підготовку проекту кошторису Центру;

5) приймає та звільняє з роботи працівників Центру відповідно до законодавства України;

6) застосовує заохочення та дисциплінарні стягнення до працівників Центру;

7) затверджує правила внутрішнього розпорядку Центру та контролює їх виконання;

8) видає обов'язкові для виконання накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує і контролює їх виконання;

9) укладає угоди, діє від імені Центру і представляє його інтереси у взаємовідносинах із державними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями;

10) забезпечує підвищення кваліфікації працівників Центру та проходження ними атестації;

11) затверджує Регламент роботи Центру, правила перебування в Центрі біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

12) забезпечує планування роботи Центру;

13) забезпечує дотримання вимог з охорони праці, виробничої санітарії та

протипожежної безпеки, організовує навчання працівників з питань охорони праці;

14) розпоряджається коштами Центру в межах затвердженого Головою ДМС кошторису;

15) має право першого підпису на фінансових, банківських та інших документах;

16) звітує про свою діяльність перед Головою ДМС;

17) уносить керівництву ДМС пропозиції щодо вдосконалення роботи Центру;

18) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

VI. Повноваження Голови ДМС у відношеннях з Центром

У відношеннях з Центром Голова ДМС:

приймає рішення щодо утворення, реорганізації або ліквідації Центру;

затверджує кошторис, граничну чисельність працівників та фонд оплати праці Центру;

затверджує типову структуру та штатний розпис Центру;

призначає на посаду і звільняє з посади керівника Центру;

погоджує перелік безоплатних послуг, які надаються Центром.

Директор Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу МВС

В.Є. Боднар

3.1.8. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 29.02.2016 № 141 «Про затвердження Інструкції про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України юстиції України 19.05.2016 за № 748/28878

(Із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017)

Відповідно до вимог абзацу третього пункту з розділу IV «Прикінцеві положення» Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» та Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1110 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2012 року № 70), з метою нормативно-правового врегулювання порядку дій посадових осіб пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, територіальних органів та територіальних підрозділів Державної міграційної служби України, органів охорони державного кордону з питань розміщення іноземців та осіб без громадянства в пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, їх утримання, ідентифікації, примусового видворення, а також звільнення з пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

2. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу МВС (Боднар В.Є.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16 жовтня 2007 року № 390 «Про затвердження Положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 14 листопада 2007 року за № 1268/14535.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної міграційної служби України Соколюка М.Ю.

Міністр
А.Б. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

Заступник Міністра
охорони здоров'я України -
керівник апарату

Голова Державної
прикордонної служби України

Заступник Голови
Служби безпеки України

Голова Державної
міграційної служби України

Р. Васишин
В. Назаренко
С. Базюк
М.Ю. Соколюк

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства внутрішніх
справ України
29.02.2016 № 141

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
19 травня 2016 р.
за № 748/28878

ІНСТРУКЦІЯ

про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні

І. Загальні положення

1. Ця Інструкція регулює порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі - ПТПІ), та визначає порядок дій посадових осіб ПТПІ, територіальних органів та підрозділів Державної міграційної служби України, органів охорони державного кордону при розміщенні іноземців та осіб без громадянства в

ПТПП, їх утриманні, передачі та звільненні з ПТПП.

2. Контроль за діяльністю ПТПП здійснює відповідний структурний підрозділ ДМС.

3. Контроль за санітарним станом ПТПП забезпечують санітарно-профілактичні заклади Міністерства внутрішніх справ України у Волинській, Миколаївській та Чернігівській областях.

II. Порядок дій посадових осіб ПТПП, територіальних органів та підрозділів ДМС, органів охорони державного кордону при розміщенні іноземців та осіб без громадянства в ПТПП

1. Іноземці та особи без громадянства розміщуються в ПТПП на підставі рішення про поміщення в пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, форма якого наведена в додатку 4 до Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України від 23 квітня 2012 року № 353/271/150, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 21 травня 2012 року за № 806/21119, прийнятого територіальним органом чи територіальним підрозділом ДМС або органом охорони державного кордону (далі - заінтересований орган), про що повідомляється прокурор протягом 24 годин з моменту прийняття цього рішення.

2. При розміщенні особи в ПТПП посадовою особою ПТПП та заінтересованим органом складається акт приймання-передавання іноземця або особи без громадянства (додаток 1) у двох примірниках.

Один примірник акта видається представнику заінтересованого органу, а другий добувається до особової справи розміщеної в ПТПП особи.

Особова справа оформляється на кожну особу, розміщену в ПТПП, та зберігається в ПТПП протягом 5 років з дати звільнення особи з ПТПП чи передачі заінтересованому органу для здійснення примусового видворення або для передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, після чого підлягає знищенню.

3. До рішення про поміщення в ПТПП заінтересованим органом добувається копія протоколу про адміністративне затримання, у разі складання - протокол особистого огляду, огляду речей та протокол вилучення речей і документів, документи, що посвідчують особу іноземця або особи без громадянства (за наявності), довідка про проходження іноземцем або особою без громадянства медичного обстеження згідно з Порядком взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України від 02 лютого 2015 року № 41/119/95, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 194/26639.

У разі поміщення особи до ПТПП до рішення заінтересованого органу про поміщення добувається копія відповідного рішення (постанови, ухвали) адміністративного суду).

{Абзац другий пункту 3 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

Якщо особу прийнято на територію України в порядку виконання міжнародних договорів України про реадмісію, до рішення долучається копія акта приймання-передавання особи.

4. Заінтересований орган перед розміщенням іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ не пізніше доби до запланованого розміщення повідомляє про це адміністрацію ПТПІ та надсилає факсимільним або електронним зв'язком копію матеріалів, зазначених в пунктах 1, 3 цього розділу.

Про розміщення в ПТПІ затриманої особи територіальним органом чи територіальним підрозділом ДМС для встановлення особи порушника і з'ясування обставин правопорушення територіальний орган чи територіальний підрозділ ДМС у день запланованого розміщення повідомляє адміністрацію ПТПІ та надсилає факсимільним або електронним зв'язком копію матеріалів, зазначених в абзаці першому пункту 3 цього розділу.

{Пункт 4 розділу II доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

5. Директор ПТПІ або особа, яка виконує його обов'язки, розглядає матеріали упродовж робочого дня з часу їх надходження, погоджує або письмово та обґрунтовано відмовляє в розміщенні особи в ПТПІ та про своє рішення повідомляє заінтересований орган факсимільним або електронним зв'язком.

При надходженні матеріалів щодо розміщення в ПТПІ іноземця або особи без громадянства для встановлення особи порушника і з'ясування обставин правопорушення територіальний орган чи територіальний підрозділ ДМС повідомляється ПТПІ невідкладно того ж дня.

{Пункт 5 розділу II доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

6. ПТПІ може відмовити в розміщенні іноземців та осіб без громадянства у разі відсутності матеріалів, визначених у пунктах 1, 3 цього розділу, вільних місць та при виявленні у іноземців та осіб без громадянства інфекційних хвороб, не сумісних для спільного перебування з іншими особами, які утримуються в ПТПІ, під час проведення медичного огляду, що передбачено підпунктом 6 розділу V цієї Інструкції.

7. У разі виявлення інфекційних хвороб іноземці та особи без громадянства доставляються зацікавленим органом для лікування до закладу охорони здоров'я в установленому законодавством порядку.

8. У разі відсутності вільних місць адміністрація ПТПІ інформує відповідний структурний підрозділ ДМС, який невідкладно письмово повідомляє Адміністрацію Держприкордонслужби України.

9. Діти іноземців або осіб без громадянства, стосовно яких адміністративним судом прийнято рішення про їх примусове видворення, розміщуються в ПТПІ разом із батьками, а у разі відсутності батьків - близькими родичами.

10. Не підлягають розміщенню в ПТПІ діти іноземців та осіб без громадянства, розлучені із сім'єю, а направляються до притулку для дітей служби у справах дітей.

11. ПТПІ приймає та звільняє іноземців та осіб без громадянства цілодобово.

12. Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, протягом строку, необхідного для їх ідентифікації та забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більш як на вісімнадцять місяців.

У разі звернення особи під час її перебування в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, вона продовжує перебувати в зазначеному пункті до остаточного прийняття рішення за заявою.

Про вжиті заходи щодо продовження на передбачений законодавством України строк затримання іноземця та особи без громадянства, розміщеної в ПТПІ, заінтересований орган за три доби до закінчення строку затримання особи повідомляє адміністрацію ПТПІ та надсилає факсом чи електронними засобами зв'язку письмове повідомлення про подання до адміністративного суду позову про продовження строку затримання іноземця або особи без громадянства, а після завершення розгляду цього позову - копію судового рішення (постанови, ухвали).

Про подання до адміністративного суду позову про затримання іноземця або особи без громадянства, яку розміщено в ПТПІ, для встановлення особи порушника і з'ясування обставин правопорушення, заінтересований орган не пізніше триденного строку з дня затримання такої особи інформує адміністрацію ПТПІ.

{Пункт 12 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

13. Строк перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПІ обраховується з моменту його адміністративного затримання заінтересованим органом.

14. У разі розміщення в ПТПІ особи, переданої заінтересованому органу з іншої країни відповідно до міжнародного договору України про реадмісію, строк перебування її в ПТПІ обраховується з дати складання акта приймання-передавання особи, наведеного в додатку 2 до Інструкції про порядок реалізації компетентними органами та уповноваженими органами України міжнародних угод про реадмісію осіб, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 16 лютого 2015 року № 158, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 року за № 260/26705.

15. Розміщення іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ здійснює старший інспектор відділу охорони та супроводження (далі - старший інспектор) під час чергування в добовому наряді.

У разі необхідності для здійснення перекладу залучається перекладач.

16. При розміщенні особи в ПТПІ старший інспектор перевіряє відповідність наданих територіальним органом чи територіальним підрозділом ДМС або органом охорони державного кордону документів даним особи, яку доставлено до ПТПІ, та наявність вилучених в неї речей, що зазначені в протоколі особистого огляду іноземця або особи без громадянства.

17. Старший інспектор опитує доставлену до ПТПІ особу про наявність в неї речей та предметів, заборонених для зберігання та використання в ПТПІ.

18. Якщо особою будуть надані речі та предмети, визначені в пункті 13 Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1110 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2012 року № 70), та додатку 1 до постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471-XII «Про право власності на окремі види майна», зберігання яких заборонено, невідкладно повідомляється територіальний міжрегіональний орган поліції (далі – територіальний орган поліції), на території обслуговування якого розміщений ПТПІ, який здійснює їх вилучення в установленому законодавством порядку, а речі, використання яких заборонено в ПТПІ, передаються на зберігання в порядку, визначеному в пунктах 19 – 22 цього розділу.

19. Під час розміщення в ПТПІ іноземець або особа без громадянства за власним бажанням відповідно до вимог законодавства може здати старшому інспектору на зберігання: документи; грошові кошти; особисті речі та предмети, у тому числі прикраси, технічне устаткування для запису і відтворення інформації, комп'ютерне обладнання, засоби зв'язку; громіздкі предмети.

20. Факт передавання на зберігання документів, особистого майна іноземців та осіб без громадянства оформлюється договором зберігання в порядку, передбаченому законодавством.

21. Перелік переданих на зберігання документів, особистого майна іноземців та осіб без громадянства вказується в акті приймання-передавання майна на зберігання (додаток 2), що є невід'ємною частиною договору.

22. Акт приймання-передавання майна на зберігання складається у двох примірниках: один надається особі, яка передала майно на зберігання, а інший долучається до її особової справи.

23. На зберігання також передаються речі та предмети, вилучені в іноземця або особи без громадянства заінтересованим органом та зазначені в протоколі особистого огляду іноземця або особи без громадянства, у порядку, визначеному в пунктах 18 – 22 цього розділу.

24. Передані на зберігання речі та предмети зберігаються в кімнаті для зберігання речей іноземців та осіб без громадянства ПТПІ.

25. За документи та особисте майно, яке не передано на зберігання, відповідає іноземець, особа без громадянства.

26. Іноземці та особи без громадянства можуть отримувати передані ними на зберігання документи та особисте майно та розпоряджатися ними відповідно до

власних потреб.

27. Видача переданого на зберігання майна здійснюється старшим інспектором за письмовим зверненням іноземця або особи без громадянства.

28. Про видачу майна складається акт видачі переданого на зберігання майна (додаток 3), один примірник якого надається іноземцеві або особі без громадянства, а інший долучається до його (її) особової справи.

29. Під час розміщення в ПТПІ старший інспектор відразу після перевірки документів, що дають підстави для розміщення іноземця або особи без громадянства в ПТПІ, особисто або за допомогою перекладача доводить до його (її) відома на рідній або іншій зрозумілій особі мові інформацію щодо його (її) прав, у тому числі отримання безоплатної вторинної правової допомоги, та обов'язків, причини розміщення в ПТПІ та терміну тримання, правил проживання і розпорядку дня, контактних телефонів державних органів та правозахисних організацій та надає іноземцеві або особі без громадянства повідомлення із зазначеною інформацією в друкованому вигляді.

30. Про отримання зазначеної в пункті 29 цього розділу інформації у повідомленні, яке складається у довільній формі, розписується іноземець або особа без громадянства, старший інспектор та перекладач (у разі залучення). Копія повідомлення долучається до особової справи іноземця або особи без громадянства.

31. Особа, яка отримала інформацію та повідомлення, розписується в журналі ознайомлення іноземців та осіб без громадянства з правилами перебування в ПТПІ (додаток 4).

32. У кожній житловій будівлі ПТПІ, де проживають іноземці та особи без громадянства, у доступному місці розміщуються стенди з інформаційними матеріалами (розпорядок дня, правила перебування іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ, підписані директором ПТПІ або посадовою особою, яка виконує його обов'язки; матеріали щодо прав та обов'язків осіб, що утримуються; інформація про телефони довіри, керівний склад ПТПІ; інформація про територіальні органи ДМС, суду, прокуратури та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини) державною мовою та мовами, зрозумілими іноземцям та особам без громадянства.

III. Дії посадових осіб ПТПІ під час утримання іноземців та осіб без громадянства

1. Розміщені в ПТПІ особи обліковуються в журналі обліку іноземців та осіб без громадянства, розміщених в ПТПІ (додаток 5).

2. У ПТПІ здійснюється фотографування іноземців та осіб без громадянства, матеріали зберігаються в їх особових справах.

3. Інформація щодо іноземців та осіб без громадянства, розміщених в ПТПІ: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, місце народження, стать, відомості про громадянство або його відсутність вноситься уповноваженим працівником ПТПІ до відомчої інформаційної системи (ВІС) в порядку, визначеному законодавством.

[Розділ III доповнено новим пунктом 3 згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017]

4. Протягом доби після розміщення працівником ПТПІ проводиться опитування іноземця або особи без громадянства. У разі потреби опитування проводиться за участю перекладача ПТПІ. Якщо перекладач ПТПІ не може здійснити переклад, залучаються інші перекладачі на підставі договорів про надання таких послуг.

5. Результати опитування оформлюються актом опитування іноземця або особи без громадянства, якого (яку) розміщено в ПТПІ (додаток 6), який підписується опитаною особою, працівником, що провів опитування, та перекладачем. Акт долучається до особової справи особи.

6. Якщо іноземцем або особою без громадянства надано неповну або суперечливу інформацію, проводяться повторні опитування в порядку, визначеному в пунктах 3, 4 цього розділу.

7. У разі отримання від іноземця або особи без громадянства інформації про місце та обставини незаконного перетину (спроби перетину) державного кордону України, місцеперебування нелегальних мігрантів на території України така інформація відразу письмово повідомляється заінтересованому органу, який розміщував особу в ПТПІ.

8. У разі звернення заінтересованого органу до ПТПІ про надання сприяння у проведенні заходів, пов'язаних із примусовим видворенням іноземців та осіб без громадянства, ПТПІ надає йому допомогу в межах своїх повноважень.

9. З метою ідентифікації та оформлення проїзних документів ПТПІ може звертатися в установленому законодавством порядку до дипломатичних представництв чи консульських установ держав походження іноземців або осіб без громадянства, а також до органів державної влади, у разі необхідності ідентифікації надсилати анкети встановленого зразка, фотокартки та дактилокарти іноземців та осіб без громадянства із забезпеченням належного захисту їх персональних даних.

10. Про проведення заходів, визначених у пункті 8 цього розділу, ПТПІ повідомляє заінтересований орган та надсилає йому отримані від дипломатичних представництв чи консульських установ та центральних органів виконавчої влади документи (інформацію).

11. У разі ідентифікації розміщеної в ПТПІ особи адміністрація ПТПІ упродовж доби надсилає (передає) заінтересованому органу повідомлення про ідентифікацію іноземця або особи без громадянства (додаток 7) та документи, що підтверджують його (її) особу для забезпечення примусового видворення.

12. Копії матеріалів та документів щодо ідентифікації іноземців та осіб без громадянства долучаються до їх особових справ.

13. Якщо під час перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПІ буде встановлено, що він (вона) розшукується за скоєння злочину та щодо нього набрав законної сили обвинувальний вирок суду, про це відразу повідомляється заінтересований орган, який розміщував іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, і такий іноземець або особа без громадянства передається територіальному органу поліції для переведення до відповідної установи Національної поліції України.

14. У разі звернення іноземця або особи без громадянства з письмовою заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, адміністрація ПТПІ

того самого дня надсилає таку заяву для розгляду до територіального органу ДМС, на території обслуговування якого знаходиться ПТПІ, про що повідомляє телефоном або електронною поштою.

Відомості про такого іноземця або особу без громадянства до дипломатичних представництв або консульських установ держави його (її) походження не надсилаються.

Особа, яка звернулася з письмовою заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, продовжує перебувати в ПТПІ до остаточного прийняття рішення за заявою.

[Пункт 14 розділу III доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017]

IV. Умови перебування іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ

1. Перебування іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ здійснюється відповідно до встановленого режиму перебування та пропускового режиму.

2. Іноземці та особи без громадянства можуть перебувати на свіжому повітрі та вільно переміщатися територією ПТПІ в межах визначеної адміністрацією ПТПІ зони для їх проживання та перебування.

3. Не дозволяється іноземцям та особам без громадянства самовільно залишати ПТПІ, змінювати спальне місце або перебувати в місцях, доступ до яких адміністрацією ПТПІ заборонено чи обмежено.

4. Іноземці та особи без громадянства розміщуються в житлових роздільних одномісних, двомісних та багатомісних кімнатах з внутрішніми мережами, у тому числі системою централізованого опалення, вентиляції, електропостачання, природним та штучним освітленням, з розрахунку не менше 7,5 м-2 загальної площі на одну особу з урахуванням санвузла для одномісних кімнат, 6,5 м-2 - для двомісних кімнат та 6,75 м-2 - для багатомісних кімнат.

5. Кімнати для проживання обладнуються однарусними або двоярусними ліжками, столами, стільцями, приліжковими тумбочками, шафами для одягу та відокремленим санвузлом.

6. Якщо в кімнатах для проживання немає санвузлів, у будівлях для проживання іноземців та осіб без громадянства на кожному поверсі обладнують санвузли загального користування, а також душові кабінки, якими іноземці та особи без громадянства користуються відповідно до власних потреб.

7. Розміщені в ПТПІ іноземці та особи без громадянства забезпечуються постільною білизною, яку змінюють не рідше одного разу на тиждень.

8. Іноземцям та особам без громадянства надаються послуги перукаря.

9. Іноземці та особи без громадянства відповідно до власних потреб користуються власними речами, книгами, журналами, газетами, в тому числі й отриманими в бібліотеці ПТПІ, письмовим приладдям, іграми, предметами особистого вжитку.

10. Користування іграми та технічним устаткуванням не повинно заважати відпочинку інших осіб, а також у нічний час з 22.00 до 06.00 у будні дні, у святкові та вихідні дні – з 23.00 до 07.00.

11. Іноземці, особи без громадянства отримують постільні речі, речове майно, мийні засоби та засоби особистої гігієни згідно з нормами, затвердженими наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України, Адміністрації Державної прикордонної служби України від 17 квітня 2012 року № 336/268/254 «Про матеріально-побутове і медичне забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 11 травня 2012 року за № 748/21061.

12. Отримання постільних речей, речового майна, мийних засобів та засобів особистої гігієни іноземці та особи без громадянства підтверджують підписом у журналі видачі постільних речей, речового майна, мийних засобів та засобів особистої гігієни особам, розміщеним в ПТПІ (додаток 8).

13. У кімнатах для проживання можуть зберігатися та використовуватися власні аудіопрогравачі, радіоприймачі в установлений розпорядком дня час, щоб не заважати при цьому іншим.

14. Кімнати для проживання та приміщення, в яких перебувають особи з вадами здоров'я, які не можуть самостійно рухатись, облаштовуються додатковими технічними засобами для задоволення їх потреб.

15. Якщо іноземець або особа без громадянства чинить або вчинила протиправні дії, які підпадають під дію адміністративного чи кримінального законодавства, адміністрація ПТПІ невідкладно повідомляє про це територіальний орган поліції, і така особа розміщується в локалізованій кімнаті ПТПІ до прибуття працівників територіального органу Національної поліції України.

16. Про вчинення особою зазначених в пункті 15 цього розділу дій документи, свідчення працівників та розміщених в ПТПІ осіб, які були свідками вчинення особою протиправних дій, а також медичні висновки лікаря долучаються до особової справи такої особи.

17. Особи, розміщені в локалізованих кімнатах, постійно перебувають під наглядом охорони та лікаря ПТПІ, який наглядає за їх фізичним та психологічним станом.

18. Локалізовані кімнати забезпечуються меблями та обладнанням, зазначеними у пункті 5 цього розділу.

19. У ПТПІ іноземцям та особам без громадянства дозволяється куріння тютюнових виробів у спеціально відведених для цього місцях.

20. Іноземці та особи без громадянства розміщуються в ПТПІ окремо з урахуванням статевих, а в разі потреби – релігійних, етнічних та інших відмінностей.

21. Жінки проживають у кімнатах, харчуються і проводять вільний час окремо від чоловіків.

22. Вагітні жінки, батьки з дітьми та сім'ї розміщуються в окремих житлових приміщеннях з умовами для задоволення особливих потреб дитини.
23. Якщо ПТПІ не має можливості розмістити сім'ю окремо, діти проживають разом з одним із батьків, однієї з ними статі.
24. У ПТПІ створюються умови для забезпечення права дітей іноземців та осіб без громадянства на дошкільну та загальну середню освіту в порядку, встановленому законодавством України про освіту.
25. Сім'ї проводять вільний час разом у визначені розпорядком дня години в межах ПТПІ.
26. Розміщені в ПТПІ особи можуть користуватися релігійною літературою, властивими їм вірі предметами релігійного культу, якщо ця література та предмети не є небезпечними для інших осіб, а також не обмежують прав інших осіб або не є забороненими в Україні.
27. За клопотанням іноземців та осіб без громадянства адміністрацією ПТПІ можуть запрошуватися священнослужителі для проведення релігійних служб й обрядів, не заборонених законодавством України.
28. За погодженням директора ПТПІ або посадової особи, яка його заміщає, релігійні служіння та обряди можуть проводитись в нічний час з урахуванням релігійних особливостей.
29. В ПТПІ іноземцям та особам без громадянства створюються належні умови для прогулянок на свіжому повітрі.
30. Прогулянки іноземців та осіб без громадянства відбуваються на прогулянковій території щоденно у час, передбачений для них розпорядком дня.
31. На прогулянках чоловіки перебувають окремо від жінок та батьків з дітьми.
32. Батьки з дітьми можуть проводити вільний час на обладнаних дитячих майданчиках. Час перебування дітей на прогулянці може змінюватись згідно з рекомендаціями лікаря.
33. Під час прогулянок іноземці та особи без громадянства можуть займатися неконтактними видами спорту.
34. За іноземцями та особами без громадянства, які перебувають на прогулянці здійснюється спостереження працівниками ПТПІ.
35. Старший інспектор у будь-який час може скоротити або скасувати перебування на свіжому повітрі іноземцю або особі без громадянства, якщо він або вона чинитиме дії, які загрожуватимуть особистій безпеці та безпеці оточуючих, перешкоджатимуть охоронникам виконувати покладені на них обов'язки.
36. Іноземець або особа без громадянства може відмовитися від перебування на свіжому повітрі, а також якщо прогулянка не рекомендована лікарем.

37. Про відмову, скорочення або скасування перебування на свіжому повітрі та причини вноситься запис до журналу обліку прогулянок та побачень іноземців та осіб без громадянства, які утримуються в ПТПП (додаток 9).

38. Розміщені в ПТПП іноземці та особи без громадянства, а також їх діти щодня у час, передбачений розпорядком дня, отримують їжу за нормами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 року № 144 «Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби».

39. Іноземці та особи без громадянства можуть харчуватися їжею, приготовленою штатними кухарками в їдальні ПТПП або доставленою до ПТПП згідно з угодами, укладеними з підприємствами громадського харчування.

40. За можливості ПТПП забезпечує харчуванням іноземців та осіб без громадянства відповідно до їх культурних та релігійних особливостей та традицій.

41. Іноземці та особи без громадянства, які перебувають у локалізованих кімнатах, харчуються безпосередньо в цих приміщеннях.

42. У разі необхідності іноземці та особи без громадянства можуть також харчуватися в приміщеннях багаточілового призначення, медичних ізоляторах під час проходження лікування.

43. У разі відмови особи, яка утримується в ПТПП, від уживання їжі посадова особа та лікар ПТПП після встановлення такого факту протягом доби проводять з особою бесіду з метою з'ясування причини відмови від уживання їжі.

44. Про відмову особи від уживання їжі складається довідка за підписами посадової особи та лікаря ПТПП, яка долучається до медичної картки особи.

45. Лікарем ПТПП здійснюється постійний нагляд за фізичним та психічним станом особи, яка відмовилася від уживання їжі.

46. У передбачений розпорядком дня час особі, яка відмовилася від уживання їжі, доставляються сніданок, обід та вечеря за встановленими нормами. У разі відмови через дві години їжу забирають, про що робиться відповідний запис в картці обліку доставлення їжі голодуючому, форма якої наведена в додатку 12 до Інструкції про порядок тримання затриманих осіб в органах (підрозділах) охорони державного кордону, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 березня 2015 року № 352 «Про затвердження Інструкції про порядок тримання затриманих осіб в органах (підрозділах) охорони державного кордону», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 23 квітня 2015 року за № 462/26907.

47. Якщо подальша відмова від приймання їжі загрожуватиме життю та здоров'ю такої особи, за письмовим висновком лікаря вказану особу поміщують до закладу охорони здоров'я.

48. Роздавання їжі здійснюється працівником їдальні ПТПП.

49. Після кожного прийому їжі обслуговуючий персонал їдальні збирає посуд та столові прибори, перевіряє їх кількість. Про нестачу інформує працівників ПТПП, які здійснюють охорону.

50. Контроль за якістю приготовленої їжі, санітарним станом їдальні та інших приміщень, що використовуються для приготування та прийому їжі, зберіганням кухонного посуду та інвентарю здійснюється лікарем ПТПП. Результати контролю якості приготування їжі лікар ПТПП фіксує у відповідному журналі.

51. Іноземці та особи без громадянства, які мають кошти, під час перебування в ПТПП можуть замовити предмети першої необхідності, продукти харчування, тютюнові вироби, а також книги, газети і журнали у кількості, необхідній для задоволення власних потреб.

52. Для здійснення замовлення іноземець або особа без громадянства звертається з письмовою заявою до адміністрації ПТПП, в якій вказуються кількість та види товарів, які необхідно купити, та загальна сума коштів, яку особа хоче витратити на їх придбання.

53. Якщо іноземець або особа без громадянства має кошти в іноземній валюті, то обмін необхідної суми здійснюється лише у банківській установі посадовою особою ПТПП.

54. Закупівля товарів здійснюється посадовою особою ПТПП лише в торгівельних точках, де встановлено реєстратор розрахункових операцій. За фактом кожної закупівлі та видачі іноземцеві або особі без громадянства придбаних товарів складається довідка щодо використання коштів особи, розміщеної в ПТПП. Довідка складається посадовою особою ПТПП в довільній формі, у присутності особи, яка здійснювала замовлення, та за потреби перекладача.

55. Довідкою фіксується видача особі придбаних товарів з пред'явленням документів, які підтверджують обмін коштів, їх витрату та залишок коштів. Довідка підписується посадовою особою ПТПП, іноземцем або особою без громадянства та перекладачем. Квитанції про обмін коштів та чеки, які підтверджують факт закупівлі, прикріплюються на звороті довідки.

56. Для приготування їжі для малолітніх дітей іноземцями та особами без громадянства використовуються спеціально обладнані кімнати для підігріву їжі.

57. У ПТПП для іноземців та осіб без громадянства облаштовуються кімнати з телевізорами. Вибір програми залежить від бажань (уподобань) іноземців та осіб без громадянства.

58. Іноземці та особи без громадянства можуть користуватися комп'ютерною технікою, встановленою у спеціально облаштованих приміщеннях ПТПП, та отримувати доступ до мережі Інтернет.

59. Іноземці та особи без громадянства є відповідальними особами за користування приміщеннями, обладнанням, меблями, побутовою технікою та за майно, речі, надані їм у тимчасове користування ПТПП.

60. Іноземці та особи без громадянства можуть упродовж дня користуватися телефонним апаратом, установленим на території ПТПП, та здійснювати міські,

міжміські та міжнародні телефонні дзвінки.

V. Медичне та санітарно-епідемічне забезпечення іноземців та осіб без громадянства в ПТППІ

1. Іноземці та особи без громадянства забезпечуються медичним обслуговуванням у пункті охорони здоров'я ПТППІ або в закладах охорони здоров'я відповідно до законодавства.

2. Пункт охорони здоров'я ПТППІ підпорядковується директорові ПТППІ або особі, яка виконує його обов'язки, а з методичних питань з охорони здоров'я - відповідному лікувально-профілактичному закладу Міністерства внутрішніх справ України.

3. Екстрена медична допомога надається іноземцям та особам без громадянства, розміщеним у ПТППІ, в разі необхідності або їх звернення за наданням такої допомоги.

4. При виявленні симптомів інфекційного захворювання особа поміщається до медичного ізолятора ПТППІ, а в разі необхідності доставляється для лікування до закладу охорони здоров'я.

5. Відомості про доставлення іноземців та осіб без громадянства до закладів охорони здоров'я, а також виклики бригад екстреної медичної допомоги заносяться до журналу обліку доставлених іноземців та осіб без громадянства до закладів охорони здоров'я та виклику бригад екстреної медичної допомоги (додаток 10).

6. Усі особи, які розміщуються в ПТППІ, проходять первинний медичний огляд з метою виявлення осіб, яким заподіяно тілесні ушкодження та які становлять епідемічну загрозу для оточення або потребують невідкладної медичної допомоги.

7. Під час розміщення іноземців та осіб без громадянства в ПТППІ проводяться санітарна обробка в санітарних пропускниках, у яких здійснюється їх миття, обробка проти педикульозу та корости, дезінфекційна обробка їхніх одягу та речей.

8. Іноземці та особи без громадянства під час розміщення в ПТППІ повідомляють лікаря про наявність у них скарг на стан здоров'я.

9. Медичний огляд проводиться лікарем у спеціально відведений для цього кімнати без сторонніх осіб.

10. За наявності культурних чи релігійних переконань, які не дозволяють оглянути особу медичним працівником іншої статі, запрошується медичний працівник відповідної статі.

11. Результати огляду заносяться до медичної карти амбулаторного хворого, форма якої затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110 «Про затвердження форм первинної облікової документації та Інструкції щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974 (далі - медична карта № 025/о), яка оформлюється на кожного іноземця та особу без громадянства і зберігається в медичному пункті, а також до журналу первинного медичного огляду іноземців та осіб без громадянства, розміщених в ПТППІ (додаток 11).

Медична карта № 025/о зберігається в ПТПП в установленому законодавством порядку.

12. Якщо виявлено, що особа має тілесні ушкодження (які у тому числі можуть бути ознаками катувань), травми, неадекватну поведінку, лікар, який проводить огляд, одразу повідомляє про це старшого інспектора, вживає заходів щодо надання відповідної медичної допомоги, а також про виявлення тілесних ушкоджень складає довідку у трьох примірниках, в якій детально описує характер ушкоджень, їх розміри та розташування. Перші два примірники довідки долучаються до матеріалів особової справи та медичної карти № 025/о, а третій примірник видається особі на руки.

13. Старший інспектор, з'ясувавши обставини отримання виявлених медичним працівником тілесних ушкоджень (ознак катувань) або травм, негайно доповідає про це директорові ПТПП або посадовій особі, яка виконує його обов'язки.

14. Про факт виявлення тілесних ушкоджень іноземця або особи без громадянства керівництво ПТПП упродовж доби письмово інформує прокурора, а також фіксує у журналі обліку виявлених тілесних ушкоджень у іноземця або особи без громадянства, доставленого(ої) до ПТПП (додаток 12).

15. З метою недопущення захворювань доставлені до ПТПП іноземці та особи без громадянства перед направленням до житлових кімнат розміщуються в окремих кімнатах для проживання, де протягом 21 доби перебувають під наглядом лікаря.

16. Для попередження розповсюдження захворювання на туберкульоз проводиться флюорографічне обстеження в закладах охорони здоров'я.

17. Обстеження на ВІЛ-інфекцію проводиться за згодою іноземця або особи без громадянства.

18. У разі виявлення захворювання іноземцеві або особі без громадянства надається медична та індивідуально психологічна допомога та призначається лікування.

19. У разі необхідності проведення додаткових лабораторних обстежень, які не можуть бути здійснені в пункті охорони здоров'я ПТПП, їх виконують на базі закладів охорони здоров'я.

20. Лікар пункту охорони здоров'я ПТПП у разі необхідності проведення обстеження особи, яка розміщена в ПТПП, забезпечує своєчасне направлення такої особи на обстеження до закладу охорони здоров'я.

21. Якщо за результатами огляду чи обстеження особи, яка розміщена в ПТПП, встановлено, що вона потребує надання медичної допомоги у закладі охорони здоров'я, лікар пункту охорони здоров'я надає відповідні рекомендації, а директор ПТПП або посадова особа, яка виконує його обов'язки, забезпечує доставляння особи, яка розміщена в ПТПП, до закладу охорони здоров'я.

22. При направленні хворого у заклад охорони здоров'я обов'язково надається виписка з медичної карти амбулаторного хворого, форма якої затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110 «Про затвердження форм первинної облікової документації та Інструкції щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та

підпорядкування», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року № 661/20974 (далі - виписка з медичної карти № 027/о).

23. Забезпечення лікарськими засобами та виробами медичного призначення іноземців та осіб без громадянства здійснюється ПТПП, лікарські засоби та вироби медичного призначення також можуть придбаватись недержавними організаціями та за кошти хворого за його згодою.

24. Контроль за строком придатності медикаментів та укомплектованості аптечок для надання екстреної медичної допомоги здійснює лікар ПТПП.

25. Медичний огляд та лікування дітей, які перебувають в ПТПП, здійснюється за згодою батьків та в їх присутності.

Згода батьків на медичне втручання не потрібна у разі наявності ознак прямої загрози життю дитини за умови неможливості отримання з об'єктивних причин згоди на таке втручання від батьків.

26. У разі переведення особи до іншого ПТПП або її передачі заінтересованому органу разом з особою передається її медична карта № 025/о.

27. При звільненні з ПТПП іноземцеві або особі без громадянства видається виписка з медичної карти № 027/о.

28. У разі виявлення змін в поведінці осіб, які викликають підозру (нервова нестійкість, психологічна криза тощо), негайно повідомляється директор ПТПП або посадова особа, яка виконує його обов'язки, лікар та психолог ПТПП.

29. Лікарем здійснюється огляд особи та у разі потреби - надання необхідної медичної допомоги.

30. Особам з ознаками нервово-психічної нестійкості, психологічної кризи, з асоціальними установками психологом надається індивідуальна психологічна допомога.

31. У разі звернення особи за наданням їй індивідуальної психологічної допомоги або при виявленні серед затриманих особи, яка потребує такої допомоги, старший інспектор повідомляє керівництво ПТПП, лікаря, а також психолога ПТПП про необхідність надання допомоги.

32. Про надання психологом індивідуальної психологічної допомоги розміщеній в ПТПП особі складається довідка.

33. Довідка психолога про результати надання індивідуальної психологічної допомоги особі надається у двох примірниках, один з яких долучається до особової справи розміщеної в ПТПП особи.

34. Лікарем зазначаються відомості про особу, яка звернулась чи була виявлена, короткий опис її психологічного стану та обставини, що викликали необхідність звернення за індивідуальною психологічною допомогою, які заносяться до медичної карти № 025/о особи.

35. Для іноземців та осіб без громадянства, які мають психічні розлади, залежність від наркотичних чи психотропних речовин, а також для інвалідів і вагітних жінок директор ПТПІ або посадова особа, яка виконує його обов'язки, має на підставі висновку лікаря або за заявою особи установити окремий порядок забезпечення відповідних умов перебування.

36. Іноземці та особи без громадянства, які мають психічні розлади та можуть заподіяти шкоду оточуючим чи собі, розміщуються в локалізовані кімнати за висновком лікаря пункту охорони здоров'я ПТПІ до прибуття медичних працівників для надання психіатричної допомоги.

Тривалість разової ізоляції - до 3 годин.

37. Лікарські засоби та вироби медичного призначення іноземцями та особами без громадянства приймаються відповідно до встановлених лікарем призначень під контролем медичного працівника.

38. Після ізоляції або госпіталізації інфекційних хворих проводиться дезінфекція приміщень, де вони перебували, постільної білизни, матраців, подушок та речей, якими вони користувались, а також дезінфекція кімнат, особистого майна та постільної білизни осіб, що контактували з ними.

39. У разі виявлення педикульозу та/або корости проводиться спеціальна санітарна обробка щодо іноземців та осіб без громадянства, а також дезкамерна обробка одягу, особистих речей та постільної білизни.

40. Не менше одного разу на квартал Державною санітарно-епідеміологічною службою України на підставі укладених договорів у ПТПІ проводяться профілактичні дезінфекційні та дератизаційні заходи.

41. ПТПІ обладнується приміщеннями з відповідним обладнанням для прання та сушіння одягу і білизни.

42. Користування пральною здійснюється іноземцями та особами без громадянства згідно із затвердженим директором ПТПІ графіком.

43. У разі потреби дозвіл на користування пральною надається посадовою особою ПТПІ на усне прохання іноземця або особи без громадянства.

44. Прання постільної білизни, інвентарних речей, якими забезпечуються іноземці та особи без громадянства, здійснюється персоналом ПТПІ або місцевими комунальними підприємствами згідно з укладеними договорами.

45. Іноземцям та особам без громадянства дозволяється самостійне гоління з використанням безпечних станків для гоління, власних електричних або механічних бритв.

46. В ПТПІ щоденно здійснюється вологе прибирання приміщень загального користування, в тому числі тих, де перебувають іноземці та особи без громадянства, з використанням м'яких та дезінфікуючих засобів.

47. Іноземці та особи без громадянства щоденно самостійно здійснюють

прибирання житлових кімнат, в яких проживають, та підтримують порядок в кімнатах та приміщеннях, де перебувають.

VI. Організація надсилання та прийому листів, посилок, передач в ПТПП

1. Іноземці та особи без громадянства, які перебувають в ПТПП, можуть надсилати та отримувати листи, передачі, посилки, грошові перекази, подавати заяви, скарги до державних органів і службових осіб.

2. Витрати на відправлення кореспонденції несе іноземець, особа без громадянства, а у випадку, коли він не має на це коштів, кореспонденція пересилається за рахунок ПТПП упродовж двох діб.

3. Отримані на ім'я іноземця та особи без громадянства листи або надані для відправлення листи не можуть бути розкриті, прочитані або затримані.

4. Кореспонденція, яку іноземці та особи без громадянства адресують Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини або його представникам, Європейському суду з прав людини, а також іншим відповідним органам міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, уповноваженим особам таких міжнародних організацій, прокурору, захиснику надсилається за адресою протягом доби з часу її подання.

5. Прийом посилок здійснюється працівниками ПТПП в робочі дні після отримання повідомлення з поштового відділення.

6. Видача посилок іноземцям та особам без громадянства, доставку яких здійснює кур'єрська пошта, відбувається після надходження їх до ПТПП.

7. Видача посилок здійснюється у робочі дні з 10.00 до 12.00 працівниками ПТПП.

8. Передачі для іноземців та осіб без громадянства приймаються щоденно на підставі заяви особи, яка передає передачу (додаток 13), складеної у двох примірниках. Перший примірник заяви з підписом іноземця або особи без громадянства про прийняття передачі передається особі, яка передала передачу, а другий долучається до особової справи іноземця або особи без громадянства.

9. Передачі від фізичних та юридичних осіб приймаються після надання ними документів, що посвідчують їх особу.

10. Посилки та передачі підлягають огляду.

11. Огляд здійснюється двома працівниками ПТПП у присутності іноземця або особи без громадянства, якій адресовано посилку. За необхідності залучається перекладач.

12. У разі передачі та отримання в посилках речей та предметів, зазначених у пункті 13 Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1110 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2012 року № 70), та додатку 1 до постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471-XII «Про право власності на окремі види майна», зберігання яких заборонено, посадовою особою ПТПП вживаються заходи

відповідно до законодавства.

13. Передані предмети, речі, які не можуть використовуватися в ПТПІ, продукти харчування, термін придатності яких закінчився, повертаються особі, що передала передачу. Якщо їх отримано в посилці, то такі речі передаються на зберігання ПТПІ, а продукти харчування знищуються в присутності іноземця або особи без громадянства.

Перелік речей, що були здані на зберігання, зазначається в акті приймання-передавання майна на зберігання (додаток 2).

14. У разі відмови особи, що перебуває в ПТПІ, прийняти посилку її повертають відправникові із зазначенням причини повернення у повідомленні, підписаному посадовою особою ПТПІ.

15. Облік приймання передач і посилок здійснюється в журналі обліку приймання передач та посилок для іноземців та осіб без громадянства, які утримуються в ПТПІ (додаток 14), де зазначаються дата та час їх вручення, прізвища працівників, які проводили огляд, підпис іноземця або особи без громадянства про їх отримання.

У журналі зазначається також перелік речей, предметів, продуктів, в прийнятті яких було відмовлено, повернутих або знищених. За потреби для здійснення перекладу залучається перекладач.

VII. Порядок відвідування ПТПІ та проведення побачень з іноземцями та особами без громадянства

1. Безперешкодно в будь-який час доби при пред'явленні посвідчення до ПТПІ допускаються:

Президент України;

Прем'єр-міністр України;

Голова Верховної Ради України;

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, його представники та працівники Секретаріату Уповноваженого, а також інші особи на підставі доручення Уповноваженого встановленого зразка;

Генеральний прокурор України, а також уповноважені ним прокурори і прокурори, які здійснюють нагляд за дотриманням законності в ПТПІ;

народні депутати України діючого скликання;

керівництво Міністерства внутрішніх справ України;

керівництво Державної міграційної служби України;

керівництво Національної поліції України;

керівництво Служби безпеки України;

керівництво Державної прикордонної служби України.

2. До всіх приміщень ПТПІ при пред'явленні службового посвідчення допускаються:

посадові особи ДМС, а також інших державних органів, які здійснюють інспектування (перевірку) діяльності ПТПІ;

працівники територіальних органів Національної поліції України, які прибули до ПТПІ з метою забезпечення охорони громадського порядку та затримання осіб, які вчинили злочин або правопорушення.

3. Працівники територіальних органів та підрозділів ДМС, органів охорони державного кордону, які здійснюють заходи з ідентифікації та забезпечення примусового видворення або передачі відповідно до міжнародних договорів про реадмісію іноземців та осіб без громадянства, при пред'явленні посвідчення допускаються до чергової частини ПТПІ та кімнат для побачень.

4. До кімнат для побачень також допускаються:

працівники правоохоронних органів - для проведення процесуальних дій під час досудового розслідування на підставі письмового дозволу ДМС або ПТПІ на їх письмову заяву (лист) про надання дозволу на проведення заходів при пред'явленні посвідчення;

захисники (адвокати) - безперешкодно при пред'явленні посвідчення, а також ордера або договору про надання правової допомоги;

представники консульських і дипломатичних установ країни громадянської належності іноземців та осіб без громадянства, міжнародних, громадських та правозахисних організацій - на підставі письмового дозволу ДМС або керівництва ПТПІ на їх письмову заяву (лист) про надання дозволу на побачення з іноземцем або особою без громадянства при пред'явленні відповідного посвідчення та документів, що посвідчують особу;

родичі або земляки - з дозволу директора ПТПІ або посадової особи, яка виконує його обов'язки, на підставі їх письмової заяви про надання побачення при пред'явленні паспорта або документа, який його замінює;

інші особи, які звернулися про надання дозволу на побачення з іноземцем або особою без громадянства в порядку, визначеному в пунктах 8 - 11 цього розділу, - при пред'явленні документів, що посвідчують особу.

5. Побачення іноземців та осіб без громадянства проводяться конфіденційно з представниками консульських і дипломатичних установ країн їх походження, а також із правозахисниками чи адвокатами щоденно без обмежень у будь-який час доби.

6. До ПТПІ також допускаються:

медичні працівники, які прибули в ПТПІ для надання медичної допомоги іноземцеві або особі без громадянства, - за посвідченнями медичних працівників допускаються до місця перебування хворого в супроводі старшого інспектора;

інші працівники закладів охорони здоров'я, які здійснюють санітарний нагляд у ПТПІ та протиепідемічну обробку, - допускаються в усі приміщення ПТПІ у супроводі старшого інспектора на підставі пред'явлення відповідних посвідчень.

7. Побачення проводяться щоденно в кімнатах для побачень без обмежень у часі впродовж дня із забезпеченням конфіденційності спілкування.

8. Дозвіл на побачення надається директором ПТПІ або його заступником після розгляду заяви про надання побачення.

9. Заява про надання побачення подається фізичною або юридичною особою в письмовій формі та містить такі дані:

прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) відвідувача;

мета відвідування, громадянство відвідувача;

адреса місця проживання або місце перебування;

родинні зв'язки;

прізвище, ім'я та по батькові, громадянство та дата народження іноземця, особи без громадянства, яку відвідують.

10. Заява повинна містити дані всіх осіб, які братимуть участь у побаченні.

11. Заява розглядається керівництвом ПТПІ в день її подання або отримання такої заяви поштою. Про розгляд заяви та прийняте рішення повідомляється заявник.

12. Якщо розміщена в ПТПІ особа хворіє, то побачення надається з дозволу керівництва ПТПІ та лікаря і може відбуватися в кімнаті, в якій особа проходить лікування.

13. Особам, які прибули до ПТПІ з ознаками алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, відмовляється в побаченні.

14. В окремих випадках за зверненням відвідувача або особи, з якою проводиться побачення, за рішенням директора ПТПІ час побачення може бути продовжений.

15. У випадку, коли під час побачення буде виявлено, що поведінка іноземця або особи без громадянства чи відвідувача може загрожувати безпеці чи порушує внутрішній розпорядок в ПТПІ, побачення може бути перерване або припинене працівником, відповідальним за його проведення.

Про перерву або припинення побачення та причини вноситься запис до журналу обліку прогулянок та побачень іноземців та осіб без громадянства, які утримуються в ПТПІ (додаток 9).

16. У ПТПІ не допускаються особи зі зброєю, крім випадків, передбачених законодавством.

VIII. Організація охорони іноземців та осіб без громадянства

1. Охорона іноземців та осіб без громадянства здійснюється працівниками відділу охорони ПТПІ. Для охорони також можуть залучатися працівники територіальних органів поліції згідно з укладеними договорами.

2. Для забезпечення охорони ПТПІ можуть застосовуватись технічні засоби охоронного призначення та охоронної сигналізації, а також засоби відеоспостереження в порядку, передбаченому законодавством.

3. Охорона полягає в забезпеченні безпеки іноземців та осіб без громадянства в ПТПІ та поза його межами, а також під час перевезення, недопущенні самовільного залишення ними визначеного місця перебування в ПТПІ або іншого визначеного адміністрацією місця перебування.

4. До іноземців та осіб без громадянства не може бути застосовано тортури, катування або інші жорстокі та такі, що принижують гідність, види поводження. Ніякі обставини не можуть бути виправданням для застосування тортур, катувань або таких, що принижують гідність, видів поводження.

5. Працівники ПТПІ, які здійснюють охорону іноземців та осіб без громадянства, заступають на добове чергування.

6. Для забезпечення охорони призначається добовий наряд, до складу якого входять старший інспектор та його помічник - інспектор відділу охорони іноземців та їх супроводження, працівники відділу охорони, які виконують обов'язки з охорони іноземців та осіб без громадянства на постах, під час їх супроводження та перевезення.

7. Склад наряду, яким здійснюється добове чергування згідно з розстановкою добового наряду (додаток 15), щоденно затверджується директором ПТПІ або посадовою особою, яка виконує його обов'язки.

8. Пости охорони іноземців та осіб без громадянства можуть бути внутрішніми та зовнішніми, постійними і тимчасовими, однозмінними та двозмінними.

9. Кількість постів, їх розстановка і кількість працівників на постах установлюються табелем постів ПТПІ (додаток 16), який затверджується директором ПТПІ.

10. Кожному табельному посту надається постійний номер. У таблиці постів зазначаються об'єкти, які знаходяться під охороною, та основні обов'язки працівників, які охороняють іноземців та осіб без громадянства, на постах.

11. Для посилення охорони іноземців та осіб без громадянства, крім табельних, можуть виставлятися й позатабельні пости.

12. Внутрішні пости виставляються в коридорах біля кімнат для проживання іноземців та осіб без громадянства, прогулянкової території, зовнішнього периметра огорожі, а зовнішні - із зовнішнього боку периметра огорожі, а також у закладах охорони здоров'я під час лікування іноземців та осіб без громадянства та в адміністративних судах під час розгляду адміністративних справ.

{Пункт 12 розділу VIII із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства

13. Охорона іноземців та осіб без громадянства в закладах охорони здоров'я здійснюється цілодобово нарядом у складі не менше двох працівників.

14. На кожний пост розробляється постова відомість (додаток 17), у якій зазначаються прізвище працівника, який здійснює охорону, дата й час заступання на пост, відмітки про перевірку поста, про підміну працівника, який здійснює охорону.

15. Переміщення іноземців та осіб без громадянства по території ПТПІ, за виключенням зони проживання та прогулянкової території, та за його межами здійснюється у супроводі працівників, які здійснюють охорону.

16. Для перевезення іноземців та осіб без громадянства призначається наряд супроводження з числа найбільш досвідчених працівників відділу охорони та супроводження, з яких один призначається старшим. Кількість працівників наряду має забезпечувати надійну охорону осіб, які супроводжуються, і складати не менше:

4 - 5 осіб - для супроводження групи до 10 осіб;

5 - 7 осіб - для супроводження групи до 20 осіб.

17. Директор ПТПІ або посадова особа, яка виконує його обов'язки, може збільшити наряд з урахуванням особливостей категорії осіб, що супроводжуються, та інших чинників, що впливають на стан забезпечення їх охорони.

18. Перевезення іноземців та осіб без громадянства здійснюється на спеціально обладнаних для перевезення автомобілях.

19. При здійсненні перевезення іноземців та осіб без громадянства за межами ПТПІ визначаються маршрут слідування, порядок підтримання зв'язку та взаємодії наряду супроводження з правоохоронними органами у разі ускладнення обстановки на маршруті слідування, порядок дій у разі виникнення нестандартних ситуацій.

20. Під час перевезення іноземців та осіб без громадянства старший інспектор здійснює контроль за дотриманням нарядом супроводження визначеного маршруту руху.

21. Про стан забезпечення охорони іноземців та осіб без громадянства працівники, які здійснюють охорону іноземців та осіб без громадянства, на постах повідомляють старшого інспектора або його помічника через кожні 2 години у нічний час та через 4 години - в денний час, а під час перевезення - щогодини за допомогою радіозв'язку або внутрішнього телефонного зв'язку.

22. Щодня перед початком роботи директором ПТПІ або його заступником проводиться інструктаж нарядів, під час якого перевіряється їх готовність до роботи, звертається увага на дотримання заходів безпеки, особливі категорії осіб, які потребують посиленої охорони, а також на неприпустимість катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведінки і покарання.

23. Працівники, які здійснюють охорону іноземців та осіб без громадянства,

забезпечуються засобами радіозв'язку.

24. Керівництво нарядами здійснюється старшим інспектором та його помічником.

25. Про результати чергування в добовому наряді старший інспектор доповідає директоріві ПТППі або посадовій особі, яка виконує обов'язки, письмовим звітом під час здачі чергування.

26. У разі самовільного залишення іноземцем або особою без громадянства ПТППі старший інспектор невідкладно після отримання інформації повідомляє керівництво ПТППі, ДМС, відповідний структурний підрозділ ДМС, заінтересований орган, за рішенням якого іноземець або особа без громадянства розміщувалась в ПТППі, чергового територіального органу поліції за місцем розташування ПТППі та вживає в межах компетенції заходів щодо розшуку втікача.

27. Контроль за роботою нарядів здійснюється керівництвом ПТППі.

28. Тривалість роботи працівників ПТППі протягом робочого тижня не повинна перевищувати норму робочого часу, установлену Кодексом законів про працю України.

IX. Порядок проведення огляду кімнат для проживання іноземців та осіб без громадянства

1. З метою забезпечення належного порядку і безпеки іноземців та осіб без громадянства під час їх перебування в ПТППі відповідно до розпорядку дня в ПТППі проводяться ранкові перевірки.

2. Перевірки проводяться щодня силами двох нарядів – тих, що змінюються, і тих, що заступають на добове чергування, у присутності керівництва ПТППі, лікаря, а також інших працівників у разі потреби.

3. Під час перевірки іноземці та особи без громадянства перебувають у своїх житлових кімнатах. За списком перевіряється їх кількість, оглядаються предмети, що знаходяться в кімнатах.

4. Також перевіряється справність ліжок, вікон, решіток, дверей, замків, освітлення, засобів зв'язку і сигналізації, внутрішній порядок.

5. Заборонені для зберігання предмети, зазначені в пункті 13 Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1110 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 08 лютого 2012 року № 70), та додатку 1 до постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471-XII «Про право власності на окремі види майна», вилучаються в установленому порядку.

6. У разі виявлення технічних несправностей старшим інспектором наряду, що заступає на добове чергування, невідкладно у письмовій формі доповідається про це керівництву ПТППі та вживаються заходи щодо їх усунення.

7. Під час проведення перевірок від іноземців та осіб без громадянства

приймаються заяви, скарги. Лікарем здійснюється опитування щодо наявності скарг на стан здоров'я.

Х. Порядок дій посадових осіб ПТПІ, територіальних органів ДМС, органів охорони державного кордону при здійсненні примусового видворення та звільненні іноземців та осіб без громадянства з ПТПІ

1. Передача іноземців та осіб без громадянства заінтересованому органу та їх звільнення з ПТПІ здійснюється старшим інспектором за рішенням директора ПТПІ або особи, яка виконує його обов'язки.

2. Іноземці або особи без громадянства передаються заінтересованому органу для здійснення примусового видворення або передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, а також доставки іноземця або особи без громадянства до адміністративного суду з метою продовження строку затримання.

Передача іноземця або особи без громадянства здійснюється заінтересованому органу або іншому територіальному органу ДМС чи органу охорони державного кордону, уповноваженого ДМС або Адміністрацією Державної прикордонної служби, на підставі письмового повідомлення про заплановане здійснення примусового видворення чи передачу іноземця або особи без громадянства відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію чи доставляння іноземця або особи без громадянства до суду (додаток 18).

[Пункт 2 розділу Х в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017]

3. Про здійснення передачі іноземця або особи без громадянства заінтересований орган повідомляє адміністрацію ПТПІ не пізніше як за добу до проведення запланованого видворення, передачі або закінчення встановленого строку перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПІ.

[Пункт 3 розділу Х в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017]

4. Передача іноземця або особи без громадянства заінтересованому органу здійснюється згідно з актом приймання-передавання іноземця або особи без громадянства (додаток 1).

5. Звільнення з ПТПІ іноземців та осіб без громадянства, яких неможливо примусово видворити, здійснюється після отримання висновку територіального органу ДМС, підготовленого відповідно до підпункту 12 пункту 3.3 розділу III Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 15 липня 2013 року № 681, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 серпня 2013 року за № 1335/23867, про неможливість примусового видворення з України (додаток 19).

Звільнення іноземців або осіб без громадянства на підставі рішення суду про скасування рішення про їх затримання або примусове видворення за межі України, або відмову в продовженні строку затримання, що набрало законної сили, здійснюється невідкладно, але не пізніше трьох годин з моменту отримання адміністрацією ПТПІ

такого рішення (постанови, ухвали).

{Пункт 5 розділу X доповнено новим абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

6. Висновок про неможливість примусового видворення з України територіальний орган ДМС не пізніше ніж за один місяць до закінчення граничного терміну перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПІ надсилає адміністрації ПТПІ.

7. На підставі висновку територіального органу ДМС про неможливість примусового видворення з України іноземцю або особі без громадянства ПТПІ видається довідка після закінчення граничного строку перебування в ПТПІ про утримання іноземця (особи без громадянства) в ПТПІ, форма якої наведена в додатку 8 до Тимчасового порядку розгляду заяв для оформлення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 15 липня 2013 року № 681, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 серпня 2013 року за № 1335/23867.

8. У разі якщо разом з іноземцем або особою без громадянства в ПТПІ утримувалися його неповнолітні діти, їх дані також зазначаються у довідці.

9. Довідка про утримання іноземця або особи без громадянства в ПТПІ оформляється в трьох примірниках: перший під розписку видається іноземцеві або особі без громадянства, другий надсилається до органу, який помістив іноземця або особу без громадянства в ПТПІ, для долучення до матеріалів справи, третій долучається до особової справи іноземця або особи без громадянства та зберігається в ПТПІ.

10. У разі надання іноземцю або особі без громадянства посвідки на тимчасове проживання територіальний орган ДМС за місцем видачі посвідки протягом п'яти робочих днів письмово інформує ПТПІ.

11. Іноземці та особи без громадянства звільняються з ПТПІ на підставі рішення суду, що набрало законної сили, а також у разі їх визнання в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, установлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, та після закінчення строку затримання, передбаченого частиною другою статті 263 Кодексу України про адміністративні правопорушення, та якщо стосовно них судом не прийнято інших передбачених законодавством рішень.

{Пункт 11 розділу X в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

12. Для звільнення осіб, зазначених у пункті 11 цього розділу, заінтересований орган невідкладно надсилає ПТПІ повідомлення про необхідність звільнення іноземця або особи без громадянства з ПТПІ (додаток 20) та підтвердні документи.

13. Особі, яка звільняється з ПТПІ внаслідок обставин, зазначених в пункті 11 цього розділу, видається довідка про перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПІ (додаток 21).

14. При звільненні іноземців та осіб без громадянства з ПТПІ або передачі їх компетентним органам старший інспектор або його помічник повертає іноземцям та

особам без громадянства передані на зберігання документи та особисте майно, про що складається акт (додаток 3).

15. Рішення про звільнення іноземця та особи без громадянства з ПТПІ оформлюється постановою про звільнення іноземця або особи без громадянства з ПТПІ (додаток 22), яка затверджується директором ПТПІ.

16. Постанова оголошується іноземцеві та особі без громадянства під підпис. У разі необхідності постанова оголошується в присутності перекладача.

Директор Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу МВС

В.Є. Боднар

Додаток 1
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 2 розділу II)

Акт
приймання-передавання іноземця або особи без громадянства

_____ 20__ року

Відомості про особу, яка передається (приймається): _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

Стать _____
(ч/ж)

Дата народження _____
(число, місяць, рік)

Місце народження _____
(країна, область, район, місто, село)

Громадянство _____
(країна та останнє постійне місце проживання)

Сімейний стан _____

Документи, що посвідчують особу _____
(вид документа, дата видачі, найменування органу, що видав документ)

Неповнолітні діти, які затримані разом з особою

№ з/п	Прізвище та ім'я	Дата, місце народження	Ким доводиться

Обставини прибуття в Україну _____
(дата і місце перетинання кордону)

Дата, час, місце затримання _____

Ким здійснено затримання _____

Причина затримання _____

Відмітка про подання запиту щодо підтвердження особи _____

_____ (номер, дата, кому подано, результати)

Передав:

Прийняв:

_____ (найменування органу/установи)

_____ (найменування органу/ установи)

_____ (посада, звання, підпис, прізвище)

_____ (посада, звання, підпис, прізвище)

М. П.

Додаток 2

до Інструкції про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (пункт 21 розділу II)

ПОГОДЖЕНО

Директор _____
(найменування ПТПП)

(підпис, П. І. Б.)

_____ 20__ року

**Акт
приймання-передавання майна на зберігання**

_____ 20__ року

Пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства в особі _____
(посада, прізвище та ініціали працівника установи)

_____ (далі - Зберігач) та _____
(прізвище, ім'я, по батькові іноземця або особи без громадянства)

(далі – Поклажодавець) склали цей акт про таке:

1. Зберігач приймає на зберігання майно Поклажодавця:

№ з/п	Найменування майна	Кількість (шт.)	Особливі прикмети	Стан майна
1	2	3	4	5

2. Акт складений у двох автентичних примірниках, що мають однакову юридичну силу: по одному - для Зберігача і для Поклажодавця.

3. З підписанням цього акта майно вважається переданим Зберігачу на зберігання Поклажодавцем і претензій одна до одної сторони не мають.

Від Зберігача

Від Поклажодавця

(підпис, посада, П. І. Б.)

(підпис, П. І. Б. іноземця або особи без громадянства)

(підпис, П. І. Б. перекладача)

М. П.

Додаток 3
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 28 розділу II)

ПОГОДЖЕНО

Директор _____
(найменування ПТТП)

(підпис, П. І. Б.)

_____ 20__ року

**Акт
видачі переданого на зберігання майна**

_____ 20__ року

Пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства в
особі _____
(посада, прізвище та ініціали працівника установи)

_____ (далі – Зберігач) та _____
(прізвище, ім'я, по батькові іноземця або особи без громадянства)

(далі – Поклажодавець) склали цей акт про таке:

1. Зберігач видає передане на зберігання майно Поклажодавця:

№ з/п	Найменування майна	Кількість (шт.)	Особливі прикмети	Стан майна
1	2	3	4	5

2. Акт складений у двох автентичних примірниках, що мають однакову юридичну силу: по одному - для Зберігача і для Поклажодавця.

3. З підписанням цього акта майно вважається виданим Зберігачем Поклажодавцеві і претензій одна до одної сторони не мають.

Від Зберігача

Від Поклажодавця

(підпис, посада, П. І. Б.)

(підпис, П. І. Б. іноземця або особи без громадянства)

(підпис, П. І. Б. перекладача)

М. П.

Додаток 4
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 31 розділу II)

ЖУРНАЛ
ознайомлення іноземців та осіб без громадянства з правилами перебування в
ПТПІ

Том № _____
Розпочато _____20__ року
Закінчено _____20__ року
На _____аркушах

№ з/п	П. І. Б.	Громадянство	Дата розміщення	Ознайомлення іноземця або особи без громадянства з її правами, причинами розміщення в ПТПІ та строком тримання, правилами проживання і розпорядком дня, контактними телефонами державних та правозахисних організацій тощо	Отримання іноземцем або особою без громадянства повідомлення
				Підпис іноземця або особи без громадянства (дата)	Підпис іноземця або особи без громадянства (дата)
				Підпис перекладача (дата)	Підпис перекладача (дата)
1	2	3	4	5	6

Додаток 5
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 1 розділу III)

ЖУРНАЛ
обліку іноземців та осіб без громадянства, розміщених в ПТПП

Том № _____
Розпочато _____ 20__ року
Закінчено _____ 20__ року
На _____ аркушах

№ з/п	П. І. Б.	Число, місяць та рік народження, Документи, що посвідчують	Громадянство	Дата затримання, назва органу, який затримував	Назва органу, який доставив	Дата і час розміщення в ПТПП. Назва органу за	Майно, передане	Дата і час звільнення іноземця або особи без громадянства з ПТПП. Назва органу, який звільнив або	Назва органу, якому передано іноземця або	Майно, повернуто іноземцеві або особі без	Примітка		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Додаток 6
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 4 розділу III)

Акт
опитування іноземця або особи без громадянства, якого (яку)
розміщено в ПТПП

_____ 20__ року

Я, _____
(посада, найменування установи, прізвище, ініціали)

провів опитування.

1. Прізвище, ім'я, по батькові _____
2. Рік народження _____ 3. Місце народження _____
4. Громадянство _____ 5. Освіта _____
(які учбові заклади закінчено)

6. Адреса останнього місця проживання _____
7. Мови, якими володіє _____
8. Стан здоров'я _____
(які має захворювання)

9. Які є в наявності документи (які мав документи) _____
10. Сімейний стан _____
(якщо є сім'я, склад сім'ї, адреса місця її проживання, місцезнаходження)

11. Чи перебував раніше в Україні, чи затримувався правоохоронними
органами _____

12. Чи є родичі, знайомі в Україні _____
(прізвища, адреси місць їх проживання)

13. Чи поміщався раніше до ПТПП _____
(рік, найменування ПТПП)

14. Коли залишив країну проживання, у яких країнах перебував до
прибуття в Україну _____

15. За яким маршрутом рухався, які міста, населені пункти України
проїжджав, де проживав, хто здійснював перевезення _____

16. Чи має бажання повернутися на батьківщину _____
Інші відомості _____

Підпис особи, яку опитано _____
Підпис працівника, який проводив опитування _____
Підпис перекладача _____

_____ 20__ року

Додаток 7
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 10 розділу III)

Начальникові

(найменування органу, підрозділу)

(посада, прізвище, ініціали)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про ідентифікацію іноземця або особи без громадянства

Повідомляємо про ідентифікацію

(громадянство іноземця або особи без громадянства, прізвище, ім'я, по батькові)
який(ка) доставлений(а) до ПТПП ____ 20__ року

(найменування органу, підрозділу)
як _____
(громадянство іноземця або особи без громадянства, прізвище, ім'я, по батькові)

Прошу вжити заходів щодо здійснення примусового видворення
зазначеної особи.

Директор ПТПП

(найменування ПТПП)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

____ 20__ року

М. П.

Додаток 8
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 12 розділу IV)

ЖУРНАЛ

видачі постільних речей, речового майна, мийних засобів та засобів особистої гігієни особам,
розміщеним в ПТПП

Том № _____

Розпочато _____ 20__ року

Закінчено _____ 20__ року

На _____ аркушах

№ з/п	П. І. Б. іноземця або особи без громадянст ва, дата розміщення в ПТПП	З якого часу утримуєть ся в ПТПП	Найменуван ня та кількість виданого майна, мийних засобів та засобів особистої гігієни	Види майна (інвентарне/ особистого користуван ня)	Дата видачі майна, мийних засобів та засобів особист ої гігієни	Підпис іноземця або особи без громадянст ва про отримання майна	Найменуван ня та кількість майна, повернутого іноземцем або особою без громадянст ва	Дата та підпис посадов ої особи ПТПП про отриман ня майна
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Додаток 9
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 37 розділу IV)

ЖУРНАЛ
обліку проведення прогулянок та побачень іноземців та осіб без громадянства, які
утримуються в ПТПП

Том № _____
Розпочато _____ 20__
року
Закінчено _____ 20__
року
На _____ аркушах

№ з/п	П. І. Б. іноземця або особи без громадянства, дата розміщенн я в ПТПП	Відмова іноземця або особи без громадянства від прогулянок, дата, час	Причина відмови від прогулянок	Скорочен но або скасован о прогулянку	Причина скорочен ня або скасуван ня прогулянок	Прізвищ е працівни ка, яким скорочен о або скасован о прогулянку	Перерва но або припинен о побачен ня, дата, час	Причина перерви або припинен ня побачен ня	Прізвищ е працівни ка, яким перерван о або припинен о побаченн я
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Додаток 10
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 5 розділу V)

ЖУРНАЛ

обліку доставлених іноземців та осіб без громадянства до закладів охорони здоров'я та
виклику бригад екстреної медичної допомоги

Том № _____
Розпочато _____ 20 ____
року
Закінчено _____ 20 ____
року
На _____ аркушах

№ з/п	П. І. Б. іноземця або особи без громадянства, дата народження, громадянство	Найменування закладу охорони здоров'я, діагноз захворювання, дата доставлення	Результати медичного огляду, рекомендації лікаря	Дата, час виклику бригади екстреної медичної допомоги, попередній діагноз	Дата, час прибуття бригади екстреної медичної допомоги	Результати медичного огляду, рекомендації лікаря	Примітка
1	2	3	4	5	6	7	8

Додаток 11
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 11 розділу V)

ЖУРНАЛ

первинного медичного огляду іноземців та осіб без громадянства, розміщених в ПТПП

Том № _____

Розпочато _____ 20__ року

Закінчено _____ 20__ року

На _____ аркушах

№	П. І. Б. іноземця або особи без громадянс тва	Громадянс тво	Рік народже ння	Дата розміще ння в ПТПП	Скарг и на стан здо ро в'я	Результати огляду (попередні й діагноз захворюва ння, встановлен ий лікарем)	Наданн я медичн ої допомо ги	Рекоменд ації лікаря	П. І. Б. лікар я, підп ис, дата	Приміт ка
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Додаток 12
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 14 розділу V)

ЖУРНАЛ

обліку виявлених тілесних ушкоджень у іноземця або особи без громадянства,
доставленого(ої) до ПТПП

Том № _____
Розпочато _____ 20__
року
Закінчено _____ 20__
року
На _____ аркушах

№ п/п	Дата і час виявлення тілесних ушкоджень	П. І. Б. та дата народження особи, у якої виявлено тілесні ушкодження, назва органу (підрозділу), з якого прибула особа	Обставини події, час і місце заподіяння тілесних ушкоджень	Прізвище (посада) особи, яка, на думку потерпілого, заподіяла йому тілесні ушкодження	Дата, час, П. І. Б. медичного працівника ПТПП, який проводив огляд потерпілого	Характер, розміри та локалізація виявлених тілесних ушкоджень	Дата, час, П. І. Б. старшого інспектора та посадової особи ПТПП, яка її отримала вказану інформацію	Дата і час направлення інформації прокурору, П. І. Б. посадової особи, яка її підписала	Вжиті заходи та дата прийняття рішення за результатами перевірки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Додаток 13
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 8 розділу VI)

Директорові _____
(найменування ІТПП)

(П. І. Б.)

Від _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

(адреса місця проживання, громадянство)

(документ, що посвідчує особу, серія, номер, ким виданий)

(родинні зв'язки, знайомства тощо)

ЗАЯВА

Прошу прийняти передачу для				
		(прізвище, ім'я, по батькові особи, громадянство)		
Список продуктів, речей, предметів, що передаються:				
№ з/п	Назва продуктів або речей	Вага	Кількість	Примітка
1	2	3	4	5

_____ 20__ року

(підпис особи, яка передала передачу)

_____ 20__ року

(прізвище та підпис працівника, що приймав передачу)

_____ 20__ року

(прізвище та підпис працівника, що приймав передачу)

_____ 20__ року

(підпис особи, яка одержала передачу)

Додаток 14
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 15 розділу VI)

Том № _____
Розпочато _____ 20__ року
Закінчено _____ 20__ року
На _____ аркушах

ЖУРНАЛ
обліку приймання передач та посилок для іноземців та осіб без громадянства, які
утримуються в ПТГП

№ з/п	П. І. Б. одержувача передачі (посилки)	Громадянство	П. І. Б. особи, яка передала передачу, відправила посилку	П. І. Б. працівника (працівників), який (які) проводили огляд передачі (посилки)
1	2	3	4	5
Дата	Час	Відмітка особи про одержання передачі (посилки)	Речі, предмети, які не прийняті (відомості про їх повернення, знищення)	
6	7	8	9	

Додаток 15
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 7 розділу VIII)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор _____
(найменування ПТПП)

(підпис, П. І. Б.)

____ 20__ року

М. П.

РОЗСТАНОВКА ДОБОВОГО НАРЯДУ

на ____ 20__ року

Добове чергування: з ____ год. ____ хв. ____ 20__ року
до ____ год. ____ хв. ____ 20__ року

Старший інспектор _____
(П. І. Б.) (підпис)

Помічник старшого інспектора _____
(П. І. Б.) (підпис)

Пост № 1

1. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)
2. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)
3. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)
4. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)

Пост № 2

1. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)

Пост № 3

1. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)

Пост № 4

1. _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)

Інструктаж наряду провели: _____
(посада, П. І. Б.) (підпис)

Примітки _____

Додаток 16
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства
в пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 9 розділу VIII)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор _____
(найменування ПТП)

(підпис, П. І. Б.)

_____ 20__ року

М.П.

ТАБЕЛЬ
постів ПТП

Склад наряду, кількість і найменування постів	Призначення поста
Не менше двох працівників ПТП	
Пост № 1 Внутрішній, двозмінний, цілодобовий (біля кімнат для проживання іноземців та осіб без громадянства)	Охорона іноземців та осіб без громадянства в кімнатах для проживання ПТП
Пост № 2 Внутрішній, двозмінний, цілодобовий (на КПП)	Здійснення перепускного режиму в ПТП
Пост № 3 Двозмінний, внутрішній (у дворі ПТП, біля прогулянкових майданчиків, біля зовнішнього периметра огорожі)	Охорона іноземців та осіб без громадянства під час прогулянок, охорона ПТП
Пост № 4 Тимчасовий, зовнішній, двозмінний (із зовнішнього боку периметра огорожі)	Охорона ПТП, іноземців та осіб без громадянства, недопущення сторонніх осіб на територію та самовільного залишення ПТП утримуваними особами
Пост № 5 Тимчасовий, зовнішній, двозмінний (біля медичних палат)	Охорона іноземців та осіб без громадянства в закладах охорони здоров'я
Зв'язок з: керівництвом ДМС (ДСЮБГ) черговим по ГУНПУ, УНПУ черговим по територіальному міжрегіональному органу поліції екстреною (швидкою) медичною допомогою пожежною охороною. Позивний радіостанції ПТП:	Номери телефонів:

Додаток 17
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 14 розділу VIII)

ПОСТОВА ВІДОМІСТЬ

внутрішнього поста № _____ біля кімнат № _____
з охорони утримуваних у ПТПІ іноземців та осіб без громадянства

(найменування ПТПІ)
Постовий _____
(посада, П. І. Б.)
Дата і час заступання на пост _____ 20__ року о __ год. __ хв.

Перевірка несення служби постовим

Дата, час перевірки	Посада, прізвище перевіряючого	Зауваження, підпис перевіряючого	Ужиті заходи (дата, підпис посадової особи ПТПІ)
1	2	3	4

Зворотний бік постової відомості

№ кімнати	Рух утримуваних у ПТПІ іноземців та осіб без громадянства			
	Прийнято під охорону	Прибуло	Вибуло	Передано під охорону
1	2	3	4	5
Усього				

ПІДМІНА ПОСТА

____ год. ____ хв. постовим _____
(П. І. Б.)
____ год. ____ хв. постовим _____
(П. І. Б.)
Пост прийняв _____
(П. І. Б.)
____ год. ____ хв. _____ 20__ року
Пост здав _____
(П. І. Б.)
____ год. ____ хв. _____ 20__ року
Відомості прийняв і перевірів старший інспектор _____
(прізвище, підпис)

Додаток 18
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 2 розділу X)

Директорові _____
(найменування ПТПП)

(П.І.Б.)

ПОВІДОМЛЕННЯ

про заплановане здійснення примусового видворення чи передачу
іноземця або особи без громадянства відповідно до міжнародних
договорів України про реадмісію чи доставляння іноземця або особи без
громадянства до суду

Повідомляємо про те, що _____
(дата, час, найменування органу/підрозділу)

буде здійснено примусове видворення (передача відповідно до міжнародних
договорів України про реадмісію), доставлення до суду

_____,
(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство особи)

розміщеної (го) в ПТПП ____ . ____ . 20 ____ .

Начальник _____
(найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

____. _____ 20 ____ року

М. П.

{Додаток 18 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 458 від 31.05.2017}

Додаток 19
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 5 розділу X)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____
(найменування органу)

_____ (підпис, П. І. Б.)
_____ 20__ року

М. П.

ВИСНОВОК
про неможливість примусового видворення з України
гр. _____
(громадянство, прізвище, ім'я особи)

Я, _____,
(посада, П. І. Б.)
розглянувши заяву іноземця або особи без громадянства _____,
(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))
стать _____,
(ч/ж)
дата народження _____,
(число, місяць, рік)
місце народження _____,
(країна, область, район, місто, село)
громадянство _____,
(країна, останнє постійне місце проживання)
сімейний стан _____,
документи, що посвідчують особу _____,
_____ (вид документа, дата видачі, найменування органу, що видав документ)
неповнолітні діти, які перебувають разом з особою

№ з/п	Прізвище та ім'я	Дата, місце народження
1	2	3

та зібрані матеріали (матеріали щодо іноземця або особи без громадянства від _____),
(найменування органу)

УСТАНОВИВ:

(зазначається вся інформація в хронологічному порядку з часу затримання іноземця або особи без громадянства)

З метою примусового видворення _____

(П. І. Б. іноземця або особи без громадянства)

були проведені заходи:

(найменування органу)

Однак вжиті заходи не забезпечили можливість здійснення примусового видворення з України _____

(П. І. Б. іноземця або особи без громадянства)

через _____

(вказується причина, що унеможливило здійснення примусового видворення)

(посада, найменування органу)

(підпис)

(П. І. Б.)

_____ 20__ року

Додаток 20
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 12 розділу X)

Директорові _____
(найменування ПТПП)

(П. І. Б.)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про необхідність звільнення іноземця або особи без громадянства з ПТПП

Повідомляємо, що гр. _____

(прізвище, ім'я, по батькові особи, рік народження, громадянство),
який утримується в _____

(найменування ПТПП)
з _____ 20__ року, підлягає звільненню у зв'язку із

(зазначається підстава звільнення, рішення згідно з документом, ким і коли виданий)

Начальник

(найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

_____ 20__ року

М. П.

Додаток 21
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 13 розділу X)

ДОВІДКА
про перебування іноземця або особи без громадянства в ПТПП

Видана

(прізвище, ім'я, по батькові, громадянство)

19__ року народження, в тому, що він (вона) з _____ 20__ року
до _____ 20__ року перебував(ла) у _____
_____ (найменування ПТПП)

Директор

(найменування ПТПП)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

_____ 20__ року

М. П.

Додаток 22
до Інструкції про порядок утримання
іноземців та осіб без громадянства в
пунктах тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні
(пункт 15 розділу X)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор _____
(найменування ПТПІ)

(підпис, П. І. Б.)

_____ 20__ року

М. П.

ПОСТАНОВА
про звільнення іноземця або особи без громадянства з ПТПІ

Я, _____,
(посада, прізвище, ініціали працівника ПТПІ, який виніс постанову)
на підставі матеріалів, отриманих від _____
(найменування органу/підрозділу)
стосовно _____,
(прізвище, ім'я, по батькові особи, рік народження, громадянство)
затриманого _____ 20__ року _____
(найменування органу/підрозділу)
та поміщеного до ПТПІ _____ 20__ року,

УСТАНОВИВ:

Особа _____,
(прізвище, ім'я, по батькові іноземця або особи без громадянства)
дата народження _____, місце народження _____
(число, місяць, рік)
_____,
громадянство _____, сімейний стан _____,

та неповнолітні діти, які перебувають разом з особою:

№ з/п	Прізвище та ім'я	Дата, місце народження
1	2	3

за повідомленням _____
(найменування органу)
від _____ 20__ року № _____ підлягає звільненню з ПТПІ.

ПОСТАНОВИВ:

Звільнити з ПТПП _____
 (прізвище, ім'я, по батькові іноземця або особи без громадянства)
 та видати довідку _____
 (назва довідки)

 (П. І. Б. працівника, який виніс постанову) _____
 (підпис)
 ____ 20__ року

Постанова мені оголошена

 (прізвище, ім'я, по батькові іноземця або особи без громадянства) _____
 (підпис)
 ____ 20__ року

 (прізвище, ім'я, по батькові перекладача) _____
 (підпис)
 ____ 20__ року

**3.1.9. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 28.03.2016 № 217 «Про затвердження Вимог до
матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб,
які потребують додаткового захисту, що проживають
у пунктах тимчасового розміщення біженців», що
зареєстрований в Міністерстві юстиції України
09.06.2016 за № 833/28963**

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
09 червня 2016 р.
за № 833/28963

**Про затвердження Вимог до матеріально-побутового забезпечення біженців
та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового
розміщення біженців**

Відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», та постанови Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360 «Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України» та з метою створення належного рівня матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що розміщуються у ПТРБ, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців, що додаються.
2. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу (Боднар В.Є.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.
3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної міграційної служби України Соколюка М.Ю.

Міністр

А.Б. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

В.о. Міністра
охорони здоров'я України
Голова Державної
міграційної служби України

В. Шафранський

М.Ю. Соколюк

В.В. Лутковська

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ
Міністерства внутрішніх
справ України
28.03.2016 № 217

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
09 червня 2016 р.
за № 833/28963

ВИМОГИ

до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців

I. Загальні положення

1. Ці Вимоги визначають умови забезпечення осіб, розміщених в пунктах тимчасового розміщення біженців (далі - ПТРБ), житлово-побутовими умовами, харчуванням, медичним обслуговуванням, речовим забезпеченням.

2. Відповідно до Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» в ПТРБ тимчасово розміщуються особи:

1) які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

2) стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту;

3) яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

3. Вимоги спрямовані на забезпечення належних умов проживання розміщених в ПТРБ осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно забезпечити своє проживання, та створення для них відповідних умов для реалізації їх прав, передбачених законодавством.

II. Вимоги до житлово-побутових умов

Забезпечення житлово-побутовими умовами розміщених в ПТРБ осіб включає:

надання житлових приміщень, обладнаних спальними ліжками, меблями, внутрішніми мережами, в тому числі системою централізованого опалення, водопостачання та водовідведення, а також вентиляції, електропостачання, природним та штучним освітленням згідно із санітарними нормами;

забезпечення приміщеннями та обладнанням, необхідним для медичного обслуговування, приготування їжі, приміщеннями багатоцільового призначення, в тому числі для проведення навчання, організації дозвілля, створення бібліотеки, ігрових кімнат для дітей, кімнат для задоволення релігійних потреб;

облаштування приміщень загального користування, в тому числі для прання та сушіння одягу і білизни, спортивних та дитячих майданчиків.

III. Вимоги до організації харчування

1. Розміщені в ПТРБ особи забезпечуються харчуванням згідно з нормами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 року № 144 «Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби».

2. Харчування може бути централізованим і забезпечуватися в їдальні ПТРБ. Приготування їжі може здійснюватися іноземцями та особами без громадянства самостійно у спеціально облаштованих для цього приміщеннях. У цьому випадку їм видається відповідний набір продуктів або виплачується компенсація за набір продуктів для їх самостійного придбання.

3. Приміщення для приготування їжі повністю облаштовуються побутовою технікою та обладнанням, у тому числі електричними або газовими плитами, холодильниками, мікрохвильовими печами, кухонним посудом, призначеним для загального користування, обладнанням та засобами для миття посуду.

IV. Вимоги до медичного забезпечення

1. Медична допомога та консультації надаються медичними працівниками в пункті охорони здоров'я ПТРБ, а також у закладах охорони здоров'я відповідно до вимог чинного законодавства.

2. При лікуванні розміщені в ПТРБ особи забезпечуються лікарськими засобами та виробами медичного призначення згідно з призначенням лікаря, а також дезінфекційними засобами відповідно до вимог чинного законодавства.

V. Вимоги до речового забезпечення

1. Розміщені в ПТРБ особи забезпечуються речовим майном, яке включає:

1) набір текстильної білизни (матрац, ковдра, подушка, простирадло, підковдра, наволочка, рушник);

2) одяг, білизна, взуття:

набір предметів гардеробу для чоловіків та жінок (верхній зимовий одяг, сукня та спідниця для жінок, брюки, джемпер, натільна білизна, панчішно-шкарпеткові вироби, головні убори, взуття за сезоном);

набір предметів гардеробу для дітей (верхній зимовий одяг, верхній демісезонний одяг, сукня та спідниця для дівчаток, сорочка для хлопчиків, брюки, натільна білизна, панчішно-шкарпеткові вироби, головні убори, взуття за сезоном);

3) предмети особистої гігієни, мийні та чистячі засоби:

засоби гігієни (зубна паста, зубна щітка, памперси, гігієнічні прокладки);

мийні та чистячі засоби (мило, пральний порошок, синтетичні мийні засоби, шампунь);

4) предмети побутового та господарського призначення:

посуд (тарілки для перших та других страв, каструля, чайник, сковорідка);

столові прибори (ложки столова та чайна, виделка, ніж, чашка);

побутові прилади для спеціально обладнаних кімнат (холодильник, електрична (газова) плита, мікрохвильова піч, пральна машина, електропраска).

2. Одягом та взуттям забезпечуються особи, які не мають власного одягу чи взуття, який відповідав би порі року, або якщо їх одяг чи взуття не придатні для використання.

3. Діти забезпечуються предметами гардеробу з урахуванням їх статі та віку.

4. Забезпечення розміщених в ПТРБ осіб наборами текстильної білизни, предметами гардеробу, засобами особистої гігієни, мийними та чистячими засобами, предметами побутового та господарського призначення здійснюється згідно з вимогами чинного законодавства.

Директор
Департаменту формування
політики щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу МВС

В.Є. Боднар

**3.1.10. Наказ Міністерства внутрішніх справ України
від 14.06.2018 № 503 «Про затвердження Положення
про пункти тимчасового розміщення біженців»,
що зареєстрований Міністерством юстиції України
06.07.2018 за № 788/32240**

Про затвердження Положення про пункти тимчасового розміщення біженців

Відповідно до частини восьмої статті 29 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», з метою організації тимчасового розміщення осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями чи особами, які потребують додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, у пунктах тимчасового розміщення біженців НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про пункти тимчасового розміщення біженців, що додається.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Державного комітету України у справах національностей та міграції від 05 вересня 2002 року № 31 «Про затвердження Положення про пункти тимчасового розміщення біженців та Правил проживання у пункті тимчасового розміщення біженців», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 02 жовтня 2002 року за № 797/7085.

3. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу МВС (Боднар В.Є.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної міграційної служби України Соколюка М.Ю.

Міністр
А.Б. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної служби України
з питань безпечності харчових продуктів
та захисту споживачів
Голова Державної міграційної служби України
В.о. Міністра охорони здоров'я України
Уповноважений Верховної Ради України
з прав людини

В. Лапа
М. Соколюк
У. Супрун
Л.Л. Денісова

**ПОЛОЖЕННЯ
про пункти тимчасового розміщення біженців**

I. Загальні положення

1. Пункт тимчасового розміщення біженців (далі – пункт) – місце для тимчасового розміщення осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Пункт у своїй діяльності керується Конституцією України, Законом України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», іншими законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства внутрішніх справ України та цим Положенням.

3. Пункт є юридичною особою, має самостійний баланс, реєстраційні рахунки в органах Державного казначейства України, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

4. Пункт утворюється, реорганізується, утримується та ліквідується Державною міграційною службою України і належить до сфери її управління.

На базі пункту може створюватися спеціальне приміщення (центр) для дітей, розлучених із сім'єю, які заявили про намір бути визнаними біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, оскаржують рішення щодо статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту. Порядок приймання і перебування у центрі згаданих категорій дітей, розлучених із сім'єю, врегульовується окремим положенням, затвердженим наказом МВС.

5. Штатна чисельність пункту затверджується Головою ДМС.

6. Контроль за діяльністю пункту здійснюють структурні підрозділи ДМС в межах визначених повноважень.

7. Державний нагляд (контроль) за дотриманням у пунктах санітарного законодавства здійснюють територіальні органи Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

II. Основні завдання пунктів

1. Основними завданнями пунктів є:

забезпечення тимчасового розміщення строком до шести місяців осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями чи особами, які потребують додаткового захисту, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту (далі – особи, які розміщені в пункті);

створення належних умов для проживання осіб, які розміщені в пункті, забезпечення їх необхідною первинною медичною допомогою, харчуванням тощо;

сприяння та створення умов для реалізації особами, які розміщені в пункті, прав і свобод, передбачених законодавством.

2. Строк перебування в пункті може бути продовжений на період існування обставин та у порядку, передбаченому пунктами 17-20 розділу III цього Положення.

III. Порядок розміщення та перебування осіб в пунктах

1. До пунктів направляються особи, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та особи, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями чи особами, які потребують додаткового захисту, та не можуть самостійно забезпечити себе житлом.

Разом з цими особами для розміщення в пункті можуть бути направлені члени їх сімей та інші особи, які були ними усиновлені або перебувають під їх опікою чи піклуванням, як це визначається національним законодавством і звичаями відповідної країни, які супроводжують цих осіб і відомості про яких внесені до заяви-анкети про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту (далі - особи, інформація про яких внесена до заяви-анкети про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту), зразок якої затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 вересня 2011 року № 649 «Про затвердження Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05 жовтня 2011 року за № 1146/19884 (далі - наказ Міністерства внутрішніх справ України № 649).

2. Особи, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та особи, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями чи особами, які потребують додаткового захисту, розміщуються в пунктах на підставі направлення територіального органу ДМС (далі - територіальний орган) для розміщення в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 1).

Територіальним органом направлення для розміщення в пункті видається на підставі особистої заяви особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, про розміщення в пункті.

До заяви особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, про розміщення в пункті та до направлення територіального органу для розміщення в пункті вносяться відомості про осіб, інформація про яких внесена до заяви-анкети про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

3. Направлення для розміщення в пункті дійсне протягом 30 діб з дня його видачі.

У разі якщо особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, не прибула в пункт і строк дії направлення для розміщення її в пункті закінчився, територіальний орган на підставі її звернення може видати нове направлення для розміщення в пункті.

Якщо особа втратила направлення для розміщення в пункті, територіальний орган, який видав це направлення, за заявою цієї особи може його видати повторно.

4. Територіальний орган під час розгляду заяви особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, про розміщення в пункті перед розміщенням особи не пізніше ніж за дві доби до запланованого розміщення повідомляє про це пункт та надсилає факсимільним або електронним зв'язком копію довідки про звернення за захистом в Україні, а також інформацію щодо особи, яка пройшла медичний огляд, за формою, наведеною у додатку 19 до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України № 649.

Директор пункту або особа, яка виконує його обов'язки, розглядає матеріали та не більше ніж упродовж доби з часу їх надходження повідомляє територіальний орган засобами факсимільного або електронного зв'язку про можливість або неможливість розміщення такої особи в пункті.

5. Пункт може відмовити територіальному органу в розміщенні особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту:

за відсутності вільних місць;

за відсутності довідки про звернення за захистом в Україні або у разі, якщо строк дії довідки про звернення за захистом в Україні закінчився;

за відсутності копії довідки з інформацією щодо особи, яка пройшла медичний огляд;

при виявленні в особи інфекційних хвороб та хвороб, несумісних для спільного проживання;

у разі ускладнення санітарно-епідемічної ситуації в пункті.

6. Розміщення в пункті особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган погоджує із структурним підрозділом ДМС шляхом надсилання листа та копії довідки про звернення за захистом в Україні.

7. Структурний підрозділ ДМС може запропонувати територіальному органу, який розміщує особу, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особу, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту в пункті, розмістити її в іншому пункті тимчасового розміщення біженців у разі відсутності в пункті вільних місць або ускладнення санітарно-епідемічної ситуації.

8. Після отримання письмового погодження структурного підрозділу ДМС на розміщення в пункті особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, територіальний орган видає їй направлення для розміщення в пункті на строк до шести місяців.

9. Особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, що прибула до пункту з метою розміщення, зобов'язана надати

адміністрації пункту направлення для розміщення в пункті, строк дії якого не закінчився на дату прибуття в пункт, копію інформації щодо особи, яка пройшла медичний огляд, а також пред'явити довідку про звернення за захистом в Україні, строк дії якої не закінчився на дату прибуття в пункт.

10. На кожну повнолітню особу під час розміщення в пункті відповідальним працівником структурного підрозділу пункту оформлюється особова справа згідно з описом документів, що знаходяться в особовій справі особи, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 2).

Відомості про дітей зазначаються в особовій справі особи, до заяви-анкети якої про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, внесені відомості про цих дітей.

11. Під час розміщення в пункті особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, відповідальним працівником структурного підрозділу пункту заповнюється реєстраційний листок на особу, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 3), та дітей, які внесені до її заяви-анкети про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. За необхідності для здійснення перекладу залучається перекладач.

12. При розміщенні в пункті особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, відповідальний працівник пункту особисто або за допомогою перекладача на зрозумілій для цієї особи мові ознайомлює її з правами осіб, які розміщені в пункті, та обов'язками, які зазначені у пункті 37 цього розділу, строками перебування в пункті, правилами проживання в пункті та правилами внутрішнього розпорядку пункту для осіб, які розміщені в пункті, умовами забезпечення харчуванням, надає контактні телефони державних органів, роз'яснення щодо порядку звернення про надання безоплатної правової допомоги відповідно до закону, що регулює надання безоплатної правової допомоги, та надає цій особі повідомлення із зазначеною інформацією в друкованому вигляді (далі - повідомлення).

Про отримання зазначеної інформації в повідомленні, яке складається у довільній формі, проставляють підписи особа, яка розміщується в пункті, відповідальний працівник пункту та перекладач (за наявності). Копія повідомлення долучається до особової справи особи, яка розміщена в пункті.

Особа, яка отримала інформацію та повідомлення, проставляє підпис у журналі ознайомлення особи, яка розміщується в пункті, з правилами перебування в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 4).

13. При розміщенні в пункті особа, підписує зобов'язання особи, яка розміщується в пункті, щодо виселення з пункту у разі прийняття щодо неї рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 5).

14. Під час розміщення в пункті на кожну особу заповнюється медична карта амбулаторного хворого (форма № 025/о), за формою, затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110 «Про затвердження форм первинної облікової документації та інструкцій щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974 (далі - наказ Міністерства охорони здоров'я України № 110).

За згодою осіб проводиться медичний огляд на наявність педикульозу, корости та інших інфекційних захворювань.

15. Розміщення в пункті кожної особи оформлюється наказом пункту про

розміщення особи в пункті.

16. Особи, яких було визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, територіальним органом для розміщення в пункт не направляються, але можуть проживати у пункті, якщо вони були визнані біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, під час їхнього проживання в пункті.

17. Строк перебування в пункті осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями чи особами, які потребують додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, може бути продовжено територіальним органом щоразу не більш як на шість місяців на підставі заяви особи, яка розміщена в пункті, якщо під час перебування у пункті вона не змогла самостійно забезпечити себе іншим житлом.

До заяви особи, розміщеної в пункті, про продовження строку перебування в пункті вносяться відомості про осіб, інформація про яких внесена до заяви-анкети цієї особи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, які розміщені в пункті разом з цією особою.

18. Продовження строку перебування особам, які розміщені у пункті, територіальний орган погоджує з відповідним структурним підрозділом ДМС.

19. Про продовження строку перебування особи, яка розміщена в пункті, а також осіб, інформація про яких внесена до заяви-анкети цієї особи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, які розміщені в пункті разом з цією особою, територіальний орган не менше ніж за дві доби до закінчення встановленого строку перебування особи в пункті повідомляє пункт листом шляхом використання засобів факсимільного або електронного зв'язку.

20. На підставі листа територіального органу про продовження строку перебування особи, яка розміщена в пункті, а також осіб, інформація про яких внесена до заяви-анкети цієї особи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, які розміщені в пункті разом з цією особою, щодо кожної такої особи видається наказ пункту про продовження строку перебування розміщеної в пункті особи на строк, визначений територіальним органом.

21. Особи, які розміщені в пункті, забезпечуються житлово-побутовими умовами, харчуванням, медичним обслуговуванням та речами згідно з Вимогами до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців, затвердженими наказом Міністерства внутрішніх справ України від 28 березня 2016 року № 217 «Про затвердження Вимог до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців», зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 09 червня 2016 року за № 833/28963 (далі - Вимоги до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців).

Особи, які розміщені в пункті, отримують набори текстильної білизни, що надається їм у тимчасове користування, а також одяг, білизну, взуття, предмети особистої гігієни, мийні засоби під підпис у журналі реєстрації видачі речей та предметів особам, які розміщені в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 6).

22. Особи, які розміщені в пункті, розселяються окремо за статевими ознаками і за необхідності - за релігійними переконаннями, етнічним походженням та іншими відмінностями.

Сім'ї осіб, які розміщені в пункті, розселяються в окремих житлових кімнатах.

Кімнати для осіб з інвалідністю, розміщених в пункті, а також житлові будівлі та інші приміщення, якими вони користуються, облаштовуються з урахуванням потреб осіб з

інвалідністю згідно з встановленими законодавством нормами.

23. Житлові кімнати обладнуються одноярусними або двоярусними ліжками, столами, стільцями, приліжковими тумбочками та шафами для одягу.

У кожній житловій будівлі пункту облаштовуються приміщення із санвузлами та душовими кабінами.

24. Речі та предмети осіб, які розміщені в пункті, для тимчасового зберігання можуть передаватися до кімнати для зберігання особистих речей осіб, розміщених в пункті.

25. Перелік речей та предметів осіб, які розміщені в пункті, переданих на тимчасове зберігання, зазначається в акті передавання на зберігання речей та предметів (додаток 7), який складається у двох примірниках і підписується працівником пункту, що прийняв на зберігання речі та предмети, та особою, яка їх передала, один примірник якого надається особі, а інший - долучається до її особової справи.

26. Видача переданих на зберігання речей та предметів відбувається на підставі звернення особи, яка передала їх на зберігання. Про видачу речей та предметів, які знаходяться на зберіганні, складається акт видачі речей та предметів, які знаходилися на зберіганні (додаток 8).

27. У пункті облаштовуються кімнати для проведення навчань з дітьми осіб, які розміщені в пункті, дитячі майданчики та ігрові кімнати, бібліотека, приміщення загального користування, оснащені телевізорами, класи з комп'ютерною технікою, спортивні майданчики.

28. У пункті облаштовуються кімнати для задоволення релігійних потреб осіб, які перебувають у пункті.

Забезпечення свободи сповідання релігії або переконання особами, які проживають у пункті, підлягає лише тим обмеженням, які необхідні для охорони громадської безпеки та порядку, життя, здоров'я і моралі, а також прав і свобод інших осіб, встановлених законодавством, і відповідають міжнародним зобов'язанням України.

29. У кожному житловому приміщенні пункту, де перебувають особи, які розміщені в пункті, у доступному місці розміщуються стенди з інформаційними матеріалами (правила проживання в пункті, правила внутрішнього розпорядку пункту, затверджені директором пункту, матеріали щодо прав та обов'язків осіб, які розміщені в пункті, що зазначені у пункті 37 цього розділу, контактна інформація про телефони довіри, адміністрацію пункту, контактна інформація про територіальні органи ДМС, суд, прокуратуру, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Представництво Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців в Україні) державною мовою та мовами, які розуміють ці особи.

30. У пункті встановлюється телефонний апарат з міським, міжміським та міжнародним зв'язком для осіб, які розміщені в пункті.

Особи, які розміщені в пункті, користуються телефонним апаратом за власні кошти або за кошти, надані міжнародними чи благодійними організаціями.

31. У пункті облаштовується пральня з відповідним обладнанням для прання та сушіння одягу і білизни.

32. Користування пральнею здійснюється особами, які розміщені в пункті, згідно з розкладом роботи пральні, затвердженим директором пункту або його заступником.

33. Прання постільної білизни, якою забезпечуються особи, розміщені в пункті, може здійснюватися робітниками пункту або комунальними підприємствами у разі укладення договорів.

34. Особи, які розміщені в пункті (крім дітей), регулярно здійснюють прибирання житлових кімнат, в яких вони проживають, з використанням мийних та дезінфікуючих засобів.

35. Особи, які розміщені в пункті, користуються правом вільного пересування

в пункті та поза його межами, а також можуть користуватися предметами, речами, побутовою технікою та обладнанням, придбаними за власні кошти.

36. Встановлення побутової техніки та обладнання, що придбане особами, які розміщені в пункті, за власні кошти або надане їм у користування міжнародними чи благодійними організаціями, здійснюється за погодженням з директором пункту або особою, яка виконує його обов'язки.

37. Особам, які розміщені в пункті, не дозволяється:

вживати та зберігати наркотичні або токсичні речовини, вживати алкогольні напої; носити чи зберігати вогнепальну, пневматичну та газову зброю, набої до неї, холодну зброю, а також вибухові, отруйні та легкозаймисті, горючі речовини;

курити у невстановлених місцях;

самовільно займати жилі кімнати;

самостійно проводити монтажні, ремонтні роботи, встановлювати додаткове обладнання;

порушувати встановлені законодавством правила додержання тиші в пункті;

приймати відвідувачів після 23.00;

тримати в пункті тварин;

надавати стороннім особам жилі кімнати для перебування;

перешкоджати працівникам пункту у доступі до приміщень, майданчиків та іншої території пункту під час виконання ними своїх службових обов'язків щодо забезпечення порядку, належного санітарно-технічного стану пункту, а також до жилих кімнат у разі виникнення загрози життю, здоров'ю, майну фізичної особи або майну пункту;

бути відсутнім в пункті понад п'ятнадцять діб без попередження адміністрації пункту.

Недотримання цих вимог є порушенням правил перебування в пункті.

Особи, які розміщені в пункті, мають право на:

забезпечення житлово-побутовими умовами, харчуванням, медичним обслуговуванням та речами відповідно до Вимог до матеріально-побутового забезпечення біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, що проживають у пунктах тимчасового розміщення біженців;

вільне пересування в пункті та поза його межами, а також користування предметами, речами, побутовою технікою та обладнанням, придбаними за власні кошти;

відвідування родичами або іншими особами.

Особи, які розміщені в пункті, зобов'язані:

дотримуватися правил проживання в пункті;

дотримуватися правил внутрішнього розпорядку пункту;

підтримувати чистоту і порядок у житлових кімнатах, в яких вони проживають;

використовувати жилу площу та майно пункту за призначенням;

забезпечувати схоронність приміщень, обладнання та інвентарю пункту;

дотримуватися правил пожежної безпеки під час користування електричними, газовими та іншими приладами;

попередньо повідомляти адміністрацію пункту про свою відсутність в пункті понад три доби;

у разі прийняття рішення про втрату ними права користування жилим приміщенням протягом п'яти робочих днів здати відповідальному працівнику пункту всі речі та предмети, надані їм в тимчасове користування, та виселитися.

38. У разі вчинення особою, яка розміщена в пункті, протиправних дій, що підпадають під дію адміністративного чи кримінального законодавства, адміністрація пункту або уповноважена особа невідкладно повідомляє про це територіальний чи міжрегіональний орган поліції, на території обслуговування якого розміщується пункт (далі - територіальний орган поліції).

39. Особи, які розміщені в пункті, забезпечуються харчуванням відповідно до норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби, наведених у додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 року № 144 «Про затвердження норм харчування іноземців та осіб без громадянства, що розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового розміщення біженців Державної міграційної служби».

Забезпечення осіб, які розміщені в пункті, наборами продуктів здійснюється на підставі наказу про розміщення особи в пункті, а особам, яким було продовжено строк перебування в пункті, - на підставі наказу про продовження строку перебування особи в пункті.

Особи, які не проживали в пункті, наборами продуктів не забезпечуються за час їх відсутності в пункті.

40. За можливості пункт може забезпечувати осіб, які розміщені в пункті, наборами продуктів з урахуванням їх культурних та релігійних особливостей.

41. Особи, які розміщені в пункті, отримують набори продуктів під підпис у журналі обліку отримання наборів продуктів особами, які розміщені в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 9), двічі на місяць або в інший строк, встановлений адміністрацією пункту, що забезпечує раціональне харчування цих осіб.

42. В пункті для приготування їжі особами, які розміщені в пункті, облаштовуються приміщення з електричними або газовими плитами, холодильниками, мікрохвильовими печами, кухонним посудом, призначеними для загального користування, обладнанням та засобами для миття посуду.

43. Особи, які розміщені в пункті, відповідають згідно із законодавством за умисне пошкодження приміщень пункту, обладнання, меблів, побутової техніки та втрату предметів, речей, наданих їм в тимчасове користування.

44. Стосовно особи, яка розміщена в пункті, призупиняється право користування жилим приміщенням в пункті з призупиненням забезпечення її наборами продуктів, якщо ця особа була відсутня в пункті понад три доби, попередньо не попередивши адміністрацію пункту.

Адміністрація або уповноважена особа пункту невідкладно повідомляє про зникнення цієї особи територіальному органу поліції.

45. Рішення про призупинення права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті, та призупинення забезпечення її наборами продуктів оформлюються наказом пункту.

46. Особі, щодо якої прийнято рішення про призупинення права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті, її право користування жилим приміщенням поновлюється за умови, якщо встановлений територіальним органом строк перебування особи в пункті не закінчився, за наявності вільних місць та якщо ця особа не є такою, що систематично порушує правила перебування в пункті (вчинила три або більше порушень, передбачених пунктом 37 цього розділу).

У разі відсутності вільних місць в пункті така особа направляється до територіального підрозділу ДМС для прийняття рішення щодо поселення в іншому пункті.

47. Право користування жилим приміщенням в пункті поновлюється особі після подання на ім'я директора пункту або посадової особи, яка виконує його обов'язки, письмової заяви, якщо не закінчився визначений територіальним органом (який видав направлення для розміщення в пункті) строк дії довідки про звернення за захистом в Україні або строк дії посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та встановлений територіальним органом строк перебування

особи в пункті.

48. Якщо закінчився строк дії довідки про звернення за захистом в Україні або строк дії посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, право користування жилим приміщенням в пункті особі буде поновлено після належного оформлення територіальним органом зазначених документів.

49. Рішення про поновлення права користування жилим приміщенням в пункті особі та поновлення забезпечення її наборами продуктів оформлюються наказом пункту.

50. Особи, які розміщені в пункті, можуть втратити право користування жилим приміщенням, наданим їм в пункті. Рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті, приймається директором пункту або особою, яка виконує його обов'язки, якщо:

особа відмовилась від проживання в пункті;

особі надано або нею придбано інше жите приміщення;

територіальний орган письмово повідомив пункт про не продовження особи строку перебування в пункті, припинення або призупинення розгляду заяви особи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, прийняття щодо особи рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яке особа не оскаржила в установленому законодавством порядку;

особа вчинила злочин і вирок щодо неї у кримінальному провадженні набрав законної сили;

особа систематично порушує правила перебування в пункті (вчинила три або більше порушень, передбачених пунктом 37 цього розділу);

особі не поновлено право користування жилим приміщенням.

51. Рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті, та припинення забезпечення її продуктами харчування оформлюються наказом пункту.

Про призупинення права користування жилим приміщенням особі, яка розміщена в пункті, його поновлення та втрату адміністрація пункту письмово повідомляє територіальний орган.

52. У разі прийняття рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті, зазначеній особі або її законному представнику під підпис пункт видає письмове повідомлення про втрату права користування жилим приміщенням в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 10) із зазначенням підстав для прийняття такого рішення, про що вносить відповідні відомості до журналу реєстрації видачі повідомлень про втрату права користування жилим приміщенням в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 11).

53. Особа, яка розміщена в пункті, щодо якої прийнято рішення про втрату права користування жилим приміщенням, зобов'язана протягом п'яти робочих днів здати відповідальному працівнику пункту всі речі та предмети, надані їй в тимчасове користування, та виселитися з пункту.

54. У разі якщо особа, яка розміщена в пункті, щодо якої прийнято рішення про втрату права користування жилим приміщенням, не залишила пункт у встановлені строки, пункт повідомляє структурний підрозділ ДМС та звертається до суду із позовом про примусове виселення такої особи.

55. Примусове виселення особи, яка розміщена в пункті, щодо якої прийнято рішення про втрату права користування жилим приміщенням, здійснюється виключно на підставі рішення суду.

56. Особа, щодо якої прийнято рішення про втрату права користування жилим приміщенням в пункті, може бути повторно розміщена в пункті у порядку, передбаченому пунктами 1-13 цього розділу.

57. Рішення про втрату права користування жилим приміщенням в пункті може бути оскаржене до ДМС, а також до суду.

58. У разі смерті особи, яка розміщена в пункті, адміністрація пункту невідкладно повідомляє про це територіальний орган, який розміщував особу в пункті, заклад охорони здоров'я, територіальний орган поліції та виключає цю особу із списків осіб, які розміщені в пункті.

59. Поховання померлої особи здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про поховання та похоронну справу».

60. Про всі інші надзвичайні події, що сталися з особою, яка розміщена в пункті, адміністрація пункту невідкладно повідомляє територіальний орган, який розміщував цю особу до пункту, відповідний структурний підрозділ ДМС, керівництво ДМС.

IV. Медичне обслуговування та санітарно-епідемічне забезпечення осіб, які розміщені в пункті

1. В пункті облаштовується пункт охорони здоров'я з ізолятором, який організовує свою діяльність відповідно до законодавства.

2. При виявленні у особи, яка розміщена в пункті, захворювання, у тому числі інфекційного, працівниками пункту охорони здоров'я їй надається медична допомога. За необхідності хворого ізолюють та викликається бригада екстреної (швидкої) медичної допомоги для транспортування хворого до закладів охорони здоров'я.

Надання закладами охорони здоров'я медичної допомоги особам, які розміщені в пункті, здійснюється відповідно до Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 березня 2014 року № 121 «Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та компенсації вартості медичних послуг і лікарських засобів, наданих іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово проживають або перебувають на території України».

У разі звернення особи, яка розміщена в пункті, до закладів охорони здоров'я за наданням медичної допомоги пункт охорони здоров'я надає цій особі виписку з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого (форма № 027/о), за формою, затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України № 110.

3. Інформація про звернення особи, яка розміщена в пункті, за медичною допомогою та надання цій особі медичної допомоги заноситься до журналу реєстрації наданої медичної допомоги (додаток 12).

Усі висновки медичних обстежень, консультацій та дані щодо проведеного лікування в обов'язковому порядку мають вноситись медичними працівниками пункту охорони здоров'я до медичної карти амбулаторного хворого за формою № 025/о.

4. Приймання осіб, які розміщені в пункті, проводиться медичним працівником у спеціально відведений для цього кімнаті пункту охорони здоров'я.

5. Приймання дітей осіб, які розміщені в пункті, здійснюється медичними працівниками за згодою батьків та в їх присутності.

6. Після ізоляції або госпіталізації хворих з інфекційними захворюваннями директор пункту або його заступник організовує проведення дезінфекційної обробки приміщень, речей хворих осіб та осіб, що контактували з ними, відповідно до вимог законодавства.

7. У разі виявлення в осіб, які розміщені в пункті, педикульозу, корости або інших інфекційних захворювань проводиться спеціальна санітарна обробка цих осіб, а також дезкамерне оброблення одягу, особистих речей та постільної білизни.

8. Проведення дезінфекційної обробки, спеціальної обробки осіб, які розміщені в пункті, профілактичних дезінфекційних та дератизаційних заходів організовується директором пункту або його заступником в установленому законодавством порядку.

9. Директором пункту або його заступником та керівниками структурних підрозділів пункту за участю медичного працівника пункту охорони здоров'я не рідше двох разів на місяць перевіряються умови перебування осіб, які розміщені в пункті, внутрішній порядок, технічний та санітарно-гігієнічний стани жилих кімнат, приміщень, які використовуються для приготування їжі, та справність санітарно-технічного обладнання.

Результати перевірок заносяться до відповідного журналу із зазначенням виявлених недоліків.

V. Порядок відвідування пункту

1. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, його представники та працівники Секретаріату Уповноваженого з прав людини, посадові особи ДМС, а також інших державних органів, у межах повноважень, визначених чинним законодавством (при пред'явленні посвідчення), інші особи, зокрема регіональні координатори зі зв'язків з громадськістю Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та громадські монітори, на підставі доручення Уповноваженого допускаються до всіх приміщень пункту.

2. До пункту також допускаються:

представники міжнародних, громадських та правозахисних організацій, засобів масової інформації - на підставі офіційного дозволу ДМС або директора пункту на їх письмове звернення (лист) про надання дозволу на відвідування пункту при пред'явленні посвідчення та документів, що посвідчують їх особу;

працівники правоохоронних органів - при пред'явленні відповідного службового посвідчення;

медичні працівники, які прибули для надання медичної допомоги особам, які розміщені в пункті;

працівники, які здійснюють державний нагляд (контроль) за дотриманням санітарного законодавства у пункті та проводять протиепідемічні заходи;

родичі або інші особи - за згодою особи, яка розміщена в пункті, після подання інформаційного листа відвідувача, який складається у довільній формі, при пред'явленні паспорта або іншого документа, що посвідчує особу. Інформаційний лист відвідувача може подаватися фізичною особою, у тому числі особою, яка розміщена в пункті, або юридичною особою та має містити відомості про осіб, які прийматимуть участь у відвідуванні, із зазначенням прізвища, імені, по батькові відвідувача, дати відвідування та прізвища, імені, по батькові, громадянства особи, яка розміщена в пункті. Інформаційний лист відвідувача подається уповноваженій особі в пункті.

3. Відвідування осіб, які розміщені в пункті, представниками державних, міжнародних, громадських та правозахисних організацій, засобів масової інформації можуть здійснюватися щодня у денний час у спеціально відведеному в пункті

приміщенні.

4. Якщо особа, яка розміщена в пункті, хворіє, відвідування проводиться з дозволу директора пункту або його заступника та медичного працівника і може відбуватися в приміщенні, в якому особа проходить лікування.

5. Особи, які прибули в пункт з метою відвідування осіб, які розміщені в пункті, за наявності ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння на територію пункту не допускаються.

6. Якщо під час відвідування особа, яка розміщена в пункті, чи відвідувач своєю поведінкою порушуватимуть громадський порядок або буде виявлено спробу передання (пронесення) заборонених речей та предметів, зазначених в пункті 37 розділу III цього Положення, відвідування може бути перерване або припинене працівниками пункту, про що невідкладно повідомляється територіальний орган поліції.

7. В пункт не допускаються особи, які при собі мають зброю, крім випадків, передбачених законодавством.

8. Забезпечення пропускнуго режиму та збереження майна пункту здійснюються працівниками пункту, які виконують обов'язки з охорони в межах покладених на них повноважень.

При виконанні покладених обов'язків працівники пункту, які виконують обов'язки з охорони, забезпечуються засобами радіозв'язку.

9. Для забезпечення охорони пункту можуть застосовуватись технічні засоби охоронного призначення та охоронної сигналізації, а також засоби відеонагляду в порядку, передбаченому законодавством. Засоби відеонагляду не встановлюються в житлових кімнатах, кімнатах для задоволення релігійних потреб, санвузлах та душових кабінах.

10. Пункт обладнується огорожею (паркан) з контрольно-пропускним пунктом (далі - КПП).

11. Вхід на територію пункту осіб, які розміщені в пункті, та їх вихід здійснюються через КПП на підставі перепустки особи, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 13), якими їх забезпечує пункт.

Особи, які розміщені в пункті, отримують перепустку під підпис у журналі реєстрації видачі перепусток особам, які розміщені в пункті тимчасового розміщення біженців (додаток 14).

При виселенні з пункту особи зобов'язані здати перепустку.

12. Відвідувачам в пункті видаються тимчасові перепустки (додаток 15) під підпис у журналі реєстрації видачі тимчасових перепусток відвідувачам пункту тимчасового розміщення біженців (додаток 16), які після закінчення відвідування повертаються працівникам охорони.

VI. Управління пунктом

1. Управління пунктом здійснює директор, який призначається на посаду і звільняється з посади наказом Голови ДМС за погодженням з головою обласної державної адміністрації.

2. Директор забезпечує належну організацію діяльності пункту та виконання покладених завдань, у тому числі проживання, харчування та санітарно-епідеміологічне забезпечення розміщених в пункті осіб.

3. Директор пункту самостійно, а у випадках, визначених цим Положенням, за погодженням з ДМС вирішує питання діяльності пункту та забезпечує організацію його роботи, організовує та контролює господарську діяльність, діє від імені пункту і представляє його інтереси на підприємствах, в установах та організаціях, видає у межах компетенції накази, обов'язкові для виконання працівниками пункту та особами, які розміщені в пункті, і контролює їх виконання, призначає на посади і звільняє з

посад працівників пункту згідно з порядком, передбаченим законодавством про працю, затверджує їх посадові інструкції, правила внутрішнього розпорядку пункту для розміщених осіб, здійснює інші повноваження, передбачені цим Положенням, необхідні для забезпечення діяльності пункту.

4. Директор пункту зобов'язаний:

забезпечувати додержання встановленого порядку проживання осіб, які розміщені в пункті;

уживати заходів щодо забезпечення належних умов праці для працівників пункту та виконання ними своїх посадових обов'язків;

розглядати в установленому законодавством порядку скарги і заяви осіб, які розміщені в пункті, та інших громадян і приймати відповідні рішення;

уживати заходів щодо створення належних умов перебування, харчування та медичного обслуговування осіб, які розміщені в пункті;

забезпечувати дотримання правил з охорони праці та протипожежної безпеки;

розробляти штатний розпис пункту, кошториси на утримання пункту, уживати заходів із забезпечення його необхідним обладнанням, майном, інвентарем та автотранспортом;

уживати заходів щодо своєчасного ремонту будівель та приміщень пункту, підтримання їх в належному технічному стані;

здійснювати інші повноваження, необхідні для забезпечення діяльності пункту.

Т.в.о. директора

Департаменту формування

політики щодо підконтрольних

Міністрові органів влади

та моніторингу МВС

С.Є. Житняк

Додаток 1
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 2 розділу III)

Штамп територіального органу
Державної міграційної служби України
Місцезнаходження

_____ (назва ПТРБ)

НАПРАВЛЕННЯ
територіального органу для розміщення
в пункті тимчасового розміщення біженців

« ____ » _____ 20 ____ року № _____

Відповідно до статті 27 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» направляємо для розміщення громадянина(ку) _____;
(громадянство/підданство, країна постійного проживання)

прізвище, ім'я, по батькові _____

_____;

число, місяць, рік народження _____;

члени сім'ї, які супроводжують особу:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Число, місяць, рік, місце народження
1	2	3

особи, які не досягли 18 років і законним представником яких є особа:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Число, місяць, рік, місце народження	Документ (серія, №, дата видачі), що підтверджує цей факт
1	2	3	4

Довідка про звернення за захистом _____
(№, дата видачі)

Дата видачі направлення
для розміщення в пункті

Дата завершення строку
перебування в пункті

Уповноважена посадова особа
територіального органу
Державної міграційної служби України _____
(підпис)

М. П.

Додаток 2
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 10 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ОПИС
документів, що знаходяться в особовій справі особи,
яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців

№ з/п	Назва документа та стислий зміст	Дата	Індекс/номер документа	Кількість сторінок	Примітка
1	2	3	4	5	6

До справи № _____ підшито _____ документів
(кількість)

(посада, прізвище особи, яка веде справу)

(підпис)

Перелік документів, які обов'язково мають бути в справі:
фото, фото дітей (за наявності);
направлення територіального органу для розміщення в пункті;
копія довідки про звернення за захистом;
копія посвідчення біженця або копія посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту (за наявності);
копія інформації щодо особи, яка пройшла медичний огляд;
реєстраційний листок на особу, яка розміщена в пункті;
копія повідомлення, що надається особі при розміщенні в пункті;
зобов'язання особи, яка розміщується в пункті, щодо виселення з пункту у разі прийняття щодо неї рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті;
заяви, розписки, пояснювальні, довідки, ухвали, рішення, накази, повідомлення.

Штамп пункту
Місцезнаходження

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК
на особу, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців

Фото
40 x 60 мм

Справа № _____
Дата реєстрації _____

I. ВІДОМОСТІ ПРО ОСОБУ

1. Прізвище _____
Якщо раніше мав інше, зазначити (жінкам необхідно зазначити дівоче прізвище) _____

2. Ім'я (імена) _____
Якщо раніше мав інше, зазначити _____

3. По батькові _____

4. Стать: чоловіча/жіноча _____
Якщо була змінена, зазначити, де і коли _____

5. Дата народження (число, місяць, рік) _____

6. Місце народження (країна, провінція/область, район, місто, село, селище) _____

7. Громадянство/підданство _____

8. Країна постійного проживання / громадянської належності _____

9. Національність _____

10. Віросповідання _____

11. Сімейний стан:
неодружений/неодружена;
одружений/одружена;
вдівець/вдова;
розлучений/розлучена

12. Склад сім'ї (кількість осіб) _____

13. Кількість дітей віком до 18 років _____
Чи є опікуном?
Так Ні

14. Кількість членів сім'ї заявника, які залишилися в країні виїзду _____

15. Освіта:
без освіти;
дошкільна

початкова;
базова середня;
профільна середня;
професійно-технічна;
фахова передвища;
вища;
науковий рівень вищої освіти

16. Якими професіями володіє?

17. Якими мовами володіє (вільно, читає та спілкується, читає та перекладає зі словником)?

Яка мова рідна?

18. Ким працював протягом останніх 10 років?

Найменування підприємства (установи)	Посада

19. Чи працює зараз, де, ким, з якого часу?

20. Чи хворів(ла) на:
туберкульоз легенів;

туберкульоз кісток;

інфекційні захворювання

21. На що хворіє зараз?

22. Результат тестування на СНІД:
позитивний; негативний

«__» __ 20__ року

(прізвище та підпис працівника,
який проводив опитування)

Додаток 4
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 12 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
ознайомлення особи, яка розміщується в пункті, з правилами
перебування в пункті тимчасового розміщення біженців

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата розміщення	Ознайомлення щодо прав осіб, які розміщені в пункті, та обов'язків, які зазначені у пункті 37 розділу III Положення про пункти тимчасового розміщення біженців, строків перебування в пункті, правил проживання в пункті та правил внутрішнього розпорядку пункту, умов забезпечення харчуванням, надання контактних телефонів державних органів, роз'яснення порядку звернення про надання безоплатної правової допомоги відповідно до закону, що регулює надання безоплатної правової допомоги		Отримання особою, яка розміщується в пункті, повідомлення
			Підпис особи, яка розміщується в пункті (дата) Підпис відповідального працівника пункту (дата) Підпис перекладача (дата)		Підпис особи, яка розміщується в пункті (дата) Підпис відповідального працівника пункту (дата) Підпис перекладача (дата)
1	2	3	4	5	6

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ
особи, яка розміщується в пункті,
щодо виселення з пункту у разі прийняття щодо неї
рішення про втрату права користування жилим приміщенням
особою, яка розміщена в пункті тимчасового розміщення біженців

Я, _____
(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження,

_____ громадянство/підданство, країна постійного проживання)

який(яка) розміщений(а) в _____,
(найменування пункту)

та члени моєї сім'ї / особи віком до 18 років, законним представником яких я є:

Прізвище, ім'я (імена), по батькові	Ступінь родинного зв'язку	Число, місяць, рік, місце народження
1	2	3

зобов'язуюся залишити пункт у разі прийняття щодо мене рішення про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті

«___» _____ 20__ року _____
(підпис)

«___» _____ 20__ року _____
(підпис законного представника (за наявності))

«___» _____ 20__ року _____
(підпис перекладача (за наявності))

Додаток 6
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 21 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі речей та предметів особам, які розміщені в пункті
тимчасового розміщення біженців

№ з/п, дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Найменування речей та предметів	Кількість речей та предметів	Підпис, підпис законного представника	Підпис відповідальної особи	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 7
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 25 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

АКТ №
передання на зберігання речей та предметів

(прізвище, ім'я, по батькові, посада уповноваженої особи пункту)

№ з/п, дата	Перелік речей/предметів	Кількість/розмір	Примітки
1	2	3	4

За цим актом майно за порядковими номерами _____ прийняв на зберігання
від _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

Цей акт складено в двох примірниках.

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис)

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис законного представника (за наявності))

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис перекладача (за наявності))

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис уповноваженої посадової особи)

Додаток 8
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 26 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

АКТ №
видачі речей та предметів,
які знаходилися на зберіганні

(прізвище, ім'я, по батькові)

№ з/п, дата	Перелік речей/предметів	Кількість/розмір	Примітки
1	2	3	4

За цим актом майно за порядковими номерами _____ отримав
від _____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада уповноваженої особи)

Цей акт складено в двох примірниках.

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис)

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис законного представника (за наявності))

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис перекладача (за наявності))

« ____ » _____ 20__ року _____
(підпис уповноваженої посадової особи)

Додаток 9
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 41 розділу ІІІ)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
обліку отримання наборів продуктів особами, які розміщені в
пункті тимчасового розміщення біженців

№ з/п, дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Номер накладної на отримання наборів продуктів	Кількість осіб	Підпис, підпис законного представника	Підпис уповноваженої посадової особи	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 10
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 52 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ПОВІДОМЛЕННЯ
про втрату права користування жилим приміщенням
в пункті тимчасового розміщення біженців

« ____ » _____ 20 ____ року № _____

Шановний(на) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

згідно з пунктом 50 розділу III Положення про пункти тимчасового розміщення біженців щодо Вас прийнято рішення (наказ пункту № _____ від « ____ » _____ 20 ____ року) про втрату права користування жилим приміщенням особою, яка розміщена в пункті.

Підстава:

(зазначити причину прийняття рішення)

Відповідно до пункту 53 розділу III Положення про пункти тимчасового розміщення біженців Ви зобов'язані виселитися з пункту протягом п'яти робочих днів з дня отримання цього повідомлення.

Уповноважена посадова особа пункту

(підпис)

М. П.

Додаток 11
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 52 розділу III)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі повідомлень про втрату права користування
жилим приміщенням в пункті тимчасового розміщення біженців

№ з/п, дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Зміст повідомлення	Реєстраційний номер особової справи	Підпис, підпис законного представника	Підпис уповноваженої посадової особи	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 12
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 3 розділу IV)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації наданої медичної допомоги

№ з/п, дата	Прізвище, ім'я, по батькові	Зміст скарги на стан здоров'я	Попередній діагноз	Надана допомога	Підпис медичного працівника	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 13
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 11 розділу V)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ПЕРЕПУСТКА
особи, яка розміщена
в пункті тимчасового розміщення біженців

№ _____

Найменування пункту, що видав документ, його місцезнаходження, телефон	
Дата видачі перепустки	Перепустка дійсна до

Фото		Прізвище/Surname Ім'я / Given name По батькові / Patronymic name	
М. П.			
Підпис особи		Дата народження/ Date of birth	Стать/Sex
		Країна громадянської належності/ Country of citizenship	

(зворотний бік перепустки)

Відомості про осіб, які не досягли 18 років, законним представником яких є особа			
Фото	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата народження	Стать

Підпис посадової особи	
М. П.	
Посада	
Строк дії перепустки продовжений до	
Підпис посадової особи	
М. П.	

Посадає	
Строк дії перепустки продовжений до	
Підпис посадової особи	
М. П.	
Посада	
Строк дії перепустки продовжений до	
Підпис посадової особи	
М. П.	
Посада	
Строк дії перепустки продовжений до	
Підпис посадової особи	
М. П.	
Посада	

Додаток 14
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 11 розділу V)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі перепусток особам,
які розміщені в пункті тимчасового розміщення біженців

№ з/п, дата	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	Номер перепустки	Прізвище, ім'я, по батькові	Число, місяць, рік народження	Громадянство/підданство, країна постійного проживання	Підпис / підпис законного представника	Підпис уповноваженої особи	Строк дії перепустки продовжено/перепустку вилучено	Підпис уповноваженої особи	Строк дії перепустки продовжено/перепустку вилучено	Підпис уповноваженої особи	Строк дії перепустки продовжено/перепустку вилучено	Підпис уповноваженої особи	Примітки

Додаток 15
до Положення про пункти
тимчасового розміщення біженців
(пункт 12 розділу V)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ТИМЧАСОВА ПЕРЕПУСТКА

№ _____

Дата та час видачі перепустки	Перепустка дійсна до ____ год ____ хв

Прізвище/Surname
Ім'я / Given name
По батькові / Patronymic name

Уповноважена посадова особа пункту

(підпис)

М. П.

Додаток 16
до Положення про пункти
тимчасового розміщення
біженців
(пункт 12 розділу V)

Штамп пункту
Місцезнаходження

ЖУРНАЛ
реєстрації видачі тимчасових перепусток
відвідувачам пункту тимчасового розміщення біженців

№ з/п, дата, час	Номер тимчасової перепустки	Прізвище, ім'я, по батькові	Число, місяць, рік народження	Громадянство/підданство, країна постійного проживання	Документ, що посвідчує особу	Строк дії (год, хв)	Підпис	Підпис уповноваженої посадової особи	Примітки
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3.2.1. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України, Адміністрації Державної прикордонної служби України від 17.04.2012 № 336/268/254 «Про матеріально-побутове і медичне забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11.05.2012 за № 748/21061

**НАКАЗ
17.04.2012 № 336/268/254**

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
11 травня 2012 р.
за № 748/21061

Про матеріально-побутове і медичне забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

На виконання Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, Указу Президента України від 22 квітня 2011 року № 494 „Про Національний план з виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України”, з метою забезпечення належних умов утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити:

1.1. Норми матеріально-побутового забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, Державної міграційної служби України і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях Державної прикордонної служби України, що додаються.

1.2. Порядок надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, Державної міграційної служби України і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

Державної прикордонної служби України, що додається.

2. Державній міграційній службі України (Ковальчук М.М.) у п'ятиденний строк після підписання цього наказу забезпечити його подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Міністра охорони здоров'я України, Голови Державної міграційної служби України, Голови Державної прикордонної служби України відповідно до функціональних обов'язків.

4. Цей наказ надіслати за належністю.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
внутрішніх справ України
генерал внутрішньої
служби України

В.Ю. Захарченко

Віце-прем'єр-міністр України -
Міністр охорони
здоров'я України

Р.В. Богатирьова

Голова Державної
прикордонної служби України
генерал армії України

М.М. Литвин

НОРМИ

матеріально-побутового забезпечення іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, Державної міграційної служби України і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях Державної прикордонної служби України

Норма № 1

забезпечення постільними речами (інвентарне майно) іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук) на одне ліжко-місце	Строк використання (років)
1	Ковдра:		
1.2	синтапонова	1	5
1.3	напіввовняна	1	4
2	Матрац ватяний	1	5
3	Подушка ватяна	1	5
4	Простирadlo	6	4
5	Наволочка	6	4
6	Рушник	6	4

Норма № 2

забезпечення речовим майном чоловіків, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук, пар) на 1 особу	Строк використання (років)
1	Куртка зимова на синтапоні	1	5
2	Сорочка із змішаної тканини	2	1
3	Брюки із напіввовняної тканини	1	1
4	Джемпер, светр	1	3
5	Натільна білизна:		
5.1	труси	3	1
5.2	майка	2	1
6	Шкарпетки	4	1
7	Шапка з напіввовняної або синтетичної пряжі, або штучного хутра	1	4
8	Рукавиці із синтетичної пряжі	1	3
9	Взуття:		
9.1	чоботи зимові	1	4
9.2	туфлі літні	1	3
9.3	капці домашні	1	3

Норма № 3

забезпечення речовим майном жінок, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук, пар) на 1 особу	Строк використання (років)
1	Куртка зимова на синтапоні	1	5
2	Сукня	2	1
3	Брюки із напіввовняної тканини	1	1
4	Спідниця із напіввовняної тканини	1	1
5	Джемпер, светр	1	3
6	Натільна білизна:		
6.1	труси	3	1
6.2	майка	2	1
7	Панчішно-шкарпеткові вироби:		
7.1	колготки	2	1
7.2	рейтузи	1	1
7.3	шкарпетки	3	1
8	Шапка із напіввовняної або синтетичної пряжі	1	4
9	Рукавиці із синтетичної пряжі	1	3
10	Взуття:		
10.1	чоботи зимові	1	4
10.2	туфлі осінньо-весняні (на низькому підборі)	1	3
10.3	капці домашні	1	3

Норма № 4

забезпечення речовим майном дітей (віком від 0 до 6 років), що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук, пар) на 1 особу	Строк використання (років)
1	Зимова куртка або напівкомбінезон	1	2
2	Демісезонна куртка на синтапоні	1	2
3	Сукня для дівчаток	2	1
4	Сорочка для хлопчиків із бавовняної та змішаної тканини	2	1
5	Брюки для дівчаток із напіввовняної тканини	1	1
6	Брюки для хлопчиків із напіввовняної тканини	1	1
7	Джемпер, светр	1	4
8	Гарнітур для новонароджених (шапочка, сорочечка, пелюшки)	4	1
9	Натільна білизна:		
9.1	труси	4	1
9.2	футболка	3	1
10	Панчішно-шкарпеткові вироби:		
10.1	шкарпетки	4	1
10.2	колготки	3	1
11	Шапка, шарф із вовняної, напіввовняної чи синтетичної пряжі (комплект)	1	2
12	Рукавиці із напіввовняної чи синтетичної пряжі	1	2
13	Взуття:		
13.1	чоботи зимові (валянки)	1	1
13.2	черевики, напівчеревики осінньо-весняні	1	1
13.3	туфлі літні	1	1
13.4	капці домашні	1	1

Діти іноземців та осіб без громадянства розміщуються в пунктах разом зі своїми батьками.

Норма № 5

забезпечення речовим майном дітей (віком від 6 до 18 років), що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук, пар) на 1 особу	Строк використання (років)
1	Зимове пальто (куртка)	1	4
2	Демісезонна куртка із плащової (змішаної) або синтетичної тканини	1	3
3	Блузка	1	1
4	Спідниця	1	1
5	Сорочка для хлопчиків із бавовняної та змішаної тканини	1	1
6	Брюки для хлопчиків із напіввовняної тканини	1	1
7	Джемпер, светр	1	3
8	Натільна білизна:		
8.1	труси	3	1
8.2	футболка	3	1
9	Панчішно-шкарпеткові вироби:		
9.1	шкарпетки (для хлопчиків і дівчат)	3	1
9.2	колготки	2	1
10	Шапка із напіввовняної та синтетичної пряжі (комплект)	1	3
11	Рукавиці із напіввовняної або синтетичної пряжі	1	3
12	Взуття:		
12.1	чоботи зимові (утеплені)	1	2
12.2	черевики, напівчеревики осінньо-весняні	1	2
12.3	туфлі літні	1	2
12.4	капці домашні	1	2

Розміщені в пунктах (спеціально обладнаних приміщеннях) іноземці та особи без громадянства, а також їх діти згідно з нормами забезпечуються речовим майном, якщо при розміщенні в пункти (спеціально обладнані приміщення) або під час перебування в них ці особи не мають власного одягу чи взуття, який відповідав би порі року, або якщо їх одяг чи взуття непридатні для використання.

Забезпечення іноземців та осіб без громадянства одягом чи взуттям може бути одноразовим та багаторазовим, якщо для однієї особи нормами передбачено отримання декількох предметів речового майна. Речове майно видається щомісяця, його кількість та найменування повинні відповідати нормам.

Рішення про забезпечення іноземців та осіб без громадянства предметами речового майна приймає керівництво пункту (спеціально обладнаного приміщення) відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Особи, стосовно яких прийнято таке рішення, забезпечуються інвентарним майном та майном особистого користування.

До інвентарного майна, крім постільних речей, належать куртка на синтапоні, джемпер, светр, шапка з напіввовняної або синтетичної пряжі, або штучного хутра, рукавиці із синтетичної пряжі, взуття, а також дитячий одяг

(куртка, напівкомбінезон, куртка на синтапоні, пальто, куртка із плащової (змішаної) або синтетичної тканини, шарф із вовняної, напіввовняної чи синтетичної пряжі, рукавиці із напіввовняної чи синтетичної пряжі, взуття).

Іноземці та особи без громадянства забезпечуються майном особистого користування кожні три місяці, його кількість та найменування повинні відповідати нормам.

Інвентарне майно видається іноземцям та особам без громадянства у тимчасове користування. Строк його використання рахується з дня видачі іноземцеві або особі без громадянства для носіння.

Для інвентарного майна сезонного використання строк використання протягом одного сезону зараховується за один рік. Строк зберігання інвентарного майна на складах до строку використання не зараховується.

Після закінчення сезону інвентарне майно, яке було видане для носіння, повертається іноземцями та особами без громадянства адміністрації пункту (спеціально обладнаного приміщення).

Після дезінфекційної обробки та хімічного чищення повернуті речі зберігаються на речовому складі пункту (спеціально обладнаного приміщення) і в подальшому використовуються впродовж строку, що передбачений нормами.

Теплі речі, які були видані іноземцям та особам без громадянства для носіння, при звільненні з пункту (спеціально обладнаного приміщення) в зимову пору року адміністрації пункту (спеціально обладнаного приміщення) не повертаються.

Іноземці та особи без громадянства отримують речове майно особистого користування, до якого належать: сорочка зі змішаної тканини, брюки із напіввовняної тканини, сукня із напіввовняної тканини, спідниця із напіввовняної тканини, труси, майка, шкарпетки, колготки, рейтузи, капці домашні; дитячий одяг: сорочка для хлопчиків із бавовняної та змішаної тканини, брюки для хлопчиків та дівчат із напіввовняної тканини, сукня із напіввовняної тканини, блузка, спідниця, гарнітур для новонароджених, труси, футболка, шкарпетки, колготки, черевики, напівчеревики, капці домашні.

Видане іноземцям та особам без громадянства речове майно особистого користування при звільненні їх з пункту (спеціально обладнаного приміщення) адміністрації пункту (спеціально обладнаного приміщення) не повертається.

Інвентарне майно та майно особистого користування, яке видане іноземцям та особам без громадянства в пункті (спеціально обладнаному приміщенні), обліковується його адміністрацією згідно з вимогами законодавства України.

Видане іноземцеві або особі без громадянства для носіння інвентарне майно

та майно особистого користування, яке залишилося в їх користуванні, списується адміністрацією пункту (спеціально обладнаного приміщення) згідно з вимогами законодавства України.

Видане іноземцям та особам без громадянства інвентарне майно та майно особистого користування після закінчення строку його використання підлягає списанню згідно з вимогами законодавства України.

Норма № 6

забезпечення мийними засобами та засобами особистої гігієни іноземців та осіб без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук) на 1 особу	Строк використання (місяці)
1	Предмети першої потреби (мийні засоби):		
1.1	мило туалетне (маса 100 грамів):		
1.1.1	для чоловіків	10	12
1.1.2	для жінок	10	12
1.2	мило господарське (маса 250 грамів):		
1.2.1	для чоловіків	8	12
1.2.2	для жінок	8	12
1.2.3	шампунь (маса 250 грамів)	4	12
2	Засоби гігієни:		
2.1	зубна паста (маса 75 грамів)	6	12
2.2	зубна щітка	1	3
2.3	гребінка	1	12
2.4	станок для гоління	24	12
2.5	санітарно-гігієнічні вироби з паперу	1	1
2.6	* гігієнічні прокладки для жінок	20	1
3	Предмети санітарії:		
3.1	вата (маса 1 кілограм)	1	5
3.2	пральний порошок (кг)	6,72	12

Іноземці та особи без громадянства, а також їх діти, що утримуються в пунктах, забезпечуються згідно з нормами мийними засобами та засобами особистої гігієни.

Мийні засоби і засоби особистої гігієни видаються щомісяця, їх кількість і найменування повинні відповідати цим нормам. Видача цих засобів може бути одноразовою або багаторазовою, якщо для однієї особи нормами передбачено отримання декількох таких засобів.

Видача іноземцям та особам без громадянства мийних засобів та засобів особистої

гігієни здійснюється адміністрацією пунктів (спеціально обладнаних приміщень).

* За потреби в збільшенні нормативу забезпечення жінок засобами особистої гігієни надаються обґрунтування за медичними показаннями.

Норма № 7

забезпечення мийними засобами та засобами особистої гігієни дітей, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях

№ з/п	Найменування предметів	Кількість предметів (штук) на 1 дитину віком до 9 років	Строк використання (місяці)	Кількість предметів (штук) на 1 дитину віком від 9 до 18 років	Строк використання (місяці)
1	Предмети першої потреби (мийні засоби):				
1.1	мило дитяче (маса 100 грамів)	10	12	10	12
1.2	мило господарське (маса 250 грамів)	8	12	8	12
1.3	дитячий шампунь (маса 250 грамів)	3	12	3	12
2	Засоби гігієни:				
2.1	зубна паста (маса 75 грамів)	4	12	6	12
2.2	зубна щітка	1	3	1	3
2.3	гребінка	1	12	1	12
2.4	* станок для гоління	-	-	2	6
2.5	санітарно-гігієнічні вироби з паперу	1	1	1	1
2.6	**гігієнічні прокладки	-	-	20	1
3	Пральний порошок (кг)	3	6	5	12

* Діти іноземців та осіб без громадянства забезпечуються цими засобами особистої гігієни в разі, коли в дитини виникла потреба в їх використанні у зв'язку з її фізіологічним розвитком та досягненням певного віку.

** Потреба у збільшенні кількості цих засобів особистої гігієни для дітей обґрунтовується за медичними показаннями.

Директор Департаменту у справах біженців та іноземців
Державної міграційної служби України
Н.М. Науменко

Директор Департаменту лікувально-профілактичної
допомоги Міністерства охорони здоров'я України
М.К. Хобзей

Перший заступник Голови Державної прикордонної
служби України - директор Департаменту охорони
державного кордону генерал-полковник

П.А. Шишолін

3.2.2. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України від 23.04.2012 № 353/271/150 «Про затвердження Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21.05.2012 за № 806/21119

НАКАЗ
23.04.2012 № 353/271/150

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
21 травня 2012 р.
за № 806/21119

Про затвердження Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства

{із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства внутрішніх справ
№ 1274/677 від 22.10.2015
№ 38/77 від 22.01.2018}

На виконання вимог Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", з метою упорядкування роботи з примусового повернення і примусового видворення іноземців та осіб без громадянства НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Інструкцію про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства, що додається.
2. Департаментові імміграційної роботи Державної міграційної служби України (Ковальов В.М.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції в установленому порядку.
3. Наказ надіслати за належністю.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників голів Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та Служби безпеки відповідно до функціональних обов'язків.
5. Цей наказ набирає чинності з дня його опублікування.

Міністр внутрішніх
справ України

генерал внутрішньої
служби України

В.Ю. Захарченко

Голова Державної
прикордонної служби України
генерал армії України

М.М. Литвин

Голова
Служби безпеки України
генерал-лейтенант

І.О. Калінін

ПОГОДЖЕНО:

Міністр закордонних справ України
К.І. Грищенко

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства внутрішніх
справ України,
Адміністрації Державної
прикордонної служби України,
Служби безпеки України
23.04.2012 № 353/271/150
(у редакції наказу
Міністерства внутрішніх
справ України,
Служби безпеки України
22.01.2018 № 38/77)

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
21 травня 2012 р.
за № 806/21119

ІНСТРУКЦІЯ
про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб
без громадянства

I. Загальні положення

1. Ця Інструкція визначає порядок дій посадових осіб Державної міграційної служби України, її територіальних органів і територіальних підрозділів (далі – органи ДМС), органів охорони державного кордону та органів Служби безпеки України (далі – СБУ) під час прийняття рішень про примусове повернення і примусове видворення іноземців та осіб без громадянства (далі – іноземці), їх ідентифікації і вжиття заходів з безпосереднього примусового повернення, поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі – ПТПП), а також під час прийняття рішень про продовження строку затримання.

2. У цій Інструкції терміни «примусове повернення» та «примусове видворення» означають систему адміністративно-правових заходів, спрямованих на примушування іноземців, які незаконно перебувають в Україні, покинути територію України всупереч їх волі і бажанню.

3. Дія цієї Інструкції поширюється на посадових осіб територіальних органів, територіальних підрозділів ДМС, органів охорони державного кордону, органів СБУ та іноземців, які підлягають примусовому поверненню чи примусовому видворенню у випадках, передбачених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

4. Іноземці можуть бути примусово повернуті до країни походження чи третьої країни на підставі рішення органу ДМС або органу охорони державного кордону, або органу СБУ про примусове повернення чи примусово видворення на підставі винесеної за позовом цих органів/підрозділів постанови адміністративного суду про примусове видворення.

5. Підставами для прийняття рішення про примусове повернення іноземців до країни походження або третьої країни є:

дії, що порушують законодавство України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства;

дії, що суперечать інтересам забезпечення національної безпеки України чи охорони громадського порядку;

якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України;

затримання іноземців органами охорони державного кордону у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України.

6. Примусове повернення з підстав, передбачених пунктом 5 цього розділу, здійснюється за рішенням органів ДМС, органу охорони державного кордону (стосовно іноземців, затриманих ними у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України), органу СБУ з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора про підстави прийняття такого рішення, оформленням відповідних документів, доведенням цього рішення до іноземця та взяттям з нього зобов'язання про добровільний виїзд з України у визначений у рішенні строк, а також здійсненням подальшого контролю за фактичним

виконанням іноземцем цього рішення.

7. Підставами для подання позову про примусове видворення іноземців є:

невиконання іноземцем в установленний строк без поважних причин рішення про примусове повернення;

наявність обґрунтованих підстав вважати, що іноземець ухилятиметься від виконання рішення про примусове повернення, крім випадків затримання іноземця за незаконне перетинання державного кордону України поза пунктами пропуску через державний кордон України та його передачі прикордонним органам суміжної держави;

якщо іноземці, прийняті відповідно до міжнародного договору про реадмісію, не мають законних підстав для перебування на території України та якщо між Україною і країною громадянської належності чи країною попереднього постійного проживання таких осіб відсутній договір про реадмісію;

якщо іноземець, стосовно якого прийнято рішення про скасування дозволу на імміграцію, не виїхав з України протягом місяця з дня отримання копії такого рішення, за винятком випадків, коли особа оскаржила рішення про скасування дозволу на імміграцію до суду, - до набрання рішенням суду законної сили.

У рамках процедури примусового видворення органи ДМС, органи охорони державного кордону, органи СБУ:

готують та подають до місцевого загального суду як адміністративного суду (далі - адміністративний суд) обґрунтовану позовну заяву;

беруть участь у судовому розгляді;

забезпечують участь у судовому розгляді іноземців, які затримані;

ознайомлюють іноземця з судовим рішенням про його примусове видворення та порядком оскарження цього рішення (якщо це рішення не було вручене іноземцю одразу після його оголошення);

забезпечують фактичне виконання рішення суду про примусове видворення іноземця або іншого рішення суду, прийнятого з метою забезпечення примусового видворення.

Позовні заяви подаються до адміністративного суду за місцезнаходженням органів ДМС, органу охорони державного кордону, органу СБУ або за місцезнаходженням ПТПІ.

8. Відповідно до статті 31 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» забороняється примусово повертати і примусово видворяти іноземців до країн, де:

їх життю або свободі загрожуватиме небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або через політичні переконання;

їм загрожує смертна кара або страта, катування, жорстоке, нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження чи покарання;

їх життю або здоров'ю, безпеці або свободі загрожує небезпека внаслідок загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного чи внутрішнього збройного конфлікту, або систематичного порушення прав людини, або природного чи техногенного лиха, або відсутності медичного лікування чи догляду, який забезпечує життя;

їм загрожує видворення або примусове повернення до країн, де можуть виникнути зазначені випадки.

Примусове повернення не застосовується до іноземців, які не досягли 18-річного віку, та іноземців, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Забороняється колективне примусове видворення іноземців.

9. У кожному випадку затримання іноземця більше ніж на три години щодо його примусового повернення або з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення невідкладно інформується регіональний Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

За бажанням іноземця, адвоката, який надає йому правову допомогу, офіційного дипломатичного представника країни походження мігранта їх побачення проводиться в окремому приміщенні для побачень органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ.

Виконання прийнятого рішення про примусове повернення чи примусове видворення відкладається у випадку отримання відповідного офіційного звернення дипломатичного представника відповідної країни, представника Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців (далі - УВКБ ООН), але не більше ніж на 10 днів, починаючи з дати його оголошення, або рішення скасовується, якщо з'ясуються обставини, зазначені в статті 3 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Дипломатичні представники та представники УВКБ ООН можуть безпосередньо звертатися з офіційними листами до керівників органів ДМС, органів охорони державного кордону та СБУ.

10. Рішення органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ про примусове повернення може бути оскаржено до суду.

Рішення суду про примусове видворення іноземця може бути оскаржено в порядку, передбаченому законом.

Після оголошення іноземцю рішення про примусове повернення посадові особи з'ясовують у іноземця намір оскаржити згадане рішення. У разі висловлення іноземцем наміру оскаржити це рішення негайно повідомляється центр надання правової допомоги, якщо іноземець самотійно не уклав угоду з адвокатом.

Оскарження рішень про примусове повернення або примусове видворення

зупиняє їх дію, якщо іноземець оскаржив це рішення у встановленому законом порядку до суду - у межах строків, визначених частинами другою-четвертою статті 288 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАСУ), незалежно від того, чи суд у порядку забезпечення адміністративного позову відповідною ухвалою зупинив дію рішення суб'єкта владних повноважень або його окремих положень, що оскаржуються.

11. У разі звернення іноземця під час його перебування в ПТПІ із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, він продовжує перебувати в зазначеному пункті до остаточного прийняття рішення за заявою.

12. ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ здійснюють взаємний обмін статистичною інформацією про іноземців, стосовно яких їх територіальними органами/підрозділами прийняті рішення про примусове повернення та задоволені адміністративним судом позови про примусове видворення, із зазначенням кількості прийнятих рішень, громадянства осіб та результатів їх виконання.

Обмін такою інформацією здійснюється щокварталу до 15 числа місяця, наступного за звітним, поштою та каналами електронного зв'язку.

II. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час прийняття рішень про примусове повернення іноземців до країни походження або третьої країни

1. Рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни іноземця або особи без громадянства (додаток 1) (далі - рішення про примусове повернення) готує у двох примірниках посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ і затверджує начальник (заступник начальника) відповідного органу/підрозділу або особа, яка виконує його обов'язки, за наявності підстав, зазначених у пункті 5 розділу I цієї Інструкції, з подальшим повідомленням щодо рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни іноземця або особи без громадянства (додаток 2) упродовж 24 годин прокурора за територіальністю про підстави прийняття такого рішення.

Інформацію надсилають відомчою електронною поштою (факсимільним зв'язком):

органи ДМС - до апарату ДМС;

органи охорони державного кордону - до Адміністрації Держприкордонслужби;

регіональні органи СБУ - до Центрального управління СБУ.

2. Рішення про примусове повернення оголошується іноземцю протягом 72 годин з дати його ухвалення, за винятком випадків, коли місцезнаходження іноземця не встановлено, в присутності перекладача та/або законного представника (на вимогу особи) під підпис та обліковується посадовою особою органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ, яка уповноважена складати документи для примусового повернення, у журналі обліку прийнятих рішень про примусове повернення та видворення з України іноземців та осіб без громадянства (додаток 3).

У разі відмови іноземця від особистого підпису в рішенні про примусове

повернення посадова особа робить про це запис у рішенні про примусове повернення в присутності двох свідків.

3. У рішенні про примусове повернення зазначається строк, упродовж якого іноземець зобов'язаний виїхати з України, який не має перевищувати 30 днів з дня прийняття такого рішення.

Рішення про примусове повернення може супроводжуватися заборонаю подальшого в'їзду в Україну строком на три роки.

Строк заборони подальшого в'їзду обчислюється з дня винесення такого рішення.

Якщо рішення про примусове повернення супроводжується заборонаю в'їзду в Україну, у паспортному документі іноземця проставляється відмітка про заборону в'їзду.

Начальник органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ, який прийняв рішення про заборону подальшого в'їзду іноземця в Україну, упродовж доби інформує про це Адміністрацію Держприкордонслужби шляхом надсилання доручення, оформленого з дотриманням вимог Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280.

4. Один з примірників рішення про примусове повернення видається іноземцю, стосовно якого воно прийнято, інший залишається в органі, який його прийняв.

У разі прийняття рішення про примусове повернення в паспортному документі іноземця скасовується віза, вилучаються документи, що підтверджують законні підстави перебування в Україні, та проставляється штамп, зразок якого наведено в додатку 4 до цієї Інструкції.

5. Іноземець зобов'язаний самостійно залишити територію України у строк, зазначений у рішенні про примусове повернення.

З метою контролю за виконанням іноземцем рішення про примусове повернення посадові особи органів ДМС та органів охорони державного кордону можуть супроводжувати такого іноземця територією України до пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, через який іноземець запланував виїзд.

III. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час ініціювання рішень щодо примусового видворення іноземців за межі України

1. У разі виявлення підстав, передбачених частиною 1 статті 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ залежно від обставин виявлення/затримання іноземця невідкладно готують позовну заяву до адміністративного суду.

2. За наявності обґрунтованих підстав вважати, що іноземець, стосовно якого подано адміністративний позов про примусове видворення, ухилитиметься від виконання рішення про його примусове видворення, перешкоджатиме проведенню

процедури видворення чи реадмісії відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, або за наявності ризику його втечі, а так само у разі відсутності в іноземця, що вчинив порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, документа, що дає право на виїзд з України, органи ДМС, орган охорони державного кордону або орган СБУ подають до адміністративного суду за місцезнаходженням цих органів (підрозділів) або за місцезнаходженням ПТПП позовну заяву відповідно до частини першої статті 289 КАСУ.

Вимоги щодо взяття на поруки та внесення застави не можуть бути заявлені стосовно іноземців, до яких раніше застосовувалися такі заходи, а також стосовно яких є достатні дані про їх причетність до готування та (або) вчинення терористичної діяльності.

У разі якщо особа, стосовно якої подається позов, є батьком, матір'ю, супроводжуючою особою або опікуном для неповнолітніх осіб, які слідували спільно з нею, відомості про таких дітей зазначаються у позовній заяві.

3. У разі виявлення/затримання іноземців, які перебувають у процедурі визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, за порушення законодавства України з прикордонних питань та про правовий статус іноземців до завершення цієї процедури (залежно від обставин справи) органи ДМС, органи охорони державного кордону або органи СБУ невідкладно готують позовну заяву до адміністративного суду щодо:

- 1) взяття особи на поруки підприємства, установи чи організації, або
- 2) зобов'язання іноземця внести заставу, або
- 3) затримання іноземця з поміщенням до ПТПП.

4. Розмір застави визначається судом та вноситься на рахунок протягом п'яти робочих днів з дня прийняття судом рішення про внесення застави.

До цього часу за рішенням суду іноземець утримується у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні органу (підрозділу) охорони державного кордону чи органу СБУ, який його затримав, або в ПТПП та звільняється з нього у день надання документів, що підтверджують унесення застави, або взяття на поруки.

У разі невнесення іноземцем застави в установленний строк органи ДМС, органи охорони державного кордону або органи СБУ невідкладно звертаються до суду з клопотанням про його затримання та поміщення до ПТПП.

На час прийняття такого рішення іноземець утримується у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні зазначених органів/підрозділів або в ПТПП.

5. У разі невиконання іноземцем передбачених обов'язків після внесення застави або у разі перебування на поруках та вчинення порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців:

- 1) внесену заставу за клопотанням відповідного органу/підрозділу або за ініціативою суду суд звертає у дохід держави;

2) відповідний орган/підрозділ звертається до адміністративного суду з позовною заявою про затримання іноземця з поміщенням до ПТПП.

6. Строк затримання іноземців, які незаконно перебувають в Україні, не може перевищувати шести місяців.

У разі наявності умов, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи у зазначений строк або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, цей строк може бути продовжений, але не більше ніж до вісімнадцяти місяців.

Умовами, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи, є:

відсутність співпраці з боку іноземця під час процедури його ідентифікації;

неодержання інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи.

Про продовження строку затримання не пізніш як за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця, кожні шість місяців подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися для виконання рішення про примусове видворення або для розгляду заяви про визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

Про необхідність продовження строку затримання іноземця, утримуваного в ПТПП, заінтересований орган/підрозділ за три доби до закінчення строку затримання особи повідомляє адміністрацію ПТПП та надсилає факсом чи електронними засобами зв'язку письмове повідомлення про подання до адміністративного суду позову про продовження строку затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення іноземця, який підлягає примусовому видворенню за межі України. У разі задоволення судом такого позову копію рішення суду передає заінтересований орган/підрозділ під час повернення особи до ПТПП.

Органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ забезпечують участь іноземців, які затримані, у судових засіданнях під час розгляду позовних заяв, передбачених частиною першою статті 289 КАСУ. У разі розгляду справ про продовження строку затримання іноземця участь останнього у судовому засіданні може бути забезпечена також шляхом організації відеоконференції.

7. На вимогу дипломатичного представництва чи консульської установи, акредитованої в Україні, з метою здійснення безпосередньої ідентифікації особи та її документування іноземця може супроводжувати до такого представництва (установи) орган/підрозділ, за позовом якого затримано особу, або уповноважений ним орган/підрозділ.

8. У разі звернення іноземця із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, під час ініціювання органами охорони державного кордону стосовно нього процедури щодо примусового повернення чи примусового видворення та до поміщення його до ПТПП посадові особи органу охорони державного кордону діють відповідно до вимог підпункту 3 пункту 4 розділу II Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та

взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10 серпня 2016 року № 772, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 02 вересня 2016 року за № 1212/29342.

9. Рішення суду про примусове видворення іноземця виконує орган або підрозділ, який його ініціював.

3 метою забезпечення фактичного виконання рішень суду про примусове видворення посадові особи органу ДМС, органу охорони державного кордону здійснюють супровід такого іноземця територією України до пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, через який заплановано виїзд.

10. Виконання рішень суду про примусове видворення іноземців за позовами органів СБУ здійснюють органи ДМС за місцезнаходженням органу СБУ.

Про виконання рішення про примусове видворення орган ДМС інформує орган СБУ, який його ініціював.

IV. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час поміщення іноземців до ПТПІ

1. Перед поміщенням іноземців до ПТПІ органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ оформлюють рішення про поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (додаток 5), з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора щодо такого рішення (додаток 6).

Заінтересований орган/підрозділ перед поміщенням іноземців до ПТПІ не пізніше доби до запланованого поміщення повідомляє про це адміністрацію ПТПІ відповідно до вимог пункту 4 розділу II Інструкції про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 29 лютого 2016 року № 141, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 19 травня 2016 року за № 748/28878.

2. До ПТПІ поміщуються іноземці:

стосовно яких суд прийняв рішення про примусове видворення;

стосовно яких суд прийняв рішення про затримання з метою ідентифікації та/або забезпечення примусового видворення, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

затримані за рішенням суду до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні;

затримані органами ДМС на строки та в порядку, передбачені законодавством України.

3. Поміщення іноземців до ПТПІ здійснює адміністрація такого пункту на підставі

рішення, зазначеного в пункті 1 цього розділу, постанови суду або протоколу про адміністративне затримання за актом приймання-передавання, складеним ПТПІ та органом/підрозділом, який доставив іноземців.

4. Іноземці, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, поміщуються до ПТПІ на строк, необхідний для їх ідентифікації та/або забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більше ніж на вісімнадцять місяців.

У разі звернення іноземця під час перебування в ПТПІ із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, він продовжує перебувати в ПТПІ до остаточного прийняття рішення за заявою та на підставі відповідного рішення адміністративного суду.

V. Матеріали про примусове повернення та примусове видворення

1. До матеріалів про примусове повернення/видворення, що зберігаються в особовій справі затриманого, належать:

рішення відповідного органу/підрозділу про примусове повернення та/або рішення адміністративного суду щодо примусового видворення іноземця;

копія паспортного документа іноземця (за наявності);

у разі відсутності паспортного документа - документи (посвідчення особи на повернення), які свідчать про здійснення заходів щодо встановлення особи затриманого;

копія вироку суду чи постанови у справі про адміністративне правопорушення, якщо видворення є наслідком вчинення іноземцем під час перебування в Україні злочину чи адміністративного правопорушення;

копія повідомлення, надісланого іноземному дипломатичному представництву або консульській установі, про затримання іноземця;

копія акта приймання-передавання особи за договорами про реадмісію осіб (за наявності);

інші документи (дактилокарти, акт про фактично здійснені витрати на примусове видворення іноземця, акт про приймання від інших правоохоронних органів для видворення).

2. Матеріали про примусове повернення/видворення зберігаються в органах та підрозділах, які приймали або ініціювали такі рішення, упродовж п'яти років, після чого підлягають знищенню.

VI. Порядок дій з ідентифікації та документування іноземців

1. Якщо іноземець не має документів, що посвідчують особу, орган ДМС, орган охорони державного кордону України або орган СБУ вживають заходів щодо його

ідентифікації та документування.

З цією метою до дипломатичних представництв або консульських установ держави походження іноземця надсилаються відповідні запити, до яких долучаються кольорові фотокартки на кожну особу, заповнені анкети визначеного консульською установою зразка та інші відомості про іноземця, які дають змогу встановити особу та підтвердити громадянство.

У разі відсутності акредитованого в Україні дипломатичного представництва або консульської установи країни походження іноземця запити до компетентних органів відповідної країни щодо його ідентифікації надсилаються через Департамент консульської служби МЗС.

Якщо від компетентних органів країни походження іноземця не надходить відповідь, запити щодо його ідентифікації надсилаються через Департамент консульської служби МЗС України повторно.

2. Про випадки затримання іноземця на строк, що перевищує три години, посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ упродовж доби з дати затримання повідомляє акредитоване в Україні дипломатичне представництво або консульську установу держави, громадянином якої є затримана особа.

У разі відсутності акредитованого в Україні дипломатичного представництва або консульської установи країни походження іноземця повідомлення щодо його затримання надсилається через Департамент консульської служби МЗС.

Повідомлення підписує відповідно начальник (заступник начальника) органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ або особа, яка виконує його обов'язки.

3. У разі звернення іноземця із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, відомості про нього до дипломатичних представництв або консульських установ держави його походження не надсилаються.

Такі відомості, а також сам факт відповідного звернення є конфіденційною інформацією, яка не має надаватися дипломатичним представництвам або консульським установам держав походження затриманих.

4. Іноземець, який звернувся із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, має право на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 Закону України «Про безоплатну правову допомогу», з дати подання відповідної заяви до прийняття остаточного рішення за заявою.

VII. Порядок дій посадових осіб територіальних органів ДМС та органів охорони державного кордону під час виконання іноземцями рішень про примусове повернення до країни походження або третьої країни та рішень суду про примусове видворення, а також здійснення контролю за їх виконанням

1. Примусове видворення іноземця здійснює орган або підрозділ, за позовом якого адміністративний суд виніс рішення про примусове видворення.

2. Начальник (заступник начальника) органу ДМС, органу охорони державного кордону, яким ініційовано прийняття такого рішення, здійснює контроль за підготовкою та фактичним виконанням примусового видворення, а саме:

уточнює дані щодо прийнятого рішення про примусове повернення або примусове видворення та заходів для його реалізації;

перевіряє повноту та якість виконання заходів, передбачених розділами II, III цієї Інструкції та пунктами 3-6, 8, 9, 11, 16 цього розділу;

не пізніше ніж за дві доби до примусового видворення іноземця, а також у випадках примусового повернення під супроводом надає інформацію до ДМС або Адміністрації Держприкордонслужби про:

номер авіарейсу/потягу, вагона, маршрут прямування, час відправлення та прибуття до місця призначення;

погодження питання з перевізником про здійснення перевезення іноземця або групи іноземців;

кількість іноземців, яких примусово видворяють, та їх громадянство;

кількість супроводу, старшого супроводу, номер телефону старшого, екіпірування;

повноту забезпечення супроводу коштами на відрядження;

порядок взаємодії з поліцією та іншими правоохоронними органами під час супроводу до місця призначення;

додаткові заходи, яких ужито для забезпечення супроводження та видворення іноземців.

3. З метою забезпечення виконання постанови адміністративного суду про примусове видворення, а в окремих випадках для здійснення контролю за виконанням іноземцем рішення про примусове повернення наказом відповідного органу/ підрозділу призначається супровід.

Склад супроводу має забезпечити надійну охорону іноземців під час їх примусового видворення за межі України. Склад супроводу формується з розрахунку:

для супроводження групи до 4 осіб - 3-4 особи;

для супроводження групи до 8 осіб - 4-6 осіб.

У складі супроводу мають бути співробітники однієї статі з іноземцями, яких примусово видворяють.

Начальник органу ДМС, органу охорони державного кордону може збільшити кількість особового складу супроводу з урахуванням особливостей категорії осіб, яких видворяють, та інших ризиків.

Склад супроводу органу охорони державного кордону екіпірується спеціальними

засобами.

Порядок застосування засобів фізичного впливу, спеціальних засобів здійснюється відповідно до законодавства України.

4. Підготовку супроводу здійснюють:

старший супроводу та начальник структурного підрозділу у справах іноземців та адміністративного провадження органу охорони державного кордону;

визначена начальником територіального органу посадова особа, керівник територіального підрозділу ДМС.

Контроль за підготовкою та інструктаж супроводу здійснюють начальник (заступник начальника), перший заступник начальника територіального органу ДМС, органу охорони державного кордону, керівник територіального підрозділу ДМС або посадова особа, визначена начальником органу (підрозділу).

Під час інструктажу перевіряються склад супроводу, форма одягу, визначається вид транспорту, маршрут прямування, порядок організації та здійснення охорони осіб, яких супроводжують, порядок підтримання зв'язку, взаємодії з правоохоронними органами, алгоритм дій у разі виникнення нестандартних ситуацій, їх фіксації, заходи безпеки.

5. Після отримання інструктажу старший супроводу інформує відповідну посадову особу територіального органу ДМС, начальника зміни оперативного-чергової служби органу охорони державного кордону про:

склад супроводу, старшого супроводу, екіпірування, кількість іноземців, яких примусово видворяють, їх громадянство;

вид транспортного засобу, маршрут прямування, номер рейсу, номер потяга, вагона, час відправлення та прибуття до місця призначення;

додаткові заходи, яких ужито для забезпечення супроводу та примусового видворення іноземців, тощо.

Визначена посадова особа територіального органу ДМС, начальник зміни оперативного-чергової служби органу охорони державного кордону здійснюють контроль за рухом супроводу шляхом підтримання зв'язку зі старшим супроводу. У разі виникнення нестандартних ситуацій негайно доповідають начальникові відповідного органу.

6. Супроводження осіб, яких примусово видворяють залізничним транспортом, здійснюється у взаємодії з Національною поліцією України.

7. Іноземець може бути примусово повернутий чи примусово видворений з України за сприяння дипломатичного представництва або консульської установи країни походження або інших осіб (родичів, співвітчизників та ін.) за погодженням з органом ДМС, органом охорони державного кордону чи органом СБУ.

8. У разі здійснення примусового видворення начальник органу ДМС або органу

охорони державного кордону, який його забезпечуватиме, за 48 годин до його здійснення письмово повідомляє про примусове видворення начальника органу охорони державного кордону, через пункт пропуску державного кордону якого заплановано примусове видворення, із зазначенням прізвищ складу супроводу, номерів їх службових посвідчень.

До письмового повідомлення додається список іноземців, яких примусово видворяють, із зазначенням громадянства (за наявності), прізвища, імені, по батькові (за наявності), дати народження, паспортного документа або посвідчення особи на повернення, номера проїзного документа, дати, часу виїзду/вильоту, номера авіарейсу/потяга, вагона та маршруту видворення, а також інформації про осіб, які притягалися до кримінальної відповідальності.

9. У разі здійснення примусового видворення авіаційним транспортом орган ДМС, орган охорони державного кордону, який його забезпечуватиме, не пізніше ніж за 24 години до виконання рейсу повідомляє авіаперевізника та надає інформацію про дату і час вильоту, номер рейсу, громадянство, прізвище, ім'я, по батькові особи, документ, що посвідчує особу, яку примусово видворяють.

Склад супроводу органу ДМС, органу охорони державного кордону разом з іноземцями, які підлягають видворенню, прибуває до пункту пропуску через державний кордон України завчасно, але не пізніше ніж за 1 годину до початку реєстрації пасажирів на рейс.

10. Приймання органами охорони державного кордону в пунктах пропуску через державний кордон України іноземців для подальшого примусового видворення від представників органів ДМС, органів охорони державного кордону здійснює старший прикордонних нарядів за рішенням начальника органу охорони кордону чи його заступника.

Приймання-передавання іноземців, які підлягають примусовому видворенню, проводиться у визначеному місці або службовому приміщенні підрозділу охорони державного кордону, у пункті пропуску через державний кордон якого здійснюватиметься примусове видворення.

Приймання іноземців від представників органів ДМС, органів охорони державного кордону здійснюється після перевірки наявності дійсних документів на право перетинання державного кордону, рішення адміністративного суду про примусове видворення та квитків за маршрутом прямування за актом приймання-передавання іноземця або особи без громадянства (додаток 7), який оформлює сторона, що передає таку особу.

Акт приймання-передавання іноземця складається окремо на кожну особу у двох примірниках та підписується сторонами після вильоту/виїзду іноземця за межі України.

Перші примірники зазначених документів після вильоту/виїзду іноземця до країни походження залишаються в представника органу ДМС, органу охорони державного кордону, який ініціював таке рішення, та долучаються до матеріалів про примусове видворення.

Інші примірники акта надаються органу/підрозділу охорони державного кордону, через пункт пропуску через державний кордон якого здійснювалося видворення.

11. Посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону, яка вживає заходів для примусового видворення іноземця авіаційним транспортом, забезпечує складання акта про повернення пасажирів (додаток 8) відповідно до вимог Конвенції про міжнародну цивільну авіацію.

12. Начальник органу охорони державного кордону, на дільниці якого здійснено виїзд іноземця, протягом трьох діб інформує орган ДМС або орган охорони державного кордону, за позовом якого було винесено постанову про примусове видворення, про фактичний виїзд іноземця за межі України.

У повідомленні зазначаються дата виїзду/вильоту, відомості про іноземця (громадянство, прізвище, ім'я, число, місяць, рік народження), вид, номер документа на право перетинання державного кордону, пункт пропуску через державний кордон, вид транспорту.

13. Інформація про виїзд за межі України іноземця, стосовно якого було прийнято рішення про примусове повернення чи примусове видворення, вноситься до бази даних відповідно до Положення про базу даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України», затвердженого наказом Адміністрації Держприкордонслужби України від 25 червня 2007 року № 472, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 липня 2007 року за № 765/14032 (далі - Положення), а також фіксується в матеріалах про примусове повернення/видворення.

14. У разі неможливості з об'єктивних причин примусово видворити іноземця у визначений день представники органу ДМС, органу охорони державного кордону, які супроводжували іноземця до пункту пропуску через державний кордон України, повертають такого іноземця до ПТПІ. Про причини невиїзду та повернення іноземця до ПТПІ орган або підрозділ, що ініціював рішення про примусове видворення, негайно повідомляє про це відповідно ДМС, Адміністрацію Держприкордонслужби, СБУ.

15. У разі неможливості здійснення примусового видворення авіаційним транспортом з причин, що не залежать від органу охорони державного кордону, який виконує постанову адміністративного суду (відмова авіакомпанії у перевезенні, перенесення рейсу тощо), представники цього органу поміщають такого іноземця до місця тимчасового тримання, яке визначає начальник органу охорони державного кордону, на дільниці відповідальності якого здійснювалося примусове видворення, на строк, необхідний для фактичного виконання постанови про примусове видворення, але не більше ніж на 3 доби.

Під час перебування іноземця у такому місці тимчасового тримання йому забезпечуються належні умови: можливість придбати питну воду та гарячу їжу (принаймні тричі на день), місце для відпочинку і сну, доступ до проточної води та засобів особистої гігієни. Якщо іноземець не має власних коштів, забезпечення питною водою і продуктами харчування здійснюється за рахунок державного бюджету.

Після закінчення такого строку іноземець супроводжується до ПТПІ.

Про причини неможливості здійснення примусового видворення авіаційним транспортом та про вжиті заходи з їх усунення орган охорони державного кордону негайно доповідає регіональному управлінню, Адміністрації Держприкордонслужби України.

16. У разі відмови іноземця від виконання постанови про примусове видворення та наявності обґрунтованих підстав вважати, що він ухилятиметься від виконання такого рішення (агресивна та/або неадекватна поведінка тощо), видворення такого іноземця здійснюється із залученням супроводу, який супроводжуватиме іноземця безпосередньо до країни походження або третьої країни.

Про здійснення примусового видворення іноземця, який відмовляється виконувати постанову про примусове видворення та не бажає самостійно повертатися до країни походження, завчасно інформується Департамент консульської служби МЗС України. У повідомленні зазначається інформація про:

транспорт, дату та час прибуття супроводу до країни призначення;

транспорт, дату та час виїзду супроводу у зворотному напрямку;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) іноземця, якого супроводжують, прізвище, ім'я, по батькові осіб, які супроводжують іноземця, їх паспортні дані;

кількість місць та форму оплати за помешкання в країні призначення (за необхідності).

17. З метою організації взаємодії з компетентними органами країни призначення представники органу ДМС, Адміністрації Держприкордонслужби або СБУ при закордонних дипломатичних установах України в країні призначення, а за їх відсутності - консульські посадові особи повідомляють компетентні органи країни перебування про заплановане примусове видворення іноземця.

18. До складу супроводу призначаються особи, які пройшли відповідну підготовку. Призначення таких осіб для супроводу іноземців до країни походження затверджується відповідним наказом начальника органу, підрозділу.

Кількість осіб супроводу визначається шляхом належної оцінки ризиків. До складу супроводу обов'язково входить перекладач (чи особа, яка володіє мовою, якою спілкуються в країні призначення).

Особистий огляд осіб, яких видворяють, здійснює старший супроводу в ПТПП перед виїздом до аеропорту.

Особи зі складу супроводу на борту літака мають чітко відрізнятися від осіб, яких видворяють.

Перед початком реєстрації проводиться зустріч з представниками служби безпеки авіаперевізника, під час якої уточнюються процедури польоту.

Після прибуття до країни призначення старший супроводу у присутності представників органу ДМС або Адміністрації Держприкордонслужби України при закордонних дипломатичних установах України в країні призначення, а за їх відсутності - у присутності консульської посадової особи передає представникам компетентних органів країни перебування видворених осіб.

Після здійснення передачі видворених осіб супровід повертається в Україну.

Старший супроводу після прибуття в Україну в десятиденний строк готує детальний звіт за результатами примусового видворення іноземця(ів) до країни походження.

Відрадження за межі України здійснюється у порядку відповідно до чинного законодавства.

19. Контроль за правильним і своєчасним виконанням рішення про примусове повернення здійснює орган ДМС, орган охорони державного кордону або орган СБУ, який його прийняв.

Для здійснення контролю за фактичним виконанням рішення про примусове повернення начальник органу ДМС та органу СБУ, яким прийнято таке рішення, надсилає відповідний запит до Головного центру обробки спеціальної інформації Адміністрації Держприкордонслужби України з дотриманням вимог Положення.

Головний центр обробки спеціальної інформації Адміністрації Держприкордонслужби України на виконання такого запиту надає інформацію про перетинання іноземцем державного кордону без його згоди у місячний строк після отримання відповідного запиту.

Результати здійснення такого контролю фіксуються в матеріалах про примусове повернення.

Дозвіл на допуск осіб для ознайомлення з такими матеріалами надає начальник відповідного органу/підрозділу.

VIII. Порядок відшкодування витрат, пов'язаних із примусовим видворенням іноземців

1. Відповідно до статті 32 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» іноземці, які відповідно до рішення суду підлягають примусовому видворенню за межі України, відшкодовують витрати, пов'язані з видворенням, в установленому законодавством порядку.

Якщо зазначені іноземці не мають коштів для відшкодування витрат, пов'язаних з їх видворенням за межі України, видворення здійснюється за рахунок державного бюджету.

2. Фізичні або юридичні особи, які запрошували чи приймали іноземців, влаштовували їх незаконний в'їзд, проживання, працевлаштування, сприяли в ухиленні від виїзду після закінчення строку перебування, за рішенням суду в установленому законодавством порядку відшкодовують витрати, завдані державі внаслідок видворення зазначених іноземців.

3. До кошторису витрат, необхідних для виконання рішення про примусове видворення іноземця, включається вартість:

проїзних квитків для іноземця та осіб, які його супроводжують;

послуг з утримання іноземця в ПТПІ;

послуг з ідентифікації особи;

послуг з оформлення документів та вчинення інших дій, пов'язаних із примусовим видворенням, тощо.

4. Облік витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, ведуть органи ДМС, органи охорони державного кордону, про що у двох примірниках складається акт про фактично здійснені витрати на примусове видворення іноземця (особи без громадянства) (додаток 9), який додається до матеріалів про примусове видворення іноземця.

5. Іноземець сповіщається під розписку про загальну суму витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, обчислену в цінах на день розрахунку з ним. У разі відмови іноземця підтвердити пред'явлену йому для відшкодування суму витрат в акті робиться відповідна відмітка із зазначенням причини відмови.

6. У разі відмови іноземця відшкодувати витрати, необхідні для виконання рішення про його примусове видворення за межі України, відповідні кошти можуть бути стягнуті з нього в судовому порядку.

7. Якщо в іноземця, стосовно якого було прийнято рішення суду про примусове видворення, або затримання з метою ідентифікації та (або) забезпечення видворення за межі території України, або затримання з метою забезпечення його передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, виявлено готівку, вона вилучається за актом та використовується для забезпечення виконання рішення про примусове видворення згідно з кошторисом витрат.

8. У разі відмови приймаючої сторони, яка запрошувала іноземця, відшкодувати витрати, пов'язані з примусовим видворенням такого іноземця, відповідні кошти стягуються з приймаючої сторони в судовому порядку.

(Інструкція в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 38/77 від 22.01.2018)

Перший заступник
Голови Державної
міграційної служби України
В.В. Шейбут

Перший заступник
Голови Державної
прикордонної служби України
генерал-полковник
П.А. Шишолін

Перший заступник Голови
Служби безпеки України
генерал-полковник
П.М. Шатковський

Додаток 1
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу II)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____
(найменування органу, підрозділу)

_____ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)
_____ 20 ____ року

М. П.

РІШЕННЯ
про примусове повернення
до країни походження або третьої країни
іноземця або особи без громадянства

(громадянство, прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження)
_____ 20 ____ року _____
(місце розташування органу, підрозділу)

Мною, _____,
(посада, прізвище, ім'я, по батькові)

за результатами розгляду матеріалів щодо громадянина(ки)

(прізвище, ім'я, по батькові)

УСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи вищевикладене, з метою забезпечення виконання положень статті 26
Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

ВИРІШЕНО:

примусово повернути до країни походження або третьої країни громадянина(ку)

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, дата народження)

та зобов'язати його (її) покинути територію України у термін до _____

Зазначене рішення може бути оскаржено в суді.

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Мені, громадянину(ці) _____

_____,
(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання)
повідомлено, що за порушення законодавства України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, інтересів національної безпеки України чи охорони громадського порядку, прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають в Україні (потрібне підкреслити), прийнято рішення про моє примусове повернення.

Я зобов'язуюсь не пізніше _____. _____. 20 ____ року залишити територію України.

З вимогами статті 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» щодо видворення в примусовому порядку у разі ухилення від виїзду за межі України у визначений строк ознайомлений(а).

(дата)

(підпис)

Перекладач _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Від підпису відмовився

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Перекладач

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Поняті:

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

{Додаток 1 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 2
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу II)

Прокуророві

(місто, район, область)

ПОВІДОМЛЕННЯ
щодо рішення про примусове повернення
до країни походження або третьої країни
іноземця або особи без громадянства

Повідомляю, що на підставі статті 26 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» мною прийнято рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни громадянина(ки)

_____.
(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), коли
народився(лася), місце проживання)

Зазначена особа зобов'язана залишити територію України до ____ 20__ року

Начальник _____
(найменування органу, підрозділу)

(підпис)(прізвище, ім'я, по батькові)

____ 20__ року

{Додаток 2 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 3
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 2 розділу II)

Інв. № _____
Форма № _____
Строк зберігання: три роки

ЖУРНАЛ
обліку прийнятих рішень про примусове повернення та видворення з України
іноземців та осіб без громадянства

(найменування органу, підрозділу)

Том № _____
Розпочато _____ 20__ року
Закінчено _____ 20__ року
На _____ аркушах

№ з/п	Громадянство (за наявності), серія та номер паспортного документа (посвідчення особи на повернення) іноземця (особи без громадянства), щодо якого (якої) прийнято рішення про примусове повернення/ примусове видворення з України	Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження	Дата, місце затримання	Дата, прізвище, ініціали, посада особи, яка прийняла рішення про примусове повернення чи примусове видворення	Поінформовано прокурора (дата і номер вихідного листа, адресант)	Відмітка про заборону в'їзду, номер печатки, якою завірено відмітку
1	2	3	4	5	6	7

{Додаток 3 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 4
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 4 розділу II)

ЗРАЗОК ШТАМПА

Прийнято рішення про примусове повернення від _____ 20__ року № _____ Встановлено строк для виїзду _____ діб. Зобов'язаний залишити територію України до _____ 20__ року. _____ (найменування органу, який прийняв рішення) _____ (посада, прізвище, підпис посадової особи) _____ 20__ року.		50 мм
70 мм		

{Додаток 4 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 5
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу IV)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник

(найменування органу, підрозділу)

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20__ року

М. П.

РІШЕННЯ
про поміщення до пункту тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата
народження)

_____ 20__ року _____

(місце розташування органу,
підрозділу)

Мною, _____ ,

(посада, прізвище, ім'я, по батькові)

за результатами розгляду матеріалів, які надійшли на громадянина(ку)

(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

УСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи викладене та з метою забезпечення примусового видворення,
на підставі положень статті 30 Закону України «Про правовий статус
іноземців та осіб без громадянства»

ВИРІШЕНО:

помістити до _____ пункту тимчасового перебування іноземців
(найменування пункту)
та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України,
громадянина(ку) _____
(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, дата народження)
з метою ідентифікації або для забезпечення примусового видворення.

Зазначене рішення може бути оскаржено в суді.

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

{Додаток 5 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 6
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу IV)

Прокуророві _____

(район, місто, область)

ПОВІДОМЛЕННЯ
щодо рішення про поміщення до пункту тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні

Повідомляю, що на підставі статті 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» мною прийнято рішення про поміщення до

(найменування пункту)

пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі - ПТПП), громадянина(ки) _____

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання)

Зазначену особу поміщено до ПТПП з метою забезпечення примусового видворення.

Начальник _____

(найменування органу, підрозділу)

(підпис)(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20__ року

{Додаток 6 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 7
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 10 розділу VII)

АКТ
приймання-передавання іноземця або особи без громадянства

_____ 20__ року

Відомості про особу, яку передають (приймають)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

Стать _____ (чол., жін.)

Дата народження _____ (число, місяць, рік)

Місце народження _____ (країна, область, район, місто, село)

Громадянство _____ (країна та останнє постійне місце проживання)

Сімейний стан _____

Документи, що посвідчують особу _____
(вид документа, дата видачі, найменування органу,
що видав документ)

Неповнолітні діти, яких затримано разом з особою:

№ з/п	Прізвище, ім'я	Дата, місце народження	Ким доводиться

Обставини прибуття в Україну

_____ (дата і місце перетинання кордону)

Обставини затримання _____

Дата, час, місце затримання _____

Ким здійснено затримання _____

Причина затримання _____

Відмітка про подання запиту щодо підтвердження особи _____

(номер, дата, кому подано, результати)	
Передав	Прийняв
(найменування органу, посада)	(найменування органу, посада)
(звання, підпис, прізвище)	(звання, підпис, прізвище)

{Додаток 7 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 8
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 11 розділу VII)

Зразок

АКТ
про повернення пасажирів
(Deportation act air passenger)

Від: представника прикордонного контролю аеропорту «Бориспіль» (FROM: Immigration of «Borispol» airport) УКРАЇНА (<u>UKRAINE</u>)	Кому: імміграційній службі аеропорту Держава: _____ (TO: Immigration service)

Номер документа <u>SS 000000</u> <u>Number of document</u> Держава, що видала документ _____	<u>Photo</u>

State which issued the document

Прізвище (<u>Surname</u>) _____ Ім'я (<u>Name</u>) _____ Дата народження <u>00.00.0000</u> (<u>Date of birth</u>)	Громадянство (Citizenship) (за наявності) _____ Місце проживання _____ (Place of residence) Місце народження _____ (Place of birth)

Ця особа прибула до аеропорту «Бориспіль» рейсом № _____, авіакомпанія _____ (<u>This Person has arrived to the airport «Borispol» by flight №/Airline</u>)
Власнику документа було відмовлено у в'їзді в Україну на підставі того, що він порушив _____ (The berrer of this document was refused to enter Ukraine because he is broken the Legislation)

законодавство України		,
of the Ukraine)	(вказати норму закону)	
		,
і представнику, що доставив його, було дано вказівку відправити цього пасажирів з території		
(the airline which had brought the passenger has to take this person back from Ukraine by flight № _____)		
України рейсом № _____	до країни _____	.

Дата (Date) 00.00.20__

Час (Time) 00.00

Згідно з положенням додатка 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію 1944 року (ІКАО) останній державі, з якої прибув в Україну пасажир, пропонується прийняти його для повторної перевірки після того, як йому відмовлено у в'їзді в Україну.

(According to the 9-th addition of the International Civil Aviation Convention: the state to which this person had arrived, have to check the document once more after refused entry in Ukraine)

_____ 20__ року

Відмітка Державної прикордонної служби України	Підпис представника прикордонного контролю аеропорту «Бориспіль» (Signature of immigration officer) Старший зміни ПН ВПК «Бориспіль» _____
	Підпис представника авіакомпанії (Signature of airline representative) _____
	(прізвище, підпис) (Name/Signature)

Увага! Цей акт не є документом, що посвідчує особу!
(Attention! This act is not a document which proves identity!)

З ним слідує:

(With him follow)

{Додаток 8 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

Додаток 9
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 4 розділу VIII)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник

_____ (найменування органу, підрозділу)

_____ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20 ____ року

АКТ
про фактично здійснені витрати
на примусове видворення іноземця
(особи без громадянства)

Комісія у складі: голови _____ ,
(посада, звання, прізвище, ім'я, по батькові)

членів _____ ,
(посади, звання, прізвища, імена, по батькові)

створена відповідно до наказу начальника (органу) від _____ № _____ ,
підтверджує витрати

на примусове видворення/реадмісію за межі України _____

_____ (громадянство, прізвище, ім'я, дата народження)

на загальну суму _____ грн _____ коп. _____ :

(сума словами)

№ з/п	Країна	Прізвище, ім'я	Вартість проїзних квитків для іноземця (особи без громадянства) та осіб, які його (її) супроводжують	Вартість утримання в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства	Вартість ідентифікації особи	Вартість оформлення документів та вчинення інших дій	Загальна сума	У тому числі:		Примітка
								за рахунок власних коштів особи	за рахунок бюджетних коштів	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Усього:										

За рахунок власних коштів особи чи приймаючої сторони: _____ грн _____ коп.

(сума словами)

У разі відмови іноземця або особи без громадянства підтвердити пред'явлену для

відшкодування суми витрат в акті зазначається причина відмови.

Ознайомлений про загальну суму витрат _____

(підпис, прізвище, ім'я іноземця (особи без громадянства)) (дата)

Перекладач _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Причини відмови затриманого від підтвердження суми витрат _____

Від підпису відмовився.

Присутні

: _____
(підпис) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

Висновок _____

Додатки:

ксерокопії проїзних квитків для іноземців (осіб без громадянства) та осіб, які його супроводжують під час видворення;

ксерокопії документів з установчими даними іноземця (осіб без громадянства) та осіб, які його супроводжують, та інші документи, що підтверджують витрати на видворення.

Голова комісії _____

Члени комісії:

1. _____

2. _____

3. _____

_____ 20__ року

Рахунок органу, на який іноземець
(особа без громадянства)

має переказати кошти, витрачені
на його примусове видворення:

{Додаток 9 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ України № 38/77 від 22.01.2018}

3.2.3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України від 04.09.2013 № 850/536/1226 «Про затвердження Порядку проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 30.09.2013 за № 1683/24215

НАКАЗ
04.09.2013 № 850/536/1226

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
30 вересня 2013 р.
за № 1683/24215

Про затвердження Порядку проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері

Відповідно до Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства”, розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 року № 1058 „Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції державної міграційної політики”, з метою налагодження міжвідомчої взаємодії з проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері, що додається.

2. Відповідно до своїх повноважень у тримісячний строк з дня набрання чинності цим наказом видати розпорядчі документи про проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері (далі - заходи).

3. Заступникам керівників відповідних центральних органів виконавчої влади, відповідальних за організацію проведення заходів, забезпечити:

3.1. Виконання заходів, передбачених цим Порядком.

3.2. Подання щороку до 10 грудня Державній міграційній службі України звіту про проведення заходів для узагальнення їх результатів та подання Кабінетові Міністрів України.

4. Управлінню взаємодії з центральними органами виконавчої влади та органами військового управління МВС України (Черкаський Р.А.) подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників керівників відповідних центральних органів виконавчої влади, відповідальних за організацію проведення заходів.

6. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр внутрішніх справ
України

В.Ю. Захарченко

Міністр соціальної політики
України
Н.Ю. Королевська

Міністр освіти і науки України

Д.В. Табачник

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної
міграційної служби України

Т.в.о. Голови
Державної прикордонної служби України

Голова Державної інспекції України
з питань праці

Заступник Голови
Служби безпеки України

М.М. Ковальчук
П.А. Шишолін
В.І. Яцкін
В. Породько

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
30 вересня 2013 р.
за № 1683/24215

ПОРЯДОК
проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням
законодавства в міграційній сфері

1. Цей Порядок врегульовує діяльність центральних органів виконавчої влади, яка спрямована на реалізацію державної політики в міграційній сфері, захист державної безпеки та національних інтересів України у сфері міграції, забезпечення дотримання законодавства в цій сфері, ефективне управління міграційними процесами та протидію нелегальній міграції.

Відповідно до своїх повноважень центральні органи виконавчої влади організовують та проводять такі заходи:

"Мігрант" - Державна міграційна служба України;

"Кордон" - Адміністрація Державної прикордонної служби України;

"Студент" - Міністерство освіти і науки України;

"Трудова міграція" - Державна інспекція України з питань праці.

2. Заходи "Мігрант", "Кордон", "Студент", "Трудова міграція" проводяться з метою запобігання та протидії нелегальній міграції, а також іншим порушенням законодавства України в міграційній сфері. До проведення вказаних заходів обов'язково залучаються Міністерство внутрішніх справ, Державна міграційна служба, Державна прикордонна служба та Служба безпеки України.

3. З ініціативи центрального органу виконавчої влади, відповідального за організацію проведення заходу, до участі в його проведенні можуть залучатися інші заінтересовані центральні органи виконавчої влади (за погодженням).

4. Центральні органи виконавчої влади, зазначені в пункті 2 цього Порядку, за результатами проведеного заходу у місячний строк подають Державній міграційній службі звіти для узагальнення їх результатів і врахування при проведенні аналізу міграційної ситуації та внесення Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо

формування державної політики в міграційній сфері.

Начальник Управління
взаємодії з центральними
органами виконавчої влади
та органами військового
управління Міністерства
внутрішніх справ України

Р.А. Черкаський

Заступник Директора
Департаменту праці
та зайнятості -
начальник управління
політики зайнятості та умов
праці Міністерства соціальної
політики України

О.В. Прутенко

Начальник Управління
міжнародного співробітництва
Міністерства освіти
і науки України

А.Д. Божков

3.2.4. Наказ Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України від 02.02.2015 № 41/119/95 «Прозатвердження Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19.02.2015 за № 194/26639

НАКАЗ

02.02.2015 № 41/119/95

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
19 лютого 2015 р.
за № 194/26639

Про затвердження Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні

Відповідно до статті 19 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз», статті 9 Закону України «Про імміграцію», частини дев'ятої статті 9 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», абзацу п'ятнадцятого підпункту 9.1 пункту 4 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 467, пункту 3 Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2014 року № 401, пункту 3 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого Указом Президента України від 06 квітня 2011 року № 389, НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні (далі - Порядок), що додається.

2. Міністру охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, керівникам структурних

підрозділів з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій забезпечити виконання Порядку.

3. Керівникам установ Державної міграційної служби та територіальних органів Державної міграційної служби Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя взяти Порядок до відома для виконання в роботі.

4. Головним управлінням державної служби зайнятості в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управлінням державної служби зайнятості в районах, містах, районах у містах, а також у містах та районах взяти Порядок до відома для виконання в роботі.

5. Органам охорони державного кордону Державної прикордонної служби України взяти Порядок до відома для виконання в роботі.

6. Департаменту медичної допомоги (С. Хотіна) в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра охорони здоров'я України, заступника Голови Державної міграційної служби України, заступника Голови Державної прикордонної служби України, заступника Міністра соціальної політики України відповідно до розподілу обов'язків.

8. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
охорони здоров'я України
О. Квіташвілі

Міністр
внутрішніх справ України
А. Аваков

Міністр
соціальної політики України
П. Розенко

ПОГОДЖЕНО:

Т. в. о. Голови
Державної прикордонної служби України

Перший заступник Голови
Спільного представницького органу
сторони роботодавців на національному рівні

Перший заступник Голови
Спільного представницького органу
всеукраїнських профспілок
та профспілкових об'єднань

Голова
Державної міграційної служби України

В. о. директора
Державного центру зайнятості

П.А. Шишолін
О. Мірошниченко
А.І. Широков
С.І. Радутний
Я. Кашуба

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України,
Міністерства внутрішніх
справ України,
Міністерства соціальної
політики України
02.02.2015 № 41/119/95

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
19 лютого 2015 р.
за № 194/26639

ПОРЯДОК

**взаємодії закладів охорони здоров'я, територіальних органів та установ
Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та державної
служби зайнятості для організації надання медичної допомоги з туберкульозу
іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні**

І. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблено з метою забезпечення вчасного виявлення та надання медичної допомоги хворим на туберкульоз серед таких категорій осіб:

1) іноземці чи особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах;

2) іноземці чи особи без громадянства, які незаконно перебувають в Україні;

3) особи, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

4) особи, які потребують тимчасового захисту.

II. Заклади охорони здоров'я

1. Здійснюють профілактичний медичний огляд на туберкульоз відповідно до Уніфікованого клінічного протоколу первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги дорослим «Туберкульоз», затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я від 04 вересня 2014 року № 620 (далі - УКПМД «Туберкульоз»), та надають форму первинної облікової документації № 028/о «Консультативний висновок спеціаліста», затверджену наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974 (далі - Висновок), таким категоріям:

1) іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах для подальшого звернення роботодавця до територіальних органів державної служби зайнятості в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі та отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства;

2) іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні та мають намір звернутися із заявою про надання дозволу на імміграцію;

3) особам, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за направленням територіального органу Державної міграційної служби України у порядку, передбаченому частиною дев'ятою статті 9 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»;

4) особам, які потребують тимчасового захисту, за направленням територіальних органів Державної міграційної служби України.

2. Заклади охорони здоров'я здійснюють діагностику та підтвердження діагнозу туберкульозу в осіб зазначених категорій з підозрою захворювання на туберкульоз у спеціалізованому протитуберкульозному закладі відповідно до вимог УКПМД «Туберкульоз».

3. У випадку підтвердження діагнозу активного туберкульозу у зазначених категорій осіб проводять лікування відповідно до вимог УКПМД «Туберкульоз».

4. Здійснюють профілактичний медичний огляд на туберкульоз, ізоляцію хворих на туберкульоз з бактеріовиділенням, організовують та проводять лікування відповідно до вимог УКПМД «Туберкульоз» у випадку самостійного, чергового звернення іноземців та осіб без громадянства або при зверненні по екстрену медичну допомогу.

5. Видають категоріям осіб, зазначених у пункті 1 цього розділу, після повторного звернення (за умови повного вилікування від туберкульозу або успішного завершення лікування в інтенсивній фазі та дотримання особою режиму лікування у підтримуючій фазі хіміотерапії) Висновок.

6. Здійснюють прийом та лабораторне дослідження мокротиння на наявність збудника туберкульозу в осіб, які перебувають у пункті тимчасового розміщення біженців або пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які

незаконно перебувають в Україні, та у пунктах (місцях) тимчасового тримання осіб.

7. Надають медичну допомогу хворим на туберкульоз іноземцям та особам без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

III. Територіальні органи та установи Державної міграційної служби

1. У випадках, передбачених законом, перевіряють в іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах та звернулися із заявою про надання дозволу на імміграцію в Україну, наявність Висновку.

2. Направляють для проходження медичного обстеження (у тому числі і на туберкульоз) іноземців та осіб без громадянства, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

3. Направляють на профілактичний медичний огляд на туберкульоз до закладів охорони здоров'я осіб, які потребують тимчасового захисту.

4. За потреби продовжують строк перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах та проходять лікування туберкульозу відповідно до Порядку продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2012 року № 150.

5. У разі виявлення в осіб, які перебувають у пунктах тимчасового розміщення біженців або пунктах тимчасового перебування іноземців або осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, симптомів, що вимагають обов'язкового обстеження на туберкульоз за результатами клінічного скринінгу (продуктивний кашель із виділенням мокротиння, що триває понад 2 тижні, втрата маси тіла, підвищення температури тіла, спитіння вночі, кровохаркання, біль у грудній клітці), хворого ізолюють та організовують доставляння до закладів охорони здоров'я.

IV. Органи державної служби зайнятості

Надають консультаційні послуги та рекомендують пройти профілактичний медичний огляд, у тому числі на туберкульоз, іноземцям та особам без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах та звертаються до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні.

V. Органи охорони державного кордону Державної прикордонної служби України

1. Проводять медичний огляд хворих затриманих осіб відповідно до Інструкції про порядок тримання осіб, затриманих органами Державної прикордонної служби України в адміністративному порядку за порушення законодавства про державний кордон України і за підозрою у вчиненні злочину, затвердженої наказом Адміністрації Державної прикордонної служби України від 30 червня 2004 року № 494, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 15 липня 2004 року за № 886/9485.

2. У випадку виявлення в осіб, які підлягають розміщенню або перебувають у пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях, симптомів, що вимагають обов'язкового обстеження на туберкульоз за результатами клінічного

скрінінгу (продуктивний кашель з виділенням мокротиння, що триває понад 2 тижні, втрата маси тіла, підвищення температури тіла, спітіння вночі, кровохаркання, біль у грудній клітці), хворому організовують надання медичної допомоги згідно з Порядком надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, що утримуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, Державної міграційної служби України і пунктах тимчасового тримання та спеціально обладнаних приміщеннях Державної прикордонної служби України, затвердженим наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України та Адміністрації Державної прикордонної служби України від 17 квітня 2012 року № 336/268/254, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 11 травня 2012 року за № 749/21062.

3. Облаштовують у пунктах тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства ізолятор для хворих на туберкульоз.

Директор Департаменту
медичної допомоги
С. Хотіна

Начальник Департаменту
юридичного забезпечення
МВС України
полковник міліції
Д.В. Горбась

Заступник
директора Департаменту
ринку праці та зайнятості -
начальник відділу реалізації
політики зайнятості
Міністерства соціальної
політики України
А. Свідрак

3.2.5. Наказ Міністерства внутрішніх справ, Міністерства закордонних справ, Міністерства соціальної політики, Міністерства освіти і науки, Служби зовнішньої розвідки, Служби безпеки України від 29.04.2015 № 494/132/467/497/141/281 «Про затвердження Методики аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21.04.2015 за № 578/27032

НАКАЗ

29.04.2015 № 494/132/467/497/141/281

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
21 травня 2015 р.
за № 578/27032

Про затвердження Методики аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції

На виконання пункту 41 Національного плану заходів з виконання другої фази Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 805-р, з метою забезпечення нормативно-правового врегулювання процедури обміну статистичною та аналітичною інформацією з питань протидії нелегальній міграції НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Методику аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції, що додається.
2. Департаменту юридичного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України (Горбась Д.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.
3. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства соціальної політики України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України від 30 червня 2011 року № 362/156/269/463/170/261 «Про затвердження Методики аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 19 липня 2011 року за № 891/19629.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Міністра внутрішніх справ України, Міністра закордонних справ України, Міністра соціальної

політики України, Міністра освіти і науки України, Голови служби зовнішньої розвідки України, Голови Служби безпеки України відповідно до розподілу обов'язків, а також на Голову Державної міграційної служби України та Голову Адміністрації Державної прикордонної служби України.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр внутрішніх справ
України
А.Б. Аваков

Міністр закордонних справ
України
П.А. Клімкін

Міністр соціальної політики
України
П.В. Розенко

Т.в.о. Міністра
освіти і науки України
І.Р. Совсун

Голова Служби
зовнішньої розвідки України
В.І. Гвоздь

Голова
Служби безпеки України
В.О. Наливайченко

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної міграційної служби України
Голова Державної прикордонної служби України
С.І. Радутний
В.О. Назаренко

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
внутрішніх справ України,
Міністерства
закордонних справ України,
Міністерства соціальної політики
України,
Міністерства освіти і науки
України,
Служби зовнішньої розвідки
України,
Служби безпеки України
29.04.2015 № 494/132/467/497/141/281

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
21 травня 2015 р.
за № 587/27032

МЕТОДИКА аналізу ризиків з метою протидії нелегальній міграції

1. Ця Методика розроблена з метою організації інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України, Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної міграційної служби України, Державної прикордонної служби України (далі - Суб'єкти), спрямованої на протидію нелегальній міграції.

2. Країни міграційного ризику - країни, визначені в додатку 2 до Інструкції про порядок оформлення іноземцям та особам без громадянства віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, затвердженої наказом Міністерства закордонних справ України від 26 липня 2011 року № 196, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 18 серпня 2011 року за № 983/19721.

3. Ця Методика визначає порядок обміну між Суб'єктами статистичною та аналітичною інформацією з питань протидії нелегальній міграції, щодо якої законодавством не встановлено обмежень стосовно її створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення.

4. Обмін інформацією здійснюється на міжвідомчому рівні через контактний аналітичний центр (далі - Центр), утворений на базі Департаменту у справах іноземців та осіб без громадянства Державної міграційної служби України.

Контактними підрозділами, що здійснюють обмін інформацією (далі - Сторони), є:

від Міністерства внутрішніх справ України - Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми;

від Міністерства закордонних справ України - візовий відділ Управління консульського обслуговування Департаменту консульської служби;

від Міністерства соціальної політики України - Державний центр зайнятості;

від Міністерства освіти і науки України - Управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції;

від Державної прикордонної служби України - Департамент аналізу та оцінки інформації та Департамент оперативної діяльності;

від Служби зовнішньої розвідки України - Департамент протидії зовнішнім загрозам національній безпеці держави;

від Служби безпеки України - Головне управління «К» Служби безпеки України;

від Державної міграційної служби України - відділ протидії нелегальній міграції Департаменту у справах іноземців та осіб без громадянства.

Координатором Центру є відділ протидії нелегальній міграції Департаменту у справах іноземців та осіб без громадянства Державної міграційної служби України.

5. Основними напрямками діяльності Центру є:

обмін статистичною та аналітичною інформацією;

всебічний аналіз усієї доступної інформації у сфері нелегальної міграції;

підтримка та сприяння спільній діяльності Суб'єктів, у тому числі шляхом повідомлення Сторін про зміни загальних тенденцій, способів, методів нелегальної міграції, тактики дій.

6. Сторони здійснюють обмін статистичною та аналітичною інформацією, зазначеною у цьому пункті, створеною, зібраною чи одержаною в процесі діяльності Суб'єктів відповідно до компетенції.

Статистичною інформацією є відомості про:

чисельність та громадянство виявлених нелегальних мігрантів;

чисельність іноземців та осіб без громадянства з країн міграційного ризику, які звернулися з клопотанням до дипломатичних представництв та консульських установ України за кордоном про оформлення віз для в'їзду в Україну, за громадянством та типами віз;

кількість та типи віз для в'їзду в Україну, оформлених іноземцям та особам без громадянства з країн міграційного ризику, за громадянством;

чисельність іноземців та осіб без громадянства з країн міграційного ризику, яким дипломатичними представництвами та консульськими установами України за кордоном було відмовлено в оформленні віз, за громадянством, типами віз та причинами відмови;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства з країн міграційного ризику, які звернулися з клопотанням про отримання статусу біженця в Україні;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства з країн міграційного ризику, які змінили статус перебування в Україні;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства, яким продовжено термін перебування в Україні;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства, які навчаються у вищих навчальних закладах;

чисельність та громадянство нелегальних мігрантів, відносно яких прийнято рішення про видворення з України, у тому числі в примусовому порядку, та про заборону в'їзду в Україну;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства, яким відмовлено у в'їзді в Україну, у тому числі через непідтвердження мети поїздки;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства з країн міграційного ризику, які в'їхали або виїхали з України;

кількість виданих, продовжених та анульованих дозволів на застосування праці іноземців та осіб без громадянства;

чисельність та громадянство іноземців та осіб без громадянства, притягнутих до адміністративної та кримінальної відповідальності під час перебування в Україні;

чисельність та громадянство нелегальних мігрантів, прийнятих та переданих згідно з угодами про реадмісію осіб;

інші кількісні показники, які становлять спільний інтерес для Суб'єктів і обмін якими сприятиме підвищенню ефективності протидії нелегальній міграції.

Аналітичною інформацією є відомості щодо:

виявлення фізичних та юридичних осіб, які порушували законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства;

способів незаконного перетинання державного кордону України з використанням підроблених документів, запрошень неіснуючих підприємств та установ різних форм власності;

соціально-політичної ситуації в країнах походження та транзиту нелегальних мігрантів;

інших питань, які становлять спільний інтерес для Суб'єктів і обмін якими сприятиме підвищенню ефективності протидії нелегальній міграції.

7. Обмін відкритою статистичною та аналітичною інформацією здійснюється електронною поштою в строки та за формами, погодженими Сторонами.

8. Узагальнення спільної статистичної та аналітичної інформації здійснюється Центром щокварталу до 25-го числа місяця, що настає за звітним періодом.

Зміст спільного документа визначається Сторонами під час кожного робочого засідання окремо.

9. Обмін статистичною та аналітичною інформацією між Сторонами здійснюється через координатора Центру.

10. Інформація, яка використовується в діяльності Центру, та результати спільних аналітичних досліджень не можуть передаватися третій особі без погодження Суб'єкта, який надав інформацію.

11. За результатами опрацювання спільної статистичної та аналітичної інформації Центром не рідше одного разу на рік готуються пропозиції (рекомендації) щодо проведення заходів з протидії нелегальній міграції.

12. У разі необхідності Сторони в робочому порядку обмінюються статистичною та аналітичною інформацією на підставі окремих запитів.

13. Для опрацювання спільних аналітичних документів координатором Центру в міру необхідності проводяться робочі засідання.

Про строки проведення робочих засідань Сторони інформуються координатором Центру в робочому порядку.

За потреби Сторони можуть ініціювати проведення робочих засідань в інший строк.

14. Сторони надають координатору Центру контактні дані відповідальних осіб (прізвище, ім'я та по батькові, телефон, факс, електронна адреса).

У разі зміни контактних даних Сторони інформують про це координатора Центру письмово впродовж п'яти днів з дня, коли відбулися такі зміни.

Директор Департаменту
юридичного забезпечення
Міністерства
внутрішніх справ України
Д.В. Горбась

Директор Департаменту
боротьби зі злочинами,
пов'язаними
з торгівлею людьми,
Міністерства
внутрішніх справ України
М.І. Андрієнко

Директор Департаменту
консульської служби
Міністерства

закордонних справ України
А.І. Сибіга

Директор
Департаменту ринку праці
та зайнятості
Міністерства
соціальної політики України
С.О. Кікіна

Начальник Управління
міжнародного співробітництва
та європейської інтеграції
Міністерства
освіти і науки України
Г.І. Новосад

Перший заступник директора
Департаменту
Протидії зовнішнім загрозам
національній безпеці держави
Служби зовнішньої розвідки
України
С.Б. Озеран

Перший заступник
Голови СБУ -
начальник Головного
управління по боротьбі
з корупцією
та організованою злочинністю
Центрального управління
Служби безпеки України
Ю.Б. Артюхов

3.2.6. Наказ Міністерства внутрішніх справ, Міністерства закордонних справ, Міністерства інфраструктури, Міністерства фінансів, Служби безпеки України від 01.09.2015 № 1050/254/341/749/562 «Про затвердження Порядку обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між суб'єктами інтегрованого управління кордонами», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10.09.2015 за № 1094/27539

НАКАЗ

01.09.2015 № 1050/254/341/749/562

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
10 вересня 2015 р.
за № 1094/27539

Про затвердження Порядку обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між суб'єктами інтегрованого управління кордонами

На виконання пункту 27 Національного плану заходів з виконання другої фази Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 805-р, та з метою запровадження системного обміну інформацією у сфері забезпечення безпеки державного кордону НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між суб'єктами інтегрованого управління кордонами, що додається.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства інфраструктури України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства фінансів України, Служби безпеки України, Національного агентства України з питань державної служби від 12 жовтня 2011 року № 753/423/737/288/1283/392/30 «Про затвердження порядку обміну даними між суб'єктами інтегрованого управління кордонами», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 19 жовтня 2011 року за №1209/19947.

3. Департамент юридичного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на перших заступників Міністра внутрішніх справ України, Міністра закордонних справ України, Міністра інфраструктури України, Міністра фінансів України, Голову Служби безпеки України, а також Голову Державної фіскальної служби України відповідно, Голову Державної прикордонної служби України, Голову Державної міграційної служби України.

Міністр
внутрішніх справ України
А.Б. Аваков

Міністр
закордонних справ України
П.А. Клімкін

Міністр
інфраструктури України
А.М. Пивоварський

В.о. Міністра
фінансів України
І.І. Уманський

Голова
Служби безпеки України
В.С. Грицак

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної прикордонної
служби України

В. о. Голови Національного агентства України
з питань державної служби

Заступник Голови
Державної міграційної служби України

В.О. Назаренко

О.Д. Скопич

Т.В. Нікітіна

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства внутрішніх
справ України,
Міністерства закордонних
справ України,
Міністерства інфраструктури
України,
Міністерства фінансів України,
Служби безпеки України
01.09.2015 № 1050/254/341/749/562

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
10 вересня 2015 р.
за № 1094/27539

ПОРЯДОК
обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між суб'єктами інтегрованого
управління кордонами

1. Цей Порядок визначає організаційні основи обміну інформаційно-аналітичними матеріалами між Адміністрацією Державної прикордонної служби України, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством закордонних справ України, Міністерством інфраструктури України, Державною міграційною службою України, Службою безпеки України, Державною фіскальною службою України з питань реалізації Концепції інтегрованого управління кордонами, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 жовтня 2010 року № 2031.

2. Обмін даними здійснюється контактними підрозділами на міжвідомчому рівні через віртуальний контактний аналітичний центр (далі - аналітичний центр).

Контактними підрозділами, які входять до складу аналітичного центру (далі - Сторони), є:

від Адміністрації Державної прикордонної служби України - Департамент аналізу та оцінки інформації;

від Міністерства внутрішніх справ України - Департамент інформаційно-аналітичного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України;

від Міністерства закордонних справ України - візовий відділ Управління консульського обслуговування Департаменту консульської служби, відділ правового оформлення державного кордону Департаменту міжнародного права, відділ юстиції, свободи та безпеки, гуманітарного та транскордонного співробітництва Департаменту Європейського Союзу;

від Міністерства інфраструктури України - Управління стратегічного розвитку інфраструктури та науково-технічної політики;

від Державної міграційної служби України - Департамент у справах іноземців та осіб без громадянства, Управління документального забезпечення, роботи зі зверненнями громадян та запитами на інформацію;

від Державної фіскальної служби України - Департамент організації митного контролю та оформлення, Департамент аналізу ризиків та протидії митним правопорушенням, Департамент розвитку ІТ, Департамент розвитку митної справи;

від Служби безпеки України - Головне управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю, Департамент інформаційно-аналітичного забезпечення.

Координатором аналітичного центру є Департамент аналізу та оцінки інформації Адміністрації Державної прикордонної служби України.

3. Основними завданнями аналітичного центру є:

розроблення нових підходів до інтегрованого управління кордонами;

опрацювання пропозицій щодо удосконалення механізмів співпраці між суб'єктами інтегрованого управління кордонами;

обмін відкритою статистичною та аналітичною інформацією у сфері безпеки державного кордону в строки та за формами, погодженими Сторонами;

проведення спільних аналітичних досліджень з оцінки загроз і ризиків у сфері безпеки державного кордону та ефективності інтегрованого управління кордонами;

вироблення пропозицій щодо конкретних кроків для налагодження міжвідомчого обміну інформацією між суб'єктами інтегрованого управління кордонами та винесення цих пропозицій на розгляд керівників відповідних органів, зокрема, з метою реалізації вимог Концепції інтегрованого управління кордонами щодо створення єдиного інформаційного простору.

4. Основними формами діяльності аналітичного центру є:

робочі засідання представників Сторін з питань, що належать до компетенції аналітичного центру, які проводяться два рази на рік або з ініціативи однієї із Сторін;

проведення спільних аналітичних досліджень у сфері безпеки державного кордону, які здійснюються з ініціативи однієї із Сторін у порядку, визначеному ініціатором;

обмін інформаційно-аналітичними матеріалами, який здійснюється щороку до 15 березня через координатора аналітичного центру в електронному вигляді з використанням електронної пошти та використовується як інструмент моніторингу інтегрованого управління кордонами;

підготовка робочих документів, проектів спільних планів, актів тощо за результатами виконання основних завдань, зазначених у пункті 3 цього Порядку, за потреби.

5. З ініціативи однієї із Сторін координатор аналітичного центру може одержувати

від Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства закордонних справ України, Міністерства інфраструктури України, Державної міграційної служби України, Державної фіскальної служби України, Служби безпеки України, Національного агентства України з питань державної служби документи і матеріали, необхідні для виконання завдань, покладених на аналітичний центр.

6. За результатами діяльності координатор аналітичного центру щороку забезпечує видання інформаційного бюлетеня.

Електронна версія інформаційного бюлетеня розміщується на офіційному веб-порталі МВС.

7. Сторони обмінюються контактними даними (телефон, факс, електронна адреса).

У разі зміни контактних даних Сторони інформують координатора аналітичного центру письмово протягом п'яти днів.

Начальник Департаменту
юридичного забезпечення
Міністерства внутрішніх
справ України
Д.В. Горбась

Заступник
Міністра закордонних
справ України з питань
європейської інтеграції
О.В. Зеркаль

Перший заступник Міністра
інфраструктури України
В.Ю. Шульмейстер

В.о. директора Департаменту
податкової, митної політики
та методології
бухгалтерського обліку
Ю.П. Романюк

Перший заступник Голови
Служби безпеки України -
начальник Головного
управління по боротьби
з корупцією та організованою
злочинністю Центрального
управління Служби безпеки
України
В.М. Трепак

3.2.7. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Державної прикордонної служби України, Державної міграційної служби України від 10.08.2016 № 772 «Про затвердження Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02.09.2016 за № 1212/29342

НАКАЗ
10.08.2016 № 772

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
02 вересня 2016 р.
за № 1212/29342

Про затвердження Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту

(із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ
№ 151 від 28.02.2018)

Відповідно до пункту 12 статті 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», статті 5 та частини першої статті 29 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», статті 15 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, що додається.

2. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу МВС (Боднар В.Є.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Голови Державної прикордонної служби України та Голови Державної міграційної служби України відповідно до розподілу обов'язків.

Т.в.о. Міністра
С.А. Яровий

ПОГОДЖЕНО:

Керівник
Секретаріату Уповноваженого
Верховної Ради України з прав людини

Голова
Державної міграційної служби України

Т. в. о. Голови
Державної прикордонної служби України

Б.В. КРИКЛИВЕНКО
М.Ю. СОКОЛЮК
В. СЕРВАТЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
внутрішніх справ України
10.08.2016 № 772

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
02 вересня 2016 р.
за № 1212/29342

ІНСТРУКЦІЯ

про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту

І. Загальні положення

1. Ця Інструкція розроблена відповідно до пункту 12 статті 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», статті 5 та частини першої статті 29 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», статті 6 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» та визначає порядок дій посадових осіб органів та підрозділів охорони державного

кордону (Морської охорони) у разі звернення іноземців або осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, а також порядок подальшої взаємодії з територіальними органами ДМС.

2. Терміни, що вжиті в цій Інструкції, мають такі значення:

заява про захист - усне або письмове звернення іноземця або особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

шукач захисту - іноземець або особа без громадянства, яка звертається із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

3. Обов'язок прийняття заяв про захист належить до компетенції посадових осіб органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони), які безпосередньо виконують завдання з охорони державного кордону України, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні або беруть участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення.

У разі звернення затриманими особами, які перебувають у місцях тимчасового тримання органів (підрозділів) охорони державного кордону, із заявами про захист їх прийняття здійснюється посадовими особами, які допущені до охорони та конвоювання (супроводу) затриманих осіб відповідно до пункту 2 розділу II Інструкції про порядок тримання затриманих осіб в органах (підрозділах) охорони державного кордону, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 березня 2015 року № 352, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 23 квітня 2015 року за № 462/26907.

4. Посадові особи Держприкордонслужби під час звернення особи за захистом у визначених цією Інструкцією випадках надають такій особі бланк заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, затвердженою наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 вересня 2011 року № 649, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 05 жовтня 2011 року за № 1146/19884.

У письмовій заяві про захист, окрім причини звернення за захистом, також зазначаються такі відомості: прізвище, ім'я та за наявності по батькові заявника, дані паспорта або іншого документа, що посвідчує особу (у разі його відсутності - зазначаються причини та обставини, через які він був утрачений), громадянство/підданство, країна постійного проживання, місце, час та спосіб перетинання державного кордону України, відомості про членів сім'ї заявника, дата її складання. Ця заява підписується заявником або його законним представником, перекладачем (у разі залучення).

У разі якщо шукач захисту неписьменний або має фізичні вади, які унеможливають складання ним заяви особисто, на його прохання заява може бути складена іншою особою, про що в ній робиться відповідний запис.

5. Під час організації та забезпечення реалізації шукачами захисту права на захист органи Держприкордонслужби можуть залучати представників відповідного представництва Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, його виконавчих партнерів та інших міжнародних правозахисних організацій (за згодою), взаємодія з якими передбачена відповідними міжнародними

договорами України.

6. Відповідно до статті 29, частини восьмої статті 30 та статті 31 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» на час перебування шукачів захисту в процедурі визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, посадовими особами органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони):

не приймаються рішення про здійснення передавання (реадмісії) шукача захисту відповідно до міжнародних угод України про реадмісію (приймання-передавання);

не приймаються рішення про примусове повернення шукача захисту;

не подаються позови про примусове видворення шукача захисту до адміністративних судів;

не надається будь-яка інформація про шукачів захисту дипломатичним представництвам чи консульським установам держав, громадянами яких вони є.

II. Порядок дій посадових осіб органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони)

1. У разі звернення за захистом іноземцем та особою без громадянства, які мають дійсні документи для в'їзду та перебування на території України, до посадової особи підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони):

1) посадова особа підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони), до якої звернувся шукач захисту:

невідкладно доповідає про факт звернення старшому зміні прикордонних нарядів (командиру корабля (катера));

складає рапорт по команді про факт звернення;

2) старший зміні прикордонних нарядів (командир корабля (катера)), отримавши інформацію про звернення:

роз'яснює шукачу захисту порядок звернення за захистом відповідно до законодавства України (за необхідності залучає для цього перекладача);

надає інформацію про місцезнаходження та контактні дані найближчого територіального органу ДМС, де шукач захисту може звернутися із письмовою заявою про захист;

інформує про факт звернення центр управління службою підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони);

надсилає впродовж двох діб до підрозділу (посадовій особі) по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу відповідного органу охорони державного кордону (загону Морської охорони) рапорт про факт звернення.

2. У разі звернення за захистом іноземцем та особою без громадянства

безпосередньо після здійснення незаконного перетинання державного кордону України:

1) посадова особа підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони), до якої звернувся шукач захисту:

невідкладно доповідає про факт звернення старшому зміни прикордонних нарядів (командиру корабля (катера));

складає рапорт по команді про факт звернення;

2) старший зміни прикордонних нарядів (командир корабля (катера)) отримавши інформацію про звернення:

роз'яснює порядок звернення за захистом відповідно до законодавства України (за необхідності залучає для цього перекладача);

невідкладно інформує про факт звернення центр управління службою підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони) та доповідає по команді;

забезпечує можливість для шукача захисту особисто або за допомогою законного представника скласти відповідну письмову заяву про захист;

визначає посадову особу, яка відповідно до положень абзацу другого частини другої статті 5 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» приймає письмову заяву про захист та відбирає пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України;

3) начальник підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони), отримавши інформацію про звернення, організовує:

надсилання з використанням доступних засобів зв'язку (факсимільний зв'язок, електронна пошта тощо) до найближчого територіального органу ДМС повідомлення про звернення за захистом (додаток 1), до якого долучаються письмова заява про захист, пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України та дві фотокартки шукача захисту (можуть виконуватися способом принтерного друку);

доставляння та передавання шукача захисту представникам найближчого територіального органу ДМС не пізніше 24 годин після надання пояснень про причини незаконного перетинання державного кордону України, про що складається акт приймання-передавання (додаток 2), а також оригіналу повідомлення про звернення за захистом із відповідними додатками, про що представники ДМС роблять відмітку на другому примірнику цього повідомлення;

надсилання упродовж двох діб до підрозділу (посадовій особі) по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу органу охорони державного кордону (загону Морської охорони) відповідного рапорту, копії письмової заяви про захист і пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України, а також другі примірники акта приймання-передавання та повідомлення.

3. У разі виявлення посадовою особою підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони) в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон,

контрольному пункті в'їзду-виїзду, контрольованому прикордонному районі чи виключній (морській) економічній зоні дитини, розлученої із сім'єю, яка заявляє про намір звернутися за захистом або про це повідомили інші особи, які не є її законними представниками, незважаючи на обставини, зазначені в абзацах перших пунктів 1 та 2 цього розділу:

1) посадова особа підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони), яка виявила таку дитину:

невідкладно доповідає про факт виявлення старшому зміні прикордонних нарядів (командиру корабля (катера));

складає рапорт по команді про факт звернення;

2) старший зміні прикордонних нарядів (командир корабля (катера)), отримавши інформацію про звернення:

з урахуванням віку дитини та її індивідуальних особливостей роз'яснює їй порядок звернення за захистом відповідно до законодавства України (за необхідності залучає для цього перекладача);

невідкладно інформує про факт звернення центр управління службою підрозділу охорони державного кордону (Морської охорони) та доповідає по команді;

3) начальник підрозділу охорони державного кордону (загону Морської охорони), отримавши інформацію про звернення, організовує:

надсилання з використанням доступних засобів зв'язку (факсимільний зв'язок, електронна пошта тощо) до найближчих органу опіки і піклування (районної, районної у містах Києві та Севастополі державної адміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті ради) та територіального органу ДМС повідомлення про звернення за захистом;

доставляння та передавання шукача захисту - дитини, розлученої із сім'єю, представникам найближчого органу опіки і піклування та територіального органу ДМС не пізніше 24 годин із моменту їх інформування з дотриманням положень Порядку взаємодії державних органів та органів місцевого самоврядування під час виявлення розлучених із сім'єю дітей, які не є громадянами України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 року № 832;

{Абзац третій підпункту 3 пункту 3 розділу II в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 151 від 28.02.2018}

надсилання упродовж двох діб до підрозділу (посадовій особі) по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу органу охорони державного кордону (загону Морської охорони) відповідного рапорту, а також актів про факт виявлення та приймання-передавання дитини.

4. Під час звернення за захистом затриманими особами, які тримаються у місцях тимчасового тримання затриманих осіб Держприкордонслужби:

1) посадові особи зміні охорони затриманих осіб діють відповідно до положень

пункту 8 розділу IV Інструкції про порядок тримання затриманих осіб в органах (підрозділах) охорони державного кордону, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 березня 2015 року № 352, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 23 квітня 2015 року за № 462/26907;

2) начальник підрозділу охорони державного кордону (начальник підрозділу тримання) невідкладно:

надсилає з використанням доступних засобів зв'язку (факсимільний зв'язок, електронна пошта тощо) до найближчого територіального органу ДМС повідомлення про звернення за захистом, до якого долучаються письмова заява про захист та дві фотокартки шукача захисту, що можуть виконуватися способом принтерного друку;

передає до підрозділу по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу органу охорони державного кордону відповідні рапорт та письмову заяву про захист;

3) посадові особи підрозділу по роботі з іноземцями та адміністративного провадження:

забезпечують подання до адміністративного суду за місцезнаходженням органу охорони державного кордону у визначений законодавством України строк позов про затримання іноземця та особи без громадянства до вирішення питання про визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, відповідно до частини другої статті 289 статті Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС);

{Абзац другий підпункту 3 пункту 4 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 151 від 28.02.2018}

у разі прийняття судом рішення про затримання особи до вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до пункту 12 частини другої статті 245 КАС - не пізніше наступного дня після прийняття рішення організовує доставляння шукача захисту до відповідного пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, ДМС, а письмову заяву про захист надсилає до відповідного територіального органу ДМС за місцезнаходженням такого пункту;

{Абзац третій підпункту 3 пункту 4 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 151 від 28.02.2018}

у разі прийняття судом рішення про зобов'язання особи внести заставу відповідно до пункту 15 частини другої статті 245 КАС - забезпечує доставляння письмової заяви про захист та шукача захисту під супроводом до найближчого територіального органу ДМС. Після проведення представниками ДМС визначених законодавством України заходів забезпечує доставляння шукача захисту зворотно до місця тимчасового тримання та звільняє його з цього місця у день надання органу охорони державного кордону підтвердних документів про внесення застави;

{Абзац четвертий підпункту 3 пункту 4 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 151 від 28.02.2018}

у разі прийняття судом рішення про звільнення особи на поруки підприємства, установи чи організації відповідно до пункту 14 частини другої статті 245 КАС - забезпечує доставляння та передавання упродовж 24 годин письмової заяви про захист і шукача захисту до найближчого територіального органу ДМС.

[Абзац п'ятий підпункту 3 пункту 4 розділу II із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 151 від 28.02.2018]

5. Про кожен факт надходження інформації щодо звернення за захистом до посадових осіб органів охорони державного кордону (Морської охорони) центри управління службою невідкладно, але не пізніше ніж через 30 хвилин з моменту її отримання, інформують (із зазначенням дати, часу та обставин звернення):

начальника органу охорони державного кордону (Морської охорони) або його першого заступника;

найближчий територіальний орган ДМС за допомогою доступних засобів зв'язку (факс, електронна пошта тощо);

найближчий орган опіки і піклування (у разі виявлення шукача захисту - дитини, розлученої із сім'єю);

підрозділ (посадову особу) по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу органу охорони державного кордону (Морської охорони).

6. Надання роз'яснення порядку звернення за захистом відповідно до законодавства України, а також інформації шукачу захисту про місцезнаходження і контактні дані найближчого територіального органу ДМС здійснюється не пізніше трьох годин з моменту звернення шляхом надання шукачу захисту відповідної пам'ятки на мові, якою він володіє.

III. Порядок взаємодії з територіальними органами ДМС

1. Уповноважені особи територіальних органів ДМС після отримання повідомлень органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони) про звернення за захистом та доставляння шукачів захисту:

обліковують повідомлення у встановленому законодавством України порядку;

приймають доставлених органами (підрозділами) охорони державного кордону (Морської охорони) шукачів захисту, про що складаються акти приймання-передавання;

діють відповідно до Правил розгляду заяв та оформлення документів, необхідних для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 вересня 2011 року № 649, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 05 жовтня 2011 року за № 1146/19884 (далі - Правила);

надають не пізніше трьох годин з моменту приймання-передавання шукачів захисту представникам органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської

охорони) копії довідок про звернення за захистом в Україні, оформлених відповідно до пункту 3.2 розділу III Правил, для обліку, а також фіксації факту перетинання шукачами захисту державного кордону України на в'їзд в Україну.

2. Акт приймання-передавання складається в двох примірниках, кожен з яких підписується представниками територіального органу ДМС та органу (підрозділу) охорони державного кордону (Морської охорони).

Один з примірників акта залишається у відповідному територіальному органі ДМС, а другий - передається представником органу (підрозділу) охорони державного кордону (Морської охорони) до підрозділу (посадовій особі) по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу відповідного органу охорони державного кордону (загону Морської охорони).

3. За наявності в діях шукача захисту ознак адміністративних правопорушень, протидію яким законодавством України віднесено до компетенції Держприкордонслужби України, посадові особи органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони) діють відповідно до Інструкції з оформлення посадовими особами Державної прикордонної служби України матеріалів справ про адміністративні правопорушення, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 18 вересня 2013 року № 898, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 09 жовтня 2013 року за № 1729/24261.

4. За наявності в діях шукача захисту ознак кримінальних правопорушень посадові особи органів (підрозділів) охорони державного кордону (Морської охорони) діють відповідно до Інструкції про порядок дій посадових осіб органів (підрозділів) охорони державного кордону під час затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, без ухвали слідчого судді або суду та порядок подальшої взаємодії органів (підрозділів) охорони державного кордону з органами досудового розслідування, затвердженої наказом Адміністрації Держприкордонслужби України від 14 листопада 2012 року № 931, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 05 грудня 2012 року за № 2033/22345.

5. У випадку звернення за захистом після складання протоколів про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 203 чи 204-1 КУпАП, питання щодо непритягнення до адміністративної відповідальності за вчинення цих правопорушень вирішується органами (посадовими особами), уповноваженими розглядати такі справи відповідно до статей 221, 222-1 та 222-2 КУпАП. За таких умов передавання шукача захисту, яким вчинено незаконне перетинання (спроба перетинання) державного кордону України, представникам територіального органу ДМС здійснюється після прийняття рішення по справі про адміністративне правопорушення.

IV. Облік звернень за захистом

1. Кожен факт звернення за захистом підлягає обліку в журналі обліку звернень за захистом (додаток 3), а також у відповідних базах даних Держприкордонслужби України.

Облік здійснюється в підрозділі по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабу органу охорони державного кордону, а в загоні Морської охорони - в підрозділі прикордонної служби штабу в день надходження до цих підрозділів документів, визначених абзацом п'ятим підпункту 2 пункту 1, абзацом

четвертим підпункту 3 пункту 2, абзацом четвертим підпункту 3 пункту 3 та абзацом третім підпункту 2 пункту 4 розділу II цієї Інструкції.

Зазначені документи та журнали зберігаються у загальному діловодстві органу охорони державного кордону (Морської охорони) упродовж трьох років.

2. Контроль за своєчасним та повним обліком звернень за захистом здійснюється не рідше одного разу на рік підрозділами по роботі з іноземцями та адміністративного провадження штабів регіональних управлінь, а в Окремому контрольно-пропускному пункті «Київ» - управлінням у справах іноземців та адміністративного провадження Департаменту охорони державного кордону Адміністрації Держприкордонслужби України.

3. Керівники підрозділів, зазначені в абзаці другому пункту 1 цього розділу, є відповідальними за організацію та здійснення своєчасного і повного обліку звернень за захистом.

Директор Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу МВС України

В.Є. Боднар

Додаток 1

до Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту (пункт 2 розділу II)

(найменування, адреса та контактні дані органу (підрозділу) охорони державного кордону (Морської охорони))

(найменування та адреса територіального

органу ДМС)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про звернення за захистом

Відповідно до статті 5 та частини першої статті 29 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» інформуємо про звернення «___» _____ 20__ року із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, громадянина(ки) _____

(громадянство/підданство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності),

дата народження особи, яка звернулася із заявою)

- Додатки: 1. Заява про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, на ___ арк.
2. Пояснення заявника про причини незаконного перетинання державного кордону України на ___ арк.
3. Дві фотокартки заявника.

Начальник _____

(найменування органу (підрозділу))

(військове звання, підпис, ініціали та прізвище керівника відповідного органу (підрозділу))

Додаток 2
до Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту (пункт 2 розділу II)

АКТ
приймання-передавання

_____ 20__ року _____
(населений пункт)

Сьогодні о __ год. __ хв. представник _____
(посада, прізвище та ініціали представника органу (підрозділу) Держприкордонслужби)
та представник _____
(посада, прізвище та ініціали представника органу ДМС)

склали цей акт про те, що перший передає, а другий приймає _____
(громадянство/підданство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності),
_____,
дата народження особи, яка передається)

який «__» _____ 20__ року звернувся(лася) із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Передав:

(підпис, ініціали та прізвище представника
органу (підрозділу) Держприкордонслужби)

Прийняв:

(підпис, ініціали та прізвище
представника органу ДМС)

Додаток 3

до Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами та підрозділами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту
(пункт 1 розділу IV)

Ж У Р Н А Л обліку звернень за захистом

(найменування органу охорони державного кордону (загону Морської охорони))

Розпочато “ ” 20 ____ р.
Закінчено “ ” 20 ____ р.

№	Дата звернення	Громадянство, П.І.Б особи, дата народження заявника	Дата, обставини та місце затримання (виявлення)	Коли та куди надіслано заяву (вих. №)	Коли та кому передано заявника (№ акта)	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

3.2.8. Наказ Міністерства зовнішніх справ України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України від 30.10.2017 № 469/897/605 «Про затвердження Вимог до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 24.11.2017 за № 1432/31300

НАКАЗ

30.10.2017 № 469/897/605

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
24 листопада 2017 р.
за № 1432/31300

Про затвердження Вимог до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію

{із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства закордонних справ
№ 364/705/1465 від 23.08.2018}

Відповідно до пунктів 12 та 17 Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 01 березня 2017 року № 118, НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Вимоги до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, що додаються.

2. Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр
закордонних справ України
П.А. Клімкін

Міністр
внутрішніх справ України
А.Б. Аваков

Голова
Служби безпеки України
В.С. Грицак

ПОГОДЖЕНО:

Т.в.о. Голови
Державної прикордонної служби України
Голова Служби зовнішньої розвідки України
Голова Державної міграційної служби України

О. Бляшенко
Є. Божок
М.Ю. Соколюк

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства закордонних
справ України,
Міністерства внутрішніх
справ України,
Служби безпеки України
30.10.2017 № 469/897/605

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
24 листопада 2017 р.
за № 1432/31300

ВИМОГИ
до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного
проїзду через її територію

I. Загальні положення

1. Ці Вимоги розроблено відповідно до пунктів 12 та 17 Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного проїзду через її територію, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 01 березня 2017 року № 118 (далі - Правила).

2. Вимоги встановлюють форму візової анкети (додаток 1), процедуру інформаційної взаємодії державних органів України при оформленні віз, заповнення візової етикетки, обліку, зберігання, використання та знищення бланків візових етикеток.

3. Терміни, що вживаються у цих Вимогах, мають таке значення:

суб'єкти інформаційної взаємодії - Міністерство закордонних справ України,

Адміністрація Державної прикордонної служби України, Державна міграційна служба України, Служба безпеки України та Служба зовнішньої розвідки України;

компетентні органи - Адміністрація Державної прикордонної служби України, Державна міграційна служба України, Служба безпеки України.

Усі інші терміни в цих Вимогах вживаються у значенні, наведеному в Правилах.

II. Інформаційна взаємодія державних органів України при оформленні віз

1. Суб'єкти інформаційної взаємодії при оформленні віз здійснюють обмін автоматично сформованими даними у форматі «XML» у візовій інформаційно-телекомунікаційній системі та відповідних інформаційно-телекомунікаційних системах компетентних органів через інтегровану міжвідомчу інформаційно-телекомунікаційну систему щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон (система «Аркан»).

2. Інформаційна взаємодія передбачає:

отримання уповноваженим органом від компетентних органів інформації про осіб, яким заборонено в'їзд в Україну. Передача відомостей здійснюється шляхом направлення повідомлення щодо відомостей про осіб, яким заборонено в'їзд в Україну (додаток 2);

погодження з компетентними органами оформлення віз іноземцям, які є громадянами держав згідно з переліком держав, оформлення віз громадянам яких та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах, здійснюється закордонною дипломатичною установою України в державі тимчасового або постійного проживання заявників після проведення особистої співбесіди з іноземцем або особою без громадянства та за погодженням з компетентними органами (додаток 3), та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах;

надання уповноваженим органом інформації про оформлені візи компетентним органам та Службі зовнішньої розвідки України шляхом направлення повідомлення щодо відомостей про іноземців та осіб без громадянства, яким оформлено візи для в'їзду в Україну (додаток 4).

3. Погодження здійснюється шляхом направлення закордонними дипломатичними установами України компетентним органам запиту/відповіді щодо погодження оформлення віз (додаток 5).

Компетентні органи, протягом строку, що не перевищує п'яти робочих днів з дати направлення запиту, здійснюють його перевірку та надсилають відповідь про прийняте рішення щодо погодження або відмови у погодженні оформлення візи. Оформлення візи вважається погодженим у разі відсутності відповіді компетентних органів протягом п'яти робочих днів з дати направлення запиту.

У разі оформлення візи у терміновому порядку, компетентні органи здійснюють перевірку запиту та надсилання відповіді про прийняте рішення протягом одного робочого дня. Оформлення візи вважається погодженим у разі відсутності відповіді компетентних органів протягом одного робочого дня з дати направлення запиту.

Строк розгляду запиту може бути продовжений компетентними органами до 30 робочих днів у разі необхідності проведення додаткових перевірок.

Про продовження строку розгляду запиту компетентний орган надсилає відповідний запит/відповідь щодо погодження оформлення віз (додаток 5) не пізніше ніж на п'ятий робочий день з дати відправлення такого запиту (або у день відправлення - у разі оформлення візи у терміновому порядку).

З метою проведення додаткових перевірок компетентні органи можуть витребувати у закордонних дипломатичних установ України копії документів, надані іноземцем або особою без громадянства.

Іноземцям, які є громадянами держав згідно з переліком держав, оформлення віз громадянам яких та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах, здійснюється закордонною дипломатичною установою України в державі тимчасового або постійного проживання заявників після проведення особистої співбесіди з іноземцем або особою без громадянства та за погодженням з компетентними органами (додаток 3), та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах, оформлення віз у терміновому порядку здійснюється у виключних випадках, зумовлених необхідністю забезпечення інтересів у сфері зовнішньої та внутрішньої політики, або у випадках, які мають гуманітарний характер.

4. Обмін інформацією згідно з пунктом 2 цього розділу здійснюється щонайменше 1 раз на добу в робочі дні.

5. У разі технічних збоїв у роботі відповідних інформаційно-телекомунікаційних систем інформаційна взаємодія відбувається з використанням визначених для цих цілей адрес електронної пошти суб'єктів інформаційної взаємодії, з дотриманням положень пункту 2 цього розділу. При виникненні технічних збоїв в роботі згаданих систем суб'єкти інформаційної взаємодії невідкладно інформують про це один одного.

У разі внесення змін до структури повідомлень та класифікаторів суб'єкти інформаційної взаємодії невідкладно інформують один одного про такі зміни.

III. Оформлення віз. Візова етикетка

1. При оформленні віз заповнюється візова етикетка, в якій зазначаються:

місце видачі візи (латиницею);

строк, протягом якого іноземець або особа без громадянства може в'їхати в Україну (строк дії візи);

кількість в'їздів (кратність візи);

номер бланка візової етикетки;

тип візи;

прізвище та ім'я особи, якій оформлено візу (латиницею);

номер паспортного документа;

стать;

дата народження;

громадянство особи;

додаткова інформація.

У разі відсутності у паспортному документі заявника відомостей про прізвище або ім'я у відповідних полях візової етикетки проставляються символи XX.

Якщо у паспортному документі не зазначено дату народження або її частину, проставляються відповідно символи XX - для дня, XX - для місяця, XX - для року.

2. Строк дії візи та її кратність визначаються уповноваженою особою за результатами розгляду візового клопотання відповідно до пункту 4 Правил.

Рішення про оформлення багаторазової візи типу С, строк дії якої перевищує один рік, приймається уповноваженою особою за умови, що протягом останнього року заявник щонайменше двічі скористався візами типу С, не порушуючи законодавства України, та у разі подання відповідного обґрунтування про наявність підстав для оформлення багаторічної візи з метою здійснення регулярних поїздок, що пов'язані з професійним або сімейним статусом, а також з урахуванням принципу взаємності при оформленні відповідною державою віз громадянам України, якщо інше не передбачено чинним законодавством України.

3. Кількість символів, введених у поля «прізвище» та «ім'я» особи, якій видано візу, при друкуванні візової етикетки автоматично обмежується з урахуванням її розмірів. При цьому відображення прізвища та імені у машинозчитуваній зоні візової етикетки має відповідати їхньому відображенню у машинозчитуваній зоні паспортного документа.

4. До розділу «Додаткова інформація» візової етикетки вносяться записи:

«1. Строк перебування/Duration of stay: ___» (зазначається кількість днів до 90);

«2. Мета поїздки/Purpose of visit: ___» (зазначається відповідне кодове позначення);

«3. ___» (зазначається прізвище уповноваженої особи українською мовою).

5. Залежно від мети поїздки та типу візи встановлюються кодові позначення.

При оформленні транзитної візи В:

В-01 - транзитний проїзд;

В-02 - транзитне перевезення вантажів і пасажирів;

В-03 - транзитний проїзд через територію України членів екіпажів іноземних суден, що перебувають в українських портах.

При оформленні короткострокової візи С:

С-01 - ділова;

С-02 - приватна;

С-03 - службова;

С-04 - перевезення вантажів і пасажирів;

С-05 - поїздки закордонних українців;

С-06 - туризм;

С-07 - лікування;

С-08 - інвестиційна діяльність;

С-09 - діяльність у сфері культури, науки, освіти, спорту;

С-10 - релігійна;

С-11 - виконання службових обов'язків кореспондентом або представником іноземного засобу масової інформації;

С-12 - офіційна;

С-13 - виконання функцій іноземних спостерігачів;

С-14 - участь у похованні близького родича;

С-15 - забезпечення інтересів у сфері зовнішньої та внутрішньої політики або у випадках, які мають гуманітарний характер;

С-16 - ліквідація наслідків надзвичайної ситуації;

С-17 - здійснення пілотами та іншими членами екіпажів повітряних суден міжнародних польотів.

При оформленні довгострокової візи D:

D-01 - імміграція;

D-02 - возз'єднання сім'ї з особою, яку визнано біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист в Україні;

D-03 - дипломатична/службова (для акредитації в МЗС);

D-04 - працевлаштування;

D-05 - міжнародна технічна допомога;

D-06 - провадження релігійної діяльності;

D-07 - участь у діяльності філій, відділень, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав;

D-08 - робота у представництві іноземного суб'єкта господарювання в Україні;

D-09 - робота у представництві іноземного банку;

D-10 - провадження культурної, освітньої, наукової, спортивної, волонтерської діяльності;

D-11 - робота кореспондентом або представником іноземних засобів масової інформації;

D-12 - засновник або учасник (бенефіціарний власник) юридичної особи;

D-13 - навчання;

D-14 - возз'єднання сім'ї з громадянином України (на підставі шлюбу);

D-15 - возз'єднання сім'ї з особами, які мають посвідку на тимчасове проживання в Україні;

D-16 - інша відповідно до міжнародних договорів України.

{Пункт 5 розділу III в редакції Наказу Міністерства закордонних справ № 364/705/1465 від 23.08.2018}

6. Заповнення машинозчитуваної зони візової етикетки здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 червня 1997 року № 636 «Про порядок заповнення машинозчитуваної зони паспортних та візових документів».

7. Візова етикетка клеюється лише на незаповнену візову сторінку паспортного документа та скріплюється малою гербовою печаткою.

При оформленні візи особі, відомості про яку внесено до паспортного документа іншої особи, візова етикетка клеюється до зазначеного паспортного документа.

До візової анкети та документів, що стали підставою для оформлення візи, долучаються копії сторінки персональних даних паспортного документа, а також документів, передбачених пунктом 14 Правил.

Паспортний документ може бути повернутий заявнику на час розгляду візового клопотання до моменту вклеювання візової етикетки, про що робиться відповідний запис до візової анкети. При цьому у паспортному документі ставиться відмітка англійською мовою (додаток 6). Зазначена сторінка використовується для вклеювання візової етикетки.

8. Відокремлений номер бланка візової етикетки клеюється до розділу «Службові відмітки» візової анкети.

9. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні візи іноземцеві та особі без громадянства видається рішення про відмову в оформленні візи (додаток 7). При цьому подані документи повертаються заявнику, а їх копії, візова анкета та копія сторінки персональних даних паспортного документа залишається у справі уповноваженого органу.

10. Департамент консульської служби МЗС забезпечує здійснення перекладу візової анкети та рішення про відмову в оформленні візи англійською, арабською, іспанською, китайською, німецькою, російською та французькою мовами.

11. Візові анкети та документи (їх копії), що стали підставою для оформлення візи, зберігаються уповноваженим органом згідно з чинним законодавством, після чого знищуються комісією у складі не менше трьох осіб, про що складається відповідний акт (додаток 8). Якщо фактична штатна чисельність установи менша трьох осіб, то така комісія може утворюватися наявною кількістю штатних працівників.

IV. Облік, зберігання, використання та знищення бланків візових етикеток

1. Надсилання бланків візових етикеток до закордонних дипломатичних установ України та представництв МЗС на території України (далі - установи) забезпечується структурним підрозділом МЗС, відповідальним за зберігання матеріальних цінностей.

2. Отримання бланків візових етикеток від МЗС здійснюється створеною в установі комісією у складі не менше трьох осіб протягом трьох робочих днів з дати отримання бланків. Якщо фактична штатна чисельність установи менша трьох осіб, отримання бланків здійснюється наявною кількістю штатних працівників.

При отриманні бланків комісія перевіряє стан і цілісність упаковки, загальну кількість бланків, відповідність серій і номерів одержаних бланків до кількості, серій і номерів, зазначених у супровідному документі.

Про отримання бланків комісією складається акт (додаток 9) у двох примірниках, один з яких надсилається до структурного підрозділу МЗС, відповідального за зберігання матеріальних цінностей, а другий зберігається в установі.

3. Бланки зберігаються у матеріально відповідальній особі установи в опечатаних сейфах або металевих шафах та видаються уповноваженій особі установи з урахуванням потреб у їх використанні.

4. Списання та знищення бланків візових етикеток здійснюється щоквартально комісією, що складає відповідний акт (додаток 10) у трьох примірниках. Відокремлений номер бланка візової етикетки вклеюється на перший примірник акта, який передається спеціалісту з фінансових питань установи. Другий примірник акта зберігається уповноваженою особою установи. Третій примірник акта передається до департаменту консульської служби МЗС.

5. За клопотанням департаменту консульської служби МЗС, структурний підрозділ МЗС відповідальний за зберігання матеріальних цінностей, здійснює передачу бланків візових етикеток матеріально відповідальним особам структурних підрозділів департаменту консульської служби МЗС.

Директор Департаменту

консульської служби
Міністерства закордонних
справ України
С.О. Погорельцев

Директор Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу
Міністерства внутрішніх
справ України
В.Є. Боднар

Начальник
Департаменту контррозвідки
Служби безпеки України
О.Г. Петров

Додаток 1
до Вимог до організації роботи з
оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її
територію (пункт 2 розділу І)

ВІЗОВА АНКЕТА

ФОТО

1. Прізвище(а) (згідно з паспортним документом)				Службові відмітки	
2. Прізвище(а) при народженні/попереднє(і) прізвище(а)				Дата подання візової анкети:	
3. Ім'я/Імена (згідно з паспортним документом)				Номер візової анкети:	
4. Дата народження (день-місяць-рік)		5. Місце народження		7. Громадянство (згідно з паспортним документом) Громадянство при народженні (якщо інше)	
		6. Країна народження			
8. Стать ☐ чоловіча ☐ жіноча		9. Цивільний стан ☐ не одружений/незаміжня ☐ одружений/заміжня ☐ розлучений/а ☐ вдовець/вдова		Подані документи: ☐ паспортний документ ☐ поліс медичного страхування ☐ фінансове забезпечення ☐ документ, що підтверджує мету поїздки ☐ інше:	
10. Ідентифікаційний або персональний номер (у разі наявності)				Прийняте рішення: ☐ в оформленні відмовити ☐ оформити:	
11. Тип паспортного документа ☐ закордонний паспорт ☐ дипломатичний паспорт ☐ службовий паспорт ☐ офіційний паспорт ☐ спеціальний паспорт ☐ інший проїзний документ (зазначити)				☐ B ☐ C ☐ D	
12. Номер паспортного документа		13. Дата видачі		14. Дійсний до	
				15. Орган видачі (згідно з паспортним документом)	
16. Поштова адреса та адреса електронної пошти заявника				17. Номер(и) телефону(ів) у міжнародному форматі	
18. Проживання в іншій державі, ніж держава громадянства ☐ ні ☐ так - наявність дозволу на проживання назва дозволу, номер та орган видачі: строк дії дозволу: з . . . до . . .				Кількість днів: Кількість в'їздів: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Багаторазова Терміновість оформлення: ☐ так ☐ ні	
19. Рід занять або професія				Відокремлений номер візової етикетки:	
				Дата оформлення:	
20. Назва, адреса, номер телефону та факсу, адреса електронної пошти роботодавця. Для учнів і студентів - назва, адреса, номер телефону та факсу, адреса електронної пошти навчального закладу				Паспорт повернуто (дата):	
				Прізвище, ініціали, підпис уповноваженої особи:	

21. Мета поїздки: ☐ транзит ☐ короткострокова (до 90 днів) ☐ довгострокова (більше 90 днів)		22. Кількість в'їздів ☐ один ☐ два ☐ багато	
23. Попередні візи для в'їзду в Україну (отримані впродовж останніх трьох років) ☐ ні ☐ так - строк(и) дії візи: з до			
24. Здійснення в'їзду на тимчасово окуповану територію України АР Крим і м. Севастополь після 10.06.2015 р. ☐ ні ☐ так - мета поїздки: орган видачі спеціального дозволу: строк дії спеціального дозволу: з до			
25. Наявність дозволу на в'їзд до країни призначення (у випадку транзитного проїзду через територію України) ☐ ні ☐ так - назва дозволу та орган його видачі: строк дії дозволу: з до запланований строк транзитів з до			
26. Запланована дата в'їзду в Україну		27. Запланована дата виїзду з України	
		28. Запланований строк перебування в Україні з до	
29. Адреса місця проживання заявника в Україні (назва готелю, номер телефону, факсу, адреса електронної пошти)			
30. Прізвище та ім'я, дата народження фізичної особи, яка запрошує в Україну (поштова адреса, номер телефону, адреса електронної пошти)			
31. Найменування юридичної особи, що запрошує в Україну (поштова адреса, номер телефону, факсу, адреса електронної пошти)			
32. Прізвище та ім'я контактної особи - представника юридичної особи, що запрошує в Україну (номер телефону, факсу, адреса електронної пошти)			
33. Фінансове забезпечення поїздки в Україну та перебування на її території здійснюється ☐ заявником ☐ приймаючою стороною ☐ стороною, що направляє			
34. Прізвище та ім'я, громадянство, поштова адреса, номер телефону, факсу, адреса електронної пошти особи, яка є одним з батьків або іншим законним представником неповнолітньої або недієздатної особи			
35. Місце і дата		36. Підпис (від імені неповнолітньої або недієздатної особи підписує один з батьків або інший законний представник)	
Мені відомо, що сплачений консульський збір повернення не підлягає.			
Мені відома така інформація і я з нею погоджуюсь: дані, які потрібно вказати в цій візовій анкеті та надання однієї фотокартки є обов'язковими для розгляду візового клопотання; мої персональні дані, відомості вказані в цій візовій анкеті, а також фотокартка будуть передані до компетентних органів України для розгляду при прийнятті рішення щодо оформлення візи.			
Я підтверджую, що прочитав(ла) і зрозумів(ла) все вищевикладене. Заявляю, що відомості, викладені мною в цій візовій анкеті, правдиві. Усвідомлюю, що подання неправдивих відомостей може бути причиною відмови в оформленні візи та відмови у в'їзді в Україну за наявності оформленої візи.			
Я зобов'язуюсь вийхати з території України до закінчення строку дії оформленої візи. Мене поінформовано, що віза - це одна з вимог для в'їзду на територію України. Факт отримання візи не означає, що я маю право на відшкодування, якщо я порушив(ла) положення законодавства України, внаслідок чого мені заборонили в'їзд в Україну. Виконання вимог в'їзду перевірятиметься при проходженні прикордонного контролю.			
Місце і дата		Підпис (від імені неповнолітньої або недієздатної особи підписує один з батьків або інший законний представник)	
Обробка персональних даних здійснюється відповідно до законодавства України у сфері захисту персональних даних			

до Вимог до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її територію (пункт 2 розділу II)

ПОВІДОМЛЕННЯ

щодо відомостей про осіб, яким заборонено в'їзд в Україну
Опис структури та елементів транспортного файлу повідомлення

№ та назва елемента/структури		Назва теги	Тип	Обов'язкове	Примітка
Головна структура transport-file					
1	Відомості про ТФ (структура file-meta-data)				
1.1	Назва ТФ	file-name	C (26)	+	
1.2	Дата та час створення ТФ	file-date	D (12)	+	
1.3	Ідентифікатор ключа ЕЦП	id-key	B (32)	+	
1.4	ЕЦП ТФ	file-signature	B (2048)	+	
1.5	Дата підписання	time-signature	D (12)	+	
1.6	Кількість елементів інформативного блока	data-count	N (6)	+	
1.7	Версія програмного комплексу	app-version	C (15)	+	
2	Структура з даними (структура pov-data)				
2.1	Порядковий номер структури pov-data	pov-id	N (6)	+	
2.2	Унікальний ідентифікатор запису у БД ОБВ - власника ІР	id	C (50)	+	
2.3	Структура osoba				
2.3.1	Підпорядкованість органу - ініціатора доручення	dororgancode	C (25)		
2.3.2	Найменування органу - ініціатора доручення	dorinitcode	C (120)		
2.3.3	Підстави надання доручення (підстави доручення)	reason	C (120)		
2.3.4	Індекс доручення	dorindexcode	C (2)		
2.3.5	Громадянство	statecode	C (3)		
2.3.6	П.І.Б. особи (українською)	fioukr	C (255)		
2.3.7	П.І.Б. особи (латиницею)	fiolat	C (255)		
2.3.8	П.І.Б. особи (російською)	fiorus	C (255)		
2.3.9	Ознака мови оригіналу для поля "П.І.Б. укр."	springukr	N (1)		
2.3.10	Ознака мови оригіналу для поля "П.І.Б. лат."	springlat	N (1)		
2.3.11	Ознака мови оригіналу для поля "П.І.Б. рос."	springrus	N (1)		
2.3.12	Дата народження	dateborn	D (8)		
2.3.13	Стать	sex	C (1)		
2.3.14	Серія та номер паспортного документа (за наявності)	paspnom	C (25)		
2.3.15	Дата видачі паспорта	pasppdate	D (8)		
2.3.16	Дата, час прийняття рішення про заборону (дата, час постановки на облік)	dateregim	D (12)		
2.3.17	Дата, час зняття з обліку	dateregout	D (12)		
2.3.18	Додаткова інформація	dopnote	C (120)		
2.3.19	Кого інформувати про виконання доручення	whoinf	C (120)		
2.3.20	Відправник первинного документа	dorposition	C (120)		
2.3.21	Дата зняття доручення з обліку	dorcancelldate	D (12)		
2.3.22	Ознака вилучення доручення	isdelete	N (1)		
2.3.23	Дата вилучення доручення	deldate	D12		

ПЕРЕЛІК

держав, оформлення віз громадянам яких та особам без громадянства, які постійно проживають у зазначених державах, здійснюється закордонною дипломатичною установою України в державі тимчасового або постійного проживання заявників після проведення особистої співбесіди з іноземцем або особою без громадянства та за погодженням з компетентними органами

1. Алжирська Народна Демократична Республіка
2. Республіка Ангола
3. Ісламська Республіка Афганістан
4. Народна Республіка Бангладеш
5. Республіка Бенін
6. Республіка Ботсвана
7. Буркіна-Фасо
8. Республіка Бурунді
9. Соціалістична Республіка В'єтнам
10. Габонська Республіка
11. Ісламська Республіка Гамбія
12. Кооперативна Республіка Гайана
13. Республіка Гана
14. Гвінейська Республіка
15. Республіка Гвінея-Бісау
16. Республіка Екваторіальна Гвінея
17. Незалежна Держава Папуа-Нова Гвінея
18. Республіка Джибуті
19. Держава Еритрея
20. Федеративна Демократична Республіка Ефіопія

21. Арабська Республіка Єгипет
22. Єменська Республіка
23. Республіка Замбія
24. Республіка Зімбабве
25. Республіка Ірак
26. Ісламська Республіка Іран
27. Хашимітське Королівство Йорданія
28. Республіка Кабо-Верде
29. Республіка Камерун
30. Республіка Кенія
31. Киргизька Республіка
32. Союз Коморських Островів
33. Республіка Конго
34. Демократична Республіка Конго
35. Кореїська Народно-Демократична Республіка
36. Республіка Кот-д'Івуар
37. Королівство Лесото
38. Республіка Ліберія
39. Ліванська Республіка
40. Держава Лівія
41. Ісламська Республіка Мавританія
42. Республіка Мадагаскар
43. Республіка Малаві
44. Республіка Малі
45. Королівство Марокко
46. Республіка Мозамбік

47. Республіка Намібія
48. Республіка Нігер
49. Федеративна Республіка Нігерія
50. Ісламська Республіка Пакистан
51. Палестина
52. Російська Федерація
53. Республіка Південний Судан
54. Республіка Руанда
55. Демократична Республіка Сан-Томе і Принсіпі
56. Королівство Свазіленд
57. Республіка Сенегал
58. Сирійська Арабська Республіка
59. Федеративна Республіка Сомалі
60. Республіка Судан
61. Республіка Сьєрра-Леоне
62. Республіка Таджикистан
63. Об'єднана Республіка Танзанія
64. Тоголезька Республіка
65. Королівство Тонга
66. Туніська Республіка
67. Республіка Уганда
68. Центральнаафриканська Республіка
69. Республіка Чад
70. Демократична Соціалістична Республіка Шрі-Ланка

ПОВІДОМЛЕННЯ
щодо відомостей про іноземців та осіб без громадянства, яким оформлено візи
для в'їзду в Україну

Опис структури та елементів транспортного файлу повідомлення

№ та назва елемента/структури		Назва тегу	Тип	Обов'язкове	Примітка
Головна структура transport-file					
1	Відомості про ТФ (структура file-meta-data)				
1.1	Назва ТФ	file-name	C (26)	+	
1.2	Дата та час створення ТФ	file-date	D (12)	+	
1.3	Ідентифікатор ключа ЕЦП	id-key	B (32)	+	
1.4	ЕЦП ТФ	file-signature	B (2048)	+	
1.5	Дата підписання	time-signature	D (12)	+	
1.6	Кількість елементів інформативного блоку	data-count	N (6)	+	
1.7	Версія програмного комплексу	app-version	C (15)	+	
2	Структура з даними (структура pov-data)				
2.1	Порядковий номер структури pov-data	pov-id	N (6)	+	
2.2	Унікальний ідентифікатор запису у БД ОБВ - власника ІР	id	C (50)	+	
2.3	Структура osoba				
2.3.1	Назва органу - ініціатора повідомлення	dorinitcode	C (120)		
2.3.2	Громадянство	statecode	C (3)		
2.3.3	П.І.Б. особи (укр)	fioukr	C (255)		
2.3.4	П.І.Б. особи (лат)	fiolat	C (255)		
2.3.5	Дата народження	dateborn	D (8)		
2.3.6	Маска дати народження	datebornmask	C (8)		
2.3.7	Стать	sex	C (1)		
2.3.8	номер, серія паспортного документа (за наявності)	pasppnom	C (25)		
2.3.9	Дата видачі документа	pasppdate	D (8)		
2.3.10	Документ дійсний до	paspptermin	D (8)		
2.3.11	Вид документа	docvidcode	C (8)		
2.3.12	Посада заявника (актуальна)	jobpost	C (50)		
2.3.13	Тип візи	visatypecode	C (1)		
2.3.14	Основна мета подорожі	visagoal	C (10)		
2.3.15	Номер візи	visanom	C (15)		
2.3.16	Кратність візи	visamulticode	C (8)		

2.3.17	Дата оформлення візи	visadate	D (8)		
2.3.18	Дата початку дії візи	visadate_start	D (8)		
2.3.19	Дата закінчення дії візи	visadate_end	D (8)		
2.3.20	Запланована дата в'їзду в Україну	entrydate	D (8)		
2.3.21	Запланована дата виїзду з України	leavedate	D (8)		
2.3.22	П.І.Б. особи/осіб, яка/які запрошує/запрошують, з України	private-inviter-name	C (100)		
2.3.23	Поштова адреса та адреса електронної пошти особи/осіб, яка/які запрошує/запрошують	private-inviter-address	C (200)		
2.3.24	Найменування готелю/готелів або адреса місця/місць проживання заявника в Україні	legal-responsible-name	C (100)		
2.3.25	Поштова адреса та адреса електронної пошти готелю/готелів, місця/місць проживання	legal-responsible-address	C (200)		
2.3.26	Місце видачі візи	visaplace	C (120)		
2.3.27	Кінцевий пункт для транзитних віз	endpunktvisa	C (255)		
2.3.28	Запрошуюча організація (назва)	organization	C (100)		
2.3.29	Код згідно з ЄДРПОУ	edrpou	C (25)		
2.3.30	Юридична адреса запрошуючої організації	organization_adr	C (200)		
2.3.31	Погоджено з компетентними органами	ssu-approval	boolean		
2.3.32	Причини не погодження з компетентними органами	ssu-no-approval	C (500)		
2.3.33	Додаткова інформація	dopnote	C (250)		
2.3.34	Ім'я файлу-фото заявника	photo-file-name	C (255)		
2.3.35	Тип файлу-фото заявника	photo-file-type	C (10)		
2.3.36	Розмір файлу-фото заявника	photo-file-size	N (10)		
2.3.37	Файл-фото заявника	photo-file-body	B (MAX)		
2.3.38	Анулювання візи	visa-cancelled	boolean		
2.3.39	Дата анулювання візи	visa-cancelled-date	D (8)		
2.3.40	П.І.Б. особи, яка анулювала візу	visa-cancelled-consul	C (300)		
2.3.41	Причина анулювання візи	visa-cancelled-reason	C (500)		

Додаток 5

до Вимог до організації роботи з оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її територію (пункт 3 розділу II)

ЗАПИТ/ВІДПОВІДЬ щодо погодження оформлення віз

1. Опис структури та елементів транспортного файлу ЗАПИТУ

№ та назва елемента/структури	Назва тегу	Тип	Обов'язкове	Примітка
Головна структура transport-file				
1	Відомості про ТФ (структура file-meta-data)			
1.1	Назва ТФ	file-name	C (26)	*
1.2	Дата та час створення ТФ	file-date	D (12)	*
1.3	Ідентифікатор ключа ЕЦП	id-key	B (64)	*
1.4	ЕЦП ТФ	file-signature	B (2048)	*
1.5	Дата підписання	time-signature	D (12)	*
1.6	Кількість елементів інформативного блока	data-count	N (6)	*
1.7	Версія програмного комплексу	app-version	C (15)	*
2	Структура з даними запиту (структура zap-data)			
2.1	Номер запиту	zap-id	N (25)	*
2.2	Структура з технологічною інформацією про запит (структура zap-info)			
2.2.1	Структура unit			
2.2.1.1	Код ЗДУ	unit-code	C (10)	*
2.2.1.2	Найменування ЗДУ	unit-name	C (120)	*
2.2.1.3	Країна ЗДУ	unit-statecode	C (3)	*
2.2.1.4	Посада особи	user-post	C (80)	
2.2.1.5	Прізвище та ініціали особи	user-fio	C (120)	
2.2.1.6	Номер листа	letter-no	C (50)	*
2.2.1.7	Дата листа	letter-date	D (12)	*
2.2.1.8	Структура request			
2.2.1.8.1	Ідентифікатор звернення в БД	request-id	N (25)	*
2.2.1.8.2	Найменування органу - ініціатора запиту	dorinitcode	C (3)	*
2.2.1.8.3	Прізвище (укр.)	surname-ukr	C (120)	*
2.2.1.8.4	Ім'я (укр.)	name-ukr	C (120)	*
2.2.1.8.5	По батькові (укр.)	fathername-ukr	C (120)	
2.2.1.8.6	Прізвище (лат.)	surname-lat	C (120)	*
2.2.1.8.7	Ім'я (лат.)	name-lat	C (120)	*
2.2.1.8.8	По батькові (лат.)	fathername-lat	C (120)	

2.2.1.8.9	Дата народження	birthdate	D (8)	+	
2.2.1.8.10	Стать	sex	C (1)	+	
2.2.1.8.11	Громадянський стан	marital-status	C (2)	+	
2.2.1.8.12	Громадянський стан (опис)	marital-status-descr	C (250)		
2.2.1.8.13	Громадянство	statecode	C (3)	+	
2.2.1.8.14	Серія, номер паспортного документа (за наявності)	pasppnom	C (20)	+	
2.2.1.8.15	Вид документа	docvidcode	C (8)	+	
2.2.1.8.16	Дійсний з	valid-from	D (8)	+	
2.2.1.8.17	Дійсний до	valid-until	D (8)	+	
2.2.1.8.18	Місце роботи	work-name	C (50)	+	
2.2.1.8.19	Адреса роботи	work-adr	C (100)		
2.2.1.8.20	Посада	work-post	C (50)		
2.2.1.8.21	Тип візи	visatypecode	C (8)	+	
2.2.1.8.22	Кратність візи	visamulticode	C (1)	+	
2.2.1.8.23	Термін дії візи	valid-days	N (6)	+	
2.2.1.8.24	Запланована дата в'їзду	entry-from	D (8)	+	
2.2.1.8.25	Запланована дата виїзду	entry-until	D (8)	+	
2.2.1.8.26	Кінцевий пункт для транзитних віз	endpunktvisa	C (250)		
2.2.1.8.27	Запрошення (серія, номер)	invitnom	C (20)	+	
2.2.1.8.28	Дата видачі запрошення	invite-date	D (8)	+	
2.2.1.8.29	Організація (П.І.Б. і дата народження особи) що запрошує	invite-name	C (120)	+	
2.2.1.8.30	Адреса сторони, що запрошує	invite-adr	C (250)	+	
2.2.1.8.31	Контактний телефон	invite-phone	C (20)	+	
2.2.1.8.32	Електронна пошта сторони, що запрошує	invite-email	C (50)	+	
2.2.1.8.33	Висновки щодо можливості оформлення візи	interview-res	C (120)	+	
2.2.1.8.34	Термінова віза	is-expedited	xs:boolean	+	
2.3	Технологічна структура (структура config-zap)				
2.3.1	Структура response				
2.3.1.1	Структура unit				
2.3.1.1.1	Код ЗДУ	unit-code		+	

2.3.11.2	Номер листа	letter-no			
2.3.11.3	Дата листа	letter-date			
2.3.11.4	Структура request				
2.3.11.4.1	Ідентифікатор звернення в БД ОВВ - власника IP	request-id		*	
2.3.11.4.2	Згода компетентних органів на видачу візи	result			
2.3.11.4.3	Підстава для прийняття рішення про відмову в погодженні оформлення візи	deny-reason			
2.3.11.4.4	Дата повторного запиту у випадку додаткової перевірки заявника	re-request-date			

2. Опис структури та елементів транспортного файлу ВІДПОВІДІ

№ та назва елемента/структури	Назва тегу	Тип	Обов'язкове	Примітка
Головна структура transport-file				
1	Відомості про ТФ (структура file-meta-data)			
1.1	Назва ТФ	file-name	C (26)	*
1.2	Дата та час створення ТФ	file-date	D (12)	*
1.3	Ідентифікатор ключа ЕЦП	id-key	B (64)	*
1.4	ЕЦП ТФ	file-signature	B (2048)	*
1.5	Дата підписання	time-signature	D (12)	*
1.6	Потенціальна кількість елементів інформативного блоку	full-data-count	N (6)	*
1.7	Кількість елементів інформативного блоку	data-count	N (6)	*
1.8	Версія програмного комплексу	app-version	C (15)	*
2	Відомості про ТФ-запит (структура report)			
2.1	Загальні відомості про ТФ-запит, на який формується ТФ-відповідь (структура input-file-meta-data)			
2.1.1	Назва ТФ	input-file-name	C (26)	*
2.1.2	Дата та час створення ТФ	input-file-date	D (12)	*
2.1.3	Ідентифікатор ключа ЕЦП	input-id-key	B (64)	*
2.1.4	ЕЦП ТФ	input-file-signature	B (2048)	*
2.1.5	Дата підписання	input-time-signature	D (12)	*
2.1.6	Кількість елементів інформативного блоку	input-data-count	N (6)	*
2.1.7	Версія програмного комплексу	input-app-version	C (15)	*
2.2	Наявність помилок у структурі ТФ-запиту	file-error-status	C (1)	*
2.3	Опис помилки у структурі ТФ (структура file-error)			
2.3.1	Помилка (структура error)			
2.3.1.1	Код помилки	error-code	C (6)	
2.3.1.2	Опис помилки	description	C (2000)	
2.3.1.3	Назва тегу	remark	C (50)	
2.3.1.4	Номер помилкового тегу	start-tag-order	C (30)	
2.3.1.5	Номер рядка з помилкою	line	N (10)	
2.3.1.6	Номер колонки з помилкою	column	N (10)	
3	Структура з даними відповіді (структура otv-data)			
3.1	Структура з технологічною інформацією про запит (структура zap-info)			

3.1.1	Номер запиту	zap-id	N (25)	*	
3.2	Наявність помилки у даних структури zap-data	opr-error-status	C (1)	*	
3.3	Опис помилки у даних (структура opr-error)				
3.3.1	Помилка (структура error)				
3.3.1.1	Код помилки	error-code	C (6)		
3.3.1.2	Опис помилки	description	C (2000)		
3.3.1.3	Назва теги	remark	C (50)		
3.3.1.4	Номер помилкового теги	start-tag-order	C (30)		
3.3.1.5	Номер рядка з помилкою	line	N (10)		
3.3.1.6	Номер колонки з помилкою	column	N (10)		
3.4	Структура response				
3.4.1	Структура unit				
3.4.1.1	Код ЗДУ	unit-code	C (10)	*	
3.4.1.2	Номер листа	letter-no	C (50)		
3.4.1.3	Дата листа	letter-date	D (8)		
3.4.1.4	Структура request				
3.4.1.4.1	Ідентифікатор звернення в БД ОВВ - власника IP	request-id	N (25)	*	
3.4.1.4.2	Згода компетентних органів на видану візи	result	xs:boolean		
3.4.1.4.3	Підстава для прийняття рішення про відмову в погодженні оформлення візи	deny-reason	C (500)		
3.4.1.4.4	Дата повторного запиту у випадку додаткової перевірки заявника	re-request-date	D (8)		

Додаток 6
до Вимог до організації роботи
з оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її територію
(пункт 7 розділу III)

EMBASSY OF UKRAINE / CONSULATE (GENERAL) OF UKRAINE

(назва міста англійською мовою)

VISA APPLICATION RECEIVED

ON (дата)

РІШЕННЯ
про відмову в оформленні візи

Шановний/шановна _____

Посольство/Генеральне консульство/Консульство України в _____
розглянуло Ваше звернення про оформлення візи для в'їзду в Україну/транзитного
проїзду через територію України.

За результатами розгляду прийнято рішення про відмову в оформленні візи.

Підстави для відмови:

- 1) загроза національній безпеці або охороні громадського порядку;
- 2) загроза забезпеченню охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні;
- 3) наявність відомостей про іноземця або особу без громадянства у базі даних осіб, яким згідно із законодавством не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України;
- 4) встановлення, що поданий паспортний документ іноземця або особи без громадянства підроблений, зіпсований або не відповідає встановленому зразку чи належить іншій особі;
- 5) подання завідомо неправдивих відомостей або підроблених інших документів;
- 6) відсутність в іноземця або особи без громадянства дійсного поліса медичного страхування за умови можливості його оформлення на території держави, в якій подається відповідне візове клопотання;
- 7) відсутність в іноземця або особи без громадянства достатнього фінансового забезпечення на період запланованого перебування і для повернення до держави походження або транзиту до третьої держави чи можливості отримати достатнє фінансове забезпечення у законний спосіб на території України;
- 8) відсутність доказів, що підтверджують мету запланованого перебування в Україні іноземця або особи без громадянства;
- 9) відсутність документів, що дають можливість встановити намір іноземця або особи без громадянства залишити територію України до закінчення строку дії візи;
- 10) звернення заявника про припинення розгляду клопотання щодо оформлення візи.

Відповідно до пункту 30 Правил оформлення віз для в'їзду в Україну і транзитного

проїзду через її територію, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 01 березня 2017 року № 118, іноземець та особа без громадянства, яким відмовлено в оформленні візи, мають право оскаржити таке рішення, звернувшись до уповноваженого органу, що розглядав звернення про оформлення візи, з апеляційним листом, в якому обґрунтувати свою думку, та подати прохання про повторний розгляд візового клопотання. Апеляційний лист подається протягом двох місяців з дати отримання іноземцем та особою без громадянства рішення про відмову в оформленні візи.

Дата та відбиток печатки уповноваженого органу

Підпис уповноваженої особи

Додаток 8
до Вимог до організації роботи з
оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її
територію (пункт 11 розділу III)

(назва установи)

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада керівника установи)

(підпис)

(П.І.Б. керівника установи)

«__» _____ 20__ р.

МП

АКТ

про знищення візових анкет та документів (їх копій),
що стали підставою для оформлення віз
«__» _____ 20__ р.

Комісія, призначена наказом по _____ від _____ 20__ р. №____,
(найменування установи)
у складі: голова комісії - _____, члени комісії - _____
(посада, П.І.Б.) (посада, П.І.Б.)

провела перевірку візових анкет та документів (їх копій), що стали підставою
для оформлення віз у період з «__» _____ 20__ р. до «__» _____ 20__ р., строк
зберігання яких закінчився, та прийняла рішення про знищення _____
справ.

(кількість цифрами та прописом)

Знищено шляхом спалення (подрібнення) на спеціальному пристрої _____
справ.

(кількість цифрами та прописом)

Голова комісії:

(підпис)

(П.І.Б.)

Члени комісії:

(підпис)

(П.І.Б.)

(підпис)

(П.І.Б.)

Додаток 9
до Вимог до організації роботи з
оформлення віз для в'їзду в Україну
і транзитного проїзду через її
території (пункт 2 розділу IV)

(назва установи)

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада керівника установи)

(підпис) (П.І.Б. керівника установи)

«__» _____ 20__ р.
МП

АКТ
про отримання бланків візових етикеток

«__» _____ 20__ р.

Комісія, призначена наказом по _____ від «__» _____ 20__ р. №____,
(найменування установи)

у складі: голова комісії - _____, члени комісії - _____
(посада, П.І.Б.) (посада, П.І.Б.)

склала цей Акт про те, що «__» _____ 20__ року згідно з видатковою
накладною МЗС від _____ №____ отримано бланки візових етикеток:
(найменування установи)

Серія	Ціна, грн	Передано за даними видаткової накладної МЗС				Фактично отримано установою				Відхилення				Примітки
		Номер		Кількість	Сума, грн	Номер		Кількість	Сума, грн	Номер		Кількість	Сума, грн	
		з	по			з	по			з	по			
Разом		x	x			x	x				x	x		x

Усього отримано - _____ (_____) шт. бланків візових етикеток на суму -
(кількість цифрами) (кількість прописом)
_____ гривень (_____).
(загальна сума прописом)

При розкритті упаковки нестачі бланків візових етикеток та дефектних бланків не
виявлено (або «виявлено нестачу _____ (_____) бланків візових етикеток»,
(кількість цифрами) (кількість прописом)

«виявлено дефектні _____ (_____) бланки візових етикеток»».
(кількість цифрами) (кількість прописом)

Голова комісії:

(підпис) (П.І.Б.)

Члени комісії:

(підпис) (П.І.Б.)

(підпис) (П.І.Б.)

Додаток 10
до Вимог до організації роботи з
оформлення віз для в'їзду в Україну і
транзитного проїзду через її
території (пункт 4 розділу IV)

(назва установи)

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада керівника установи)

(підпис) (П.І.Б. керівника установи)

«__» _____ 20__ р.

МП

АКТ

про списання та знищення бланків візових етикеток

«__» _____ 20__ р.

Комісія, призначена наказом по _____ від _____ 20__ р. №____,
(найменування установи)

у складі: голова комісії - _____, члени комісії - _____
(посада, П.І.Б.) (посада, П.І.Б.)

склала цей Акт про те, що у період з «__» _____ 20__ р. до «__» _____ 20__ р.
відповідно до облікових відомостей візової інформаційно-телекомунікаційної
системи використані:

№ з/п	Найменування	Ціна	Серія, номер бланка	Відокремлений номер бланка	Кількість	Сума	Причина списання
Усього							х

Усього списано

(кількість цифрами та прописом)

на загальну суму

(сума цифрами та прописом)

Знищено шляхом спалення (подрібнення) на спеціальному пристрої _____
(кількість

_____ бланків візових етикеток.
цифрами та прописом)

Голова комісії:

(підпис)

(П.І.Б.)

Члени комісії:

(підпис)

(П.І.Б.)

(підпис)

(П.І.Б.)

**3.2.9. Наказ Міністерства внутрішніх справ України,
Служби безпеки України від 22.01.2018 №38/77 «Про
затвердження Змін до Інструкції про примусове
повернення і примусове видворення з України іноземців
та осіб без громадянства», що зареєстрований в
Міністерстві юстиції України 24.04.2018 за №482/31934**

НАКАЗ
22.01.2018 № 38/77

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
24 квітня 2018 р.
за № 482/31934

**Про затвердження Змін до Інструкції про примусове повернення і примусове
видворення з України іноземців та осіб без громадянства**

Відповідно до абзацу третього пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України від 19 травня 2016 року № 1379-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення положень судового захисту іноземців та осіб без громадянства і врегулювання окремих питань, пов'язаних з протидією нелегальній міграції», з метою приведення нормативно-правового акта Міністерства внутрішніх справ України та Служби безпеки України у відповідність до чинного законодавства України НАКАЗУЄМО:

1. Внести зміни до Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України від 23 квітня 2012 року № 353/271/150, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 21 травня 2012 року за № 806/21119, виклавши її в новій редакції, що додається.

2. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу МВС (Боднар В.Є.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників голів Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та Служби безпеки відповідно до функціональних обов'язків.

Міністр
внутрішніх справ України

А.Б. Аваков

Голова
Служби безпеки України
В.С. Грицак

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державної міграційної служби України

Голова Національної поліції України

Голова Державної прикордонної
служби України

Т. в. о. Міністра закордонних справ України

Уповноважений Верховної Ради України
з прав людини

М.Ю. Соколюк
С.М. Князєв
П. Цигикал
В.В. Пристайко
Л.Л. Денісова

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
внутрішніх справ України,
Адміністрації Державної
прикордонної служби України,
Служби безпеки України
23.04.2012 № 353/271/150
(у редакції наказу
Міністерства внутрішніх
справ України,
Служби безпеки України
22.01.2018 № 38/77)

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
24 квітня 2018 р.
за № 482/31934

ІНСТРУКЦІЯ
про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб
без громадянства
I. Загальні положення

1. Ця Інструкція визначає порядок дій посадових осіб Державної міграційної служби України, її територіальних органів і територіальних підрозділів (далі – органи ДМС), органів охорони державного кордону та органів Служби безпеки України (далі – СБУ) під час прийняття рішень про примусове повернення і примусове видворення іноземців та осіб без громадянства (далі – іноземці), їх ідентифікації і вжиття заходів з безпосереднього примусового повернення, поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі – ПТПП), а також під час прийняття рішень про продовження строку затримання.

2. У цій Інструкції терміни «примусове повернення» та «примусове видворення» означають систему адміністративно-правових заходів, спрямованих на примушування іноземців, які незаконно перебувають в Україні, покинути територію України всупереч їх волі і бажанню.

3. Дія цієї Інструкції поширюється на посадових осіб територіальних органів, територіальних підрозділів ДМС, органів охорони державного кордону, органів СБУ та іноземців, які підлягають примусовому поверненню чи примусовому видворенню у випадках, передбачених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

4. Іноземці можуть бути примусово повернуті до країни походження чи третьої країни на підставі рішення органу ДМС або органу охорони державного кордону, або органу СБУ про примусове повернення чи примусово видворення на підставі винесеної за позовом цих органів/підрозділів постанови адміністративного суду про примусове видворення.

5. Підставами для прийняття рішення про примусове повернення іноземців до країни походження або третьої країни є:

дії, що порушують законодавство України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства;

дії, що суперечать інтересам забезпечення національної безпеки України чи охорони громадського порядку;

якщо це необхідно для охорони здоров'я, захисту прав і законних інтересів громадян України;

затримання іноземців органами охорони державного кордону у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України.

6. Примусове повернення з підстав, передбачених пунктом 5 цього розділу, здійснюється за рішенням органів ДМС, органу охорони державного кордону (стосовно іноземців, затриманих ними у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України), органу СБУ з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора про підстави

прийняття такого рішення, оформленням відповідних документів, доведенням цього рішення до іноземця та взяттям з нього зобов'язання про добровільний виїзд з України у визначений у рішенні строк, а також здійсненням подальшого контролю за фактичним виконанням іноземцем цього рішення.

7. Підставами для подання позову про примусове видворення іноземців є:

невиконання іноземцем в установленний строк без поважних причин рішення про примусове повернення;

наявність обґрунтованих підстав вважати, що іноземець ухилятиметься від виконання рішення про примусове повернення, крім випадків затримання іноземця за незаконне перетинання державного кордону України поза пунктами пропуску через державний кордон України та його передачі прикордонним органам суміжної держави;

якщо іноземці, прийняті відповідно до міжнародного договору про реадмісію, не мають законних підстав для перебування на території України та якщо між Україною і країною громадянської належності чи країною попереднього постійного проживання таких осіб відсутній договір про реадмісію;

якщо іноземець, стосовно якого прийнято рішення про скасування дозволу на імміграцію, не виїхав з України протягом місяця з дня отримання копії такого рішення, за винятком випадків, коли особа оскаржила рішення про скасування дозволу на імміграцію до суду, - до набрання рішенням суду законної сили.

У рамках процедури примусового видворення органи ДМС, органи охорони державного кордону, органи СБУ:

готують та подають до місцевого загального суду як адміністративного суду (далі - адміністративний суд) обґрунтовану позовну заяву;

беруть участь у судовому розгляді;

забезпечують участь у судовому розгляді іноземців, які затримані;

ознайомлюють іноземця з судовим рішенням про його примусове видворення та порядком оскарження цього рішення (якщо це рішення не було вручене іноземцю одразу після його оголошення);

забезпечують фактичне виконання рішення суду про примусове видворення іноземця або іншого рішення суду, прийнятого з метою забезпечення примусового видворення.

Позовні заяви подаються до адміністративного суду за місцезнаходженням органів ДМС, органу охорони державного кордону, органу СБУ або за місцезнаходженням ПТПІ.

8. Відповідно до статті 31 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» забороняється примусово повертати і примусово видворяти іноземців до країн, де:

їх життю або свободі загрожуватиме небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або через політичні переконання;

їм загрожує смертна кара або страта, катування, жорстоке, нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження чи покарання;

їх життю або здоров'ю, безпеці або свободі загрожує небезпека внаслідок загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного чи внутрішнього збройного конфлікту, або систематичного порушення прав людини, або природного чи техногенного лиха, або відсутності медичного лікування чи догляду, який забезпечує життя;

їм загрожує видворення або примусове повернення до країн, де можуть виникнути зазначені випадки.

Примусове повернення не застосовується до іноземців, які не досягли 18-річного віку, та іноземців, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Забороняється колективне примусове видворення іноземців.

9. У кожному випадку затримання іноземця більше ніж на три години щодо його примусового повернення або з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення невідкладно інформується регіональний Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

За бажанням іноземця, адвоката, який надає йому правову допомогу, офіційного дипломатичного представника країни походження мігранта їх побачення проводиться в окремому приміщенні для побачень органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ.

Виконання прийнятого рішення про примусове повернення чи примусове видворення відкладається у випадку отримання відповідного офіційного звернення дипломатичного представника відповідної країни, представника Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців (далі - УВКБ ООН), але не більше ніж на 10 днів, починаючи з дати його оголошення, або рішення скасовується, якщо з'ясується обставини, зазначені в статті 3 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Дипломатичні представники та представники УВКБ ООН можуть безпосередньо звертатися з офіційними листами до керівників органів ДМС, органів охорони державного кордону та СБУ.

10. Рішення органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ про примусове повернення може бути оскаржено до суду.

Рішення суду про примусове видворення іноземця може бути оскаржено в порядку, передбаченому законом.

Після оголошення іноземцю рішення про примусове повернення посадові особи з'ясовують у іноземця намір оскаржити згадане рішення. У разі висловлення іноземцем

наміру оскаржити це рішення негайно повідомляється центр надання правової допомоги, якщо іноземець самостійно не уклав угоду з адвокатом.

Оскарження рішень про примусове повернення або примусове видворення зупиняє їх дію, якщо іноземець оскаржив це рішення у встановленому законом порядку до суду - у межах строків, визначених частинами другою-четвертою статті 288 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАСУ), незалежно від того, чи суд у порядку забезпечення адміністративного позову відповідною ухвалою зупинив дію рішення суб'єкта владних повноважень або його окремих положень, що оскаржуються.

11. У разі звернення іноземця під час його перебування в ПТПІ із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, він продовжує перебувати в зазначеному пункті до остаточного прийняття рішення за заявою.

12. ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, СБУ здійснюють взаємний обмін статистичною інформацією про іноземців, стосовно яких їх територіальними органами/підрозділами прийняті рішення про примусове повернення та задоволені адміністративним судом позови про примусове видворення, із зазначенням кількості прийнятих рішень, громадянства осіб та результатів їх виконання.

Обмін такою інформацією здійснюється щокварталу до 15 числа місяця, наступного за звітним, поштою та каналами електронного зв'язку.

II. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час прийняття рішень про примусове повернення іноземців до країни походження або третьої країни

1. Рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни іноземця або особи без громадянства (додаток 1) (далі - рішення про примусове повернення) готує у двох примірниках посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ і затверджує начальник (заступник начальника) відповідного органу/підрозділу або особа, яка виконує його обов'язки, за наявності підстав, зазначених у пункті 5 розділу I цієї Інструкції, з подальшим повідомленням щодо рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни іноземця або особи без громадянства (додаток 2) упродовж 24 годин прокурора за територіальністю про підстави прийняття такого рішення.

Інформацію надсилають відомчою електронною поштою (факсимільним зв'язком):

органи ДМС - до апарату ДМС;

органи охорони державного кордону - до Адміністрації Держприкордонслужби;

регіональні органи СБУ - до Центрального управління СБУ.

2. Рішення про примусове повернення оголошується іноземцю протягом 72 годин з дати його ухвалення, за винятком випадків, коли місцезнаходження іноземця не встановлено, в присутності перекладача та/або законного представника (на вимогу особи) під підпис та обліковується посадовою особою органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ, яка уповноважена складати документи

для примусового повернення, у журналі обліку прийнятих рішень про примусове повернення та видворення з України іноземців та осіб без громадянства (додаток 3).

У разі відмови іноземця від особистого підпису в рішенні про примусове повернення посадова особа робить про це запис у рішенні про примусове повернення в присутності двох свідків.

3. У рішенні про примусове повернення зазначається строк, упродовж якого іноземець зобов'язаний виїхати з України, який не має перевищувати 30 днів з дня прийняття такого рішення.

Рішення про примусове повернення може супроводжуватися заборонаю подальшого в'їзду в Україну строком на три роки.

Строк заборони подальшого в'їзду обчислюється з дня винесення такого рішення.

Якщо рішення про примусове повернення супроводжується заборонаю в'їзду в Україну, у паспортному документі іноземця проставляється відмітка про заборону в'їзду.

Начальник органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ, який прийняв рішення про заборону подальшого в'їзду іноземця в Україну, упродовж доби інформує про це Адміністрацію Держприкордонслужби шляхом надсилання доручення, оформленого з дотриманням вимог Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280.

4. Один з примірників рішення про примусове повернення видається іноземцю, стосовно якого воно прийнято, інший залишається в органі, який його прийняв.

У разі прийняття рішення про примусове повернення в паспортному документі іноземця скасовується віза, вилучаються документи, що підтверджують законні підстави перебування в Україні, та проставляється штамп, зразок якого наведено в додатку 4 до цієї Інструкції.

5. Іноземець зобов'язаний самостійно залишити територію України у строк, зазначений у рішенні про примусове повернення.

З метою контролю за виконанням іноземцем рішення про примусове повернення посадові особи органів ДМС та органів охорони державного кордону можуть супроводжувати такого іноземця територією України до пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, через який іноземець запланував виїзд.

III. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час ініціювання рішень щодо примусового видворення іноземців за межі України

1. У разі виявлення підстав, передбачених частиною 1 статті 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ залежно від обставин виявлення/затримання іноземця невідкладно готують позовну заяву до адміністративного суду.

2. За наявності обґрунтованих підстав вважати, що іноземець, стосовно якого подано адміністративний позов про примусове видворення, ухилятиметься від виконання рішення про його примусове видворення, перешкоджатиме проведенню процедури видворення чи реадмісії відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, або за наявності ризику його втечі, а так само у разі відсутності в іноземця, що вчинив порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, документа, що дає право на виїзд з України, органи ДМС, орган охорони державного кордону або орган СБУ подають до адміністративного суду за місцезнаходженням цих органів (підрозділів) або за місцезнаходженням ПТПІ позовну заяву відповідно до частини першої статті 289 КАСУ.

Вимоги щодо взяття на поруки та внесення застави не можуть бути заявлені стосовно іноземців, до яких раніше застосовувалися такі заходи, а також стосовно яких є достатні дані про їх причетність до готування та (або) вчинення терористичної діяльності.

У разі якщо особа, стосовно якої подається позов, є батьком, матір'ю, супроводжуючою особою або опікуном для неповнолітніх осіб, які слідували спільно з нею, відомості про таких дітей зазначаються у позовній заяві.

3. У разі виявлення/затримання іноземців, які перебувають у процедурі визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, за порушення законодавства України з прикордонних питань та про правовий статус іноземців до завершення цієї процедури (залежно від обставин справи) органи ДМС, органи охорони державного кордону або органи СБУ невідкладно готують позовну заяву до адміністративного суду щодо:

- 1) взяття особи на поруки підприємства, установи чи організації, або
- 2) зобов'язання іноземця внести заставу, або
- 3) затримання іноземця з поміщенням до ПТПІ.

4. Розмір застави визначається судом та вноситься на рахунок протягом п'яти робочих днів з дня прийняття судом рішення про внесення застави.

До цього часу за рішенням суду іноземець утримується у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні органу (підрозділу) охорони державного кордону чи органу СБУ, який його затримав, або в ПТПІ та звільняється з нього у день надання документів, що підтверджують унесення застави, або взяття на поруки.

У разі невнесення іноземцем застави в установлений строк органи ДМС, органи охорони державного кордону або органи СБУ невідкладно звертаються до суду з клопотанням про його затримання та поміщення до ПТПІ.

На час прийняття такого рішення іноземець утримується у спеціально обладнаному для цих цілей приміщенні зазначених органів/підрозділів або в ПТПІ.

5. У разі невиконання іноземцем передбачених обов'язків після внесення застави або у разі перебування на поруках та вчинення порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців:

1) внесену заставу за клопотанням відповідного органу/підрозділу або за ініціативою суду суд звертає у дохід держави;

2) відповідний орган/підрозділ звертається до адміністративного суду з позовною заявою про затримання іноземця з поміщенням до ПТПП.

6. Строк затримання іноземців, які незаконно перебувають в Україні, не може перевищувати шести місяців.

У разі наявності умов, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи у зазначений строк або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, цей строк може бути продовжений, але не більше ніж до вісімнадцяти місяців.

Умовами, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи, є:

відсутність співпраці з боку іноземця під час процедури його ідентифікації;

неодержання інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи.

Про продовження строку затримання не пізніш як за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця, кожні шість місяців подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися для виконання рішення про примусове видворення або для розгляду заяви про визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

Про необхідність продовження строку затримання іноземця, утримуваного в ПТПП, заінтересований орган/підрозділ за три доби до закінчення строку затримання особи повідомляє адміністрацію ПТПП та надсилає факсом чи електронними засобами зв'язку письмове повідомлення про подання до адміністративного суду позову про продовження строку затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення іноземця, який підлягає примусовому видворенню за межі України. У разі задоволення судом такого позову копію рішення суду передає заінтересований орган/підрозділ під час повернення особи до ПТПП.

Органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ забезпечують участь іноземців, які затримані, у судових засіданнях під час розгляду позовних заяв, передбачених частиною першою статті 289 КАСУ. У разі розгляду справ про продовження строку затримання іноземця участь останнього у судовому засіданні може бути забезпечена також шляхом організації відеоконференції.

7. На вимогу дипломатичного представництва чи консульської установи, акредитованої в Україні, з метою здійснення безпосередньої ідентифікації особи та її документування іноземця може супроводжувати до такого представництва (установи) орган/підрозділ, за позовом якого затримано особу, або уповноважений ним орган/підрозділ.

8. У разі звернення іноземця із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, під час ініціювання органами охорони державного кордону стосовно нього процедури щодо примусового повернення

чи примусового видворення та до поміщення його до ПТПІ посадові особи органу охорони державного кордону діють відповідно до вимог підпункту 3 пункту 4 розділу II Інструкції про порядок дій посадових осіб Державної прикордонної служби України та взаємодії з територіальними органами Державної міграційної служби України під час звернення іноземців чи осіб без громадянства із заявами про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10 серпня 2016 року № 772, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 02 вересня 2016 року за № 1212/29342.

9. Рішення суду про примусове видворення іноземця виконує орган або підрозділ, який його ініціював.

3 метою забезпечення фактичного виконання рішень суду про примусове видворення посадові особи органу ДМС, органу охорони державного кордону здійснюють супровід такого іноземця територією України до пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, через який заплановано виїзд.

10. Виконання рішень суду про примусове видворення іноземців за позовами органів СБУ здійснюють органи ДМС за місцезнаходженням органу СБУ.

Про виконання рішення про примусове видворення орган ДМС інформує орган СБУ, який його ініціював.

IV. Порядок дій посадових осіб органів ДМС, органів охорони державного кордону та органів СБУ під час поміщення іноземців до ПТПІ

1. Перед поміщенням іноземців до ПТПІ органи ДМС, органи охорони державного кордону та органи СБУ оформлюють рішення про поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (додаток 5), з подальшим повідомленням протягом 24 годин прокурора щодо такого рішення (додаток 6).

Заінтересований орган/підрозділ перед поміщенням іноземців до ПТПІ не пізніше доби до запланованого поміщення повідомляє про це адміністрацію ПТПІ відповідно до вимог пункту 4 розділу II Інструкції про порядок утримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 29 лютого 2016 року № 141, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 19 травня 2016 року за № 748/28878.

2. До ПТПІ поміщуються іноземці:

стосовно яких суд прийняв рішення про примусове видворення;

стосовно яких суд прийняв рішення про затримання з метою ідентифікації та/або забезпечення примусового видворення, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

затримані за рішенням суду до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні;

затримані органами ДМС на строки та в порядку, передбачені законодавством

України.

3. Поміщення іноземців до ПТПІ здійснює адміністрація такого пункту на підставі рішення, зазначеного в пункті 1 цього розділу, постанови суду або протоколу про адміністративне затримання за актом приймання-передавання, складеним ПТПІ та органом/підрозділом, який доставив іноземців.

4. Іноземці, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, поміщуються до ПТПІ на строк, необхідний для їх ідентифікації та/або забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більше ніж на вісімнадцять місяців.

У разі звернення іноземця під час перебування в ПТПІ із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, він продовжує перебувати в ПТПІ до остаточного прийняття рішення за заявою та на підставі відповідного рішення адміністративного суду.

V. Матеріали про примусове повернення та примусове видворення

1. До матеріалів про примусове повернення/видворення, що зберігаються в особовій справі затриманого, належать:

рішення відповідного органу/підрозділу про примусове повернення та/або рішення адміністративного суду щодо примусового видворення іноземця;

копія паспортного документа іноземця (за наявності);

у разі відсутності паспортного документа - документи (посвідчення особи на повернення), які свідчать про здійснення заходів щодо встановлення особи затриманого;

копія вироку суду чи постанови у справі про адміністративне правопорушення, якщо видворення є наслідком вчинення іноземцем під час перебування в Україні злочину чи адміністративного правопорушення;

копія повідомлення, надісланого іноземному дипломатичному представництву або консульській установі, про затримання іноземця;

копія акта приймання-передавання особи за договорами про реадмісію осіб (за наявності);

інші документи (дактилокарти, акт про фактично здійснені витрати на примусове видворення іноземця, акт про приймання від інших правоохоронних органів для видворення).

2. Матеріали про примусове повернення/видворення зберігаються в органах та підрозділах, які приймали або ініціювали такі рішення, упродовж п'яти років, після чого підлягають знищенню.

VI. Порядок дій з ідентифікації та документування іноземців

1. Якщо іноземець не має документів, що посвідчують особу, орган ДМС, орган охорони державного кордону України або орган СБУ вживають заходів щодо його ідентифікації та документування.

3 цією метою до дипломатичних представництв або консульських установ держави походження іноземця надсилаються відповідні запити, до яких долучаються кольорові фотокартки на кожну особу, заповнені анкети визначеного консульською установою зразка та інші відомості про іноземця, які дають змогу встановити особу та підтвердити громадянство.

У разі відсутності акредитованого в Україні дипломатичного представництва або консульської установи країни походження іноземця запити до компетентних органів відповідної країни щодо його ідентифікації надсилаються через Департамент консульської служби МЗС.

Якщо від компетентних органів країни походження іноземця не надходить відповідь, запити щодо його ідентифікації надсилаються через Департамент консульської служби МЗС України повторно.

2. Про випадки затримання іноземця на строк, що перевищує три години, посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ упродовж доби з дати затримання повідомляє акредитоване в Україні дипломатичне представництво або консульську установу держави, громадянином якої є затримана особа.

У разі відсутності акредитованого в Україні дипломатичного представництва або консульської установи країни походження іноземця повідомлення щодо його затримання надсилається через Департамент консульської служби МЗС.

Повідомлення підписує відповідно начальник (заступник начальника) органу ДМС, органу охорони державного кордону та органу СБУ або особа, яка виконує його обов'язки.

3. У разі звернення іноземця із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, відомості про нього до дипломатичних представництв або консульських установ держави його походження не надсилаються.

Такі відомості, а також сам факт відповідного звернення є конфіденційною інформацією, яка не має надаватися дипломатичним представництвам або консульським установам держав походження затриманих.

4. Іноземець, який звернувся із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, має право на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 Закону України «Про безоплатну правову допомогу», з дати подання відповідної заяви до прийняття остаточного рішення за заявою.

VII. Порядок дій посадових осіб територіальних органів ДМС та органів охорони державного кордону під час виконання іноземцями рішень про примусове повернення до країни походження або третьої країни та рішень суду про примусове видворення, а також здійснення контролю за їх виконанням

1. Примусове видворення іноземця здійснює орган або підрозділ, за позовом якого адміністративний суд виніс рішення про примусове видворення.

2. Начальник (заступник начальника) органу ДМС, органу охорони державного кордону, яким ініційовано прийняття такого рішення, здійснює контроль за підготовкою та фактичним виконанням примусового видворення, а саме:

уточнює дані щодо прийнятого рішення про примусове повернення або примусове видворення та заходів для його реалізації;

перевіряє повноту та якість виконання заходів, передбачених розділами II, III цієї Інструкції та пунктами 3-6, 8, 9, 11, 16 цього розділу;

не пізніше ніж за дві доби до примусового видворення іноземця, а також у випадках примусового повернення під супроводом надає інформацію до ДМС або Адміністрації Держприкордонслужби про:

номер авіарейсу/потягу, вагона, маршрут прямування, час відправлення та прибуття до місця призначення;

погодження питання з перевізником про здійснення перевезення іноземця або групи іноземців;

кількість іноземців, яких примусово видворяють, та їх громадянство;

кількість супроводу, старшого супроводу, номер телефону старшого, екіпірування;

повноту забезпечення супроводу коштами на відрядження;

порядок взаємодії з поліцією та іншими правоохоронними органами під час супроводу до місця призначення;

додаткові заходи, яких ужито для забезпечення супроводження та видворення іноземців.

3. З метою забезпечення виконання постанови адміністративного суду про примусове видворення, а в окремих випадках для здійснення контролю за виконанням іноземцем рішення про примусове повернення наказом відповідного органу/підрозділу призначається супровід.

Склад супроводу має забезпечити надійну охорону іноземців під час їх примусового видворення за межі України. Склад супроводу формується з розрахунку:

для супроводження групи до 4 осіб - 3-4 особи;

для супроводження групи до 8 осіб - 4-6 осіб.

У складі супроводу мають бути співробітники однієї статі з іноземцями, яких примусово видворяють.

Начальник органу ДМС, органу охорони державного кордону може збільшити кількість особового складу супроводу з урахуванням особливостей категорії осіб, яких видворяють, та інших ризиків.

Склад супроводу органу охорони державного кордону екіпірується спеціальними засобами.

Порядок застосування засобів фізичного впливу, спеціальних засобів здійснюється відповідно до законодавства України.

4. Підготовку супроводу здійснюють:

старший супроводу та начальник структурного підрозділу у справах іноземців та адміністративного провадження органу охорони державного кордону;

визначена начальником територіального органу посадова особа, керівник територіального підрозділу ДМС.

Контроль за підготовкою та інструктаж супроводу здійснюють начальник (заступник начальника), перший заступник начальника територіального органу ДМС, органу охорони державного кордону, керівник територіального підрозділу ДМС або посадова особа, визначена начальником органу (підрозділу).

Під час інструктажу перевіряються склад супроводу, форма одягу, визначається вид транспорту, маршрут прямування, порядок організації та здійснення охорони осіб, яких супроводжують, порядок підтримання зв'язку, взаємодії з правоохоронними органами, алгоритм дій у разі виникнення нестандартних ситуацій, їх фіксації, заходи безпеки.

5. Після отримання інструктажу старший супроводу інформує відповідну посадову особу територіального органу ДМС, начальника зміни оперативно-чергової служби органу охорони державного кордону про:

склад супроводу, старшого супроводу, екіпірування, кількість іноземців, яких примусово видворяють, їх громадянство;

вид транспортного засобу, маршрут прямування, номер рейсу, номер потяга, вагона, час відправлення та прибуття до місця призначення;

додаткові заходи, яких ужито для забезпечення супроводу та примусового видворення іноземців, тощо.

Визначена посадова особа територіального органу ДМС, начальник зміни оперативно-чергової служби органу охорони державного кордону здійснюють контроль за рухом супроводу шляхом підтримання зв'язку зі старшим супроводу. У разі виникнення нестандартних ситуацій негайно доповідають начальникові відповідного органу.

6. Супроводження осіб, яких примусово видворяють залізничним транспортом,

здійснюється у взаємодії з Національною поліцією України.

7. Іноземець може бути примусово повернутий чи примусово видворений з України за сприяння дипломатичного представництва або консульської установи країни походження або інших осіб (родичів, співвітчизників та ін.) за погодженням з органом ДМС, органом охорони державного кордону чи органом СБУ.

8. У разі здійснення примусового видворення начальник органу ДМС або органу охорони державного кордону, який його забезпечуватиме, за 48 годин до його здійснення письмово повідомляє про примусове видворення начальника органу охорони державного кордону, через пункт пропуску державного кордону якого заплановано примусове видворення, із зазначенням прізвищ складу супроводу, номерів їх службових посвідчень.

До письмового повідомлення додається список іноземців, яких примусово видворяють, із зазначенням громадянства (за наявності), прізвища, імені, по батькові (за наявності), дати народження, паспортного документа або посвідчення особи на повернення, номера проїзного документа, дати, часу виїзду/вильоту, номера авіарейсу/потяга, вагона та маршруту видворення, а також інформації про осіб, які притягалися до кримінальної відповідальності.

9. У разі здійснення примусового видворення авіаційним транспортом орган ДМС, орган охорони державного кордону, який його забезпечуватиме, не пізніше ніж за 24 години до виконання рейсу повідомляє авіаперевізника та надає інформацію про дату і час вильоту, номер рейсу, громадянство, прізвище, ім'я, по батькові особи, документ, що посвідчує особу, яку примусово видворяють.

Склад супроводу органу ДМС, органу охорони державного кордону разом з іноземцями, які підлягають видворенню, прибуває до пункту пропуску через державний кордон України завчасно, але не пізніше ніж за 1 годину до початку реєстрації пасажирів на рейс.

10. Приймання органами охорони державного кордону в пунктах пропуску через державний кордон України іноземців для подальшого примусового видворення від представників органів ДМС, органів охорони державного кордону здійснює старший прикордонних нарядів за рішенням начальника органу охорони кордону чи його заступника.

Приймання-передавання іноземців, які підлягають примусовому видворенню, проводиться у визначеному місці або службовому приміщенні підрозділу охорони державного кордону, у пункті пропуску через державний кордон якого здійснюватиметься примусове видворення.

Приймання іноземців від представників органів ДМС, органів охорони державного кордону здійснюється після перевірки наявності дійсних документів на право перетинання державного кордону, рішення адміністративного суду про примусове видворення та квитків за маршрутом прямування за актом приймання-передавання іноземця або особи без громадянства (додаток 7), який оформлює сторона, що передає таку особу.

Акт приймання-передавання іноземця складається окремо на кожну особу у двох примірниках та підписується сторонами після вильоту/виїзду іноземця за межі України.

Перші примірники зазначених документів після вильоту/виїзду іноземця до країни походження залишаються в представника органу ДМС, органу охорони державного кордону, який ініціював таке рішення, та долучаються до матеріалів про примусове видворення.

Інші примірники акта надаються органу/підрозділу охорони державного кордону, через пункт пропуску через державний кордон якого здійснювалося видворення.

11. Посадова особа органу ДМС, органу охорони державного кордону, яка вживає заходів для примусового видворення іноземця авіаційним транспортом, забезпечує складання акта про повернення пасажирів (додаток 8) відповідно до вимог Конвенції про міжнародну цивільну авіацію.

12. Начальник органу охорони державного кордону, на ділянці якого здійснено виїзд іноземця, протягом трьох діб інформує орган ДМС або орган охорони державного кордону, за позовом якого було винесено постанову про примусове видворення, про фактичний виїзд іноземця за межі України.

У повідомленні зазначаються дата виїзду/вильоту, відомості про іноземця (громадянство, прізвище, ім'я, число, місяць, рік народження), вид, номер документа на право перетинання державного кордону, пункт пропуску через державний кордон, вид транспорту.

13. Інформація про виїзд за межі України іноземця, стосовно якого було прийнято рішення про примусове повернення чи примусове видворення, вноситься до бази даних відповідно до Положення про базу даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України», затвердженого наказом Адміністрації Держприкордонслужби України від 25 червня 2007 року № 472, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 липня 2007 року за № 765/14032 (далі – Положення), а також фіксується в матеріалах про примусове повернення/видворення.

14. У разі неможливості з об'єктивних причин примусово видворити іноземця у визначений день представники органу ДМС, органу охорони державного кордону, які супроводжували іноземця до пункту пропуску через державний кордон України, повертають такого іноземця до ПТГПІ. Про причини невиїзду та повернення іноземця до ПТГПІ орган або підрозділ, що ініціював рішення про примусове видворення, негайно повідомляє про це відповідно ДМС, Адміністрацію Держприкордонслужби, СБУ.

15. У разі неможливості здійснення примусового видворення авіаційним транспортом з причин, що не залежать від органу охорони державного кордону, який виконує постанову адміністративного суду (відмова авіакомпанії у перевезенні, перенесення рейсу тощо), представники цього органу поміщають такого іноземця до місця тимчасового тримання, яке визначає начальник органу охорони державного кордону, на ділянці відповідальності якого здійснювалося примусове видворення, строк, необхідний для фактичного виконання постанови про примусове видворення, але не більше ніж на 3 доби.

Під час перебування іноземця у такому місці тимчасового тримання йому забезпечуються належні умови: можливість придбати питну воду та гарячу їжу (принаймні тричі на день), місце для відпочинку і сну, доступ до проточної води та засобів особистої гігієни. Якщо іноземець не має власних коштів, забезпечення питною водою і продуктами харчування здійснюється за рахунок державного бюджету.

Після закінчення такого строку іноземець супроводжується до ПТПІ.

Про причини неможливості здійснення примусового видворення авіаційним транспортом та про вжиті заходи з їх усунення орган охорони державного кордону негайно доповідає регіональному управлінню, Адміністрації Держприкордонслужби України.

16. У разі відмови іноземця від виконання постанови про примусове видворення та наявності обґрунтованих підстав вважати, що він ухилятиметься від виконання такого рішення (агресивна та/або неадекватна поведінка тощо), видворення такого іноземця здійснюється із залученням супроводу, який супроводжуватиме іноземця безпосередньо до країни походження або третьої країни.

Про здійснення примусового видворення іноземця, який відмовляється виконувати постанову про примусове видворення та не бажає самостійно повертатися до країни походження, завчасно інформується Департамент консульської служби МЗС України. У повідомленні зазначається інформація про:

транспорт, дату та час прибуття супроводу до країни призначення;

транспорт, дату та час виїзду супроводу у зворотному напрямку;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) іноземця, якого супроводжують, прізвище, ім'я, по батькові осіб, які супроводжують іноземця, їх паспортні дані;

кількість місць та форму оплати за помешкання в країні призначення (за необхідності).

17. З метою організації взаємодії з компетентними органами країни призначення представники органу ДМС, Адміністрації Держприкордонслужби або СБУ при закордонних дипломатичних установах України в країні призначення, а за їх відсутності - консульські посадові особи повідомляють компетентні органи країни перебування про заплановане примусове видворення іноземця.

18. До складу супроводу призначаються особи, які пройшли відповідну підготовку. Призначення таких осіб для супроводу іноземців до країни походження затверджується відповідним наказом начальника органу, підрозділу.

Кількість осіб супроводу визначається шляхом належної оцінки ризиків. До складу супроводу обов'язково входить перекладач (чи особа, яка володіє мовою, якою спілкуються в країні призначення).

Особистий огляд осіб, яких видворяють, здійснює старший супроводу в ПТПІ перед виїздом до аеропорту.

Особи зі складу супроводу на борту літака мають чітко відрізнятися від осіб, яких видворяють.

Перед початком реєстрації проводиться зустріч з представниками служби безпеки авіаперевізника, під час якої уточнюються процедури польоту.

Після прибуття до країни призначення старший супроводу у присутності

представників органу ДМС або Адміністрації Держприкордонслужби України при закордонних дипломатичних установах України в країні призначення, а за їх відсутності - у присутності консульської посадової особи передає представникам компетентних органів країни перебування видворених осіб.

Після здійснення передачі видворених осіб супровід повертається в Україну.

Старший супроводу після прибуття в Україну в десятиденний строк готує детальний звіт за результатами примусового видворення іноземця(ів) до країни походження.

Відрадження за межі України здійснюється у порядку відповідно до чинного законодавства.

19. Контроль за правильним і своєчасним виконанням рішення про примусове повернення здійснює орган ДМС, орган охорони державного кордону або орган СБУ, який його прийняв.

Для здійснення контролю за фактичним виконанням рішення про примусове повернення начальник органу ДМС та органу СБУ, яким прийнято таке рішення, надсилає відповідний запит до Головного центру обробки спеціальної інформації Адміністрації Держприкордонслужби України з дотриманням вимог Положення.

Головний центр обробки спеціальної інформації Адміністрації Держприкордонслужби України на виконання такого запиту надає інформацію про перетинання іноземцем державного кордону без його згоди у місячний строк після отримання відповідного запиту.

Результати здійснення такого контролю фіксуються в матеріалах про примусове повернення.

Дозвіл на допуск осіб для ознайомлення з такими матеріалами надає начальник відповідного органу/підрозділу.

VIII. Порядок відшкодування витрат, пов'язаних із примусовим видворенням іноземців

1. Відповідно до статті 32 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» іноземці, які відповідно до рішення суду підлягають примусовому видворенню за межі України, відшкодовують витрати, пов'язані з видворенням, в установленому законодавством порядку.

Якщо зазначені іноземці не мають коштів для відшкодування витрат, пов'язаних з їх видворенням за межі України, видворення здійснюється за рахунок державного бюджету.

2. Фізичні або юридичні особи, які запрошували чи приймали іноземців, влаштовували їх незаконний в'їзд, проживання, працевлаштування, сприяли в ухиленні від виїзду після закінчення строку перебування, за рішенням суду в установленому законодавством порядку відшкодовують витрати, завдані державі внаслідок видворення зазначених іноземців.

3. До кошторису витрат, необхідних для виконання рішення про примусове видворення іноземця, включається вартість:

проїзних квитків для іноземця та осіб, які його супроводжують;

послуг з утримання іноземця в ПТПІ;

послуг з ідентифікації особи;

послуг з оформлення документів та вчинення інших дій, пов'язаних із примусовим видворенням, тощо.

4. Облік витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, ведуть органи ДМС, органи охорони державного кордону, про що у двох примірниках складається акт про фактично здійснені витрати на примусове видворення іноземця (особи без громадянства) (додаток 9), який додається до матеріалів про примусове видворення іноземця.

5. Іноземець сповіщається під розписку про загальну суму витрат, пов'язаних із примусовим видворенням, обчислену в цінах на день розрахунку з ним. У разі відмови іноземця підтвердити пред'явлену йому для відшкодування суму витрат в акті робиться відповідна відмітка із зазначенням причини відмови.

6. У разі відмови іноземця відшкодувати витрати, необхідні для виконання рішення про його примусове видворення за межі України, відповідні кошти можуть бути стягнуті з нього в судовому порядку.

7. Якщо в іноземця, стосовно якого було прийнято рішення суду про примусове видворення, або затримання з метою ідентифікації та (або) забезпечення видворення за межі території України, або затримання з метою забезпечення його передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, виявлено готівку, вона вилучається за актом та використовується для забезпечення виконання рішення про примусове видворення згідно з кошторисом витрат.

8. У разі відмови приймаючої сторони, яка запрошувала іноземця, відшкодувати витрати, пов'язані з примусовим видворенням такого іноземця, відповідні кошти стягуються з приймаючої сторони в судовому порядку.

Начальник Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрів органів влади
та моніторингу МВС України
В.Є. Боднар

Перший заступник
Голови Служби
безпеки України -
керівник Антитерористичного
центру при СБУ
В.В. Маліков

Додаток 1
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу II)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____
(найменування органу, підрозділу)

_____ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20__ року

М. П.

РІШЕННЯ
про примусове повернення
до країни походження або третьої країни
іноземця або особи без громадянства

_____ (громадянство, прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження)

_____ 20__ року

_____ (місце розташування органу, підрозділу)

Мною, _____ ,
(посада, прізвище, ім'я, по батькові)

за результатами розгляду матеріалів щодо громадянина(ки)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

УСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи вищевикладене, з метою забезпечення виконання положень статті 26 Закону України
«Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

ВИРІШЕНО:

примусово повернути до країни походження або третьої країни громадянина(ку)

_____ (громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, дата народження)

та зобов'язати його (її) покинути територію України у термін до _____

Зазначене рішення може бути оскаржено в суді.

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Мені, громадянину(ці) _____

_____,
(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання)
повідомлено, що за порушення законодавства України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, інтересів національної безпеки України чи охорони громадського порядку, прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, які проживають в Україні (потрібне підкреслити), прийнято рішення про моє примусове повернення.

Я зобов'язуюсь не пізніше _____.20__ року залишити територію України.

З вимогами статті 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» щодо видворення в примусовому порядку у разі ухилення від виїзду за межі України у визначений строк ознайомлений(а).

(дата)

(підпис)

Перекладач _____
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Від підпису відмовився

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Перекладач _____
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Поняті:

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Додаток 2
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу II)

Прокуророві

(місто, район, область)

ПОВІДОМЛЕННЯ
щодо рішення про примусове повернення
до країни походження або третьої країни
іноземця або особи без громадянства

Повідомляю, що на підставі статті 26 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» мною прийнято рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни громадянина(ки)

_____.
(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), коли
народився(лася), місце проживання)

Зазначена особа зобов'язана залишити територію України до ____ 20__ року

Начальник _____
(найменування органу, підрозділу)

(підпис)(прізвище, ім'я, по батькові)

____ 20__ року

Додаток 3
до Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства (пункт 2 розділу II)

Інв. № _____
Форма № _____
Строк зберігання: три роки

ЖУРНАЛ
обліку прийнятих рішень про примусове повернення та видворення з України іноземців та осіб без громадянства

(найменування органу, підрозділу)

Том № _____
Розпочато _____ 20__ року
Закінчено _____ 20__ року
На _____ аркушах

№ з/п	Громадянство (за наявності), серія та номер паспортного документа (посвідчення особи на повернення) іноземця (особи без громадянства), щодо якого (якої) прийнято рішення про примусове повернення/ примусове видворення з України	Прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження	Дата, місце затримання	Дата, прізвище, ініціали, посада особи, яка прийняла рішення про примусове повернення чи примусове видворення	Поінформовано прокурора (дата і номер вихідного листа, адресант)	Відмітка про заборону в'їзду, номер печатки, якою завірено відмітку
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 4
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 4 розділу II)

ЗРАЗОК ШТАМПА

Прийнято рішення про примусове повернення від _____ 20__ року № _____ Встановлено строк для виїзду _____ діб. Зобов'язаний залишити територію України до _____ 20__ року. _____ (найменування органу, який прийняв рішення) _____ (посада, прізвище, підпис посадової особи) _____ 20__ року.		50 мм
70 мм		

Додаток 5
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу IV)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник

(найменування органу, підрозділу)

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20 ____ року

М. П.

РІШЕННЯ
про поміщення до пункту тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата
народження)

_____ 20 ____ року _____
(місце розташування органу,
підрозділу)

Мною, _____,
(посада, прізвище, ім'я, по батькові)

за результатами розгляду матеріалів, які надійшли на громадянина(ку)

(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

УСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи викладене та з метою забезпечення примусового видворення,
на підставі положень статті 30 Закону України «Про правовий статус
іноземців та осіб без громадянства»

ВИРІШЕНО:

помістити до _____ пункту тимчасового перебування іноземців
(найменування пункту)

та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України,
громадянина(ку) _____

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, дата народження)
з метою ідентифікації або для забезпечення примусового видворення.

Зазначене рішення може бути оскаржено в суді.

(посада, найменування органу, підрозділу)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(підпис)

Додаток 6
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 1 розділу IV)

Прокуророві

(район, місто, область)

ПОВІДОМЛЕННЯ

**щодо рішення про поміщення до пункту тимчасового перебування
іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні**

Повідомляю, що на підставі статті 30 Закону України «Про правовий
статус іноземців та осіб без громадянства» мною прийнято рішення про
поміщення до _____

(найменування пункту)

пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які
незаконно перебувають в Україні (далі - ПТП), громадянина(ки) _____

(громадянство (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата
народження, місце проживання)

Зазначену особу поміщено до ПТП з метою забезпечення примусового
видворення.

Начальник _____

(найменування органу, підрозділу)

(підпис)(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20__ року

Додаток 7
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 10 розділу VII)

АКТ
приймання-передавання іноземця або особи без громадянства

_____ 20__ року

Відомості про особу, яку передають (приймають)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))
Стать _____ (чол., жін.)
Дата народження _____ (число, місяць, рік)
Місце народження _____ (країна, область, район, місто, село)
Громадянство _____ (країна та останнє постійне місце проживання)
Сімейний стан _____
Документи, що посвідчують особу _____ (вид документа, дата видачі, найменування органу, що видав документ)

Неповнолітні діти, яких затримано разом з особою:

№ з/п	Прізвище, ім'я	Дата, місце народження	Ким доводиться

Обставини прибуття в Україну

_____ (дата і місце перетинання кордону)
Обставини затримання _____
Дата, час, місце затримання _____
Ким здійснено затримання _____
Причина затримання _____
Відмітка про подання запиту щодо підтвердження особи _____

(номер, дата, кому подано, результати)	
Передав	Прийняв
(найменування органу, посада)	(найменування органу, посада)
(звання, підпис, прізвище)	(звання, підпис, прізвище)

Додаток 8
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 11 розділу VII)

Зразок

АКТ
про повернення пасажирів
(Deportation act air passenger)

Від: представника прикордонного контролю аеропорту «Бориспіль» (FROM: Immigration of «Borispol» airport) УКРАЇНА (<u>UKRAINE</u>)	Кому: імміграційній службі аеропорту Держава: _____ (TO: Immigration service)

Номер документа <u>SS 000000</u> <u>Number of document</u> Держава, що видала документ _____	<u>Photo</u>

State which issued the document

Прізвище (<u>Surname</u>) _____ Ім'я (<u>Name</u>) _____ Дата народження <u>00.00.0000</u> (<u>Date of birth</u>)	Громадянство (Citizenship) (за наявності) _____ Місце проживання _____ (Place of residence) Місце народження _____ (Place of birth)

Ця особа прибула до аеропорту «Бориспіль» рейсом № _____, авіакомпанія _____ (This Person has arrived to the airport «Borispol» by flight №/Airline)	
Власнику документа було відмовлено у в'їзді в Україну на підставі того, що він порушив _____ (The berrer of this document was refused to enter Ukraine because he is broken the Legislation)	
законодавство України	,

of the Ukraine)	(вказати норму закону)
і представнику, що доставив його, було дано вказівку відправити цього пасажирів з території	
(the airline which had brought the passenger has to take this person back from Ukraine by flight № _____)	
України рейсом № _____	до країни _____

Дата (Date) 00.00.20__

Час (Time) 00.00

Згідно з положенням додатка 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію 1994 року (ІКАО) останній державі, з якої прибув в Україну пасажир, пропонується прийняти його для повторної перевірки після того, як йому відмовлено у в'їзді в Україну.

(According to the 9-th addition of the International Civil Aviation Convention: the state to which this person had arrived, have to check the document once more after refused entry in Ukraine)

_____ 20__ року

Відмітка Державної прикордонної служби України	Підпис представника прикордонного контролю аеропорту «Бориспіль» (Signature of immigration officer) <u>Старший зміни ПН ВПК «Бориспіль»</u>
	Підпис представника авіакомпанії (Signature of airline representative)

	(прізвище, підпис) (Name/Signature)

Увага! Цей акт не є документом, що посвідчує особу!
(Attention! This act is not a document which proves identity!)

З ним слідує:
(With him follow)

Додаток 9
до Інструкції про примусове повернення
і примусове видворення з України
іноземців та осіб без громадянства
(пункт 4 розділу VIII)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник

_____ (найменування органу, підрозділу)

_____ (підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

_____ 20__ року

АКТ

**про фактично здійснені витрати
на примусове видворення іноземця
(особи без громадянства)**

Комісія у складі: голови _____ ,

(посада, звання, прізвище, ім'я, по батькові)

членів _____ ,

(посади, звання, прізвища, імена, по батькові)

створена відповідно до наказу начальника (органу) від _____ № _____ ,
підтверджує витрати

на примусове видворення/реадмісію за межі України _____

_____ (громадянство, прізвище, ім'я, дата народження)

на загальну суму _____ грн _____ коп. _____ :

(сума словами)

№ з/п	Країна	Прізвище, ім'я	Вартість проїзних квитків для іноземця (особи без громадянства) та осіб, які його (її) супроводжують	Вартість утримання в пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства	Вартість ідентифікації особи	Вартість оформлення документів та вчинення інших дій	Загальна сума	У тому числі:		Примітка
								за рахунок власних коштів особи	за рахунок бюджетних коштів	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Усього:										

За рахунок власних коштів особи чи приймаючої сторони: _____ грн _____ коп.

_____ (сума словами)

У разі відмови іноземця або особи без громадянства підтвердити пред'явлену для відшкодування суму витрат в акті зазначається причина відмови.

Ознайомлений про загальну суму витрат

(підпис, прізвище, ім'я іноземця (особи без громадянства)) (дата)

Перекладач _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Причини відмови затриманого від підтвердження суми витрат _____

Від підпису відмовився.

Присутні

: _____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Висновок _____

Додатки:

ксерокопії проїзних квитків для іноземців (осіб без громадянства) та осіб, які його супроводжують під час видворення;

ксерокопії документів з установчими даними іноземця (осіб без громадянства) та осіб, які його супроводжують, та інші документи, що підтверджують витрати на видворення.

Голова комісії _____

Члени комісії:

1. _____

2. _____

3. _____

_____ 20__ року

Рахунок органу, на який іноземець
(особа без громадянства)

має переказати кошти, витрачені
на його примусове видворення:

3.2.10. Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України від 30 січня 2018 року № 256/5/65 «Про затвердження Порядку взаємодії органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України під час здійснення виконавчого провадження», що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02.02.2018 за № 133/31585

НАКАЗ
30.01.2018 № 256/5/65

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
02 лютого 2018 р.
за № 133/31585

Про затвердження Порядку взаємодії органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України під час здійснення виконавчого провадження

[із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства юстиції
№ 2907/5/745 від 11.09.2018]

Відповідно до статей 18, 39, 40, 71, 77 Закону України «Про виконавче провадження», статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України», статей 13, 22 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», пункту 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, пункту 1 Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 878, НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок взаємодії органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України під час здійснення виконавчого провадження (далі - Порядок), що додається.

2. Визначити адміністраторами обміну інформацією, які забезпечують та здійснюють технічне супроводження процедури передачі інформації, державне підприємство «Національні інформаційні системи» та Державну прикордонну службу України.

3. Державному підприємству «Національні інформаційні системи» разом із Департаментом державної виконавчої служби Міністерства юстиції України та

Адміністрацією Державної прикордонної служби України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим наказом забезпечити підготовку та затвердження протоколів обміну інформацією.

4. До запровадження взаємодії відповідно до розділів II, IV Порядку обмін документами між державними, приватними виконавцями та Державною прикордонною службою України здійснюється у паперовому вигляді засобами поштового зв'язку.

5. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України від 07 лютого 2014 року № 288/5/102 «Про затвердження Порядку взаємодії органів державної виконавчої служби та органів Державної прикордонної служби України під час здійснення виконавчого провадження», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2014 року за № 273/25050.

6. Департаменту з питань правосуддя та національної безпеки (Олійник О.М.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію відповідно до Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

7. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

8. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра юстиції України з питань виконавчої служби Шкляра С.В. та Голову Державної прикордонної служби України Цигикала П.О.

Перший заступник
Міністра юстиції України
Н. Бернацька

Міністр внутрішніх
справ України
А. Аваков

ПОГОДЖЕНО:

Генеральний директор
державного підприємства
«Національні інформаційні системи»

Голова Державної
прикордонної служби України
С.С. Лур'є
П. Цигикал

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
02 лютого 2018 р.
за № 133/31585

ПОРЯДОК
взаємодії органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень
і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України під час
здійснення виконавчого провадження

I. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблено з метою узгодження дій органів та осіб, які відповідно до закону здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Державної прикордонної служби України (далі - Держприкордонслужба) у разі застосування щодо осіб заходів тимчасового обмеження у праві виїзду з України або заборони в'їзду в Україну з використанням відповідної бази даних Держприкордонслужби (далі - база даних).

2. Регламент передачі даних, формат, структура та обсяг інформації, що передається, вимоги щодо захисту інформації, терміни впровадження програмного забезпечення для взаємообміну інформацією визначаються відповідними спільними рішеннями Міністерства юстиції України та Держприкордонслужби, які оформлюються окремими протоколами, підготовленими відповідно до цього Порядку.

3. Цей Порядок не поширюється на взаємодію органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, та органів Держприкордонслужби під час здійснення виконавчого провадження, якщо воно пов'язане з виконанням вироку суду.

{Пункт 4 розділу I виключено на підставі Наказу Міністерства юстиції № 2907/5/745 від 11.09.2018}

4. У разі невиконання іноземцем, особою без громадянства чи іноземною юридичною особою рішення про накладення штрафів за правопорушення, розгляд справ за якими законом віднесено до компетенції Держприкордонслужби або Державної міграційної служби України (далі - ДМС), державний виконавець у тридцятиденний строк з моменту відкриття виконавчого провадження звертається до відповідного органу охорони державного кордону чи ДМС з поданням про заборону в'їзду в Україну таких осіб відповідно до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

5. Інформаційна взаємодія здійснюється в електронній формі засобами телекомунікаційного зв'язку з дотриманням вимог Законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронний цифровий підпис», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про захист персональних даних».

II. Порядок отримання інформації щодо перетинання боржником державного кордону України

1. Запит на отримання інформації про перетинання боржником державного кордону України формує державний, приватний виконавець в автоматизованій системі виконавчого провадження (далі - Система) та надсилає за допомогою Системи до бази даних уповноваженого органу Держприкордонслужби.

2. Уповноважений орган Держприкордонслужби на запити державних, приватних виконавців забезпечує передачу до Системи відповідей про перетинання боржником державного кордону України.

III. Порядок оформлення подань державними, приватними виконавцями

1. Подання формуються в Системі на бланку відповідного органу державної виконавчої служби, приватного виконавця.

Подання обов'язково має містити:

для встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи - найменування суду, до якого направляється подання;

для встановлення заборони в'їзду в Україну іноземців або осіб без громадянства - найменування відповідного органу охорони державного кордону;

відомості про виконавче провадження (найменування, дата, номер виконавчого документа, на підставі якого відкрито виконавче провадження, орган (посадова особа), який (яка) видав(ла) виконавчий документ, резолютивна частина рішення, номер виконавчого провадження в Системі, дата відкриття виконавчого провадження тощо);

прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) боржника - фізичної особи, дату народження (число, місяць та рік);

громадянство боржника - фізичної особи;

реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію і номер паспорта боржника - фізичної особи (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті громадянина України);

інформацію про перетинання боржником державного кордону України.

У разі виконання зведеного виконавчого провадження у поданні зазначаються його номер в Системі, реквізити виконавчих документів, що входять до зведеного виконавчого провадження, суми стягнення за кожним виконавчим документом,

загальна сума стягнення з урахуванням суми виконавчого збору та витрат виконавчого провадження, основної винагороди приватного виконавця тощо;

обґрунтування наявності фактів ухилення боржника - фізичної особи від виконання своїх зобов'язань;

резолютивну частину подання.

До подання додаються копії виконавчого документа, постанови про відкриття виконавчого провадження. У разі виконання зведеного виконавчого провадження до подання додається облікова картка на зведене виконавче провадження. За потреби до подань державного виконавця, приватного виконавця можуть додаватися копії інших документів.

У поданні також зазначаються (за наявності) інформація про місце проживання/перебування, адресу місця реєстрації проживання/перебування та інші відомості про боржника - фізичну особу, що відомі державному виконавцю, приватному виконавцю.

2. Для забезпечення чіткого контролю осіб та проведення однозначної ідентифікації осіб під час перетинання ними державного кордону України в поданні зазначаються прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові боржника - фізичної особи:

громадянина України - тільки українською мовою;

іноземця або особи без громадянства - тільки латиницею (дані або зацифровані в машинозчитувальній зоні сторінки паспортного документа, або надруковані на цій сторінці), громадянина Російської Федерації або громадянина Республіки Білорусь - російською мовою з дублюванням латиницею.

У разі відсутності даних, визначених в абзацах другого, третьому цього пункту, державний або приватний виконавець на письмовий запит отримує їх в органі, який видав виконавчий документ, або в ДМС.

Оформлення державними виконавцями подань про заборону в'їзду в Україну осіб відповідно до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» здійснюється з урахуванням вимог цього розділу.

IV. Прийняття до виконання, внесення та вилучення інформації з бази даних

1. Засвідчена судом копія судового рішення про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України з відміткою про дату набрання законної сили не пізніше наступного робочого дня після її надходження до державного або приватного виконавця сканується у кольоровому зображенні та вноситься до Системи.

Державний або приватний виконавець формує в Системі супровідний лист на адресу уповноваженого органу Держприкордонслужби з використанням електронного цифрового підпису, до якого додається сканована копія судового рішення про тимчасове обмеження особи у праві виїзду за межі України, та передає за допомогою Системи до бази даних уповноваженого органу Держприкордонслужби для опрацювання.

Уповноважений орган Держприкордонслужби не пізніше наступного робочого

дня після надходження судового рішення приймає його до виконання та вносить інформацію до бази даних, про що надсилає повідомлення до відповідного органу державної виконавчої служби, приватного виконавця протягом трьох робочих днів через Систему.

У разі отримання неналежним чином оформленої або засвідченої копії судового рішення уповноважений орган Держприкордонслужби відмовляє у прийнятті до виконання такого судового рішення, про що надсилає повідомлення до відповідного органу державної виконавчої служби, приватного виконавця протягом трьох робочих днів через Систему з обов'язковим направленням листа на поштову або електронну адресу відповідного органу державної виконавчої служби, приватного виконавця із зазначенням причин відмови.

2. Постанова про заборону в'їзду в Україну, винесена ДМС або органом охорони державного кордону на підставі подання державного виконавця, наступного робочого дня після її винесення направляється до уповноваженого органу Держприкордонслужби відповідно до Порядку надання Державній прикордонній службі та виконання нею доручень уповноважених державних органів щодо осіб, які перетинають державний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2013 року № 280, та до органу державної виконавчої служби.

3. Вмотивована постанова державного виконавця про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України за виконавчими документами про стягнення аліментів направляється до виконання після закінчення строку, визначеного частиною п'ятою статті 74 Закону України «Про виконавче провадження» (далі - Закон), для оскарження рішення, дій виконавця, якщо рішення, дії виконавця не було оскаржено.

Після реєстрації в Системі постанови державного виконавця та супровідного листа на адресу уповноваженого органу Держприкордонслужби з використанням електронного цифрового підпису зазначена інформація передається за допомогою Системи до бази даних уповноваженого органу Держприкордонслужби для опрацювання.

Уповноважений орган Держприкордонслужби не пізніше наступного робочого дня після надходження вмотивованої постанови державного виконавця приймає її до виконання та вносить інформацію до бази даних, про що надсилає повідомлення до відповідного органу державної виконавчої служби протягом трьох робочих днів через Систему.

4. Інформацію про встановлення тимчасового обмеження боржника - фізичної особи у праві виїзду з України уповноважений орган Держприкордонслужби вилучає з бази даних на підставі отриманої засвідченої судом копії судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України, що набрало законної сили та має відповідну відмітку про дату набрання законної сили.

Засвідчена судом копія судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України з відміткою про дату набрання законної сили у разі її надходження до органу державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після надходження сканується у кольоровому зображенні та вноситься до Системи.

Виконавець формує в Системі супровідний лист на адресу уповноваженого органу Держприкордонслужби з використанням електронного цифрового підпису, до якого додається сканована копія судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України, та передає за допомогою Системи до бази даних уповноваженого органу Держприкордонслужби для опрацювання.

5. Інформацію про особу, стосовно якої діє тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, уповноважений орган Держприкордонслужби вилучає (знімає з контролю) з бази даних у разі:

винесення постанови про закінчення виконавчого провадження на підставі пунктів 1-3, 5-7, 9-12, 14, 15 частини першої статті 39 Закону;

винесення постанови про скасування тимчасового обмеження у праві виїзду особи з України у разі погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі;

скасування постанови про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України за виконавчим документом про стягнення аліментів.

У разі якщо судовим рішенням особу тимчасово обмежено у праві виїзду з України до виконання зобов'язань за зведеним виконавчим провадженням, інформацію про особу, стосовно якої діє тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, уповноважений орган Держприкордонслужби вилучає з бази даних на підставі постанов державного або приватного виконавця, зазначених у цьому пункті, за кожним виконавчим провадженням (виконавчим документом), що входить до складу зведеного виконавчого провадження та зазначено у судовому рішенні про тимчасове обмеження особи у праві виїзду з України.

Після реєстрації в Системі документа, на підставі якого здійснюється вилучення інформації з бази даних, та супровідного листа на адресу уповноваженого органу Держприкордонслужби з використанням електронного цифрового підпису зазначена інформація передається виконавцем за допомогою Системи до бази даних уповноваженого органу Держприкордонслужби для опрацювання.

[Пункт 5 розділу IV в редакції Наказу Міністерства юстиції № 2907/5/745 від 11.09.2018]

6. Уповноважений орган Держприкордонслужби після розгляду документів, зазначених у пунктах 4, 5 цього розділу, приймає їх до виконання та вилучає інформацію про особу з бази даних або обґрунтовано відмовляє у прийнятті до виконання не пізніше трьох робочих днів.

7. У разі вилучення інформації про особу з бази даних на підставі надісланої судом копії судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України уповноважений орган Держприкордонслужби протягом трьох робочих днів листом інформує суд, який виніс відповідне рішення, відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця на поштову або електронну адресу.

У разі відмови у прийнятті до виконання судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України (через неналежне оформлення копії цього рішення, надісланої судом) уповноважений орган Держприкордонслужби протягом трьох робочих днів листом інформує суд, який виніс відповідне рішення,

відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця на поштову або електронну адресу із зазначенням причин відмови.

Про вилучення інформації щодо особи з бази даних уповноважений орган Держприкордонслужби надсилає повідомлення органу державної виконавчої служби, державний виконавець якого виніс відповідну постанову, приватному виконавцю через Систему протягом трьох робочих днів.

У разі відмови у прийнятті документів, зазначених у пунктах 3, 4 цього розділу (допущення виконавцем граматичної чи арифметичної помилки, відсутність посилання на номер судової справи, дати винесення судового рішення про встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду з України, неналежне оформлення (засвідчення) копії судового рішення про скасування тимчасового обмеження особи у праві виїзду з України), посадова особа уповноваженого органу Держприкордонслужби надсилає повідомлення відповідному органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, який зареєстрував у Системі таку постанову або таке судове рішення, протягом трьох робочих днів через Систему з обов'язковим направленням листа на поштову або електронну адресу відповідного органу державної виконавчої служби, приватного виконавця із зазначенням причин відмови.

Державний або приватний виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення уповноваженого органу Держприкордонслужби про відмову у прийнятті до виконання документів, зазначених у пунктах 4, 5 цього розділу, вживає заходів щодо усунення причин відмови.

8. У разі наявності технічних підстав, що унеможливають інформаційний обмін згідно із цим Порядком, уповноважений орган Держприкордонслужби надсилає інформацію в паперовому вигляді на поштові адреси органу державної виконавчої служби, державний виконавець якого виніс відповідну постанову, приватного виконавця з подальшим обов'язковим унесенням такої інформації до Системи в день усунення причин, що перешкоджали інформаційному обміну.

Директор Департаменту
з питань правосуддя
та національної безпеки
Міністерства юстиції України
О.М. Олійник

Т.в.о. Директора Департаменту
формування політики
щодо підконтрольних
Міністрові органів влади
та моніторингу Міністерства
внутрішніх справ України
С.Є. Житняк

**3.3.1. Наказ Міністерства закордонних справ України
від 22.12.2017 № 573 «Про затвердження Порядку
провадження в закордонних дипломатичних установах
України за заявами про оформлення документів для
залишення на постійне проживання за кордоном
громадян України, які виїхали за кордон тимчасово»,
що зареєстрований в Міністерстві юстиції України
18.01.2018 № 77/31529**

**НАКАЗ
22.12.2017 № 573**

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
18 січня 2018 р.
за № 77/31529

**Про затвердження Порядку провадження в закордонних дипломатичних
установах України за заявами про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон
тимчасово**

Відповідно до статті 4 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України», пунктів 9, 11 Положення про Міністерство закордонних справ України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 281, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, що додається.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства закордонних справ України від 22 листопада 1999 року № 201 «Про затвердження Порядку розгляду в дипломатичних представництвах або консульських установах України за кордоном клопотань громадян України, які виїхали за її межі тимчасово, про залишення на постійне проживання за кордоном», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 22 грудня 1999 року за № 903/4196.

3. Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України відповідно до Указу Президента України від 03 жовтня 1992 року № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на директора Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України.

Міністр
П.А. Клімкін

ПОГОДЖЕНО:
Голова Державної міграційної служби України
Міністр внутрішніх справ України
Перший заступник Голови
Служби безпеки України

М.Ю. Соколюк
А.Б. Аваков
П. Демчина

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства закордонних
справ України
22.12.2017 № 573

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
18 січня 2018 р.
за № 77/31529

ПОРЯДОК
провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном
громадян України, які виїхали за кордон тимчасово

I. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблено відповідно до Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» та Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус».

2. Цей Порядок визначає процедуру прийому і розгляду в закордонних дипломатичних установах України (далі - ЗДУ) заяв про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово (далі - заява) (додаток 1), та прийняття за ними рішень.

II. Прийом заяв

1. Оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном здійснюється:

1) особі, яка досягла 16-річного віку, - на підставі заяви, яку вона подає особисто;

2) особі, яка не досягла 16-річного віку, - на підставі заяви одного з батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників або інших законних представників (далі - законний представник). У разі оформлення документів особі, яка не досягла 16-річного віку, та законним представникам або одному із законних представників одночасно інформація про таку особу вноситься до заяви одного із законних представників;

3) особі, яка визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною, - на підставі заяви одного із законних представників.

2. Громадяни України, які виїхали за кордон тимчасово та досягли 16-річного віку, для оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном подають до ЗДУ в державі за місцем тимчасового перебування такі документи:

1) дійсний документ, що посвідчує особу та підтверджує її належність до громадянства України, а також дає право на виїзд з України, та його копію;

2) заповнена та підписана заява;

3) кольорова фотокартка розміром 3,5 x 4,5 см;

4) копія паспорта громадянина України (за наявності);

5) копія довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (за наявності);

6) довідка про реєстрацію особи громадянином України - для осіб, яким було оформлено в ЗДУ громадянство України, починаючи з 01 березня 2001 року;

7) документ, що підтверджує сплату консульського збору, або документ, на підставі якого заявник звільняється від його сплати.

3. Для оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном особи, яка не досягла 16 років, законний представник подає щодо неї такі документи:

1) заповнена та підписана законним представником заява - у випадку, коли законний представник не подає заяву щодо себе;

2) свідоцтво про народження особи, яка не досягла 16-річного віку, та його копія. Для осіб, народжених за кордоном, починаючи з 01 березня 2001 року, також подається довідка про реєстрацію особи громадянином України та її копія;

3) дійсний паспортний документ, що посвідчує особу законного представника, та його копія;

4) кольорова фотокартка розміром 3,5 x 4,5 см особи, яка не досягла 16-річного віку;

5) документи, що підтверджують повноваження законного представника, та їх копії. Повноваження одного з батьків дитини підтверджуються свідоцтвом про народження такої дитини. У разі невідповідності імені (імен) у документі, що підтверджує повноваження законного представника, та у паспортному документі додатково подаються документи, що підтверджують факт зміни імені;

6) нотаріально засвідчена згода законних представників або одного з них, який залишається в Україні, про залишення на постійне проживання за кордоном особи, яка не досягла 16-річного віку, або свідоцтво про смерть чи рішення суду про позбавлення батьківських прав, про визнання особи обмежено дієздатною, або недієздатною, або безвісно відсутньою, оголошення її померлою та копії таких документів. За відсутності одного з перерахованих документів подається рішення суду, яке дає право на виїзд дитини на постійне проживання за кордон, та його копія. У разі якщо інший законний представник є іноземцем або особою без громадянства, що підтверджується документально, його згода не вимагається. У такому випадку подається копія дійсного паспортного документа або свідоцтва про народження дитини, яким підтверджується, що інший законний представник є іноземцем або особою без громадянства. У разі якщо інший законний представник є громадянином України, який згідно з чинним законодавством України вважається таким, що постійно проживає за кордоном, що підтверджується документально, його згода не вимагається;

7) нотаріально засвідчена заява про згоду дитини віком від 14 до 16 років на оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном (додаток 2);

8) копія паспорта громадянина України (за наявності) та копія довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (за наявності);

9) документ, що підтверджує сплату консульського збору, у разі подання законним представником окремої заяви щодо оформлення документів на залишення на постійне проживання особи, яка не досягла 16-річного віку, або документ, на підставі якого законний представник звільняється від його сплати;

10) документ особи віком від 14 до 16 років, що посвідчує особу та підтверджує її належність до громадянства України, а також дає право на виїзд з України, та його копія (для особи віком до 14 років - за наявності).

4. Документи, видані компетентними органами іноземної держави, мають бути легалізовані, якщо інше не передбачено законом чи міжнародним договором України, та подані разом із засвідченим в установленому порядку перекладом українською мовою.

5. Дитина, народжена після прийняття рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном її батьків - громадян України (одного з батьків - громадянина України, якщо інший з її батьків є іноземцем або особою без громадянства), вважається такою, що постійно проживає за кордоном.

6. У разі досягнення особою 14-річного віку під час оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадянами України, які виїхали за кордон тимчасово, перед прийняттям заяви консульська посадова особа письмово інформує законного представника про те, що зняття з реєстрації місця проживання в Україні та отримання відповідного підтвердного документа (що є необхідною умовою

для завершення оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном) можливі виключно після оформлення паспорта громадянина України.

Інформацію підписує законний представник. Така інформація долучається до справи.

7. До розгляду приймається лише повний пакет документів, визначених цим розділом.

8. При прийнятті заяви консульська посадова особа:

1) перевіряє повноту наданих документів, їх відповідність вимогам законодавства України, здійснює візуальну перевірку їх справжності та попереджає заявника про встановлену законодавством відповідальність за повідомлення неправдивих відомостей;

2) засвідчує копії наданих заявником (законним представником) документів написом (штампом) «Згідно з оригіналом» та великою гербовою печаткою, проставляє дату, свою посаду, прізвище, ініціали та підпис. Оригінали усіх документів, крім заяви про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, нотаріально засвідченої заяви про згоду дитини віком від 14 до 16 років на оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном, нотаріально засвідченої згоди законних представників особи, яка не досягла 16-річного віку, або одного з них, який залишається в Україні, а також документа, що підтверджує сплату консульського збору, повертаються заявнику (законному представнику);

3) роз'яснює заявнику передбачені чинним законодавством України підстави для тимчасового обмеження у праві виїзду громадян України за кордон відповідно до Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України»;

4) надає заявнику (законному представнику) інформацію про ознайомлення (додаток 3) про те, що у разі прийняття рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном він має знятися з реєстрації місця проживання в Україні та надати ЗДУ документи, передбачені пунктом 16 розділу III цього Порядку, та їх копії для задоволення поданої ним заяви;

5) інформує заявника (законного представника), що незалежно від результату розгляду заяви сплачений консульський збір не повертається.

III. Розгляд заяв та прийняття рішень

1. У день прийняття всіх документів, передбачених пунктами 2, 3 розділу II цього Порядку, консульська посадова особа реєструє заяву в журналі обліку заяв про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України (додаток 4).

2. З метою встановлення наявності чи відсутності підстав для тимчасового обмеження прав громадян України на виїзд з України, передбачених підпунктом 1 частини першої статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України», ЗДУ протягом п'яти робочих днів з моменту отримання всіх передбачених пунктами 2, 3 розділу II цього Порядку документів надсилає засобами

відомчого електронного зв'язку скановані копії сторінок паспорта громадянина України для виїзду за кордон з даними заявника разом із запитом щодо наявності/відсутності тимчасових обмежень права на виїзд за кордон (додаток 5) та копією заповненої і підписаної заяви до Департаменту консульської служби МЗС (далі - ДКС).

3. ДКС протягом п'яти робочих днів з дня отримання документів від ЗДУ надсилає запит щодо наявності/відсутності тимчасових обмежень права на виїзд за кордон разом з отриманою із ЗДУ копією паспорта громадянина України для виїзду за кордон, що містить дані заявника, та копією заповненої і підписаної заяви до Служби безпеки України (далі - СБУ).

4. СБУ протягом не більше тридцяти днів з дня отримання документів інформує ДКС про результати їх розгляду.

У разі наявності у заявника протягом останніх п'яти років допуску/доступу до державної таємниці для визначення його фактичної обізнаності у відомостях, що становлять державну таємницю, строк розгляду запиту щодо наявності/відсутності тимчасових обмежень права на виїзд за кордон може бути продовжено до шістдесяти днів, про що СБУ протягом не більше тридцяти днів з дня його отримання інформує ДКС.

5. ДКС протягом п'яти робочих днів повідомляє ЗДУ про результати розгляду СБУ запиту щодо наявності/відсутності тимчасових обмежень права на виїзд за кордон.

6. У разі якщо особа, яка досягла 14-річного віку, повідомила, що не оформлювала паспорт громадянина України, ЗДУ направляє засобами електронного зв'язку запит щодо оформлення паспорта громадянина України (додаток 6) до ДКС з метою перевірки факту документування особи паспортом громадянина України.

7. Про підтвердження/непідтвердження факту оформлення паспорта громадянина України ЗДУ інформується протягом 72 годин з моменту отримання запиту щодо оформлення паспорта громадянина України засобами відомчої інформаційної системи або відомчої електронної пошти відповідно.

8. У разі отримання за результатами перевірки, здійсненої відповідно до пункту 7 цього розділу, даних про відсутність інформації про заявника ЗДУ направляє запит щодо оформлення паспорта громадянина України до територіального органу Державної міграційної служби України (далі - ДМС) засобами електронного зв'язку за останнім зареєстрованим місцем проживання заявника або законних представників чи одного з них, якщо інший є іноземцем; у разі відсутності реєстрації місця проживання на території України у заявника або законних представників чи одного з них, якщо інший є іноземцем, - до ДМС з метою перевірки видачі особі паспорта громадянина України.

9. Територіальний орган ДМС або ДМС протягом не більш як 30 днів з дня отримання запиту щодо оформлення паспорта громадянина України інформує ЗДУ засобами електронного зв'язку про результати його розгляду.

10. Керівник ЗДУ або особа, на яку покладено виконання обов'язків керівника установи, протягом п'яти робочих днів з дня отримання інформації від ДКС (на виконання пунктів 5, 7 та (за потреби) 9 цього розділу) приймає рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном (додаток 7) або рішення про відмову в оформленні документів для залишення на постійне проживання

за кордоном (додаток 8).

11. ЗДУ приймає рішення про відмову в оформленні документів для залишення на постійне проживання за кордоном за наявності однієї з таких підстав:

1) заява заявника (законного представника) про відмову в продовженні розгляду поданої ним заяви;

2) заява одного із законних представників дитини або самої дитини віком від 14 до 16 років про відкликання своєї згоди на оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном;

3) настання однієї з умов, передбачених статтею 6 Закону України «Про порядок виїзду з України та в'їзду в Україну громадян України», що обмежує заявника у праві виїзду за межі України;

4) мотивовані заперечення СБУ відповідно до пунктів 4, 5 цього розділу.

12. Про прийняте рішення ЗДУ протягом п'яти робочих днів повідомляє заявника (додаток 9) у письмовій формі засобами електронного чи поштового зв'язку та надає копію прийнятого рішення, ДКС - засобами відомчого електронного зв'язку.

13. ДКС протягом п'яти робочих днів з дня отримання від ЗДУ інформації щодо прийнятого рішення надсилає засобами поштового або електронного зв'язку відповідну інформацію за зразком, наведеним у додатку 10 до цього Порядку, до територіального органу ДМС за місцем видачі паспорта громадянина України (щодо особи, яка не оформлювала паспорт громадянина України, - до ДМС) з метою внесення інформації до Єдиного державного демографічного реєстру та до заяви про видачу паспорта громадянина України.

14. У разі прийняття рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном ЗДУ одночасно з направленням повідомлення відповідно до вимог пункту 12 цього розділу інформує заявника про необхідність зняття з реєстрації місця проживання в Україні та надання ЗДУ документа або документів, передбачених пунктом 16 цього розділу, та їх копій протягом шести місяців з дня направлення повідомлення.

15. Після надання ЗДУ одного з документів, передбачених пунктом 16 цього розділу, у паспорті громадянина України для виїзду за кордон проставляється штамп «постійне проживання» із зазначенням дати прийняття відповідного рішення, назви країни, посади, прізвища та підпису консульської посадової особи та видається довідка про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном (додаток 11).

Зазначена довідка видається без стягнення консульського збору.

Документ, що підтверджує зняття з реєстрації місця проживання в Україні, визначений у пункті 16 цього розділу, подається щодо кожної особи окремо.

16. Зняття з реєстрації місця проживання в Україні підтверджується:

для особи, яка має паспорт громадянина України у формі книжечки, - штампом

зняття з реєстрації місця проживання;

для особи, яка має паспорт громадянина України у формі картки, що містить безконтактний електронний носій, - довідкою про зняття з реєстрації місця проживання, виданою відповідним органом реєстрації;

для особи, яка обліковувалася як зареєстрована в Україні, але не оформлювала паспорт громадянина України, - довідкою про зняття з реєстрації місця проживання, виданою органом реєстрації;

для особи, яка не обліковувалася як зареєстрована в Україні та не оформлювала паспорт громадянина України, - довідкою органу реєстрації за місцем реєстрації законних представників або одного з них, який є громадянином України, за умови, що інший є іноземцем або особою без громадянства. У разі якщо обидва законні представники є громадянами України, така довідка оформлюється за місцем останньої реєстрації місця проживання на території України кожного з них.

17. Зняття з реєстрації місця проживання у зв'язку з оформленням документів для залишення на постійне проживання за кордоном, а також отримання відповідних довідок здійснюються особисто або законним представником чи представником за довіреністю, посвідченою в установленому законом порядку.

18. Оригінали документів, надання яких передбачено пунктом 16 цього розділу, повертаються заявнику (законному представнику), а до справи долучаються їх копії, засвідчені відповідно до підпункту 2 пункту 8 розділу II цього Порядку.

19. Рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном або про відмову в оформленні документів для залишення на постійне проживання за кордоном щодо особи, яка не досягла 16-річного віку на момент прийняття рішення, приймається без направлення запиту до СБУ протягом п'яти робочих днів з дня отримання всіх передбачених пунктом 3 розділу II цього Порядку документів із дотриманням вимог та процедур, передбачених пунктами 10-17 цього розділу.

У разі необхідності направлення запиту щодо оформлення паспорта громадянина України згідно з пунктом 6 та (за потреби) пунктом 8 цього розділу рішення про оформлення або про відмову в оформленні документів для залишення на постійне проживання за кордоном приймається протягом п'яти робочих днів з дня отримання інформації, передбаченої пунктами 7, 9 цього розділу, з дотриманням вимог та процедур, передбачених пунктами 1, 6-10 цього розділу.

IV. Скасування прийнятих рішень та їх оскарження

1. Рішення про скасування рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном, форма якого затверджена у додатку 12 до цього Порядку, приймається керівником закордонної дипломатичної установи, яка прийняла рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном у разі:

1) подання особою недійсних / підробних документів, завідомо неправдивих відомостей або приховування суттєвого факту, наявність якого перешкоджає оформленню документів для залишення на постійне проживання за кордоном;

2) якщо заявник протягом шести місяців з моменту направлення йому повідомлення про прийняте рішення не звернувся до ЗДУ для завершення оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном.

2. Про прийняте рішення про скасування рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном ЗДУ протягом п'яти робочих днів інформує заявника в письмовій формі засобами поштового або електронного зв'язку, ДКС - засобами електронного зв'язку, територіальні органи / підрозділи ДМС, які інформувалися відповідно до пункту 12 розділу III цього Порядку про задоволення поданої заяви про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, - засобами поштового або електронного зв'язку.

3. Прийняте рішення може бути оскаржене відповідно до чинного законодавства України.

Директор Департаменту
консульської служби
С.О. Погорельцев

Додаток 1
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 2 розділу I)

Посольство / Генконсульство / Консульство
України в _____

фото
3,5 x 4,5 см

ЗАЯВА

М.П.

**про оформлення документів для
залишення на постійне проживання за кордоном
громадян України, які виїхали за кордон тимчасово**

Повідомляю про себе (свою дитину/особу,
яка перебуває під моєю опікою чи піклуванням) такі дані:

1. Прізвище	
2. Ім'я	
3. По батькові	
4. Попередні прізвища, імена, по батькові (у разі їх зміни)	
5. Дата народження (число, місяць, рік)	
6. Місце народження	місто/селище/село район область, АРК державна
7. Дійсний документ, що посвідчує особу та підтверджує її належність до громадянства України, а також дає право на виїзд з України	серія, номер дата видачі орган, що видав
8. Паспорт громадянина України (якщо паспорт громадянина України не оформлювався, - проставляється відповідна відмітка)	серія (за наявності), номер дата видачі орган, що видав ☐ паспорт громадянина України не оформлювався
9. Податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб - платників податків) (за наявності)	
10. Трудова діяльність в Україні протягом останніх п'яти років	найменування підприємства, установи, організації посада з _____ до _____
11. Наявність підстав, що тимчасово обмежують право на виїзд з України:	

обізнаність із відомостями, що становлять державну таємницю	
наявність заборони на виїзд за кордон	
засудження за вчинення кримінального правопорушення до відбуття покарання або звільнення від покарання	
ухилення від виконання зобов'язань, покладених судовим рішенням	
перебування під адміністративним наглядом Національної поліції	
12. Останнє місце реєстрації в Україні	поштовий індекс село/селище/місто район область, АРК вулиця номер будинку номер квартири
13. Місце проживання в _____	поштовий індекс село/селище/місто вулиця номер будинку номер квартири електронна пошта телефон

14. Діти, які залишаються на постійне проживання за кордоном разом зі мною:

Син / донька / особа, яка перебуває під моєю опікою чи піклуванням	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата народження	Адреса останнього місця реєстрації в Україні	Документ, що посвідчує особу

15. Відомості про законного представника, який подає заяву:

1	Прізвище	
2	Ім'я	
3	По батькові	
4	Документ, що посвідчує особу законного представника	серія (за наявності), номер дата видачі орган, що видав
5	Документ, що підтверджує повноваження законного представника	номер дата видачі орган, що видав

Достовірність викладених у заяві відомостей і поданих документів підтверджую.

“ ____ ” _____ 20__ р.

(підпис заявника)

Я, _____, відповідно до Закону України “Про захист персональних даних” (далі - Закон), з метою ведення бази персональних даних та обробки моєї заяви про залишення на постійне місце проживання за кордоном даю згоду на:

обробку моїх персональних даних з первинних джерел в обсязі, зазначеному у цій заяві; використання та обробку персональних даних володільцем бази, у тому числі використання персональних даних відповідно до професійних чи службових або трудових обов'язків, дії щодо їх захисту, а також дії щодо надання часткового або повного права обробки персональних даних іншим суб'єктам відносин, що пов'язані із персональними даними (стаття 10 Закону);

поширення персональних даних, що передбачає дії володільця бази щодо передачі відомостей про фізичну особу з бази персональних даних (стаття 14 Закону);

доступ до персональних даних третіх осіб, що визначає дії володільця бази у разі отримання запиту від третьої особи щодо доступу до персональних даних, у тому числі порядок доступу суб'єкта персональних даних до відомостей про себе (стаття 16 Закону).

Зобов'язуюсь у разі зміни моїх персональних даних надавати у найкоротший строк уточнену, достовірну інформацію та оригінали відповідних документів для оновлення моїх персональних даних.

“ ____ ” _____ 20 ____ р.

(підпис заявника)

Заяву, а також документи, додані до неї, прийняв, тотожність та правильність заповнення перевірив

(посада)

(підпис консульської посадової особи)

(ініціали, прізвище)

“ ____ ” _____ 20 ____ р.

Додаток 2

до Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово (підпункт 7 пункту 3 розділу II)

Посольство/Генконсульство/Консульство
України в _____

(назва закордонної дипломатичної установи)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(серія і номер дійсного документа, що посвідчує особу та підтверджує її належність до громадянства України, а також дає право на виїзд з України)

(дата видачі, орган, що видав)

(місце реєстрації в Україні (поштовий індекс, область, місто))

(селище/село, вулиця, номер будинку, номер квартири)

**Заява
про згоду дитини віком від 14 до 16 років на оформлення документів
для залишення на постійне проживання за кордоном**

Мені відомо про намір моїх (мого/моєї) батьків (батька/матері) або законних представників (опікуна/піклувальника) оформити документи для залишення на постійне проживання в _____.
(назва держави)

У зв'язку з цим висловлюю свою згоду щодо оформлення документів для залишення на постійне проживання в _____ разом з батьками
(назва держави)

(батьком/матір'ю/опікуном/піклувальником).

Дата _____

Підпис _____

Додаток 3

до Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово (підпункт 4 пункту 8 розділу II)

Посольство/Генконсульство/Консульство

України в _____

(назва закордонної дипломатичної установи)

(прізвище, ім'я, по батькові)

(серія і номер дійсного документа, що посвідчує особу та підтверджує її належність до громадянства України, а також дає право на виїзд з України)

(дата видачі, орган, що видав)

(місце реєстрації в Україні (поштовий індекс, область, місто))

(селище/село, вулиця, номер будинку, номер квартири)

Інформація про ознайомлення

Мені відомо, що у разі прийняття за мою заявою рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном я (моя дитина/особа, над якою встановлено опіку/піклування), _____, маю(ємо) знятися

(П.І.Б. заявника (дитини))

з реєстрації у зв'язку із оформленням виїзду за кордон на постійне місце проживання та надати до _____ один з таких документів та його копію для

(назва ЗДЮ)

задоволення поданої мною заяви:

для особи, яка має паспорт громадянина України у формі книжечки, - штамп зняття з реєстрації місця проживання;

для особи, яка має паспорт громадянина України у формі картки, що містить безконтактний електронний носій, - довідку про зняття з реєстрації місця проживання, видану відповідним органом реєстрації;

для особи, яка обліковувалася як зареєстрована в Україні, але не оформлювала паспорт громадянина України, - довідку про зняття з реєстрації місця проживання, видану органом реєстрації;

для особи, яка не обліковувалася як зареєстрована в Україні та не оформлювала паспорт громадянина України, - довідку органу реєстрації за місцем реєстрації законних представників або одного з них (у разі якщо інший не є громадянином України) про те, що особа за адресою місця проживання законних представників чи одного з них зареєстрованою на території України не була. У разі якщо обидва законні представники є громадянами України, така довідка оформлюється за місцем останньої реєстрації місця проживання на території України кожного з них.

Мені відомо, що незалежно від результату розгляду заяви сплачений консульський збір не повертається.

Мені відомо, що зняття з реєстрації місця проживання в Україні та отримання підтвердного документа можливі виключно після оформлення паспорта громадянина України, що здійснюється на території України на підставі особистого звернення.

З інформацією ознайомлений(а):

Дата _____

Підпис _____

Додаток 4
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України
за заявами про оформлення документів
для залишення на постійне проживання
за кордоном громадян України,
які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 1 розділу ІІІ)

ЖУРНАЛ

(назва ЗДУ)

обліку заяв про оформлення документів для залишення
на постійне проживання за кордоном громадян України

В -----
(назва країни)

з 01.01.20___ до 31.12.20___

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові заявника (законного представника)	Серія, номер, орган та дата видачі паспортного документа заявника, а також дітей, осіб, над якими встановлено опіку чи піклування, разом з якими/щодо яких оформлюються документи для залишення на постійне проживання за кордоном	Відомості про дітей, осіб, над якими встановлено опіку чи піклування, разом з якими/щодо яких оформлюються документи для залишення на постійне проживання за кордоном (П.І.Б., дата та місце народження)	Дата подання документів	Дата прийняття рішення	Рішення (задоволено/ відмовлено)	Дата скасування рішення
1	2	3	4	5	6	7	8

Додаток 5
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 2 розділу III)

На бланку ЗДУ/МЗС України

ДКС МЗС/Служба безпеки України

ЗАПИТ
щодо наявності/відсутності тимчасових обмежень права на виїзд за кордон

До _____ звернувся громадянин України _____
(найменування ЗДУ) (прізвище, ім'я, по батькові)

(_____), народжений (_____), із заявою про оформлення
(попередні П.І.Б.,) (дата та місце народження)

документів для залишення на постійне проживання в _____.
(назва країни)

У зв'язку з цим просимо здійснити перевірку та надати інформацію щодо
наявності/відсутності підстави для тимчасових обмежень права на виїзд за кордон,
визначеної підпунктом 1 частини першої статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з
України і в'їзду в Україну громадян України».

Додаток: копія заяви, копія ПГУВК, разом на __ арк.

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Додаток 6
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 6 розділу III)

На бланку ЗДУ

ДКС МЗС України/Державна міграційна служба/
Управління ДМС України в _____ області

(найменування адресата запиту)

ЗАПИТ
щодо оформлення паспорта громадянина України

До _____ звернувся громадянин України _____
(найменування ЗДУ) (прізвище, ім'я, по батькові)

(_____), народжений (_____), із заявою про оформлення документів
(попередні П.І.Б.) (дата та місце народження)

для виїзду за кордон на постійне проживання в _____. Громадянин повідомив, що
(назва країни)
паспорт громадянина України не оформлював. За наданою інформацією останнім його
місцем реєстрації в Україні є: _____

_____.
(зазначається, якщо особа була зареєстрована в Україні, або проставляється відмітка про відсутність
інформації щодо місця реєстрації на території України)

У зв'язку з цим просимо здійснити перевірку та надати інформацію щодо
оформлення громадянином _____ паспорта громадянина України.
(прізвище, ім'я, по батькові)

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Додаток 7

до Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово (пункт 10 розділу III)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Надзвичайний і Повноважний Посол/
Генеральний консул/Консул України - керівник
в _____

(назва закордонної дипломатичної установи)

(прізвище та ініціали)

(підпис, гербова печатка ЗДУ)

(дата)

Рішення

Оформити документи для залишення на постійне проживання за кордоном в
_____ громадянину України _____

(назва країни)

(прізвище, ім'я, по батькові)

разом з дітьми _____,
(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

беручи до уваги відсутність підстав для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України, передбачених статтею 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України».

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Додаток 8
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 10 розділу III)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Надзвичайний і Повноважний Посол/
Генеральний консул/Консул України - керівник
в _____

(назва закордонної дипломатичної установи)

(прізвище та ініціали)

(підпис, гербова печатка ЗДУ)

(дата)

Рішення

Відмовити в оформленні документів для залишення на постійне проживання за
кордоном в _____ громадянину України _____
(назва країни) (прізвище, ім'я, по батькові)
разом з дітьми _____
(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

за такої підстави: _____
(зазначається підстава відповідно до пункту 11 розділу III Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне
проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово)

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Додаток 9
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 12 розділу III)

На бланку ЗДУ

(прізвище та ініціали заявника)

(місце проживання в країні перебування)

Повідомляємо, що _____ було прийнято рішення про оформлення документів для
(дата прийняття рішення)
Вашого залишення на постійне проживання за кордоном в _____
(назва країни)
разом з дітьми _____.
(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

З метою завершення оформлення залишення на постійне проживання за кордоном,
відповідно до Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за
заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном
громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, протягом шести місяців Вам
необхідно знятися з реєстрації місця проживання в Україні у зв'язку із оформленням
документів для залишення на постійне проживання за кордоном та
надати _____ відповідні підтвердження.
(найменування ЗДУ)

У разі залишення на постійне проживання разом з особою, яка не досягла 16-річного
віку, також подається довідка щодо зняття з реєстрації її місця проживання.

Після надання згаданих підтверджень у Вашому паспорті громадянина України для
виїзду за кордон буде проставлено штамп «постійне проживання» та видано відповідну
довідку.

У разі незвернення протягом шести місяців з моменту відправлення цього
повідомлення до _____ для завершення оформлення документів для
(найменування ЗДУ)

залишення на постійне проживання за кордоном рішення про оформлення документів для
залишення на постійне проживання за кордоном буде скасовано.

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Додаток 10
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 13 розділу III)

На бланку МЗС

Управління Державної міграційної служби
України в _____ області/
Державна міграційна служба України

Інформуємо, що _____ було прийнято рішення про
(дата прийняття рішення) (найменування ЗДУ)
оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном в _____
_____ громадянина України _____,
(назва країни) (прізвище, ім'я, по батькові)
народженого _____, паспорт громадянина України для виїзду за кордон
(дата та місце народження)
_____, виданий _____, зареєстрованого за адресою:
(серія, номер) (дата та орган видачі)
_____, разом з дітьми (особами, над якими встановлено
(останнє місце реєстрації в Україні)
опіку/піклування): _____.
(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

Просимо внести відповідну інформацію до Єдиного державного демографічного
реєстру України та до його заяви про оформлення паспорта громадянина України (за
наявності).

_____ (посада консульської посадової особи) _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Додаток 11
до Порядку провадження в закордонних
дипломатичних установах України за заявами
про оформлення документів для залишення на
постійне проживання за кордоном громадян
України, які виїхали за кордон тимчасово
(пункт 15 розділу III)

На бланку ЗДУ

Довідка
про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном

Цим підтверджується, що громадянин України _____,
(прізвище, ім'я, по батькові)
народжений _____, паспорт громадянина України для виїзду за
(дата та місце народження)
кордон _____, виданий _____,
(серія, номер) (дата та орган видачі) (дата прийняття рішення)
оформив документи для залишення на постійне проживання за кордоном в _____
(назва країни)
разом з дітьми (особами, над якими встановлено опіку/піклування):

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

(посада консульської посадової особи) (підпис, печатка) (прізвище, ініціали)

Додаток 12

до Порядку провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово (пункт 1 розділу IV)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Надзвичайний і Повноважний Посол/
Генеральний консул/Консул України - керівник

В _____
(назва закордонної дипломатичної установи)

(прізвище та ініціали)

(підпис, гербова печатка ЗДУ)

(дата)

Рішення

Скасувати рішення про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном в _____ громадянину України

(назва країни)
_____ разом з дітьми (особами, над якими встановлено
(прізвище, ім'я, по батькові)
опіку/піклування): _____

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)
від _____ на підставі підпунктів 1, 2 пункту 1 розділу IV Порядку
(дата прийняття рішення)

провадження в закордонних дипломатичних установах України за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, затвердженого наказом МЗС України від 22 грудня 2017 року № 573.

(посада консульської посадової особи)

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Розділ IV.

Основні міжнародні договори у сфері міграції

4.1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року

**Всеобщая декларация прав человека
(рос./укр) (*)**

**Принята и провозглашена в резолюции 217 А (III)
Генеральной Ассамблеи от 10 декабря 1948 года**

Преамбула

Принимая во внимание, что признание достоинства, присущего всем членам человеческой семьи, и равных и неотъемлемых прав их является основой свободы, справедливости и всеобщего мира; и

принимая во внимание, что пренебрежение и презрение к правам человека привели к варварским актам, которые возмущают совесть человечества, и что создание такого мира, в котором люди будут иметь свободу слова и убеждений и будут свободны от страха и нужды, провозглашено как высокое стремление людей; и

принимая во внимание, что необходимо, чтобы права человека охранялись властью закона в целях обеспечения того, чтобы человек не был вынужден прибегать, в качестве последнего средства, к восстанию против тирании и угнетения; и

принимая во внимание, что необходимо содействовать развитию дружественных отношений между народами; и

принимая во внимание, что народы Объединенных Наций подтвердили в Уставе (995_010) свою веру в основные права человека, в достоинство и ценность человеческой личности и в равноправие мужчин и женщин и решили содействовать социальному прогрессу и улучшению условий жизни при большей свободе; и

принимая во внимание, что государства-члены обязались содействовать, в сотрудничестве с Организацией Объединенных Наций, всеобщему уважению и соблюдению прав человека и основных свобод; и

принимая во внимание, что всеобщее понимание характера этих прав и свобод имеет огромное значение для полного выполнения этого обязательства;

Генеральная Ассамблея провозглашает настоящую всеобщую Декларацию прав

человека в качестве задачи, к выполнению которой должны стремиться все народы и все государства с тем, чтобы каждый человек и каждый орган общества, постоянно имея в виду настоящую Декларацию, стремились путем просвещения и образования содействовать уважению этих прав и свобод и обеспечению, путем национальных и международных прогрессивных мероприятий, всеобщего и эффективного признания и осуществления их как среди народов государств - членов Организации, так и среди народов территорий, находящихся под их юрисдикцией.

Статья 1

Все люди рождаются свободными и равными в своем достоинстве и правах. Они наделены разумом и совестью и должны поступать в отношении друг друга в духе братства.

Статья 2

Каждый человек должен обладать всеми правами и всеми свободами, провозглашенными настоящей Декларацией, без какого бы то ни было различия, как-то в отношении расы, цвета кожи, пола, языка, религии, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного, сословного или иного положения.

Кроме того, не должно проводиться никакого различия на основе политического, правового или международного статуса страны или территории, к которой человек принадлежит, независимо от того, является ли эта территория независимой, подопечной, самоуправляющейся или как-либо иначе ограниченной в своем суверенитете.

Статья 3

Каждый человек имеет право на жизнь, свободу и на личную неприкосновенность.

Статья 4

Никто не должен содержаться в рабстве или в подневольном состоянии; рабство и работорговля запрещаются во всех их видах.

Статья 5

Никто не должен подвергаться пыткам или жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению и наказанию.

Статья 6

Каждый человек, где бы он ни находился, имеет право на признание его правосубъектности.

Статья 7

Все люди равны перед законом и имеют право, без всякого различия, на равную защиту закона. Все люди имеют право на равную защиту от какой бы то ни было дискриминации, нарушающей настоящую Декларацию, и от какого бы то ни было подстрекательства к такой дискриминации.

Статья 8

Каждый человек имеет право на эффективное восстановление в правах компетентными национальными судами в случаях нарушения его основных прав, предоставленных ему конституцией или законом.

Статья 9

Никто не может быть подвергнут произвольному аресту, задержанию или изгнанию.

Статья 10

Каждый человек, для определения его прав и обязанностей и для установления обоснованности предъявленного ему уголовного обвинения, имеет право, на основе полного равенства, на то, чтобы его дело было рассмотрено гласно и с соблюдением всех требований справедливости независимым и беспристрастным судом.

Статья 11

1. Каждый человек, обвиняемый в совершении преступления, имеет право считаться невиновным до тех пор, пока его виновность не будет установлена законным порядком путем гласного судебного разбирательства, при котором ему обеспечиваются все возможности для защиты.

2. Никто не может быть осужден за преступление на основании совершения какого-либо деяния или за бездействие, которые во время их совершения не составляли преступления по национальным законам или по международному праву. Не может также налагаться наказание более тяжкое, нежели то, которое могло быть применено в то время, когда преступление было совершено.

Статья 12

Никто не может подвергаться произвольному вмешательству в его личную и семейную жизнь, произвольным посягательствам на неприкосновенность его жилища, тайну его корреспонденции или на его честь и репутацию. Каждый человек имеет право на защиту закона от такого вмешательства или таких посягательств.

Статья 13

1. Каждый человек имеет право свободно передвигаться и выбирать себе местожительство в пределах каждого государства.

2. Каждый человек имеет право покидать любую страну, включая свою собственную, и возвращаться в свою страну.

Статья 14

1. Каждый человек имеет право искать убежища от преследования в других странах и пользоваться этим убежищем.

2. Это право не может быть использовано в случае преследования, в действительности основанного на совершении неополитического преступления, или деяния, противоречащего целям и принципам Организации Объединенных Наций.

Статья 15

1. Каждый человек имеет право на гражданство.

2. Никто не может быть произвольно лишен своего гражданства или права изменить свое гражданство.

Статья 16

1. Мужчины и женщины, достигшие совершеннолетия, имеют право без всяких ограничений по признаку расы, национальности или религии вступать в брак и основывать семью. Они пользуются одинаковыми правами в отношении вступления в брак, во время состояния в браке и во время его расторжения.

2. Брак может быть заключен только при свободном и полном согласии обеих вступающих в брак сторон.

3. Семья является естественной и основной ячейкой общества и имеет право на защиту со стороны общества и государства.

Статья 17

1. Каждый человек имеет право владеть имуществом как единолично, так и совместно с другими.

2. Никто не должен быть произвольно лишен своего имущества.

Статья 18

Каждый человек имеет право на свободу мысли, совести и религии; это право включает свободу менять свою религию или убеждения и свободу исповедовать свою религию или убеждения как единолично, так и сообща с другими, публичным или частным порядком в учении, богослужении и выполнении религиозных и ритуальных порядков.

Статья 19

Каждый человек имеет право на свободу убеждений и на свободное выражение их; это право включает свободу беспрепятственно придерживаться своих убеждений и свободу искать, получать и распространять информацию и идеи любыми средствами и независимо от государственных границ.

Статья 20

1. Каждый человек имеет право на свободу мирных собраний и ассоциаций.

2. Никто не может быть принуждаем вступать в какую-либо ассоциацию.

Статья 21

1. Каждый человек имеет право принимать участие в управлении своей страной непосредственно или через посредство свободно избранных представителей.

2. Каждый человек имеет право равного доступа к государственной службе в своей стране.

3. Воля народа должна быть основой власти правительства; эта воля должна находить себе выражение в периодических и нефальсифицированных выборах, которые должны проводиться при всеобщем и равном избирательном праве, путем тайного голосования или же посредством других равнозначных форм, обеспечивающих свободу голосования.

Статья 22

Каждый человек, как член общества, имеет право на социальное обеспечение и на

осуществление необходимых для поддержания его достоинства и для свободного развития его личности прав в экономической, социальной и культурной областях через посредство национальных усилий и международного сотрудничества и в соответствии со структурой и ресурсами каждого государства.

Статья 23

1. Каждый человек имеет право на труд, на свободный выбор работы, на справедливые и благоприятные условия труда и на защиту от безработицы.

2. Каждый человек, без какой-либо дискриминации, имеет право на равную оплату за равный труд.

3. Каждый работающий имеет право на справедливое и удовлетворительное вознаграждение, обеспечивающее достойное человека существование для него самого и его семьи и дополняемое, при необходимости, другими средствами социального обеспечения.

4. Каждый человек имеет право создавать профессиональные союзы и входить в профессиональные союзы для защиты своих интересов.

Статья 24

Каждый человек имеет право на отдых и досуг, включая право на разумное ограничение рабочего дня и на оплачиваемый периодический отпуск.

Статья 25

1. Каждый человек имеет право на такой жизненный уровень, включая пищу, одежду, жилище, медицинский уход и необходимое социальное обслуживание, который необходим для поддержания здоровья и благосостояния его самого и его семьи, и право на обеспечение на случай безработицы, болезни, инвалидности, вдовства, наступления старости или иного случая утраты средств к существованию по не зависящим от него обстоятельствам.

2. Материнство и младенчество дают право на особое попечение и помощь. Все дети, родившиеся в браке или вне брака, должны пользоваться одинаковой социальной защитой.

Статья 26

1. Каждый человек имеет право на образование. Образование должно быть бесплатным по меньшей мере в том, что касается начального и общего образования. Начальное образование должно быть обязательным. Техническое и профессиональное образование должно быть общедоступным, и высшее образование должно быть одинаково доступным для всех на основе способностей каждого.

2. Образование должно быть направлено к полному развитию человеческой личности и к увеличению уважения к правам человека и основным свободам. Образование должно содействовать взаимопониманию, терпимости и дружбе между всеми народами, расовыми и религиозными группами и должно содействовать деятельности Организации Объединенных Наций по поддержанию мира.

3. Родители имеют право приоритета в выборе вида образования для своих малолетних детей.

Статья 27

1. Каждый человек имеет право свободно участвовать в культурной жизни общества, наслаждаться искусством, участвовать в научном прогрессе и пользоваться его благами.

2. Каждый человек имеет право на защиту его моральных и материальных интересов, являющихся результатом научных, литературных или художественных трудов, автором которых он является.

Статья 28

Каждый человек имеет право на социальный и международный порядок, при котором права и свободы, изложенные в настоящей Декларации, могут быть полностью осуществлены.

Статья 29

1. Каждый человек имеет обязанности перед обществом, в котором только и возможно свободное и полное развитие его личности.

2. При осуществлении своих прав и свобод каждый человек должен подвергаться только таким ограничениям, какие установлены законом исключительно с целью обеспечения должного признания и уважения прав и свобод других и удовлетворения справедливых требований морали, общественного порядка и общего благосостояния в демократическом обществе.

3. Осуществление этих прав и свобод ни в коем случае не должно противоречить целям и принципам Организации Объединенных Наций.

Статья 30

Ничто в настоящей Декларации не может быть истолковано, как предоставление какому-либо государству, группе лиц или отдельным лицам права заниматься какой-либо деятельностью или совершать действия, направленные к уничтожению прав и свобод, изложенных в настоящей Декларации.

(*) Текст надається російською мовою, яка є офіційною мовою Організації Об'єднаних Націй.

Загальна декларація прав людини

**Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III)
Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року**

**Неофіційний переклад
Преамбула**

Беручи до уваги, що визнання гідності, яка властива всім членам людської сім'ї, і рівних та невід'ємних їх прав є основою свободи, справедливості та загального миру: і

беручи до уваги, що зневажання і нехтування правами людини призвели до варварських актів, які обурюють совість людства, і що створення такого світу, в якому

люди будуть мати свободу слова і переконань і будуть вільні від страху і нужди, проголошено як високе прагнення людей; і

беручи до уваги, що необхідно, щоб права людини охоронялися силою закону з метою забезпечення того, щоб людина не була змушена вдаватися як до останнього засобу до повстання проти тиранії і гноблення; і

беручи до уваги, що необхідно сприяти розвиткові дружніх відносин між народами; і

беручи до уваги, що народи Об'єднаних Націй підтвердили в Статуті (995_010) свою віру в основні права людини, в гідність і цінність людської особи і в рівноправність чоловіків і жінок та вирішили сприяти соціальному прогресові і поліпшенню умов життя при більшій свободі; і

беручи до уваги, що держави-члени зобов'язались сприяти у співробітництві з Організацією Об'єднаних Націй загальній повазі і додержанню прав людини і основних свобод; і

беручи до уваги, що загальне розуміння характеру цих прав і свобод має величезне значення для повного виконання цього зобов'язання;

Генеральна Асамблея

проголошує цю Загальну декларацію прав людини як завдання, до виконання якого повинні прагнути всі народи і всі держави з тим, щоб кожна людина і кожний орган суспільства, завжди маючи на увазі цю Декларацію, прагнули шляхом освіти сприяти поважанню цих прав і свобод і забезпеченню, шляхом національних і міжнародних прогресивних заходів, загального і ефективного визнання і здійснення їх як серед народів держав-членів Організації, так і серед народів територій, що перебувають під їх юрисдикцією.

Стаття 1

Всі люди народжуються вільними і рівними у своїй гідності та правах. Вони наділені розумом і совістю і повинні діяти у відношенні один до одного в дусі братерства.

Стаття 2

Кожна людина повинна мати всі права і всі свободи, проголошені цією Декларацією, незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового, станового або іншого становища. Крім того, не повинно проводитися ніякого розрізнення на основі політичного, правового або міжнародного статусу країни або території, до якої людина належить, незалежно від того, чи є ця територія незалежною, підопічною, несамоврядованою або як-небудь інакше обмеженою у своєму суверенитеті.

Стаття 3

Кожна людина має право на життя, на свободу і на особисту недоторканність.

Стаття 4

Ніхто не повинен бути в рабстві або у підневільному стані; рабство і работоргівля забороняються в усіх їх видах.

Стаття 5

Ніхто не повинен зазнавати тортур, або жорстокого, нелюдського, або такого, що принижує його гідність, поводження і покарання.

Стаття 6

Кожна людина, де б вона не перебувала, має право на визнання її правосуб'єктності.

Стаття 7

Всі люди рівні перед законом і мають право, без будь-якої різниці, на рівний їх захист законом. Усі люди мають право на рівний захист від якої б то не було дискримінації, що порушує цю Декларацію, і від якого б то не було підбурювання до такої дискримінації.

Стаття 8

Кожна людина має право на ефективне поновлення у правах компетентними національними судами в разі порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом.

Стаття 9

Ніхто не може зазнавати безпідставного арешту, затримання або вигнання.

Стаття 10

Кожна людина, для визначення її прав і обов'язків і для встановлення обґрунтованості пред'явленого їй кримінального обвинувачення, має право, на основі повної рівності, на те, щоб її справа була розглянута прилюдно і з додержанням усіх вимог справедливості незалежним і безстороннім судом.

Стаття 11

1. Кожна людина, обвинувачена у вчиненні злочину, має право вважатися невинною доти, поки її винність не буде встановлена в законному порядку шляхом прилюдного судового розгляду, при якому їй забезпечують усі можливості для захисту.

2. Ніхто не може бути засуджений за злочин на підставі вчинення будь-якого діяння або за бездіяльність, які під час їх вчинення не становили злочину за національними законами або за міжнародним правом. Не може також накладатись покарання тяжче від того, яке могло бути застосоване на час вчинення злочину.

Стаття 12

Ніхто не може зазнавати безпідставного втручання у його особисте і сімейне життя, безпідставного посягання на недоторканність його житла, тайну його кореспонденції або на його честь і репутацію. Кожна людина має право на захист закону від такого втручання або таких посягань.

Стаття 13

1. Кожна людина має право вільно пересуватися і обирати собі місце проживання у межах кожної держави.

2. Кожна людина має право покинути будь-яку країну, включаючи й свою власну, і повертатися у свою країну.

Стаття 14

Кожна людина має право шукати притулку від переслідувань в інших країнах і користуватися цим притулком.

Це право не може бути використане в разі переслідування, яке в дійсності

ґрунтується на вчиненні неполітичного злочину, або діяння, що суперечить цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 15

1. Кожна людина має право на громадянство.
2. Ніхто не може бути безпідставно позбавлений громадянства або права змінити своє громадянство.

Стаття 16

1. Чоловіки і жінки, які досягли повноліття, мають право без будь-яких обмежень за ознакою раси, національності або релігії одружуватися і засновувати сім'ю. Вони користуються однаковими правами щодо одруження під час шлюбу та під час його розірвання.
2. Шлюб може укладатися тільки при вільній і повній згоді сторін, що одружуються.
3. Сім'я є природним і основним осередком суспільства і має право на захист з боку суспільства та держави.

Стаття 17

1. Кожна людина має право володіти майном як одноособово, так і разом з іншими.
2. Ніхто не може бути безпідставно позбавлений свого майна.

Стаття 18

Кожна людина має право на свободу думки, совісті і релігії; це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу сповідувати свою релігію або переконання як одноособово, так і разом з іншими, прилюдним або приватним порядком в ученні, богослужінні і виконанні релігійних та ритуальних обрядів.

Стаття 19

Кожна людина має право на свободу переконань і на вільне їх виявлення; це право включає свободу безперешкодно дотримуватися своїх переконань та свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими засобами і незалежно від державних кордонів.

Стаття 20

1. Кожна людина має право на свободу мирних зборів і асоціацій.
2. Ніхто не може бути примушений вступати до будь-якої асоціації.

Стаття 21

1. Кожна людина має право брати участь в управлінні своєю країною безпосередньо або через вільно обраних представників.
2. Кожна людина має право рівного доступу до державної служби в своїй країні.
3. Воля народу повинна бути основою влади уряду; ця воля повинна виявлятися у періодичних і нефальсифікованих виборах, які повинні провадитись при загальному і рівному виборчому праві шляхом таємного голосування або ж через інші рівнозначні форми, що забезпечують свободу голосування.

Стаття 22

Кожна людина, як член суспільства, має право на соціальне забезпечення і на здійснення необхідних для підтримання її гідності і для вільного розвитку її особи прав у економічній, соціальній і культурній галузях за допомогою національних зусиль і міжнародного співробітництва та відповідно до структури і ресурсів кожної держави.

Стаття 23

1. Кожна людина має право на працю, на вільний вибір роботи, на справедливі і сприятливі умови праці та на захист від безробіття.

2. Кожна людина, без будь-якої дискримінації, має право на рівну оплату за рівну працю.

3. Кожний працюючий має право на справедливу і задовільну винагороду, яка забезпечує гідне людини існування, її самої та її сім'ї, і яка в разі необхідності доповнюється іншими засобами соціального забезпечення.

4. Кожна людина має право створювати професійні спілки і входити до професійних спілок для захисту своїх інтересів.

Стаття 24

Кожна людина має право на відпочинок і дозволя, включаючи право на розумне обмеження робочого дня та на оплачувану періодичну відпустку.

Стаття 25

1. Кожна людина має право на такий життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та необхідне соціальне обслуговування, який є необхідним для підтримання здоров'я і добробуту її самої та її сім'ї, і право на забезпечення в разі безробіття, хвороби, інвалідності, вдовства, старості чи іншого випадку втрати засобів до існування через незалежні від неї обставини.

2. Материнство і дитинство дають право на особливе піклування і допомогу. Всі діти, народжені у шлюбі або поза шлюбом, повинні користуватися однаковим соціальним захистом.

Стаття 26

1. Кожна людина має право на освіту. Освіта повинна бути безплатною, хоча б початкова і загальна. Початкова освіта повинна бути обов'язковою. Технічна і професійна освіта повинна бути загальнодоступною, а вища освіта повинна бути однаково доступною для всіх на основі здібностей кожного.

2. Освіта повинна бути спрямована на повний розвиток людської особи і збільшення поваги до прав людини і основних свобод. Освіта повинна сприяти взаєморозумінню, терпимості і дружбі між усіма народами, расовими або релігійними групами і повинна сприяти діяльності Організації Об'єднаних Націй по підтриманню миру.

3. Батьки мають право пріоритету у виборі виду освіти для своїх малолітніх дітей.

Стаття 27

1. Кожна людина має право вільно брати участь у культурному житті суспільства, втішатися мистецтвом, брати участь у науковому прогресі і користуватися його благами.

2. Кожна людина має право на захист її моральних і матеріальних інтересів, що є результатом наукових, літературних або художніх праць, автором яких вона є.

Стаття 28

Кожна людина має право на соціальний і міжнародний порядок, при якому права і свободи, викладені в цій Декларації, можуть бути повністю здійснені.

Стаття 29

1. Кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особи.

2. При здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки

таких обмежень, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві.

3. Здійснення цих прав і свобод ні в якому разі не повинно суперечити цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 30

Ніщо у цій Декларації не може бути витлумачено як надання будь-якій державі, групі осіб або окремим особам права займатися будь-якою діяльністю або вчиняти дії, спрямовані на знищення прав і свобод, викладених у цій Декларації.

4.2. Конвенція про статус біженців від 28.07.1951, ратифікована Законом України «Про приєднання України до Конвенції про статус біженців та Протоколу щодо статусу біженців» № 2942-III (2942-14) від 10.01.2002

Офіційний переклад

Преамбула

Високі Договірні Сторони, беручи до уваги, що Статут Організації Об'єднаних Націй (995_010) і Загальна декларація прав людини (995_015), ухвалена Генеральною Асамблеєю 10 грудня 1948 р., встановили принцип, згідно з яким всі люди повинні користуватися основними правами та свободами без будь-якої дискримінації у цьому відношенні,

беручи до уваги, що Організація Об'єднаних Націй неодноразово виявляла свій глибокий інтерес до долі біженців і докладала всіх зусиль для того, щоб забезпечити біженцям якомога ширше користування зазначеними основними правами та свободами,

беручи до уваги, що бажано переглянути та об'єднати укладені раніше міжнародні угоди про статус біженців і розширити сферу застосування цих договорів та захист, який вони надають, шляхом укладення нової угоди,

беручи до уваги, що надання права притулку може покласти на деякі країни надмірний тягар і що задовільне вирішення проблеми, міжнародний масштаб і характер якої визнані Організацією Об'єднаних Націй, не може через це бути досягнуте без міжнародного співробітництва,

висловлюючи побажання, щоб всі держави, визнаючи соціальний і гуманітарний характер проблеми біженців, вжили всіх заходів для запобігання непорозумінню між державами у зв'язку з цією проблемою,

відмічаючи, що Верховному комісару Організації Об'єднаних Націй у справах біженців доручено нагляд за дотриманням міжнародних конвенцій із захисту біженців, і визнаючи, що ефективність координації заходів, які вживаються для вирішення цієї проблеми, залежатиме від співпраці держав з Верховним комісаром, уклали таку угоду:

Розділ I

Загальні положення

Стаття 1

Визначення терміну «біженець»

А. У цій Конвенції термін «біженець» означає особу, яка:

1) вважалася біженцем згідно з угодами від 12 травня 1926 р. і 30 червня 1928 р. або згідно з конвенціями від 28 жовтня 1933 р. і 10 лютого 1938 р., Протоколом від 14 вересня 1939 р. або згідно зі Статутом Міжнародної організації у справах біженців; постанови про відмову в праві вважатися біженцями, ухвалені Міжнародною організацією у справах біженців у період її діяльності, не перешкоджають тому, щоб статус біженця надавався особам, які задовольняють умовам, викладеним у пункті 2 цього розділу;

2) внаслідок подій, які відбулися до 1 січня 1951 р., і через обґрунтовані побоювання стати жертвою переслідувань за ознакою расової належності, релігії, громадянства, належності до певної соціальної групи чи політичних поглядів знаходиться за межами країни своєї національної належності і не в змозі користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися таким захистом внаслідок таких побоювань; або, не маючи визначеного громадянства і знаходячись за межами країни свого колишнього місця проживання в результаті подібних подій, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок таких побоювань.

У тих випадках, коли будь-яка особа є громадянином декількох країн, вислів «країна її національної належності» означає будь-яку з країн, громадянином якої вона є, і така особа не вважається такою, що позбавлена захисту країни своєї національної належності, якщо без будь-якої поважної причини, яка впливає з обґрунтованих побоювань, вона не скористалася захистом однієї з країн, громадянином якої вона є.

В. 1) У цій Конвенції слова «події, які відбулися до 1 січня 1951 р.» в статті 1 розділу А означають: або а) «події, які відбулися в Європі до 1 січня 1951 р.»; або б) «події, які відбулися в Європі або в інших місцях до 1 січня 1951 р.»; кожна Договірна Держава зазначає під час підписання, ратифікації або приєднання, яке з цих значень вона використовує щодо своїх зобов'язань за цією Конвенцією.

2) Будь-яка Договірна Держава, яка прийняла альтернативне значення «а», може будь-коли розширити свої зобов'язання, прийнявши альтернативне значення «б» шляхом повідомлення на адресу Генерального Секретаря Організації Об'єднаних Націй.

С. Положення цієї Конвенції більше не поширюються на особу, яка підпадає під визначення розділу А, та яка

1) добровільно повторно скористалася захистом країни своєї громадянської належності; або

2) втративши своє громадянство, знову добровільно набула його; або

3) набула нового громадянства і користується захистом країни своєї нової громадянської належності; або

4) добровільно знову влаштувалася в країні, яку вона залишила або за межами якої вона перебувала через побоювання щодо переслідувань; або

5) більше не може відмовлятися від користування захистом країни своєї громадянської належності, оскільки обставини, за яких вона була визнана біженцем, більше не існують;

положення цього пункту не застосовуються до біженців, які підпадають під визначення пункту 1 розділу А цієї статті, якщо вони в змозі привести достатні підстави, які впливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови користуватися захистом країни своєї громадянської належності;

6) будучи особою без визначеного громадянства, може повернутися до країни свого попереднього звичайного місця проживання, оскільки обставини, за яких вона була визнана біженцем, більше не існують;

положення цього пункту не застосовуються до біженців, які підпадають під визначення пункту 1 розділу А цієї статті, якщо вони можуть навести переконливі причини, які впливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови повернутися до країни свого колишнього місця проживання.

Д. Положення цієї Конвенції не поширюються на осіб, які в цей час користуються захистом або допомогою інших органів або установ Організації Об'єднаних Націй, окрім Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців.

У разі, коли такий захист або допомога з будь-якої причини були припинені до того, як становище цих осіб було остаточно врегульоване згідно з відповідними резолюціями, прийнятими Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй, ці

особи автоматично набувають прав, які випливають з цієї Конвенції.

Е. Положення цієї Конвенції не поширюються на осіб, за якими компетентні органи країни, в якій вони проживають, визнають права та обов'язки, пов'язані з громадянством цієї країни.

Ф. Положення цієї Конвенції не поширюються на тих осіб, щодо яких є серйозні підстави вважати, що вони:

а) вчинили злочин проти миру, військовий злочин або злочин проти людяності, як це визначено в міжнародних актах, укладених з метою вжиття заходів щодо подібних злочинів;

б) вчинили тяжкий злочин неполітичного характеру за межами країни, яка надала їм притулок, і до того, як вони були допущені до цієї країни як біженці;

с) винні у вчиненні дій, які суперечать цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 2

Загальні зобов'язання

У кожного біженця є зобов'язання перед країною, в якій він знаходиться, згідно з якими, зокрема, він повинен дотримуватися законів та розпоряджень цієї країни, а також заходів, які застосовуються для підтримання громадського порядку.

Стаття 3

Неприпустимість дискримінації

Договірні Держави застосовуватимуть положення цієї Конвенції до біженців без будь-якої дискримінації за ознакою їхньої раси, релігії або країни їхнього походження.

Стаття 4

Релігійні переконання

Договірні Держави надаватимуть біженцям, які знаходяться на їхніх територіях, принаймні таке ж сприятливе становище, як і своїм власним громадянам, щодо свободи сповідувати свою релігію і свободи надавати своїм дітям релігійне виховання.

Стаття 5

Права, які надаються незалежно від цієї Конвенції

Ніщо в цій Конвенції не порушує жодних прав і переваг, наданих біженцям будь-якою Договірною Державою незалежно від цієї Конвенції.

Стаття 6

Вираз «за таких самих обставин»

У цій Конвенції вираз «за таких самих обставин» означає, що біженець повинен задовольняти будь-які вимоги (включаючи вимоги щодо терміну та умов перебування або проживання в країні), які конкретна особа мала б виконати аби скористатися відповідним правом, якби вона не була біженцем, за винятком вимог, які біженець не в змозі виконати у зв'язку з їхнім характером.

Стаття 7

Вилучення з принципу взаємності

1. Крім тих випадків, коли біженцям на підставі цієї Конвенції надається більш сприятливе правове становище, Договірна Держава надаватиме їм становище, яким взагалі користуються іноземці.

2. Після закінчення трирічного періоду проживання на території Договірних Держав усі біженці звільнятимуться від встановленої законодавчим шляхом вимоги взаємності.

3. Кожна Договірна Держава й надалі надаватиме біженцям права та переваги, на які вони, без усякої взаємності, мали право в день набуття чинності цією Конвенцією щодо цієї держави.

4. Договірні Держави прихильно ставляться до можливості надання біженцям, без усякої взаємності, прав і переваг, окрім тих, на які вони мають право згідно з пунктами 2 і 3, і до можливого звільнення від вимоги взаємності біженців, які не відповідають умовам, передбаченим у пунктах 2 і 3.

5. Положення пунктів 2 і 3 застосовуються як до прав і переваг, згаданих у статтях 13, 18, 19, 21 і 22 цієї Конвенції, так і до прав і переваг, не передбачених в ній.

Стаття 8

Вилучення з виключних заходів

Виключні заходи, які можуть бути вжиті щодо осіб, майна або інтересів громадян іноземної держави, не застосовуватимуться Договірними Державами до біженців, які формально є громадянами цієї держави, лише на підставі їхнього громадянства. Договірні Держави, законодавство яких не допускає застосування висловленого у цій статті, загального принципу, у відповідних випадках встановлюватимуть вилучення в інтересах таких біженців.

Стаття 9

Тимчасові заходи

Ніщо в цій Конвенції не позбавляє Договірну Державу права під час війни або за інших надзвичайних і виняткових обставин вживати тимчасових заходів, які вона вважає необхідними в інтересах державної безпеки, щодо тієї чи іншої окремої особи, ще до того, як ця Договірна Держава з'ясує, що ця особа дійсно є біженцем і що подальше застосування цих заходів щодо неї є необхідним в інтересах державної безпеки.

Стаття 10

Безперервність проживання

1. Якщо біженець був депортований під час другої світової війни та відправлений на територію однієї з Договірних Держав і там проживає, то період такого примусового перебування розглядатиметься як період законного проживання в межах цієї території.

2. Якщо біженець був депортований під час другої світової війни з території однієї з Договірних Держав і до набуття чинності цією Конвенцією повернувся туди для постійного проживання, то період проживання до та після такої депортації розглядатиметься як один безперервний період у всіх тих випадках, коли потрібне безперервне проживання.

Стаття 11

Біженці-моряки

Якщо біженцями є особи, які несуть регулярну службу в екіпажах суден, які плавають під прапором однієї з Договірних Держав, то ця держава прихильно поставиться до поселення цих осіб на своїй території і до видачі їм проїзних документів або до надання їм тимчасового права в'їзду на її територію, зокрема з метою полегшення їхнього поселення в будь-якій іншій країні.

Розділ II

Правовий статус

Стаття 12

Особистий статус

1. Особистий статус біженця визначається законами країни його domicilia або, якщо у нього такого немає, - законами країни його проживання.

2. Права, раніше набуті біженцем і пов'язані з його особистим статусом, зокрема права, які стосуються шлюбу, дотримуватимуться Договірними Державами після виконання, якщо необхідно, формальностей, які вимагаються законами цієї держави, за умови, що відповідне право є одним з тих прав, які були б визнані законами цієї держави, якби ця особа не стала біженцем.

Стаття 13

Рухоме та нерухоме майно

Щодо придбання рухомого та нерухомого майна та інших пов'язаних з ним прав, а також щодо орендних та інших договорів, які стосуються рухомого та нерухомого майна, Договірні Держави надаватимуть біженцям найсприятливіше становище і, у будь-якому разі, не менш сприятливе, ніж те, яким користуються іноземці за таких самих обставин.

Стаття 14

Авторські та промислові права

Що стосується захисту промислових прав, таких як права на винаходи, креслення та моделі, торгові марки, назву фірми, та прав на літературні, художні та наукові твори, то біженцям у тій країні, де вони мають своє звичайне місце проживання, надаватиметься такий самий захист, що й громадянам цієї країни. На території будь-якої іншої Договірної Держави їм надаватиметься такий самий захист, який надається на цій території громадянам країни, в якій вони мають звичайне місце проживання.

Стаття 15

Право асоціації

Щодо асоціацій неполітичного характеру, які не мають на меті отримувати вигоду, та щодо професійних спілок Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, найсприятливіше становище, яке відповідає становищу громадян іноземної держави за таких самих обставин.

Стаття 16

Право звернення до суду

1. Кожний біженець має право вільного звернення до суду на території всіх Договірних Держав.

2. На території Договірної Держави, в якій знаходиться його звичайне місце проживання, кожен біженець користуватиметься щодо права звернення до суду таким самим правом, що й громадяни, зокрема з питань юридичної допомоги та звільнення від забезпечення сплати судових витрат (cautio judicatum solvi).

3. Кожному біженцю в усіх інших країнах, крім країни його звичайного місця проживання, з питань, згаданих у пункті 2, надаватиметься те ж становище, що й громадянам країни його звичайного місця проживання.

Розділ III

Заняття, які приносять доход

Стаття 17

Робота за наймом

1. Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, щодо права роботи за наймом, найсприятливіше правове становище, яким користуються громадяни іноземних держав за таких самих обставин.

2. У будь-якому разі обмежувальні заходи, які стосуються іноземців або найму іноземців і застосовуються з метою охорони внутрішнього ринку праці, не застосовуватимуться до біженців, на яких ці заходи не поширювалися в день набуття чинності цією Конвенцією для відповідної Договірної Держави або які задовольняють одну з таких умов:

а) проживають у межах країни не менше трьох років;

б) дружини/чоловіки яких мають громадянство країни проживання. Біженець не може посилатися на цю постанову, якщо він/вона залишив/залишила сім'ю;

с) одна дитина або декілька дітей яких мають громадянство країни проживання.

3. Договірні Держави прихильно поставляться до можливості зрівняти права всіх біженців щодо роботи за наймом з правами громадян і, зокрема, тих біженців, які потрапили на їхню територію в порядку виконання програми вербування робочої сили або згідно з планами імміграції.

Стаття 18

Робота на власному підприємстві

Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, найсприятливіше правове становище, і в будь-якому разі не менш сприятливе становище, ніж те, яким зазвичай користуються іноземці за таких самих обставин щодо права самостійно займатися сільським господарством, промисловістю, ремеслами і торгівлею, а також права засновувати торгові та промислові компанії.

Стаття 19

Вільні професії

1. Кожна Договірна Держава надаватиме біженцям, які законно проживають на її території та мають дипломи, визнані компетентними органами цієї держави, а також бажають займатися вільними професіями, найсприятливіше правове становище і, в будь-якому разі, не менш сприятливе становище, ніж те, яким зазвичай користуються іноземці за таких самих обставин.

2. Договірні Держави вживатимуть усіх заходів, які допускаються їхніми законами та конституцією, для того, щоб забезпечити влаштування таких біженців на позаметропольних територіях, за міжнародні відносини яких вони відповідають.

Розділ IV

Соціальне піклування

Стаття 20

Система пайків

Там, де існує обов'язкова для всього населення система пайків, яка регулює загальний розподіл дефіцитних продуктів, така система застосовується щодо біженців на рівних умовах з громадянами.

Стаття 21

Житлове питання

Оскільки житлове питання регулюється законами або розпорядженнями або знаходиться під контролем публічної влади, Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, найсприятливіше правове становище, у будь-якому разі положення не менш сприятливе, ніж те, яким звичайно користуються іноземці за таких самих обставин.

Стаття 22

Народна освіта

1. Щодо початкової освіти Договірні Держави надаватимуть біженцям те ж правове становище, що й громадянам.

2. Щодо інших видів народної освіти, окрім початкової, і зокрема щодо можливості навчатися, визнання іноземних атестатів, дипломів та ступенів, звільнення від плати за право навчання та зборів, а також щодо надання стипендій Договірні Держави надаватимуть біженцям найсприятливіше правове становище, принаймні становище не менш сприятливе, ніж те, яким звичайно користуються іноземці за таких самих обставин.

Стаття 23

Урядова допомога

Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, таке саме становище щодо урядової допомоги та підтримки, яким користуються їхні громадяни.

Стаття 24

Трудове законодавство та соціальне забезпечення

1. Договірні Держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, таке саме становище, що й громадянам, щодо нижченаведеного:

а) винагороди за працю, включаючи допомогу на сім'ю, якщо така допомога є частиною винагороди за працю, тривалості робочого дня, понаднормових робіт, оплачуваних відпусток, обмеження роботи на дому, мінімального віку осіб, які працюють за наймом, учнівства та професійної підготовки, праці жінок та підлітків і користування перевагами колективних договорів, оскільки ці питання регулюються законами або розпорядженнями, або контролюються адміністративною владою;

б) соціального забезпечення (законоположень стосовно нещасних випадків на роботі, професійних захворювань, материнства, хвороби, інвалідності, старості, смерті, безробіття, обов'язків щодо сім'ї та інших випадків, які згідно з внутрішніми законами або розпорядженнями передбачаються системою соціального забезпечення) з такими обмеженнями:

i) може існувати належний порядок збереження набутих прав та прав, які знаходяться в процесі набуття;

ii) закони або розпорядження країни проживання можуть приписувати спеціальний порядок отримання повної або часткової допомоги, яка виплачується повністю з державних коштів, і допомоги, яка виплачується особам, які не виконали всіх умов щодо внесків, які вимагаються для отримання нормальної пенсії.

2. На право на компенсацію в разі смерті біженця внаслідок нещасного випадку на роботі або професійного захворювання не впливатиме та обставина, що вигодоотримувач проживає не на території Договірної Держави.

3. Договірні Держави надаватимуть біженцям переваги, які випливають з угод, укладених між ними або з таких, які можуть бути укладені в майбутньому, про збереження набутих прав та прав, які знаходяться в процесі набуття, щодо соціального

забезпечення, з дотриманням лише тих умов, які застосовуються до громадян держав, які підписали згадані угоди.

4. Договірні Держави прихильно віднесуться до питання про надання, наскільки це можливо, біженцям переваг, що випливають з подібних угод, які в кожний даний момент можуть бути чинними між цими Договірними Державами та державами, які не беруть участі в договорі.

Розділ V

Адміністративні заходи

Стаття 25

Адміністративне сприяння

1. Коли користування будь-яким правом біженцями зазвичай потребує сприяння з боку органів влади іноземної держави, до яких ці біженці не можуть звертатися, Договірні Держави, на території яких проживають згадані біженці, вживатимуть заходів для того, щоб таке сприяння надавалося їм властями цієї держави або будь-якою міжнародною владою.

2. Орган або органи влади, згадані в пункті 1, видають або забезпечують під своїм наглядом видачу біженцям таких документів або посвідчень, які зазвичай видаються іноземцям органами влади або через посередництво органів влади держав, громадянами яких вони є.

3. Документи або посвідчення, видані таким чином, замінятимуть офіційні документи, які видаються іноземцям органами влади або через посередництво органів влади держав, громадянами яких вони є, і визнаватимуться дійсними доти, доки не доведено, що вони недійсні.

4. За винятком випадків особливих пільг, які надаються неможливим особам, за згадані в цій статті послуги може стягуватися плата; однак така плата буде помірною.

5. Положення цієї статті не зачіпають положень статей 27 та 28.

Стаття 26

Свобода пересування

Кожна Договірна Держава надаватиме біженцям, які законно проживають на її території, право обирати місце проживання та вільно пересуватись в межах її території за умови дотримання всіх правил, які зазвичай застосовуються до іноземців за тих же обставин.

Стаття 27

Посвідчення особи

Договірні Держави видаватимуть посвідчення особи біженцям, які знаходяться на їхній території та не мають дійсних проїзних документів.

Стаття 28

Проїзні документи

1. Договірні Держави видаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, проїзні документи для пересування за межами їхньої території, оскільки цьому не перешкоджають поважні причини державної безпеки та громадського порядку; до таких документів застосовуватимуться положення правил, які додаються до цієї Конвенції. Договірні Держави можуть видавати такі проїзні документи будь-якому іншому біженцю, який знаходиться на їхній території; вони, зокрема, прихильно поставляться до питання про видачу подібних проїзних документів біженцям, які знаходяться на їхній території та не мають можливості отримати проїзний документ у країні свого законного проживання.

2. Проїзні документи, видані біженцям на підставі попередніх міжнародних угод учасниками таких, визнаватимуться та розглядатимуться Договірними Державами так, як би вони були видані на підставі цієї статті.

Стаття 29

Податки

1. Договірні Держави не обкладатимуть біженців жодним митом, зборами або податками, окрім або понад тих, які стягуються чи можуть стягуватися із своїх громадян у подібних ситуаціях.

2. Ніщо у положеннях попереднього пункту не виключає застосування до біженців законів і розпоряджень щодо зборів за видачу іноземцям адміністративних документів, включаючи посвідчення особи.

Стаття 30

Вивіз майна

1. Договірні Держави згідно зі своїми законами та розпорядженнями дозволятимуть біженцям вивіз майна, яке вони привезли з собою на їхні території, до іншої країни, в яку їм було надано право в'їзду для поселення.

2. Договірні Держави прихильно поставляться до клопотань біженців про дозвіл на вивіз майна, яке необхідне їм для поселення в інших країнах, в які їм надано право в'їзду, де б це майно не знаходилось.

Стаття 31

Біженці, які перебувають у країні притулку незаконно

1. Договірні Держави не накладатимуть стягнень за незаконний в'їзд або незаконне перебування на їхній території біженців, які, прибувши з території, де їхньому життю і свободі загрожувала небезпека, як зазначено у статті 1, в'їжджають або знаходяться на території цих держав без дозволу, за умови, що такі біженці без зволікань самі з'являться до органів влади і наведуть переконливі пояснення щодо свого незаконного в'їзду або перебування.

2. Договірні Держави не обмежуватимуть свободу пересування таких біженців обмеженнями, окрім тих, що необхідні; такі обмеження застосовуватимуться лише доти, доки статус цих біженців у цій країні не буде врегульований або поки вони не отримають право на в'їзд до іншої країни. Договірні Держави надаватимуть таким біженцям достатній термін і всі необхідні умови для отримання ними права на в'їзд до іншої країни.

Стаття 32

Вислання

1. Договірні Держави не будуть висилати біженців, які законно проживають на їхній території, окрім як з міркувань державної безпеки або громадського порядку.

2. Вислання таких біженців проводитиметься лише на виконання рішень, винесених у судовому порядку. Крім випадків, коли цьому перешкоджають поважні міркування державної безпеки, біженцям буде надано право надати для свого виправдання докази та оскарження відповідним інстанціям чи особі або особам, спеціально призначеним відповідними інстанціями, а також право мати для цих цілей своїх представників.

3. Договірні Держави надаватимуть таким біженцям достатній строк для отримання законного права на в'їзд до іншої країни. Договірні Держави зберігають за собою право застосовувати протягом цього строку такі заходи внутрішнього характеру, які вони вважатимуть необхідними.

Стаття 33

Заборона вислання біженців або їхнього примусового повернення (в країні, з яких вони прибули)

1. Договірні Держави не будуть жодним чином висилати або повертати біженців до кордонів країни, де їхньому життю чи свободі загрожуватиме небезпека через їхню расу, релігію, громадянство, належність до певної соціальної групи або політичні переконання.

2. Ця постанова, однак, не може застосовуватися до біженців, які розглядаються з поважних причин як такі, що є суспільно небезпечними і становлять загрозу безпеці країни, в якій вони знаходяться, або засуджені чинним вироком за вчинення особливо тяжкого злочину.

Стаття 34

Натуралізація

Договірні Держави будуть по можливості полегшувати асиміляцію та натуралізацію біженців. Вони, зокрема, робитимуть все, що від них залежить, для прискорення діловодства з натуралізації та можливого зменшення пов'язаних з цим зборів та витрат.

Розділ VI

Положення, що стосуються застосування Конвенції і перехідного періоду

Стаття 35

Співпраця національної влади з Організацією Об'єднаних Націй

1. Договірні Держави зобов'язуються співпрацювати з Управлінням Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців чи будь-яким іншим органом Об'єднаних Націй, на який може перейти виконання його функцій, і, зокрема, сприятимуть виконанню ним обов'язків щодо нагляду за застосуванням положень цієї Конвенції.

2. Щоб дати Управлінню Верховного комісара чи будь-якому іншому органу Організації Об'єднаних Націй, що може перейти на його місце, можливість подавати доповіді відповідним органам Організації Об'єднаних Націй, Договірні Держави зобов'язуються забезпечувати їх у належній формі потрібними їм відомостями та статистичними даними, стосовно:

- а) стану біженців;
- б) виконання цієї Конвенції і
- в) законів, розпоряджень та декретів, які чинні або які можуть набути чинності, з питання про біженців.

Стаття 36

Інформація про національні та законодавчі акти

Договірні Держави повідомлять Генеральному секретарю Організації Об'єднаних Націй текст законів і розпоряджень, виданих ними з метою виконання цієї Конвенції.

Стаття 37

Конвенції, укладені раніше

Із збереженням чинності пункту 2 статті 28 цієї Конвенції ця Конвенція для сторін, які в ній беруть участь, замінює акти від 5 липня 1922 р., 31 травня 1924 р., 12 травня 1926 р., 30 червня 1928 р. і 30 липня 1935 р., конвенції від 28 жовтня 1933 р. і 10 лютого 1938 р., Протокол від 14 вересня 1939 р. і Угоду від 15 жовтня 1946 року.

Розділ VII

Заклучні положення

Стаття 38

Вирішення спорів

Усі спори між учасниками цієї Конвенції щодо її тлумачення чи застосування, які не можуть бути вирішені іншим шляхом, на прохання будь-якої сторони у спори передаватимуться до Міжнародного Суду.

Стаття 39

Підписання, ратифікація та приєднання

Ця Конвенція буде відкрита для підписання в Женеві 28 липня 1951 р. і після цього буде депонована у Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй. Вона буде відкрита для підписання в Європейському відділенні Організації Об'єднаних Націй з 28 липня до 31 серпня 1951 р. і буде знову відкрита для підписання в Центральних Установах Організації Об'єднаних Націй з 17 вересня 1951 р. до 31 грудня 1952 року.

2. Ця Конвенція буде відкрита для підписання від імені усіх держав-членів Організації Об'єднаних Націй, а також від імені будь-якої іншої держави, яка отримала запрошення брати участь у Конференції повноважних представників з питання про статус біженців і апатридів, або будь-якої держави, якій Генеральна Асамблея запропонує її підписати. Ця Конвенція підлягає ратифікації, причому ратифікаційні грамоти будуть депоновані у Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

3. Ця Конвенція буде відкрита з 28 липня 1951 р., для приєднання держав, згаданих у пункті 2 цієї статті. Приєднання проводитиметься шляхом депонування у Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй акта про приєднання.

Стаття 40

Постанова про територіальне застосування Конвенції

1. Будь-яка держава під час підписання або ратифікації Конвенції чи приєднання до неї може заявити, що дія цієї Конвенції поширюється на всі або деякі території, за міжнародні відносини яких ця держава відповідає. Така заява набуде чинності в день набуття чинності Конвенцією для цієї держави.

2. У будь-який час після цього подібне поширення дії Конвенції має бути оголошено шляхом повідомлення на адресу Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй і набуває чинності на дев'яностий день після дати отримання Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй цього повідомлення або ж в день набуття чинності Конвенцією для цієї держави, якщо ця остання дата є пізнішою.

3. Стосовно тих територій, на які під час підписання, ратифікації чи приєднання ця Конвенція не поширювалась, кожна заінтересована держава розгляне питання про можливість вжиття заходів, необхідних для поширення дії цієї Конвенції на такі території, за згоди урядів таких територій, там, де це необхідно з причин конституційного характеру.

Стаття 41

Постанови про федеративні держави

До держав федеративного чи неунітарного типу застосовуватимуться такі положення:

а) стосовно тих статей цієї Конвенції, які підпадають під законодавчу юрисдикцію федеральної законодавчої влади, зобов'язання федерального уряду будуть у зазначених межах відповідати зобов'язанням сторін у цій Конвенції, які не є

федеративними державами;

б) щодо статей цієї Конвенції, які підпадають під законодавчу юрисдикцію штатів, провінцій або кантонів які входять до федерації і не зобов'язані, згідно з конституційним ладом федерації, вживати законодавчих заходів, федеральний уряд при першій можливості повідомить про ці статті відповідні власті штатів, провінцій чи кантонів, супроводжуючи це повідомлення своїм схвальним відзивом;

с) федеральні держави, які є стороною в цій Конвенції, на прохання будь-якої іншої Договірної Держави, передане через Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, нададуть довідку про існуючі у федерації та її складових частинах закони і практику щодо будь-якого конкретного положення Конвенції із зазначенням того, якою мірою це положення було виконане законодавчим чи іншим шляхом.

Стаття 42

Застереження

1. Під час підписання, ратифікації або приєднання будь-яка держава може зробити застереження до статей Конвенції, крім статей 1, 3 і 4, пункту 1 статті 16, статей 33 і 36-46 включно.

2. Будь-яка держава, що робить застереження відповідно до пункту 1 цієї статті, може будь-коли відмовитися від цього застереження шляхом повідомлення про це Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 43

Набуття чинності

1. Ця Конвенція набуває чинності на дев'яностий день з дня депонування шостої ратифікаційної грамоти або акта про приєднання.

2. Для всіх держав, що ратифікували Конвенцію або приєдналися до неї після депонування шостої ратифікаційної грамоти або акта про приєднання, Конвенція набуває чинності на дев'яностий день з дня депонування відповідною державою своєї ратифікаційної грамоти або акта про приєднання.

Стаття 44

Денонсація

1. Будь-яка Договірна Держава може будь-коли денонсувати цю Конвенцію шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

2. Така денонсація набуває чинності для відповідної Договірної Держави через один рік з дня отримання повідомлення Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй.

3. Будь-яка держава, що зробила заяву або відправила повідомлення на підставі статті 40, може будь-коли після цього, шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, заявити, що Конвенція не буде поширюватися на відповідну територію через рік після отримання зазначеного повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 45

Перегляд

1. Будь-яка Договірна Держава може шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй в будь-який час вимагати перегляду цієї Конвенції.

2. Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй буде рекомендувати відповідні заходи, якщо у зв'язку з такою вимогою буде необхідно вжити будь-яких заходів.

Стаття 46

Повідомлення, які розсилає Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй повідомлятиме всім членам Організації Об'єднаних Націй та державам, що не є її членами, зазначеним у статті 39:

- a) про заяви і повідомлення, які надійшли на підставі розділу В статті 1;
- b) про підписання, ратифікації та приєднання, передбачені статтею 39;
- c) про заяви та повідомлення, передбачені статтею 40;
- d) про застереження та відмови від застережень, передбачених статтею 42;
- e) про дату набуття чинності цією Конвенцією згідно зі статтею 43;
- f) про денонсації та повідомлення згідно зі статтею 44;
- g) про вимоги перегляду, які надійшли на підставі статті 45.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином уповноважені підписали цю Конвенцію від імені своїх урядів.

Вчинено у Женеві двадцять восьмого дня липня місяця тисяча дев'ятсот п'ятдесят першого року, в одному примірнику, англійський та французький тексти якого є рівно автентичними; цей примірник депонується в архіві Організації Об'єднаних Націй, і його завірені копії надаються всім членам Організації Об'єднаних Націй та державам, які не є її учасниками, згідним у статті 39.

Коментар

Пункт 1

1. Проїзні документи, про які йдеться в статті 28 цієї Конвенції, мають відповідати зразкові, який додається.

2. Ці документи мають видаватися принаймні двома мовами, причому однією з них має бути англійська або французька.

Пункт 2

3. Урахуванням правил видачі документів, які встановлюються країнами, діти можуть бути внесені до проїзних документів одного з батьків або, у виняткових випадках, - до проїзних документів іншого дорослого біженця.

Пункт 3

Мито, яке стягується за видачу документів, не повинно перевищувати мінімального мита, яке стягується за національні паспорти.

Пункт 4

Крім особливих або виняткових випадків, документ має бути дійсним у якомога більшій кількості країн.

Пункт 5

Документ повинен бути дійсним протягом одного або двох років на розсуд органів влади, які видають документ.

Пункт 6

1. Поновлення або продовження строку дії документа входить до компетенції того органу влади, який його видав, доти, доки власник не оселиться на законних підставах на іншій території і законно проживатиме на території, де розташований вищезгаданий орган влади. За тих же умов видача нового документа входить до компетенції органу влади, який видав попередній документ.

2. Дипломатичні або консульські установи, які мають спеціальні повноваження

для цих цілей, повинні мати право на продовження строку дії проїзних документів, виданих їхніми урядами, на період не більше шести місяців.

3. Договірні Держави прихильно розглядатимуть питання про поновлення або продовження строку дії проїзних документів або видачу нових документів біженцям, які більше не проживають на законних підставах на їхній території і не в змозі отримати проїзні документи від країни їхнього законного проживання.

Пункт 7

Договірні Держави визнають дійсність документів, виданих згідно з положеннями статті 28 цієї Конвенції.

Пункт 8

Компетентні органи країни, до якої біженець бажає переїхати, оформляють візу в документі, власником якого він є, якщо така віза є необхідною та якщо вони готові його прийняти.

Пункт 9

1. Договірні Держави зобов'язуються видавати транзитні візи біженцям, які отримали візи території пункту призначення.

2. У видачі таких віз може бути відмовлено з причин, які виправдовують відмову у візі будь-якому іноземцеві.

Пункт 10

Мито за видачу в'їзних, виїзних або транзитних віз не повинно перевищувати мінімального мита за візи для іноземних паспортів.

Пункт 11

Коли біженець законно оселився на території іншої держави, відповідальність за видачу нового документа, за умовами та положеннями статті 28, переходить до компетентних органів цієї території, до яких біженець має право звертатися.

Пункт 12

Органи влади, які видають новий документ, повинні вилучити старий документ та повернути його до країни, яка його видала, якщо в документі вказано, що він підлягає поверненню; у протилежному випадку вони повинні вилучити цей документ та знищити його.

Пункт 13

1. Кожна Договірна Держава зобов'язана знову прийняти на своїй території в будь-який час протягом строку дії документа власника проїзного документа, виданого нею згідно зі статтею 28 цієї Конвенції.

2. З урахуванням положень попереднього підпункту Договірна Держава може вимагати від власника документа виконання тих формальностей, які можуть бути приписані щодо виїзду з її території або повернення на неї.

3. Договірні Держави зберігають за собою право у виняткових випадках або у випадках, коли перебування біженця дозволяється на певний період, під час видачі документа обмежувати період, протягом якого біженець може повернутися, не менш ніж трьома місяцями.

Пункт 14

За єдиним винятком умов пункту 13 положення цього коментаря жодним чином не зачіпають законів і правил, які регулюють умови приймання, проїзду, проживання,

поселення і виїзду з територій Договірних Держав.

Пункт 15

Ні видача документа, ні в'їзд за цим документом не визначають і не зачіпають статусу власника документа, особливо стосовно його національності.

Пункт 16

Видача документа в жодному разі не надає його власникові захисту дипломатичних або консульських установ країни видачі документа і не надає цим установам право захисту.

Додаток
Зразок проїзного документа

Документ повинен мати форму брошури (приблизно 15 x 10 см). Рекомендовано друкувати документ таким чином, щоб було легко виявити підтирання або зміни, зроблені хімічними або іншими засобами, і щоб слова «Конвенція від 28 липня 1951 року» були надруковані на кожній сторінці мовою країни, яка видала документ.

(Обкладинка брошури)

ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ

(Конвенція від 28 липня 1951 року)

N

(1)

ПРОЇЗНИЙ ДОКУМЕНТ

(Конвенція від 28 липня 1951 року)

Строк дії цього документа закінчується
якщо він не продовжений або не поновлений.

Прізвище

Ім'я (імена)

Його супроводжують дитина (діти).

1. Цей документ виданий з єдиною метою надати його власникові проїзний документ, який може використовуватись замість національного паспорта. Він не завдає шкоди і жодним чином не зачіпає національність його власника.

2. Власник має дозвіл на повернення до

..... [тут вказати країну, власті якої видають цей документ]
або до

.....
якщо далі не вказана пізніша дата.

[Період, протягом якого власник документа може повернутися, повинен становити не менше трьох місяців].

3. Якщо власник документа оселиться не в тій країні, яка видала цей документ, він повинен, якщо він бажає знову їхати, звернутися до компетентних властей країни свого проживання за новим

документом. [Старий проїзний документ повинен вилучатися властями, які видають новий документ, та повертатися властям, які видали старий документ]

1. (Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки).

1 - Речення в дужках може вписуватися урядами, які бажають це зробити.

(2)

Місце та дата народження

Рід занять

Теперішнє місце проживання

*Дівоче прізвище та ім'я (імена) дружини

.....
*Прізвище та ім'я чоловіка

.....

Опис

Зріст

Волосся

Колір очей

Ніс

Форма обличчя

Колір обличчя

Особливі прикмети

Діти, які супроводжують власника документа

Прізвище	Ім'я (імена)	Місце та	Стать
	дата		
	народження		

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*Непотрібне викреслити.

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки).

(3)

Фото власника документа та печатка властей, які видають документ

Відбитки пальців власника (якщо необхідно)

Підпис власника

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки).

(4)

1. Цей документ дійсний для таких країн:

.....

.....
.....
.....

2. Документ або документи, на основі яких виданий цей документ:

.....
.....
.....

Виданий

Дата

Підпис та печатка властей,
які видали документ:

Мито сплачено

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки.)

(5)

Продовження або поновлення строку
дії документа

Мито сплачено: від

до

Вчинено в Дата

Підпис та печатка властей,
які продовжили або поновили
строк дії цього документа:

Продовження або поновлення
строку дії документа

Мито сплачено: від

до

Вчинено в Дата

Підпис та печатка властей,
які продовжили або поновили
строк дії цього документа:

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки.)

(6)

Продовження або поновлення строку
дії документа

Мито сплачено: від

до

Вчинено в Дата

Підпис та печатка властей,
які продовжили або поновили
строк дії цього документа:

Продовження або поновлення
строку дії документа

Мито сплачено: від

до

Вчинено в Дата

Підпис та печатка властей,
які продовжили або поновили
строк дії цього документа:

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки.)

(7-32)

Візи

Прізвище власника цього документа повинно повторюватися у
кожній візі.

(Цей документ містить _____ стор., не рахуючи обкладинки.)

4.3. Протокол щодо статусу біженців від 31.01.1967, ратифікований Законом України «Про приєднання України до Конвенції про статус біженців та Протоколу щодо статусу біженців» № 2942-III (2942-14) від 10.01.2002

Статус Протоколу див.(995_j44)

Офіційний переклад

Держави-учасниці цього Протоколу, беручи до уваги те, що Конвенція щодо статусу біженців (995_011), підписана в Женеві 28 липня 1951 року (далі - Конвенція), поширюється лише на тих осіб, які стали біженцями внаслідок подій, які сталися до 1 січня 1951 року,

беручи до уваги, що з часу прийняття Конвенції (995_011) виникли нові ситуації щодо біженців і що тому біженці, які мають до цього відношення, можуть не підпадати під дію Конвенції,

беручи до уваги бажаність того, щоб усі біженці, які підпадають під визначення, яке міститься в Конвенції (995_011), користувалися рівним статусом, незалежно від вказаної дати 1 січня 1951 року,

домовилися про таке:

Стаття I Загальні положення

1. Держави-учасниці цього Протоколу зобов'язуються застосовувати статті 2 - 34 цієї Конвенції (995_011) до біженців, які підпадають під нижченаведене визначення.

2. Для цілей цього Протоколу термін «біженець», за винятком випадків, щодо застосування пункту 3 цієї статті, означає будь-яку особу, яка підпадає під визначення статті 1 Конвенції (995_011) з вилученням слів «в результаті подій, які сталися до 1 січня 1951 року ...» та слів «... внаслідок таких подій» у статті 1 А (2).

3. Цей Протокол застосовується державами, які беруть у ньому участь, без будь-яких географічних обмежень, за винятком випадків, коли існуючі заяви, зроблені державами, які вже є учасницями Конвенції (995_011) згідно зі статтею 1 В (1) (а) Конвенції, також застосовується, якщо Протокол не буде продовжений згідно зі статтею 1 В (2) Конвенції відповідно до цього Протоколу.

Стаття II Співпраця національних органів влади з Організацією Об'єднаних Націй

1. Держави-учасниці цього Протоколу зобов'язуються співпрацювати з Управлінням Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців або з будь-якою іншою установою Організації Об'єднаних Націй, до якої може перейти виконання його обов'язків і, зокрема, сприяти виконанню його обов'язків щодо контролю за застосуванням положень цього Протоколу.

2. Щоб дати можливість Управлінню Верховного комісара або будь-якій іншій установі Організації Об'єднаних Націй, до якої може перейти виконання його

функцій, подавати доповіді компетентним органам Організації Об'єднаних Націй, держави-учасниці цього Протоколу зобов'язуються надавати їм у відповідній формі запитувану інформацію та статистичні дані щодо:

- а) положення біженців;
- б) виконання цього Протоколу;
- в) законів, постанов і декретів щодо біженців, які є чинними або можуть згодом набути чинності.

Стаття III

Інформація про національне законодавство

Держави-учасниці цього Протоколу направляють Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй тексти законів і постанов, які вони можуть приймати з метою забезпечення застосування цього Протоколу.

Стаття IV

Вирішення спорів

Усі спори між державами-учасницями цього Протоколу щодо його тлумачення або застосування, які не можуть бути вирішені іншими засобами, передаються до Міжнародного Суду на прохання будь-якої зі сторін в цьому спорі.

Стаття V

Приєднання до Протоколу

Цей Протокол відкритий для приєднання від імені всіх держав-учасниць Конвенції (995_011) і будь-якої іншої держави-члена Організації Об'єднаних Націй або члена будь-якої спеціалізованої установи або держави, якій Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй направлено запрошення до приєднання до цього Протоколу. Приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання акта про приєднання Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй.

Стаття VI

Стаття про федеративні держави

До держави федеративного або неунітарного типу застосовуються такі положення:

а) щодо тих статей Конвенції (995_011), які застосовуються згідно з пунктом 1 статті I цього Протоколу та підпадають під законодавчу юрисдикцію федеральних законодавчих властей, зобов'язання федерального уряду в зазначених межах відповідають зобов'язанням держав-учасниць, які не є федеративними державами;

б) щодо тих статей Конвенції (995_011), які застосовуються згідно з пунктом 1 статті I цього Протоколу та підпадають під законодавчу юрисдикцію штатів, провінцій або кантонів, які входять до федерації і не зобов'язані згідно з конституційним ладом федерації вживати законодавчих заходів, федеральні уряди при першій можливості доводять ці статті разом з позитивною рекомендацією до відома відповідних органів влади штатів, провінцій або кантонів;

в) федеральна держава-учасниця цього Протоколу на вимогу будь-якої іншої держави-учасниці, передану їй через Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, надає довідку про існуючі в федерації та її складових частинах закони та практику щодо будь-якого конкретного положення Конвенції (995_011), яке підлягає застосуванню згідно з пунктом 1 статті I цього Протоколу, із азначенням того, якою мірою це положення було втілене в життя законодавчим або іншим шляхом.

Стаття VII

Застереження та заяви

1. Під час приєднання будь-яка держава може зробити застереження до статті IV цього Протоколу щодо застосування будь-яких положень Конвенції (995_011), згідно зі статтею I цього Протоколу, за винятком положень, які містяться в статтях 1, 3, 4, 16(1) і 33, за умови, що застереження держави-учасниці Конвенції, зроблені згідно з цією статтею, не поширюються на біженців, щодо яких застосовується Конвенція.

2. Застереження, зроблені державами-учасниками Конвенції (995_011) згідно зі статтею 42, якщо вони не зняті, поширюються на їхні зобов'язання за цим Протоколом.

3. Будь-яка держава, яка робить застереження згідно з пунктом 1 цієї статті, може в будь-який час зняти це застереження шляхом повідомлення про це Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

4. Заява, зроблена згідно з пунктами 1 і 2 статті 40 Конвенції (995_011) державою, яка бере в ній участь та приєднується до цього Протоколу, вважається застосовною і щодо цього Протоколу, якщо під час приєднання держава-учасниця не направляє Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй повідомлення про протилежне. Положення пунктів 2 і 3 статті 40 і пункту 3 статті 44 Конвенції вважаються застосовними *mutatis mutandis* до цього Протоколу.

Стаття VIII

Набуття чинності

1. Цей Протокол набуває чинності в день депонування шостого акта про приєднання.

2. Для всіх держав, які приєднуються до Протоколу після депонування шостого акта про приєднання, Протокол набуває чинності в день депонування такими державами їхнього акта про приєднання.

Стаття IX

Денонсація

1. Будь-яка держава-учасниця Протоколу може денонсувати цей Протокол в будь-який час шляхом повідомлення на ім'я Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй.

2. Така денонсація набуває чинності для відповідної держави-учасниці через один рік після дня отримання такого повідомлення Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй.

Стаття X

Повідомлення, які розсилає Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй інформує всі держави, згадані в статті V вище, про дату набуття чинності, приєднання, застереження та зняття застережень до цього Протоколу та його денонсацію, а також про заяви та повідомлення щодо нього.

Стаття XI

Депонування в архівах Секретаріату Організації Об'єднаних Націй

Копія цього Протоколу, англійський, іспанський, китайський, російський і французький тексти якого є рівно автентичними, підписана Головою Генеральної Асамблеї і Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй, депонується в архівах Секретаріату Організації Об'єднаних Націй. Генеральний секретар надсилає завірених копій цього Протоколу всім державам-членам Організації Об'єднаних Націй та іншим державам, згаданим у статті V вище.

Додаток 1

Міжнародні угоди, конвенції (ратифіковані Україною), що регулюють питання у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів

1. Конвенція 1954 року про статус апатридів, ратифікована Законом України «Про приєднання України до Конвенції про статус апатридів» від 11 січня 2013 року № 23-VII

2. Конвенція 1961 року про скорочення без громадянства, ратифікована Законом України «Про приєднання України до Конвенції про скорочення без громадянства» від 11 січня 2013 року № 22-VII

3. Угода між Урядом України та Урядом Угорської Республіки про передачу і прийом осіб через спільний державний кордон (дата підписання – 26.02.1993; дата набрання чинності – 04.06.1994; дата затвердження – 28.05.1993)

4. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Польща про передачу і прийом осіб через спільний державний кордон (дата підписання – 24.05.1993; дата набрання чинності – 10.04.1994)

5. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Молдова про прийняття-передачу осіб через українсько-молдовський державний кордон (дата підписання – 11.03.1997; ратифікована Законом України № 105-XIV від 11.09.1998)

6. Угода між Урядом України та Урядом Латвійської Республіки про передачу і приймання осіб (дата підписання – 24.07.1997; ратифікована Законом України № 107/98-ВР від 10.02.1998)

7. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про прийом-передачу осіб, які перебувають на територіях держав нелегально (дата підписання – 12.10.2000; ратифікована Законом України № 2688-III від 13.09.2001)

8. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туркменістану про реадмісію осіб (дата підписання – 14.05.2001; ратифікована Законом України № 2935-III від 10.01.2001)

9. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про приймання та передачу осіб, які перебувають на територіях держав нелегально (дата підписання – 04.09.2001; ратифікована Законом України № 3107-III від 07.03.2002)

10. Угода між Кабінетом Міністрів України та Виконавчою владою Грузії про приймання і передачу осіб (реадмісію), які знаходяться на територіях держав незаконно (ратифікована Законом України № 1608-IV від 17.03.2004, дата підписання – 22.04.2003; дата набрання чинності – 26.05.2004)

11. Угода між Кабінетом Міністрів України та Швейцарською Федеральною Радою про реадмісію осіб, які перебувають на територіях їх держав нелегально (дія Угоди поширюється на Князівство Ліхтенштейн) (дата підписання – 11.07.2003; ратифікована Законом України № 1847-IV від 23.06.2004)

12. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Данія про реадмісію осіб, ратифікована Законом України № 291-VI від 21.05.2008 (дата підписання – 16.03.2007; дата набрання чинності – 01.03.2009)

13. Угода між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію, ратифікована Законом України № 116-VI від 15.01.2008 (дата підписання – 18.06.2007)

14. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про реадмісію громадян обох держав, ратифікована Законом України № 359-

VI від 03.09.2008 (дата підписання – 25.09.2007; дата набрання чинності – 10.04.2009)

15. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Норвегія про реадмісію осіб, ратифікована Законом України № 3591-VI від 06.07.2011 (дата підписання – 13.02.2008)

16. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про реадмісію та Виконавчий протокол про порядок її реалізації (дата підписання – 22.10.2012; дата набрання чинності – 08.08.2013) .

17. Імплементацийний протокол між Кабінетом Міністрів України та Австрійським Федеральним Урядом про реалізацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб, затверджений постановою Кабінету Міністрів України № 22 від 22.01.2014 (дата набрання чинності – 20.11.2014)

18. Імплементацийний протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чеської Республіки до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб, затверджений постановою Кабінету Міністрів України № 433 від 10.09.2014

19. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Ісландії про реадмісію осіб, ратифікована Закон України № 299-VIII від 08.04.2015 (дата підписання – 25.09.2013)

